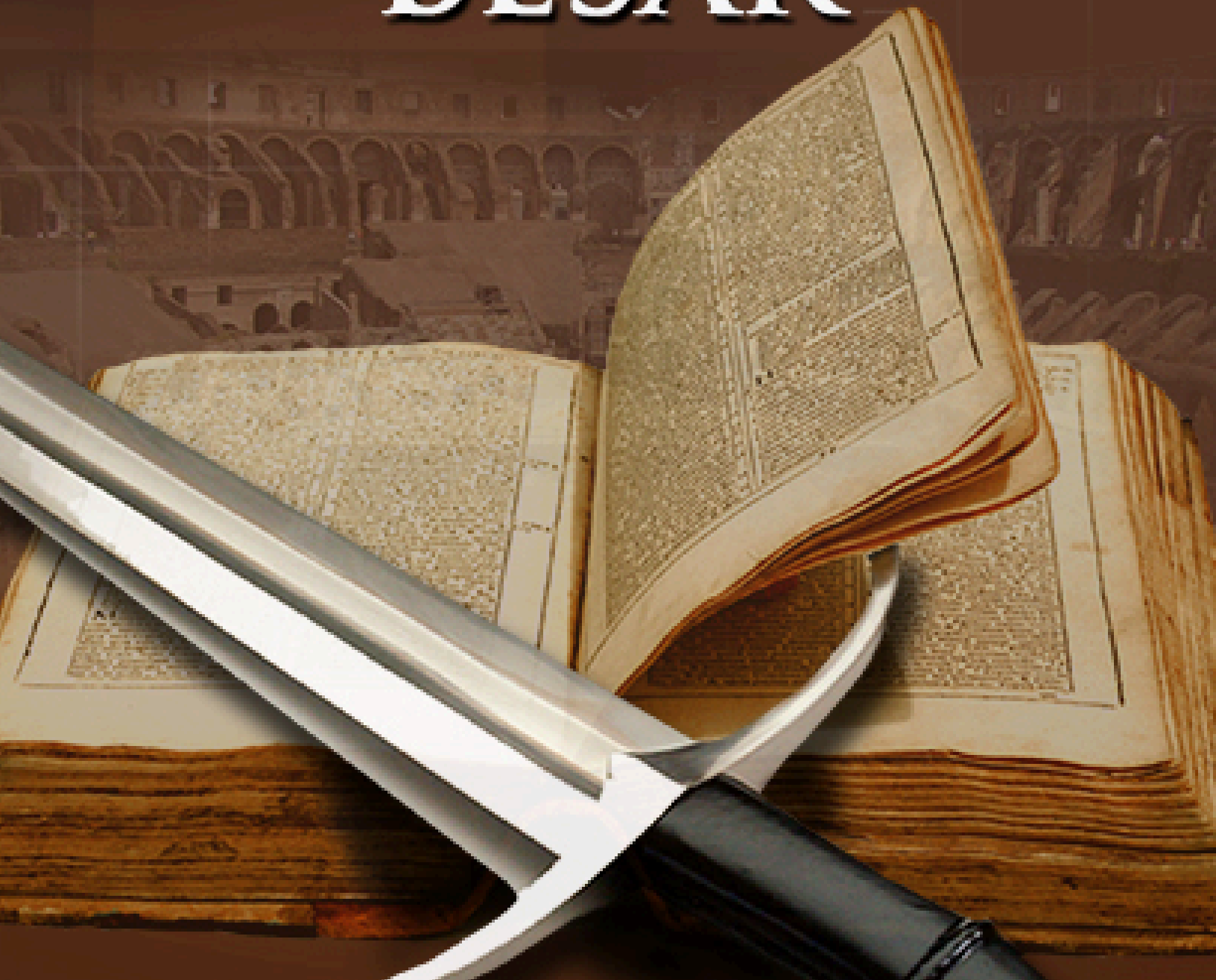

KONTROVERSI BESAR

Pengenalan	4
Bab 1 — The Kemusnahan daripada Baitulmaqdis	41
Bab 2 — Penganiayaan dalam yang Pertama Berabad-abad	130
Bab 3 — An Era daripada rohaniah Kegelapan	170
Bab 4 — The Waldenses	221
Bab 5 — Yohanes Wycliffe	294
Bab 6 — Huss dan Jerome	367
Bab 7 — Luther Perpisahan daripada Rom	466
Bab 8 — Luther Sebelum ini yang Diet	571
Bab 9 — The Switzerland Pembaharu	680
Bab 10 — Kemajuan daripada Pembaharuan dalam Jerman	736
Bab 11 — Bantahan daripada yang Putera	787
Bab 12 — The Perancis Reformasi	847
Bab 13 — The Belanda dan Scandinavia	958
Bab 14 — Pembaharu Inggeris Kemudian	991
Bab 15 — The Bible dan yang Perancis Revolusi	1076
Bab 16 — Bapa Haji	1177
Bab 17 — Heralds daripada yang Pagi	1218
Bab 18 — An Amerika Pembaharu	1294
Bab 19 — Cahaya Melalui Kegelapan	1401
Bab 20 — A Hebat Beragama Kebangkitan	1435
Bab 21 — A Amaran Ditolak	1518
Bab 22 — Nubuatan Dipenuhi	1586
Bab 23 — Apa ialah yang tempat perlindungan?	1661
Bab 24 — Dalam yang suci daripada Maha Suci	1720
Bab 25 — Tuhan Undang-undang Tidak berubah	1759
Bab 26 — A Kerja daripada Pembaharuan	1833
Bab 27 — Moden Kebangkitan	1875

Bab 28 — Menghadap kehidupan Rekod	1952
Bab 29 — The asal usul daripada Jahat	2005
Bab 30 — Permusuhan antara Lelaki dan Syaitan	2058
Bab 31 — Agensi daripada jahat Semangat	2083
Bab 32 — Jerat daripada Syaitan	2112
Bab 33 — The Pertama Hebat Penipuan	2166
Bab 34 — Boleh kami Mati Cakap kepada Kami?	2248
Bab 35 — Kebebasan daripada hati nurani Terancam	2296
Bab 36 — The Akan datang Konflik	2375
Bab 37 — The kitab suci a Perlindungan	2421
Bab 38 — The Akhir Amaran	2461
Bab 39 — The Masa daripada Masalah	2500
Bab 40 — Tuhan Orang ramai Dihantar	2592
Bab 41 — Kehancuran daripada yang Bumi	2665

Pengenalan

Sebelum ini yang pintu masuk daripada dosa, Adam dinikmati buka perjamuan dengan Penciptanya; tetapi sejak manusia memisahkan dirinya daripada Tuhan melalui pelanggaran, umat manusia telah terputus daripada keistimewaan yang tinggi ini. Akan tetapi, melalui rancangan penebusan, jalan telah dibuka di mana penduduk bumi mungkin masih mempunyai hubungan dengan syurga. Tuhan telah berkomunikasi dengan manusia melalui Roh-Nya, dan terang ilahi telah disampaikan kepada dunia

melalui wahyu kepada hamba-hamba pilihan-Nya. “Para lelaki kudus Tuhan berbicara ketika mereka digerakkan oleh Roh Kudus.” 2 Petrus 1:21.

Selama dua puluh lima ratus tahun pertama sejarah manusia, tidak ada wahyu bertulis. Mereka yang telah diajar oleh Tuhan, menyampaikan pengetahuan mereka kepada orang lain, dan ia diturunkan dari bapa kepada anak, melalui generasi yang berturut-turut. Penyediaan perkataan bertulis bermula pada zaman Musa. Wahyu yang diilhamkan adalah kemudian dijelmakan dalam an diilhamkan buku. ini kerja diteruskan semasa panjang tempoh daripada enam belas ratus tahun—dari Musa, yang ahli sejarah penciptaan dan

hukum, kepada Yohanes, pencatat kebenaran Injil yang paling agung.

Alkitab menunjuk kepada Tuhan sebagai pengarangnya; namun ia ditulis oleh manusia tangan; dan dalam yang pelbagai gaya daripada itu berbeza buku ia membentangkan ciri-ciri beberapa penulis. Kebenaran yang dinyatakan semuanya "diberikan oleh ilham Tuhan" (2 Timotius 3:16); namun ia dinyatakan dalam kata-kata manusia. Yang Tidak Terhingga melalui Roh Kudus-Nya telah memancarkan cahaya ke dalam fikiran dan hati hamba-hamba-Nya. Dia telah memberikan mimpi dan penglihatan, simbol dan angka; dan mereka yang kepadanya kebenaran adalah dengan demikian didedahkan mempunyai diri

mereka sendiri dijelmakan yang pemikiran dalam bahasa manusia.

The Sepuluh Perintah adalah dituturkan oleh Tuhan dirinya sendiri, dan telah ditulis oleh tangan-Nya sendiri.

Mereka adalah ketuhanan, dan bukan daripada komposisi [vi]

manusia. Tetapi yang Bible, dengan itu dikurniakan Tuhan kebenaran diluahkan dalam

yang bahasa daripada lelaki, hadiah a kesatuan daripada yang ilahi dan yang manusia. begitu a kesatuan wujud

dalam yang alam semula jadi daripada Kristus, WHO adalah yang Anak lelaki daripada

Tuhan dan Anak manusia. Oleh itu, ia adalah benar tentang Bible, kerana ia adalah dari Kristus, itu “yang Perkataan adalah dibuat daging, dan berdiam antara kami.” John 1:14.

Ditulis pada zaman yang berbeza, oleh lelaki yang berbeza secara meluas dalam pangkat dan pekerjaan, dan dalam anugerah mental dan rohani, kitab-kitab Alkitab memberikan kontras yang luas dalam gaya, serta kepelbagaian dalam alam semula jadi daripada yang mata pelajaran terbentang. Berbeza borang daripada ungkapan sedang bekerja oleh berbeza penulis; selalunya yang sama kebenaran ialah lebih dipersembahkan dengan menarik oleh satu daripada

oleh yang lain. Dan sebagai beberapa penulis membentangkan subjek di bawah pelbagai aspek dan hubungan, mungkin kelihatan, untuk pembaca yang cetek, cuai, atau prejudis, menjadi percanggahan atau percanggahan, di mana pelajar yang bertimbang rasa, hormat, dengan pandangan yang lebih jelas, memahami keharmonian yang mendasari.

Sebagai dibentangkan melalui berbeza individu, yang kebenaran ialah dibawa keluar dalam pelbagai aspek. Seorang penulis lebih kagum dengan satu fasa subjek; dia memahami perkara-perkara yang selaras dengan pengalamannya atau dengan kuasa persepsi dan

penghayatannya; yang lain merebut fasa yang berbeza; dan masing-masing, di bawah bimbingan Roh Kudus, membentangkan apa yang paling paksa terkesan dalam fikirannya sendiri—suatu aspek kebenaran yang berbeza dalam setiap satu, tetapi sempurna. keharmonian melalui semua. Dan yang kebenaran dengan demikian didedahkan Bersatu untuk membentuk yang sempurna keseluruhan, disesuaikan berjumpa kehendak lelaki semuanya keadaan dan pengalaman hidup.

Tuhan telah berkenan menyampaikan kebenaranNya kepada dunia dengan manusia agensi, dan Dia dirinya sendiri, oleh miliknya suci semangat, lelaki yang berkelayakan

dan membolehkan mereka melakukan kerja ini. Dia membimbing minda dalam pemilihan daripada apa kepada bercakap dan apa kepada menulis. The harta karun telah diamanahkan kepada tanah kapal, belum lagi ia ialah, walau bagaimanapun, daripada Syurga. The [vii] kesaksian disampaikan melalui ungkapan bahasa manusia yang tidak sempurna, namun ia adalah kesaksian Tuhan; dan anak Tuhan yang taat dan percaya melihat di dalamnya kemuliaan kuasa ilahi, penuh rahmat dan kebenaran.

Dalam firman-Nya, Tuhan telah menyerahkan kepada manusia pengetahuan yang diperlukan untuk keselamatan. The suci kitab suci adalah kepada jadilah diterima sebagai

wahyu yang berwibawa dan maksum tentang kehendak-Nya. Mereka adalah standard watak, penyingkap doktrin, dan ujian pengalaman. “Setiap kitab suci diilhamkan daripada Tuhan ialah juga menguntungkan untuk mengajar, untuk teguran, untuk pembetulan, untuk arahan yang ialah dalam kebenaran; itu

hamba Allah itu boleh menjadi lengkap, diperlengkapi sepenuhnya untuk setiap pekerjaan yang baik.” 2 Timotius 3:16, 17 , RV

Namun yang fakta itu Tuhan mempunyai didedahkan miliknya kehendak kepada lelaki melalui Firman- Nya , tidak menjadikan kehadiran dan bimbingan berterusan yang sia- sia yang suci semangat. hidup yang bertentangan, yang semangat adalah dijanjikan oleh Penyelamat kita, kepada buka yang perkataan kepada miliknya hamba, kepada menerangi dan menerapkan ajarannya. Dan kerana Roh Tuhanlah yang mengilhami Alkitab, ia ialah mustahil itu yang mengajar daripada

yang semangat sepatutnya pernah bertentangan dengan perkataan itu.

The semangat adalah bukan diberikan—tidak juga boleh ia pernah jadilah dikurniakan—kepada menganiaya Bible; kerana Kitab Suci dengan jelas menyatakan bahawa firman Tuhan ialah yang standard oleh yang semua mengajar dan pengalaman mesti diuji. Berkata yang rasul John, "Percaya bukan setiap semangat, tetapi cubalah roh sama ada mereka berasal dari Tuhan: kerana banyak nabi palsu telah pergi keluar ke dalam yang dunia." 1 John 4:1. Dan Yesaya mengisytiharkan, "Kepada hukum dan kesaksian: jika mereka tidak berkata-kata menurut perkataan ini, itu adalah kerana di sana ialah tidak

ringan dalam mereka." Yesaya 8:20.

Hebat celaan mempunyai telah pelakon atas yang kerja daripada yang suci Semangat oleh kesilapan kelas yang, mendakwa pencerahannya, mengaku tidak mempunyai apa-apa lagi memerlukan petunjuk dari firman Allah. Mereka dikawal oleh kesan yang mereka anggap sebagai suara Tuhan yang jiwa. Tetapi yang semangat itu kawalan mereka ialah bukan yang semangat daripada Tuhan. Berikutan tanggapan ini, hingga mengabaikan Kitab Suci, [viii] boleh memimpin sahaja kepada kekeliruan, kepada penipuan dan kehancuran. Ia berkhidmat sahaja untuk selanjutnya yang reka bentuk daripada yang jahat satu. Sejak yang kementerian

daripada yang suci
semangat ialah daripada penting
kepentingan kepada yang gereja
daripada Kristus, ia ialah satu daripada
peranti daripada Syaitan, melalui yang
kesilapan daripada pelampau dan
fanatik, untuk membuang penghinaan
atas yang kerja daripada yang
semangat dan sebab yang orang ramai
daripada Tuhan kepada pengabaian ini
sumber daripada kekuatan yang kami
Tuan dirinya sendiri telah
menyediakan.

Selaras dengan firman Tuhan,
Roh-Nya akan meneruskan
pekerjaannya melalui yang tempoh
daripada yang injil dispensasi. semasa
zaman-zaman sementara yang kitab
suci daripada kedua-duanya yang Tua

dan yang Baru Perjanjian adalah menjadi diberikan, yang suci semangat lakukan bukan berhenti kepada berkomunikasi ringan ke individu fikiran, terpisah daripada wahyu kepada jadilah dijelmakan di dalam suci Canon. The Bible sendiri mengaitkan bagaimana, melalui yang Roh Kudus, lelaki menerima amaran, teguran, nasihat, dan arahan, dalam perkara dalam tidak cara mengaitkan kepada yang memberi daripada yang kitab suci. Dan

menyebut ialah dibuat daripada nabi-nabi dalam berbeza umur, daripada yang lafaz tiada yang direkodkan. Dengan cara yang sama, selepas penutupan kanon Kitab Suci, Roh Kudus masih meneruskan pekerjaannya, untuk menerangi, memberi amaran, dan menghiburkan anak-anak Tuhan.

Yesus berjanji kepada murid-murid-Nya, “Penghibur, yaitu Roh Kudus, siapa yang Bapa kehendak hantar dalam saya nama, Dia hendaklah mengajar kamu semua perkara, dan bawak semua benda kepada awak zikir, apapun Aku telah berkata kepadamu.” “Apabila Dia, Roh Kebenaran, datang, Dia akan

membimbing awak ke dalam semua kebenaran:... dan Dia kehendak tunjuk awak benda kepada datang.” Yohanes 14:26 ; 16:13. Kitab Suci dengan jelas mengajar bahawa janji-janji ini, begitu jauh daripada menjadi terhad kepada kerasulan hari, memanjangkan kepada yang gereja Kristus pada semua zaman. Juruselamat meyakinkan para pengikut-Nya, “Aku bersama kamu selalu, malah kepada yang tamat daripada yang dunia.” Matthew 28:20. Dan Paulus mengisytiharkan bahawa karunia dan manifestasi Roh telah ditetapkan dalam gereja “untuk menyempurnakan orang-orang kudus, untuk pekerjaan pelayanan, untuk yang membina daripada yang badan daripada Kristus: sehingga kita semua

datang

[ix] dalam kesatuan iman, dan pengetahuan tentang Anak Allah, menjadi manusia yang sempurna, sampai ukuran perawakan kepenuhan Kristus.” Efesus 4:12, 13.

Bagi orang percaya di Efesus rasul itu berdoa, “Supaya Allah Tuhan kita Yesus Kristus, Bapa yang mulia, memberikan kepadamu Roh *hikmat dan wahyu* dalam pengenalan akan Dia: *mata pemahaman anda dicerahkan*; supaya kamu mengetahui apa yang diharapkan dari panggilan-Nya, dan... betapa *besarnya* kebesaranNya kuasa kepada usward WHO percaya.” Efesus 1:17-19. The pelayanan Roh ilahi dalam menerangi pemahaman dan pembukaan ke dalam

fikiran perkara-perkara yang dalam dari firman Allah yang kudus, adalah berkat yang Paulus minta dengan demikian untuk jemaat Efesus.

Selepas manifestasi indah Roh Kudus pada Hari Pentakosta, Peter diseru yang orang ramai kepada keinsafan dan pembaptisan dalam nama Kristus, untuk pengampunan dosa-dosa mereka; dan dia berkata: “Kamu hendaklah menerima yang hadiah daripada yang suci hantu. Untuk yang janji ialah kepada kamu, dan kepada anak-anakmu, dan kepada semua orang yang jauh, bahkan sebanyak yang akan dipanggil oleh Tuhan, Allah kita.” Kisah 2:38, 39.

Dalam serta merta sambungan dengan yang adegan daripada yang

hebat hari daripada Tuhan, Tuhan melalui nabi Yoel telah menjanjikan satu manifestasi yang istimewa dari Roh-Nya. Yoel 2:28. Nubuatan ini menerima sebahagian penggenapan dalam yang mencurah-curah daripada yang semangat pada yang Hari daripada Pentakosta; tetapi ia kehendak

capai itu penuh pencapaian dalam yang manifestasi daripada ilahi rahmat yang akan menyertai pekerjaan penutup Injil.

Kontroversi besar antara yang baik dan yang jahat akan meningkat dalam keamatan hingga ke masa yang sangat dekat. Dalam segala zaman kemurkaan Syaitan telah dinyatakan terhadap jemaat Kristus; dan Allah kurniakan miliknya rahmat dan semangat atas miliknya orang ramai kepada menguatkan mereka untuk menentang kuasa si jahat. Apabila rasul-rasul Kristus adalah kepada beruang miliknya injil kepada yang dunia dan kepada rekod ia untuk semua masa depan umur, mereka

adalah terutamanya diwakafkan dengan yang pencerahan daripada Roh. Tetapi apabila gereja menghampiri pembebasannya yang terakhir, [x] Syaitan akan bekerja dengan kuasa yang lebih besar. Dia turun “dengan kemurkaan yang besar, kerana dia tahu bahawa dia mempunyai masa yang singkat.” Wahyu 12:12. Dia akan bekerja “dengan segala kuasa dan tanda-tanda dan keajaiban dusta”. 2 Tesalonika 2:9. Selama enam ribu tahun yang menjadi dalang itu sekali adalah tertinggi antara yang malaikat daripada Tuhan mempunyai telah sepenuhnya bengkok kepada kerja daripada penipuan dan kehancuran. Dan semua yang kedalaman daripada

syaitan kemahiran dan kehalusan diperolehi, semua yang kekejaman dibangunkan, semasa ini perjuangan sepanjang zaman, akan dibawa untuk menghadapi umat Tuhan dalam konflik terakhir. Dan dalam ini masa daripada bahaya yang pengikut daripada Kristus adalah kepada menanggung ke yang dunia yang amaran daripada yang milik Tuan kedua kedatangan; dan a manusia adalah kepada jadilah disediakan kepada berdiri sebelum ini Dia di miliknya datang, “tanpa tempat, dan tidak bercela.” 2 Peter 3:14. Pada ini masa yang istimewa wakaf daripada ilahi rahmat dan kuasa ialah bukan kurang perlu kepada yang gereja daripada pada zaman kerasulan.

Melalui iluminasi Roh Kudus, adegan konflik yang telah lama berterusan antara kebaikan dan kejahatan telah dibuka kepada penulis daripada ini muka surat. daripada masa kepada masa saya mempunyai telah dibenarkan untuk melihat kerja, dalam usia yang berbeza, kontroversi besar antara Kristus, yang Putera daripada kehidupan, yang Pengarang daripada kami keselamatan, dan syaitan, yang putera raja daripada jahat, yang pengarang daripada dosa, yang pertama pelanggar milik Tuhan suci undang-undang. kepunyaan syaitan permusuhan terhadap Kristus mempunyai telah dizahirkan menentang miliknya pengikut. The sama kebencian daripada yang prinsip

daripada Undang-undang Tuhan ,
dasar penipuan yang sama, yang
dengannya kesilapan dibuat untuk
kelihatan seperti kebenaran, oleh yang
manusia undang-undang adalah
digantikan untuk yang undang-undang
daripada Tuhan, dan manusia dituntun
untuk menyembah makhluk daripada
Pencipta, mungkin dikesan dalam
semua yang sejarah daripada yang
lalu. kepunyaan syaitan usaha kepada
menyalahgambarkan watak Tuhan,
untuk menyebabkan manusia
menghargai konsep palsu tentang yang
Pencipta, dan dengan demikian kepada
hormat Dia dengan rasa takut dan
benci sebaliknya

daripada dengan cinta; usahanya untuk mengenenepikan hukum ilahi, memimpin orang ramai kepada fikirilah diri mereka sendiri percuma daripada itu keperluan; dan penganiayaannya daripada mereka WHO berani kepada melawan miliknya penipuan, mempunyai telah [xi] diusahakan dengan teguh dalam semua peringkat umur. Mereka boleh dikesan dalam sejarah bapa-bapa, nabi, dan rasul, para martir dan pembaharu.

Dalam konflik terakhir yang besar, Syaitan akan menggunakan dasar yang sama, menunjukkan semangat yang sama, dan bekerja untuk tujuan yang sama seperti dalam semua yang

sebelumnya. umur. Itu yang mempunyai telah, kehendak menjadi, kecuali itu yang perjuangan yang akan datang kehendak jadilah bertanda dengan a dahsyat keamatan sebegitu sebagai yang dunia tidak pernah menyaksikan. Tipuan syaitan akan lebih halus, serangannya lebih ditentukan. Jika ia adalah mungkin, dia akan memimpin menyesatkan umat pilihan. Markus 13:22 , RV

Ketika Roh Tuhan telah membuka kepada fikiran saya kebenaran agung firman-Nya, dan pemandangan masa lalu dan masa depan, saya telah diarahkan kepada buat diketahui kepada yang lain itu yang mempunyai dengan demikian telah didedahkan— untuk mengesan sejarah kontroversi

pada zaman lampau, dan terutama sekali hadir ia sebagai kepada bangsa-bangsa ringan pada yang cepat menghampiri perjuangan daripada masa depan. Bagi mencapai tujuan ini, saya telah berusaha untuk memilih dan mengumpulkan peristiwa-peristiwa dalam sejarah gereja sedemikian rupa untuk menjejaki penyingkapan kebenaran-kebenaran ujian besar yang pada masa-masa yang berlainan telah diberikan kepada dunia, yang telah membangkitkan kemurkaan Iblis, dan permusuhan seorang gereja yang mengasihi dunia, dan itu telah dipelihara oleh kesaksian mereka yang “tidak mengasihi nyawa mereka sampai mati.”

Dalam rekod ini kita mungkin

melihat bayangan konflik sebelum ini kami. Mengenai mereka dalam yang ringan daripada milik Tuhan perkataan, dan oleh pencahayaan daripada miliknya semangat, kita mungkin lihat didedahkan yang peranti daripada orang jahat satu, dan yang bahaya yang mereka mesti menjauhi WHO akan didapati “tanpa cela” di hadapan Tuhan pada kedatangan-Nya.

Peristiwa-peristiwa besar yang telah menandakan kemajuan reformasi pada zaman lampau adalah perkara-perkara sejarah, terkenal dan diakui secara universal. oleh yang Protestan dunia; mereka adalah fakta yang tiada siapa boleh membantah. Sejarah ini saya bentangkan secara ringkas, sesuai

dengan yang skop daripada yang buku, dan yang Keringkasan yang mesti semestinya menjadi diperhatikan, yang fakta mempunyai telah pekat ke dalam sebagai sedikit angkasa lepas sebagai

[xii] kelihatan konsisten dengan pemahaman yang betul tentang aplikasi mereka. Dalam sesetengah kes di mana seorang ahli sejarah telah mengumpulkan peristiwa-peristiwa sedemikian untuk memberikan, secara ringkas, pandangan yang komprehensif tentang subjek, atau mempunyai

meringkaskan butiran dengan cara yang mudah, kata-katanya telah dipetik; tetapi dalam beberapa contoh tidak khusus kredit mempunyai telah diberikan, kerana petikan tidak diberikan untuk tujuan menyebut penulis itu sebagai pihak berkuasa, tetapi kerana kenyataannya memberikan pembentangan subjek yang sedia dan paksa. Dalam menceritakan pengalaman dan pandangan mereka yang meneruskan kerja-kerja pembaharuan pada zaman kita sendiri, penggunaan yang serupa telah dibuat terhadap karya-karya mereka yang diterbitkan.

Bukanlah tujuan buku ini untuk mengemukakan kebenaran-kebenaran

baru mengenai perjuangan zaman dahulu, melainkan untuk mengemukakan fakta dan prinsip. yang mempunyai a galas pada datang peristiwa. Namun dilihat sebagai sebahagian daripada kontroversi antara kuasa terang dan kegelapan, semua rekod masa lalu ini dilihat mempunyai kepentingan baharu; dan melalui mereka cahaya dipancarkan ke atas masa depan, menerangi jalan mereka yang, seperti para pembaharu zaman lampau, akan dipanggil, bahkan dengan bahaya semua kebaikan duniawi, untuk menyaksikan “untuk firman Tuhan, dan untuk kesaksian tentang Yesus Kristus.”

Untuk menyingkap adegan kontroversi besar antara kebenaran

dan kesilapan; kepada mendedahkan yang tipu muslihat daripada syaitan, dan yang bermakna oleh yang dia mungkin berjaya ditentang; untuk membentangkan penyelesaian yang memuaskan bagi masalah besar kejahatan, menumpahkan cahaya sedemikian kepada asal usul dan muktamad perwatakan daripada dosa sebagai kepada buat sepenuhnya nyata yang keadilan dan kebajikan daripada Tuhan dalam semua miliknya urusan jual beli dengan miliknya makhluk; dan untuk menunjukkan yang suci, tidak berubah alam semula jadi daripada miliknya undang-undang, adalah yang objek daripada buku ini. Itu melalui itu pengaruh jiwa-jiwa mungkin jadilah dihantar daripada

kuasa kegelapan, dan menjadi
“mengambil bahagian dalam warisan
orang-orang kudus dalam cahaya,”
kepada yang pujian daripada Dia
WHO disayangi kami, dan memberi
Dirinya untuk kita, adalah doa yang
sungguh-sungguh penulis.

EGW

Kandungan

Maklumat kira-kira ini Buku ..	i
Mukadimah	iii
Pengenalan	v
Bab 1—The Kemusnahan daripada Jerusalem	14
Bab 2—Penganiayaan dalam yang Pertama Abad	32
Bab 3—An Era daripada rohaniah Kegelapan	40
Bab 4—The Waldenses	51
Bab 5—Yohanes Wycliffe	66
Bab 6—Huss dan Jerome	81
Bab 7—Luther Perpisahan daripada Rom 101	
Bab 8—Luther Sebelum ini yang Diet	122
Bab 9—The Switzerland Pembaharu	144
Bab 10—Kemajuan daripada Pembaharuan dalam Jerman	156

Bab 11—Bantahan daripada yang Putera	167
Bab 12—The Perancis Reformasi	179
Bab 13—The Belanda dan Scandinavia	202
Bab 14—Kemudian Inggeris Pembaharu	209
Bab 15—The Bible dan yang Perancis Revolusi	226
Bab 16—The Jemaah haji Bapa	247
Bab 17—Heralds daripada yang Pagi	256
Bab 18—An Amerika Pembaharu	271
Bab 19—Cahaya Melalui Kegelapan	293
Bab 20—A Hebat Beragama Kebangkitan 303	
Bab 21—A Amaran Ditolak	320
Bab 22—Nubuatan Telah ...	334
Bab 23—Apa ialah yang tempat perlindungan?	349
Bab 24—Dalam yang suci daripada Maha Suci	361
Bab 25—Tuhan Undang-undang Tidak	

berubah	369
Bab 26—A Kerja daripada Pembaharuan	384
Bab 27—Moden Kebangkitan	393
Bab 28—Menghadap kehidupan Rekod	408
Bab 29—The asal usul daripada Jahat	419
Bab 30—Permusuhan antara Lelaki dan Syaitan	430
Bab 31—Agensi daripada jahat Semangat	435

xii

Isi kandungan xiii

Bab 32—Jerat daripada Syaitan	441
Bab 33—The Pertama Hebat Penipuan	452
Bab 34—Boleh kami Mati Cakap kepada Kami?	469
Bab 35—Kebebasan daripada hati nurani Diancam	479
Bab 36—The Akan datang Konflik	495

Bab 37—The kitab suci a Perlindungan	505
Bab 38—The Akhir Amaran	513
Bab 39—The Masa daripada Masalah	521
Bab 40-Tuhan Orang ramai Dihantar	540
Bab 41—Kehancuran daripada yang Bumi	555
.....	555
Bab 42—The Kontroversi Tamat	563
Lampiran	578
Umum Nota	578

Bab 1 — The Kemusnahan daripada Baitulmaqdis

“Sekiranya kamu tahu, walaupun kamu, sekurang-kurangnya pada zamanmu ini, perkara-perkara itu yang milik kepada awak keamanan! tetapi sekarang mereka adalah bersembunyi daripada mata awak. Untuk hari-hari hendaklah datang kepadamu, itu musuh-musuhmu akan membuat parit di sekelilingmu, mengelilingimu, dan melindungimu di setiap sisi, dan hendaklah berbaring awak walaupun dengan yang tanah, dan anak-anakmu dalam dirimu; dan mereka tidak akan meninggalkan padamu satu batu di atas batu yang lain; kerana awak

paling tahu bukan yang masa daripada awak lawatan.” Lukas 19:42-44.

Dari puncak Zaitun, Yesus memandang Yerusalem. Adil dan damai adalah pemandangan yang terbentang di hadapan-Nya. Ia adalah musim Paskah, dan dari semua negeri anak-anak Yakub telah berkumpul di sana untuk merayakan perayaan kebangsaan yang besar. Di tengah-tengah taman dan ladang anggur, dan hijau cerun bertatah dengan jemaah haji khemah, mawar bukit-bukit teres, istana-istana yang megah, dan benteng-benteng besar ibu kota Israel. Puteri Sion seolah-olah dalam kesombongannya berkata, Aku duduk sebagai ratu dan tidak akan melihat kesedihan; secantik itu, dan

menganggap dirinya sebagai selamat dalam Syurga nikmat, sebagai bila, umur sebelum ini, yang diraja penyanyi menyanyi: “Indah untuk keadaan, kegembiraan seluruh bumi, adalah Gunung Sion,... kota Raja Agung.” Mazmur 48:2. Dalam pandangan penuh adalah bangunan-bangunan kuil yang megah. Sinaran matahari yang terbenam menyinari naik yang bersalji keputihan daripada itu marmar dinding dan berkilauan daripada [18] gerbang emas dan menara dan puncak. "Kesempurnaan keindahan" ia berdiri, yang kebanggaan daripada yang Yahudi bangsa. Apa anak daripada Israel boleh merenung pemandangan itu tanpa keseronokan

dan kekaguman! Tetapi jauh pemikiran lain menguasai pikiran Yesus. “Apabila Ia sudah dekat, Ia melihat kota itu dan menangisinya.” Lukas 19:41. Di tengah-tengah kegembiraan sejagat kemasukan kemenangan, sementara dahan palma melambai, sambil gembira hosana terjaga yang bergema daripada yang bukit, dan beribu-ribu daripada suara mengisytiharkan Dia raja, Penebus dunia diliputi kesedihan yang tiba-tiba dan misteri. Dia, Anak Tuhan, Yang Dijanjikan daripada Israel, yang kuasa telah ditakluki kematian dan dipanggil itu

*Kemusnahan daripada
Jerusalem* 15

tawanan daripada yang kubur, adalah dalam air mata, bukan daripada biasa kesedihan, tetapi penderitaan yang kuat dan tidak dapat ditahan.

Air matanya bukan untuk diri-Nya sendiri, walaupun Dia tahu ke mana kaki-Nya menuju. Di hadapan-Nya terletak Getsemani, tempat kejadian Keperitannya yang semakin menghampiri. Pintu kambing biri-biri juga kelihatan, melaluinya untuk berabad-abad yang mangsa untuk pengorbanan telah telah dipimpin, dan yang akan dibuka untuk Dia apabila Dia harus "dibawa seperti anak domba untuk disembelih." Yesaya 53:7. Tidak

jauh dari Kalvari, tempat penyaliban. Di atas jalan yang akan dilalui Kristus tidak lama lagi pasti akan mengalami kengerian kegelapan yang besar ketika Dia akan menjadikan jiwa-Nya sebagai persembahan untuk dosa. Namun ia adalah bukan yang renungan daripada ini adegan itu pelakon bayang-bayang kepada-Nya pada saat kegembiraan ini. Tiada firasat tentang penderitaan-Nya yang luar biasa yang menyelubungi semangat yang tidak mementingkan diri itu. Dia menangis untuk beribu-ribu Yerusalem yang ditakdirkan—kerana kebutaan dan ketidakpedulian mereka yang Dia datang untuk memberkati dan menyelamatkan.

The sejarah daripada lebih daripada a ribu tahun daripada milik Tuhan istimewa kasih sayang dan penjagaan penjaga, yang dinyatakan kepada umat pilihan, terbuka kepada mata Yesus. Terdapat Gunung Moria, di mana anak janji, seorang korban yang tidak menentang, telah diikat ke mezbah—lambang persembahan Anak Tuhan. Di sana perjanjian berkat, janji Mesianik yang mulia, telah dikukuhkan kepada bapa orang beriman. Kejadian 22:9, 16-18. di sana yang nyala api daripada yang pengorbanan sebagai-sending kepada syurga daripada yang mengirik lantai daripada Ornan telah berpaling ketepikan [19] pedang malaikat pemusnah (1 Tawarikh 21

)—lambang yang sesuai pengorbanan dan pengantaraan Yerusalem untuk orang yang bersalah. Yerusalem telah dimuliakan Tuhan melebihi seluruh bumi. Tuhan telah “memilih Sion,” Dia telah “menginginkannya untuk kediaman-Nya.” Mazmur 132:13. Di sana, untuk umur, suci nabi-nabi telah dilafazkan mereka mesej daripada amaran. Di sana para imam telah mengibarkan pedupaan mereka, dan awan kemenyan, dengan doa para penyembah, telah naik ke hadapan Tuhan. Di sana setiap hari darah anak domba yang disembelih telah dipersembahkan, menunjuk ke hadapan kepada Anak Domba daripada Tuhan. di sana Yehuwa telah

didedahkan miliknya kehadiran dalam yang awan kemuliaan di atas tutup rahmat. Di sana terletak pangkal tangga mistik yang menghubungkan bumi dengan syurga (Kejadian 28:12 ; Yohanes 1:51)— tangga itu di mana malaikat Tuhan turun dan naik, dan yang membuka kepada dunia jalan ke tempat yang paling kudus. Sekiranya Israel sebagai sebuah negara memelihara kesetiaannya kepada Syurga, Yerusalem akan melakukannya berdiri selamanya, yang memilih daripada Tuhan. Yeremia 17:21-25. Tetapi yang

sejarah daripada itu digemari orang ramai adalah a rekod daripada tergelincir ke belakang dan pemberontak- singa. Mereka telah menentang rahmat Syurga, menyalahgunakan keistimewaan mereka, dan meremehkan peluang mereka.

Walaupun Israel telah “diejek yang utusan daripada Tuhan, dan menghina firman-Nya, dan menyalahgunakan nabi-nabi-Nya” (2 Tawarikh 36:16), Dia masih menyatakan diri-Nya kepada mereka, sebagai “Tuhan Allah, pengasih dan penyayang. pemurah, panjang sabar, dan melimpah ruah dalam kebaikan dan kebenaran” (

Keluaran 34:6); walaupun penolakan berulang kali, belas kasihan-Nya berterusan itu rayuan. Dengan lebih daripada a milik ayah kasihan cinta untuk anak lelaki daripada miliknya menjaga, Tuhan telah “dihantar kepada mereka oleh miliknya utusan, bangkit tepat pada masanya, dan menghantar; sebab Ia menaruh belas kasihan kepada umat-Nya dan tempat kediaman-Nya.” 2 Tawarikh 36:15. Apabila bantahan, rayuan, dan menegur telah gagal, Dia dihantar kepada mereka yang terbaik hadiah daripada syurga; tidak, Dia dituangkan keluar semua syurga dalam itu satu Hadiah.

The Anak lelaki daripada Tuhan dirinya sendiri adalah dihantar kepada

merayu dengan yang kota yang tidak bertaubat. Ia adalah Kristus yang telah membawa Israel sebagai a dengan baik pokok anggur daripada

[20] Mesir. Mazmur 80:8. miliknya sendiri tangan telah pelakon keluar yang kafir sebelum itu. Dia telah ditanam ia “dalam a sangat membuahakan hasil bukit.” miliknya penjaga jaga telah melindungi nilainya. Hamba-hambanya telah diutus untuk memeliharanya. “Apa yang boleh mempunyai telah selesai lebih kepada saya kebun anggur,” Dia berseru, “itu saya ada bukan selesai dalam ia?”

Yesaya 5:1-4. Padahal bila Dia memandang itu sepatutnya melahirkan anggur, ia dibawa seterusnya liar anggur, lagi dengan pegun kerinduan

harapan daripada berbuah Dia datang dalam orang kepada miliknya ladang anggur, sekiranya ia dapat diselamatkan daripada kemusnahan. Dia menggali tentang pokok anggur-Nya; Dia dipangkas dan dihargai ia. Dia adalah tak jemu dalam miliknya usaha untuk menyelamatkan pokok anggur yang ditanamNya sendiri ini.

Selama tiga tahun Tuhan cahaya dan kemuliaan telah masuk dan keluar di antara umat-Nya. Dia “berjalan berbuat baik, dan menyembuhkan semua orang yang dikuasai Iblis,” mengikat orang yang patah hati, membebaskan mereka yang terikat, memulihkan penglihatan orang buta, menyebabkan orang lumpuh berjalan

dan orang tuli mendengar,
membersihkan orang kusta,
membangkitkan orang mati, dan
memberitakan Injil kepada orang
miskin. Kisah 10:38 ; Lukas 4:18 ;
Matius 11:5. Kepada semua kelas
sama-sama ditunjukkan panggilan budi:
“Marilah kepada-Ku, semua yang letih
lesu dan berbeban berat, Aku akan
memberi kelegaan kepadamu.” Matius
11:28.

Walaupun dibalas dengan kejahatan
untuk kebaikan, dan kebencian untuk
kasih-Nya (Mazmur 109:5), Dia telah
teguh mengejar misi beliau belas
kasihan. tidak pernah adalah mereka
ditolak itu dicari miliknya rahmat. A
gelandangan wan-

*Kemusnahan daripada
Jerusalem* 17

derer, celaan dan kemiskinan miliknya setiap hari banyak, Dia hidup kepada Menteri kepada keperluan dan meringankan kesengsaraan manusia, untuk merayu kepada mereka untuk menerima hadiah daripada kehidupan. The ombak daripada belas kasihan, dipukul belakang oleh mereka hati yang degil, kembali dalam gelombang kasihan yang lebih kuat, cinta yang tidak dapat diungkapkan. Tetapi Israel telah berpaling dari Sahabat dan satu-satunya Penolongnya. Rayuan kasih-Nya telah dihina, nasihat-nasihat-Nya ditolak, peringatan-peringatan-Nya diejek.

Masa pengharapan dan pengampunan cepat berlalu; piala yang telah lama ditangguhkan oleh Allah kemarahan adalah hampir penuh. The awan itu telah telah berkumpul melalui umur daripada murtad dan pemberontakan, sekarang hitam dengan celaka, adalah kira-kira kepada pecah atas a bersalah orang; dan Dia WHO bersendirian boleh jimat [21] mereka daripada mereka akan datang nasib telah telah diremehkan, didera, ditolak, dan tidak lama lagi akan disalibkan. Apabila Kristus harus tergantung di atas salib daripada Kalvari, milik Israel hari sebagai a bangsa digemari dan diberkati daripada Tuhan akan berakhir. Kehilangan walaupun satu

jiwa adalah malapetaka yang tidak terhingga melebihi keuntungan dan harta dunia; tetapi semasa Kristus memandang Yerusalem, azab seluruh kota, seluruh bangsa, berada di hadapan-Nya—kota itu, bangsa itu, yang pernah menjadi pilihan Tuhan, harta khas-Nya.

Para nabi telah menangisi kemurtadan Israel dan kehancuran yang mengerikan yang dengannya dosa-dosa mereka ditimpakan. Yeremia berharap agar matanya menjadi mata air mata, supaya dia menangis siang dan malam karena terbunuhnya anak perempuan bangsanya, karena kawanan domba Tuhan yang diangkut sebagai tawanan. Yeremia 9:1 ; 13:17. Maka, apakah

kesedihan Dia yang pandangan nubuatan-Nya, bukan tahun, tetapi usia! Dia melihat malaikat pemusnah dengan pedang diangkat ke atas kota yang telah sekian lama menjadi kediaman Yehuwa. Dari permatang dari Zaitun, tempat yang kemudiannya diduduki oleh Titus dan tenteranya, Dia melihat ke seberang lembah ke arah pelataran suci dan serambi, dan dengan mata yang redup air mata Dia melihat, dalam perspektif yang mengerikan, tembok yang dikelilingi oleh tentera asing. Dia mendengar tapak tentera berbaris untuk peperangan. Dia didengari yang suara daripada ibu-ibu dan kanak-kanak menangis untuk roti masuk yang dikepung bandar. Dia melihat dia suci

dan cantik rumah, dia istana dan menara, diberikan kepada api, dan di mana mereka pernah berdiri, hanya timbunan runtuhan yang membara.

Melihat ke bawah zaman, Dia melihat umat perjanjian berselerak di setiap negeri, "seperti bangkai kapal di pantai padang pasir." Dalam pembalasan sementara kira-kira kepada jatuh atas dia kanak-kanak, Dia melihat tetapi yang pertama draf

daripada itu cawan daripada kemarahan yang di yang muktamad penghakiman dia mesti longkang kepadanya hampas. Ilahi kesian, kerinduan cinta, dijumpai luahan dalam yang kata-kata sedih: “O Yerusalem, Yerusalem, awak itu paling membunuh yang para nabi, dan [22] rejamalah orang yang diutus kepadamu, berapa kali Aku ingin mengumpulkan anak-anakmu, seperti ayam mengumpulkan anak-anaknya di bawah dia sayap, dan ye akan bukan!” O itu awak, a bangsa digemari di atas setiap lain, terpaksa diketahui yang masa daripada awak lawatan, dan perkara yang menjadi kepunyaan-Mu!

Saya telah tinggal malaikat keadilan, saya mempunyai dipanggil awak kepada taubat, tetapi dalam sia-sia. Ia ialah bukan semata-mata hamba, perwakilan, dan para nabi, siapa awak tergesa-gesa menolak dan ditolak, tetapi suci satu daripada Israel, kamu Penebus. Jika awak seni musnah, engkau sendiri seni bertanggungjawab. “Ye kehendak bukan datang kepada saya, itu ye mungkin mempunyai kehidupan.” Matius 23:37 ; Yohanes 5:40.

Kristus melihat dalam Baitulmaqdis a simbol daripada yang dunia mengeras dalam tidak percaya dan pemberontakan, dan menyegerakan pada kepada berjumpa yang pembalasan penghakiman Tuhan.

Kesengsaraan kaum yang telah jatuh, menekan jiwa-Nya, memaksa dari bibir-Nya tangisan yang sangat pahit itu. Dia melihat catatan dosa yang dikesan dalam kesengsaraan, air mata, dan darah manusia; Hatinya tergerak dengan belas kasihan yang tidak terhingga kepada orang-orang yang menderita dan menderita di bumi; Dia ingin melegakan mereka semua. Tetapi bahkan tangan-Nya mungkin tidak dapat membalikkan gelombang celaka manusia; hanya sedikit yang akan mencari satu-satunya Sumber bantuan mereka. Dia bersedia untuk mencurahkan jiwa-Nya kepada kematian, untuk membawa keselamatan dalam jangkauan mereka; tetapi hanya sedikit yang datang

kepada-Nya supaya mereka beroleh hidup.

The Yang Mulia daripada syurga dalam air mata! yang Anak lelaki daripada yang tak terhingga Tuhan menyusahkan dalam semangat, tunduk turun dengan keperitan! The tempat kejadian diisi semua syurga dengan keajaiban. Pemandangan itu mendedahkan kepada kita betapa berdosanya dosa; ia menunjukkan bagaimana keras a tugas ia ialah, malah untuk tak terhingga Kuasa, kepada jimat yang bersalah daripada yang akibat daripada melanggar yang undang-undang daripada Tuhan. Yesus, memandang ke bawah kepada generasi terakhir, melihat dunia terlibat dalam penipuan yang serupa

dengan yang menyebabkan kemusnahan Yerusalem. Dosa besar orang Yahudi ialah penolakan mereka terhadap Kristus; dosa besar yang Kristian dunia akan jadilah mereka penolakan daripada yang undang-undang daripada Tuhan, asas pemerintahan-Nya di langit dan bumi. Perintah Yehuwa akan jadilah dihina dan ditetapkan di tiada. berjuta-juta dalam perhambaan kepada

[23] dosa, hamba daripada syaitan, ditakdirkan kepada menderitanya yang kedua kematian, akan enggan mendengarkan perkataan kebenaran pada hari kedatangan mereka. Kebutaan yang teruk! kegilaan pelik!

*Kemusnahan daripada
Jerusalem* 19

Dua hari sebelum Paskah, apabila Kristus untuk kali terakhir meninggalkan bait suci, selepas mengecam kemunafikan orang Yahudi. penguasa, Dia sekali lagi pergi keluar dengan miliknya murid-murid kepada yang Gunung daripada Zaitun dan duduk dirinya sendiri dengan mereka di atas rumput cerun atas- melihat bandar. Sekali lagi Dia memandang temboknya, menaranya, dan istananya. Sekali lagi Dia melihat bait suci dalam kemegahannya yang mempesona, a diadem daripada kecantikan pertabalan yang suci lekapkan.

A ribu tahun sebelum ini, yang pemazmur telah diperbesarkan milik Tuhan berkenankanlah kepada Israel dalam menjadikan rumah sucinya sebagai tempat kediaman-Nya: “Di Salem juga ialah miliknya khemah suci, dan miliknya kediaman tempat dalam Zion.” Dia “memilih suku kaum daripada Yehuda, yang Gunung Zion yang Dia disayangi. Dan Dia membinaNya tempat perlindungan suka tinggi istana.” Mazmur 76:2 ; 78:68, 69. The kuil pertama telah telah didirikan semasa yang paling Makmur tempoh daripada sejarah Israel. luas kedai-kedai daripada harta karun untuk ini tujuan telah telah dikumpulkan oleh Raja Daud, dan rancangan untuk pembinaannya dibuat oleh ilahi

inspirasi. 1 Tawarikh 28:12, 19.

Sulaiman, yang paling bijak raja-raja Israel, telah menyelesaikan kerja itu.

Kuil ini adalah yang paling banyak tersergam indah bangunan yang yang dunia pernah melihat. Namun yang

Tuhan telah menyatakan melalui nabi Hagai, mengenai bait yang kedua:

“The kemuliaan daripada ini yang terakhir rumah hendaklah jadilah lebih besar daripada daripada yang bekas.”

“Aku akan menggoncangkan semua bangsa, dan keinginan semua bangsa akan datang, dan Aku akan

melakukannya isi ini rumah dengan kemuliaan, berkata yang Tuan daripada tuan rumah.” Hagai 2:9, 7.

Selepas pemusnahan kuil oleh

Nebukadnezar ia telah dibina semula

kira-kira lima ratus tahun sebelum ini yang kelahiran daripada Kristus oleh a orang yang daripada a sepanjang hayat penawanan telah dikembalikan kepada a membazir dan hampir sepi negara. di sana adalah kemudian antara mereka berumur lelaki WHO telah melihat kemuliaan bait Sulaiman, dan yang menangis di dasar bangunan baru itu, sehingga ia pasti lebih rendah daripada yang pertama. Perasaan itu berjaya ialah secara paksa diterangkan oleh yang nabi: "WHO ialah dibiarkan antara awak itu melihat ini rumah dalam dia pertama kemuliaan? dan bagaimana buat kamu [24] melihatnya sekarang? bukankah pada pandanganmu jika dibandingkan dengannya sebagai tiada?"

Hagai 2:3 ; Ezra 3:12. Kemudian adalah diberi yang janji itu yang kemuliaan rumah yang terkemudian ini seharusnya lebih besar daripada rumah yang dahulu.

Tetapi kuil kedua tidak menyamai yang pertama dalam kemegahan; mahupun adalah ia suci oleh mereka nampak token daripada yang ilahi kehadiran yang berkaitan dengan kuil pertama. Tidak ada manifestasi kuasa ghaib untuk menandakan dedikasinya. Tiada awan kemuliaan dilihat kepada isi yang baru didirikan tempat perlindungan. Tidak kebakaran daripada syurga

turun untuk memakan korban di atas mezbahnya. The Shekinah no lebih lama tempat tinggal antara yang kerub dalam yang paling suci tempat; bahtera itu, yang belas kasihan tempat duduk, dan yang meja daripada yang kesaksian adalah bukan kepada dijumpai di dalamnya. Tidak suara berbunyi daripada syurga kepada buat diketahui kepada imam yang bertanya tentang kehendak Yehuwa.

Untuk berabad-abad yang Yahudi telah dengan sia-sia diusahakan kepada tunjuk di mana janji Tuhan yang diberikan oleh Hagai telah digenapi; lagi bangga dan ketidakpercayaan buta mata mereka

fikiran kepada yang benar maksudnya daripada yang sabda nabi. The kedua kuil adalah bukan dihormati dengan yang awan daripada milik Yehuwa kemuliaan, tetapi dengan yang hidup kehadiran daripada satu dalam siapa berdiam kepenuhan Ketuhanan secara jasmani—yang merupakan Tuhan sendiri yang nyata dalam daging. The "Keinginan daripada semua negara-negara" telah sesungguhnya datang kepada miliknya kuil apabila yang Lelaki daripada Nazareth diajar dan sembuh dalam yang suci mahkamah. Di hadapan Kristus, dan hanya dalam hal ini, bait yang kedua melebihi yang pertama dalam kemuliaan. Tetapi Israel telah letak daripada dia yang Hadiah yang

ditawarkan daripada syurga. Dengan yang merendah diri cikgu WHO telah itu hari berlalu dari pintu gerbang emasnya, kemuliaan telah pergi selama-lamanya dari bait suci. Sudah adalah yang milik Juruselamat perkataan dipenuhi: “Engkau rumah dibiarkan sepi bagimu.” Matius 23:38.

The murid-murid telah telah diisi dengan kagum dan tertanya-tanya di ramalan Kristus daripada yang menggulingkan daripada yang kuil, dan mereka dikehendaki kepada faham lebih sepenuhnya yang maksudnya daripada miliknya perkataan.

kekayaan, buruh, dan seni bina kemahiran telah untuk lebih daripada empat puluh tahun telah secara bebas dibelanjakan

[25] kepada mempertingkatkan itu kemegahan. Herodes yang Hebat telah bermewah-mewahan atas ia kedua-dua kekayaan Rom dan harta Yahudi, dan juga maharaja dunia telah diperkayakan ia dengan miliknya hadiah. besar-besaran blok daripada putih marmar, saiz yang hampir hebat, dimajukan dari Rom untuk tujuan ini, terbentuk a bahagian daripada itu struktur; dan kepada ini yang murid-murid telah menarik perhatian mereka Guru, berkata: "Lihat apa cara daripada batu dan bangunan apa yang ada di sini!" Markus 13:1.

Kepada ini perkataan, Yesus dibuat yang sungguh-sungguh dan memeranjatkan menjawab: "Sesungguhnya saya katakan kepada

awak, di sana hendaklah bukan jadilah dibiarkan di sini satu batu atas yang lain, yang tidak akan dirobohkan.”
Matius 24:2.

Dengan penggulingan Yerusalem, murid-murid mengaitkan peristiwa kedatangan Kristus secara pribadi dalam kemuliaan duniawi untuk menduduki takhta universal empayar, untuk menghukum yang tidak bertaubat Yahudi, dan untuk memecahkan daripada dimatikan yang bangsa yang Rom kuk. The Tuan telah memberitahu mereka itu Dia akan datang yang kedua masa. Oleh itu di yang menyebut daripada

*Kemusnahan daripada
Jerusalem* 21

penghakiman atas Yerusalem, fikiran mereka kembali kepada kedatangan itu; dan semasa mereka berkumpul mengelilingi Juruselamat di atas Bukit Zaitun, mereka bertanya: “Bilakah perkara-perkara ini akan terjadi? dan apakah tanda kedatangan-Mu, dan tanda kesudahan dunia?” Ayat 3.

Masa depan telah ditutup dengan belas kasihan daripada murid-murid. Seandainya mereka pada waktu itu memahami sepenuhnya dua fakta yang mengerikan—penderitaan dan kematian Sang Penebus, dan kehancuran kota dan bait suci mereka—mereka akan diliputi rasa

ngeri. Kristus mempersembahkan kepada mereka suatu garis besar tentang peristiwa-peristiwa penting yang akan berlaku sebelum akhir zaman. Kata-katanya ketika itu tidak difahami sepenuhnya; tetapi maknanya harus diungkapkan kerana umat-Nya memerlukan pengajaran itu di dalamnya diberi. The nubuatan yang Dia dilafazkan adalah dua kali ganda maknanya; sambil membayangkan kehancuran Yerusalem, ia juga menggambarkan kengerian hari besar yang terakhir.

Yesus menyatakan kepada murid-murid yang mendengar tentang penghakiman yang akan dijatuhkan ke atas Israel yang murtad, dan khususnya pembalasan pembalasan

yang akan datang atas mereka untuk mereka penolakan dan penyaliban daripada Mesias. Tidak dapat disangkal tanda-tanda akan mendahului yang dahsyat klimaks.

The

masa yang ditakuti akan datang secara tiba-tiba dan pantas. Dan Juruselamat [26] memperingatkan para pengikut-Nya: “Apabila kamu melihat kekejian itu kebinasaan, yang dibicarakan oleh nabi Daniel, berdiri di tempat kudus, (siapa membaca, biarkan dia faham :) kemudian biarkan mereka yang berada dalam Judea melarikan diri ke dalam yang gunung.” Matthew 24:15, 16 ; Lukas 21:20,

21. Apabila piawaian penyembahan berhala orang Rom harus didirikan di

tanah suci, yang memanjang beberapa furlongs di luar kota dinding, kemudian yang pengikut daripada Kristus adalah kepada cari keselamatan dalam penerbangan.

Apabila tanda amaran harus dilihat, mereka yang akan melarikan diri tidak boleh berlengah-lengah. Di seluruh tanah Yudea, dan juga di Yerusalem sendiri, yang isyarat untuk penerbangan mesti jadilah serta merta dipatuhi. Dia yang kebetulan berada di atas rumah tidak boleh turun ke rumahnya rumah, malah kepada jimat miliknya paling bernilai harta karun. Itu WHO sedang bekerja dalam yang padang atau ladang anggur mesti bukan ambil masa kepada kembali untuk luar pakaian diletakkan

ketepikan sementara mereka sepatutnya jadilah bersusah payah dalam yang haba daripada yang hari. mereka mesti bukan teragak-agak a seketika, jangan-jangan mereka jadilah terlibat dalam kemusnahan umum.

Dalam pemerintahan Herodes, Yerusalem bukan sahaja telah menjadi sangat indah, tetapi dengan pendirian menara, tembok, dan kubu, menambah kepada semula jadi kekuatan daripada itu keadaan, ia telah telah diberikan nampaknya

tidak dapat ditembusi. Dia yang pada masa ini akan meramalkan secara terbuka kehancurannya, akan, seperti Nuh pada zamannya, telah dipanggil penggera gila. Tetapi Kristus telah berkata: “Langit dan bumi akan berlalu, tetapi firman-Ku tidak akan berlalu.” Matius 24:35. Kerana dosa-dosanya, kemurkaan telah dikutuk terhadap Yerusalem, dan ketidakpercayaannya yang keras kepala membuat azabnya pasti.

The Tuan telah diisytiharkan oleh yang nabi Mikha: “Dengar ini, saya berdoalah kepadamu, hai ketua-ketua kaum Yakub, dan para pembesar kaum Israel, yang membenci penghakiman,

dan memesongkan segala keadilan. Mereka membina Sion dengan darah, dan Yerusalem dengan kejahatan. Pemimpinnya menghakimi untuk upah, dan para imamnya mengajar dengan upah, dan para nabinya meramal demi uang, tetapi mereka akan bersandar kepada Tuhan, dan katakan, Adakah bukan yang Tuan antara kita? tiada jahat boleh datang atas kami.” Mikha 3:9-11.

[27] Kata-kata ini dengan setia menggambarkan penduduk Yerusalem yang korup dan mementingkan diri sendiri. Sambil mendakwa mematuhi secara kaku peraturan hukum Tuhan, mereka melanggar semua prinsipnya. Mereka membenci Kristus kerana kesucian dan kekudusan-Nya

mendedahkan kesalahan mereka; dan mereka menuduh Dia sebagai punca segala kesusahan yang menimpa mereka akibat dosa-dosa mereka. Walaupun mereka tahu Dia tidak berdosa, mereka telah menyatakan bahawa kematian-Nya adalah perlu kepada mereka keselamatan sebagai a bangsa. “Jika kita biarkan Dia dengan demikian sendirian,” Kata para pemimpin Yahudi, “Semua orang akan percaya kepada-Nya: dan orang-orang Roma akan datang dan merampas tempat dan bangsa kita.” Yohanes 11:48. Jika Kristus adalah berkorban, mereka mungkin sekali lebih menjadi a kuat, rakyat bersatu. Demikianlah mereka beralasan, dan mereka sepakat dalam keputusan imam besar mereka,

bahwa lebih baik satu orang mati daripada seluruh bangsa itu binasa.

Oleh itu para pemimpin Yahudi telah membina “Sion dengan darah, dan Yerusalem dengan kemungkaran.”

Mikha 3:10. Dan lagi, sementara mereka membunuh Penyelamat mereka kerana Dia menegur dosa-dosa mereka, demikianlah kebenaran diri mereka itu mereka dipandang diri mereka sendiri sebagai milik Tuhan digemari orang ramai dan mengharapkan Tuhan untuk menyelamatkan mereka daripada musuh mereka. "Oleh itu," sambung yang nabi, "hendaklah Zion untuk awak demi jadilah dibajak sebagai a ladang, dan Yerusalem akan menjadi timbunan, dan gunung rumah sebagai

tempat tinggi di dalam hutan.” Ayat 12.

Selama hampir empat puluh tahun selepas azab Yerusalem telah diumumkan oleh Kristus dirinya sendiri, yang Tuan ditangguhkan miliknya penghakiman

*Kemusnahan daripada
Jerusalem* 23

ke atas kota dan negara. Sungguh menakjubkan kesabaran Tuhan ke arah yang penolakan daripada miliknya injil dan yang pembunuh daripada miliknya Anak lelaki. Perumpamaan tentang pohon yang tidak berbuah menggambarkan cara Tuhan berurusan dengan bangsa Yahudi. Perintah telah keluar, “Potonglah; mengapa menyusahkan tanah?” (Lukas 13:7) tetapi belas kasihan ilahi telah menyelamatkannya belum lagi a sedikit lebih lama. di sana adalah masih ramai antara yang Yahudi WHO adalah jahil daripada yang watak dan yang kerja daripada Kristus. Dan yang

kanak-kanak

telah bukan dinikmati yang peluang atau menerima yang ringan yang mereka [28] ibu bapa telah menolak. Melalui dakwah para rasul dan

sekutu mereka, Tuhan akan

menyebabkan cahaya bersinar ke atas mereka; mereka akan jadinya

dibenarkan kepada lihat bagaimana

nubuatan telah telah dipenuhi, bukan hanya dalam kelahiran dan kehidupan

Kristus, tetapi dalam kematian dan

kebangkitan-Nya. Anak-anak tidak

dihukum kerana dosa ibu bapa; tetapi

apabila, dengan a pengetahuan

daripada semua yang ringan diberikan

kepada mereka ibu bapa, anak-anak

menolak cahaya tambahan yang

diberikan kepada diri mereka sendiri,

mereka menjadi peserta daripada yang ibu bapa dosa, dan diisi naik yang mengukur daripada kemungkaran mereka.

The panjang sabar Tuhan terhadap Yerusalem sahaja menegaskan orang-orang Yahudi dalam kedegilan mereka yang tidak bertaubat. Dalam kebencian dan kekejaman mereka terhadap murid-murid Yesus mereka menolak tawaran belas kasihan yang terakhir. Kemudian Allah mencabut perlindungan-Nya dari mereka dan menghilangkan kuasa menahan-Nya dari Iblis dan malaikat-malaikatnya, dan bangsa itu dibiarkan yang kawalan daripada yang Ketua dia telah dipilih. dia kanak-kanak telah menolak kasih karunia Kristus, yang akan

membolehkan mereka menundukkan dorongan jahat mereka, dan kini mereka menjadi penakluk. Syaitan membangkitkan nafsu yang paling ganas dan paling hina dalam jiwa. Lelaki tidak beralasan; mereka berada di luar akal - dikawal oleh dorongan dan kemarahan buta. Mereka menjadi syaitan dalam kekejaman mereka. Dalam keluarga dan dalam negara, di antara golongan yang tertinggi dan yang paling rendah, terdapat syak wasangka, iri hati, kebencian, perselisihan, pemberontakan, pembunuhan. di sana adalah tidak keselamatan di mana sahaja. Kawan dan kerabat saling mengkhianati. Ibu bapa membunuh anak-anak mereka, dan anak-anak ibu bapa mereka.

Penguasa rakyat tidak mempunyai kuasa untuk memerintah sendiri. Nafsu yang tidak terkawal menjadikan mereka zalim. Orang Yahudi telah menerima kesaksian palsu untuk mengutuk Anak Tuhan yang tidak bersalah. Kini tuduhan palsu menjadikan kehidupan mereka sendiri tidak menentu. Melalui tindakan mereka, mereka telah lama berkata: “Sebab yang Kudus satu daripada Israel kepada berhenti daripada sebelum ini kami.” Yesaya 30:11. Sekarang keinginan mereka adalah diberikan. The rasa takut daripada Tuhan tidak lebih lama terganggu mereka. Syaitan

[29] adalah ketua negara, dan pihak berkuasa sivil dan agama tertinggi berada di bawah kekuasaannya.

The pemimpin daripada yang menentang puak-puak di kali bersatu kepada merompak dan menyeksa mangsa celaka mereka, dan sekali lagi mereka jatuh ke atas satu sama lain angkatan dan disembelih tanpa belas kasihan. Malah yang kesucian kuil itu tidak dapat menahan keganasan mereka yang mengerikan. Para penyembah dipukul di hadapan mezbah, dan tempat kudus itu dicemari dengan mayat-mayat yang terbunuh. Namun dalam anggapan mereka yang buta dan menghujat para

penghasut neraka ini kerja secara terbuka mengisytiharkan bahawa mereka telah tidak rasa takut itu Baitulmaqdis akan jadilah musnah, untuk ia adalah milik Tuhan sendiri bandar. Kepada menubuhkan mereka kuasa lebih dengan tegas, mereka disogok palsu nabi-nabi kepada mengisytiharkan, malah sementara Rom legiun adalah mengepung kuil, itu yang orang ramai adalah kepada tunggu untuk pembebasan daripada Tuhan. Hingga yang terakhir, orang ramai berpegang teguh pada kepercayaan bahawa Yang Mahatinggi akan melakukannya interpose untuk kekalahan itu daripada mereka musuh. Tetapi Israel telah menolak yang ilahi perlindungan, dan sekarang dia telah

tidak pertahanan. Yerusalem yang tidak bahagia ! diserang oleh perselisihan dalaman, darah anak-anaknya terbunuh oleh tangan satu sama lain yang mewarnai jalan-jalannya, sementara tentera asing pukul turun dia kubu pertahanan dan membunuh dia lelaki daripada perang!

Semua yang ramalan diberi oleh Kristus berkenaan yang kemusnahan Yerusalem adalah dipenuhi kepada yang surat. The Yahudi berpengalaman yang kebenaran firman-Nya yang memberi amaran: “Dengan ukuran yang kamu ukur, itu akan diukurkan kepadamu kembali.” Matius 7:2.

Tanda-tanda dan keajaiban muncul, firasat bencana dan azab. Di dalam

tengah daripada yang malam an tidak wajar ringan bersinar habis yang kuil dan juga mezbah. selepas yang awan di matahari terbenam adalah bergambar kereta kuda dan lelaki daripada peperangan perhimpunan untuk pertempuran. The imam melayan oleh malam dalam tempat suci itu adalah ketakutan oleh misteri bunyi; yang bumi menggeletar, dan a ramai daripada suara adalah didengari menangis: “Biarlah kami berlepas oleh itu.”

The hebat timur pintu gerbang, yang adalah jadi berat itu ia boleh hampir tidak [30] ditutup oleh sebilangan besar lelaki, dan yang telah dijamin oleh bar besar besi diikat dalam dalam turapan daripada padu batu, dibuka pada

tengah malam, tanpa nampak
agensi.—Milman, *The Sejarah
daripada Yahudi*, buku 13.

Untuk tujuh tahun a lelaki diteruskan
kepada pergi naik dan turun yang
jalan-jalan di Yerusalem,
mengisytiharkan yang celaka itu
adalah kepada datang atas yang
bandar. Oleh hari dan oleh malam dia
dilaungkan yang liar ratapan: “A suara
daripada timur! a suara daripada yang
barat! a suara daripada yang empat
angin! suara

*Kemusnahan daripada
Jerusalem* 25

terhadap Yerusalem dan terhadap bait suci! suara menentang pengantin lelaki dan pengantin perempuan! suara menentang seluruh rakyat!” — *Ibid.* Makhluk aneh ini dipenjarakan dan disebat, tetapi tiada keluhan yang keluar dari bibirnya. Untuk menghina dan menghina dia hanya menjawab: "Celaka, celaka Yerusalem!" "Celakalah, celakalah penduduknya!" Jeritan amarannya tidak berhenti sehingga dia terbunuh dalam pengepungan yang telah diramalkannya.

Tidak seorang pun orang Kristian tewas dalam kemusnahan Yerusalem.

Kristus telah memberi amaran kepada murid-murid-Nya, dan semua orang yang percaya kepada firman-Nya menantikan tanda yang dijanjikan itu. “Apabila kamu melihat Yerusalem dikepung oleh tentera,” kata Yesus, “maka ketahuilah bahawa kehancurannya sudah dekat.

Kemudian hendaklah mereka yang di Yudea melarikan diri ke pergunungan; dan hendaklah mereka yang di tengah-tengahnya pergi.” Lukas 21:20, 21. Selepas orang Rom di bawah Cestius telah mengepung bandar, mereka tanpa diduga terbengkalai yang kepungan apabila semuanya kelihatan menguntungkan untuk an serta merta serang. The dikepung, putus asa daripada berjaya rintangan,

adalah pada yang titik daripada menyerah diri, apabila Rom umum menarik diri miliknya angkatan tanpa yang paling kurang sebab yang jelas. Tetapi pemeliharaan belas kasihan Tuhan telah mengarahkan peristiwa untuk kebaikan daripada miliknya sendiri orang ramai. The dijanjikan tanda telah telah diberi kepada orang Kristian yang menunggu, dan kini peluang ditawarkan untuk semua yang mahu, kepada patuh yang milik Yeruselamat amaran. Peristiwa adalah jadi ditolak itu pun tidak Yahudi mahupun orang Rom sepatutnya menghalang yang penerbangan daripada yang Kristian. Apabila Cestius berundur, orang-orang Yahudi, yang keluar dari Yerusalem, mengejar

selepas miliknya bersara tentera; dan sementara kedua-duanya angkatan adalah dengan demikian terlibat sepenuhnya, yang Kristian telah an peluang kepada pergi yang bandar.

Pada ini

masa negara juga telah dibersihkan daripada musuh yang mungkin [31] berusaha untuk memintas mereka. Pada masa pengepungan, orang Yahudi telah berkumpul di Baitulmaqdis kepada simpan yang kenduri daripada Khemah, dan dengan demikian

yang Kristian melalui yang tanah adalah mampu kepada buat mereka melarikan diri tanpa gangguan. Tanpa kelewatan mereka melarikan diri kepada a tempat daripada keselamatan—the kota Pella, di tanah

Perea, di seberang Yordan.

Pasukan Yahudi, mengejar Cestius dan tenteranya, menyerang mereka belakang dengan sebegitu keganasan sebagai kepada mengancam mereka dengan kemusnahan total. Ia adalah dengan hebat kesukaran itu yang orang Rom berjaya membuat pengunduran mereka. Orang-orang Yahudi melarikan diri hampir tanpa kerugian, dan dengan rampasan mereka kembali dengan kemenangan ke Yerusalem. Namun ini jelas kejayaan dibawa mereka sahaja jahat. Ia diilhamkan mereka dengan itu

semangat penentangan yang degil terhadap orang Rom yang dengan cepat membawa malapetaka yang tidak dapat diungkapkan ke atas kota yang ditakdirkan itu.

Dahsyat adalah yang musibah itu jatuh atas Baitulmaqdis bila pengepungan disambung semula oleh Titus. Kota itu telah dilaburkan pada masa Paskah , bila berjuta-juta daripada Yahudi adalah berhimpun dalam itu dinding. mereka kedai-kedai daripada peruntukan, yang jika berhati-hati terpelihara akan telah membekalkan penduduk selama bertahun-tahun, sebelum ini telah dimusnahkan melalui yang cemburu

dan membalas dendam daripada yang bertanding puak, dan sekarang semua yang seram daripada kelaparan adalah berpengalaman. A mengukur daripada gandum adalah dijual untuk a bakat. Jadi garang adalah yang pedih daripada kelaparan itu lelaki akan menggigit yang kulit daripada mereka tali pinggang dan sandal dan yang menutupi perisai mereka. Sebilangan besar orang akan mencuri pada waktu malam untuk mengumpulkan liar tumbuhan yang tumbuh di luar bandar dinding, walaupun banyak adalah dirampas dan letak kepada kematian dengan kejam penyeksaan, dan selalunya mereka yang kembali dengan selamat telah dirampas apa yang telah mereka kumpulkan dalam

bahaya yang begitu besar. Penyiksaan yang paling tidak berperikemanusiaan telah dilakukan oleh mereka yang berkuasa, untuk memaksa daripada orang yang dilanda kekurangan bekalan terakhir yang mungkin mereka sembunyikan. Dan kekejaman ini tidak berlaku jarang-jarang diamalkan oleh lelaki WHO adalah diri mereka sendiri baiklah diberi makan, dan WHO adalah semata-mata berkeinginan daripada meletakkan naik a kedai daripada peruntukan untuk masa depan.

[32] Beribu-ribu orang mati akibat kebuluran dan wabak. Kasih sayang semulajadi nampaknya telah musnah. Suami merompak isteri, dan isteri-isteri mereka para suami.

Kanak-kanak akan jadilah dilihat meragut yang makanan dari mulut ibu bapa mereka yang sudah tua. Soalan nabi, “Boleh a perempuan lupa dia menghisap anak?” menerima yang jawab di dalam tembok kota yang terkutuk itu: “Tangan perempuan-perempuan yang kasihan telah menyiram anak-anak mereka sendiri: mereka adalah daging mereka dalam kebinasaan daripada anak perempuan umat-Ku.” Yesaya 49:15 ; Ratapan 4:10. Sekali lagi digenapi nubuat peringatan yang diberikan empat belas abad sebelumnya: “Perempuan yang lembut dan lembut di antara kamu, yang tidak mau pengembaraan kepada ditetapkan yang tunggal daripada dia kaki atas yang

tanah untuk kelembutan dan kelembutan, matanya akan menjadi jahat terhadap suami dari pangkuannya, dan kepada anak lelakinya, dan terhadap anak perempuannya,... dan terhadap anak-anaknya yang akan dilahirkannya: kerana dia akan memakannya kerana kekurangan semua. perkara secara rahsia dalam kepungan dan kesempitan, dengan mana musuhmu akan menyesakkan engkau di pintu gerbangmu." Ulangan 28:56, 57.

*Kemusnahan daripada
Jerusalem 27*

The Rom pemimpin diusahakan kepada mogok terror kepada yang Yahudi maka dengan itu sebab mereka kepada menyerah diri. Itu banduan WHO melawan apabila diambil, disebat, diseksa, dan disalibkan di hadapan tembok bandar. Beratus-ratus adalah setiap hari letak kepada kematian dalam ini cara, dan pekerjaan yang mengerikan itu berterusan sehingga, di sepanjang Lembah Yosafat dan di Kalvari, salib adalah didirikan dalam jadi hebat nombor itu di sana hampir tidak ada ruang untuk bergerak di antara mereka. Begitu teruk telah dilawati

yang mengerikan itu imprecation
dilafazkan sebelum ini yang
penghakiman tempat duduk daripada
Pilatus: “Darah dia jadilah pada kami,
dan pada kami kanak-kanak.”

Matthew 27:25.

Titus akan dengan rela hati
mempunyai letak an tamat kepada
yang takut adegan, maka dengan itu
mempunyai terhindar Baitulmaqdis
yang penuh mengukur daripada dia
azab. Dia penuh seram ketika dia
melihat mayat orang mati
bergelimpangan di lembah. Seperti
orang yang terpesona, dia melihat dari
puncak Zaitun ke kuil yang megah dan
memerintahkan agar tidak ada satu
batu pun. daripada ia jadilah tersentuh.
Sebelum ini mencuba kepada

keuntungan milikan daripada ini kubu kuat, dia membuat rayuan bersungguh-sungguh kepada pemimpin Yahudi tidak [33] untuk memaksa dia menajiskan tempat suci dengan darah. Jika mereka mahu datang seterusnya dan bergaduh dalam mana-mana lain tempat, tidak Rom sepatutnya melanggar kesucian kuil. Josephus sendiri, dalam rayuan yang paling fasih, memohon mereka untuk menyerah, untuk menyelamatkan diri mereka, kota mereka, dan tempat ibadat mereka. Tetapi kata-katanya dibalas dengan kutukan pahit. Anak panah dilemparkan ke arahnya, pengantara manusia terakhir mereka, ketika dia berdiri merayu kepada mereka. Orang-orang Yahudi telah

menolak permohonan Anak Tuhan, dan sekarang penyimpangan dan permohonan hanya membuat mereka lebih bertekad untuk menentang hingga akhir. Sia-sia sahaja usaha Titus untuk menyelamatkan kuil; Seorang yang lebih besar daripada dia telah mengisytiharkan bahawa tidak ada satu batu yang akan ditinggalkan di atas batu yang lain.

Kedegilan buta pemimpin Yahudi, dan kejahatan yang menjijikkan dilakukan dalam yang dikepung bandar, teruja yang seram dan kemarahan orang Rom, dan Titus akhirnya memutuskan untuk mengambil kuil dengan ribut. Dia memutuskan, bagaimanapun, bahawa jika boleh ia harus diselamatkan

daripada kemusnahan. Tetapi arahannya tidak diendahkan. Selepas dia telah bersara kepada miliknya khemah di malam, yang Yahudi, sallying daripada kuil , diserang yang askar tanpa. Dalam yang perjuangan, a jenama api telah dilemparkan oleh seorang askar melalui lubang di anjung, dan serta-merta dilapisi cedar bilik kira-kira yang suci rumah adalah dalam a kebakaran. Titus bergegas kepada yang tempat, diikuti oleh miliknya jeneral dan legionari, dan diperintah yang askar kepada memadamkan yang nyala api. miliknya perkataan adalah

tidak diendahkan. Dalam mereka kemarahan yang askar dilemparkan berkobar-kobar jenama ke dalam bilik-bilik yang bersebelahan dengan kuil, dan kemudian dengan pedang mereka mereka menyembelih dalam jumlah besar mereka yang telah mendapat perlindungan di sana. darah mengalir ke bawah kuil langkah-langkah suka air. beribu-ribu atas beribu-ribu orang Yahudi binasa. Di atas bunyi pertempuran, terdengar suara-suara berteriak:

“Ichabod!”—kemuliaan telah lenyap.

“Titus dijumpai ia mustahil kepada semak yang kemarahan daripada yang askar; dia masuk bersama pegawainya,

dan meninjau bahagian dalam bangunan suci itu. The kemegahan diisi mereka dengan hairan; dan sebagai yang nyala api

[34] belum masuk ke tempat suci, dia membuat usaha terakhir untuk menyelamatkan ia, dan melonjak seterusnya, sekali lagi diseru yang askar kepada tinggal kemajuan itu daripada yang kebakaran. The perwira Liberalis berusaha untuk memaksa ketaatan dengan miliknya kakitangan daripada pejabat; tetapi malah hormat untuk Maharaja memberi cara kepada yang geram permusuhan terhadap yang Yahudi, kepada keseronokan sengit pertempuran, dan harapan yang tidak pernah puas akan rampasan. The askar melihat segala-galanya

sekeliling mereka berseri-seri dengan emas, yang bersinar mempesonakan dalam cahaya liar api; mereka sangka begitu tak terkira harta karun adalah diletakkan naik dalam yang tempat perlindungan. A askar, tidak disedari, tujahan a berlampu obor antara yang engsel daripada yang pintu: itu keseluruhan bangunan adalah dalam nyala api dalam an segera. The membutakan mata asap dan kebakaran terpaksa yang pegawai kepada berundur, dan yang mulia bangunan adalah diserahkan kepada nasibnya.

“Ia adalah an menggerunkan tontonan kepada yang Roman—apa adalah ia kepada Yahudi? Seluruh puncak bukit yang memerintah kota itu, menyala seperti gunung berapi.

Satu demi satu bangunan jatuh, dengan kemalangan yang hebat, dan ditelan dalam jurang yang berapi-api. Bumbung-bumbung kayu aras seperti lembaran nyala api; puncak emas bersinar seperti pancang daripada merah cahaya; yang pintu gerbang menara dihantar naik tinggi lajur daripada api dan asap. Bukit-bukit jiran diterangi; dan kumpulan gelap orang kelihatan memerhati dalam kebimbangan yang mengerikan perkembangan kemusnahan: dinding dan ketinggian kota atas dipenuhi dengan muka, beberapa pucat dengan penderitaan keputusasaan, yang lain merengut tidak berguna dendam. The jerit daripada yang Rom askar sebagai mereka berlari ke sana ke mari, dan

lolongan pemberontak yang terkorban dalam api, bercampur dengan deruan kebakaran dan bunyi gemuruh kayu yang tumbang. Gema gunung menjawab atau mengembalikan jeritan orang ramai di tempat tinggi; semua bersama-sama yang dinding bergema jeritan dan raungan; lelaki WHO adalah

*Kemusnahan daripada
Jerusalem* 29

tamat tempoh dengan kebuluran berhimpun mereka yang tinggal kekuatan kepada melafazkan a tangisan penderitaan dan kehancuran.

“Pembunuhan di dalam adalah lebih mengerikan daripada tontonan [35] daripada tanpa. Lelaki dan wanita, tua dan muda, pemberontak dan imam, mereka yang berperang dan mereka yang memohon belas kasihan, ditebang turun dalam pembunuhan beramai-ramai. Jumlah yang terbunuh melebihi jumlah pembunuh. Legionari terpaksa memanjat timbunan orang mati untuk meneruskan kerja pemusnahan.”—Milman, *The History*

of the Jews, buku 16.

Selepas kemusnahan kuil, seluruh bandar tidak lama lagi jatuh ke tangan orang Rom. Para pemimpin orang Yahudi meninggalkan menara mereka yang tidak dapat ditembus, dan Titus mendapati mereka bersendirian. Dia memandang mereka dengan takjub, dan menyatakan bahawa Tuhan telah menyerahkan mereka ke dalam tangannya; kerana tiada enjin, walau bagaimanapun kuatnya, boleh mengatasi benteng yang hebat itu. Kedua-dua bandar dan kuil itu dihancurkan kepada mereka asas, dan yang tanah atas yang yang rumah suci telah berdiri "dibajak seperti ladang." Yeremia 26:18. Dalam pengepungan dan penyembelihan yang diikuti, lebih

daripada sejuta orang binasa; yang yang terselamat adalah dibawa jauh sebagai tawanan, dijual sebagai hamba, diheret kepada Rom kepada rahmat yang penakluk kemenangan, dilemparkan kepada liar binatang dalam yang amfiteater, atau bertaburan sebagai gelandangan pengembara di seluruh bumi.

Orang Yahudi telah memalsukan belenggu mereka sendiri; mereka telah mengisi untuk diri mereka sendiri cawan pembalasan. Dalam kemusnahan yang nyata yang menimpa mereka sebagai a bangsa, dan dalam semua yang celaka itu diikuti mereka dalam mereka bercerai-berai, mereka hanya menuai hasil yang ditaburkan oleh tangan

mereka sendiri. Kata nabi: “Hai Israel, engkau telah membinasakan dirimu sendiri;” “kerana engkau telah rebah oleh kesalahanmu.” Hosea 13:9 ; 14:1. Penderitaan mereka sering digambarkan sebagai hukuman yang ditimpakan kepada mereka oleh ketetapan langsung Tuhan.

Demikianlah si penipu yang hebat berusaha untuk menyembunyikan miliknya kerja. Oleh degil penolakan daripada ilahi cinta dan belas kasihan, yang Orang-orang Yahudi telah menyebabkan perlindungan Tuhan ditarik dari mereka, dan Iblis telah melakukannya dibenarkan untuk peraturan mereka mengikut kepada kehendaknya. The ngeri kekejaman digubal dalam yang

kemusnahan daripada Baitulmaqdis adalah a demonstrasi [36] kuasa balas dendam Syaitan ke atas mereka yang menyerah kepada kawalannya.

Kita tidak tahu berapa banyak kita berhutang kepada Kristus untuk keamanan dan perlindungan yang kita nikmati. Ia adalah kuasa Tuhan yang menghalang manusia daripada berlalu sepenuhnya bawah yang kawalan daripada Syaitan. The

ingkar dan tidak bersyukur mempunyai hebat sebab untuk kesyukuran untuk Kemurahan dan kesabaran Tuhan dalam menahan kuasa si jahat yang kejam dan jahat. Tetapi apabila manusia melewati batas kesabaran ilahi, kekangan itu dihapuskan. Tuhan tidak berdiri terhadap orang berdosa sebagai pelaksana hukuman terhadap pelanggaran; tetapi Dia membiarkan orang-orang yang mendustakan rahmat-Nya untuk mereka sendiri, untuk menuai apa yang mereka tanam. Setiap sinar cahaya ditolak, setiap amaran dihina atau tidak diendahkan, setiap nafsu dimanjakan, setiap

pelanggaran hukum Tuhan, adalah benih yang disemai yang menghasilkan tuaian yang tidak putus-putusnya. The semangat daripada Tuhan, secara berterusan menentang, ialah di terakhir ditarik balik daripada orang berdosa, dan kemudian tidak ada lagi kuasa untuk mengawal nafsu jahat jiwa, dan tidak perlindungan daripada yang niat jahat dan permusuhan daripada Syaitan. Kehancuran Yerusalem adalah amaran yang menakutkan dan khidmat kepada semua orang meremehkan dengan yang tawaran daripada ilahi rahmat dan menentang yang rayuan daripada ilahi belas kasihan. tidak pernah adalah di sana diberi a lebih penentu kesaksian kepada kebencian Allah

terhadap dosa dan kepada hukuman tertentu yang akan dijatuhkan kepada orang yang bersalah.

Nubuat Juruselamat mengenai kunjungan penghakiman ke atas Yerusalem akan mendapat penggenapan yang lain, di mana kehancuran yang mengerikan itu hanyalah bayangan samar. Dalam nasib bandar pilihan kita mungkin lihatlah yang azab daripada a dunia itu mempunyai ditolak milik Tuhan belas kasihan dan dipijak atas miliknya undang-undang. Gelap adalah yang rekod daripada manusia kesengsaraan yang telah disaksikan oleh bumi selama berabad-abad jenayahnya. Jantung sakit, dan yang fikiran tumbuh pengsan dalam renungan.

Mengerikan adalah akibat menolak kuasa Syurga. Tetapi adegan belum lagi lebih gelap dibentangkan dalam yang wahyu daripada masa depan. The [37] rekod daripada yang masa lalu,—the panjang perarakan daripada huru-hara, konflik, dan revolusi, yang "pertempuran daripada yang pahlawan... dengan keliru bunyi bising, dan pakaian yang berlumuran darah" (Yesaya 9:5),—apakah ini, berbeza dengan yang ketakutan daripada itu hari bila yang mengekang semangat daripada Tuhan sepatut nya sepenuhnya ditarik balik daripada yang jahat, tidak lebih lama kepada tahan dalam periksa ledakan nafsu manusia dan kemarahan syaitan! Dunia akan kemudian lihatlah, sebagai

tidak pernah sebelum ini, yang keputusan daripada kepunyaan syaitan peraturan.

Tetapi dalam itu hari, sebagai dalam yang masa daripada Yerusalem kemusnahan, umat Allah kehendak jadilah dihantar, semua orang itu hendaklah jadilah dijumpai bertulis antara yang hidup. Yesaya 4:3. Kristus telah menyatakan bahawa Dia akan datang yang kedua masa kepada berkumpul miliknya setia satu kepada Dirinya sendiri: “Kalau begitu hendaklah semua suku kaum daripada yang bumi meratapi, dan mereka hendaklah lihat yang Anak lelaki daripada lelaki

*Kemusnahan daripada
Jerusalem* 31

datang di awan langit dengan kuasa dan kemuliaan yang besar. Dan dia hendaklah hantar miliknya malaikat dengan a hebat bunyi daripada a sangkakala, dan mereka akan berkumpul bersama-sama pilihan-Nya daripada empat angin, dari satu hujung langit ke hujung yang lain.” Matius 24:30, 31. Maka hendaklah mereka yang taat bukan yang injil jadilah dimakan dengan yang semangat daripada miliknya mulut dan dibinasakan dengan cahaya kedatangan-Nya. 2 Tesalonika 2:8. Suka Israel daripada tua yang jahat memusnahkan diri mereka sendiri;

mereka jatuh oleh mereka
kemungkaran. Oleh a kehidupan
daripada dosa, mereka mempunyai
ditempatkan diri mereka sendiri jadi
keluar harmoni dengan Tuhan, sifat
mereka telah menjadi sangat hina
dengan kejahatan, sehingga yang
manifestasi daripada miliknya
kemuliaan ialah kepada mereka a
memakan kebakaran.

Hendaklah lelaki berhati-hati supaya
mereka tidak melalaikan pelajaran
yang disampaikan kepada mereka
dalam perkataan Kristus. Semasa Dia
memberi amaran kepada
murid-murid-Nya tentang kehancuran
Yerusalem, memberi mereka tanda
kehancuran yang semakin hampir,
supaya mereka dapat melarikan diri;

maka Dia telah memperingatkan dunia tentang hari kehancuran yang terakhir dan telah memberikan kepada mereka tanda-tanda kedatangannya, supaya semua orang yang mahu lari daripada murka yang akan datang. Yesus menyatakan: “Akan ada tanda-tanda pada matahari, dan pada bulan, dan pada bintang-bintang; dan di atas bumi kesusahan bangsa-bangsa.” Lukas 21:25 ; Matius 24:29 ; Tandakan 13:24-26 ; Wahyu 6:12-17. Itu WHO lihatlah ini pertanda daripada Kedatangan-Nya adalah untuk “mengetahui bahawa Ia sudah dekat, bahkan di ambang pintu”. Matius [38] 24:33. “Perhatikan ye Oleh itu,” adalah miliknya perkataan daripada teguran. Tandakan 13:35. Mereka yang

mengindahkan peringatan itu tidak akan dibiarkan dalam kegelapan, itu itu hari sepatutnya memotong mereka tak sedar. Tetapi kepada mereka itu kehendak jangan berjaga-jaga, "hari Tuhan datang seperti pencuri di malam hari." 1 Tesalonika 5:2-5.

The dunia ialah tidak lebih sedia kepada kredit yang mesej untuk ini masa daripada orang Yahudi untuk menerima amaran Juruselamat mengenai Yerusalem. Datang bila ia mungkin, yang hari daripada Tuhan kehendak datang tak sedar ke yang fasik. Bila kehidupan ialah pergi pada dalam itu tidak berubah-ubah bulat; apabila lelaki diserap dalam keseronokan, dalam perniagaan, dalam lalu lintas, dalam membuat wang;

apabila pemimpin agama
membesarkan kemajuan dan
pencerahan dunia , dan orang ramai
terbuai dalam keamanan palsu—
maka, sebagai yang tengah malam
pencuri mencuri dalam yang tak
terjaga kediaman, begitu juga
mengejut kemusnahan datang atas
yang cuai dan fasik, “dan mereka tidak
akan melarikan diri.” Ayat 3.

Bab 2 — Penganiayaan dalam yang Pertama Berabad-abad

Ketika Yesus menyatakan kepada murid-murid-Nya tentang nasib Yerusalem dan pemandangan kedatangan kedua, Dia menubuatkan juga pengalaman umat-Nya dari waktu ketika Dia harus diambil dari mereka, hingga kedatangan-Nya dalam kuasa dan kemuliaan untuk pembebasan mereka. Dari Zaitun Juruselamat melihat badai yang hampir melanda gereja apostolik; dan menembusi lebih dalam ke masa depan, Mata-Nya melihat yang ganas, membazir ribut itu adalah kepada pukul atas miliknya

pengikut dalam yang zaman kegelapan dan penganiayaan yang akan datang. Dalam beberapa ucapan singkat yang sangat penting, Ia menubuatkan bagian yang akan diberikan oleh penguasa dunia ini kepada jemaat Tuhan. Matius 24:9, 21, 22. Para pengikut daripada Kristus mesti menapak yang sama laluan daripada penghinaan, celaan, dan penderitaan yang dipijak oleh Guru mereka. Permusuhan yang meletus terhadap Penebus dunia akan dimanifestasikan terhadap semua orang yang harus percaya pada nama-Nya.

The sejarah daripada yang awal gereja memberi keterangan kepada yang pemenuhan daripada milik Juruselamat perkataan. The kuasa

daripada bumi dan neraka tersusun sendiri menentang Kristus dalam diri para pengikut-Nya. Paganisme meramalkan bahawa sepatutnya yang injil kemenangan, dia kuil dan mezbah akan jadilah dihanyutkan; Oleh itu dia dipanggil dia angkatan kepada memusnahkan agama Kristian. The kebakaran daripada penganiayaan adalah dinyalakan. Kristian adalah dibogelkan harta mereka dan dihalau dari rumah mereka. Mereka “mengalami yang hebat bergaduh daripada kesengsaraan.” Ibrani 10:32. mereka “telah perbicaraan daripada kejam

[39] ejekan dan sebatan, ya, lebih-lebih lagi ikatan dan penjara.” Ibrani 11:36. Hebat nombor

dimeteraikan mereka kesaksian dengan mereka darah. mulia dan hamba, kaya raya dan miskin, belajar dan jahil, sama-sama dibunuh tanpa belas kasihan.

Penganiayaan ini, bermula di bawah Nero kira-kira masa kesyahidan Paulus, berterusan dengan kemarahan yang lebih besar atau kurang selama berabad-abad. Orang Kristian dituduh melakukan jenayah yang paling mengerikan dan diisytiharkan sebagai punca malapetaka besar-kebuluran, wabak, dan gempa bumi. Apabila mereka menjadi objek kebencian dan kecurigaan ramai, pemberi maklumat berdiri sedia, untuk yang demi daripada keuntungan, kepada mengkhianati yang

*Penganiayaan dalam yang
Pertama Abad 33*

tidak bersalah. mereka adalah dikutuk sebagai pemberontak terhadap yang empayar, sebagai musuh kepada agama, dan perosak kepada masyarakat. Hebat nombor adalah dilemparkan kepada binatang buas atau dibakar hidup-hidup di amfiteater. Ada yang disalib; yang lain ditutup dengan kulit binatang liar dan dihumban ke dalam arena untuk dikoyakkan oleh anjing. Hukuman mereka sering dijadikan hiburan utama di majlis keramaian. Orang ramai berhimpun untuk menikmati pemandangan itu dan menyambut penderitaan mereka dengan gelak tawa

dan tepukan.

di mana sahaja mereka dicari perlindungan, yang pengikut daripada Kristus adalah diburu seperti binatang daripada mangsa. mereka adalah terpaksa kepada mencari penyembunyian dalam tempat terpencil dan sunyi. “Melarat, menderitanya, terseksa; (yang dunia ini tidak layak untuknya:) mereka mengembara di padang gurun, di gunung-gunung, di dalam gua-gua dan gua-gua di bumi.” Ayat 37, 38.

Katakombe memberi perlindungan kepada beribu-ribu orang. Di bawah bukit-bukit di luar kota Rom, galeri-galeri panjang telah terowong melalui bumi dan batu; rangkaian laluan yang gelap dan rumit

menjangkau beberapa kilometer di luar tembok kota. Dalam retret bawah tanah ini para pengikut Kristus menguburkan orang mati mereka; dan di sini juga, apabila disyaki dan dilarang, mereka menemui sebuah rumah. Apabila Pemberi Kehidupan akan membangunkan mereka yang telah bertempur dalam perjuangan yang baik, banyak orang martir demi Kristus akan keluar dari gua-gua yang suram itu.

Di bawah penganiayaan yang paling hebat, saksi-saksi untuk Yesus ini disimpan [41] mereka iman tidak ternoda. Padahal dilucutkan daripada setiap keselesaan, tutup jauh dari cahaya matahari, membuat rumah mereka di pangkuan bumi yang gelap

tetapi mesra, mereka tidak mengeluarkan sebarang keluhan. Dengan kata-kata iman, kesabaran, dan harapan mereka mendorong satu sama lain untuk menanggung kekurangan dan kesusahan. Hilangnya setiap berkat duniawi tidak dapat memaksa mereka untuk meninggalkan kepercayaan mereka kepada Kristus. Ujian dan penganiayaan hanyalah langkah yang mendekatkan mereka kepada rehat dan pahala mereka.

Suka milik Tuhan hamba daripada tua, ramai adalah "terseksa, bukan menerima pembebasan; itu mereka mungkin memperolehi a lebih baik kebangkitan." Ayat 35. Ini dipanggil kepada fikiran yang perkataan daripada mereka Cikgu, itu bila

dianiaya kerana milik Kristus demi, mereka adalah kepada jadilah melebihi gembira, untuk hebat akan menjadi mereka ganjaran dalam syurga; untuk jadi yang nabi-nabi telah telah dianiaya sebelum mereka. Mereka bergembira kerana mereka dianggap layak untuk menderita untuk yang kebenaran, dan lagu daripada kemenangan naik daripada yang di tengah-tengah nyalaan api. Memandang ke atas dengan iman, mereka melihat Kristus dan malaikat-malaikat bersandar atas benteng daripada syurga, merenung atas

mereka dengan minat yang mendalam dan mengenai keteguhan mereka dengan persetujuan. Sebuah suara turun kepada mereka dari takhta Tuhan: “Jadilah awak setia kepada kematian, dan saya kehendak memberi awak a mahkota daripada kehidupan.” Wahyu 2:10.

Dalam sia-sia adalah kepunyaan syaitan usaha kepada memusnahkan yang gereja daripada Kristus oleh keganasan. The hebat kontroversi dalam yang yang murid-murid daripada Yesus mengalah mereka nyawa lakukan bukan berhenti bila ini setia pemegang standard jatuh pada jawatan mereka. Dengan kekalahan

mereka menakluki. Pekerja-pekerja Tuhan telah dibunuh, tetapi pekerjaan-Nya terus maju. Injil terus tersebar dan yang nombor daripada itu penganut kepada meningkat. Ia ditembusi ke kawasan-kawasan yang tidak boleh diakses walaupun oleh helang Rom. Kata seorang Kristian, bercerita dengan para penguasa kafir yang mendesak ke hadapan yang penganiayaan: awak mungkin "bunuh kami, penyeksaan kami, mengutuk kita....

[42] awak ketidakadilan ialah yang bukti itu kita adalah tidak bersalah Nor tidak awak cru-

elty manfaat awak." Ia adalah tetapi a lebih kuat jemputan kepada bawak yang lain kepada

pujukan mereka. “Semakin kerap kami dihina olehmu, semakin banyak bilangan kami; darah orang Kristian adalah benih.”—Tertullian, *Apology*, perenggan 50.

Beribu-ribu telah dipenjarakan dan dibunuh, tetapi yang lain muncul untuk mengisi tempat mereka. Dan mereka yang mati syahid kerana iman mereka adalah terjamin kepada Kristus dan dikira daripada Dia sebagai penakluk. Mereka telah bertempur dalam perjuangan yang baik, dan mereka akan menerima mahkota kemuliaan apabila Kristus akan datang. Penderitaan yang mereka tanggung membawa orang Kristian lebih dekat kepada satu sama lain dan kepada Penebus mereka. mereka hidup

contoh dan mati kesaksian adalah a tetap saksi untuk yang kebenaran; dan di mana paling kurang dijangka, yang mata pelajaran daripada Syaitan sedang pergi miliknya perkhidmatan dan mendaftar masuk bawah yang sependuk daripada Kristus.

Syaitan Oleh itu diletakkan miliknya rancangan kepada peperangan lebih dengan jayanya terhadap kerajaan Tuhan dengan memasang panji-panjinya dalam gereja Kristian. Jika para pengikut Kristus dapat ditipu dan dibimbing untuk tidak menyenangkan Allah, maka kekuatan, ketabahan, dan keteguhan mereka akan gagal, dan mereka akan menjadi mangsa yang mudah.

Musuh yang hebat itu kini berusaha

untuk mendapatkan dengan tipu daya apa yang dia gagal untuk mendapatkannya dengan kekerasan. Penganiayaan berhenti, dan menggantikannya digantikan yang bahaya daya tarikan daripada temporal kemakmuran dan duniawi penghormatan. penyembah berhala adalah dipimpin kepada menerima a bahagian daripada yang iman Kristian , sementara mereka menolak kebenaran penting lain. Mereka mengaku menerima Yesus sebagai Anak daripada Tuhan dan untuk percaya dalam kematian-Nya dan

*Penganiayaan dalam yang
Pertama Abad 35*

kebangkitan, tetapi mereka tidak mempunyai keyakinan akan dosa dan tidak merasakan keperluan untuk bertaubat atau perubahan hati. Dengan beberapa kelonggaran di pihak mereka, mereka mengusulkan agar orang Kristian membuat kelonggaran, supaya semua boleh bersatu di atas landasan kepercayaan kepada Kristus.

Sekarang gereja berada dalam bahaya yang menakutkan. Penjara, penyeksaan, api, dan pedang adalah berkat dalam perbandingan dengan ini. Beberapa daripada yang Christian berdiri tegas, mengisytiharkan itu mereka boleh buat tidak kompromi. [43]

Yang lain memihak untuk menyerah atau mengubah suai beberapa ciri iman mereka dan bersatu dengan mereka yang telah menerima sebahagian daripada Kekristianan, mendesak supaya ini mungkin menjadi cara mereka bertobat sepenuhnya. Itu adalah a masa daripada dalam keperitan kepada yang setia pengikut daripada Kristus. Di bawah a jubah daripada berpura-pura agama Kristian, Syaitan adalah menyindir dirinya sendiri ke dalam gereja, untuk merosakkan iman mereka dan mengalihkan fikiran mereka dari firman kebenaran.

Paling daripada yang Kristian di terakhir dipersetujui kepada lebih rendah mereka standard, dan kesatuan

telah dibentuk antara Kristian dan paganisme. Al- walaupun para penyembah berhala mengaku untuk bertobat, dan bersatu dengan gereja, mereka masih berpegang pada penyembahan berhala, hanya mengubah objek daripada mereka ibadah kepada imej daripada Yesus, dan malah daripada Maria dan orang-orang kudus. Ragi busuk penyembahan berhala, yang dibawa masuk ke dalam gereja, meneruskan pekerjaannya yang buruk. Doktrin yang tidak betul, upacara khurafat , dan upacara penyembahan berhala telah dimasukkan ke dalam iman dan ibadah. Sebagai yang pengikut daripada Kristus bersatu dengan penyembah berhala, orang Kristian

agama menjadi rosak, dan yang gereja hilang dia kesucian dan kuasa. Walau bagaimanapun, terdapat beberapa orang yang tidak disesatkan oleh khayalan ini. Mereka masih mengekalkan kesetiaan mereka kepada Pengarang kebenaran dan menyembah Tuhan sahaja.

Pernah ada dua kelas di kalangan mereka yang mengaku menjadi pengikut Kristus. Sementara satu kelas mempelajari kehidupan Juruselamat dan bersungguh-sungguh mencari kepada betul mereka kecacatan dan akur kepada yang Corak, kelas yang lain menjauhi kebenaran yang jelas dan praktikal yang mendedahkan kesilapan mereka. Walaupun dalam keadaan terbaiknya, gereja tidak

se penuhnya terdiri daripada yang benar, murni, dan tulus. Juruselamat kita mengajar bahawa mereka yang dengan sengaja memanjakan diri dalam dosa adalah bukan kepada jadilah menerima ke dalam yang gereja; belum lagi Dia berhubungan dengan diri-Nya orang-orang yang cacat akhlaknya, dan memberi mereka manfaat dari ajaran dan teladan-Nya, agar mereka mempunyai kesempatan untuk melihat kesalahan mereka dan memperbaikinya. Antara dua belas rasul-rasul adalah a pengkhianat. Yudas adalah diterima, bukan kerana daripada miliknya kecacatan [44]

daripada watak, tetapi walau apa pun mereka. Dia adalah bersambung dengan murid -murid, supaya, melalui pengajaran dan teladan Kristus, dia boleh belajar apa membentuk Kristian watak, dan dengan demikian jadilah dipimpin untuk melihat kesilapannya, untuk bertaubat, dan, dengan bantuan rahmat ilahi, untuk menyucikan-Nya jiwa “dalam patuh yang kebenaran.” Tetapi Yudas lakukan bukan Jalan dalam yang ringan begitu dengan penuh kasih sayang dibenarkan kepada bersinar atas dia. Oleh kemanjaan dalam dosa dia mengundang godaan syaitan. Sifat jahat perwatakannya menjadi

dominan. Dia membuahakan hasil miliknya fikiran kepada yang kawalan daripada yang kuasa kegelapan , dia menjadi marah apabila kesalahannya ditegur, dan dengan demikian dia adalah dipimpin kepada komited yang takut jenayah daripada mengkhianati miliknya Cikgu. Jadi lakukan semua WHO hargai jahat bawah a profesion daripada bertuhan benci orang-orang yang mengganggu mereka kedamaian oleh mengutuk mereka kursus daripada dosa. Apabila peluang yang baik diberikan, mereka akan, seperti Yudas, mengkhianati mereka WHO untuk mereka baik mempunyai dicari kepada tegur mereka.

Para rasul bertemu dengan orang-orang di dalam gereja yang

mengaku bertuhan sementara mereka secara diam-diam menyayangi kejahatan. Ananias dan Safira bertindak sebagai penipu, berpura-pura melakukan pengorbanan keseluruhan bagi Tuhan, ketika mereka dengan tamak menahan sebahagian untuk diri mereka sendiri. Roh kebenaran menyatakan kepada para rasul sifat sebenarnya dari para penyamar ini, dan penghakiman Tuhan membersihkan jemaat dari noda busuk ini atas kemurniannya. Ini isyarat bukti arif semangat daripada Kristus dalam yang gereja adalah a terror kepada orang munafik dan pelaku kejahatan. mereka boleh bukan panjang kekal dalam sambungan dengan mereka yang, dalam tabiat dan

tabiat, tetap menjadi wakil Kristus; dan ketika ujian dan penganiayaan menimpa pengikut-pengikut-Nya, hanya mereka yang adalah sanggup kepada tinggalkan semua untuk yang kebenaran demi dikehendaki kepada menjadi murid-Nya. Oleh itu, selagi penganiayaan berterusan, gereja tetap murni secara perbandingan. Tetapi apabila ia berhenti, orang-orang mualaf ditambah yang kurang ikhlas dan berbakti, dan jalan terbuka bagi Syaitan untuk mendapat tempat berpijak.

[45] Tetapi di sana ialah tidak kesatuan antara yang Putera daripada ringan dan yang putera kegelapan, dan tidak boleh ada kesatuan antara pengikut mereka. Apabila orang Kristian

dipersetujui kepada Bersatu dengan mereka WHO adalah tetapi separuh ditukar daripada paganisme, mereka masuk atas a laluan yang dipimpin selanjutnya dan selanjutnya daripada yang kebenaran. Syaitan bergembira itu dia telah berjaya dalam memperdayakan sebilangan besar pengikut Kristus. Dia kemudiannya membawa kuasanya untuk menanggungnya dengan lebih lengkap, dan memberi inspirasi kepada mereka menganiaya mereka WHO kekal benar kepada Tuhan. tiada faham jadi

*Penganiayaan dalam yang
Pertama Abad 37*

bagaimana untuk menentang kepercayaan Kristian yang benar seperti yang dilakukan oleh mereka yang pernah menjadi pembelanya; dan orang Kristian yang murtad ini, bersatu dengan mereka separuh kafir sahabat, diarahkan mereka peperangan terhadap yang ciri-ciri yang paling penting dari doktrin Kristus.

Ia memerlukan perjuangan yang terdesak bagi mereka yang akan setia untuk berdiri teguh melawan penipuan dan kekejian yang menyamar dalam pakaian suci dan diperkenalkan ke dalam gereja. Bible tidak diterima sebagai standard iman. Doktrin

kebebasan beragama diistilahkan sebagai bidaah, dan para penegaknya dibenci dan dilarang.

Selepas konflik yang panjang dan teruk, beberapa orang beriman memutuskan untuk membubarkan semua kesatuan dengan gereja murtad jika dia masih enggan membebaskan dirinya. daripada kepalsuan dan penyembahan berhala. mereka melihat itu perpisahan adalah satu keperluan mutlak jika mereka akan mematuhi firman Tuhan. Mereka tidak berani bertolak ansur kesilapan maut kepada mereka sendiri jiwa, dan ditetapkan an contoh yang akan membahayakan iman anak-anak dan anak-anak mereka. Untuk menjamin keamanan dan perpaduan mereka bersedia untuk

membuat sebarang konsesi selaras dengan kesetiaan kepada Tuhan; tetapi mereka merasakan bahawa kedamaian sekalipun akan dibeli dengan harga yang mahal dengan mengorbankan prinsip. Jika perpaduan dapat dijamin hanya dengan kompromi kebenaran dan kebenaran, maka biarlah ada perbezaan, dan juga peperangan.

Alangkah baiknya bagi gereja dan dunia jika prinsip-prinsip [46] yang menggerakkan jiwa-jiwa yang teguh itu dihidupkan semula dalam hati umat Tuhan yang mengaku. Terdapat sikap acuh tak acuh yang membimbangkan dalam hal doktrin yang adalah yang tiang daripada yang Kristian iman. The pendapat ialah mendapat tanah, itu, selepas

semua, ini adalah bukan daripada penting kepentingan. ini degenerasi ialah pengukuhan yang tangan daripada yang ejen daripada Syaitan, jadi itu salah teori dan maut khayalan yang yang setia dalam zaman lampau terancam mereka nyawa kepada melawan dan mendedahkan, adalah sekarang dipandang dengan nikmat oleh beribu-ribu WHO tuntutan kepada jadilah pengikut daripada Kristus.

The awal Kristian adalah sesungguhnya a pelik orang ramai. mereka Sikap yang tidak bercela dan iman yang tidak berbelah bahagi adalah teguran berterusan yang mengganggu kedamaian orang berdosa. Walaupun bilangannya

sedikit, tanpa kekayaan, kedudukan, atau gelaran kehormatan, mereka adalah ketakutan bagi penjahat. di mana sahaja mereka watak dan doktrin adalah diketahui. Oleh itu mereka adalah dibenci oleh yang jahat, malah sebagai Abel adalah dibenci oleh yang Kain yang tidak bertuhan. Untuk alasan yang sama bahawa Kain membunuh Habel, begitu juga mereka yang berusaha untuk membuang sekatan daripada Roh Kudus, dibunuh

milik Tuhan orang ramai. Ia adalah untuk sama sebab itu yang Yahudi menolak dan menyalibkan Juruselamat—kerana kesucian dan kekudusan tabiat-Nya adalah teguran yang berterusan terhadap keegoisan dan kebobrokan mereka. daripada yang hari daripada Kristus sehingga sekarang miliknya setia murid-murid mempunyai menimbulkan kebencian dan penentangan orang-orang yang mengasihi dan mengikuti jalan dosa.

Jadi, bagaimanakah injil boleh dipanggil mesej damai? Sewaktu Yesaya menubuatkan kelahiran Mesias, dia memberikan gelar kepada-Nya, "Putera Damai". Apabila

malaikat mengumumkan kepada gembala bahwa Kristus adalah dilahirkan, mereka menyanyi atas yang dataran daripada Betlehem: “Kemuliaan kepada Tuhan dalam yang tertinggi, dan pada bumi keamanan, baik kehendak ke arah lelaki.” Lukas 2:14. Terdapat percanggahan yang kelihatan antara perisytiharan kenabian ini dan perkataan Kristus: “Aku datang bukan untuk membawa damai, tetapi

[47] sebilah pedang.” Matius 10:34.

Tetapi, jika difahami, kedua-duanya berada dalam keharmonian yang sempurna. Injil adalah mesej damai. Kekristianan adalah sistem yang, diterima dan dipatuhi, akan menyebarkan keamanan,

keharmonisan, dan kebahagiaan ke seluruh bumi. Agama Kristus akan menyatukan dalam persaudaraan yang erat semua orang yang menerima ajarannya. Ia adalah misi Yesus kepada mendamaikan lelaki kepada Tuhan, dan dengan demikian kepada satu yang lain. Tetapi dunia pada umumnya berada di bawah kawalan Syaitan, musuh Kristus yang paling berat. Injil memberikan kepada mereka prinsip-prinsip kehidupan yang sepenuhnya bertentangan dengan kebiasaan dan keinginan mereka, dan mereka bangkit memberontak melawannya. Mereka membenci kesucian yang mendedahkan dan mengutuk dosa-dosa mereka, dan mereka menganiaya dan

membinasakan orang-orang yang ingin mendesak mereka. itu cuma dan suci tuntutan. Ia ialah dalam ini rasa—kerana yang kebenaran yang dimuliakan itu mendatangkan kebencian dan perselisihan—bahawa Injil dipanggil sebilah pedang.

The misteri rezeki yang permit yang soleh kepada menderit penganiayaan di tangan orang jahat telah menjadi punca kebingungan yang besar kepada ramai WHO adalah lemah dalam iman. Beberapa adalah malah sedia untuk membuang jauh mereka keyakinan diri dalam Tuhan kerana Dia menderit yang paling asas daripada lelaki kepada makmur, sementara yang terbaik dan paling tulen adalah ditimpa musibah dan

tersiksa dengan kuasa kejam mereka. Bagaimana, ditanya, bolehkah Dia yang adil dan penyayang, dan WHO ialah juga tak terhingga dalam kuasa, bertolak ansur sebegitu ketidakadilan dan penindasan? ini ialah a soalan dengan yang kita mempunyai tiada apa untuk dilakukan. Tuhan mempunyai diberi kami mencukupi bukti daripada miliknya cinta, dan kita adalah untuk tidak meragui kebaikannya kerana kita tidak dapat memahami cara kerja miliknya rezeki. Berkata yang Penyelamat kepada miliknya murid, meramalkan

*Penganiayaan dalam yang
Pertama Abad 39*

keraguan yang akan menekan jiwa mereka pada hari-hari pencobaan dan kegelapan: “Ingatlah firman yang telah Kukatakan kepadamu: Hamba tidak lebih besar daripada tuannya. Jika mereka telah menganiaya Aku, mereka juga akan menganiaya kamu.” Yohanes 15:20. Yesus menderita untuk kita lebih daripada mana-mana pengikut-Nya boleh menderita melalui kekejaman orang jahat. Mereka yang dipanggil untuk menanggung penyiksaan dan kesyahidan hanyalah mengikuti langkah-langkah Putera yang dikasihi Tuhan.

“Tuhan tidak lalai menepati janji-Nya.”

2 Petrus 3:9. Dia

[48]

tidak melupakan atau mengabaikan anak-anak-Nya; tetapi Dia mengizinkan orang jahat mendedahkan tabiat mereka yang sebenarnya, supaya tidak seorang pun yang ingin melakukan kehendak-Nya tertipu tentang mereka. Sekali lagi, orang yang soleh diletakkan di dalam relau daripada penderitaan, itu mereka diri mereka sendiri mungkin jadilah disucikan; itu teladan mereka boleh meyakinkan orang lain tentang hakikat iman dan kesalehan; dan juga bahawa haluan mereka yang konsisten boleh mengutuk orang yang tidak beriman dan tidak percaya.

Allah mengizinkan orang jahat untuk makmur dan memperlihatkan permusuhan mereka terhadap Dia,

sehingga apabila mereka telah memenuhi ukuran kejahatan mereka semua orang dapat melihat keadilan dan belas kasihan-Nya dalam kehancuran mereka yang sama sekali. Hari pembalasan-Nya semakin cepat, apabila semua orang yang melanggar perintah-Nya undang-undang dan tertindas miliknya orang ramai kehendak berjumpa yang cuma balasan perbuatan mereka; apabila setiap tindakan kekejaman atau ketidakadilan terhadap umat Tuhan yang setia akan dihukum seolah-olah dilakukan kepada Kristus sendiri.

di sana ialah yang lain dan lebih penting soalan itu sepatutnya menarik perhatian gereja-gereja hari ini. Rasul Paulus mengisytiharkan itu "semua itu

kehendak hidup bertuhan dalam Kristus Yesus hendaklah menderita penganiayaan.” 2 Timothy 3:12.

kenapa ialah ia, kemudian, itu penganiayaan nampaknya dalam a ijazah yang hebat kepada tidur? The sahaja sebab ialah itu yang gereja mempunyai sesuai dengan yang dunia standard dan Oleh itu menyedarkan tidak pembangkang. Agama yang ada pada zaman kita ini bukanlah yang murni dan suci itu bertanda yang Kristian iman dalam yang hari daripada Kristus dan rasul-rasul-Nya. Ia hanya kerana semangat kompromi dengan dosa, kerana yang hebat kebenaran daripada yang perkataan daripada Tuhan adalah jadi dipandang acuh tak acuh , kerana terdapat sedikit

kesalehan yang penting dalam gereja, sehingga Kekristianan nampaknya begitu populer dengan dunia. Biar ada kebangkitan daripada Kepercayaan dan kuasa daripada gereja mula-mula, dan semangat penganiayaan kehendak jadilah dihidupkan semula, dan yang kebakaran daripada penganiayaan kehendak dihidupkan semula.

Bab 3 — An Era daripada rohaniah Kegelapan

Rasul Paulus, dalam suratnya yang kedua kepada jemaat Tesalonika, meramalkan kemurtadan besar yang akan mengakibatkan penubuhan yang paus kuasa. Dia diisytiharkan itu yang hari daripada Kristus sepatutnya bukan datang, “kecuali datangnya kemunduran dahulu, dan orang yang berdosa itu disingkapkan, anak kebinasaan; yang menentang dan meninggikan dirinya di atas segala yang disebut Tuhan, atau yang disembah; sehingga Ia sebagai Allah duduk di dalam bait Allah,

menyatakan diri-Nya, bahwa Ia adalah Allah.” Dan lebih jauh lagi, rasul itu memberi amaran kepada saudara-saudaranya bahawa “misteri kedurhakaan telah pun berlaku.” 2 Tesalonika 2:3, 4, 7. Walaupun pada awal itu Tarikh dia melihat, merayap ke dalam yang gereja, kesilapan itu akan menyediakan jalan untuk pembangunan kepausan.

sedikit oleh sedikit, di pertama dalam bersembunyi dan senyap, dan kemudian lebih secara terbuka apabila ia bertambah kuat dan menguasai fikiran manusia, “misteri kedurhakaan” meneruskan kerjanya yang menipu dan menghujat. Hampir tanpa disedari adat kafir masuk ke dalam gereja Kristian. Semangat

kompromi dan akur adalah dihalang untuk a masa oleh yang garang penganiayaan yang ditanggung oleh gereja di bawah paganisme. Tetapi apabila penganiayaan berhenti, dan agama Kristian memasuki istana dan istana raja-raja, dia mengenenepikan kesederhanaan Kristus dan rasul-rasul-Nya yang rendah hati demi keangkuhan dan kebanggaan imam dan penguasa pagan; dan menggantikan keperluan Tuhan, dia menggantikan teori dan tradisi manusia. Nominalnya

penukaran daripada Constantine, pada awalnya bahagian daripada yang keempat abad, disebabkan hebat bergembira; dan yang dunia, berubah dengan a bentuk daripada

kebenaran, berjalan ke dalam gereja. Sekarang kerja rasuah dengan cepat maju. paganisme, sementara muncul kepada jadilah dikalahkan, menjadi yang penakluk. dia semangat terkawal yang gereja. dia doktrin , upacara, dan khurafat adalah diperbadankan ke dalam yang iman dan penyembahan orang yang mengaku pengikut Kristus.

ini kompromi antara paganisme dan agama Kristian mengakibatkan perkembangan “manusia berdosa” yang dinubuatkan dalam nubuat sebagai bertentangan dan memuliakan dirinya sendiri atas Tuhan. Itu gergasi sistem daripada

*Era daripada rohaniah
Kegelapan 41*

salah agama ialah a karya agung daripada kepunyaan syaitan kuasa—a monumen daripada usahanya untuk mendudukkan dirinya di atas takhta untuk memerintah bumi menurut kehendaknya.

Syaitan pernah berusaha untuk berkompromi dengan Kristus. Dia datang kepada yang Anak lelaki daripada Tuhan dalam yang hutan belantara daripada godaan, dan menunjukkan kepada-Nya semua kerajaan dunia dan kemuliaan mereka, menawarkan untuk menyerahkan semuanya ke dalam tangan-Nya jika Dia mau mengakui keunggulan raja

kegelapan. Kristus menegur penggoda yang angkuh itu dan memaksanya pergi. Tetapi Syaitan bertemu dengan kejayaan yang lebih besar dalam menghadirkan godaan yang sama kepada manusia. Untuk memperoleh keuntungan dan kehormatan duniawi, gereja dituntun untuk mencari perkenan dan sokongan orang-orang besar lelaki daripada bumi; dan mempunyai dengan demikian ditolak Kristus, dia adalah didorong untuk memberikan kesetiaan kepada wakil Syaitan—uskup Rom.

Ia ialah satu daripada yang mengetuai doktrin daripada Romanisme itu yang paus ialah ketua gereja sejagat Kristus yang kelihatan, diberi kuasa tertinggi ke atas uskup

dan pastor di semua bahagian dunia. Lebih daripada ini, paus telah diberi gelaran Dewa. Dia telah digelar sebagai "Tuhan Tuhan Paus" (lihat Lampiran), dan telah diisytiharkan tidak boleh salah. Dia menuntut penghormatan semua lelaki. Tuntutan yang sama yang didesak oleh Syaitan di padang gurun godaan masih didesak olehnya melalui Gereja Rom, dan sejumlah besar bersedia untuk memberikan penghormatan kepadanya.

Tetapi mereka WHO rasa takut dan penghormatan Tuhan berjumpa ini berani syurga [51] andaian semasa Kristus memenuhi permintaan musuh yang licik: "Awak hendaklah ibadah yang Tuan awak

Tuhan, dan Dia sahaja hendaklah awak hidang." Lukas 4:8. Tuhan mempunyai tidak pernah diberi a petunjuk dalam miliknya perkataan itu Dia mempunyai dilantik mana-mana lelaki untuk menjadi ketua gereja. Doktrin ketuanan paus secara langsung bertentangan dengan ajaran Kitab Suci. Paus tidak boleh mempunyai kuasa ke atas gereja Kristus kecuali dengan rampasan kuasa.

Kaum Romanis telah berterusan membawa tuduhan terhadap Protestan daripada ajaran sesat dan sengaja perpisahan daripada yang benar gereja. Tetapi ini tuduhan memohon sebaliknya kepada diri mereka sendiri. mereka adalah yang satu yang

meletakkan turun yang sepanduk daripada Kristus dan berlepas daripada “yang iman yang sekali dihantar kepada yang orang suci.” Jude 3.

Syaitan tahu betul bahawa Kitab Suci akan membolehkan manusia memahami tipu dayanya dan menahan kuasanya. Ia adalah dengan perkataan itu malah yang Penyelamat daripada yang dunia telah melawan miliknya serangan. Pada

setiap serangan, Kristus mempersembahkan perisai kebenaran yang kekal, berkata, “Itulah tertulis.” Kepada setiap cadangan daripada yang musuh, Dia menentang kebijaksanaan dan kuasa daripada yang perkataan. Dalam pesanan untuk Syaitan kepada mengekalkan goyangannya habis lelaki, dan menubuhkan yang pihak berkuasa daripada yang paus perampas kuasa, dia mesti menjaga mereka dalam kejahilan Kitab Suci. Alkitab akan meninggikan Tuhan dan tempat terhingga lelaki dalam mereka benar kedudukan; Oleh itu kebenaran sucinya mesti disembunyikan dan ditindas. Logik ini diterima pakai oleh

yang Rom Gereja. Untuk ratusan daripada tahun yang peredaran yang Bible adalah dilarang. The orang ramai adalah dilarang kepada membaca ia atau kepada mempunyai ia dalam mereka rumah, dan tidak berprinsip imam dan prelat ditafsirkan itu ajaran kepada mengekalkan mereka pura-pura. Justeru yang paus datang kepada jadilah hampir secara universal diakui sebagai yang naib daripada Tuhan pada bumi, diwakafkan dengan pihak berkuasa habis gereja dan negeri.

Pengesan daripada ralat setelah disingkirkan, Syaitan bekerja Menurut kepada miliknya kehendak. Nubuatan telah diisytiharkan itu yang kepausan adalah kepada

[52] "berfikir untuk mengubah masa dan undang-undang." Daniel 7:25. Kerja ini ia tidak lambat untuk mencuba. Untuk memberi orang yang menukar agama daripada kekafiran sebagai pengganti untuk yang ibadah daripada berhala, dan dengan demikian kepada mempromosikan mereka penerimaan nominal daripada agama Kristian, yang pemujaan daripada imej dan peninggalan secara beransur-ansur diperkenalkan ke dalam ibadat Kristian. Dekri sebuah majlis umum (lihat Lampiran) akhirnya menubuhkan sistem penyembahan berhala ini. Untuk menyempurnakan kerja sacrilegious, Rom beranggapan untuk menghapuskan dari hukum Tuhan perintah kedua, melarang imej

ibadah, dan kepada bahagikan yang kesepuluh perintah, dalam pesanan untuk mengekalkan nombor.

Semangat konsesi kepada paganisme membuka jalan untuk pengabaian lebih lanjut terhadap kuasa Syurga. Syaitan, yang bekerja melalui para pemimpin gereja yang tidak ditahbiskan, juga mengganggu perintah keempat, dan berhasrat untuk mengetepikan Sabat kuno, hari yang Tuhan telah diberkati dan disucikan (Kejadian 2:2, 3), dan dalam kedudukannya untuk meninggikan perayaan yang dirayakan oleh orang-orang kafir sebagai “hari matahari yang mulia”. Perubahan ini pada mulanya tidak dicuba secara terbuka. Pada abad-abad pertama

Sabat yang benar telah dipelihara oleh semua orang Kristian. Mereka cemburu untuk kehormatan Tuhan, dan, percaya bahawa hukum-Nya tidak berubah, mereka dengan bersungguh-sungguh menjaga kesucian peraturannya. Tetapi dengan kelicikan yang besar Syaitan bekerja melalui agennya untuk mewujudkannya miliknya objek. Itu yang perhatian daripada yang orang ramai mungkin jadilah dipanggil kepada hari Ahad, ia telah dijadikan perayaan untuk menghormati kebangkitan

*Era daripada rohaniah
Kegelapan 43*

Kristus. Perkhidmatan keagamaan diadakan di atasnya; namun ia dianggap sebagai hari rekreasi, hari Sabat masih dipelihara dengan suci.

Kepada sediakan yang cara untuk yang kerja yang dia direka kepada mencapainya, Syaitan telah memimpin orang Yahudi, sebelum kedatangan Kristus, untuk membebaskan yang Sabat dengan yang paling ketat ketepatan, membuat itu pemerhatian a beban. sekarang, mengambil kelebihan daripada yang salah ringan dalam yang dia telah dengan demikian disebabkan ia kepada jadilah dianggap, dia pelakon penghinaan atas ia sebagai

seorang Yahudi institusi. manakala Kristian secara amnya diteruskan kepada memerhati hari Ahad sebagai perayaan yang menggembirakan, dia memimpin mereka, untuk menunjukkan [53] kebencian mereka terhadap agama Yahudi, untuk menjadikan hari Sabat sebagai puasa, hari kesedihan dan kesuraman.

Pada bahagian awal abad keempat maharaja Constantine dikeluarkan a dekri membuat Ahad a awam perayaan melalui Empayar Rom. (Lihat Lampiran.) Hari matahari dihormati oleh miliknya pagan mata pelajaran dan adalah dihormati oleh Kristian; ia adalah dasar maharaja untuk menyatukan kepentingan kafir

dan Kristian yang bercanggah. Dia didesak untuk melakukan ini oleh para uskup gereja, yang, diilhamkan oleh cita-cita dan dahagakan kuasa, merasakan bahawa jika perkara yang sama hari adalah diperhatikan oleh kedua-duanya Kristian dan kafir, ia akan menggalakkan penerimaan nominal agama Kristian oleh orang kafir dan dengan itu memajukan kuasa dan kemuliaan gereja. Tetapi sementara banyak Tuhan- takut Kristian adalah secara beransur-ansur dipimpin kepada hormat Ahad sebagai memiliki tahap kekudusan, mereka masih memegang Sabat yang benar sebagai hari kudus Tuan dan diperhatikan ia dalam ketaatan kepada yang keempat perintah.

The penipu besar telah bukan selesai miliknya kerja. Dia adalah berazam untuk berkumpul yang dunia Kristian bawah miliknya sepanduk dan kepada senaman kuasanya melalui wakilnya, paus yang sombong yang mengaku sebagai wakil Kristus. Melalui orang kafir yang separuh bertaubat, bercita-cita tinggi prelat, dan cintakan dunia ahli gereja dia tercapai tujuannya. luas majlis diadakan dari semasa ke semasa, di mana pembesar-pembesar gereja telah dipanggil dari seluruh dunia. Dalam hampir setiap majlis yang Sabat yang Tuhan telah dimulakan telah ditekan turun a sedikit lebih rendah, sementara yang Ahad adalah sama ditinggikan. Oleh itu perayaan pagan akhirnya

datang untuk dihormati sebagai ilahi institusi, sementara yang Bible Sabat adalah dilafazkan a peninggalan daripada agama Yahudi, dan itu pemerhati adalah diisytiharkan kepada jadilah terkutuk.

Orang yang murtad besar itu telah berjaya meninggikan dirinya “di atas segalanya itu ialah dipanggil Tuhan, atau itu ialah disembah.” 2 Tesalonika 2:4.

Dia telah berani mengubah satu-satunya peraturan hukum ilahi yang jelas mata semua manusia kepada yang benar dan hidup Tuhan. Dalam yang

[54] perintah keempat, Tuhan dinyatakan sebagai Pencipta langit dan bumi, dan dengan itu dibezakan daripada semua tuhan palsu. Ia adalah sebagai a peringatan daripada yang kerja daripada ciptaan itu yang ketujuh hari telah disucikan sebagai a berehat hari untuk lelaki. Ia adalah direka kepada simpan yang Tuhan yang hidup sentiasa di hadapan fikiran manusia sebagai sumber makhluk dan objek penghormatan dan

penyembahan. Syaitan berusaha untuk memalingkan manusia daripada mereka kesetiaan kepada Tuhan, dan daripada rendering ketaatan kepada miliknya undang-undang; oleh itu dia mengarahkan usahanya khususnya terhadap perintah yang menunjuk kepada Tuhan sebagai Pencipta.

Protestan sekarang mendesak itu yang kebangkitan daripada Kristus pada Ahad menjadikannya sebagai Sabat Kristian. Tetapi bukti Kitab Suci kurang. Tidak sebegitu penghormatan adalah diberi kepada yang hari oleh Kristus atau miliknya rasul-rasul. Pemeliharaan hari Ahad sebagai institusi Kristian berpunca daripada “misteri itu daripada maksiat” (2 Tesalonika 2:7 , RV) yang, walaupun

pada zaman Paul, telah memulakan kerjanya. Di mana dan bilakah Tuhan mengambil anak kepausan ini?

Apakah alasan yang sah yang boleh diberikan untuk perubahan yang tidak dibenarkan oleh Kitab Suci?

Dalam yang keenam abad yang kepausan telah menjadi dengan tegas ditubuhkan. Kerusi kuasanya telah ditetapkan di kota empayar, dan uskup Rom diisytiharkan sebagai ketua ke atas seluruh gereja. Paganisme telah diberi tempat kepada yang kepausan. The naga telah diberi kepada yang binatang “kekuasaan-Nya, dan takhta-Nya, dan kekuasaan yang besar.” Wahyu 13:2. Dan kini bermula 1260 tahun penindasan paus yang dinubuatkan dalam nubuatan Daniel

dan yang Wahyu. Daniel 7:25 ; Wahyu 13:5-7. (Lihat Lampiran.) Orang Kristian terpaksa memilih sama ada untuk menyerahkan integriti mereka dan terima yang paus upacara dan ibadah, atau kepada habis mereka nyawa dalam penjara bawah tanah atau menderita kematian oleh yang rak, yang fagot, atau yang pengetua kapak. Sekarang adalah dipenuhi yang perkataan daripada Yesus: "Hendaklah kamu jadilah dikhianati kedua-duanya oleh ibu bapa, dan saudara, dan kaum kerabat, dan rakan-rakan; dan sebahagian daripada kamu akan dibunuh. Dan awak hendaklah jadilah dibenci daripada semua lelaki untuk saya nama demi." Lukas 21:16, 17. Penganiayaan dibuka atas yang setia

dengan lebih besar kemarahan daripada pernah

[55] sebelum ini, dan dunia menjadi medan perang yang luas. Selama ratusan tahun yang gereja daripada Kristus dijumpai tempat perlindungan dalam pengasingan dan kekaburan. Justeru berkata yang nabi: “The perempuan melarikan diri ke dalam yang padang gurun, di mana

*Era daripada rohaniah
Kegelapan 45*

dia hath a tempat disediakan daripada Tuhan, itu mereka sepatutnya suapan dia di sana seribu dua ratus dan tiga markah hari.” Wahyu 12:6.

Penyertaan Gereja Rom kepada kuasa menandakan permulaan Zaman Gelap. Apabila kuasanya meningkat, kegelapan semakin mendalam. Iman telah dipindahkan daripada Kristus, asas yang benar, kepada paus Rom. Daripada percaya kepada Anak Tuhan untuk pengampunan daripada dosa dan untuk abadi keselamatan, yang orang ramai memandang kepada paus, dan kepada yang imam dan prelat kepada siapa dia diwakilkan pihak berkuasa.

mereka adalah diajar itu yang paus adalah mereka duniawi pengantara dan bahawa tiada boleh pendekatan Tuhan kecuali melalui dia; dan, selanjutnya, itu dia berdiri di tempat Tuhan kepada mereka dan oleh itu harus dipatuhi secara tersirat. Penyimpangan daripada keperluannya adalah punca yang mencukupi untuk paling teruk hukuman kepada jadilah dilawati atas yang badan dan jiwa-jiwa daripada pesalah. Justeru yang fikiran daripada yang orang ramai adalah berpaling jauh daripada Tuhan kepada orang-orang yang salah, sesat, dan kejam, bahkan lebih-lebih lagi, kepada putera kegelapan dirinya, WHO bersenam miliknya kuasa melalui mereka. Dosa telah menyamar dalam

pakaian kesucian. Apabila Kitab Suci ditindas, dan manusia menganggap dirinya tertinggi, kita hanya perlu mencari penipuan, penipuan, dan merendahkan kemungkaran. Dengan yang ketinggian undang-undang dan tradisi manusia menunjukkan kerusakan yang pernah timbul daripada mengenyahkan hukum Tuhan.

Itu adalah hari daripada bahaya untuk yang gereja daripada Kristus. The pembawa panji yang setia memang sedikit. Walaupun kebenaran tidak dibiarkan tanpa saksi, namun ada kalanya nampaknya kesesatan dan takhayul akan berlaku sepenuhnya, dan agama yang benar akan dibuang dari bumi. The injil adalah hilang penglihatan daripada, tetapi yang

borang daripada agama telah berlipat ganda, dan yang orang ramai adalah terbeban dengan ketat ketepatan. mereka adalah diajar bukan sahaja kepada tengok kepada yang paus sebagai mereka pengantara, tetapi untuk mempercayai kepada karya mereka sendiri untuk menebus dosa. ziarah panjang , tindakan penebusan dosa, penyembahan peninggalan, pendirian gereja, [56] kuil, dan mezbah, yang bayaran daripada besar jumlah kepada yang gereja-ini dan banyak perbuatan serupa diperintahkan untuk meredakan kemurkaan Tuhan atau untuk selamat miliknya nikmat; sebagai jika Tuhan adalah suka lelaki, kepada jadilah marah di perkara remeh, atau

ditenangkan dengan pemberian atau tindakan penebusan dosa!

Sungguhpun begitu maksiat itu berleluasa, malah di kalangan pemimpin Rom Gereja, dia pengaruh nampaknya secara berterusan kepada meningkat. Mengenai dekat daripada yang kelapan abad, papists letak seterusnya yang tuntutan itu dalam yang pertama umur daripada yang gereja yang uskup daripada Rom telah dirasuk yang sama

rohaniah kuasa yang mereka sekarang diandaikan. Kepada menubuhkan ini tuntutan, beberapa bermakna mesti jadilah bekerja kepada memberi ia a tunjuk daripada pihak berkuasa; dan ini telah dicadangkan oleh bapa pembohongan. Tulisan kuno telah dipalsukan oleh sami. Dekri majlis sebelum tidak didengari ditemui, penubuhan yang universal ketuanan daripada yang paus daripada paling awal kali. Dan a gereja itu telah ditolak yang kebenaran menerima dengan rakus penipuan ini. (Lihat Lampiran.)

Sedikit pembina yang setia di atas dasar yang benar (1 Korintus). ans

3:10, 11) bingung dan terhalang kerana sampah doktrin palsu menghalang kerja. Seperti para pembina di atas tembok Yerusalem dalam milik Nehemia hari, beberapa adalah sedia kepada berkata: “The kekuatan pemikul beban telah reput, dan terdapat banyak sampah; sehingga kami tidak dapat membina.” Nehemia 4:10. Letih dengan berterusan perjuangan terhadap penganiayaan, penipuan, kemunggaran, dan setiap halangan lain yang boleh dibuat oleh Syaitan untuk menghalang kemajuan mereka, beberapa yang telah telah setia pembina menjadi kecewa; dan untuk yang demi keamanan dan keselamatan harta dan nyawa mereka, mereka berpaling dari asas yang benar.

Yang lain, tidak gentar dengan penentangan musuh mereka, tanpa rasa takut mengisytiharkan:

“Janganlah kamu takut kepada mereka: ingatlah Tuhan, yang besar dan dahsyat” (ayat 14); dan mereka meneruskan pekerjaan itu, masing-masing dengan pedang berikat di sisinya. Efesus 6:17.

The sama semangat daripada kebencian dan pembangkang kepada yang kebenaran telah memberi inspirasi [57] yang musuh daripada Tuhan dalam setiap umur, dan yang sama kewaspadaan dan kesetiaan telah dituntut dalam diri hamba-Nya. Kata-kata Kristus kepada murid pertama berlaku untuk para pengikut-Nya hingga akhir zaman:

“Apa yang Kukatakan kepadamu,
Kukatakan kepada semua orang:
Berjaga-jagalah.” Markus 13:37.

The kegelapan nampaknya kepada
membesar lebih padat. Gambar ibadah
menjadi- datang lebih umum. Lilin
adalah dibakar sebelum ini imej, dan
solat tadi ditawarkan kepada mereka.
The paling tak masuk akal dan
khurafat adat berlaku. Fikiran manusia
dikawal sepenuhnya oleh khurafat itu
sebab sendiri nampaknya kepada
mempunyai hilang itu bergoyang.
Manakala imam dan uskup adalah diri
mereka sendiri suka keseronokan,
berahi, dan rasuah, ia hanya boleh
dijangka bahawa orang yang melihat
kepada mereka untuk bimbingan akan
jadilah tenggelam dalam kejahilan dan

maksiat.

Satu lagi langkah dalam anggapan paus telah diambil, apabila, pada yang kesebelas abad, Pope Gregory VII diisytiharkan kesempurnaan Rom Gereja. Antara yang dalil yang dia letak seterusnya

*Era daripada rohaniah
Kegelapan 47*

adalah satu yang mengisytiharkan bahawa gereja tidak pernah melakukan kesalahan, dan tidak akan pernah melakukan kesalahan, menurut Kitab Suci. Tetapi bukti Kitab Suci tidak menyertai pernyataan itu. Paus yang bangga itu juga menuntut kuasa untuk menggulingkan maharaja, dan mengisytiharkan bahawa tidak ada hukuman yang dia ucapkan. boleh jadilah terbalik oleh sesiapa, tetapi itu ia adalah miliknya prerogatif untuk membalikkan keputusan semua orang lain. (Lihat Lampiran.)

A menarik perhatian ilustrasi daripada yang zalim watak daripada

ini peguam bela maksum adalah diberi dalam miliknya rawatan daripada yang Jerman maharaja, Henry IV. Kerana menganggap tidak menghiraukan kuasa paus, raja ini adalah diisytiharkan kepada jadilah dikucilkan dan diturunkan takhta. Digeruni oleh pengasingan dan ancaman putera-puteranya sendiri, yang digalakkan dalam pemberontakan terhadap dia oleh yang paus mandat, Henry merasakan keperluan untuk berdamai dengan Rom. Bersama isterinya dan seorang hamba yang setia, dia menyeberangi Alps pada pertengahan musim sejuk, itu dia mungkin merendah diri dirinya sendiri sebelum ini yang paus. selepas mencapai istana kemana Gregory telah

ditarik balik, dia adalah dijalankan, tanpa dia pengawal, ke dalam an luar mahkamah, dan di sana, dalam yang teruk sejuk daripada musim sejuk, dengan terbongkar kepala dan telanjang kaki, dan dalam pakaian yang menyedihkan, dia [58] menunggu yang milik paus kebenaran kepada datang ke dalam miliknya kehadiran. tidak sehingga dia telah meneruskan puasa tiga hari dan membuat pengakuan, lakukan paus merendahkan diri kepada pemberian dia maafkan. Malah kemudian ia adalah sahaja dengan syarat bahawa maharaja perlu menunggu kebenaran paus sebelum ini menyambung semula yang lencana atau bersenam yang kuasa daripada royalti. Dan Gregory, gembira

dengannya kemenangan, bermegah bahwa ia adalah miliknya kewajiban untuk menjatuhkan kesombongan raja.

Betapa ketara perbezaan antara keangkuhan paus yang angkuh ini dan kelemahlembutan dan kelemahlembutan Kristus, yang mewakili dirinya sendiri sebagai merayu di yang pintu daripada yang hati untuk pengakuan, agar Dia masuk untuk membawa pengampunan dan damai sejahtera, dan siapa yang mengajar Murid-murid-Nya:

“Barangsiapa ingin menjadi pemimpin di antara kamu, hendaklah ia menjadi pelayanmu.” Matius 20:27.

Abad-abad yang semakin maju menyaksikan peningkatan kesilapan yang berterusan dalam yang doktrin

letak seterusnya daripada Rom. Malah sebelum ini yang penubuhan kepausan ajaran ahli falsafah kafir telah mendapat perhatian dan memberikan pengaruh dalam gereja. Ramai yang mengaku keinsafan masih berpegang pada prinsip falsafah pagan mereka, dan bukan sahaja meneruskan kajiannya sendiri, tetapi mendesaknyanya kepada orang lain sebagai a maksudnya memanjangkan pengaruh mereka antara kafir. serius er-

Oleh itu, ia telah diperkenalkan ke dalam kepercayaan Kristian. Yang menonjol di antaranya ialah kepercayaan terhadap keabadian semula jadi manusia dan kesedarannya dalam kematian. Doktrin ini meletakkan asas di mana Rom mendirikan seruan orang kudus dan pemujaan Perawan Maria. daripada ini timbul juga yang ajaran sesat daripada abadi azab untuk akhirnya tidak bertaubat, yang adalah awal diperbadankan ke dalam yang paus iman. Kemudian jalan disediakan untuk pengenalan ciptaan lain daripada paganisme, yang Rom bernama api penyucian, dan

digunakan untuk menakutkan orang ramai yang percaya dan percaya karut. Dengan bidaah ini ditegaskan kewujudan tempat siksaan, di mana jiwa-jiwa seperti itu sebagai mempunyai bukan berjasa abadi kutukan adalah kepada menderit hukuman

[59] untuk mereka dosa, dan daripada yang, bila dibebaskan daripada kekotoran, mereka dimasukkan ke dalam syurga. (Lihat Lampiran.)

Masih rekaan lain adalah diperlukan kepada membolehkan Rom kepada untung dengan ketakutan dan keburukan penganutnya. Ini dibekalkan oleh doktrin indulgensi. Pengampunan penuh dosa, dahulu, sekarang, dan masa depan, dan

pelepasan dari semua kesakitan dan hukuman yang ditanggung, adalah dijanjikan kepada semua WHO akan mendaftar dalam yang paus peperangan kepada meluaskan kekuasaan duniawinya, untuk menghukum musuh-musuhnya, atau untuk memusnahkan mereka WHO berani menafikan miliknya rohaniah ketuanan. The orang ramai adalah juga mengajar bahawa dengan pembayaran wang kepada gereja mereka boleh membebaskan diri mereka daripada dosa, dan juga membebaskan jiwa kawan-kawan mereka yang telah meninggal dunia. WHO adalah terkurung dalam yang menyeksa nyala api. Oleh sebegitu cara Roma mengisi tabungnya dan mempertahankan

kemegahan, kemewahan, dan kejahatan wakil-wakil Dia yang berpura-pura yang tidak mempunyai tempat untuk meletakkan kepala-Nya. (Lihat Lampiran.)

Tata cara Kitab Suci Perjamuan Tuhan telah digantikan oleh pengorbanan berhala misa. Paderi kepausan berpura-pura, oleh mereka tak masuk akal mummery, kepada menukar yang ringkas roti dan wain ke dalam yang sebenar “badan dan darah daripada Kristus.”—Kardinal Wiseman, *The Nyata Kehadiran daripada yang Badan dan darah daripada kami Tuan Yesus Kristus di dalam diberkati Ekaristi, Terbukti daripada kitab suci*, syarahan 8, sec. 3, par.

26. Dengan anggapan yang menghujat, mereka secara terang-terangan mendakwa kuasa mencipta Tuhan, Pencipta segala sesuatu. Orang Kristian dikehendaki, dalam kesakitan kematian, untuk mengakui iman mereka dalam bidaah yang mengerikan dan menghina Syurga ini. Orang ramai yang enggan diserahkan kepada api. (Lihat Lampiran.)

*Era daripada rohaniah
Kegelapan 49*

Pada abad ketiga belas telah ditubuhkan yang paling dahsyat dari semua enjin kepausan-Inkuisisi. Putera kegelapan bekerja dengan para pemimpin hierarki paus. Dalam majlis-majlis rahsia mereka, Syaitan dan malaikat-malaikatnya menguasai fikiran orang-orang jahat, sementara yang tidak kelihatan di tengah-tengah berdiri seorang malaikat Tuhan, mengambil catatan yang menakutkan. daripada mereka zalim dekri dan menulis yang sejarah daripada perbuatan terlalu mengerikan kepada muncul kepada manusia mata. “Babylon yang hebat” adalah “mabuk

dengan yang darah daripada yang orang suci.” The hancur borang daripada berjuta-juta daripada syuhada menangis kepada Tuhan untuk dendam atas itu murtad kuasa. [60]

Popery telah menjadi penguasa dunia. Raja-raja dan maharaja tunduk kepada dekri paus Rom. Nasib lelaki, kedua-duanya untuk masa dan untuk keabadian, nampaknya bawah miliknya kawalan. Untuk beratus-ratus tahun doktrin Rom telah diterima secara meluas dan tersirat, upacaranya dilakukan dengan penuh hormat, perayaan-perayaannya secara amnya diadakan. Pendetanya dihormati dan dikekalkan secara bebas. Sejak itu, Gereja Rom tidak pernah mencapai martabat, keagungan, atau kuasa yang

lebih besar.

Tetapi “yang tengah hari daripada yang kepausan adalah yang tengah malam daripada yang dunia.”— J.

A. Wylie, *The Sejarah daripada Protestantisme*, b. 1, ch. 4. Yang suci kitab suci adalah hampir tidak diketahui, bukan sahaja kepada yang orang, tetapi kepada yang imam. Seperti orang Farisi dahulu kala, para pemimpin kepausan membenci terang yang akan terjadi mendedahkan mereka dosa. milik Tuhan undang-undang, yang standard daripada kebenaran, setelah disingkirkan, mereka menggunakan kuasa tanpa batas, dan berlatih maksiat tanpa kekangan. Penipuan, ketamakan, dan kebodohan berjaya. Lelaki

mengecut daripada tidak jenayah oleh yang mereka boleh keuntungan kekayaan atau jawatan. The istana daripada paus dan prelat adalah adegan daripada yang kebencian yang paling keji. Beberapa daripada yang memerintah paus adalah bersalah daripada jenayah begitu memberontak itu sekular penguasa diusahakan kepada menurunkan ini pembesar gereja sebagai raksasa yang terlalu keji untuk ditoleransi. Selama berabad-abad Eropah tidak membuat kemajuan dalam pembelajaran, seni, atau tamadun. Sebuah moral dan intelektual lumpuh telah jatuh atas Kristian.

Keadaan dunia di bawah kuasa Rom telah menimbulkan ketakutan dan

menarik perhatian pemenuhan daripada yang perkataan daripada yang nabi Hosea: “Umat-Ku dibinasakan kerana kekurangan pengetahuan: kerana engkau telah menolak pengetahuan, maka Aku pun akan menolak engkau.... memandangkan kamu telah lupa yang undang-undang daripada awak Tuhan, saya kehendak juga lupa awak kanak-kanak.” “Tidak ada kebenaran, tidak ada belas kasihan, dan tidak ada pengetahuan tentang Tuhan di bumi. Oleh mengumpat, dan berbohong, dan membunuh, dan mencuri, dan melakukan

50

The Hebat Kontroversi

zina, mereka rehat keluar, dan darah menyentuh darah.” Hosea 4:6, 1, 2.

Demikianlah akibat dari penghapusan firman Tuhan.

Bab 4 — The Waldenses

Di tengah-tengah kesuraman yang menetap di bumi selama masa kekuasaan paus yang panjang, cahaya kebenaran tidak dapat dipadamkan sepenuhnya. Pada setiap zaman ada saksi-saksi bagi Tuhan—manusia yang menyayangi iman dalam Kristus sebagai yang sahaja pengantara antara Tuhan dan manusia, yang menganggap Alkitab sebagai satu-satunya peraturan kehidupan, dan yang menguduskan yang benar Sabat. Bagaimana banyak yang dunia berhutang kepada ini lelaki, keturunan tidak akan pernah

tahu. mereka adalah berjenama sebagai sesat, mereka motif dipertikaikan, mereka watak difitnah, mereka tulisan ditindas, salah nyata, atau dicacatkan. Namun mereka tetap teguh, dan dari zaman ke zaman mengekalkan iman mereka dalam kemurniannya, sebagai warisan suci untuk generasi yang akan datang.

Sejarah umat Tuhan semasa zaman kegelapan yang mengikuti ketuanan Rom ditulis di syurga, tetapi mereka mempunyai sedikit tempat dalam catatan manusia. Sedikit kesan kewujudan mereka boleh ditemui, kecuali dalam tuduhan penganiaya mereka. Ia adalah dasar daripada Rom kepada melenyapkan setiap jejak daripada perbezaan pendapat daripada

dia doktrin atau ketetapan. Segala yang sesat, sama ada orang atau tulisan, dia cuba untuk memusnahkan. Ungkapan keraguan, atau pertanyaan tentang otoritas dogma kepausan, sudah cukup untuk menghilangkan nyawa orang kaya atau miskin, tinggi atau rendah. Rom juga berusaha untuk memusnahkan setiap rekodnya kekejaman ke arah penentang. Paus majlis diputuskan itu buku dan tulisan mengandungi sedemikian rekod sepatutnya komited kepada api. [62] Sebelum ini yang ciptaan daripada percetakan, buku adalah beberapa dalam nombor, dan didalam bentuk bukan menguntungkan untuk pemeliharaan; Oleh itu di sana adalah sedikit untuk mengelakkan yang

Romanis daripada membawa keluar mereka tujuan.

Tidak ada gereja dalam batas-batas bidang kuasa Rom yang telah lama dibiarkan tanpa gangguan dalam menikmati kebebasan hati nurani.

Tidak lama setelah kepausan memperoleh kuasa, dia menghulurkan tangannya untuk menghancurkan semua itu menolak kepada mengakui dia bergoyang, dan satu selepas satu lagi gereja-gereja tunduk kepada kekuasaannya.

Di Great Britain, agama Kristian primitif telah mula berakar umbi. The injil menerima oleh yang warga Britain dalam yang pertama berabad-abad adalah kemudian

tidak rosak oleh Romish murtad.

Penganiayaan daripada pagan maharaja, yang dipanjangkan malah kepada ini jauh pantai, adalah yang sahaja hadiah bahawa gereja pertama Britain menerima dari Rom. Ramai orang Kristian, melarikan diri daripada penganiayaan di England, mendapat perlindungan di Scotland; dari situ kebenaran telah dibawa ke Ireland, dan di semua negara ini ia diterima dengan gembira.

Apabila Saxon menyerang Britain, kekafiran mendapat kawalan.

Orang-orang penakluk tidak suka diarahkan oleh hamba-hamba mereka, dan juga Kristian adalah terpaksa

kepada berundur kepada yang
pergunungan dan yang liar tegalan.
Namun cahaya, tersembunyi Untuk
masa, diteruskan ke terbakar. Di
Scotland, a abad nanti, ia bersinar
keluar dengan a kecerahan itu meluas
ke negeri yang jauh. Dari Ireland
datang Columba yang saleh dan
rakan-rakannya, yang mengumpulkan
di sekeliling mereka orang-orang
beriman yang berselerak di tempat
yang sunyi. pulau daripada Iona,
dibuat ini yang pusat daripada mereka
mubaligh buruh. Di antara penginjil
ini adalah seorang pemerhati Sabat
Alkitab, dan dengan demikian ini
kebenaran adalah diperkenalkan antara
yang orang ramai. A sekolah telah
ditubuhkan di Iona, dari mana

mubaligh keluar, bukan sahaja untuk Scotland dan England, tetapi ke Jerman, Switzerland, dan juga Itali. Tetapi Rom telah menumpukan perhatiannya pada Britain, dan memutuskan untuk menjatuhkannya dia ketuanan. Dalam yang keenam abad dia mubaligh dilaksanakan [63] yang penukaran daripada yang kafir Saxon. mereka adalah menerima dengan nikmat oleh yang bangga orang gasar, dan mereka teraruh ramai beribu-ribu kepada mengaku Romish iman. Sebagai yang kerja maju, yang paus pemimpin dan mualaf mereka bertemu dengan orang Kristian primitif. Satu kontras yang mencolok dipersembahkan. Yang terakhir adalah sederhana, rendah hati, dan

berdasarkan Kitab Suci dalam watak, doktrin, dan sopan santun, sementara yang pertama menunjukkan takhayul, kemegahan, dan keangkuhan kepausan. Utusan Rom menuntut itu ini Kristian gereja-gereja mengakui yang ketuanan yang berdaulat paus. The warga Britain dengan lemah lembut menjawab itu mereka ingin mengasihi semua lelaki, tetapi paus tidak berhak untuk ketuanan dalam gereja, dan mereka boleh render kepada dia sahaja itu penyerahan yang ditujukan kepada setiap pengikut Kristus. Percubaan berulang-ulang dilakukan untuk menjamin kesetiaan mereka kepada Rom; tetapi orang-orang Kristian yang rendah hati ini, kagum dengan kesombongan yang

ditunjukkan oleh utusan-utusannya, dengan teguh menjawab bahawa mereka tidak mengenali tuan selain Kristus. Sekarang semangat kepausan yang sebenar telah didedahkan. Kata pemimpin Rom: “Jika kamu tidak menerima saudara yang membawa kedamaian kepada kamu, kamu akan menerima musuh yang kehendak bawak awak peperangan. Jika awak kehendak bukan Bersatu dengan kami dalam menunjukkan

orang Saxon cara hidup, kamu akan menerima pukulan daripada mereka kematian.”—JH Merle D'Aubigne, *History of the Reformation of the Sixteenth Century*, b. 17, ch. 2. Ini bukan ancaman terbiar. Peperangan, tipu daya, dan penipuan telah digunakan terhadap saksi-saksi ini untuk kepercayaan Alkitab, sehingga gereja-gereja Britain dimusnahkan, atau dipaksa. untuk tunduk kepada kuasa paus.

Di negeri-negeri di luar bidang kuasa Rom telah wujud selama berabad-abad badan orang Kristian yang kekal hampir sepenuhnya bebas daripada rasuah paus. Mereka telah

dikelilingi oleh kekafiran dan dalam selang zaman dipengaruhi oleh kesilapannya; tetapi mereka terus menganggap Bible sebagai satu-satunya peraturan iman dan berpegang kepada banyak kebenarannya. Orang-orang Kristian ini percaya kepada keabadian hukum Tuhan dan memelihara Sabat dari perintah keempat. Gereja yang berpegang pada kepercayaan dan amalan ini wujud di Afrika Tengah dan di kalangan orang Armenia di Asia.

Tetapi dari mereka yang menentang pencerobohan kuasa paus, [64] itu Waldenses berdiri terulung. Dalam yang sangat tanah di mana kepausan telah tetap itu tempat duduk, di sana itu

kepalsuan dan rasuah adalah paling teguh menentang. Untuk berabad-abad yang gereja-gereja daripada Piedmont dikekalkan kemerdekaan mereka; tetapi yang masa datang di terakhir bila Rom bertegas atas penyerahan mereka. Selepas perjuangan yang tidak berkesan menentang kezalimannya, para pemimpin daripada ini gereja-gereja dengan berat hati diakui yang ketuanan kuasa yang seolah-olah dihormati oleh seluruh dunia. di sana adalah beberapa, walau bagaimanapun, WHO menolak kepada hasil kepada yang pihak berkuasa daripada paus atau prelat. mereka adalah ditentukan kepada mengekalkan mereka kesetiaan kepada Tuhan dan untuk memelihara kesucian

dan kesederhanaan iman mereka. Perpisahan mengambil tempat. Itu WHO dipatuhi kepada yang kuno iman kini menarik diri; beberapa, meninggalkan mereka Alps asli, dinaikkan sepanduk itu kebenaran di negeri asing; yang lain berundur ke glens terpencil dan berbatu fastnesses daripada yang gunung, dan di sana terpelihara mereka kebebasan untuk menyembah Tuhan.

The iman yang untuk berabad-abad adalah diadakan dan diajar oleh yang Walden-sian Kristian adalah dalam bertanda kontras kepada yang salah doktrin letak keluar dari Rom.

Kepercayaan agama mereka diasaskan di atas firman Tuhan yang tertulis, sistem agama Kristian yang sebenar.

Tetapi para petani yang rendah hati itu, dalam mereka pengunduran yang tidak jelas, ditutup dari dunia, dan terikat kepada setiap hari bersusah payah antara mereka kawanan dan mereka ladang anggur, telah bukan oleh diri mereka sendiri tiba di yang kebenaran dalam pembangkang kepada yang dogma dan

ajaran sesat gereja murtad. Iman mereka bukanlah agama yang baru diterima. mereka keagamaan kepercayaan adalah mereka harta pusaka daripada mereka bapa-bapa. Mereka memperjuangkan iman gereja kerasulan,—“iman yang pernah diserahkan kepada orang-orang kudus.” Yudas 3. “Gereja di padang belantara,” dan bukan hierarki bangga yang bertakhta di dunia hebat modal, adalah yang benar gereja daripada Kristus, yang penjaga daripada harta karun daripada kebenaran yang Tuhan mempunyai komited kepada miliknya orang ramai kepada diberikan kepada dunia.

[65] Antara punca utama yang telah membawa kepada pemisahan gereja yang benar dari Rom adalah kebencian yang kedua terhadap Sabat Bible. Seperti yang dinubuatkan oleh nubuatan, kuasa paus mencampakkan kebenaran ke tanah. Hukum Tuhan diinjak-injak dalam debu, sementara tradisi dan adat istiadat manusia ditinggikan. Jemaat-jemaat yang berada di bawah pemerintahan kepausan pada awalnya dipaksa untuk menghormati hari Ahad sebagai a suci hari. Di tengah-tengah berlaku kesilapan dan khurafat, banyak, malah daripada yang benar orang ramai daripada Tuhan, menjadi jadi bingung sementara itu mereka diperhatikan yang Sabat, mereka menahan diri

daripada buruh juga pada yang Ahad. Tetapi ini lakukan bukan memuaskan yang paus pemimpin. Mereka menuntut bukan sahaja hari Ahad dikuduskan, tetapi juga hari Sabat jadilah dicemari; dan mereka dikecam dalam yang terkuat bahasa mereka yang berani menjunjungnya. Hanya dengan melarikan diri dari kuasa Rom, sesiapa sahaja boleh mematuhi hukum Tuhan dengan aman. (Lihat Lampiran.) Orang Waldenses adalah antara orang pertama di Eropah yang memperolehnya a terjemahan daripada yang suci kitab suci. (Lihat Lampiran.) Beratus-ratus tahun sebelum Reformasi mereka memiliki Alkitab manuskrip dalam bahasa ibunda mereka. Mereka mempunyai

kebenaran yang tidak tercemar, dan ini menjadikan mereka objek khusus kebencian dan penganiayaan. mereka diisytiharkan yang Gereja daripada Rom kepada jadilah yang murtad Babylon daripada kiamat, dan di yang bahaya daripada mereka nyawa mereka berdiri naik kepada bertahan semula dia rasuah. manakala, bawah yang tekanan daripada penganiayaan yang berpanjangan, ada yang menjejaskan iman mereka, sedikit demi sedikit mengalah itu tersendiri prinsip, yang lain diadakan cepat yang kebenaran. Melalui umur daripada kegelapan dan murtad di sana adalah Waldenses WHO dinafikan ketuanan Rom, yang menolak penyembahan patung sebagai penyembahan berhala,

dan yang memelihara Sabat yang benar. Di bawah ribut yang paling hebat menentang tion mereka dikekalkan mereka iman. Padahal terluka oleh yang tombak Savoyard, dan hangus oleh yang Romish homo, mereka berdiri dengan tidak berbelah bahagi untuk milik Tuhan perkataan dan miliknya penghormatan.

belakang yang megah benteng pertahanan daripada yang gunung-dalam semua umur tempat perlindungan orang yang teraniaya dan tertindas—orang Waldenses menemui [66] tempat persembunyian. Di sini cahaya kebenaran terus menyala di tengah-tengah kegelapan daripada yang Tengah umur. di sini, untuk a ribu tahun, saksi untuk yang kebenaran dikekalkan yang kuno iman.

Allah telah menyediakan bagi umat-Nya sebuah tempat kudus yang sangat megah, sesuai dengan kebenaran-kebenaran besar yang dipercayakan kepada mereka. Bagi

orang-orang buangan yang setia itu, gunung-gunung adalah lambang keadilanbenaran Yehuwa yang tidak berubah. Mereka menunjuk anak-anak mereka ke ketinggian yang menjulang tinggi di atas mereka dalam keagungan yang tidak berubah, dan bercakap kepada mereka tentang Dia yang dengan-Nya di sana ialah tidak kebolehubahan mahupun bayang daripada berpusing, yang perkataan adalah kekal seperti bukit-bukit yang kekal. Tuhan telah menetapkan gunung-gunung dan mengikatnya dengan kekuatan; tiada lengan melainkan kuasa Infinite yang dapat memindahkan mereka dari tempat mereka. Dengan cara yang sama Dia telah menetapkan hukum-Nya, dasar

pemerintahan-Nya di surga dan di bumi. Lengan manusia mungkin menjangkau sesama manusia dan memusnahkan nyawa mereka; tetapi lengan itu dapat dengan mudah mencabut gunung-gunung dari dasar-dasarnya, dan melemparkannya ke dalam laut, sebagaimana ia dapat mengubah satu perintah dari hukum Yehuwa, atau menghapuskan salah satu janji-Nya kepada mereka yang melakukan kehendak-Nya. Dalam kesetiaan mereka kepada hukum-Nya, hamba-hamba Tuhan harus teguh seperti bukit-bukit yang tidak berubah.

The pergunungan itu berikat mereka rendah diri lembah adalah a saksi yang berterusan kepada milik Tuhan kreatif kuasa, dan a tidak pernah gagal

jaminan daripada perlindunganNya jaga. Itu jemaah haji belajar kepada cinta yang senyap simbol daripada kehadiran Yehuwa. Mereka memanjakan diri tiada repining kerana kesusahan daripada mereka lot; mereka adalah tidak pernah sunyi tengah-tengah yang gunung solitudes. mereka berterima kasih Tuhan itu Dia telah disediakan untuk mereka an suaka daripada yang kemarahan dan kekejaman daripada lelaki. mereka bergembira dalam mereka kebebasan untuk ibadah sebelum ini Dia. Selalunya bila dikejar oleh mereka musuh, kekuatan daripada yang bukit bukau terbukti a pasti pertahanan. daripada ramai a megah tebing mereka dilaungkan yang pujian

daripada Tuhan, dan yang tentera
daripada Rom boleh tidak
mendiamkan lagu-lagu kesyukuran
mereka.

Tulen, sederhana, dan
bersungguh-sungguh adalah ketakwaan
para pengikut [67] Kristus ini.
The prinsip daripada kebenaran mereka
bernilai atas rumah-rumah dan tanah,
kawan, saudara mara, malah kehidupan
itu sendiri. Prinsip-prinsip ini mereka
bersungguh-sungguh berusaha untuk
menerapkannya hati golongan muda.
daripada zaman kanak-kanak paling awal
yang belia adalah disuruh dalam yang
kitab suci dan diajar untuk menganggap
suci tuntutan hukum Tuhan. Salinan
Alkitab

jarang berlaku; oleh itu kata-katanya yang berharga itu diikat dalam ingatan. banyak adalah mampu kepada ulang besar bahagian daripada kedua-duanya yang Tua dan yang Perjanjian Baru. Fikiran Tuhan dikaitkan sama dengan pemandangan alam yang indah dan dengan berkat kehidupan seharian yang sederhana. Anak-anak kecil belajar untuk melihat dengan rasa syukur kepada Tuhan sebagai pemberi setiap nikmat dan setiap keselesaan.

ibu bapa, tender dan penyayang sebagai mereka adalah, disayangi mereka kanak-kanak juga dengan bijak kepada biasakan mereka kepada

pemanjaan diri. Sebelum ini mereka adalah kehidupan yang penuh ujian dan kesusahan, mungkin kematian syahid. Mereka berpendidikan daripada zaman kanak-kanak kepada bertahan kekerasan, kepada serahkan kepada mengawal, tetapi masih berfikir dan bertindak sendiri.

Awal-awal lagi mereka diajar beruang tanggungjawab, kepada jadilah terjaga dalam ucapan, dan kepada memahami hikmah diam. Satu perkataan yang tidak bijak dibiarkan jatuh di pendengaran mereka musuh mungkin bahaya bukan sahaja yang kehidupan daripada yang pembesar suara, tetapi nyawa daripada ratusan daripada miliknya saudara-saudara; untuk sebagai serigala memburu mereka

mangsa lakukan yang musuh daripada kebenaran kejar mereka WHO berani kepada tuntutan kebebasan beragama.

Orang Waldenses telah berkorban mereka kemakmuran duniawi untuk kebenaran itu demi, dan dengan tabah sabar mereka bersusah payah untuk mereka roti. Setiap tempat daripada boleh diusahakan tanah antara yang pergunungan adalah berhati-hati im-terbukti; yang lembah dan yang kurang subur lereng bukit adalah dibuat kepada menghasilkan mereka meningkat. Ekonomi dan teruk penafian diri terbentuk a bahagian daripada pendidikan yang diterima oleh anak-anak sebagai satu-satunya warisan mereka. Mereka diajar itu Tuhan merancang kehidupan menjadi

satu disiplin, dan itu kehendak mereka hanya boleh dibekalkan dengan tenaga kerja peribadi, dengan pemikiran, penjagaan, dan iman. The proses adalah susah payah dan memenatkan, tetapi ia adalah

[68] sihat, cuma apa lelaki keperluan dalam miliknya jatuh negeri, yang sekolah yang Tuhan mempunyai disediakan untuk miliknya latihan dan pembangunan. manakala yang belia dibiasakan dengan susah payah, budaya akal tidak diabaikan. Mereka diajar bahawa semua kuasa mereka adalah milik Tuhan, dan semua itu harus diperbaiki dan dikembangkan untuk pelayanan kepada-Nya.

Gereja-gereja Vaudois, dalam kemurnian dan kesederhanaan mereka,

menyerupai gereja daripada kerasulan kali. Menolak yang ketuanan daripada yang paus dan prelatus, mereka berpegang kepada Alkitab sebagai satu-satunya kuasa yang tertinggi dan sempurna. Pendeta mereka, tidak seperti paderi agung Rom, mengikuti contoh daripada mereka Cikgu, WHO “datang bukan kepada jadilah dilayan kepada, tetapi untuk melayani.” Mereka memberi makan kawanan domba Tuhan, membawa mereka ke hijau padang rumput dan hidup air pancut daripada miliknya suci perkataan. Jauh daripada yang

monumen kemegahan manusia dan kebanggaan orang ramai berkumpul, bukan dengan megah gereja-gereja atau hebat katedral, tetapi di bawah yang bayang gunung, di lembah Alpine, atau, pada masa bahaya, di beberapa kubu berbatu, untuk mendengar perkataan kebenaran daripada hamba-hamba Kristus. Para pendeta bukan sahaja memberitakan Injil, tetapi mereka melawat sakit, katekis yang kanak-kanak, ditegur yang melakukan kesilapan, dan bekerja untuk menyelesaikan pertikaian dan menggalakkan keharmonian dan kasih sayang persaudaraan. Pada masa damai

mereka disokong oleh persembahan sukarela rakyat; tetapi, seperti Paul pembuat khemah, masing-masing belajar beberapa pekerjaan atau profesion yang, jika perlu, untuk menyediakan sokongan mereka sendiri.

daripada mereka pendeta yang belia menerima arahan. manakala perhatian adalah diberi kepada cawangan daripada umum pembelajaran, yang Bible adalah membuat ketua belajar. The Injil daripada Matthew dan John adalah komited untuk ingatan, dengan banyak daripada surat-surat. Mereka telah bekerja juga dalam meniru yang kitab suci. Beberapa manuskrip terkandung yang seluruh Alkitab, yang lain sahaja ringkas pilihan, kepada

yang beberapa ringkas penerangan daripada yang teks adalah tambah oleh mereka WHO adalah mampu kepada terangkan Kitab Suci. Justeru adalah dibawa seterusnya yang harta karun daripada kebenaran jadi panjang disembunyikan oleh mereka WHO dicari kepada mengagungkan diri mereka sendiri atas Tuhan. [69]

Oleh sabar, tak jemu buruh, kadang-kadang dalam yang dalam, gelap gua-gua bumi, dengan cahaya obor, Kitab Suci telah ditulis, ayat demi ayat, bab demi bab. Demikianlah pekerjaan itu diteruskan, kehendak Tuhan yang dinyatakan bersinar seperti emas tulen; betapa lebih cerah, lebih jelas, dan lebih berkuasa kerana ujian yang dilalui deminya sahaja

mereka boleh sedar WHO adalah bertunang dalam yang kerja. Malaikat dari syurga mengelilingi pekerja yang setia ini.

Syaitan telah didesak pada yang paus imam dan prelat kepada kuburkan yang perkataan kebenaran di bawah sampah kesesatan, bidaah, dan khurafat; tetapi dengan cara yang paling indah ia telah dipelihara tidak rosak melalui semua umur daripada kegelapan. Ia membosankan bukan yang setem daripada lelaki, tetapi yang menarik perhatian daripada Tuhan. Orang-orang tidak jemu dalam usaha mereka untuk mengaburkan makna yang jelas dan sederhana dari Kitab Suci, dan membuat mereka bertentangan dengan makna mereka

sendiri. kesaksian; tetapi suka yang bahtera atas yang bergelora dalam, yang firman Tuhan mengatasi badai yang mengancamnya dengan kemusnahan. Kerana lombong itu mempunyai urat emas dan perak yang kaya tersembunyi di bawah permukaan, supaya semua orang harus menggali siapa yang akan menemui simpanannya yang berharga, supaya Kitab Suci mempunyai harta kebenaran yang dinyatakan hanya kepada yang sungguh-sungguh, merendahkan diri, solat pencari. Tuhan direka yang Bible kepada jadilah a

buku pelajaran kepada semua manusia, dalam zaman kanak-kanak, belia, dan kejantanan, dan akan menjadi belajar melalui semua masa. Dia memberi miliknya perkataan kepada lelaki sebagai a wahyu daripada dirinya sendiri. Setiap baru kebenaran dilihat ialah a segar pendedahan daripada watak Pengarangnya. Mempelajari Kitab Suci adalah cara yang ditetapkan ilahi untuk membawa manusia ke dalam hubungan yang lebih dekat dengan Pencipta mereka dan kepada memberi mereka a lebih jelas pengetahuan daripada miliknya kehendak. Ia ialah perantara komunikasi antara Tuhan

dan manusia.

Manakala orang Waldenses menganggap ketakutan akan Tuhan sebagai permulaan daripada kebijaksanaan, mereka adalah bukan buta kepada yang kepentingan daripada a kenalan

[70] dengan yang dunia, a pengetahuan daripada lelaki dan daripada aktif kehidupan, dalam memperluaskan fikiran dan mempercepatkan yang persepsi. daripada mereka sekolah-sekolah dalam gunung beberapa daripada golongan belia telah dihantar kepada institusi belajar di bandar-bandar Perancis atau Itali, di mana adalah bidang yang lebih luas untuk belajar, terfikir, dan pemerhatian daripada dalam mereka asli Alps.

Pemuda itu dengan itu dihantar seterusnya telah terdedah kepada godaan, mereka menyaksikan maksiat, mereka dihadapi kepunyaan syaitan cerdik ejen, WHO didesak atas mereka adalah bidaah yang paling halus dan tipu daya yang paling berbahaya. Tetapi mereka pendidikan daripada zaman kanak-kanak telah telah daripada a watak kepada sediakan mereka untuk semua ini.

Dalam yang sekolah-sekolah kemana mereka pergi, mereka adalah bukan kepada buat confi- dants daripada mana-mana. mereka pakaian adalah jadi disediakan sebagai kepada menyembunyikan terhebat mereka harta—yang berharga manuskrip daripada yang kitab suci. Ini, buah

bulan dan tahun kerja keras, mereka membawa bersama mereka, dan setiap kali mereka dapat melakukannya tanpa syak wasangka yang menggembirakan, mereka dengan berhati-hati. ditempatkan beberapa bahagian dalam yang cara daripada mereka yang hati nampak terbuka kepada menerima yang kebenaran. daripada mereka kepunyaan ibu lutut yang belia Waldensian telah telah terlatih dengan ini tujuan dalam pandangan; mereka memahami mereka kerja dan dengan setia dilakukan ia. mualaf kepada yang benar iman telah dimenangi dalam institusi ini pembelajaran, dan kerap prinsipnya ialah dijumpai kepada jadilah meresap yang keseluruhan

sekolah; belum lagi yang paus pemimpin boleh tidak, oleh yang paling dekat siasatan, jejak yang kononnya merosakkan ajaran sesat kepada sumbernya.

Roh Kristus adalah roh dakwah. Dorongan pertama dari hati yang diperbaharui adalah untuk membawa orang lain juga kepada Juruselamat. begitu adalah semangat penganut Kristian Vaudois. Mereka merasakan bahawa Tuhan memerlukan lebih daripada mereka daripada sekadar memelihara kebenaran dalam kemurniannya dalam gereja mereka sendiri; bahawa tanggungjawab yang sungguh-sungguh terletak pada mereka untuk membiarkan mereka ringan bersinar seterusnya kepada

mereka WHO adalah dalam
kegelapan; oleh yang besar

kuasa daripada milik Tuhan perkataan mereka dicari kepada rehat yang perhambaan yang Rom telah mengenakan. Para menteri Vaudois dilatih sebagai mubaligh, semua orang WHO dijangka kepada masuk yang kementerian menjadi diperlukan pertama kepada memperoleh pengalaman sebagai penginjil. Masing-masing akan berkhidmat selama tiga tahun dalam [71] beberapa medan misi sebelum mengambil alih sebuah gereja di rumah. ini khidmat, yang pada awalnya memerlukan penyangkalan diri dan pengorbanan, adalah pengenalan yang sesuai kepada kehidupan paderi pada masa-masa yang

menguji jiwa manusia.

Pemuda yang menerima pentahbisan untuk jawatan suci melihat di hadapan mereka, bukan prospek kekayaan dan kemuliaan duniawi, tetapi kehidupan yang susah payah dan bahaya, dan mungkin nasib syahid. Mubaligh keluar dua dan dua, sebagai Yesus dihantar seterusnya miliknya murid-murid. Dengan setiap satu muda lelaki tadi selalunya berkaitan a lelaki daripada umur dan pengalaman, yang belia berada di bawah bimbingan sahabatnya, yang dipertanggungjawabkan untuk latihannya, dan arahan yang dia dikehendaki untuk mematuhi. Rakan sekerja ini tidak selalu bersama, tetapi sering bertemu untuk

doa dan nasihat, dengan itu menguatkan satu sama lain dalam iman.

Untuk memberitahu tujuan misi mereka akan memastikan kekalahannya; oleh itu mereka dengan berhati-hati menyembunyikan watak sebenar mereka. Setiap menteri mempunyai pengetahuan tentang beberapa perdagangan atau profesion, dan yang mubaligh didakwa mereka kerja bawah penutup daripada panggilan sekular. Biasanya mereka memilih peniaga atau penjaja.

“Mereka membawa sutera, barang kemas, dan barang-barang lain, pada masa itu tidak mudah dibeli kecuali di pasar-pasar yang jauh; dan mereka disambut sebagai pedagang di mana

mereka akan ditolak sebagai mubaligh.”— Wylie, b. 1, ch. 7.

Semua yang sementara mereka hati adalah terangkat kepada Tuhan untuk kebijaksanaan kepada hadir a harta karun lebih berharga daripada emas atau permata. Mereka diam-diam membawa bersama mereka salinan Bible, secara keseluruhan atau sebahagian; dan setiap kali peluang diberikan, mereka menarik perhatian pelanggan mereka kepada manuskrip ini. Selalunya minat kepada membaca milik Tuhan perkataan adalah dengan demikian terjaga, dan beberapa bahagian adalah dengan senang hati pergi bersama mereka yang ingin menerimanya.

The kerja daripada ini mubaligh

bermula dalam yang dataran dan lembah di yang kaki daripada mereka sendiri gunung, tetapi ia dipanjangkan jauh di luar had ini. Dengan telanjang kaki dan dalam pakaian kasar dan perjalanan- dinodai sebagaimana yang dilakukan oleh Tuan mereka, mereka melalui kota-kota besar dan [72] menembusi kepada jauh tanah. Dimana - mana mereka bertaburan yang berharga benih. Gereja-gereja bermunculan di jalan mereka, dan darah para martir menjadi saksi untuk kebenaran. The hari daripada Tuhan kehendak mendedahkan seorang yang kaya menuai

jiwa-jiwa yang dikumpulkan oleh usaha orang-orang yang setia ini. Bertudung dan diam, yang perkataan daripada Tuhan adalah membuat itu cara melalui Kristian dan mesyuarat a gembira sambutan dalam yang rumah-rumah dan hati daripada lelaki.

Bagi orang Waldenses, Kitab Suci bukanlah sekadar catatan tentang cara Tuhan berurusan dengan manusia di masa lampau, dan penyingkapan tanggungjawab dan kewajipan masa kini, tetapi penyingkapan bahaya dan kemuliaan masa depan. Mereka percaya bahawa penghujung segala sesuatu tidak jauh jauh, dan sebagai mereka belajar yang Bible dengan

solat dan air mata mereka adalah yang lebih secara mendalam kagum dengan itu berharga ujaran dan dengan mereka kewajiban kepada buat diketahui kepada yang lain itu penjimatan kebenaran. Mereka melihat yang rancangan daripada keselamatan dengan jelas didedahkan dalam yang suci muka surat, dan mereka dijumpai keselesaan, berharap, dan kedamaian dalam beriman dalam Yesus. Sebagai cahaya diterangi mereka persefahaman dan dibuat gembira mereka hati, mereka ingin memancarkan sinarnya kepada mereka yang berada dalam kegelapan kesalahan kepausan.

Mereka melihat bahawa di bawah bimbingan paus dan imam, banyak orang dengan sia-sia berusaha untuk

mendapatkan pengampunan dengan menyiksa tubuh mereka untuk dosa jiwa mereka. Dididik untuk percaya kepada perbuatan baik mereka untuk menyelamatkan mereka, mereka selalu memandang kepada diri mereka sendiri, pikiran mereka memikirkan keadaan mereka yang berdosa, melihat diri mereka terdedah kepada murka Allah, menyiksa jiwa dan raga, namun tidak mendapat kelegaan. Oleh itu, jiwa-jiwa yang teliti terikat oleh doktrin Rom. Beribu-ribu ditinggalkan kawan-kawan dan saudara mara, dan dibelanjakan mereka nyawa dalam biara sel. Dengan puasa yang sering diulang-ulang dan sebatan yang kejam, dengan berjaga-jaga tengah malam, dengan sujud selama berjam-jam

melelahkan di atas batu yang dingin dan lembap dari suram mereka. tempat tinggal, oleh panjang ziarah, oleh memalukan keinsafan dan takut-ful penyeksaan, beribu-ribu dengan sia-sia dicari kepada memperolehi kedamaian daripada hati nurani.

Ditindas dengan a rasa daripada dosa, dan berhantu dengan yang rasa takut daripada milik Tuhan

[73] membalas dendam kemurkaan, ramai yang menderita, sehingga alam lelah memberi jalan, dan tanpa satu sinar cahaya atau harapan mereka tenggelam ke dalam kubur.

Orang-orang Waldenses sangat rindu untuk memecah-mecahkan kepada jiwa-jiwa yang kelaparan ini roti kehidupan, untuk membuka kepada

mereka berita-berita damai dalam janji-janji Allah, dan untuk mengarahkan mereka kepada Kristus sebagai satu-satunya harapan keselamatan mereka. Doktrin bahawa perbuatan baik boleh menebus pelanggaran hukum Tuhan yang mereka anggap berdasarkan kepalsuan. Pergantungan pada jasa manusia memintas pandangan tentang kasih Kristus yang tidak terhingga. Yesus mati sebagai korban untuk manusia kerana bangsa yang telah jatuh tidak dapat berbuat apa-apa untuk mengesyorkan diri mereka sendiri kepada Tuhan. The merit daripada a disalibkan dan bangkit

Juruselamat adalah asas iman Kristian. Ketergantungan jiwa kepada Kristus adalah sama nyata, dan hubungannya dengan Dia pastilah begitu sebagai tutup, sebagai itu daripada a anggota badan kepada yang badan, atau daripada a cawangan kepada yang pokok anggur.

Ajaran paus dan paderi telah membawa manusia untuk melihat watak daripada Tuhan, dan malah daripada Kristus, sebagai tegas, suram, dan untuk- membida. The Penyelamat adalah diwakili sebagai jadi jauh kosong daripada simpati dengan lelaki dalam miliknya jatuh negeri itu yang pengantaraan daripada imam dan

orang kudus mesti jadilah diseru. Itu yang fikiran telah telah tercerahkan oleh perkataan itu daripada Tuhan rindu kepada titik ini jiwa-jiwa kepada Yesus sebagai mereka pengasih ,
Jerusalem yang penyayang, berdiri dengan tangan terentang, mengundang semua orang datang kepada Dia dengan mereka beban daripada dosa, mereka jaga dan kepenatan. mereka rindu kepada jelas jauh yang halangan yang Syaitan telah menimbun itu lelaki mungkin bukan lihat yang janji, dan datang secara langsung kepada Tuhan, mengaku dosa mereka, dan memperoleh pengampunan dan damai sejahtera.

Berse semangat lakukan yang Vaudois mubaligh terbongkar kepada yang

menyiasat ingatlah berharga kebenaran daripada yang injil. Berhati-hati dia dihasilkan yang berhati-hati bertulis bahagian daripada yang suci kitab suci. Ia adalah miliknya terhebat kegembiraan ke memberi harapan kepada yang teliti, berdosa jiwa, WHO boleh lihat sahaja a Tuhan daripada dendam, menunggu kepada laksanakan keadilan. Dengan menggigil bibir dan sebak mata lakukan dia, selalunya pada bengkok lutut, buka kepada miliknya saudara yang berharga berjanji itu mendedahkan yang orang berdosa hanya harapan. [74]

Demikianlah terang kebenaran menembusi banyak pikiran yang gelap, menggelindingkan kembali

awan kesuraman, sehingga Matahari Kebenaran bersinar ke dalam hati dengan kesembuhan dalam pancaran-Nya. Ia sering berlaku bahawa beberapa bahagian daripada kitab suci adalah membaca sekali lagi dan sekali lagi, yang pendengar ingin ia diulangi, seolah-olah dia akan memberi jaminan kepada dirinya bahawa dia telah mendengar dengan betul. Terutama sekali pengulangan kata-kata ini sangat diingini: “The darah daripada Yesus Kristus miliknya Anak lelaki membersihkan kami daripada semua dosa.” 1 John 1:7. “Seperti Musa meninggikan ular di padang gurun, demikian juga harus Anak lelaki daripada lelaki jadilah diangkat atas: itu sesiapa sahaja

percaya dalam Dia tidak binasa,
melainkan beroleh hidup yang kekal.”
Yohanes 3:14, 15.

banyak adalah tidak tertipu dalam
hormat kepada yang tuntutan daripada
Rom. Mereka melihat betapa
sia-sianya perantaraan manusia atau
malaikat bagi pihak yang berdosa.
Sebagai yang benar ringan subuh atas
mereka fikiran mereka berseru dengan
bersukacita: “Kristus ialah saya imam;
miliknya darah ialah saya
pengorbanan; Mezbah-Nya adalah
pengakuan dosa saya.” Mereka
meletakkan diri mereka sepenuhnya
pada merit daripada Yesus, berulang
yang perkataan, “Tanpa iman ia ialah
mustahil

untuk menyenangkan Dia.” Ibrani 11:6. “Tiada yang lain nama di bawah langit diberi antara lelaki, dimana kita mesti jadilah diselamatkan.”

Perbuatan 4:12.

Jaminan kasih Juruselamat nampaknya terlalu banyak untuk disedari oleh beberapa jiwa yang dilambung badai ini. Begitu besar kelegaan yang ia dibawa, sebegitu a banjir daripada ringan adalah bangsal atas mereka, itu mereka seolah-olah diangkut ke syurga. Tangan mereka diletakkan dengan penuh kepercayaan di dalam tangan Kristus; kaki mereka diletakkan di atas Batu Zaman. Semua rasa takut daripada kematian adalah

dibuang negeri. mereka boleh
sekarang mengingini yang penjara dan
bajingan jika mereka boleh dengan itu
menghormati nama Penebus mereka.

Di tempat-tempat yang tersembunyi
firman Tuhan telah dibawa keluar dan
dibacakan, kadang-kadang kepada
satu jiwa, kadang-kadang kepada
sekelompok kecil yang merindukan
terang dan kebenaran. Selalunya
sepanjang malam dihabiskan dalam ini
cara. Jadi hebat akan jadilah yang
tertanya-tanya dan kekaguman
terhadap yang pendengar itu yang
utusan daripada belas kasihan adalah
bukan jarang-jarang

[75] terpaksa menghentikan bacaannya
sehingga pemahaman dapat
memahami perkhabaran daripada

keselamatan. Selalunya akan perkataan suka ini jadilah berkata: “Adakah Allah benar-benar menerima *persembahanku* ? Adakah Dia akan tersenyum kepada *saya*? Adakah Dia akan memaafkan *saya*? ” Jawabannya dibaca: “Marilah kepada-Ku, semua yang letih lesu dan berbeban berat, Aku akan memberi kelegaan kepadamu.” Matius 11:28. Iman memahami janji itu, dan sambutan gembira kedengaran: “Tidak lagi panjang ziarah kepada membuat; tidak lebih perjalanan yang menyakitkan kepada tempat-tempat suci. saya mungkin datang kepada Yesus cuma sebagai saya pagi, berdosa dan tidak suci, dan dia kehendak bukan menolak yang bertaubat solat. 'Mu dosa jadilah

dimaafkan awak.'

saya, malah saya, mungkin jadilah diampuni!”

Gelombang sukacita suci akan memenuhi hati, dan nama Yesus akan dibesarkan dengan pujian dan ucapan syukur. Jiwa yang gembira itu kembali ke rumah mereka untuk menyebarkan cahaya, untuk mengulangi kepada orang lain juga sebagai mereka boleh, mereka baru pengalaman; itu mereka telah dijumpai yang benar dan Jalan hidup. Terdapat kuasa yang aneh dan khidmat dalam kata-kata Kitab Suci itu bercakap secara langsung kepada yang hati daripada mereka WHO adalah merindukan kebenaran. Itu adalah suara Tuhan, dan ia membawa keyakinan kepada mereka yang

mendengar.

The utusan daripada kebenaran pergi pada miliknya cara; tetapi miliknya penampilan yang rendah hati, keikhlasannya, kesungguhannya dan keghairahannya yang mendalam, adalah subjek yang sering diucapkan. Dalam banyak keadaan, pendengarnya tidak bertanya kepadanya dari mana dia datang atau ke mana dia pergi. Mereka telah begitu terharu, di pertama dengan kejutan, dan selepas itu dengan kesyukuran dan kegembiraan, itu mereka telah bukan terfikir kepada soalan dia. Bila mereka telah mendesak

dia untuk menemani mereka ke rumah mereka, dia telah menjawab bahawa dia mesti melawat kambing biri-biri yang hilang. Mungkinkah dia malaikat dari syurga? mereka bertanya.

Dalam banyak kes, utusan kebenaran tidak kelihatan lagi. Dia ada dibuat miliknya cara kepada lain tanah, atau dia adalah memakai keluar miliknya kehidupan di sesetengah tidak diketahui penjara bawah tanah, atau mungkin miliknya tulang adalah pemutihan pada tempat di mana dia telah menyaksikan kebenaran. Tetapi perkataan yang dia miliki [76] pergi belakang boleh bukan jadilah

musnah. mereka adalah melakukan mereka kerja dalam yang hati daripada lelaki; yang diberkati keputusan kehendak jadilah sepenuhnya diketahui sahaja dalam penghakiman.

Mubaligh-mubaligh Waldensian sedang menyerang kerajaan Setan, dan kuasa kegelapan bangkit untuk berjaga-jaga yang lebih besar. Setiap usaha kepada terlebih dahulu yang kebenaran adalah ditonton oleh yang putera raja daripada jahat, dan dia menimbulkan ketakutan ejennya. Para pemimpin kepausan melihat suatu tanda bahaya bagi perjuangan mereka dari kerja keras para pengembara yang rendah hati ini. Jika yang ringan daripada kebenaran adalah dibenarkan kepada bersinar tidak terhalang, ia

akan menyapu jauh yang berat awan daripada ralat itu diselubungi orang. Ia akan langsung yang fikiran daripada lelaki kepada Tuhan bersendirian dan akhirnya akan memusnahkan ketuanan Rom.

The sangat kewujudan daripada ini orang, memegang yang iman daripada yang gereja purba, adalah kesaksian berterusan kepada kemurtadan Rom, dan oleh itu menimbulkan kebencian dan penganiayaan yang paling pahit. Keengganan mereka untuk menyerahkan Kitab Suci juga merupakan satu kesalahan yang tidak dapat diterima oleh Rom. dia ditentukan kepada hapuskan mereka daripada yang bumi. Sekarang bermula paling banyak dahsyat perang

salib terhadap milik Tuhan orang ramai dalam mereka gunung rumah. Penyiasat adalah letak atas mereka trek, dan yang tempat kejadian daripada tidak bersalah Kejatuhan Habel di hadapan Kain yang membunuh sering diulangi.

Lagi dan lagi tanah subur mereka dibuang, tempat tinggal mereka dan kapel disapu jauh, jadi itu di mana sekali adalah ladang yang subur dan rumah orang yang tidak bersalah dan rajin, hanya tinggal padang pasir. Sebagaimana binatang buas itu menjadi lebih berang oleh rasa darah, begitu juga kemarahan ahli kepausan menyala. kepada lebih besar keamatan oleh yang penderitaan daripada mereka mangsa. banyak ini saksi

untuk a tulen iman adalah dikejar
seberang yang gunung dan diburu
turun dalam yang lembah di mana
mereka adalah tersembunyi, tutup
dalam oleh hutan yang besar dan
puncak batu.

Tiada pertuduhan boleh dikenakan
terhadap sifat moral yang dilarang ini
kelas. Malah mereka musuh
diisytiharkan mereka kepada jadilah a
damai,

senyap, bertaqwa orang ramai. Kesalahan besar mereka adalah yang mereka tidak akan

menyembah Tuhan mengikut kehendak paus. Untuk kejahatan ini setiap penghinaan, penghinaan, dan penyeksaan yang boleh dicipta oleh manusia atau syaitan ditimpakan ke atas mereka.

Apabila Rom pada suatu ketika bertekad untuk menghapuskan mazhab yang dibenci itu, a lembu jantan adalah dikeluarkan oleh yang paus, mengutuk mereka sebagai sesat, dan menyampaikan mereka kepada penyembelihan. (Lihat Lampiran.) mereka adalah tidak dituduh sebagai

pemalas, atau tidak jujur, atau tidak senonoh; tetapi ia telah diisytiharkan bahawa mereka telah an penampilan daripada takwa dan kesucian itu tergoda “biri-biri itu daripada yang benar lipat.” Oleh itu yang paus mengarahkan “itu mazhab ganas yang berniat jahat dan keji,” jika mereka "enggan berpaling, menjadi hancur suka berbisa ular.”—Wylie, b. 16, ch. 1. Adakah sombong ini berkuasa jangkakan kepada berjumpa mereka perkataan sekali lagi? Adakah dia tahu bahawa mereka adalah berdaftar dalam yang buku daripada syurga, kepada berhadapan dia pada penghakiman? “Sebagaimana kamu telah melakukannya kepada salah seorang daripada saudara-Ku yang

paling hina ini,” kata Yesus, “kamu telah melakukannya kepada-Ku.”

Matthew 25:40.

Lembu jantan ini menyeru semua ahli gereja untuk menyertai perang salib melawan bidaah. Sebagai dorongan untuk terlibat dalam kerja kejam ini, ia “diputuskan daripada semua gerejawi sakit dan penalti, am dan khusus; ia membebaskan semua yang menyertai perang salib dari sebarang sumpah yang mungkin mereka buat; ia menghalalkan hak milik mereka kepada mana-mana harta mereka mungkin telah memperoleh secara haram; dan menjanjikan pengampunan segala dosa mereka kepada mereka yang akan membunuh mana-mana bidaah. Ia membatalkan

semua kontrak yang dibuat memihak kepada Vaudois, mengarahkan pembantu rumah mereka untuk meninggalkan mereka, melarang semua orang untuk memberikan apa-apa bantuan kepada mereka, dan memberi kuasa kepada semua orang kepada ambil milikan daripada mereka harta benda.”—Wylie, b. 16, ch.

1. Dokumen ini dengan jelas mendedahkan semangat tuan di sebalik tabir. Ia adalah raungan naga, dan bukan suara Kristus, yang kedengaran di dalamnya.

The paus pemimpin akan bukan akur mereka watak kepada yang standard yang hebat daripada milik Tuhan undang-undang, tetapi didirikan a standard kepada sesuai diri mereka

sendiri, dan bertekad untuk memaksa semua untuk mematuhi ini kerana Rom menghendakinya. Paling banyak tragedi ngeri telah digubal. rasuah dan pendeta yang menghujat dan paus adalah melakukan yang kerja yang Syaitan dilantik mereka.

Belas kasihan telah tidak tempat dalam mereka alam semula jadi. The sama semangat itu Kristus yang disalibkan dan membunuh yang rasul, yang sama itu tergerak yang dahagakan darah

Nero terhadap yang setia dalam miliknya hari, adalah di kerja kepada menyingkirkan yang bumi dari orang-orang yang dikasihi Allah.

Penganiayaan yang dialami selama berabad-abad ke atas orang yang takut akan Tuhan ini ditanggung oleh mereka dengan kesabaran dan keteguhan hati. yang menghormati Penebus mereka. Walaupun perang salib terhadap mereka, dan penyembelihan yang tidak berperikemanusiaan yang mereka tundukkan, mereka terus menghantar mubaligh mereka untuk menyebarkan kebenaran yang berharga. Mereka diburu hingga mati; tetapi darah

mereka menyirami benih yang disemai, dan ia tidak gagal menghasilkan buah. Oleh itu orang Waldenses bersaksi untuk Tuhan berabad-abad sebelum ini yang kelahiran daripada Luther. berselerak habis ramai tanah, mereka menanam benih-benih Reformasi yang bermula pada zaman Wycliffe, berkembang luas dan mendalam pada zaman Luther, dan akan dibawa ke hadapan kepada yang dekat daripada masa oleh mereka WHO juga adalah rela menderita segala sesuatu demi “firman Tuhan, dan untuk kesaksian Yesus Kristus.” Wahyu 1:9.

Bab 5 — Yohanes Wycliffe

Sebelum Reformasi terdapat kadang-kadang tetapi sangat sedikit salinan Alkitab yang wujud, tetapi Tuhan tidak membiarkan firman-Nya dimusnahkan sepenuhnya.

Kebenarannya tidak selamanya disembunyikan. Dia boleh seperti dengan mudah buka rantai yang perkataan daripada kehidupan sebagai Dia boleh buka penjara pintu dan buka bolt besi pintu pagar kepada ditetapkan miliknya hamba percuma.

Dalam yang berbeza negara orang Eropah digerakkan oleh Roh Tuhan untuk mencari kebenaran seperti mencari harta yang tersembunyi.

Dibimbing secara rezeqi kepada Kitab Suci, mereka belajar yang suci muka surat dengan tegang minat. mereka adalah berhasrat untuk terima yang ringan di mana-mana kos kepada diri mereka sendiri. Padahal mereka lakukan bukan melihat semua perkara dengan jelas, mereka dibolehkan untuk melihat banyak kebenaran yang telah lama terpendam. Sebagai utusan-utusan yang diutus Syurga mereka pergi, memutuskan rantai kesesatan dan takhayul, dan menyeru mereka yang telah sekian lama diperbudak, untuk bangkit dan menegaskan kebebasan mereka.

Kecuali di kalangan orang Waldenses, firman Tuhan telah ada sejak sekian lama terkunci naik dalam

bahasa diketahui sahaja kepada yang belajar; tetapi yang sudah tiba masanya untuk Kitab Suci diterjemahkan dan diberikan kepada orang-orang dari pelbagai negeri dalam bahasa ibunda mereka. Dunia telah melepasi tengah malamnya. Jam-jam kegelapan semakin berkurangan, dan di banyak negeri muncul tanda-tanda fajar yang akan datang.

Dalam yang keempat belas abad timbul dalam England yang “pagi bintang daripada Reformasi.” John Wycliffe adalah yang bentara daripada pembaharuan, bukan untuk England bersendirian, tetapi untuk semua Kristian. Yang hebat bantahan menentang Rom yang ia adalah

dibenarkan dia kepada melafazkan adalah tidak pernah kepada jadilah didiamkan. Itu bantahan dibuka yang perjuangan yang adalah kepada hasil dalam yang emansipasi individu, gereja, dan negara.

Wycliffe menerima a liberal pendidikan, dan dengan dia yang rasa takut daripada Tuhan adalah permulaan hikmat. Dia terkenal di kolej untuk miliknya bersungguh-sungguh takwa sebagai baiklah sebagai untuk miliknya luar biasa bakat dan keserjanaan yang mantap. Dalam kehausannya akan ilmu, dia berusaha untuk membiasakan diri dengan setiap cabang pembelajaran. Dia mendapat pendidikan di sekolah falsafah, dalam

yang kanun daripada yang gereja, dan dalam yang undang-undang sivil , terutamanya itu daripada miliknya sendiri negara. Dalam miliknya selepas buruh yang nilai

66

daripada ini awal latihan adalah ketara. A teliti perkenalan dengan falsafah spekulatif pada zamannya membolehkannya mendedahkan kesilapannya; dan melalui kajiannya tentang undang-undang kebangsaan dan gerejawi dia telah bersedia kepada terlibat dalam yang hebat perjuangan untuk awam dan keagamaan kebebasan. Walaupun dia boleh menggunakan senjata yang diambil dari firman Tuhan, dia telah memperoleh disiplin intelektual sekolah, dan dia memahami yang taktik daripada yang warga sekolah. The kuasa daripada miliknya genius dan yang takat dan ketelitian daripada

miliknya pengetahuan diperintahkan penghormatan kawan dan lawan. Penganutnya melihat dengan berpuas hati bahawa juara mereka berdiri terulung di kalangan pemimpin terkemuka negara; dan musuh-musuhnya telah dihalang daripada menghina perjuangan pembaharuan dengan mendedahkan kejahilan atau kelemahan penyokongnya.

manakala Wycliffe adalah masih di kolej, dia masuk atas yang kajian tentang yang kitab suci. Dalam mereka awal kali, bila yang Bible wujud hanya di yang kuno bahasa, ulama adalah didayakan kepada cari mereka cara kepada air pancut daripada kebenaran, yang adalah tertutup kepada yang

tidak berpendidikan kelas.

Justeru sudah yang cara telah telah disediakan untuk milik Wycliffe masa hadapan kerja

sebagai Pembaharu. Orang-orang terpelajar telah mempelajari firman

Tuhan dan [81]

telah mendapati kebenaran besar dari anugerah percuma-Nya disingkapkan di sana. Dalam ajaran mereka mereka telah sebar a pengetahuan daripada ini kebenaran, dan telah membawa orang lain untuk beralih kepada ramalan yang hidup.

Apabila perhatian Wycliffe diarahkan kepada Kitab Suci, dia memasuki penyelidikan mereka dengan ketelitian yang sama yang telah membolehkan dia menguasai

pembelajaran sekolah-sekolah. Sebelum ini dia telah merasakan keinginan yang besar, yang tidak dapat memuaskan hati pelajaran skolastiknya mahupun pengajaran gereja. Dalam firman Tuhan dia mendapati apa yang dia cari sebelumnya dengan sia-sia. Di sini dia melihat rancangan keselamatan dinyatakan dan Kristus ditetapkan sebagai satu-satunya pembela bagi manusia. Dia menyerahkan dirinya untuk melayani Kristus dan bertekad untuk mengisytiharkan kebenaran yang telah ditemuinya.

Seperti selepas Reformers, Wycliffe tidak, pada pembukaan karyanya, meramalkan ke mana ia akan membawanya. Dia tidak sengaja

menentang Rom. Tetapi pengabdian kepada kebenaran tidak boleh tetapi bawak dia dalam konflik dengan kepalsuan. The lebih dengan jelas dia arif yang kesilapan daripada yang kepausan, yang lebih bersungguh-sungguh dia membentangkan mengajar daripada yang Bible. Dia melihat itu Rom telah ditinggalkan yang perkataan daripada Tuhan untuk manusia tradisi; dia tanpa rasa takut tertuduh yang keimamatan

daripada mempunyai dibuang negeri yang kitab suci, dan dituntut itu yang Bible dipulihkan kepada yang orang ramai dan itu itu pihak berkuasa jadilah sekali lagi ditubuhkan dalam gereja. Dia adalah an mampu dan bersungguh-sungguh cikgu dan an fasih pendakwah, dan kehidupan sehariannya adalah demonstrasi kebenaran yang dia beritakan. ilmunya daripada yang kitab suci, yang memaksa daripada miliknya penaakulan, yang kesucian hidupnya, dan keberanian dan integritinya yang tidak berbelah bahagi memenangi penghargaan dan keyakinan umum baginya. Ramai orang telah menjadi

tidak berpuas hati dengan kepercayaan mereka dahulu apabila mereka melihat kedurhakaan yang berlaku. dalam yang Rom Gereja, dan mereka dipuji dengan kegembiraan yang tidak terselindung atas kebenaran yang dibawa oleh Wycliffe; tetapi pemimpin paus adalah diisi dengan kemarahan bila mereka dipersepsikan itu ini Pembaharu telah mendapat pengaruh yang lebih besar daripada mereka sendiri.

[82] Wycliffe adalah a berminat pengesan daripada kesilapan, dan dia melanda tanpa rasa takut terhadap banyak penyalahgunaan yang dibenarkan oleh pihak berkuasa Rom. manakala berlakon sebagai pendeta untuk yang raja, dia mengambil a

berani berdiri terhadap pembayaran daripada penghormatan dituntut oleh yang paus daripada yang Inggeris raja dan menunjukkan itu yang paus andaian daripada pihak berkuasa habis sekular penguasa adalah sebaliknya kepada kedua-duanya sebab dan wahyu. The tuntutan daripada yang paus telah teruja hebat kemarahan, dan milik Wycliffe ajaran dilakukan pengaruh kepada pemimpin negara. Raja dan pembesar bersatu dalam menafikan yang paus tuntutan kepada temporal pihak berkuasa dan dalam menolak yang bayaran daripada yang penghormatan. Justeru an berkesan pukulan adalah melanda terhadap yang paus ketuanan dalam England.

Satu lagi jahat terhadap yang yang

Pembaharu digaji panjang dan Pertempuran yang tegas adalah institusi perintah biarawan pendeta. Saudara-saudara ini berkerumun dalam England, pemutus a hawar atas yang kehebatan dan kemakmuran negara. Industri, pendidikan, moral, semuanya terasa layu pengaruh. The sami kehidupan daripada kemalasan dan pengemis bukan sahaja menguras sumber daya rakyat, tetapi ia membawa tenaga kerja yang berguna menjadi penghinaan. Belia telah rosak akhlak dan rosak. Oleh pengaruh para biarawan ramai yang telah terdorong untuk memasuki biara dan mengabdikan diri mereka kepada kehidupan monastik, dan ini bukan sahaja tanpa yang persetujuan

daripada mereka ibu bapa, tetapi malah tanpa mereka pengetahuan dan sebaliknya kepada mereka arahan. satu daripada yang Bapa-bapa awal Gereja Rom, mendesak tuntutan monastik di atas kewajiban kasih sayang dan kewajiban anak, telah mengisytiharkan: “Walaupun bapamu harus berbaring di depan pintumu. menangis dan meratap, dan kamu ibu sepatutnya tunjuk yang badan itu membosankan awak dan yang buah dada itu

menyusu awak, lihat itu awak memijak mereka di bawah kaki, dan pergi terus ke hadapan kepada Kristus.” Oleh ini “mengerikan tidak berperikemanusiaan,” sebagai Luther selepas itu digayakan ia,

“menyedapkan lebih daripada yang serigala dan yang zalim daripada Kristian dan lelaki itu,” adalah hati kanak-kanak kukuh menentang mereka ibu bapa.—Barnas Sears, *The kehidupan daripada Luther*, muka surat 70,

69. Demikianlah para pemimpin kepausan, seperti orang-orang Farisi dahulu kala, membuat [83] perintah Tuhan menjadi tidak berkesan

dengan tradisi mereka. Oleh itu rumah adalah dibuat sunyi sepi dan ibu bapa adalah dilucutkan daripada yang masyarakat daripada anak lelaki dan perempuan mereka.

Malah para pelajar di universiti telah ditipu oleh representasi palsu para bhikkhu dan didorong untuk menyertai perintah mereka. Ramai selepas itu bertaubat dengan langkah ini, melihat bahawa mereka telah merosakkan hidup mereka sendiri dan telah membawa kesedihan kepada ibu bapa mereka; tapi sekali cepat masuk jerat adalah mustahil bagi mereka untuk mendapatkan kebebasan mereka. Ramai ibu bapa, takut yang pengaruh daripada yang sami, menolak kepada hantar mereka anak

lelaki ke universiti. Terdapat penurunan yang ketara dalam bilangan pelajar yang hadir di pusat-pusat pembelajaran yang hebat. Sekolah-sekolah merana, dan kejahilan berlaku.

The paus telah dikurniakan pada ini sami yang kuasa kepada dengar pengakuan dan memberi pengampunan. Ini menjadi sumber kejahatan yang besar. Bangkok mempertingkatkan mereka keuntungan, yang saudara-saudara adalah jadi sedia kepada pemberian pengampunan bahawa penjenayah dari semua jenis menggunakan mereka, dan, sebagai hasilnya, paling teruk maksiat dengan pantas meningkat. The sakit dan yang miskin adalah dibiarkan

menderita, sementara pemberian yang seharusnya meringankan keinginan mereka diberikan kepada para bhikkhu, yang dengan ancaman menuntut sedekah dari orang-orang, mengecam kedurhakaan mereka yang harus menahan pemberian dari perintah mereka. Walaupun profesion kemiskinan mereka, kekayaan yang saudara-saudara adalah secara berterusan meningkat, dan mereka tersergam indah bangunan dan meja mewah menjadikan lebih jelas kemiskinan yang semakin meningkat negara. Dan sambil menghabiskan masa mereka dalam kemewahan dan kesenangan, mereka menghantar orang-orang jahil sebagai ganti mereka, yang hanya dapat

menceritakan kisah-kisah, legenda, dan gurauan yang mengagumkan untuk menghiburkan orang ramai dan menjadikan mereka lebih lengkap lagi penipu para bhikkhu. Namun para biarawan terus mengekalkan pegangan mereka terhadap khalayak ramai dan memimpin mereka kepada percaya itu semua keagamaan kewajipan adalah terdiri dalam mengakui ketuanan paus, memuja orang kudus, dan memberikan hadiah kepada yang sami, dan itu ini adalah mencukupi kepada selamat mereka a tempat di syurga.

[84] Orang-orang yang berilmu dan bertakwa telah bekerja sia-sia untuk membawa pembaharuan dalam tarekat monastik ini; tetapi Wycliffe, dengan pandangan yang lebih jelas, menyerang akar kejahatan, mengisytiharkan bahawa sistem itu sendiri adalah palsu dan bahawa ia harus dimansuhkan. Perbincangan dan siasatan semakin meningkat. Semasa para bhikkhu melintasi negeri itu, menjual pengampunan paus, ramai yang telah meragui kemungkinan membeli pengampunan dengan wang, dan mereka mempersoalkan apakah mereka tidak patut meminta pengampunan daripada Tuhan dan

bukannya daripada paus Roma. (Lihat Lampiran nota untuk muka surat 59.) Tidak sedikit yang cemas melihat kerakusan para biarawan, yang ketamakan mereka seolah-olah tidak pernah puas. “Para bhikkhu dan paderi Rom,” kata mereka, “memakan kita seperti barah. Tuhan mesti menyelamatkan kita, atau orang akan binasa.”—D'Aubigne, b. 17, ch. 7. Kepada penutup mereka ketamakan, ini mengemis sami dituntut itu mereka mengikuti teladan Juruselamat, menyatakan bahawa Yesus dan murid-murid-Nya telah disokong oleh badan amal orang ramai. Tuntutan ini mengakibatkan kecederaan kepada perjuangan mereka, kerana ia membawa banyak orang kepada

Alkitab untuk mempelajari kebenaran untuk diri mereka sendiri - hasil yang paling tidak diinginkan oleh Rom.

Pikiran manusia diarahkan kepada Sumber kebenaran, yang menjadi objeknya untuk disembunyikan.

Wycliffe mula menulis dan menerbitkan risalah-risalah yang menentang para biarawan itu, tetapi tidak begitu banyak untuk bersengketa dengan mereka untuk menarik fikiran orang ramai kepada ajaran Alkitab dan Pengarangnya. Dia mengisytiharkan bahawa kuasa pengampunan atau pengucilan dimiliki oleh paus tidak lebih daripada oleh imam biasa, dan bahawa tiada seorang pun boleh benar-benar dikucilkan melainkan dia terlebih dahulu membawa atas dirinya

sendiri yang kutukan daripada Tuhan. Dalam tidak lebih cara yang berkesan boleh dia mempunyai dijalankan yang menggulingkan daripada itu raksasa pabrik kuasa rohani dan duniawi yang telah didirikan oleh paus dan di mana jiwa dan badan berjuta-juta ditawan.

Sekali lagi Wycliffe dipanggil untuk mempertahankan hak mahkota Inggeris terhadap yang pencerobohan daripada Rom; dan menjadi dilantik seorang duta diraja, dia menghabiskan dua tahun di Belanda, dalam persidangan dengan yang pesuruhjaya daripada yang paus. Di sini dia adalah dibawa

[85] ke dalam komunikasi dengan eklesiastik daripada Perancis, Itali, dan Sepanyol, dan dia mempunyai peluang

untuk melihat di belakang tabir dan mendapatkan pengetahuan daripada ramai benda yang akan mempunyai kekal tersembunyi daripadanya di England. Dia belajar banyak perkara yang memberi mata kepada kerja kerasnya selepas itu. Dalam ini wakil rakyat daripada yang paus mahkamah dia membaca yang

watak sebenar dan matlamat hierarki. Dia kembali ke England untuk mengulangi bekasnya pengajaran dengan lebih terbuka dan dengan lebih besar semangat, mengisytiharkan itu ketamakan, kebanggaan, dan penipuan adalah yang tuhan dari Rom.

Dalam salah satu risalahnya dia berkata, berbicara tentang paus dan para pengumpulnya: “Mereka mengambil dari negeri kita mata pencaharian orang miskin, dan ribuan tanda, setiap tahun, dari wang raja, untuk sakramen dan hal-hal rohani, yang dikutuk bidaah simoni, dan membuat semua Kristian bersetuju dan mengekalkan bidaah ini. Dan pastinya

walaupun kerajaan kita mempunyai bukit emas yang besar, dan tidak pernah orang lain mengambilnya melainkan hanya pengumpul imam duniawi yang sombong ini, mengikut proses masa ini. bukit mesti dibelanjakan; kerana dia pernah mengambil wang dari negeri kita, dan menghantar tiada sekali lagi tetapi milik Tuhan kutuk untuk miliknya Simoni.”—Yohanes Lewis, *Sejarah Kehidupan dan Penderitaan J. Wiclif*, muka surat 37.

Tidak lama selepas dia kembali ke England, Wycliffe menerima daripada raja perlantikan ke pejabat paderi Lutterworth. Ini adalah satu jaminan itu yang raja di paling kurang telah bukan telah tak puas hati oleh

datarannya bercakap. milik Wycliffe pengaruh adalah terasa dalam membentuk yang tindakan daripada yang mahkamah, sebagai baiklah sebagai dalam acuan yang kepercayaan daripada yang bangsa.

Guruh paus segera dilemparkan terhadapnya. Tiga lembu jantan telah dihantar ke England, - kepada universiti, kepada raja, dan kepada prelat, - semuanya memerintahkan langkah-langkah segera dan tegas untuk membungkam yang cikgu daripada ajaran sesat. (Ogos Neander, *Umum Sejarah daripada Kristian agama dan Gereja*, tempoh 6, sec. 2, pt. 1, par. 8. Lihat juga Lampiran.) Sebelum ini yang ketibaan daripada yang lembu jantan, walau

bagaimanapun, yang para uskup, dalam semangat mereka, telah memanggil Wycliffe di hadapan mereka untuk diadili. Tetapi dua putera yang paling berkuasa di kerajaan menemaninya yang tribunal; dan yang orang, sekeliling yang bangunan dan tergesa-gesa dalam, jadi digeruni yang hakim itu yang prosiding adalah untuk yang masa [86] digantung, dan dia adalah dibenarkan kepada pergi miliknya cara dalam kedamaian. A sedikit kemudian, Edward III, yang pada usia tuanya, para prelat berusaha untuk mempengaruhi terhadap yang Pembaharu, meninggal dunia, dan milik Wycliffe bekas pelindung menjadi bupati kerajaan.

Tetapi yang ketibaan daripada yang paus lembu jantan diletakkan atas semua England a perintah untuk menangkap dan memenjarakan ahli bid'ah. Langkah-langkah ini menunjuk terus ke pancang. Nampaknya Wycliffe tidak lama lagi akan menjadi mangsa dendam Rom. Tetapi Dia yang diisytiharkan kepada satu daripada tua, “Takut bukan: saya pagi awak perisai” (Kejadian

15:1), sekali lagi mengulurkan tangan-Nya untuk melindungi hamba-Nya. Kematian datang, bukan kepada yang Pembaharu, tetapi kepada yang paus WHO telah diputuskan miliknya kemusnahan. Gregory XI meninggal dunia, dan yang eklesiastik WHO telah berkumpul untuk perbicaraan Wycliffe, bersurai.

Pemeliharaan Tuhan masih lagi menolak peristiwa-peristiwa untuk memberi peluang kepada pertumbuhan Reformasi. Kematian Gregory adalah diikuti oleh yang pilihanraya daripada dua saingan paus. dua bercanggah kuasa, masing-masing mengaku maksum, kini menuntut ketaatan.

(Lihat Lampiran nota untuk muka surat 50 dan 85.) setiap satu dipanggil atas yang setia kepada bantu dia dalam membuat peperangan atas yang lain, penguatkuasaan miliknya tuntutan oleh dahsyat laknat terhadap miliknya musuh, dan janji daripada ganjaran di syurga kepada penyokongnya.

Kejadian ini sangat melemahkan kuasa daripada yang kepausan. The saingan puak-puak telah semua mereka boleh buat untuk menyerang satu sama lain, dan Wycliffe untuk seketika berehat. Anathema dan tuduhan telah terbang dari paus ke paus, dan aliran darah mengalir dituangkan keluar kepada sokongan mereka bercanggah tuntutan. Jenayah dan skandal membanjiri gereja. Sementara

Pembaharu, dalam persaraan tenang beliau paroki Lutterworth, adalah bersusah payah dengan tekun untuk menunjuk orang dari paus yang bertelagah kepada Yesus, Putera Damai. The perpecahan, dengan semua perselisihan dan rasuah yang ia menyebabkan, menyediakan jalan untuk Reformasi dengan membolehkan rakyat melihat apa yang kepausan sungguh adalah. Dalam a saluran yang dia diterbitkan, *hidup yang*

[87] *Perpecahan Paus*, Wycliffe menyeru orang ramai untuk mempertimbangkan sama ada ini dua imam adalah bukan bercakap yang kebenaran dalam menghukum satu sama lain sebagai dajjal. “Tuhan,” katanya, “tidak akan

lagi menderita iblis kepada memerintah dalam sahaja satu sebegitu imam, tetapi... dibuat pembahagian antara dua orang, supaya manusia, dalam nama Kristus, lebih mudah mengalahkan keduanya.”—R. Vaughan, *Kehidupan dan Pendapat John de Wycliffe*, vol. 2, hlm. 6.

Wycliffe, suka miliknya Cikgu, berdakwah yang injil kepada yang miskin. Tidak berpuas hati dengan merebak yang ringan dalam mereka merendah diri rumah-rumah dalam miliknya paroki Lutterworth sendiri, dia memutuskan bahawa ia harus dibawa ke setiap bahagian di England. Untuk mencapai matlamat ini beliau telah menganjurkan satu badan pendakwah, mudah, khusyuk lelaki,

WHO disayangi yang kebenaran dan tidak menghendaki apa-apa melainkan memanjangkannya. Orang-orang ini pergi ke mana-mana, mengajar di dalam pasaran tempat, dalam jalan-jalan daripada yang hebat bandar, dan di dalam negara lorong. mereka dicari keluar yang berumur, yang sakit, dan yang miskin, dan dibuka kepada mereka yang gembira perkhabaran daripada yang rahmat daripada Tuhan.

Sebagai a profesor daripada teologi di Oxford, Wycliffe berdakwah yang firman Tuhan di dewan universiti. Begitu setia dia menyampaikan kebenaran kepada pelajar di bawah arahannya, sehingga dia menerima gelaran itu daripada “yang injil doktor.” Tetapi yang terhebat kerja daripada miliknya kehidupan adalah kepada jadinya terjemahan Kitab Suci ke dalam bahasa Inggeris. Dalam sebuah karya, *On the Truth and Meaning of Scripture*, dia menyatakan hasratnya untuk menterjemah Alkitab, supaya setiap orang di England boleh membaca, dalam bahasa di mana dia dilahirkan, karya-karya Tuhan yang

menakjubkan.

Tetapi tiba-tiba sahaja kerjanya dihentikan. Walaupun belum enam puluh tahun daripada umur, tiada henti bersusah payah, belajar, dan yang serangan daripada miliknya musuh telah memberitahu atas miliknya kekuatan dan dibuat dia pramatang tua. Dia diserang penyakit berbahaya. Berita itu membawa kegembiraan yang besar kepada para pendeta. Sekarang mereka menyangka dia akan menyesali kejahatan yang telah dia lakukan di gereja, dan mereka bergegas ke kamarnya untuk mendengar pengakuannya. Wakil daripada empat ordo agama, dengan empat awam pegawai, berkumpul kira-kira yang sepatutnya lelaki yang

sedang nazak. “Awak mempunyai kematian pada awak bibir,” mereka berkata; “jadilah tersentuh oleh awak kesalahan, dan [88] tarik balik di hadapan kami semua yang telah kamu katakan kepada kecederaan kami.” Pembaharu itu mendengar dalam diam; kemudian dia menyuruh pembantunya membesarkannya di atas katilnya, dan, sambil merenung mereka ketika mereka berdiri menunggu penolakannya, dia berkata, dengan suara yang tegas dan kuat yang sering menyebabkan mereka gemetar: “Aku tidak akan mati, tetapi hidup; dan sekali lagi mengisytiharkan perbuatan jahat para biarawan.”—D'Aubigne, b. 17, ch. 7. Terkejut dan malu, para bhikkhu

bergegas keluar dari bilik.

milik Wycliffe perkataan adalah dipenuhi. Dia hidup kepada tempat dalam yang tangan daripada miliknya sebangsa yang paling berkuasa daripada semua senjata terhadap Rom— untuk memberi mereka Alkitab, agen yang dilantik oleh Syurga untuk membebaskan, mencerahkan, dan menginjil yang orang ramai. di sana adalah ramai dan halangan-halangan besar yang perlu ditempuhi dalam menjayakan tugas ini. Wycliffe adalah ditimbang turun dengan kelemahan; dia tahu itu sahaja a beberapa tahun untuk buruh kekal untuknya; dia melihat pembangkang yang mesti dia hadapi; tetapi, digalakkan oleh janji-janji firman

Tuhan, dia maju ke hadapan tidak ada yang gentar. Dalam kekuatan penuh kekuatan intelegensinya, yang kaya dengan pengalaman, dia telah dipelihara dan dipersiapkan oleh pemeliharaan khusus Tuhan untuk ini, yang terbesar dari pekerjaannya. Sementara seluruh Kekristenan dipenuhi dengan kekacauan, Pembaharu di retorikanya di Lutterworth, tidak menghiraukan badai yang melanda di luar, memberlakukan tugas yang dipilihnya.

Akhirnya kerja itu selesai—terjemahan bahasa Inggris pertama yang Bible pernah dibuat. The perkataan daripada Tuhan adalah dibuka kepada England. Pembaharu tidak takut sekarang penjara atau pancang. Dia telah meletakkan di tangan orang Inggris cahaya yang tidak boleh dipadamkan. Dalam memberikan Bible kepada orang sebangsanya, dia telah melakukan lebih banyak untuk memecahkan belenggu kejahilan dan maksiat, lebih banyak untuk membebaskan dan meninggalkan miliknya negara, daripada adalah pernah dicapai oleh yang paling kemenangan cemerlang di

medan pertempuran.

Seni percetakan masih tidak diketahui, ia hanya dengan perlahan dan memenatkan buruh itu salinan daripada yang Bible boleh digandakan.

[89] Begitu besar minat untuk mendapatkan buku itu, sehingga ramai yang rela terlibat dalam kerja menyalinnya, tetapi dengan susah payah penyalin boleh bekalan yang permintaan. Beberapa daripada yang lebih pembeli kaya dikehendaki yang keseluruhan Bible. Lain-lain dibeli sahaja a bahagian. Dalam banyak kes, beberapa keluarga bersatu untuk membeli salinan. Oleh itu Wycliffe Bible tidak lama lagi dijumpai itu cara kepada yang rumah-rumah daripada yang orang ramai.

Rayuan terhadap alasan lelaki membangkitkan mereka daripada penyerahan pasif mereka kepada dogma kepausan. Wycliffe kini mengajar doktrin Protestantisme yang tersendiri—keselamatan melalui iman kepada Kristus, dan satu-satunya kemaksuman Kitab Suci. Para pengkhotbah yang diutusnya mengedarkan Alkitab, bersama-sama dengan tulisan-tulisan Pembaharu, dan dengan kejayaan yang sedemikian rupa sehingga kepercayaan baru itu diterima oleh hampir separuh daripada penduduk England.

Kemunculan Kitab Suci membawa kekecewaan kepada pihak berkuasa gereja. Mereka kini perlu bertemu dengan agensi yang lebih berkuasa

daripada Wycliffe—sebuah agensi yang senjata mereka tidak akan berguna. Pada masa ini tidak ada undang-undang di England yang melarang Alkitab, kerana ia belum pernah diterbitkan dalam bahasa orang ramai. Undang-undang sedemikian kemudiannya digubal dan dikuatkuasakan dengan ketat.

Sementara itu, walaupun usaha para imam, ada untuk peluang musim untuk penyebaran firman Tuhan.

Sekali lagi para pemimpin paus berkomplot untuk membungkam suara Pembaharu itu. Sebelum tiga tribunal, dia telah dipanggil untuk perbicaraan berturut-turut, tetapi tidak manfaat. Pertama a sinod daripada uskup diisytiharkan miliknya tulisan sesat,

dan, menang yang muda raja, Richard II, kepada mereka sebelah, mereka diperolehi seorang diraja dekri konsainan kepada penjara semua WHO sepatutnya tahan yang doktrin yang dikutuk.

Wycliffe merayu daripada yang
sinod kepada Parlimen; dia
dihadapkan tanpa rasa takut yang
hierarki sebelum ini yang Nasional
majlis dan menuntut pembaharuan ke
atas penyalahgunaan besar yang
dibenarkan oleh gereja. Dengan kuasa
yang meyakinkan beliau
menggambarkan rampasan kuasa dan
rasuah daripada paus lihat. miliknya
musuh adalah dibawa kepada
kekeliruan. The kawan dan penyokong
daripada Wycliffe telah telah terpaksa
kepada hasil, dan ia telah telah
dengan yakin dijangka itu yang
Pembaharu dirinya, dalam miliknya tua
umur, bersendirian [90] dan tidak

berkawan, akan tunduk kepada yang digabungkan pihak berkuasa daripada yang mahkota dan yang mitra. Tetapi sebaliknya daripada ini yang papists melihat diri mereka sendiri dikalahkan. Parlimen, yang dibangkitkan oleh rayuan Wycliffe yang menggembirakan, mencabut perintah yang menganiaya itu, dan Pembaharu itu kembali dibebaskan.

Kali ketiga dia dibawa ke mahkamah, dan sekarang di hadapan gereja tertinggi tribunal dalam yang kerajaan. Di sini tidak nikmat akan jadilah ditunjukkan kepada ajaran sesat. Di sini akhirnya Rom akan menang, dan kerja Pembaharu akan dihentikan. Jadi fikir orang paus. Jika

mereka dapat mencapai tujuan mereka, Wycliffe akan dipaksa untuk menolak doktrinnya, atau akan meninggalkan mahkamah hanya untuk api.

Tetapi Wycliffe tidak menarik balik; dia tidak akan berpura-pura. Dia tanpa gentar mempertahankan ajarannya dan menolak tuduhan para penganiayanya. Kalah penglihatan daripada dirinya, daripada miliknya kedudukan, daripada yang Pada kesempatan itu, dia memanggil para pendengarnya ke hadapan pengadilan ilahi, dan menimbang kelicikan dan penipuan mereka dalam neraca kebenaran yang kekal. Kuasa Roh Kudus dirasai di dalam bilik majlis. Sebuah mantera dari Tuhan ada pada orang yang

mendengar. Mereka seolah-olah tiada kuasa untuk meninggalkan tempat itu. Seperti anak panah dari anak panah Tuhan, kata-kata Pembaharu itu menusuk hati mereka. Tuduhan bidaah, yang telah mereka hadapkan dia, dia dengan meyakinkan kuasa melemparkan belakang atas diri mereka sendiri. kenapa, dia dituntut, lakukan mereka berani kepada sebar mereka kesilapan? Untuk yang demi keuntungan, untuk membuat dagangan anugerah Tuhan?

“Dengan siapa, fikir awak,” dia akhirnya berkata, “adalah ye bertanding? dengan an tua lelaki pada yang ambang daripada yang kubur? Tidak! dengan Kebenaran—Kebenaran yang ialah

lebih kuat daripada awak, dan kehendak diatasi awak.”—Wylie, b. 2, ch. 13. Jadi berkata, dia menarik diri daripada yang perhimpunan, dan bukan satu musuhnya cuba menghalangnya.

Kerja Wycliffe hampir selesai; panji kebenaran yang dia miliki jadi panjang ditanggung adalah tidak lama lagi kepada jatuh daripada miliknya tangan; tetapi sekali lebih dia adalah kepada beruang saksi untuk yang injil. The kebenaran adalah kepada jadilah diisytiharkan [91] dari kubu kuat kerajaan kesesatan. Wycliffe adalah

dipanggil untuk dibicarakan di hadapan tribunal paus di Rom, yang begitu kerap bangsal yang darah daripada yang orang suci. Dia adalah bukan buta kepada yang bahaya itu mengancamnya, namun dia akan melakukannya telah mematuhi saman itu tidak terkejut lumpuh menyebabkan dia tidak dapat melakukan perjalanan. Tetapi walaupun miliknya suara adalah bukan kepada jadinya didengari di Rom, dia boleh bercakap oleh surat, dan ini dia ditentukan kepada buat. daripada miliknya rektori Pembaharu menulis kepada paus sepucuk surat, yang, sambil menghormati dalam nada

dan Kristian dalam semangat, adalah a
berminat menegur kepada yang
sombong dan kebanggaan daripada
paus see.

“Sesungguhnya saya buat
bergembiralah,” dia berkata, “kepada
buka dan mengisytiharkan kepada
setiap orang iman yang saya pegang,
dan terutama kepada uskup Roma:
yang, kerana saya rasa betul dan betul,
dia kehendak paling dengan rela hati
mengesahkan saya berkata iman, atau
jika ia jadilah silap, ubah sama.

“Pertama, saya andaikan itu yang
injil daripada Kristus ialah yang
keseluruhan badan milik Tuhan
undang-undang saya buat memberi
dan tahan yang uskup daripada Rom,
sebanyak sebagai

dia adalah wakil Kristus di bumi ini, yang paling terikat, daripada semua orang lain, kepada undang-undang Injil itu. Untuk kebesaran di antara murid-murid Kristus lakukan bukan terdiri dalam duniawi martabat atau penghormatan, tetapi dalam yang dekat dan tepat mengikuti daripada Kristus dalam miliknya kehidupan dan adab. Kristus, untuk yang masa daripada miliknya ziarah di sini, adalah a paling miskin lelaki, menghina dan menolak segala pemerintahan dan kehormatan duniawi....

“Tiada seorang pun yang setia patut mengikut paus sendiri atau mana-mana orang kudus, tetapi dalam perkara-perkara seperti dia telah

mengikuti Tuhan Yesus Kristus;
kerana Petrus dan anak-anak
Zebedeus, dengan menginginkan
kehormatan duniawi, bertentangan
dengan langkah-langkah Kristus, telah
menyinggung perasaan, dan oleh itu
dalam kesilapan itu mereka tidak
boleh diikuti....

“Paus harus menyerahkan kepada
kekuasaan duniawi semua kekuasaan
dan pemerintahan duniawi, dan
karenanya secara efektif
menggerakkan dan menasihatinya.
keseluruhan paderi; untuk jadi lakukan
Kristus, dan terutamanya oleh
miliknya rasul-rasul.

Oleh itu, jika saya mempunyai tersilap
dalam mana-mana daripada ini mata, saya
kehendak paling dengan rendah hati

[92] serahkan diri sendiri kepada pembetulan, malah oleh kematian, jika keperluan jadi memerlukan; dan jika saya dapat bekerja menurut kehendak atau keinginan saya dalam diri saya sendiri, saya akan pasti hadir diri sendiri sebelum ini yang uskup daripada Rom; tetapi Tuhan telah mengunjungi saya sebaliknya, dan telah mengajar saya lebih baik untuk mematuhi Tuhan daripada manusia.”

Sebagai penutup beliau berkata: “Marilah kita berdoa kepada Tuhan kita, agar Dia menggerakkannya naik kami Pope Bandar VI, sebagai dia bermula, itu dia dengan miliknya pendeta mungkin

ikut Tuhan Yesus Kristus dalam kehidupan dan adab; dan supaya mereka boleh mengajar orang ramai dengan berkesan, dan supaya mereka, begitu juga, boleh mengikuti dengan setia mereka dalam yang sama.”—John musang, *Perbuatan dan Monumen*, jld. 3, hlm. 49, 50.

Demikianlah Wycliffe mempersembahkan kepada paus dan para kardinalnya kelemahlembutan dan kerendahan hati Kristus, memperlihatkan bukan sahaja kepada diri mereka sendiri tetapi kepada seluruh Kekristenan perbezaan antara mereka dan Tuan yang wakilnya

mereka akui.

Wycliffe menjangkakan sepenuhnya bahawa hidupnya akan menjadi harga kesetiaannya. Raja, paus, dan para uskup bersatu untuk mencapainya miliknya kehancuran, dan ia nampaknya pasti itu a beberapa bulan di paling akan membawanya ke pancang. Tetapi keberaniannya tidak goyah. "Kenapa kamu bercakap tentang mencari mahkota syahid dari jauh?" katanya. "Khotbahkan Injil Kristus kepada pendeta yang angkuh, dan kesyahidan tidak akan mengecewakanmu. Apa! Saya patut hidup dan diam?... tidak pernah! Biarkan pukulan itu jatuh, saya menunggu kedatangannya."—D'Aubigne, b. 17,

ch. 8.

Tetapi milik Tuhan rezeki masih terlindung miliknya hamba. The lelaki yang seumur hidup telah berdiri dengan berani membela kebenaran, dalam bahaya setiap hari dalam hidupnya, tidak akan menjadi mangsa kebencian musuh-musuhnya. Wycliffe telah tidak pernah dicari kepada perisai dirinya, tetapi yang Tuan telah menjadi pelindungnya; dan sekarang, apabila musuh-musuhnya merasa yakin akan mangsa mereka, milik Tuhan tangan dikeluarkan dia di luar mereka capai. Dalam miliknya gereja di Lutterworth, sebagai dia adalah kira-kira kepada mengeluarkan yang perjamuan, dia jatuh, terhantuk dengan lumpuh, dan dalam a pendek masa

membuahkan hasil naik miliknya kehidupan.

Tuhan telah dilantik kepada Wycliffe miliknya kerja. Dia telah letak yang perkataan [93] kebenaran dalam mulutnya, dan Dia menetapkan penjaga di sekelilingnya bahawa perkataan ini mungkin datang kepada orang ramai. Nyawanya dilindungi, dan kerja kerasnya dilindungi berpanjangan, sehingga a asas adalah diletakkan untuk yang hebat kerja daripada Reformasi.

Wycliffe berasal dari kegelapan Zaman Gelap. Tidak ada seorang pun yang mendahuluinya dari mana dia dapat membentuk sistem pembaharuannya. Dibangkitkan seperti Yohanes Pembaptis untuk

mencapai sesuatu yang istimewa misi, dia adalah yang bentara daripada a baru era. Namun dalam yang sistem kebenaran yang dikemukakannya terdapat kesatuan dan kesempurnaan yang tidak melampauinya oleh Pembaharu yang mengikutinya, dan yang tidak dapat dicapai oleh beberapa orang, bahkan seratus tahun kemudian. Begitu luas dan dalam telah diletakkan asasnya, begitu kukuh dan benar kerangkanya, sehingga ia tidak perlu dibina semula oleh mereka yang datang selepasnya.

Gerakan besar yang dirasmikan oleh Wycliffe, yaitu untuk membebaskan yang hati nurani dan yang intelek, dan ditetapkan percuma yang negara-negara yang telah lama terikat dengan kereta kemenangan Rom, mempunyai musim bunganya dalam Alkitab. Di sinilah sumber aliran berkat itu, yang, seperti air kehidupan, telah mengalir sepanjang zaman sejak abad keempat belas. Wycliffe menerima Kitab Suci dengan iman yang tersirat sebagai yang wahyu yang diilhamkan milik Tuhan kehendak, a peraturan yang mencukupi dari iman dan amalan. Dia telah dididik untuk menghormati Gereja Rom sebagai

kuasa ilahi, maksum, dan menerima dengan penghormatan yang tidak dipersoalkan yang ditubuhkan ajaran dan Kastam daripada a ribu tahun; tetapi dia berpaling dari semua ini untuk mendengarkan firman Allah yang kudus. Ini adalah yang pihak berkuasa yang dia didesak yang orang ramai kepada mengakui. Daripada gereja bercakap melalui paus, dia mengisytiharkan satu-satunya pihak berkuasa yang benar kepada jadilah yang suara daripada Tuhan bercakap melalui miliknya perkataan. Dan dia mengajar bukan sahaja bahawa Alkitab adalah wahyu yang sempurna tentang kehendak Tuhan, tetapi bahawa Roh Kudus adalah satu-satunya penafsirnya, dan bahawa

setiap orang, dengan mempelajari ajarannya, mempelajari tugasnya untuk dirinya sendiri. Oleh itu dia mengalihkan fikiran manusia daripada paus dan Jemaat Rom kepada firman Tuhan.

[94] Wycliffe adalah satu daripada yang terhebat daripada yang Pembaharu. Dalam keluasan akal, dalam kejernihan pemikiran, dalam keteguhan untuk mempertahankan kebenaran, dan dalam keberanian untuk mempertahankannya, dia disamakan oleh beberapa orang yang datang selepas dia. Kesucian daripada hidup, tidak jemu rajin dalam pengajian dan dalam kerja, integriti yang tidak boleh rosak, dan kasih dan kesetiaan seperti Kristus dalam dirinya

kementerian, bercirikan yang pertama daripada yang Pembaharu. Dan ini walaupun yang intelektual kegelapan dan akhlak rasuah umur dari mana dia muncul.

Watak Wycliffe adalah kesaksian kepada kuasa mendidik dan mengubah Kitab Suci. Ia adalah Alkitab yang menjadikan dia apa adanya. Usaha untuk memahami kebenaran agung wahyu memberikan kesegaran dan semangat kepada semua fakulti. Ia mengembangkan minda, menajamkan yang persepsi, dan masak yang penghakiman. The belajar Alkitab akan memuliakan setiap pemikiran, perasaan, dan aspirasi yang tidak dapat dilakukan oleh kajian lain. Ia memberikan kestabilan tujuan,

kesabaran, keberanian, dan ketabahan; ia memurnikan budi pekerti dan menyucikan jiwa. Kajian Kitab Suci yang sungguh-sungguh dan penuh khidmat, membawa minda pelajar secara langsung kenalan dengan yang tak terhingga fikiran, akan memberi kepada yang dunia lelaki daripada lebih kuat dan lebih aktif intelek, sebagai baiklah sebagai daripada lebih mulia prinsip, daripada

pernah terhasil daripada latihan terdaya yang diberikan oleh falsafah manusia. “Pembukaan firman-Mu,” kata pemazmur, “memberi terang; ia memberi pemahaman.” Mazmur 119:130.

Doktrin yang telah diajar oleh Wycliffe diteruskan untuk a masa kepada sebar; miliknya pengikut, diketahui sebagai Wycliffites dan Lollards, tidak sahaja dilalui England, tetapi bertaburan kepada lain tanah, membawa pengetahuan daripada yang injil. Sekarang itu mereka Ketua adalah dikeluarkan, para pendakwah bekerja dengan semangat yang lebih besar daripada sebelumnya, dan orang

ramai berpusu-pusu kepada dengar kepada mereka ajaran. Beberapa daripada yang bangsawan, dan malah isteri raja, adalah antara mualaf. Di banyak tempat terdapat pembaharuan yang ketara dalam adab orang ramai, dan penyembah berhala simbol daripada Romanisme adalah dikeluarkan daripada yang gereja-gereja.

Tetapi tidak lama lagi yang kesian ribut daripada penganiayaan pecah atas mereka WHO telah berani menerima Bible sebagai panduan mereka. Raja-raja Inggeris, [95] bersemangat untuk mengukuhkan kuasa mereka dengan mendapatkan sokongan Rom, tidak teragak-agak untuk

mengorbankan Reformis. Untuk pertama kalinya dalam sejarah England, pancang itu diputuskan terhadap murid-murid Injil. Syahid berjaya mati syahid. Para penyokong kebenaran, dilarang dan diseksa, hanya dapat mencurahkan tangisan mereka ke telinga Tuhan Semesta Alam. Diburu sebagai musuh gereja dan pengkhianat kerajaan, mereka terus berkhotbah di tempat-tempat rahsia, mencari perlindungan sebaik mungkin di rumah-rumah orang miskin yang sederhana, dan sering bersembunyi walaupun di dalam sarang dan gua.

walaubagaimanapun yang kemarahan daripada penganiayaan, a tenang, taat setia, bantahan yang

bersungguh-sungguh dan sabar terhadap kerosakan agama yang berleluasa berterusan selama berabad-abad untuk diucapkan. Orang Kristian pada zaman awal itu telah sahaja a separa pengetahuan daripada yang kebenaran, tetapi mereka telah belajar untuk cinta dan patuh milik Tuhan perkataan, dan mereka dengan sabar menderita untuk itu demi. Suka yang murid-murid dalam kerasulan hari, ramai berkorban mereka harta duniawi untuk yang sebab daripada Kristus. Itu WHO adalah dibenarkan untuk tinggal dalam mereka rumah-rumah dengan senang hati terlindung mereka dibuang negeri saudara, dan apabila mereka juga dihalau keluar mereka dengan gembira

menerima nasib orang yang dibuang. Beribu-ribu, memang benar, ketakutan oleh kemarahan penganiaya mereka, dibeli mereka kebebasan di yang pengorbanan daripada mereka iman, dan keluar dari penjara mereka, berpakaian jubah orang yang bertobat, untuk menyiarkan mereka penolakan. Tetapi yang nombor adalah bukan kecil—dan antara mereka adalah orang-orang yang mulia serta orang-orang yang hina dan hina—yang menanggung tanpa rasa takut kesaksian kepada yang kebenaran dalam penjara bawah tanah sel, dalam “Lollard

menara,” dan di dalam tengah daripada penyiksaan dan nyala api, bergembira itu mereka dikira layak kepada tahu “yang persekutuan daripada miliknya penderitaan.”

Para paus telah gagal melaksanakan kehendak mereka dengan Wycliffe semasa hidupnya, dan kebencian mereka tidak dapat dipuaskan sementara tubuhnya berehat dengan tenang. dalam yang kubur. Oleh yang dekri daripada yang Majlis daripada Constance, lebih daripada empat puluh tahun selepas miliknya kematian miliknya tulang adalah digali dan dibakar secara terbuka, dan yang abu adalah dilemparkan ke dalam a jiran

anak sungai. “Ini
[96] sungai,” berkata an tua penulis, “hath
disampaikan miliknya abu ke dalam
Avon, Avon ke Severn, Severn ke laut
sempit, mereka ke lautan utama. Dan
dengan demikian yang abu daripada
Wycliffe adalah yang lambang
daripada miliknya doktrin, yang
sekarang ialah tersebar semua yang
dunia terang-terangan. Lebih penuh,
Gereja Sejarah Britain, b. 4, saat. 2,
par. 54. Sedikit sekali
musuh-musuhnya menyedari
kepentingan perbuatan jahat mereka.

Ia adalah melalui yang tulisan
daripada Wycliffe itu John Huss,
daripada Bohemia, telah dibimbing
untuk meninggalkan banyak kesilapan
Romanisme dan untuk masuk atas

yang kerja daripada pembaharuan. Justeru dalam ini dua negara-negara yang terpisah secara luas, benih kebenaran telah disemai. Dari Bohemia kerja dipanjangkan kepada lain tanah. The fikiran daripada lelaki adalah diarahkan kepada lama terlupa perkataan daripada Tuhan. A ilahi tangan adalah menyediakan jalan menuju Reformasi Besar.

Bab 6 — Huss dan Jerome

Injil telah ditanam di Bohemia seawal abad kesembilan. Bible telah diterjemahkan, dan ibadat awam telah dijalankan, dalam bahasa orang ramai. Tetapi apabila kuasa paus meningkat, jadi yang firman Tuhan adalah dikaburkan. Gregory VII, yang telah mengambil ke atas dirinya untuk merendahkan kesombongan raja-raja, tidak kurang berniat untuk memperhambakan rakyat, dan oleh itu seekor lembu jantan dikeluarkan yang melarang penyembahan awam dilakukan dalam bahasa Bohemia.

Paus mengisytiharkan bahawa "memang berkenan kepada Yang Maha Kuasa bahawa penyembahan-Nya harus dirayakan dalam bahasa yang tidak diketahui, dan bahawa banyak kejahatan dan ajaran sesat telah timbul daripada tidak mematuhi peraturan ini." - Wylie, b. 3, ch. 1. Oleh itu Rom memerintahkan bahawa terang firman Tuhan harus dipadamkan dan orang ramai harus ditutup dalam kegelapan. Tetapi Syurga telah menyediakan agensi lain untuk memelihara gereja. Ramai orang Waldenses dan Albigenses, didorong oleh penganiayaan dari rumah mereka di Perancis dan Itali, datang ke Bohemia. Padahal mereka berani bukan mengajar secara terbuka,

mereka bekerja keras dengan bersungguh-sungguh dalam rahsia. Maka iman yang benar terpelihara dari abad ke abad.

Sebelum ini yang hari daripada Huss di sana adalah lelaki dalam Bohemia WHO mawar sehingga mengutuk secara terbuka yang rasuah dalam yang gereja dan yang kezaliman yang orang ramai. mereka buruh teruja meluas minat. The ketakutan terhadap yang hierarki adalah terangsang, dan penganiayaan adalah dibuka terhadap murid-murid Injil. Terdorong untuk beribadat di dalam hutan dan [98] pergunungan, mereka diburu oleh askar, dan banyak yang diletakkan sampai mati. Selepas beberapa ketika, telah ditetapkan bahawa semua orang

yang meninggalkan penyembahan Rom harus dibakar. Tetapi sementara orang Kristian mengalah naik mereka hidup, mereka memandang ke hadapan kepada yang kemenangan daripada punca mereka. Salah seorang daripada mereka yang “mengajarkan bahawa keselamatan hanya boleh didapati oleh iman dalam yang disalibkan Penyelamat,” diisytiharkan bila mati: “The kemarahan daripada musuh-musuh kebenaran kini mengatasi kita, tetapi ia kehendak tidak menjadi selamanya; di sana hendaklah timbul satu daripada antara yang biasa manusia, tanpa pedang atau kuasa, dan terhadapnya mereka tidak akan dapat menang.”— *Ibid.*, b. 3, ch. 1. milik Luther masa adalah belum

lagi jauh jauh; tetapi

81

sudah satu adalah meningkat, yang kesaksian terhadap Rom akan kacau bangsa.

John Huss dilahirkan dalam keadaan sederhana, dan awalnya ditinggalkan sebagai yatim piatu oleh kematian daripada miliknya ayah. miliknya bertaqwa ibu, mengenai pendidikan dan juga rasa takut daripada Tuhan sebagai yang paling berharga daripada harta benda, dicari kepada selamatkan ini warisan untuk dia anak lelaki. Huss belajar di yang wilayah sekolah, dan kemudian dibaiki kepada yang universiti di Prague, menerima kemasukan sebagai sebuah amal ulama. Dia adalah ditemani pada yang

perjalanan kepada Prague oleh beliau ibu; janda dan miskin, dia telah tidak hadiah daripada duniawi kekayaan ke menganugerahkan atas dia anak lelaki, tetapi sebagai mereka melukis dekat kepada yang hebat bandar, dia melutut turun sebelah yang tiada bapa belia dan diseru untuk dia berkat itu daripada mereka Bapa dalam syurga. sedikit lakukan itu ibu sedar bagaimana doanya dimakbulkan.

Pada yang universiti, Huss tidak lama lagi terbilang dirinya sendiri oleh miliknya permohonan yang tidak kenal lelah dan kemajuan yang pesat, manakala kehidupannya yang tidak bercela dan sikap yang lemah lembut dan menang membuatnya mendapat penghargaan sejagat. Dia seorang

penganut yang ikhlas daripada yang Rom Gereja dan an bersungguh-sungguh pencari untuk yang berkat-berkat rohani yang diakui untuk dikurniakan. Pada majlis jubli dia pergi untuk mengaku dosa, membayar beberapa syiling terakhir di kedainya yang sedikit, dan menyertai perarakan, supaya dia dapat mengambil bahagian dalam pengampunan yang dijanjikan. Selepas melengkapkan miliknya kolej kursus, dia masuk yang imam-

[99] penutup, dan dengan pantas mencapai kepada keunggulan, dia tidak lama lagi menjadi dilampirkan kepada yang mahkamah daripada yang raja. Dia adalah juga dibuat profesor dan selepas itu rektor daripada yang

universiti di mana dia telah menerima miliknya pendidikan. Dalam beberapa tahun yang merendah diri amal jariah ulama telah menjadi yang kebanggaan daripada negaranya, dan miliknya nama adalah terkenal melalui Eropah.

Tetapi dalam bidang lain Huss memulakan kerja pembaharuan. Beberapa tahun selepas menerima perintah imam dia dilantik menjadi pendakwah di kapel Betlehem. Pengasas gereja ini telah menganjurkan, sebagai a perkara daripada hebat kepentingan, yang berdakwah daripada yang Kitab suci dalam bahasa rakyat. Walaupun penentangan Rom terhadap amalan ini, ia tidak dihentikan sepenuhnya di Bohemia. Tetapi terdapat kejahilan

yang besar tentang Alkitab, dan kejahatan yang paling buruk berlaku di antara orang-orang dari semua peringkat. Kejahatan ini Huss mengecam tanpa belas kasihan, merayu kepada firman Tuhan untuk menegakkan prinsip kebenaran dan kesucian yang telah dia tanamkan.

A warganegara daripada Prague, Jerome, WHO selepas itu menjadi jadi berkait rapat dengan Huss, telah, pada kembali daripada England, dibawa

Huss dan Jerome 83

bersamanya tulisan Wycliffe. Ratu England, yang telah memeluk ajaran Wycliffe, adalah seorang puteri Bohemia, dan melalui pengaruhnya juga karya-karya Pembaharu itu tersebar luas. dalam dia asli negara. Ini berfungsi Huss membaca dengan faedah; dia dipercayai mereka pengarang kepada jadilah a ikhlas Kristian dan adalah cenderung untuk mengambil kira pembaharuan yang dianjurkannya. Sudah, walaupun dia tidak mengetahuinya, Huss telah memasuki jalan yang akan membawanya jauh dari Rom.

Kira-kira waktu ini tiba di Prague dua orang asing dari England , lelaki

daripada pembelajaran, WHO telah menerima yang ringan dan telah datang untuk menyebarkan ia dalam ini jauh tanah. Permulaan dengan an buka serang pada milik paus ketuanan, mereka adalah tidak lama lagi didiamkan oleh yang pihak berkuasa; tetapi kerana tidak mahu melepaskan tujuan mereka, mereka telah meminta bantuan kepada yang lain langkah-langkah. Menjadi artis sebagai baiklah sebagai pendakwah, mereka diteruskan ke senaman mereka kemahiran. Dalam a tempat buka kepada yang awam mereka melukis dua gambar. satu diwakili yang pintu masuk daripada Kristus ke dalam Yerusalem, “lemah lembut, dan duduk atas an keldai”

(Matius 21:5), dan diikuti oleh [100] miliknya murid-murid dalam dipakai dalam perjalanan pakaian dan dengan telanjang kaki. The gambar lain digambarkan a kepausan perarakan—the paus tersusun dalam kayanya jubah dan mahkota tiga kali ganda, dipasang di atas kuda yang dihiasi dengan indah, didahului oleh peniup sangkakala dan diikuti oleh kardinal dan prelat dalam susunan yang mempesonakan.

Berikut adalah khutbah yang menarik perhatian semua kelas. Orang ramai datang untuk melihat lukisan itu. Tidak ada yang gagal membaca moral, dan ramai yang sangat terkesan dengan perbezaan antara kelemahlembutan dan kerendahan hati

Kristus Sang Guru dan kesombongan dan keangkupan paus, hamba-Nya yang mengaku. Terdapat kekecohan yang hebat di Prague, dan orang asing selepas beberapa waktu mendapati ia perlu, kerana mereka sendiri keselamatan, kepada berlepas. Tetapi yang pelajaran mereka telah diajar adalah tidak dilupakan. The gambar dibuat a dalam kesan pada yang fikiran daripada Huss dan dipimpin dia kepada a lebih dekat belajar daripada yang Bible dan daripada milik Wycliffe tulisan. Walaupun dia tidak bersedia, walaupun, untuk menerima semua pembaharuan yang dianjurkan oleh Wycliffe, dia melihat lebih dengan jelas yang benar watak daripada kepausan, dan dengan lebih

besar semangat dikecam yang kebanggaan, yang cita-cita, dan rasuah hierarki.

Dari Bohemia cahaya memanjang ke Jerman, untuk gangguan di yang Universiti daripada Prague disebabkan yang mengeluarkan daripada ratusan bahasa Jerman pelajar. banyak daripada mereka telah menerima daripada Huss mereka pertama

pengetahuan daripada yang Bible, dan pada mereka kembali mereka sebar yang Injil di tanah air mereka.

Berita tentang pekerjaan di Praha telah disampaikan ke Rom, dan Huss tidak lama lagi dipanggil kepada muncul sebelum ini yang paus.

Kepada patuh akan jadilah untuk mendedahkan dirinya sendiri kepada pasti kematian. The raja dan permaisuri daripada Bohemia, universiti, golongan bangsawan, dan pegawai kerajaan bersatu dalam rayuan kepada paus itu Huss dibenarkan untuk kekal di Prague dan untuk menjawab di Rom oleh timbalan. Daripada mengabulkan

permintaan ini, paus meneruskan perbicaraan dan kecaman terhadap Huss, dan kemudian mengisytiharkan kota Praha di bawah larangan.

[101] Pada zaman itu ayat ini, setiap kali diucapkan, tercipta secara meluas penggera. The upacara oleh yang ia adalah diiringi telah disesuaikan dengan baik untuk menyerang keganasan kepada orang yang memandang ke atas paus sebagai yang wakil daripada Tuhan dirinya sendiri, memegang yang kunci daripada syurga dan neraka, dan memiliki kuasa kepada menyeru temporal sebagai baiklah sebagai rohani penghakiman. Ia adalah dipercayai itu yang pintu pagar daripada syurga telah ditutup terhadap yang wilayah dipukul dengan

melarang; itu sehingga ia patut tolong yang paus kepada mengeluarkan yang larangan, yang mati adalah tutup keluar daripada tempat tinggal kebahagiaan. Sebagai tanda malapetaka yang dahsyat ini, segala jasa daripada agama adalah digantung. The gereja-gereja adalah tertutup. Perkahwinan dilangsungkan di halaman gereja. Orang mati, ditolak pengebumian di tanah yang disucikan, dikebumikan, tanpa upacara kubur, di parit atau yang padang. Justeru oleh langkah-langkah yang merayu kepada imaginasi, Rom karangan kepada kawalan yang hati nurani daripada lelaki.

Kota Prague dipenuhi dengan huru-hara. Segolongan besar

mengecam Huss sebagai punca semua malapetaka mereka dan menuntut supaya dia jadilah diberi naik kepada yang dendam daripada Rom. Kepada senyap yang ribut, Pembaharu menarik diri untuk a masa kepada miliknya asli kampung. Menulis kepada kawan-kawan siapa dia telah dibiarkan di Prague, dia bersabda: “Jika saya mempunyai ditarik dari tengah-tengah kamu, itu adalah mengikuti ajaran dan teladan Yesus Kristus, dalam pesanan bukan kepada memberi bilik kepada yang kurang akal kepada melukis pada diri mereka sendiri kutukan kekal, dan teratur bukan untuk menjadi punca penderitaan dan penganiayaan kepada orang-orang yang bertakwa. Saya juga

telah bersara kerana khuatir bahawa imam-imam yang tidak soleh boleh terus untuk masa yang lebih lama untuk melarang pemberitaan firman Tuhan di antara kamu; tetapi saya mempunyai bukan berhenti awak kepada menafikan yang ilahi kebenaran, untuk yang, dengan Allah bantuan, saya pagi sanggup kepada mati.”—Bonnechose, *The Pembaharu Sebelum yang reformasi*, jld. 1, hlm. 87. Huss lakukan bukan berhenti miliknya buruh,

Huss dan Jerome 85

tetapi mengembara ke seluruh negeri, berdakwah kepada orang ramai yang bersemangat. Oleh itu, langkah-langkah yang diambil oleh paus untuk menindas Injil menyebabkan ia menjadi lebih meluas. "Kami tidak boleh berbuat apa-apa terhadap kebenaran, tetapi untuk kebenaran." 2 Korintus 13:8.

“The fikiran daripada Huss, di ini pentas daripada miliknya kerjaya, akan nampak kepada mempunyai [102] menjadi tempat kejadian yang menyakitkan konflik. Walaupun gereja sedang mencari untuk menenggelamkannya dengan halilintarnya, dia tidak meninggalkan kuasanya. Jemaat Rom masih baginya

pasangan Kristus, dan paus adalah wakil dan wakil Tuhan. Apa yang Huss lawan adalah penyalahgunaan kuasa, bukan prinsip itu sendiri. Ini membawa konflik yang dahsyat antara keyakinan pemahamannya dan tuntutan hati nuraninya. Jika pihak berkuasa itu adil dan maksum, seperti yang diyakininya, bagaimana mungkin dia merasa terpaksa mengingkarinya? Untuk mematuhi, dia melihat, adalah untuk berdosa; tetapi mengapa ketaatan kepada gereja yang maksum membawa kepada isu sedemikian? Inilah masalah yang tidak dapat diselesaikannya; inilah keraguan yang menyeksanya jam demi jam. Perkiraan terdekat kepada penyelesaian yang dia dapat buat adalah bahawa ia telah

berlaku sekali lagi, seperti dahulu pada zaman Juruselamat, bahawa imam-imam gereja telah menjadi orang jahat dan menggunakan kuasa mereka yang sah untuk tujuan yang melanggar undang-undang. Ini menyebabkan dia menerima pakai untuk bimbingannya sendiri, dan untuk berkhotbah kepada orang lain untuk mereka, pepatah yang ajaran Kitab Suci, disampaikan melalui yang pemahaman, adalah kepada peraturan yang hati nurani; dalam lain kata-kata, bahawa Tuhan yang berbicara di dalam Alkitab, dan bukan gereja yang berbicara melalui keimamatan, adalah satu-satunya pembimbing yang tidak dapat salah.”—Wylie, b. 3, ch. 2.

Apabila selepas beberapa ketika

keseronokan di Prague reda, Huss kembali kepada miliknya kapel daripada Betlehem, kepada teruskan dengan lebih besar semangat dan berani menyampaikan firman Tuhan. Musuhnya aktif dan berkuasa, tetapi yang permaisuri dan ramai daripada yang bangsawan adalah miliknya kawan-kawan, dan yang orang ramai dalam hebat nombor berpihak dengan dia. Membandingkan miliknya Ajaran-ajaran yang murni dan meninggikan serta kehidupan suci dengan dogma-dogma yang merendahkan martabat yang dikhotbahkan oleh Romanis, dan ketamakan dan kezaliman yang mereka lakukan, ramai yang menganggapnya sebagai satu

penghormatan untuk berada di pihaknya.

Sehingga kini Huss telah berdiri bersendirian dalam miliknya buruh; tetapi sekarang Jerome, siapa sementara dalam England telah diterima yang ajaran daripada Wycliffe, menyertai dalam yang kerja daripada pembaharuan. The dua adalah akhirat bersatu dalam mereka nyawa, dan [103] dalam kematian mereka tidak akan berpecah belah.

Kecemerlangan genius, kefasihan berbicara

dan pembelajaran-hadiah itu menang popular nikmat—adalah dirasuk dalam a pra-

ijazah terkemuka oleh Jerome; tetapi dalam sifat-sifat yang membentuk kekuatan sebenar watak, Huss adalah yang lebih hebat. Penghakimannya yang tenang bertindak sebagai pengekang semangat Jerome yang impulsif, yang, dengan benar merendah diri, dipersepsikan miliknya bernilai, dan membuahahkan hasil kepada miliknya nasihat. Di bawah kerja-kerja bersatu mereka, pembaharuan itu diperluaskan dengan lebih cepat.

Tuhan dibenarkan hebat ringan kepada bersinar atas yang fikiran daripada ini orang pilihan, mendedahkan kepada mereka banyak

kesilapan Rom; tetapi mereka melakukannya tidak menerima semua terang yang akan diberikan kepada dunia. Melalui hamba-hamba-Nya ini, Tuhan memimpin umat keluar dari kegelapan Romanisme; tetapi terdapat banyak dan halangan yang besar untuk mereka temui, dan Dia memimpin mereka, selangkah demi selangkah, selagi mereka mampu menanggungnya. Mereka tidak bersedia untuk menerima semua cahaya sekaligus. Seperti kemuliaan penuh matahari tengah hari bagi mereka yang telah lama tinggal dalam kegelapan, ia akan, jika ditunjukkan, telah menyebabkan mereka berpaling. Oleh itu Dia mendedahkannya kepada para pemimpin sedikit demi sedikit,

kerana ia boleh diterima oleh orang. Dari abad ke abad, pekerja setia yang lain harus mengikuti, untuk memimpin rakyat lebih jauh lagi dalam jalan pembaharuan.

Perpecahan dalam gereja masih berterusan. Tiga paus kini bertanding ketuanan, dan mereka perselisihan memenuhi Kristian dengan jenayah dan huru-hara. Tidak cukup dengan melemparkan laknat, mereka bertindak kepada temporal senjata. setiap satu pelakon kira-kira dia kepada pembelian senjata dan kepada memperolehi askar. Daripada kursus wang mesti jadilah telah; dan kepada dapatkan ini, yang hadiah, pejabat, dan berkat daripada yang gereja adalah ditawarkan untuk jualan. (Lihat

Lampiran Nota untuk muka surat 59.)

The imam juga, meniru orang atasan mereka, menggunakan simoni dan perang untuk merendahkan saingan mereka dan menguatkan kuasa mereka sendiri. Dengan keberanian yang semakin meningkat setiap hari Huss bergemuruh terhadap yang kekejian yang adalah bertolak ansur atas nama agama; dan rakyat secara terbuka menuduh pemimpin Rom sebagai yang sebab daripada yang kesengsaraan itu terharu Kristian.

[104] sekali lagi yang bandar daripada Prague nampaknya pada yang ambang daripada a berdarah konflik. Sebagai dalam bekas umur, milik Tuhan hamba adalah tertuduh sebagai “dia itu menyusahkan Israel.” 1 Raja-raja

18:17. The bandar adalah sekali lagi ditempatkan bawah melarang, dan Huss berundur ke kampung asalnya. Kesaksian yang diberikan dengan setia dari gereja Bethlehem yang dicintainya telah berakhir. Dia akan bercakap daripada a lebih luas pentas, kepada semua Kristian, sebelum ini meletakkan menurunkan nyawanya sebagai saksi kebenaran.

Untuk mengubati kejahatan yang mengganggu Eropah, sebuah majlis umum diadakan dipanggil kepada berjumpa di Constance. The majlis adalah dipanggil di yang

Huss dan Jerome 87

keinginan maharaja Sigismund, oleh salah seorang daripada tiga paus saingan, John XXIII. The permintaan untuk a majlis telah telah jauh daripada selamat datang ke Pope John, yang watak dan dasar boleh sakit beruang penyiasatan, walaupun oleh prelatus sebagai lemah dalam moral seperti ahli gereja pada masa itu. Dia berani tidak, walau bagaimanapun, menentang yang kehendak daripada Sigismund. (Lihat Lampiran.)

Objek utama yang perlu dicapai oleh majlis adalah untuk menyembuhkan yang perpecahan dalam yang gereja dan kepada akar keluar ajaran sesat. Oleh itu yang dua antipaus telah

dipanggil untuk hadir di hadapannya, serta penyebar terkemuka pendapat baru, John Huss. Yang pertama, mengambil kira kepada mereka sendiri keselamatan, lakukan bukan hadir dalam orang, tetapi adalah diwakili oleh perwakilan mereka. Pope John, walaupun kononnya konvoke majlis, datang kepadanya dengan banyak keraguan, mengesyaki maharaja rahsia tujuan kepada menurunkan dia, dan takut kepada jadilah dipertanggungjawabkan atas maksiat yang telah memalukan tiara, dan juga untuk yang jenayah yang telah terjamin ia. Namun dia dibuat miliknya kemasukan ke dalam Bandar daripada Constance dengan hebat kemegahan, dihadiri oleh eklesiastik

daripada pangkat tertinggi dan diikuti oleh sekumpulan orang istana. Semua pendeta dan pembesar kota, dengan sekumpulan besar rakyat, keluar kepada selamat datang dia. Atas miliknya kepala adalah a keemasan kanopi, ditanggung oleh empat daripada yang ketua majistret. The tuan rumah adalah dibawa sebelum ini dia, dan yang kaya raya pakaian daripada yang kardinal dan bangsawan dibuat an paparan yang mengagumkan.

Sementara itu yang lain pengembara adalah menghampiri Constance. Huss sedar akan bahaya yang mengancamnya. Dia berpisah daripada [105] miliknya kawan-kawan sebagai jika dia adalah tidak pernah kepada berjumpa

mereka sekali lagi, dan pergi pada perjalanannya merasakan bahawa ia membawanya ke pancang.

walau bagaimanapun

dia telah diperolehi a kelakuan selamat daripada yang raja daripada Bohemia, dan menerima satu juga daripada yang maharaja Sigismund sementara pada miliknya perjalanan, dia membuat segala persiapannya memandangkan kemungkinan kematiannya. Dalam a surat ditujukan kepada miliknya kawan-kawan di Prague dia berkata: “Saudara-saudaraku,... saya pagi berlepas dengan a kelakuan selamat daripada yang raja berjumpa saya banyak dan musuh maut. saya curhat kesemuanya di dalam maha kuasa Tuhan, dalam saya

Penyelamat; saya amanah itu Dia kehendak dengar kepada bersemangat awak solat, itu Dia kehendak infusi miliknya berhemah dan miliknya kebijaksanaan ke dalam saya mulut, dalam pesanan itu saya mungkin melawan mereka; dan itu Dia kehendak berikanlah aku Roh Kudus-Nya untuk menguatkan aku dalam kebenaran-Nya, supaya aku dapat menghadapinya keberanian, godaan, penjara, dan, jika perlu, a kejam kematian.

Yesus Kristus menderita untuk kekasih-Nya; dan oleh itu patutkah kita hairan bahawa Dia telah meninggalkan kita contoh-Nya, supaya kita boleh diri kita sendiri bertahan dengan sabar semua benda untuk kami sendiri keselamatan? Dia ialah Tuhan, dan kita adalah miliknya makhluk; Dia ialah yang Tuan, dan kita adalah hamba-Nya; Dia adalah Penguasa dunia, dan kita adalah manusia yang hina—namun Dia menderita! kenapa, kemudian, sepatutnya kita bukan menderita juga, terutamanya apabila penderitaan adalah penyucian bagi kita? Karena itu, saudara-saudaraku yang kekasih, jika kematianku harus

menyumbang kepada kemuliaan-Nya, berdoalah supaya ia segera datang, dan itu Dia mungkin membolehkan saya kepada sokongan semua saya musibah dengan keteguhan. Tetapi jika ia jadilah lebih baik itu saya kembali antara awak, biarkan kami berdoa kepada Tuhan agar aku kembali tanpa noda—iaitu, supaya aku tidak boleh menyembunyikan satu titik pun dari kebenaran Injil, untuk meninggalkan saudara-saudaraku yang baik. contoh kepada ikut. mungkin, Oleh itu, awak kehendak jangan lagi melihat wajah saya di Prague; tetapi sekiranya kehendak Tuhan yang maha kuasa berkenan untuk memulihkan saya kepada kamu, marilah kita maju dengan hati yang lebih teguh dalam

pengetahuan dan cinta akan hukum-Nya.”—Bonnechose, vol. 1, ms 147, 148.

Dalam yang lain surat, kepada seorang imam siapa ada menjadi murid kepada injil, Huss bercakap dengan dalam merendah diri daripada miliknya sendiri kesilapan, menuduh [106] dirinya sendiri “daripada mempunyai terasa kesenangan dalam memakai kaya raya pakaian dan daripada telah membazir Jam dalam remeh pekerjaan.” Dia kemudian tambah ini nasihat yang menyentuh hati: “Semoga kemuliaan Tuhan dan keselamatan jiwa menguasai pikiranmu, dan bukan kepemilikan harta dan harta benda. Berhati-hatilah daripada menghiasi rumahmu lebih

daripada jiwamu; dan, di atas segalanya, berikan perhatian anda kepada bangunan rohani. Jadilah saleh dan rendah hati dengan orang miskin, dan jangan makan hartamu dalam pesta. Sekiranya anda tidak mengubah hidup anda dan menahan diri daripada berlebihan, saya bimbang anda akan menjadi lebih teruk dihukum, sebagai saya pagi diri sendiri. awak paling tahu saya doktrin, untuk awak tergesa-gesa menerima saya arahan daripada awak zaman kanak-kanak; ia ialah oleh itu tidak berguna untuk saya kepada menulis kepada awak mana-mana selanjutnya. Tetapi saya tenung awak, dengan rahmat Tuhan kita, jangan kamu meniru aku dalam salah satu perkara

yang sia-sia yang kamu lihat aku jatuh ke dalamnya." Pada kulit surat itu dia menambah: "Saya tenung awak, saya kawan, bukan kepada rehat ini meterai sehingga awak hendaklah telah memperoleh yang kepastian itu saya pagi mati."— *Ibid.*, jld. 1, hlm. 148, 149.

hidup miliknya perjalanan, Huss dimana - mana melihat petunjuk daripada yang penyebaran doktrinnya dan kebaikan yang dengannya tujuannya dianggap. The orang ramai bersesak-sesak kepada berjumpa dia, dan dalam beberapa bandar-bandar yang majistret menghadirinya melalui jalan-jalan mereka.

Huss dan Jerome 89

selepas tiba di Constance, Huss adalah diberikan penuh kebebasan. Kepada maharaja kelakuan selamat adalah tambah a peribadi jaminan daripada perlindungan oleh yang paus. Tetapi, dalam pelanggaran daripada ini sungguh-sungguh dan pengisytiharan berulang kali, yang Pembaharu adalah dalam a pendek masa ditangkap, oleh pesanan daripada paus dan kardinal, dan tujahan ke dalam a menjijikkan penjara bawah tanah. Kemudian dia dipindahkan ke istana yang kuat di seberang Rhine dan di sana disimpan a banduan. The paus, mengaut keuntungan sedikit oleh miliknya pengkhianatan, adalah tidak lama lagi

selepas terlibat dalam penjara yang sama. *Ibid.*, jld. 1, hlm. 247. Dia telah terbukti sebelum ini yang majlis kepada jadilah bersalah daripada yang paling asas jenayah, selain pembunuhan, simoni, dan perzinaan, “dosa yang tidak patut disebut”. Jadi majlis sendiri diisytiharkan, dan dia adalah akhirnya dilucutkan daripada yang tiara dan dimasukkan ke dalam penjara. Anti-paus juga telah digulingkan, dan seorang paus baru telah dipilih.

Walaupun paus sendiri telah melakukan kejahatan yang lebih besar daripada [107] yang pernah Huss tuduhkan kepada para imam, dan untuk itu dia telah menuntut suatu reformasi, namun dewan yang sama yang merendahkan

martabatnya.

paus terus menghancurkan

Pembaharu. Penjara Huss teruja hebat kemarahan dalam Bohemia. Berkuasa bangsawan ditujukan kepada majlis bantahan bersungguh-sungguh

terhadap kemarahan ini. Maharaja, yang enggan membenarkan pelanggaran kelakuan selamat, menentang prosiding terhadapnya.

Tetapi musuh-musuh Pembaharu adalah jahat dan ditentukan. mereka merayu kepada yang maharaja prasangka, kepada miliknya ketakutan, kepada miliknya semangat untuk yang gereja. mereka dibawa hujah ke hadapan daripada hebat panjang kepada buktikan itu “iman sepatutnya bukan kepada jadilah disimpan dengan

sesat, mahupun orang disyaki daripada ajaran sesat, walaupun mereka adalah berperabot dengan kelakuan selamat daripada yang maharaja dan raja-raja.”—Jacques Lenfant, *Sejarah daripada yang Majlis daripada Constance*, jld. 1, hlm. 516.

Demikianlah mereka berjaya.

Lemah oleh penyakit dan pemenjaraan,—untuk udara yang lembap dan busuk miliknya penjara bawah tanah telah dibawa pada a demam yang hampir tamat miliknya hidup,— Huss akhirnya dibawa ke hadapan majlis. Sarat dengan rantai dia berdiri di hadapan maharaja, yang kehormatan dan niat baiknya telah dijanjikan untuk melindunginya.

Semasa perbicaraannya yang panjang,

dia tegas mengekalkannya yang kebenaran, dan dalam yang kehadiran daripada yang berhimpun pembesar-pembesar gereja dan negeri dia melafazkan bantahan yang sungguh-sungguh dan setia terhadap rasuah daripada yang hierarki. Bila diperlukan kepada pilih sama ada dia akan menarik balik doktrinnya atau mengalami kematian, dia menerima nasib syahid.

The rahmat daripada Tuhan berterusan dia. semasa yang minggu daripada menderita itu lulus sebelum ini miliknya muktamad ayat, kepunyaan syurga kedamaian diisi miliknya jiwa. “Saya menulis ini surat,” dia berkata kepada a kawan, “dalam saya penjara, dan dengan saya terbelenggu tangan, mengharapakan saya ayat daripada kematian esok Bila, dengan bantuan Yesus Kristus, kita akan bertemu lagi dalam kedamaian kehidupan yang akan datang, anda akan belajar betapa belas kasihan Tuhan telah menunjukkan diri-Nya kepada saya, betapa berkesannya Dia

telah menyokong saya dalam tengah daripada saya godaan dan ujian.”—Bonnechose, jld. 2, hlm. 67.

[108] Dalam yang kesuraman daripada miliknya penjara bawah tanah dia meramalkan yang kemenangan daripada yang iman yang benar. Pulang dalam miliknya mimpi kepada yang kapel di Prague di mana dia telah berdakwah yang injil, dia melihat yang paus dan miliknya uskup membuang gambar-gambar daripada Kristus yang telah dilukisnya pada dindingnya. "Penglihatan ini tertekan dia: tetapi pada yang seterusnya hari dia melihat ramai pelukis diduduki dalam memulihkan ini angka dalam lebih besar nombor dan dalam lebih cerah warna. Sebaik sahaja tugas mereka

selesai, para pelukis, yang dikelilingi oleh an besar sekali orang ramai, berseru, 'Sekarang biarkan yang paus dan uskup datang; mereka hendaklah tidak pernah efface mereka lagi!'"

Berkata yang Pembaharu, sebagai dia berkaitan miliknya mimpi: "Saya mengekalkan ini untuk pasti, itu yang gambar Kristus kehendak tidak pernah jadilah dipadamkan. mereka mempunyai teringin kepada memusnahkan ia, tetapi ia hendaklah jadilah dilukis semula dalam semua hati oleh banyak lebih baik pendakwah daripada diri saya sendiri."—D'Aubigne, b. 1, ch. 6.

Untuk yang terakhir masa, Huss adalah dibawa sebelum ini yang majlis. Ia adalah seorang luas dan

cemerlang perhimpunan—the maharaja, yang putera raja daripada yang empayar, yang diraja timbalan menteri, yang kardinal, uskup, dan imam, dan orang ramai yang datang sebagai penonton peristiwa hari itu. Dari semua bahagian Kristian telah dikumpulkan saksi- saksi ini pertama hebat pengorbanan dalam yang panjang perjuangan oleh yang kebebasan hati nurani harus terjamin.

Menjadi dipanggil atas untuk miliknya muktamad keputusan, Huss diisytiharkan miliknya keengganan untuk menolak, dan, membetulkan miliknya menembusi sepintas lalu atas yang raja yang perkataan malangnya telah dilanggar tanpa rasa malu, dia mengisytiharkan: “Saya berazam, atas

kehendak saya sendiri, untuk hadir di hadapan majlis ini, di bawah yang awam perlindungan dan iman daripada yang maharaja di sini hadir.”—

Bonnechose, vol. 2, hlm. 84.

Kemerahan yang mendalam mewarnai wajah Sigismund sebagai yang mata daripada semua dalam yang perhimpunan berpaling atas dia.

Hukuman telah dilafazkan, upacara merendahkan martabat dimulakan.

Para uskup mengenakan pakaian mereka banduan dalam tabiat sacerdotal, dan sebagai dia mengambil yang imam jubah, dia berkata: “Kami Tuan Yesus Kristus

Huss dan Jerome 91

diselubungi dengan jubah putih, sebagai penghinaan, ketika Herodes telah [109] Dia dibawa ke hadapan Pilatus.”— *Ibid.*, vol. 2, hlm. 86. Sekali lagi didesak untuk menarik diri, dia menjawab, berpaling ke arah orang ramai: “Dengan apa muka, maka, sepatutnya saya lihat syurga? Bagaimana seharusnya Saya melihat kepada banyak orang yang kepadanya saya telah memberitakan Injil yang murni? Tidak; saya harga diri mereka keselamatan lebih daripada ini miskin badan, sekarang ditetapkan untuk mati." Jubah itu ditanggalkan satu demi satu, setiap uskup melafazkan sumpahan semasa dia melaksanakan bahagiannya dalam

upacara itu. Akhirnya “mereka letak pada miliknya kepala a topi atau mitra berbentuk piramid daripada kertas, pada yang adalah dilukis menakutkan angka daripada syaitan, dengan yang perkataan 'Arheretic' terserlah dalam depan. 'Paling dengan gembira,' katanya Huss, 'akan saya pakai ini mahkota daripada rasa malu untuk awak demi, O Yesus, yang bagiku memakai mahkota duri.'”

Bila dia adalah dengan demikian tersusun, “yang prelat berkata, 'Sekarang kita serahkan jiwamu kepada syaitan.' 'Dan aku,' kata John Huss, sambil menengadahkan matanya ke langit, 'serahkan rohku ke dalam tangan-Mu, ya Tuhan Yesus, untuk awak tergesa-gesa ditebus

saya.”—Wylie, b. 3, ch. 7.

Dia kini diserahkan kepada pihak berkuasa sekular dan dibawa pergi ke tempat hukuman mati. Perarakan yang besar diikuti, ratusan lelaki bersenjata, imam dan uskup dengan jubah mahal mereka, dan penduduk Constance. Apabila dia telah diikat pada tiang, dan segala-galanya telah bersedia untuk api dinyalakan, syahid pernah lebih diseru kepada jimat dirinya sendiri oleh melepaskan diri miliknya kesilapan. “Apakah kesilapan,” berkata Huss, “hendaklah saya melepaskan diri? saya tahu diri sendiri bersalah daripada tiada. saya panggil Tuhan kepada saksi itu semua itu saya mempunyai bertulis dan berdakwah mempunyai telah dengan pandangan

menyelamatkan jiwa daripada dosa dan kebinasaan; dan, oleh itu, dengan penuh sukacitanya Aku akan mengesahkan dengan darahku kebenaran yang telah aku tulis dan khutbahkan.”— *Ibid.*, b. 3, ch. 7.

Apabila nyala api menyala di sekelilingnya, dia mula menyanyi, “Yesus, Anak Daud, kasihanilah aku,” dan demikian berterusan sehingga suaranya disenyapkan selama-lamanya.

Malah miliknya musuh adalah melanda dengan miliknya heroik galas. Seorang yang bersemangat paus, menggambarkan kesyahidan Huss, dan Jerome, yang meninggal dunia [110] tidak lama lagi selepas, berkata: “Kedua-duanya membosankan diri

mereka sendiri dengan tetap fikiran bila jam terakhir mereka menghampiri. Mereka bersiap untuk api seolah-olah mereka sedang pergi kepada a perkahwinan kenduri. mereka dilafazkan tidak menangis daripada sakit. Apabila api menyala, mereka mula menyanyikan lagu-lagu pujian; dan jarang dapat keganasan daripada yang kebakaran berhenti mereka menyanyi.”— *Ibid.*, b. 3, ch. 7.

Apabila mayat Huss telah habis habis, abunya, dengan tanah tempat mereka bersandar, dikumpulkan dan dibuang ke Sungai Rhine, dan dengan itu dibawa ke lautan. Para penganiayanya dengan sia-sia membayangkan bahawa mereka telah mencabut kebenaran yang dia beritakan. kecil lakukan mereka mimpi itu yang abu itu hari ditanggung jauh kepada yang laut akan menjadi seperti benih yang tersebar di semua negara di bumi; bahawa di negeri-negeri yang belum diketahui itu akan menghasilkan buah yang berlimpah-limpah sebagai saksi kebenaran. Suara yang telah bercakap

di dewan majlis Constance telah membangunkan gema yang akan didengari sepanjang zaman yang akan datang. Huss adalah tidak lagi, tetapi yang kebenaran untuk yang dia meninggal dunia boleh tidak pernah binasa. contoh dia daripada iman dan keteguhan akan menggalakkan beramai-ramai kepada berdiri teguh untuk kebenaran, dalam menghadapi penyeksaan dan kematian.

Eksekusinya telah mempamerkan kepada seluruh dunia kekejaman jahat Rom. Musuh-musuh kebenaran, walaupun mereka tidak mengetahuinya, telah memajukan tujuan yang mereka cuba musnahkan dengan sia-sia.

Namun yang lain pancang adalah

kepada jadinya ditetapkan naik di Constance. The darah saksi lain mesti memberi keterangan untuk kebenaran. Jerome, setelah mengucapkan selamat tinggal kepada Huss pada keberangkatannya ke majlis itu, telah menasihatinya untuk berani dan tegas, dengan menyatakan bahawa jika dia akan jatuh ke dalam bahaya, dia sendiri akan terbang untuk membantunya. Apabila mendengar tentang yang Pembaharu penjara, yang setia murid segera disediakan kepada memenuhi miliknya janji. Tanpa a kelakuan selamat dia ditetapkan keluar, dengan a bujang teman, untuk Constance. hidup tiba di sana dia yakin bahawa dia hanya mendedahkan dirinya kepada bahaya, tanpa

kemungkinan daripada melakukan apa sahaja untuk yang pembebasan daripada Huss. Dia melarikan diri dari yang bandar, tetapi adalah ditangkap pada yang pulang ke rumah perjalanan dan dikembalikan dimuatkan dengan belunggu dan bawah yang jagaan daripada a pancaragam daripada askar.

[111] Pada penampilan pertamanya di hadapan majlis percubaannya untuk menjawab tuduhan dibawa terhadap dia adalah bertemu dengan jerit, “Kepada api dengan dia! kepada yang api!”—Bonnechose, jld. 1, hlm. 234. Dia dilemparkan ke dalam penjara bawah tanah, dirantai dalam kedudukan yang menyebabkan dia hebat penderitaan, dan diberi makan pada roti dan air. Selepas beberapa

bulan kekejaman daripada miliknya
pemenjaraan dibawa atas Jerome an
penyakit yang mengancam nyawanya,
dan musuh-musuhnya, takut dia akan
melarikan diri dari mereka, dirawat
dia dengan kurang keterukan,
walaupun dia kekal dalam penjara
selama satu tahun.

Kematian Huss tidak membuahkan
hasil seperti yang diharapkan oleh
paus. The pelanggaran daripada
miliknya kelakuan selamat telah
terangsang a ribut daripada
kemarahan,

Huss dan Jerome 93

dan sebagai yang lebih selamat kursus, yang majlis ditentukan, sebaliknya daripada membakar Jerome, kepada memaksa dia, jika mungkin, kepada tarik balik. Dia adalah dibawa sebelum itu perhimpunan, dan ditawarkan yang alternatif kepada berundur, atau kepada mati di pancang. Kematian pada permulaan pemenjarannya akan menjadi rahmat jika dibandingkan dengan penderitaan yang dahsyat yang telah dilaluinya ; tetapi sekarang, lemah oleh penyakit, oleh kerasnya rumah penjaranya, dan yang penyeksaan daripada kebimbangan dan ketegangan, terpisah daripada kawan-kawannya, dan berkecil hati

oleh yang kematian daripada Huss, milik Jerome ketabahan memberi cara, dan dia dipersetujui kepada serahkan kepada yang majlis. Dia berjanji untuk berpegang pada iman Katolik, dan menerima tindakan itu daripada yang majlis dalam mengutuk yang doktrin daripada Wycliffe dan Huss, kecuali, bagaimanapun, "kebenaran suci" yang telah mereka ajarkan.— *Ibid*, jld. 2, hlm. 141.

Dengan cara ini Jerome berusaha untuk membungkam suara hati nurani dan melarikan diri dari azabnya. Tetapi dalam kesunyian penjara bawah tanahnya dia melihat dengan lebih jelas apa yang telah dia lakukan. Dia memikirkan keberanian dan kesetiaan Huss, dan sebaliknya merenungkan

penyangkalannya sendiri terhadap kebenaran. Dia memikirkan Guru ilahi yang dia ikrarkan sendiri kepada hidang, dan WHO untuk miliknya demi bertahan yang kematian daripada yang menyeberang. Sebelum penarikannya, dia telah mendapat keselesaan, di tengah-tengah semua penderitaannya, dalam yang jaminan daripada milik Tuhan nikmat; tetapi sekarang penyesalan dan keraguan menyiksa miliknya jiwa. Dia tahu itu masih penarikan balik yang lain mesti dibuat sebelum dia boleh berdamai dengan Rom. Jalan yang dilaluinya [112] boleh berakhir hanya dengan murtad sepenuhnya. Resolusi beliau telah diambil: Kepada melarikan diri a ringkas tempoh daripada

penderitaan dia akan bukan menafikan miliknya Tuan.

Tidak lama lagi dia adalah sekali lagi dibawa sebelum ini yang majlis. miliknya penyerahan telah bukan berpuas hati miliknya hakim. mereka dahaga untuk darah, diasah oleh kematian daripada Huss, teriak untuk segar mangsa. Sahaja oleh an penyerahan kebenaran tanpa syarat dapat Jerome memelihara nyawanya. Tetapi dia telah berazam untuk menyatakan keimanannya dan ikut abangnya syahid kepada api.

Dia meninggalkan bekas pengucapannya dan, sebagai seorang yang hampir mati, dengan sungguh-sungguh memerlukan peluang untuk membuat pembelaan.

Takut pada kesan daripada miliknya perkataan, yang prelat bertegas itu dia sepatutnya sekadar mengiyakan atau menafikan yang kebenaran daripada yang caj dibawa terhadap dia. Jerome memprotes kekejaman dan ketidakadilan itu. “Awak telah menahan saya naik tiga ratus dan empat puluh hari dalam a menakutkan penjara,” dia berkata, “dalam yang tengah daripada najis, kebisingan, bau busuk, dan yang sepenuhnya mahu daripada

segala-galanya; awak kemudian bawak saya keluar sebelum ini anda dan memberi pinjaman an telinga kepada musuh-musuhku, kamu enggan mendengarku.... Jika anda benar-benar lelaki yang bijak, dan pelita dunia, berhati-hatilah supaya jangan berdosa terhadap keadilan. Sebagai kepada saya, saya pagi sahaja a lemah fana; saya kehidupan ialah tetapi daripada sedikit kepentingan; dan bila saya Nasihatilah awak bukan kepada menyampaikan an tidak adil ayat, saya bercakap kurang untuk diri sendiri daripada untuk kamu.”— *Ibid.*, jld. 2, ms 146, 147.

miliknya permintaan adalah akhirnya

diberikan. Dalam yang kehadiran daripada miliknya hakim, Jerome berlutut turun dan berdoa itu yang ilahi semangat mungkin mengawal fikiran dan perkataannya, supaya dia tidak bercakap sesuatu yang bertentangan dengan kebenaran atau tidak layak daripada miliknya Cikgu. Kepada dia itu hari adalah dipenuhi janji daripada Tuhan kepada yang pertama murid-murid: “Kamu hendaklah jadilah dibawa di hadapan gabenor dan raja-raja untuk saya demi. Tetapi bila mereka menyampaikan awak naik, ambil tidak terfikir bagaimana atau apa ye hendaklah bercakap: untuk ia hendaklah jadilah diberi awak masuk itu sama jam apa ye hendaklah

bercakap. Untuk ia ialah bukan ye itu bercakap, tetapi semangat daripada awak Bapa yang bercakap dalam awak.” Matthew 10: 18-20.

Kata-kata Jerome menimbulkan rasa kagum dan kagum, malah

[113] dalam miliknya musuh. Untuk a keseluruhan tahun dia telah telah dimalukan dalam a penjara bawah tanah, tidak dapat membaca atau melihat, dalam penderitaan fizikal yang hebat dan kebimbangan mental. Namun miliknya hujah adalah dibentangkan dengan sebagai banyak kejelasan dan kuasa sebagai jika dia telah telah tidak terganggu peluang untuk belajar. Dia menunjuk para pendengarnya kepada barisan panjang orang suci yang telah dikutuk oleh

hakim yang tidak adil. Dalam hampir setiap generasi telah mereka WHO, sementara mencari kepada menyinggikan yang orang ramai daripada mereka masa, telah dicela dan dibuang, tetapi yang kemudiannya telah ditunjukkan kepada jadilah layak daripada penghormatan. Kristus dirinya sendiri adalah dikutuk sebagai penjenayah di tribunal yang tidak adil.

Pada miliknya penarikan balik, Jerome telah dipersetujui kepada yang keadilan daripada yang ayat mengutuk Huss; dia sekarang diisytiharkan miliknya keinsafan dan menjadi saksi kepada yang tidak bersalah dan kesucian daripada yang syahid. “Saya tahu dia sejak kecil,” katanya. “Dia adalah yang paling cemerlang lelaki,

hanya dan suci; dia adalah dikutuk, walau apa pun miliknya tidak bersalah. saya juga—saya pagi sedia kepada mati: saya kehendak bukan berundur sebelum ini yang seksaan itu dipersiapkan bagiku oleh musuh-musuhku dan saksi-saksi palsu, yang suatu hari nanti harus mempertanggungjawabkan tipu muslihat mereka di hadapan Tuhan yang agung, yang tidak dapat diperdayakan oleh apapun.”—Bonnechose, vol. 2, hlm. 151.

Dalam mencela diri sendiri untuk miliknya sendiri penafian daripada yang kebenaran, Jerome melanjutkan: “Dari semua dosa yang saya lakukan

sejak muda saya, tidak ada yang
menimbang jadi dengan berat pada
saya fikiran, dan sebab saya sebegitu
pedih penyesalan, sebagai

Huss dan Jerome 95

apa yang saya lakukan di tempat maut ini, apabila saya menyetujui hukuman jahat yang diberikan terhadap Wycliffe, dan terhadap martir suci, John Huss, tuan saya dan kawan saya. Ya! Saya mengakuinya dari hati saya, dan menyatakan dengan ngeri bahawa saya secara memalukan puyuh apabila, melalui ketakutan kematian, saya mengutuk doktrin mereka. Oleh itu saya memohon Maha Kuasa Tuhan kepada berkenan kepada maafkan saya saya dosa, dan ini satu khususnya, yang paling banyak keji daripada semua." Sambil menunjuk hakimnya, dia berkata dengan tegas: "Awak dikutuk Wycliffe

dan John Huss, bukan kerana mempunyai digoncang yang doktrin daripada yang gereja, tetapi secara ringkas kerana mereka mencela skandal yang berpunca daripada golongan paderi— mereka kemegahan, mereka kebanggaan, dan semua yang maksiat daripada yang prelat dan imam.

The benda yang mereka mempunyai diperakui, dan yang adalah tidak dapat dinafikan, I [114] juga berfikir dan menyatakan, seperti mereka.”

Kata-katanya terputus. Para pendeta, gemetar menahan amarah, berseru: “Apa perlunya bukti lebih lanjut? Kami melihat dengan mata kepala kami sendiri ahli bidaah yang paling degil!”

Tidak terpengaruh dengan badai itu, Jerome berseru: “Apa! adakah anda fikir saya takut mati? Anda telah menahan saya selama setahun penuh dalam penjara bawah tanah yang menakutkan, lebih mengerikan daripada kematian itu sendiri. Awak dah layan saya lebih dengan kejam daripada a Turki, Yahudi, atau pagan, dan saya daging mempunyai betul-betul reput dimatikan saya tulang hidup; dan belum lagi saya buat tidak aduan, untuk ratapan sakit menjadi seorang lelaki yang berhati dan berjiwa; tetapi saya tidak boleh tidak meluahkan perasaan saya kehairanan di sebegitu hebat kebiadaban ke arah a Kristian.”—
Ibid., jld. 2, ms 151-153.

Sekali lagi ribut kemarahan meletus, dan Jerome tergesa-gesa pergi ke penjara. Namun ada beberapa orang dalam perhimpunan itu yang kata-katanya telah membuat kesan yang mendalam dan ingin menyelamatkan nyawanya. Dia telah dikunjungi oleh orang kenamaan gereja dan digesa untuk menyerahkan dirinya kepada yang majlis. The paling cemerlang prospek adalah dibentangkan di hadapannya sebagai ganjaran untuk melepaskan penentangannya terhadap Rom. Tetapi seperti Gurunya apabila ditawarkan kemuliaan dunia, Jerome tetap teguh.

“Buktikan kepada saya daripada yang suci Tulisan itu saya pagi dalam kesilapan,” dia berkata, "dan aku akan

menolaknyanya."

"Tulisan Suci!" berseru salah seorang penggodanya, "Maka adakah segala-galanya harus dihakimi oleh mereka? Siapakah yang dapat memahaminya sehingga jemaat menafsirkannya?"

“Adakah tradisi manusia lebih layak dipercayai daripada Injil kami Penyelamat?” menjawab Jerome.

“Paul lakukan bukan Nasihatilah mereka kepada yang dia tulis untuk mendengarkan tradisi manusia, tetapi berkata, 'Selidiki Kitab Suci.'”

“Sesat!” adalah jawabannya, “Saya bertaubat setelah lama merayu awak. saya lihat itu awak adalah didesak pada oleh yang syaitan.”—Wylie, b. 3, ch. 10.

Erelong ayat daripada kutukan adalah lulus atas dia. Dia

[115] telah dipimpin keluar ke tempat yang sama atas mana Huss punya membuahkannya hasil naikkan hidupnya.

Dia pergi menyanyi pada miliknya cara, miliknya air muka berlampu naik dengan kegembiraan dan kedamaian. Pandangannya tertuju kepada Kristus, dan kepadanya kematian telah hilang itu ketakutan. Bila yang algojo, kira-kira kepada menyalakan yang longgokan, dipijak belakang dia, yang syahid berseru: “Marilah ke hadapan dengan berani; sapukan api di hadapan muka saya. Sekiranya saya takut, saya tidak sepatutnya berada di sini.”

Kata-kata terakhirnya, yang dilafazkan ketika api menyala di sekelilingnya, adalah doa. "Tuan, Maha Kuasa ayah," dia menangis, “mempunyai kesian pada saya, dan ampunilah dosaku; kerana Engkau tahu bahawa aku sentiasa mengasihi

kebenaran-Mu.”—Bonnechose, jld. 2, hlm. 168. miliknya suara berhenti, tetapi miliknya terus bibir kepada bergerak dalam solat. Bila yang kebakaran telah selesai itu kerja, abu syuhada, dengan tanah tempat mereka bersandar, dikumpulkan naik, dan suka mereka daripada Huss, adalah dilemparkan ke dalam yang Rhine.

Maka binasalah pembawa terang Tuhan yang setia. Tetapi cahaya kebenaran yang mereka nyatakan—cahaya teladan heroik mereka—tidak dapat dipadamkan. Begitu juga lelaki mungkin cuba untuk membalikkan matahari dalam itu kursus sebagai kepada mencegah yang subuh daripada itu hari yang bahkan ketika itu memecah dunia.

Hukuman mati terhadap Huss telah menyalakan api kemarahan dan kengerian di Bohemia. Dirasai oleh seluruh bangsa bahawa dia telah menjadi mangsa kedengkian para imam dan pengkhianatan maharaja. Dia diisytiharkan sebagai seorang guru kebenaran yang setia, dan majlis yang memutuskan kematiannya didakwa dengan kesalahan membunuh. Doktrinnya kini menarik perhatian yang lebih besar daripada sebelumnya. Dengan perintah paus, tulisan Wycliffe telah dihukum api. Tetapi mereka itu telah melarikan diri kemusnahan adalah sekarang dibawa keluar dari mereka tempat persembunyian dan belajar berkaitan dengan Alkitab, atau apa-apa bahagian daripadanya yang

boleh diperolehi oleh orang ramai, dan ramai yang telah dipimpin untuk menerima iman yang diperbaharui.

Huss dan Jerome 97

The pembunuh daripada Huss lakukan bukan berdiri secara senyap-senyap oleh dan saksi kejayaan perjuangannya. Paus dan maharaja bersatu untuk menghancurkan yang pergerakan, dan yang tentera daripada Sigismund adalah dilemparkan atas Bohemia.

Tetapi a penghantar adalah dinaikkan naik. Ziska, WHO tidak lama lagi selepas yang pembukaan [116] daripada yang peperangan menjadi sama sekali buta, belum lagi WHO adalah satu daripada yang jeneral terdaya pada zamannya, adalah pemimpin Bohemia. Mempercayai pertolongan Tuhan dan kebenaran

tujuan mereka, sehingga orang-orang dapat melawan tentera yang paling kuat yang boleh dibawa melawan mereka. sekali lagi dan sekali lagi yang maharaja, menaikkan segar tentera, diceroboh Bohemia, hanya untuk ditolak dengan memalukan. Kaum Hussite telah dibangkitkan daripada ketakutan akan kematian, dan tidak ada yang dapat menentang mereka. Beberapa tahun selepas pembukaan perang, Ziska yang berani mati; tetapi tempatnya diisi oleh Procopius, yang merupakan seorang jeneral yang sama berani dan mahir, dan dalam beberapa hal seorang pemimpin yang lebih berkebolehan.

Musuh orang Bohemia, mengetahui bahawa pahlawan buta itu telah mati,

menganggap peluang yang baik untuk memulihkan semua yang mereka telah hilang. Paus sekarang mengisytiharkan perang salib melawan Hussite, dan sekali lagi satu kekuatan yang besar telah dicetuskan ke atas Bohemia, tetapi hanya untuk mengalami kekalahan yang dahsyat. Satu lagi perang salib diisytiharkan. Di semua negara paus di Eropah, lelaki, wang, dan amunisi perang dibangkitkan. Orang ramai berbondong-bondong mengikut standar kepausan, yakin bahawa pada akhirnya akan diakhiri oleh bidaah Hussite. Yakin akan kemenangan, yang luas memaksa masuk Bohemia. The orang ramai berhimpun untuk menghalau mereka. Kedua-dua tentera itu mendekati satu

sama lain sehingga hanya sebatang sungai yang terbentang antara mereka. “The tentera salib adalah dalam sangat atasan memaksa, tetapi bukannya berlari melintasi aliran, dan menutup dalam pertempuran dengan orang-orang Hussit yang telah mereka temui sejauh ini, mereka berdiri memandang dalam diam ke arah pahlawan-pahlawan itu.”—Wylie, b. 3, ch. 17. Kemudian tiba-tiba ketakutan misteri menimpa tuan rumah. Tanpa pukulan, itu besar memaksa pecah dan bertaburan sebagai jika dihalau oleh an ghaib kuasa. Hebat nombor adalah disembelih oleh yang Hussite tentera, yang mengejar pelarian, dan an besar sekali harta rampasan jatuh ke dalam yang tangan daripada yang pemenang,

sehingga perang, bukannya memiskinkan, memperkaya orang Bohemia.

A beberapa tahun nanti, bawah a baru paus, masih yang lain perang salib adalah ditetapkan dengan berjalan kaki. Seperti dahulu, lelaki dan sumber telah diambil dari semua negara paus [117] di Eropah. Hebat adalah dorongan yang diberikan kepada mereka WHO sepatutnya terlibat dalam ini bahaya perusahaan. penuh pengampunan daripada yang

paling keji jenayah adalah dipastikan kepada setiap tentera salib. Semua WHO meninggal dunia di peperangan telah dijanjikan seorang yang kaya ganjaran di syurga, dan mereka yang terselamat adalah kepada menuai penghormatan dan kekayaan pada yang padang daripada pertempuran. Sekali lagi tentera yang besar dikumpulkan, dan, melintasi sempadan mereka memasuki Bohemia. The Hussite angkatan jatuh belakang sebelum ini mereka, dengan demikian melukis penceroboh lebih jauh dan lebih jauh ke dalam yang negara, dan mengetuai mereka untuk mengira yang kemenangan sudah

menang. Pada terakhir yang tentera daripada Procopius membuat pendirian, dan berpaling kepada musuh, maju untuk berperang. tentera salib, sekarang menemui mereka kesilapan, berbaring dalam mereka perkhemahan menanti yang permulaan. Sebagai yang bunyi daripada yang menghampiri memaksa adalah didengari, malah sebelum ini yang Hussites adalah dalam penglihatan, a panik sekali lagi jatuh atas tentera salib. Putera, jeneral, dan askar biasa, membuang baju besi mereka, melarikan diri ke semua arah. Sia-sia utusan paus, yang yang Ketua daripada yang pencerobohan, diusahakan kepada perhimpunan miliknya ketakutan dan tidak teratur

angkatan. Walaupun miliknya sepenuhnya usaha, dia dirinya sendiri telah hanyut dalam arus pelarian. Kekalahan telah selesai, dan sekali lagi an besar sekali harta rampasan jatuh ke dalam yang tangan daripada yang pemenang.

Oleh itu, untuk kedua kalinya tentera yang besar, dihantar oleh negara-negara yang paling berkuasa di Eropah, sekumpulan lelaki yang berani, suka berperang, terlatih dan dilengkapi untuk berperang, melarikan diri tanpa pukulan di hadapan pembela negara yang kecil dan lemah. Berikut adalah manifestasi kuasa ilahi. The penceroboh adalah dipukul dengan a ghaib terror. Dia yang menggulingkan tentera Firaun di Laut Merah, yang

mengusir tentera Midian di hadapan Gideon dan tiga ratus orangnya, yang dalam satu malam merendahkan tentera Asyur yang sombong itu, telah kembali mengulurkan miliknya tangan kepada layu yang kuasa daripada yang penindas. "Di sana adalah mereka dalam ketakutan yang besar, di mana tidak ada ketakutan: kerana Tuhan telah mencerai-beraikan tulang orang yang berkemah melawan engkau: engkau telah mempermalukan mereka, kerana Allah telah menghina mereka." Mazmur 53:5.

[118] Para pemimpin paus, yang berputus asa untuk menakluki dengan kekerasan, akhirnya menggunakan diplomasi. Satu kompromi telah dibuat, bahawa walaupun mengaku

memberikan kebebasan hati nurani kepada orang Bohemia, benar-benar dikhianati. mereka ke dalam yang kuasa daripada Rom. The Bohemia telah menetapkan empat perkara sebagai syarat perdamaian dengan Rom: pemberitaan Injil secara percuma; hak seluruh gereja untuk kedua-dua roti dan wain dalam perjamuan, dan penggunaan bahasa ibunda dalam penyembahan ilahi; pengecualian paderi daripada semua jawatan dan pihak berkuasa sekular; dan, dalam kes daripada jenayah, yang bidang kuasa daripada yang awam mahkamah

Huss dan Jerome 99

atas ulama dan awam sama. Pihak berkuasa paus akhirnya “bersetuju bahawa empat pasal Hussites harus diterima, tetapi hak untuk menjelaskannya, iaitu, menentukan import tepatnya, sepatutnya milik kepada yang majlis—dalam lain perkataan, kepada yang paus dan yang maharaja.”—Wylie, b. 3, ch. 18. Pada ini asas a perjanjian telah dimasuki, dan Rom memperoleh melalui penipuan dan penipuan apa yang gagal diperolehnya melalui konflik; kerana, meletakkan tafsirannya sendiri yang Hussite artikel, sebagai atas yang Bible, dia boleh sesat maknanya sesuai dengan tujuannya sendiri.

Sebilangan besar kelas di Bohemia, melihat bahawa ia mengkhianati kebebasan mereka, tidak dapat bersetuju dengan perjanjian itu. Perpecahan dan perpecahan timbul, membawa kepada perselisihan dan pertumpahan darah sesama mereka. Dalam perselisihan ini Procopius yang mulia jatuh, dan kebebasan Bohemia musnah.

Sigismund, pengkhianat Huss dan Jerome, kini menjadi raja Bohemia, dan terlepas dari sumpahnya untuk menyokong hak orang Bohemia, dia terus mendirikan kepausan. Tetapi dia telah memperoleh sedikit dengan ketaatannya kepada Rom. Selama dua puluh tahun hidupnya telah dipenuhi dengan kerja keras dan bahaya.

Tenteranya telah dibazirkan dan miliknya perbendaharaan dikeringkan oleh a panjang dan tidak membuahakan hasil perjuangan; dan sekarang, selepas memerintah setahun, dia meninggal dunia, meninggalkannya kerajaan pada ambang daripada perang saudara, dan mewariskan kepada anak cucu nama yang berjenama dengan keburukan.

Pergolakan, perselisihan, dan pertumpahan darah adalah berlarutan. sekali lagi asing

tentera menyerang Bohemia, dan perselisihan dalaman terus mengganggu [119] negara. Mereka yang tetap setia kepada Injil telah mengalami penganiayaan berdarah.

Ketika saudara-saudara mereka yang

dahulu, bergabung dengan Rom, menyerap kesalahannya, mereka yang berpegang pada iman kuno telah terbentuk. diri mereka sendiri ke dalam a tersendiri gereja, mengambil yang nama daripada “Saudara Bersatu.” ini bertindak melukis atas mereka kutukan daripada semua kelas. Namun mereka ketegasan adalah tak goyah. Terpaksa kepada cari tempat perlindungan dalam yang hutan dan gua, mereka masih berhimpun kepada membaca milik Tuhan perkataan dan Bersatu dalam ibadatnya.

Melalui utusan yang dihantar secara diam-diam ke negara-negara yang berbeza, mereka mengetahui bahawa di sana-sini terdapat “pengakuan kebenaran yang terpendil, sedikit di

kota ini dan sedikit di kota itu, objek penganiayaan, seperti mereka sendiri; dan di tengah-tengah pergunungan Alps terdapat sebuah gereja kuno, bersandar pada asas Kitab Suci, dan memprotes yang penyembah berhala rasuah daripada Rom.”—Wylie, b. 3, ch. 19.

Perisikan ini diterima dengan gembira, dan surat-menyurat dibuka dengan orang Kristian Waldensian.

Berpegang teguh kepada Injil, orang Bohemia menunggu sepanjang malam mereka penganiayaan, dalam yang paling gelap jam masih berpusing mereka mata ke arah ufuk seperti orang yang berjaga-jaga untuk pagi. “Undi mereka telah dibuang dalam jahat hari, tetapi... mereka teringat yang perkataan pertama dilafazkan oleh Huss, dan berulang oleh Jerome, itu a abad mesti berpusing sebelum itu hari sepatutnya rehat. Ini adalah kepada yang Taborites [Hussites] apa yang perkataan daripada Yusuf adalah

kepada yang suku kaum dalam yang rumah daripada perhambaan: 'Saya mati, dan Tuhan pasti akan melawat kamu, dan membawa kamu keluar.'"—*Ibid.*, b. 3, ch. 19. “The penutup tempoh daripada yang kelima belas abad disaksikan pertambahan perlahan tetapi pasti gereja-gereja Ikhwan. Walaupun jauh dari menjadi tidak diganggu, mereka belum lagi dinikmati perbandingan berehat. Pada permulaannya daripada yang keenam belas abad mereka gereja-gereja berjumlah dua ratus di Bohemia dan Moravia.”—Ezra Hall Gillett, *Life and Times of John Huss*, vol. 2, hlm. 570. “Begitu baiknya sisa yang, melarikan diri yang merosakkan kemarahan daripada kebakaran dan pedang,

adalah dibenarkan untuk lihat yang
subuh daripada itu hari yang Huss
telah diramalkan.”—Wylie, b. 3, ch.
19.

Bab 7 — Luther Perpindahan daripada Rom

Terutama di antara mereka yang dipanggil untuk memimpin gereja dari kegelapan kepausan kepada terang iman yang lebih murni, berdiri Martin Luther. Bersemangat, bersemangat, dan berbakti, tidak mengenal takut melainkan takut akan Tuhan, dan tidak mengakui asas untuk iman agama melainkan Kitab Suci, Luther adalah orang pada zamannya; melaluinya Allah melaksanakan a hebat kerja untuk yang reformasi daripada yang gereja dan pencerahan dunia.

Suka yang pertama bentara daripada yang injil, Luther timbul daripada yang peringkat kemiskinan.

Tahun-tahun awalnya dihabiskan di rumah sederhana seorang Jerman petani. Oleh setiap hari bersusah payah sebagai a pelombong miliknya ayah diperolehi yang bermakna untuk pendidikannya. Dia berniat untuk menjadi peguam; tetapi Tuhan berniat untuk menjadikan dia seorang pembina di bait suci besar yang bangkit dengan perlahan-lahan selama berabad-abad. Kesusahan, kekurangan, dan disiplin yang berat adalah sekolah di mana Hikmat Tak Terhingga mempersiapkan Luther untuk misi penting dalam hidupnya.

Bapa Luther adalah seorang lelaki

yang kuat pikiran dan aktif serta kuasa yang besar daripada watak, jujur, tegas, dan terus terang. Dia adalah berpegang pada keyakinannya tentang tugasnya, biarlah akibatnya menjadi apa yang mereka mungkin. Akal budinya yang tinggi menyebabkan dia menganggap sistem monastik dengan tidak percaya. Dia adalah sangat tak puas hati bila Luther, tanpa miliknya persetujuan, memasuki biara; dan ia adalah dua tahun sebelum bapa didamaikan kepada miliknya anak lelaki, dan malah kemudian miliknya pendapat kekal yang sama.

Ibu bapa Luther memberikan perhatian yang besar terhadap pendidikan dan [121] latihan anak-anak mereka. Mereka berusaha untuk mengajar mereka dalam

ilmu daripada Tuhan dan yang berlatih daripada Kristian kebajikan. The milik ayah

doa sering naik dalam pendengaran anaknya agar anak itu mengingat nama Tuhan dan suatu hari membantu dalam kemajuan miliknya kebenaran. Setiap kelebihan untuk akhlak atau intelektual budaya yang kehidupan mereka bersusah payah membenarkan mereka menikmatinya telah dipertingkatkan dengan penuh semangat oleh ibu bapa ini. Usaha mereka bersungguh-sungguh dan gigih untuk mempersiapkan anak-anak mereka ke arah kehidupan yang bertaqwa dan berguna. Dengan ketegasan mereka dan kekuatan daripada watak mereka

kadang-kadang bersenam juga hebat
keterukan;

101

tetapi yang Pembaharu dirinya, walaupun sedar itu dalam beberapa penghormatan yang telah mereka silap, didapati dalam disiplin mereka lebih untuk meluluskan daripada mengutuk.

Di sekolah, di mana dia dihantar pada usia muda, Luther diperlakukan dengan kasar dan juga kekerasan. Begitu besar kemiskinannya ibu bapa itu atas pergi daripada rumah kepada sekolah dalam yang lain bandar dia untuk sementara waktu diwajibkan untuk mendapatkan makanannya dengan menyanyi dari pintu ke pintu, dan dia sering menderita kelaparan. Idea yang suram dan khurafat agama

kemudian berlaku diisi dia dengan rasa takut. Dia akan berbohong turun pada waktu malam dengan hati yang pilu, memandang ke hadapan dengan gementar hingga gelap masa hadapan dan dalam tetap keganasan di yang terfikir daripada Tuhan sebagai a hakim yang tegas, tidak henti-henti, seorang yang zalim yang kejam, bukannya Bapa syurga yang baik hati. Namun di bawah begitu banyak dan begitu besar kekecewaan Luther menekan dengan tegas ke hadapan ke arah yang tinggi standard daripada akhlak dan kecemerlangan intelek yang memikat jiwanya. Dia dahagakan ilmu, dan bersungguh-sungguh dan praktikal watak daripada miliknya fikiran dipimpin dia kepada keinginan

yang

padu dan berguna sebaliknya daripada yang mempamerkan diri dan dangkal.

Bila, di yang umur daripada lapan belas, dia masuk yang Universiti daripada Erfurt, keadaannya lebih baik dan prospeknya lebih cerah daripada dalam miliknya lebih awal tahun.

miliknya ibu bapa mempunyai oleh berjimat cermat dan industri diperolehi a kecekapan, mereka adalah mampu kepada render dia semua diperlukan

[122] bantuan. Dan pengaruh rakan-rakan yang bijak telah sedikit sebanyak mengurangkan kesan suram dari latihannya dahulu. Dia menggunakan dirinya untuk mengkaji pengarang terbaik, dengan tekun menghargai pemikiran mereka yang paling berat

dan menjadikan kebijaksanaan orang bijak miliknya. Malah bawah yang keras disiplin daripada miliknya bekas tenaga pengajar dia telah janji awal diberikan perbezaan, dan dengan pengaruh yang menggalakkan fikirannya berkembang pesat. Ingatan yang terpelihara, imaginasi yang meriah, kuasa penaakulan yang kuat, dan aplikasi yang tidak jemu tidak lama kemudian meletakkannya di kedudukan yang terulung di kalangan rakan-rakannya. Disiplin intelektual mematangkan pemahamannya dan membangkitkan aktiviti minda dan ketajaman persepsi yang menyediakannya untuk konflik hidupnya.

The rasa takut daripada yang Tuan

berdiam dalam yang hati daripada Luther, membolehkan dia untuk mengekalkan keteguhan tujuannya dan membawanya kepada kerendahan hati yang mendalam di hadapan Tuhan. Dia mempunyai rasa pergantungan yang berterusan kepadanya ilahi bantuan, dan dia lakukan bukan gagal kepada bermula setiap satu hari dengan solat, sambil miliknya hati adalah secara berterusan bernafas a petisyen untuk bimbingan

*milik Luther Perpindahan
daripada Rom 103*

dan sokongan. “Berdoa dengan baik,” dia sering berkata, “adalah separuh daripada pembelajaran.”—D'Aubigne, b. 2, ch. 2.

Ketika suatu hari meneliti buku-buku di perpustakaan universiti, Luther ditemui a bahasa Latin Bible. begitu a buku dia telah tidak pernah dilihat sebelum ini. Dia jahil malah daripada kewujudannya. Dia ada mendengar sebahagian daripada Injil dan Surat, yang dibacakan kepada orang ramai semasa ibadat awam, dan dia menyangka bahawa ini adalah keseluruhan Alkitab. Sekarang, untuk yang pertama masa, dia memandang

atas yang keseluruhan daripada milik Tuhan perkataan. Dengan rasa kagum dan hairan yang bercampur aduk dia membuka halaman suci; dengan dipercepatkan nadi dan berdebar-debar hati dia membaca untuk dirinya sendiri yang perkataan daripada kehidupan, berhenti seketika sekarang dan kemudian kepada berseru: “Wahai itu Tuhan akan bagi saya sebegitu a buku untuk diri saya sendiri!”— *Ibid.*, b. 2, ch. 2. Malaikat daripada syurga itu oleh miliknya sebelah, dan sinaran daripada ringan daripada yang takhta daripada Tuhan mendedahkan khazanah kebenaran kepada pemahamannya. Dia pernah takut untuk menyinggung perasaan Tuhan, tetapi sekarang yang dalam sabitan

daripada miliknya syarat sebagai a orang berdosa memegangnya tidak pernah sebelumnya.

An bersungguh-sungguh keinginan kepada jadilah percuma daripada dosa dan kepada cari kedamaian dengan Tuhan [123] akhirnya membawanya memasuki sebuah biara dan mengabdikan dirinya kepada seorang biara

kehidupan. Di sini dia adalah diperlukan kepada melaksanakan yang paling rendah membosankan dan kepada mengemis daripada rumah kepada rumah. Dia adalah di an umur bila hormat dan penghargaan adalah yang paling tidak sabar-sabar dambakan, dan jawatan-jawatan rendah ini amat memalukan perasaan semula jadinya; tetapi dia bersabar

penghinaan ini, mempercayai bahawa ia perlu kerana dosanya. Setiap seketika itu boleh jadilah terhindar daripada miliknya setiap hari tugas dia bekerja dalam pelajaran, merompak dirinya daripada tidur dan berdendam walaupun masa yang dihabiskan untuk makan sedikit. Di atas segala-galanya yang dia sukai yang belajar daripada milik Tuhan perkataan. Dia telah dijumpai a Bible dirantai kepada dinding biara, dan untuk ini dia sering membaiki. Ketika keyakinannya akan dosa semakin mendalam, dia berusaha dengan perbuatannya sendiri untuk memperoleh pengampunan dan kedamaian. Dia dipimpin a paling ketat kehidupan, berusaha oleh berpuasa, berjaga-jaga, dan sebatan

kepada menundukkan yang kejahatan daripada miliknya alam semula jadi, daripada yang yang kehidupan monastik telah dibawa tidak lepaskan. Dia mengecut daripada tidak pengorbanan oleh yang dia mungkin mencapai kesucian hati yang membolehkan dia berdiri diperkenankan di hadapan Tuhan. “Saya memang seorang bhikkhu yang soleh,” dia selepas itu berkata, “dan diikuti yang peraturan daripada saya pesanan lebih dengan tegas daripada saya boleh meluahkan. Sekiranya seorang bhikkhu dapat memperoleh syurga dengan perbuatan bhikkhunya, saya harus melakukannya sudah tentu mempunyai telah berhak kepada ia. Jika ia telah diteruskan banyak

lebih lama, saya sepatutnya telah membawa rasa malu saya pun sampai mati.”—

Ibid., b. 2, ch. 3. Akibat daripada disiplin yang menyakitkan ini dia kehilangan kekuatan dan mengalami kekejangan pengsan, yang kesannya dia tidak pernah sepenuhnya pulih. Tetapi dengan semua miliknya usaha miliknya jiwa yang terbeban tidak mendapat kelegaan. Dia akhirnya didorong ke ambang keputusasaan.

Apabila Luther nampak bahawa semuanya telah hilang, Tuhan membangkitkan seorang kawan dan penolong baginya. Staupitz yang saleh membuka firman Tuhan kepada fikiran Luther dan menyuruhnya mengalihkan pandangan dari dirinya, berhenti yang renungan daripada tak

terhingga hukuman untuk yang
pelanggaran milik Tuhan
undang-undang, dan tengok kepada
Yesus, miliknya pengampunan dosa
Penyelamat. “ Sebaliknya

[124] menyiksa diri sendiri kerana
dosa-dosamu, lemparkan dirimu ke
dalam pelukan Penebus. Percayalah
kepada-Nya, dalam kebenaran
hidup-Nya, dalam penebusan
kematian-Nya.... Dengarlah Anak
Tuhan. Dia menjadi lelaki kepada
memberi awak yang jaminan daripada
ilahi nikmat.” “Cinta Dia WHO
pertama kali dicintai kamu.”— *Ibid.*,
b. 2, ch. 4. Justeru bercakap ini utusan
daripada belas kasihan. Kata-katanya
membuat kesan yang mendalam dalam
fikiran Luther. Selepas bergelut

dengan kesilapan yang telah lama dikenang, dia dapat memahami kebenaran, dan kedamaian datang kepada jiwanya yang kacau.

Luther telah ditahbiskan sebagai imam dan dipanggil dari biara ke a jawatan profesor dalam yang Universiti daripada Wittenberg. Di sini dia menggunakan dirinya untuk mempelajari Kitab Suci dalam bahasa-bahasa asli. Dia mulakan kepada syarahan atas yang Bible; dan yang buku daripada Mazmur, yang Injil, dan Surat-surat dibuka kepada pemahaman orang ramai yang bergembira pendengar. Staupitz, miliknya kawan dan atasan, didesak dia untuk naik ke atas mimbar dan menyampaikan firman Tuhan. Luther

teragak-agak, merasakan dirinya tidak layak untuk bercakap kepada orang ramai menggantikan Kristus. Ia adalah sahaja selepas a panjang perjuangan itu dia membuahakan hasil kepada yang permintaan miliknya kawan-kawan. Sudah dia adalah besar dalam yang kitab suci, dan yang rahmat daripada Tuhan berehat atas dia. miliknya kefasihan berbicara terpikat miliknya pendengar, kejelasan dan kuasa dengan yang beliau membentangkan kebenaran meyakinkan mereka pemahaman, dan miliknya semangat tersentuh mereka hati.

Luther adalah masih a benar anak lelaki daripada yang paus gereja dan telah tidak menyangka bahawa dia akan pernah menjadi apa-apa lagi.

Dalam ketentuan Tuhan dia dipimpin kepada melawat Rom. Dia dikejar miliknya perjalanan pada kaki, penginapan dekat biara pada yang cara. Pada a biara dalam Itali dia adalah diisi dengan hairan di yang kekayaan, kehebatan, dan kemewahan itu dia disaksikan. Dikurniakan pendapatan yang besar, para bhikkhu tinggal di pangsapuri yang indah, berpakaian diri mereka sendiri dalam yang terkaya dan paling mahal jubah, dan kenduri di a mewah meja. Dengan pedih was-was Luther

*milik Luther Perpisahan
daripada Rom 105*

dibezakan ini tempat kejadian dengan yang penafian diri dan kesusahan daripada miliknya nyawa sendiri. Fikirannya semakin bercelaru.

Akhirnya dia nampak dari kejauhan kota berbukit tujuh itu. Dengan mendalam [125] emosi dia sujud dirinya sendiri atas yang bumi, berseru: “Suci Rom, aku tabik kepadamu!”— *Ibid.*, b. 2, ch. 6. Dia memasuki kota, melawat gereja-gereja, mendengar kisah-kisah menakjubkan yang diulangi oleh paderi dan bhikkhu, dan melakukan semua upacara yang diperlukan. Ke mana-mana dia memandang atas adegan itu diisi dia dengan kehairanan

dan seram. Dia melihat bahawa kemungkaran wujud di kalangan semua golongan pendeta. Dia dengar tak senonoh lawak daripada prelat, dan adalah diisi dengan seram di mereka kata-kata kotor yang mengerikan, walaupun semasa beramai-ramai. Ketika dia bergaul dengan para bhikkhu dan warga negara, dia bertemu dengan pelecehan, pesta pora. Berpaling ke mana dia akan, di tempat kesucian dia mendapati fitnah. “Tiada siapa boleh bayangkan,” dia menulis, “apa dosa dan tindakan keji yang dilakukan di Rom; mereka mesti dilihat dan didengar untuk dipercayai. Oleh itu mereka berada dalam kebiasaan daripada berkata, 'Jika di sana ialah a neraka, Rom ialah dibina

habis ia: ia ialah an jurang yang mana mengeluarkan segala jenis dosa.”—
Ibid., b. 2, ch. 6.

Melalui dekret baru-baru ini, indulgensi telah dijanjikan oleh paus kepada semua orang yang akan naik berlutut "tangga Pilatus," kata kepada mempunyai telah turun oleh Penyelamat kita pada pergi yang balai penghakiman Rom dan telah dihantar secara ajaib dari Yerusalem ke Rom. Pada suatu hari Luther sedang mendaki anak tangga ini dengan tekun, ketika tiba-tiba terdengar suara seperti guruh berkata kepadanya: cuma hendaklah hidup oleh iman.” orang Rom 1:17. Dia timbul kepada miliknya kaki dan dipercepatkan dari yang tempat dalam rasa malu dan

seram. Teks itu tidak pernah kehilangan kuasanya ke atas jiwanya. Sejak itu dia melihat dengan lebih jelas daripada sebelumnya tentang kekeliruan percaya kepada pekerjaan manusia untuk keselamatan, dan perlunya iman yang berterusan dalam jasa Kristus. Matanya telah dibuka, dan tidak akan ditutup lagi, kepada khayalan kepausan. Bila dia berpaling miliknya muka daripada Rom dia telah berpaling jauh juga dalam hati, dan sejak saat itu perpisahan itu semakin meluas, sehingga dia memutuskan semua hubungan dengan gereja paus.

Selepas miliknya kembali daripada Rom, Luther menerima di yang Universiti daripada Wittenberg yang ijazah daripada doktor daripada

ketuhanan. Sekarang dia adalah di kebebasan kepada mengabdikan dirinya, tidak pernah sebelumnya, kepada Kitab Suci yang dicintainya. Dia [126] telah bersumpah untuk belajar dengan teliti dan berkhutbah dengan setia firman Tuhan, bukan perkataan dan doktrin paus, semua hari daripada miliknya kehidupan. Dia adalah tidak lebih lama yang semata-mata sami atau profesor,

tetapi pemberita Injil yang diberi kuasa. Dia telah dipanggil sebagai gembala untuk menggembalakan kawanan domba Tuhan, yang lapar dan dahaga akan kebenaran. Dia dengan tegas menyatakan bahawa orang Kristian tidak boleh menerima doktrin lain selain doktrin yang bersandarkan pada kuasa Kitab Suci. Kata-kata ini menyentuh asas ketuanan paus. Mereka mengandungi prinsip penting Reformasi.

Luther melihat bahaya meninggikan teori manusia di atas firman Tuhan. Dia tanpa gentar menyerang kecurangan spekulatif pelajar sekolah itu dan menentang yang falsafah dan

teologi yang telah sekian lama memegang pengaruh mengawal ke atas rakyat. Dia mengecam kajian sedemikian sebagai bukan sahaja tidak bernilai tetapi merosakkan, dan berusaha untuk memalingkan fikiran pendengarnya daripada kecanggihan ahli falsafah dan ahli teologi. kepada yang abadi kebenaran ditetapkan seterusnya oleh nabi-nabi dan rasul-rasul. Berharga adalah mesej yang dia sampaikan kepada orang ramai yang bersemangat itu digantung atas miliknya perkataan. tidak pernah sebelum ini telah sebegitu ajaran jatuh ke atas mereka telinga. The gembira perkhabaran daripada a milik Juruselamat cinta, yang jaminan pengampunan dan kedamaian melalui

darah penebusan-Nya,
menggembirakan hati mereka dan
diilhamkan dalam mereka an abadi
harapan. Pada Wittenberg a cahaya
tadi dinyalakan yang sinaran
sepatutnya memanjangkan kepada
yang paling tinggi bahagian daripada
Bumi, dan yang adalah kepada
meningkat dalam kecerahan kepada
yang dekat daripada masa. Tetapi
cahaya dan kegelapan tidak boleh
selaras. Antara kebenaran dan
kesilapan terdapat konflik yang tidak
dapat dihalang. Untuk menegakkan
dan mempertahankan yang satu adalah
kepada serang dan menggulingkan
yang lain. kami Penyelamat dirinya
sendiri mengisytiharkan: “Saya datang
bukan kepada hantar keamanan, tetapi

a pedang.” Matthew 10:34. Berkata Luther, beberapa tahun selepas pembukaan Reformasi: “Allah tidak memberi petunjuk saya, Dia menolak saya ke hadapan. Dia membawa saya jauh. saya pagi bukan

[127] tuan kepada diri saya sendiri. Saya ingin hidup dalam ketenangan; tetapi saya tercampak ke tengah-tengah daripada kekecohan dan revolusi.”—D'Aubigne, b. 5, ch. 2. Dia kini akan digesa menyertai pertandingan itu.

Gereja Rom telah memperdagangkan anugerah Tuhan. Meja penukar wang (Matius 21:12) diletakkan di sebelah dia mezbah, dan yang udara bergema dengan yang jerit daripada pembeli dan penjual. Di bawah yang rayuan

daripada menaikkan dana untuk yang ereksi daripada Gereja St. Peter di Rom, indulgensi untuk dosa telah ditawarkan secara terbuka untuk dijual oleh kuasa paus. Dengan harga kejahatan sebuah bait harus dibangun untuk penyembahan Tuhan—batu penjuru diletakkan dengan upah kemunggaran! Tetapi yang sangat bermakna diterima pakai untuk milik Rom kebesaran menimbulkan tamparan yang paling dahsyat terhadap kuasa dan kebesarannya. Ia adalah ini

*milik Luther Perpisahan
daripada Rom 107*

yang membangkitkan musuh-musuh kepausan yang paling gigih dan berjaya, dan dipimpin kepada yang pertempuran yang bergegar yang paus takhta dan menghentakkan mahkota tiga di atas kepala paus.

Pegawai yang dilantik untuk menjalankan penjualan indulgensi di Jerman—Tetzel namanya—telah disabitkan dengan kesalahan paling hina terhadap masyarakat dan terhadap hukum Tuhan; tetapi setelah terlepas daripada hukuman yang sepatutnya kerana jenayahnya, dia telah bekerja untuk meneruskan projek-projek upahan dan tidak bertanggungjawab

paus. Dengan keterlaluan yang hebat dia mengulangi kepalsuan yang paling jelas dan kisah-kisah mengagumkan yang berkaitan dengannya memperdayakan jahil, percaya, dan khurafat orang ramai. Telah mereka memiliki firman Tuhan mereka tidak akan tertipu sedemikian. Ia adalah kepada simpan mereka bawah yang kawalan daripada yang kepausan, dalam pesanan kepada membesarkan kuasa dan kekayaan para pemimpinnya yang bercita-cita tinggi, sehingga Alkitab telah dihalang daripada mereka. (Lihat John CL Gieseler, *A Compendium of Ecclesiastical History*, per. 4, sec. 1, par. 5.)

Ketika Tetzel memasuki sebuah

kota, seorang utusan pergi di hadapannya, mengumumkan: “Karunia Tuhan dan Bapa yang kudus ada di pintu gerbangmu.”—D'Aubigne, b. 3, ch. 1. Dan orang ramai menyambut penyamar yang menghujat itu seolah-olah dia adalah Tuhan sendiri yang turun dari syurga kepada mereka. The tidak terkenal lalu lintas adalah ditetapkan naik dalam yang gereja, dan Tetzl, naik mimbar, dipuji indulgensi sebagai yang paling [128] pemberian Tuhan yang berharga. Dia mengisytiharkan itu berdasarkan sijilnya daripada maafkan semua yang dosa yang yang pembeli sepatutnya selepas itu keinginan untuk berkomitmen akan

diampuni dia, dan bahawa “bahkan pertobatan tidak diperlukan.”— *Ibid.*, b. 3, ch. 1. Lebih daripada ini, dia meyakinkan pendengarnya itu yang indulgensi telah kuasa kepada jimat bukan sahaja yang hidup tetapi yang mati; itu yang sangat seketika yang wang sepatutnya denting di bahagian bawah dadanya, jiwa yang bagi pihaknya ia telah dibayar akan melarikan diri daripada api penyucian dan buat itu cara kepada syurga. (Lihat KR Hagenbach, *Sejarah daripada yang reformasi*, jld. 1, hlm. 96.)

Apabila Simon Magus menawarkan untuk membeli kuasa para rasul kepada kerja keajaiban, Peter menjawab dia: “Mu wang binasa bersama kamu, kerana kamu

menyangka bahawa karunia Allah boleh dibeli dengan wang.” Perbuatan 8:20. Tetapi Tetzel's tawaran adalah digenggam oleh ribuan yang bersemangat. Emas dan perak mengalir ke dalam perbendaharaannya. Sebuah keselamatan itu boleh jadinya dibeli dengan wang adalah lebih dengan mudah diperoleh daripada itu yang memerlukan taubat, iman, dan rajin usaha kepada menentang dan diatasi dosa. (Lihat Lampiran Nota untuk muka surat 59.)

Doktrin indulgensi telah ditentang oleh orang-orang yang berilmu dan bertakwa dalam Gereja Rom, dan terdapat ramai yang tidak mempunyai kepercayaan kepada pura-pura jadi sebaliknya kepada kedua-duanya alasan dan wahyu. Tiada prelat berani meninggikan suaranya menentang lalu lintas yang jahat ini; tetapi fikiran manusia menjadi terganggu dan gelisah, dan ramai yang bersungguh-sungguh bertanya sama ada Tuhan tidak akan bekerja melalui beberapa alat untuk penyucian gereja-Nya.

Luther, walaupun masih seorang paus dari jenis yang paling ketat,

dipenuhi dengan kengerian terhadap anggapan menghujat para penyebar kesenangan. Ramai jemaahnya sendiri telah membeli sijil pengampunan, dan mereka tidak lama lagi bermula kepada datang kepada mereka paderi, mengaku mereka pelbagai dosa, dan mengharapkan pengampunan, bukan kerana mereka bertaubat dan ingin melakukan pembaharuan, tetapi atas dasar pengampunan. Luther menolak mereka pengampunan, dan diberi amaran mereka itu melainkan mereka sepatutnya

[129] bertaubat dan pembaharuan mereka nyawa, mereka mesti binasa dalam mereka dosa. Dalam kebingungan besar mereka membaiki Tetzal dengan aduan bahawa pengakuan mereka

telah menolak sijilnya; dan ada yang berani menuntut wang mereka dikembalikan kepada mereka. Saudara itu dipenuhi dengan kemarahan. Dia mengucapkan kutukan yang paling dahsyat, menyebabkan api dinyalakan di dataran awam, dan mengisytiharkan bahawa dia “telah menerima perintah dari paus untuk membakar semua bidaah yang beranggapan menentang indulgensinya yang paling kudus.”—D'Aubigne, b. 3, ch. 4.

Luther sekarang masuk dengan berani atas miliknya kerja sebagai a juara daripada kebenaran. Suaranya kedengaran dari mimbar dengan amaran yang sungguh-sungguh. Dia ditetapkan sebelum ini yang orang ramai yang menyinggung perasaan

watak daripada dosa, dan diajar mereka itu ia ialah mustahil untuk lelaki, oleh miliknya sendiri kerja, kepada mengurangkan kesalahannya atau mengelak daripada hukumannya. Tiada apa-apa selain pertobatan kepada Tuhan dan iman kepada Kristus yang dapat menyelamatkan orang berdosa. Rahmat Kristus tidak dapat dibeli; ia adalah hadiah percuma. Dia menasihati orang ramai supaya tidak untuk membeli indulgensi, tetapi untuk melihat dalam iman kepada Penebus yang disalibkan. Dia menceritakan pengalamannya yang menyakitkan dengan sia-sia mencari melalui penghinaan dan penebusan dosa untuk mendapatkan keselamatan, dan meyakinkan para

pendengarnya bahawa dengan berpaling dari dirinya sendiri dan percaya kepada Kristus dia mendapat kedamaian dan kegembiraan.

Semasa Tetzel meneruskan lalu lintasnya dan kepura-puraannya yang jahat, Luther ditentukan atas a lebih berkesan bantahan terhadap ini menangis penderaan. Satu majlis tidak lama lagi ditawarkan. Gereja istana Wittenberg yang dimiliki ramai peninggalan, yang pada pasti suci hari adalah dipamerkan kepada

*milik Luther Perpisahan
daripada Rom 109*

orang ramai, dan pengampunan penuh dosa telah diberikan kepada semua yang kemudiannya melawat gereja dan membuat pengakuan. Sehubungan itu pada hari-hari ini orang ramai dalam hebat nombor terpaksa ke sana. satu daripada yang paling yang penting dalam peristiwa-peristiwa ini, perayaan All Saints, semakin hampir. Pada hari sebelumnya, Luther, menyertai orang ramai yang sudah menuju ke gereja, menampal di pintunya sebuah kertas yang mengandungi Sembilan puluh lima dalil terhadap yang doktrin daripada indulgensi.

Dia diisytiharkan miliknya kesanggupan kepada mempertahankan ini tesis seterusnya hari di yang [130] universiti, terhadap semua WHO sepatutnya lihat sesuai kepada serang mereka.

miliknya dalil tertarik universal perhatian. mereka adalah baca dan baca semula, dan berulang dalam setiap arah. Hebat keterujaan telah diwujudkan di universiti dan di seluruh bandar. Melalui tesis ini ditunjukkan bahawa yang kuasa untuk memberikan pengampunan daripada dosa, dan untuk melepaskan penaltinya, telah tidak pernah telah komited kepada paus atau kepada mana-mana lelaki lain. The keseluruhan skim adalah a sandiwara,-an buatan kepada memeras

ugut wang dengan mempermainkan khurafat orang ramai,—sebuah alat syaitan untuk memusnahkan yang jiwa-jiwa daripada semua WHO sepatutnya amanah kepada itu berbohong pura-pura. Ia juga jelas ditunjukkan injil Kristus adalah harta yang paling berharga daripada yang gereja, dan itu yang rahmat daripada Tuhan, di dalamnya didedahkan, adalah secara bebas dikurniakan atas semua WHO mencari ia oleh keinsafan dan iman.

milik Luther tesis dicabar perbincangan; tetapi tidak satu berani menerima cabaran. The soalan yang dia dicadangkan telah dalam a beberapa hari tersebar melalui semua Jerman, dan dalam a beberapa minggu

mereka telah berbunyi sepanjang Kristian. banyak Setia Romanis, WHO telah dilihat dan mengeluh yang dahsyat kemungkaran berlaku dalam yang gereja, tetapi tidak tahu bagaimana untuk menangkap kemajuannya, membaca dalil dengan hebat kegembiraan, mengenali dalam mereka yang suara daripada Tuhan. mereka terasa itu Tuhan telah dengan penuh kasih sayang ditetapkan miliknya tangan kepada penangkapan yang dengan pantas bengkok pasang surut rasuah itu telah mengeluarkan daripada melihat Rom. Putera dan pembesar diam-diam bergembira kerana cek akan dikenakan ke atas orang yang sombong itu kuasa yang dinafikan yang betul daripada rayuan

daripada itu keputusan.

Tetapi orang banyak yang mencintai dosa dan takhayul menjadi takut apabila kepalsuan yang telah meredakan ketakutan mereka telah dihanyutkan. Gereja yang licik, terganggu dalam kerja mereka untuk menyekat jenayah, dan melihat keuntungan mereka terancam, menjadi marah, dan berkumpul untuk menegakkan kepura-puraan mereka. Pembaharu mempunyai penuduh pahit untuk bertemu. Ada yang menuduhnya bertindak tergesa-gesa dan kerana dorongan hati. Orang lain menuduhnya daripada anggapan, mengisytiharkan itu dia adalah bukan diarahkan daripada Tuhan, tetapi

[131] adalah berlakon daripada kebanggaan dan ke hadapan. "WHO tidak bukan tahu," dia menjawab, "itu a lelaki jarang meletakkan seterusnya mana-mana baru idea tanpa mempunyai beberapa penampilan bangga, dan tanpa dituduh pertengkaran menarik?... Mengapakah Kristus dan semua martir dibunuh? Kerana mereka seolah-olah berbangga menghina kebijaksanaan masa, dan kerana mereka maju barang baru tanpa mempunyai pertama dengan rendah hati diambil penasihat daripada yang peramal daripada yang kuno pendapat."

Sekali lagi dia mengisytiharkan:

“Apa pun yang saya lakukan akan dilakukan, bukan oleh kebijaksanaan manusia, tetapi oleh nasihat Tuhan. Jika pekerjaan itu dari Tuhan, siapakah yang akan menghalangnya? jika tidak, siapa yang boleh memajukannya? Bukan kehendak saya, mahupun mereka, mahupun kepunyaan kami; tetapi awak kehendak, O suci ayah, yang seni di syurga.”— *Ibid.*, b. 3, ch. 6.

Padahal Luther telah telah tergerak oleh yang semangat daripada Tuhan kepada bermula kerjanya , dia adalah bukan kepada membawa ia ke hadapan tanpa teruk konflik. celaan daripada miliknya musuh, mereka salah nyata daripada miliknya tujuan, dan renungan mereka yang tidak adil dan

jahat terhadap watak dan motifnya, datang dalam atas dia suka an luar biasa banjir; dan mereka bukan tanpa kesan. Dia berasa yakin bahawa para pemimpin rakyat, baik di gereja mahupun di sekolah, dengan senang hati akan bersatu dengan dia dalam usaha untuk pembaharuan. Kata-kata daripada galakan daripada mereka dalam tinggi kedudukan telah diilhamkan dia dengan kegembiraan dan harapan. Sudah masuk jangkaan dia telah dilihat a lebih cerah hari subuh untuk yang gereja. Tetapi dorongan telah berubah kepada celaan dan kutukan. Ramai orang kenamaan, daripada kedua-duanya gereja dan negeri, telah disabitkan kesalahan daripada kebenaran daripada miliknya

tesis; tetapi mereka tidak lama lagi melihat itu yang penerimaan ini kebenaran akan melibatkan hebat perubahan. Kepada memberi pencerahan dan pembaharuan orang ramai akan jadilah secara maya kepada melemahkan yang pihak berkuasa daripada Rom, untuk menghentikan beribu-ribu aliran kini mengalir ke dalam perbendaharaannya, dan dengan itu sangat kepada menyekat yang berlebih-lebihan dan kemewahan daripada yang paus pemimpin. Selain itu, untuk mengajar rakyat berfikir dan bertindak sebagai makhluk yang bertanggungjawab, melihat kepada Kristus bersendirian untuk keselamatan, akan menggulingkan takhta paus dan akhirnya

memusnahkan kuasa mereka sendiri.

Untuk ini sebab mereka menolak yang pengetahuan ditender mereka daripada Tuhan dan

[132] tersusun diri mereka sendiri terhadap Kristus dan yang kebenaran oleh mereka penentangan terhadap lelaki yang telah diutus-Nya untuk menerangi mereka.

Luther gemetar ketika dia memandang dirinya sendiri—seorang lelaki yang menentang kuasa terkuat di bumi. Dia kadang-kadang meragui sama ada dia pernah sesungguhnya telah dipimpin daripada Tuhan kepada ditetapkan dirinya sendiri terhadap yang pihak berkuasa daripada

*milik Luther Perpisahan
daripada Rom 111*

yang gereja. "WHO adalah saya," dia menulis, "kepada menentang yang keagungan daripada paus, sebelum ini siapa yang raja-raja daripada bumi dan keseluruhan dunia menggeletar? Tidak satu boleh tahu apa saya hati menderitanya semasa ini dua tahun pertama, dan dalam keputusan yang mana, saya boleh katakan dalam keputusan yang mana, saya tenggelam."— *Ibid.*, b. 3, ch. 6. Tetapi dia tidak dibiarkan menjadi sama sekali berkecil hati. Bila manusia sokongan gagal, dia memandang ke Tuhan bersendirian dan belajar itu dia boleh kurus dalam

sempurna keselamatan atas lengan yang maha kuasa itu.

Kepada seorang kawan Reformasi Luther menulis: “Kita tidak dapat mencapai pemahaman Kitab Suci sama ada melalui kajian atau dengan intelek. Tugas pertama anda adalah memulakan dengan doa. Mohonlah kepada Tuhan untuk memberikan kepadamu, dari belas kasihan-Nya yang besar, pemahaman yang benar akan firman-Nya. Tidak ada penafsir lain dari firman Tuhan selain Pengarang firman ini, sebagaimana Dia sendiri telah berfirman, 'Mereka semua akan diajar oleh Tuhan.' Tidak berharap apa-apa dari jerih payahmu sendiri, dari pemahamanmu sendiri: percayalah hanya kepada Tuhan, dan

pada pengaruh Roh-Nya. Percayalah ini pada kata-kata seorang lelaki yang mempunyai pengalaman.”— *Ibid.*, b. 3, ch. 7. Inilah pelajaran yang sangat penting bagi mereka yang merasakan bahawa Tuhan telah memanggil mereka kepada hadir kepada yang lain yang sungguh-sungguh kebenaran untuk ini masa. Ini kebenaran akan membangkitkan permusuhan syaitan dan manusia yang suka dongeng yang dia reka. Dalam konflik dengan kuasa kejahatan ada keperluan sesuatu yang lebih daripada kekuatan akal dan kebijaksanaan manusia.

Apabila musuh-musuh merayu kepada adat dan tradisi, atau kepada pernyataan dan kuasa paus, Luther menemui mereka dengan Alkitab dan

Alkitab sahaja. Inilah hujah-hujah yang tidak dapat mereka jawab; oleh sebab itu hamba-hamba formalisme dan khurafat menyeru darahnya, sebagai yang Yahudi telah teriak untuk yang darah daripada Kristus. “Dia ialah a sesat,” jerit orang-orang Rom yang fanatik. “Ia adalah pengkhianatan yang tinggi terhadap [133] gereja membenarkan seorang bidaah yang begitu mengerikan untuk hidup satu jam lebih lama. biarlah segera didirikan perancah untuknya!”— *Ibid.*, b. 3, ch. 9. Tetapi Luther lakukan bukan jatuh a mangsa kepada mereka kemarahan. Tuhan telah a kerja untuk dia kepada lakukan, dan malaikat daripada syurga adalah dihantar kepada melindungi

dia. ramai, walau bagaimanapun, yang telah menerima daripada Luther cahaya yang berharga telah dijadikan objek kemurkaan Syaitan dan demi kebenaran tanpa gentar menderita siksaan dan kematian.

Ajaran Luther menarik perhatian daripada termenung minda di seluruh Jerman. Dari khutbah dan tulisannya dikeluarkan sinar cahaya yang membangkitkan dan menerangi ribuan. Penghidupan

iman adalah mengambil yang tempat daripada yang mati formalisme dalam yang yang gereja telah jadi panjang telah diadakan. The orang ramai adalah setiap hari kalah keyakinan terhadap kepercayaan karut Romanisme. Halangan prasangka adalah memberi cara. The perkataan daripada Tuhan, oleh yang Luther diuji setiap doktrin dan setiap tuntutan, adalah seperti pedang bermata dua, memotong jalannya ke hati orang ramai. Di mana-mana terdapat kebangkitan keinginan untuk kemajuan rohani. Di mana-mana terdapat kelaparan dan kehausan akan kebenaran yang tidak diketahui selama

berabad-abad. Mata orang ramai, yang sekian lama tertuju kepada upacara manusia dan pengantara duniawi, kini beralih dalam penyesalan dan iman kepada Kristus dan Dia yang disalibkan.

Minat yang meluas ini membangkitkan lagi ketakutan pihak berkuasa paus. Luther menerima panggilan untuk hadir di Rom jawab kepada yang caj daripada ajaran sesat. The perintah diisi miliknya berkawan dengan terror. mereka tahu penuh baiklah yang bahaya itu terancam dia di kota yang rosak itu, sudah mabuk dengan darah para martir Yesus. Mereka membantah kepergiannya ke Rom dan meminta agar dia menerima peperiksaannya di Jerman.

ini susunan adalah akhirnya dilaksanakan, dan yang milik paus ahli waris dilantik untuk mendengar kes tersebut. Dalam arahan yang disampaikan oleh paus kepada pegawai ini, dinyatakan bahawa Luther telah pun diisytiharkan a sesat. The ahli waris adalah Oleh itu dikenakan bayaran “kepada mendakwa

[134] dan mengekang tanpa mana-mana kelewatan.” Jika dia sepatutnya kekal teguh, dan pewaris gagal untuk mendapatkan miliknya, dia diberi kuasa “untuk melarangnya di setiap bahagian Jerman; untuk mengusir, mengutuk, dan mengucilkan semua orang yang terikat dengannya.”—
Ibid., b. 4, ch. 2. Dan, selanjutnya,

paus mengarahkan utusannya, untuk sepenuhnya membasmi ajaran sesat yang melanda, mengucilkan semua, dari martabat apa pun dalam gereja atau negara, kecuali maharaja, yang harus lalai untuk menangkap Luther dan pengikutnya, dan membebaskannya. mereka sehingga pembalasan dendam Rom.

Di sini dipaparkan semangat kepausan yang sebenar. Tiada jejak prinsip Kristian, atau bahkan keadilan bersama, dapat dilihat dalam keseluruhan dokumen. Luther berada pada jarak yang jauh dari Rom; dia telah tiada peluang untuk menjelaskan atau mempertahankan pendiriannya; namun sebelum kesnya disiasat, dia secara ringkasnya telah dinyatakan

sebagai bidaah, dan dalam yang sama hari, digesa, tertuduh, dihakimi, dan dikutuk; dan semua ini oleh bapa suci yang digayakan sendiri, satu-satunya pihak berkuasa yang tertinggi dan sempurna di gereja atau negeri!

*milik Luther Perpindahan
daripada Rom 113*

Pada masa ini, ketika Luther sangat memerlukan simpati dan nasihat seorang sahabat sejati, ketentuan Tuhan menghantar Melanchthon ke Wittenberg. Muda dalam tahun, sederhana dan diffident dalam miliknya budi pekerti, pertimbangan Melanchthon yang waras, pengetahuan yang luas, dan kefasihan yang menang, digabungkan dengan yang kesucian dan tegak daripada miliknya watak, menang universal kekaguman dan harga diri. The kecemerlangan daripada miliknya bakat adalah bukan lebih bertanda daripada miliknya kelembutan daripada perwatakan. Dia

tidak lama kemudian menjadi an bersungguh-sungguh murid daripada yang injil, dan milik Luther paling kawan yang dipercayai dan bernilai penyokong; miliknya kelembutan, berhati-hati, dan ketepatan berfungsi sebagai pelengkap kepada keberanian dan tenaga Luther. Kesatuan mereka dalam kerja menambah kekuatan kepada Reformasi dan merupakan sumber galakan yang besar kepada Luther.

Augsburg telah ditetapkan sebagai tempat perbincangan, dan Pembaharu ditetapkan keluar pada kaki kepada melaksanakan yang perjalanan ke sana. Serius ketakutan dilayan bagi pihaknya. Ugutan telah dibuat secara terbuka bahawa dia akan jadilah

dirampas dan dibunuh pada yang cara, dan miliknya kawan-kawan merayu dia tidak untuk meneroka. mereka malah dirayu dia meninggalkan Wittenberg [135] untuk a masa dan cari keselamatan dengan mereka WHO akan dengan senang hati melindungi dia.

Tetapi dia tidak akan meninggalkan kedudukan di mana Tuhan telah meletakkannya. Dia mesti teruskan dengan setia kepada mengekalkan yang kebenaran, walaupun ribut yang melanda dirinya. Bahasanya ialah:

“Aku seperti Yeremia, seorang yang suka bertengkar dan bertengkar; tetapi lebih banyak ancaman mereka bertambah, semakin banyak saya kegembiraan berganda. mereka mempunyai sudah

musnah saya penghormatan dan saya reputasi. satu bujang benda tinggalan; ia ialah saya celaka badan: biarkan mereka ambil ia; mereka kehendak dengan demikian memendekkan hidup saya oleh a beberapa Jam. Tetapi sebagai untuk saya jiwa, mereka tidak boleh ambil itu. Siapa dia keinginan kepada mengisytiharkan yang perkataan daripada Kristus kepada yang dunia, mesti mengharapakan kematian di setiap seketika.” — *Ibid.*, b. 4, ch. 4.

The perkhabaran daripada milik Luther ketibaan di Augsburg memberi hebat kepuasan kepada yang paus ahli waris. The menyusahkan sesat WHO adalah mengujakan perhatian daripada yang keseluruhan dunia nampaknya

sekarang dalam yang kuasa daripada Rom, dan juga ahli waris ditentukan itu dia sepatutnya bukan melarikan diri. The Pembaharu telah gagal menyediakan dirinya dengan kelakuan selamat. Rakan-rakannya mendesaknya untuk tidak menghadap wali tanpa seorang pun, dan mereka sendiri mengambil keputusan untuk mendapatkannya dari maharaja. Wakil itu berniat untuk memaksa Luther, jika mungkin, kepada tarik balik, atau, gagal dalam ini, kepada sebab dia untuk dihantar ke Rom, untuk berkongsi nasib Huss dan Jerome. Oleh itu melalui miliknya ejen dia diusahakan kepada mendorong Luther kepada

muncul tanpa a kelakuan selamat, mempercayai dirinya sendiri kepada miliknya belas kasihan. ini Pembaharu dengan tegas ditolak kepada buat. tidak sehingga dia telah menerima dokumen itu berikrar dia yang maharaja perlindungan, lakukan dia muncul di hadapan duta paus.

Sebagai dasar, orang-orang Romanis telah memutuskan untuk cuba memenangkan Luther dengan penampilan yang lemah lembut. Wakil itu, dalam wawancaranya dengannya, mengaku sangat mesra; tetapi dia menuntut Luther tunduk secara tersirat kepada pihak berkuasa gereja, dan tunduk setiap titik tanpa hujah atau

soalan. Dia telah bukan dianggarkan dengan betul yang watak daripada yang lelaki dengan siapa dia telah kepada perjanjian. Luther, [136] dalam balas, diluahkan miliknya hormat untuk yang gereja, miliknya keinginan untuk yang kebenaran, miliknya kesediaan kepada jawab semua bantahan kepada apa dia telah diajar, dan mengemukakan miliknya doktrin kepada yang keputusan daripada pasti mengetuai universiti. Tetapi pada masa yang sama dia memprotes tindakan kardinal dalam menuntut dia kepada tarik balik tanpa mempunyai terbukti dia dalam ralat.

The sahaja tindak balas ialah: “Tarik balik, tarik balik!” The Pembaharu menunjukkan bahawa kedudukannya

disokong oleh Kitab Suci dan dengan tegas menyatakan bahawa dia tidak boleh meninggalkan kebenaran.

Pewaris itu, yang tidak dapat menjawab hujah-hujah Luther, membanjirinya dengan badai celaan, cemoohan, dan sanjungan, diselingi dengan kutipan-kutipan dari tradisi dan kata-kata Bapa, tidak memberikan kesempatan kepada Pembaharu untuk berbicara. Melihat bahawa persidangan itu, dengan demikian diteruskan, akan menjadi sia-sia, Luther akhirnya mendapat kebenaran dengan berat hati untuk mengemukakan jawapannya secara bertulis.

“Dengan berbuat demikian,” katanya, menulis kepada seorang

kawan, “orang yang tertindas mendapat keuntungan berganda; pertama, apa yang ditulis boleh diserahkan kepada penghakiman orang lain; dan kedua, seseorang mempunyai peluang yang lebih baik untuk mengatasi ketakutan, jika bukan atas hati nurani, seorang lalim yang angkuh dan cerewet, yang akan sebaliknya kuasai oleh miliknya bermaharajalela bahasa.”—Martyn, *The Life and Times of Luther*, muka surat 271, 272.

Pada temu bual berikutnya, Luther menyampaikan penjelasan yang jelas, padat, dan tegas eksposisi daripada miliknya pandangan, sepenuhnya disokong oleh ramai petikan dari Kitab Suci. Kertas ini, selepas membaca dengan kuat, dia

menyerahkan kepada kardinal, yang, bagaimanapun, mengenytipkannya secara menghina, mengisytihiarkan ia menjadi jisim kata-kata terbiar dan petikan yang tidak relevan. Luther, yang terangsang sepenuhnya, kini bertemu dengan prelatus yang angkuh di atas tanahnya sendiri—tradisi-tradisi dan ajaran daripada gereja—dan sama sekali digulingkan andaian beliau.

*milik Luther Perpisahan
daripada Rom 115*

Bila yang prelat melihat itu milik Luther penaakulan adalah tidak dapat dijawab, dia kalah semua kawalan diri, dan dalam geram menangis keluar: “Tarik balik! atau Saya akan menghantar anda ke Rom, di sana untuk hadir di hadapan hakim yang ditugaskan ambil kesedaran daripada sebab anda. saya kehendak memecat awak dan semua partisan kamu, dan semua yang akan pada bila-bila masa menghadapi kamu, [137] dan kehendak pelakon mereka keluar daripada yang gereja.” Dan dia akhirnya diisytiharkan, dalam nada bongkak dan

marah: “Tarik balik, atau jangan kembali lagi.”—D'Aubigne, ed. London, b. 4, ch. 8.

The Pembaharu dengan segera menarik diri dengan miliknya kawan-kawan, dengan demikian mengisytiharkan dengan jelas bahawa tiada penarikan balik yang diharapkan daripadanya. Ini adalah bukan maksud kardinal. Dia telah memuji dirinya sendiri bahawa dengan kekerasan dia dapat mengagumi Luther untuk tunduk. Kini, ditinggalkan bersendirian dengan penyokongnya, dia memandang antara satu sama lain dengan penuh kekecewaan melihat kegagalan rancangannya yang tidak dijangka.

Usaha Luther pada kesempatan ini

bukan tanpa hasil yang baik. The besar perhimpunan hadir telah peluang kepada bandingkan yang dua lelaki, dan menilai sendiri tentang roh yang ditunjukkan oleh mereka, serta kekuatan dan kebenaran kedudukan mereka. Betapa ketara perbezaannya! Pembaharu, sederhana, rendah hati, teguh, berdiri dalam kekuatan Tuhan, mempunyai kebenaran di pihaknya; wakil paus, yang mementingkan diri sendiri, sombong, angkuh, dan tidak masuk akal, tidak mempunyai satu hujah pun dari Kitab Suci, namun dengan sekeras-kerasnya berseru: “Tarik balik, atau dihantar ke Roma untuk dihukum.”

Walaupun Luther telah mendapat kelakuan yang selamat, orang-orang

Romanis merancang untuk menangkap dan memenjarakan dia.

Rakan-rakannya menggesa bahawa kerana tidak ada gunanya baginya untuk memanjangkan masa tinggalnya, dia harus kembali ke Wittenberg tanpa berlengah-lengah, dan supaya berhati-hati sepenuhnya harus diperhatikan untuk menyembunyikan niatnya. Dia sewajarnya meninggalkan Augsburg sebelum waktu rehat, menunggang kuda, hanya ditemani oleh seorang pemandu yang diberikan kepadanya oleh majistret. Dengan banyak firasat dia diam-diam melalui jalan-jalan kota yang gelap dan sunyi. Musuh, berjaga-jaga dan kejam, merancang pemusnahannya. Adakah dia akan

melarikan diri yang jerat disediakan untuk dia? Itu adalah detik-detik daripada kebimbangan dan bersungguh-sungguh solat. Dia dicapai a kecil pintu gerbang dalam yang dinding daripada yang bandar. Ia dibukakan untuknya, dan dengan pemandunya dia melalui tanpa halangan. sekali dengan selamat di luar, yang pelarian dipercepatkan mereka penerbangan, dan sebelum pewaris itu mengetahui tentang pemergian Luther, dia sudah berada di luar [138] jangkauan penganiayanya. Syaitan dan utusannya telah dikalahkan.

Orang yang mereka sangka dalam kekuasaan mereka telah pergi, melarikan diri seperti burung dari jerat penangkap ikan.

Pada yang berita daripada milik Luther melarikan diri yang ahli waris adalah terharu dengan terkejut dan marah. Dia telah menjangkakan akan menerima penghormatan besar kerana kebijaksanaan dan keteguhannya dalam menangani pengacau gereja ini; tetapi harapannya kecewa. Dia meluahkan kemarahannya dalam sepucuk surat kepada Frederick, yang pemilih daripada Saxony, dengan pahit mengecam Luther dan menuntut Frederick menghantar Pembaharu ke

Rom atau menghalaunya dari Saxony.

Dalam pertahanan, Luther didesak itu yang ahli waris atau yang paus tunjuk kesalahannya dari Kitab Suci, dan bersumpah dengan sungguh-sungguh cara kepada meninggalkan miliknya doktrin jika mereka boleh jadilah ditunjukkan untuk bercanggah yang perkataan daripada Tuhan. Dan dia diluahkan miliknya kesyukuran kepada Tuhan itu dia telah telah dikira layak kepada menderita dalam jadi suci a sebab.

Pemilih itu, setakat ini, mempunyai sedikit pengetahuan tentang doktrin yang diperbaharui, tetapi dia sangat kagum dengan kejujuran, kekerasan, dan kejelasan. daripada milik Luther perkataan; dan sehingga yang

Pembaharu sepatutnya jadilah terbukti tersilap, Frederick memutuskan untuk berdiri sebagai pelindungnya. Sebagai jawapan kepada tuntutan wakil itu, dia menulis: “Memandangkan Dr. Martin telah hadir di hadapan anda di Augsburg, anda sepatutnya berpuas hati. Kami tidak menjangka bahawa anda akan berusaha untuk membuat dia menarik balik tanpa yakin dia daripada miliknya kesilapan. tiada daripada yang belajar lelaki dalam kami kerajaan telah memberitahu saya bahawa doktrin Martin adalah maksiat, anti-Kristian, atau sesat.’ The putera raja menolak, lebih-lebih lagi, kepada hantar Luther kepada Rom, atau untuk mengusirnya dari negerinya.”—D'Aubigne, b. 4, ch. 10.

The pemilih melihat itu di sana adalah a umum berbuka turun daripada kekangan moral masyarakat. Kerja pembaharuan yang hebat diperlukan. Pengaturan yang rumit dan mahal untuk menghalang dan menghukum jenayah akan jadilah tidak perlu jika lelaki tetapi diakui dan mematuhi keperluan daripada Tuhan dan yang menentukan daripada an tercerahkan con-

[139] sains. Dia melihat bahawa Luther sedang berusaha untuk mengamankan objek ini, dan dia diam-diam bersukacita kerana pengaruh yang lebih baik semakin terasa di dalam gereja.

Dia juga melihat bahawa sebagai seorang profesor di universiti itu

Luther sangat menonjol berjaya.
Sahaja a tahun telah lulus sejak yang
Pembaharu menyiarkan miliknya tesis
pada yang istana gereja, belum lagi di
sana adalah sudah a kejatuhan yang
hebat dimatikan dalam yang nombor
daripada jemaah haji itu dilawati yang
gereja di perayaan itu daripada Semua
Orang suci. Rom telah telah
dilucutkan daripada ahli ibadah dan

*milik Luther Perpisahan
daripada Rom 117*

persembahkan, tetapi tempat mereka telah diisi oleh kelas lain, yang kini datang ke Wittenberg, bukan jemaah haji kepada memuja dia peninggalan, tetapi pelajar kepada isi dewan pembelajarannya. Tulisan-tulisan Luther telah membangkitkan minat baru di mana-mana dalam Kitab Suci, dan bukan sahaja dari semua bahagian Jerman, tetapi dari negeri lain, pelajar berbondong-bondong ke universiti. Para pemuda, melihat Wittenberg untuk pertama kalinya, “mengangkat tangan mereka ke langit, dan memuji Tuhan kerana telah menyebabkan terang kebenaran untuk bersinar dari

kota ini, seperti dari Sion pada zaman dahulu, dan dari mana ia menyebar bahkan ke negeri-negeri yang paling jauh.”— *Ibid.*, b. 4, ch. 10.

Luther masih lagi tetapi sebahagiannya bertobat daripada kesilapan Romanisme. Tetapi ketika dia membandingkan Oracle Suci dengan dekri paus dan perlembagaan, dia adalah diisi dengan tertanya-tanya. “Saya pagi membaca,” dia menulis, “yang dekri daripada yang paus, dan saya buat bukan tahu sama ada paus adalah antikristus sendiri, atau rasulnya, begitu banyak Kristus disalahgambarkan dan disalibkan dalam mereka.”— *Ibid.*, b. 5, ch. 1. Namun di kali ini Luther masih menjadi penyokong Gereja Rom, dan

tidak menyangka bahawa dia akan berpisah daripada persekutuanannya.

Tulisan Pembaharu dan doktrinnya meluas ke setiap orang bangsa dalam Kristian. The kerja sebar kepada Switzerland dan Belanda. Salinan tulisannya ditemui di Perancis dan Sepanyol. Dalam England miliknya ajaran adalah menerima sebagai yang perkataan daripada kehidupan. Kepada Belgium dan Itali juga yang kebenaran telah dipanjangkan. beribu-ribu sedang terjaga daripada mereka seperti maut pingsan kepada yang kegembiraan dan harapan daripada a kehidupan beriman.

Rom menjadi semakin gusar dengan serangan [140] Luther, dan ia adalah diisytiharkan oleh beberapa daripada

miliknya fanatik lawan, walaupun oleh doktor di universiti-universiti Katolik, bahawa dia yang harus membunuh rahib yang memberontak itu tidak akan berdosa. Suatu hari seorang yang tidak dikenali, dengan pistol tersembunyi bawah miliknya jubah, didekati yang Pembaharu dan bertanya mengapa dia pergi begitu sahaja. “Saya di tangan Tuhan,” jawab Luther. “Dia adalah kekuatan dan perisai saya. Apakah yang boleh dilakukan manusia kepadaku?”— *Ibid.*, b. 6, ch. 2. Apabila mendengar kata-kata ini, orang asing itu menjadi pucat dan melarikan diri seperti daripada kehadiran malaikat syurga.

Rom bertekad untuk membinasakan

Luther; tetapi Allah adalah pembelanya. miliknya doktrin adalah didengari di mana-mana—“dalam kotej dan biara, dalam yang istana daripada yang bangsawan, dalam yang universiti, dan dalam

yang istana daripada raja-raja;” dan mulia lelaki adalah meningkat pada setiap tangan untuk mengekalkan usahanya.— *Ibid.*, b. 6, ch. 2.

Kira-kira pada masa inilah Luther, membaca karya Huss, mendapati bahawa kebenaran besar pembenaran oleh iman, yang dia sendiri cuba untuk menegakkan dan mengajar, telah dipegang oleh Pembaharu Bohemia. “Kami mempunyai semua,” berkata Luther, “Paul, Augustine, dan saya sendiri, telah menjadi Hussites tanpa mengetahuinya!” “Allah pasti akan menziarahinya yang dunia,” dia sambung, “itu yang kebenaran adalah berdakwah kepada ia a abad yang lalu,

dan dibakar!”—Wylie, b. 6, ch. 1

Dalam an rayuan kepada yang maharaja dan bangsawan daripada Jerman dalam bagi pihak tentang reformasi agama Kristian, Luther menulis mengenai paus: “Adalah satu perkara yang mengerikan untuk melihat orang yang menggayakan dirinya sebagai wakil Kristus, menunjukkan kemegahan yang tidak dapat ditandingi oleh seorang maharaja. Adakah ini seperti Yesus yang malang, atau Petrus yang rendah hati? Dia, kata mereka, penguasa dunia! Tetapi Kristus, yang wakilnya dia bermegah sebagai wujud, telah berkata, 'Kerajaan-Ku bukan dari dunia ini.' Bolehkah penguasaan seorang vikaris melebihi kuasa

atasannya?”—D'Aubigne, b. 6, ch. 3.

Dia menulis dengan demikian daripada yang universiti: “Saya pagi banyak takut itu yang

[141] universiti-universiti akan terbukti sebagai pintu-pintu neraka yang besar, melainkan jika mereka bersungguh-sungguh bekerja dalam menerangkan Kitab Suci, dan mengukirnya dalam hati orang muda. Saya menasihatkan tiada sesiapa pun untuk meletakkan anaknya di mana yang kitab suci buat bukan memerintah terpenting. Setiap institusi di mana lelaki adalah bukan tanpa henti diduduki dengan yang perkataan daripada Tuhan mesti menjadi korup.”—*Ibid.*, b. 6, ch. 3.

Rayuan ini telah diedarkan dengan

pantas ke seluruh Jerman dan dilakukan a berkuasa pengaruh atas yang orang ramai. The keseluruhan bangsa telah dikacau, dan orang ramai telah dibangkitkan untuk berhimpun mengikut standard reformasi. milik Luther lawan, terbakar dengan a keinginan untuk membalas dendam, menggesa paus mengambil langkah tegas terhadapnya. Telah diputuskan bahawa doktrinnya harus segera dikutuk. Enam puluh hari diberikan kepada Pembaharu dan pengikut-pengikutnya, selepas itu, jika mereka tidak berundur, mereka semua akan dikucilkan.

Itu adalah krisis yang dahsyat bagi Reformasi. Selama berabad-abad hukuman penyingkiran Rom telah

menggerunkan raja-raja yang berkuasa; ia telah memenuhi empayar yang besar dengan celaka dan kebinasaan. Mereka yang dijatuhkan kecamannya dianggap secara universal ketakutan dan seram; mereka adalah potong dimatikan daripada persetubuhan dengan mereka

*milik Luther Perpisahan
daripada Rom 119*

rakan-rakan dan dirawat sebagai penjenayah, kepada jadilah diburu kepada pemusnahan. Luther tidak buta terhadap badai yang akan melanda dirinya; tetapi dia berdiri teguh, percaya kepada Kristus sebagai sokongan dan perisainya. Dengan iman syahid dan keberanian dia menulis: "Apa ialah kira-kira kepada berlaku saya tahu tidak, tidak juga saya jaga kepada tahu biarlah yang pukulan ringan di mana ia mungkin, saya pagi tanpa rasa takut. tidak jadi banyak sebagai a daun jatuh, tanpa yang kehendak daripada kami Bapa. Betapa lebih dia

akan mengambil berat tentang kita!
Adalah perkara yang ringan untuk
mati untuk Firman, kerana Firman
yang telah menjadi manusia itu sendiri
telah mati. Jika kita mati bersama Dia,
kita akan hidup bersama Dia; dan
melalui apa yang Dia mempunyai
lulus melalui sebelum ini kami, kami
hendaklah jadilah di mana Dia ialah
dan tinggal bersama-Nya
selama-lamanya.”— *Ibid.*, 3d London
ed., Walther, 1840, b. 6, ch. 9.

Bila yang paus lembu jantan dicapai
Luther, dia berkata: “Saya menghina dan
menyerangnya, sebagai tidak suci,
palsu.... *Kristus* sendiri yang dikutuk
[142] di dalamnya. Saya bergembira
kerana terpaksa menanggung penyakit
sedemikian untuk tujuan yang terbaik.

Sudah saya rasa lebih besar kebebasan dalam saya hati; untuk di terakhir saya tahu itu paus adalah antikristus, dan takhtanya adalah takhta Syaitan sendiri.”— D'Aubigne, b. 6, ch. 9.

Namun yang mandat daripada Rom adalah bukan tanpa kesan. penjara, penyeksaan, dan pedang adalah senjata mujarab kepada menguatkuasakan ketaatan. The lemah dan khurafat menggeletar sebelum ini yang dekri daripada yang paus; dan sementara terdapat simpati umum untuk Luther, ramai yang merasakan bahawa kehidupan terlalu mahal untuk dipertaruhkan dalam usaha pembaharuan. Segala-galanya seolah-olah menunjukkan bahawa kerja Pembaharu akan ditutup.

Tetapi Luther masih tidak gentar. Rom telah melemparkan kutukan terhadapnya dia, dan yang dunia memandang pada, tiada apa meragui itu dia akan binasa atau terpaksa mengalah. Tetapi dengan kuasa yang dahsyat dia menjatuhkan hukuman kutukan ke atas dirinya dan mengisytiharkan secara terbuka miliknya keazaman kepada tinggalkan dia selamanya. Dalam yang kehadiran daripada a kerumunan pelajar, doktor, dan rakyat dari semua peringkat Luther membakar lembu jantan paus, dengan undang-undang kanon, dekret, dan tulisan tertentu yang menyokong yang paus kuasa. “Saya musuh mempunyai telah mampu, oleh membakar buku-buku saya,” katanya,

“untuk mencederakan sebab kebenaran dalam fikiran rakyat jelata, dan membinasakan jiwa mereka; atas sebab ini saya menghabiskan buku mereka sebagai balasan. Perjuangan yang serius baru sahaja bermula. Selama ini saya hanya bermain dengan paus. Saya memulakan kerja ini dalam nama Tuhan; ia akan berakhir tanpa saya, dan dengan kuasa-Nya.”— *Ibid.*, b. 6, ch. 10.

Kepada celaan musuhnya yang mengejeknya dengan kelemahan daripada miliknya sebab, Luther menjawab: "WHO tahu jika Tuhan mempunyai tidak terpilih dan dipanggil saya, dan jika mereka sepatutnya bukan kepada rasa takut itu, oleh menghina saya, mereka menghina Tuhan sendiri? Musa bersendirian semasa berlepas dari Mesir; Elia adalah bersendirian dalam yang memerintah daripada Raja Ahab; Yesaya bersendirian dalam Jerusalem; Yehezkiel bersendirian dalam Babylon.... Tuhan tidak pernah dipilih sebagai nabi sama ada yang tinggi imam atau mana-mana lain hebat

peribadi; tetapi

[143] lazimnya Dia memilih lelaki yang rendah dan hina, bahkan pernah gembala Amos. Pada setiap zaman, orang-orang kudus harus menegur yang agung, raja-raja, putera-putera, imam, dan bijak lelaki, di yang bahaya daripada mereka nyawa. saya buat bukan

katakan itu saya saya a nabi; tetapi saya cakap itu mereka sepatutnya untuk takut tepat kerana saya saya sendirian dan itu mereka adalah ramai. saya pagi pasti daripada ini, itu perkataan daripada Tuhan ialah dengan saya, dan itu ia ialah bukan dengan mereka.”— *Ibid.*, b. 6, ch. 10.

Namun ia adalah bukan tanpa a dahsyat perjuangan dengan dirinya

sendiri itu Luther memutuskan atas a muktamad perpisahan daripada yang gereja. Ia adalah kira-kira kali ini itu dia menulis: “Saya rasa lebih dan lebih setiap hari bagaimana susah ia ialah kepada berbaring ketepikan yang keberatan yang satu mempunyai diserap dalam zaman kanak-kanak. Oh, berapa banyak sakitkannya telah menyebabkan saya, walaupun saya telah Kitab Suci pada saya sebelah, kepada mewajarkan ia kepada diri sendiri itu saya sepatutnya berani kepada buat a berdiri sendiri terhadap yang paus, dan tahan dia seterusnya sebagai dajjal! Apa mempunyai tribulasi daripada saya hati bukan telah! Bagaimana ramai kali mempunyai saya tidak bertanya

kepada diri sendiri dengan kepahitan bahwa soalan yang begitu kerap pada bibir daripada yang papists: 'Seni awak bersendirian bijak? boleh semua orang lain tersilap? Bagaimana kehendak ia menjadi, jika, selepas semua, ia ialah diri sendiri WHO seni salah, dan WHO seni melibatkan dalam awak ralat jadi ramai jiwa, WHO kehendak kemudian menjadi selamanya terkutuk?' 'Twas jadi saya bergaduh dengan diri sendiri dan dengan Setan, sehingga Kristus, melalui firman-Nya sendiri yang tidak dapat salah, membentengi hati saya terhadap keraguan ini.'—Martyn, halaman 372, 373.

Paus telah mengancam Luther dengan pengucilan jika dia tidak

berundur, dan ancaman itu kini dipenuhi. Seekor lembu jantan baru muncul, mengisytiharkan pemisahan terakhir Pembaharu dari Gereja Rom, mengecamnya sebagai terkutuk Syurga, dan termasuk dalam kutukan yang sama semua WHO sepatutnya menerima miliknya doktrin. The hebat pertandingan telah disertai sepenuhnya.

Penentangan adalah hal yang biasa dilakukan oleh semua orang yang Tuhan gunakan untuk mengemukakan kebenaran yang khusus berlaku pada zaman mereka. Terdapat kebenaran semasa pada zaman itu daripada Luther,—a kebenaran di itu masa daripada istimewa kepentingan; di sana ialah a

*milik Luther Perpisahan
daripada Rom 121*

hadir kebenaran untuk yang gereja hari ini. Dia WHO tidak semua benda mengikut [144] kepada yang penasihat daripada miliknya kehendak mempunyai telah senang hati kepada tempat lelaki dalam pelbagai keadaan dan menyuruh mereka tugas yang khusus masa di mana mereka hidup dan keadaan di mana mereka ditempatkan. Jika mereka akan hadiah yang ringan diberi mereka, lebih luas pandangan kebenaran akan dibukakan di hadapan mereka. Tetapi kebenaran tidak lagi diinginkan oleh majoriti hari ini daripada ia adalah oleh yang papists WHO

menentang Luther. di sana ialah yang sama perwatakan kepada terima yang teori dan tradisi manusia dan bukannya firman Tuhan seperti pada zaman dahulu. Mereka yang hadir yang kebenaran untuk ini masa sepatutnya bukan jangkakan kepada jadilah menerima dengan nikmat yang lebih besar daripada reformis terdahulu. Kontroversi hebat antara kebenaran dan kesilapan, antara Kristus dan syaitan, ialah kepada meningkat dalam intensiti kepada yang dekat daripada ini dunia sejarah.

Yesus berkata kepada murid-murid-Nya: “Jika kamu dari dunia, dunia akan cinta miliknya milik: tetapi kerana ye adalah bukan daripada yang dunia, tetapi Aku telah

memilih kamu dari dunia, sebab itu dunia membenci kamu. Ingatlah perkataan yang telah Kukatakan kepadamu: Hamba tidak lebih besar daripada Tuhannya. Jika mereka telah menganiaya Aku, mereka juga akan menganiaya kamu; jika mereka menuruti firman-Ku, mereka juga akan menuruti perkataanmu.” John 15:19, 20. Dan sebaliknya Tuhan kita mengisyharkan dengan jelas: “Celakalah kamu, apabila semua orang berkata baik tentang kamu! kerana begitu juga nenek moyang mereka kepada yang salah para nabi.” Lukas 6:26. The semangat daripada yang dunia ialah tidak lagi harmoni dengan semangat daripada Kristus hari ini berbanding sebelum ini masa, dan

mereka yang mengkhotbahkan firman Tuhan dalam kemurniannya akan diterima dengan tiada nikmat yang lebih besar sekarang daripada dahulu. Bentuk penentangan terhadap kebenaran mungkin berubah, permusuhan mungkin kurang terbuka kerana ia lebih halus; tetapi antagonisme yang sama masih wujud dan akan terzahir hingga ke akhir zaman.

Bab 8 — Luther Sebelum ini yang Diet

A baru maharaja, Charles V, telah naik yang takhta daripada Jerman, dan yang utusan daripada Rom dipercepatkan kepada hadir mereka tahniah dan mendorong yang raja kepada menggaji miliknya kuasa terhadap yang Reformasi. Sebaliknya, pemilih Saxony, yang Charles sangat terhutang budi atas mahkotanya, merayunya supaya tidak mengambil langkah terhadap Luther sehingga dia sepatutnya mempunyai diberikan dia a pendengaran. The maharaja adalah dengan demikian ditempatkan dalam a kedudukan daripada hebat

kebingungan dan rasa malu. The papists akan jadilah berpuas hati dengan tiada apa pendek daripada perintah empayar yang menjatuhkan hukuman mati kepada Luther. Pemilih telah mengisytiharkan dengan tegas bahawa “baik baginda imperial mahupun mana-mana orang lain telah ditunjukkan itu milik Luther tulisan telah telah disangkal;” oleh itu dia diminta “itu Dr. Luther sepatutnya jadilah berperabot dengan a berkelakuan selamat , supaya dia boleh hadir di hadapan tribunal yang terpelajar, alim, dan tidak berat sebelah. hakim.”—D'Aubigne, b. 6, ch. 11.

Perhatian semua pihak kini terarah kepada perhimpunan Jerman negeri

yang bersidang di cacing tidak lama lagi selepas yang penyertaan Charles ke empayar. Terdapat persoalan dan kepentingan politik yang penting untuk dipertimbangkan oleh majlis kebangsaan ini; buat pertama kalinya putera raja Jerman adalah untuk bertemu mereka awet muda raja dalam perhimpunan musyawarah. Dari semua bahagian tanah air telah datang para pembesar daripada gereja dan negeri. sekular tuan-tuan, anak besar, berkuasa,

dan cemburu akan hak keturunan mereka; gereja putera raja, merah padam dengan keunggulan sedar mereka dalam pangkat dan kuasa; kesatria berbudi bahasa dan penahan

bersenjata mereka; dan duta-duta dari negeri asing dan jauh,—semuanya berkumpul di cacing. Namun dalam itu luas perhimpunan yang subjek itu teruja yang paling dalam minat adalah yang sebab daripada yang Saxon Pembaharu. Charles sebelum ini telah mengarahkan pemilih untuk membawa Luther bersama dia kepada yang Diet, memberi jaminan dia daripada perlindungan, dan menjanjikan a perbincangan percuma, dengan kompeten orang, daripada yang soalan dalam pertikaian. Luther sangat ingin menghadap maharaja. Kesihatannya pada masa ini sangat terjejas; namun

dia menulis kepada pemilih:
“Jika saya tidak boleh pergi ke
cacing dalam baik kesehatan,
saya kehendak jadilah dibawa di
sana, sakit sebagai saya pagi
Untuk jika

122

Luther Sebelum ini yang Diet
123

yang maharaja panggilan saya, saya tidak boleh keraguan itu ia ialah yang panggilan daripada Tuhan dirinya sendiri. Jika mereka keinginan kepada guna keganasan terhadap saya, dan itu ialah sangat berkemungkinan (kerana bukan untuk arahan mereka bahawa mereka mengarahkan saya untuk hadir), saya letakkan yang perkara dalam yang milik Tuan tangan. Dia masih nyawa dan memerintah yang memelihara yang tiga muda lelaki dalam yang terbakar berapi-api relau. Jika Dia akan bukan jimat saya, saya kehidupan ialah daripada sedikit akibat. biarlah kami sahaja

menghalang injil daripada menjadi terdedah untuk mencemuh orang jahat, dan Marilah kita bangsal kami darah untuk ia, untuk rasa takut mereka sepatutnya kemenangan. Ia ialah bukan untuk saya memutuskan sama ada hidup saya atau kematian saya kehendak menyumbang paling banyak kepada keselamatan daripada semua.... awak mungkin jangkakan segala-galanya daripada saya. kecuali penerbangan dan penarikan semula. Terbang saya tidak boleh, dan masih kurang menarik balik.”— *Ibid.*, b. 7, ch. 1.

Sebagai yang berita adalah diedarkan di cacing itu Luther adalah kepada muncul sebelum Diet, keseronokan umum telah dicipta.

Aleander, wakil kepausan yang diamanahkan khusus kes itu, berasa cemas dan marah-marah. Dia melihat itu yang hasil akan jadilah malapetaka kepada paus sebab. Kepada institut siasatan ke dalam a kes dalam yang yang paus telah pun melafazkan hukuman kutukan adalah menghina atas yang pihak berkuasa daripada yang berdaulat paus. Tambahan pula, beliau adalah kkuatir itu yang fasih dan berkuasa hujah ini lelaki mungkin pusing jauh ramai daripada yang putera raja daripada yang sebab daripada yang paus. Dia Oleh itu, dalam yang paling mendesak cara, membantah dengan [147] Charles menentang kemunculan Luther di Worms. Kira-kira pada masa

ini lembu jantan yang mengisytiharkan pengucilan Luther telah diterbitkan; dan ini, ditambah pula dengan perwakilan wakil, mendorong maharaja untuk mengalah. Dia menulis kepada pemilih bahawa jika Luther tidak akan menarik balik, dia mesti tinggal di Wittenberg.

tidak kandungan dengan ini kemenangan, Aleander bekerja keras dengan semua yang kuasa dan licik di miliknya perintah kepada selamat milik Luther kutukan. Dengan kegigihan yang layak untuk tujuan yang lebih baik, beliau menggesa perkara itu untuk diberi perhatian daripada putera raja, prelat, dan lain ahli daripada yang perhimpunan, menuduh Pembaharu itu "hasutan,

pemberontakan, tidak saleh, dan penghujatan." Tetapi yang semangat dan semangat terzahir oleh yang waris mendedahkan secara terang-terangan semangat di mana dia digerakkan.

“Dia terharu oleh kebencian dan dendam,” adalah yang umum teguran, “banyak lagi daripada oleh semangat dan takwa.”— *Ibid.*, b. 7, ch. 1. Yang majoriti Diet lebih daripada sebelumnya cenderung untuk menganggap perjuangan Luther dengan baik.

Dengan digandakan semangat Aleander didesak atas yang maharaja yang kewajiban daripada melaksanakan yang paus perintah. Tetapi bawah yang undang-undang daripada Jerman ini tidak boleh jadilah selesai tanpa yang persetujuan daripada yang putera raja; dan, diatasi pada terakhir oleh yang ahli waris mendesak, Charles bade dia hadir miliknya kes ke yang Diet. “Ia adalah a bangga hari untuk yang nuncio. The perhimpunan adalah satu yang hebat: puncanya lebih besar. Aleander hendak merayu Rom,... ibu dan perempuan simpanan semua jemaat.” Dia harus membenarkan kerajaan

Petrus di hadapan pemerintah-pemerintah yang berhimpun Kristian. “Dia telah yang hadiah daripada kefasihan bicara, dan dia mawar kepada kehebatan daripada yang majlis. rezeki mengarahkan ia itu Rom sepatutnya muncul dan merayu oleh yang paling mampu daripada dia pemidato dalam yang kehadiran daripada paling banyak ogos daripada tribunal, sebelum ini dia adalah dikutuk.”—Wylie, b. 6, ch. 4. Dengan sedikit was-was mereka yang memihak kepada Pembaharu memandang ke hadapan kepada kesan daripada Ucapan Aleander. pemilih dari Saxony tidak hadir, tetapi atas arahannya beberapa ahli majlisnya hadir untuk mencatat ucapan nuncio.

[148] Dengan semua yang kuasa daripada pembelajaran dan kefasihan bicara, Aleander ditetapkan dirinya sendiri untuk meruntuhkan kebenaran. Caj selepas caj yang dia lemparkan terhadap Luther sebagai an musuh daripada yang gereja dan yang negeri, yang hidup dan orang mati, pendeta dan orang awam, majlis dan persendirian Kristian. “Dalam Kesilapan Luther di sana sudah cukup,” dia menyatakan, untuk menjamin pembakaran “seratus ribu bidaah.”

Kesimpulannya dia berusaha untuk menghina para penganut iman yang diperbaharui: “Apakah semua Lutheran ini? Seorang anak kapal pedagogi yang kurang ajar, pendeta

yang korup, bhikkhu yang tidak bermoral, peguam yang jahil, dan bangsawan yang hina, dengan rakyat biasa yang telah mereka sesatkan dan sesat. Betapa jauh lebih unggul daripada mereka adalah parti Katolik dalam jumlah, keupayaan, dan kuasa! Dekri sebulat suara dari perhimpunan tersohor ini akan mencerahkan yang mudah, memberi amaran kepada yang tidak berhemat, membuat keputusan yang orang yang ragu-ragu, dan memberi kekuatan kepada yang lemah.”— D'Aubigne, b. 7, ch. 3.

Dengan senjata sedemikian, para penyokong kebenaran di setiap zaman telah diserang. Hujah-hujah yang sama masih didesak terhadap semua yang

berani mengemukakan, bertentangan dengan kesilapan yang telah ditetapkan, ajaran-ajaran firman Tuhan yang jelas dan langsung. “Siapakah pengkhotbah doktrin baru ini?” seru mereka yang inginkan agama popular. “Mereka tidak berilmu, beberapa dalam nombor, dan daripada yang lebih miskin kelas. Namun mereka tuntutan untuk mempunyai yang kebenaran, dan kepada jadilah yang dipilih orang ramai daripada Tuhan. mereka adalah jahil

Luther Sebelum ini yang Diet
125

dan tertipu. Betapa hebatnya dalam bilangan dan pengaruh gereja kita! Bagaimana ramai hebat dan belajar lelaki adalah antara kami! Bagaimana lebih banyak kuasa di pihak kita!” Ini adalah hujah-hujah yang mempunyai pengaruh yang jelas kepada dunia; tetapi mereka tidak lebih muktamad sekarang daripada pada zaman Pembaharu.

The Reformasi lakukan tidak, sebagai ramai andaikan, tamat dengan Luther. Ia perlu diteruskan hingga penutup sejarah dunia ini. Luther mempunyai a hebat kerja kepada buat dalam merenung kepada yang lain

yang ringan yang Tuhan telah dibenarkan untuk bersinar kepadanya; namun dia tidak menerima semua cahaya yang adalah kepada jadinya diberi kepada yang dunia. daripada itu masa kepada ini, baru ringan telah terus bersinar di atas Kitab Suci, dan kebenaran baru [149] sentiasa berlaku.

Ucapan wakil rakyat itu memberi kesan mendalam kepada Diet. di sana adalah tidak Luther hadir, dengan yang jelas dan meyakinkan kebenaran firman Tuhan, untuk mengalahkan juara paus. Tiada percubaan dibuat untuk mempertahankan yang Pembaharu. di sana adalah nyata a umum pembawaan tidak sahaja kepada mengutuk dia dan yang doktrin yang dia diajar, tetapi kalau boleh

tercabut ajaran sesat. Rom telah menikmati peluang yang paling baik kepada mempertahankan dia sebab. Semua itu dia boleh katakan dalam dia membenaran sendiri telah telah berkata. Tetapi yang ketara kemenangan adalah yang isyarat kekalahan. Selepas ini perbezaan antara kebenaran dan kesilapan akan menjadi lebih dengan jelas dilihat, sebagai mereka sepatutnya ambil yang padang dalam buka peperangan. tidak pernah daripada itu hari akan Rom berdiri sebagai selamat sebagai dia telah berdiri.

manakala paling daripada yang ahli daripada yang Diet akan bukan mempunyai teragak-agak untuk hasil naik Luther kepada yang dendam

daripada Rom, ramai daripada mereka melihat dan kesal dengan kebejatan yang ada dalam gereja, dan menghendaki penindasan terhadap penyalahgunaan yang dialami oleh rakyat Jerman akibat daripada rasuah dan ketamakan hierarki. Pewaris telah mengemukakan peraturan kepausan dalam cahaya yang paling menguntungkan. Sekarang Tuhan berpindah a ahli daripada yang Diet kepada memberi a benar persempadanan semula daripada yang kesan daripada kezaliman paus. Dengan ketegasan yang mulia, Duke George of Saxony berdiri dalam perhimpunan agung itu dan menyatakan dengan ketepatan yang mengerikan. penipuan dan kekejian

kepausan, dan akibatnya yang mengerikan. Sebagai penutup beliau berkata:

“Ini adalah beberapa penderaan yang menjerit terhadap Rom. Semua malu mempunyai telah letak diketepikan, dan mereka sahaja objek ialah wang, wang, wang, ... sehingga para pendakwah yang sepatutnya mengajar kebenaran, tidak berkata apa-apa tetapi kepalsuan, dan adalah bukan sahaja bertolak ansur, tetapi diberi ganjaran,

kerana yang lebih besar mereka pembohongan, yang lebih besar mereka keuntungan. Ia ialah daripada busuk ini musim bunga itu sebegitu tercemar perairan aliran. Debauchery membentang hulurkan tangan kepada ketamakan.... Malangnya, skandal yang disebabkan oleh pendeta yang melemparkan begitu banyak jiwa miskin ke dalam kutukan abadi. Pembaharuan umum mesti jadilah dilaksanakan.”— *Ibid.*, b. 7, ch. 4.

[150] A lebih mampu dan paksa kecaman daripada yang paus penderaan tidak mungkin dikemukakan oleh Luther sendiri; dan fakta bahawa penceramah itu adalah musuh teguh Pembaharu

memberi pengaruh yang lebih besar kepada kata-katanya.

Sekiranya mata jemaah dibuka, mereka akan melihat malaikat-malaikat Tuhan di tengah-tengah mereka, memancarkan pancaran cahaya menghalang kegelapan kesesatan dan membuka minda dan hati untuk yang sambutan daripada kebenaran. Ia adalah yang kuasa daripada yang Tuhan daripada kebenaran dan kebijaksanaan yang menguasai bahkan musuh-musuh reformasi, dan dengan demikian menyediakan jalan bagi pekerjaan besar yang akan dilaksanakan. Martin Luther tidak hadir; tetapi suara Seorang yang lebih besar daripada Luther telah kedengaran dalam

perhimpunan itu.

Sebuah jawatankuasa telah dilantik oleh Diet untuk menyediakan satu penghitungan paus penindasan yang ditimbang begitu berat pada Jerman orang ramai. ini senarai, mengandungi a ratus dan satu spesifikasi, telah dibentangkan kepada maharaja, dengan permintaan bahawa dia akan mengambil serta merta langkah-langkah untuk yang pembetulan daripada ini penderaan. "Apa yang kerugian daripada Kristian jiwa," berkata yang pempetisyen, "apa depredations, apa peras ugut, pada akaun daripada yang skandal oleh yang yang ketua rohani Kristian dikelilingi! Adalah menjadi kewajipan kita untuk mencegah kemusnahan dan

penghinaan daripada kami orang ramai. Untuk ini sebab kita paling dengan rendah hati tetapi paling mendesak memohon anda untuk mengarahkan reformasi umum, dan untuk melaksanakan itu pencapaian.”— *Ibid.*, b. 7, ch. 4.

The majlis sekarang dituntut yang Pembaharu penampilan sebelum mereka. walaubagaimanapun yang permohonan, protes, dan ancaman daripada Ale- ander, yang maharaja di terakhir bersetuju, dan Luther adalah dipanggil untuk hadir sebelum ini yang Diet. Dengan yang saman adalah dikeluarkan a kelakuan selamat , memastikan miliknya kembali kepada a tempat daripada keselamatan. Ini adalah ditanggung ke Wittenberg oleh

a bentara, WHO adalah ditauliahkan kepada kelakuan dia kepada Worms.

Kawan-kawan Luther mereka ketakutan dan tertekan. Mengetahui prasangka dan permusuhan terhadapnya, mereka takut bahawa bahkan kelakuannya yang selamat akan bukan jadilah dihormati, dan mereka dirayu dia bukan kepada

bahaya miliknya kehidupan. Dia menjawab: “The papists buat bukan keinginan saya datang kepada Worms, tetapi kutukan dan kematianku. Ia tidak penting. Berdoalah [151] bukan untuk saya, tetapi untuk firman Tuhan. Kristus akan memberi saya Roh-Nya untuk mengatasi menteri-menteri kesilapan ini. Saya menghina mereka semasa hidup saya; Aku akan menang atas mereka dengan kematianku. Mereka sibuk di Worms untuk memaksa saya menarik balik; dan ini akan menjadi penarikan balik saya: saya kata yang sebelum ini itu yang

paus adalah milik Kristus pendeta; sekarang saya tegaskan itu dia adalah kami milik Tuan musuh, dan yang kepunyaan syaitan rasul.”— *Ibid.*, b. 7, ch. 6.

Luther tidak boleh melakukan perjalanan berbahayanya seorang diri. Selain daripada empayar utusan, tiga daripada miliknya paling tegas kawan-kawan ditentukan menemani dia. Melanchthon bersungguh-sungguh dikehendaki kepada sertai mereka. Hatinya bersatu dengan Luther, dan dia ingin mengikutnya, jika perlu, ke penjara atau mati. Tetapi rayuannya ditolak. Sekiranya Luther binasa, harapan Reformasi harus tertumpu pada rekan kerja mudanya. Berkata yang

Pembaharu sebagai dia berpisah daripada Melanchthon: “Jika saya sudi bukan kembali, dan saya musuh letak saya kepada kematian, teruskan kepada mengajar, dan berdiri cepat dalam yang kebenaran. buruh dalam saya steady. Jika awak bertahan, saya kematian kehendak menjadi daripada sedikit akibat.”— *Ibid.*, b. 7, ch. 7.

Pelajar dan warganegara WHO telah berkumpul kepada saksi milik Luther berlepas adalah secara mendalam tergerak. A ramai yang hati telah telah tersentuh oleh Injil , mengucapkan selamat tinggal kepadanya dengan tangisan. Oleh itu Pembaharu dan rakan-rakannya berangkat dari Wittenberg.

hidup yang perjalanan mereka

melihat itu yang fikiran daripada yang orang ramai adalah tertindas oleh firasat yang suram. Di sesetengah bandar tiada penghormatan diberikan kepada mereka. Ketika mereka berhenti untuk malam itu, seorang paderi yang ramah menyatakan ketakutannya dengan mengangkat di hadapan Luther potret seorang pembaharu Itali yang telah mati syahid. Keesokan harinya mereka belajar itu milik Luther tulisan telah telah dikutuk di cacing. Para utusan empayar sedang mengisytiharkan perintah maharaja dan menyeru rakyat untuk membawa kerja-kerja yang dilarang kepada pembesar. The bentara, takut untuk milik Luther keselamatan di yang majlis, dan

memikirkan itu sudah miliknya
resolusi mungkin jadilah digoncang,
bertanya jika dia masih teringin pergi
ke hadapan. Dia menjawab:

“Walaupun dilarang dalam setiap
bandar, Saya akan teruskan.”— *Ibid.*,
b. 7, ch. 7.

Pada Erfurt, Luther adalah menerima
dengan penghormatan. Dikelilingi oleh
pengagum- [152] dalam keramaian, dia
melalui jalan-jalan yang sering dilaluinya
dengan miliknya pengemis dompet.
Dia dilawati miliknya biara sel, dan
difikirkan yang perjuangan melalui
yang yang ringan sekarang banjir
Jerman

telah telah bangsal atas miliknya jiwa. Dia adalah didesak kepada berdakwah. ini dia telah dilarang melakukannya, tetapi bentara itu diberikan izinnya, dan biarawan WHO telah sekali telah dibuat yang membosankan daripada yang biara, kini memasuki mimbar.

Kepada perhimpunan yang ramai dia bercakap dari kata-kata Kristus, “Damai jadilah kepada awak.” “Para ahli falsafah, doktor, dan penulis,” dia berkata, “mempunyai diusahakan kepada mengajar lelaki yang cara kepada memperolehi kekal abadi kehidupan, dan mereka mempunyai bukan berjaya. saya kehendak sekarang beritahu ia kepada awak:...

Tuhan telah menaikkan satu Lelaki daripada yang mati, yang Tuan Yesus Kristus, itu Dia boleh membinasakan kematian, menghapuskan dosa, dan menutup pintu neraka. Inilah kerjanya daripada keselamatan... Kristus mempunyai dikalahkan! ini ialah yang menggembirakan berita; dan kita diselamatkan oleh pekerjaan-Nya, dan bukan oleh pekerjaan kita sendiri... Tuhan kami Yesus Kristus berkata, 'Keamanan jadilah kepada awak; lihatlah saya tangan;' itu ialah untuk berkata, Lihatlah, O lelaki! ia ialah saya, saya bersendirian, WHO mempunyai diambil jauh awak dosa, dan ditebus awak; dan sekarang awak tergesa-gesa keamanan, berkata yang Tuan."

Dia meneruskan, menunjukkan bahawa iman yang benar akan dimanifestasikan oleh yang kudus kehidupan. "Sejak Tuhan mempunyai disimpan kami, biarkan kami jadi pesanan kami berfungsi itu mereka mungkin jadilah boleh diterima kepada Dia. Seni awak kaya? biarkan awak barang mentadbirkan keperluan orang miskin. Adakah kamu miskin? biarlah jasmu diterima oleh orang kaya. Jika kerja anda berguna untuk diri anda sahaja, perkhidmatan itu itu awak berpura-pura kepada render kepada Tuhan ialah a berbohong."—*Ibid.*, b. 7, ch. 7.

Orang ramai mendengar seolah-olah terpesona. Roti kehidupan telah dipecahkan kepada mereka kelaparan

jiwa-jiwa. Kristus adalah diangkat naik sebelum ini mereka seperti di atas paus, ahli waris, maharaja, dan raja-raja. Luther dibuat tidak merujuk kepada miliknya sendiri bahaya kedudukan. Dia lakukan bukan mencari kepada buat dirinya sendiri objek itu daripada terfikir atau simpati. Dalam renungan Kristus Dia ada hilang penglihatan daripada diri sendiri. Dia bersembunyi belakang Lelaki daripada Kalvari, mencari sahaja kepada hadir Yesus sebagai yang orang berdosa Penebus.

[153] Sebagai yang Pembaharu diteruskan pada miliknya perjalanan, dia adalah di mana-mana dianggap dengan hebat minat. An bersemangat ramai bersesak-sesak kira-kira dia, dan

suara mesra memberi amaran kepadanya tentang tujuan Romanis. “Mereka kehendak terbakar awak,” berkata beberapa, “dan kurangkan awak badan kepada abu, seperti mereka lakukan dengan John Huss.” Luther menjawab, “Walaupun mereka harus menyalakan api sepanjang jalan dari Worms ke Wittenberg, api yang sampai ke syurga, saya akan berjalan melaluinya dalam nama Tuhan; Saya akan muncul di hadapan mereka; Saya akan memasuki rahang

Luther Sebelum ini yang Diet
129

dari raksasa ini, dan mematahkan giginya, mengaku Tuhan Yesus Kristus.”— *Ibid.*, b. 7, ch. 7.

The berita daripada miliknya pendekatan kepada cacing dicipta hebat kekecohan. miliknya kawan-kawan menggeletar untuk miliknya keselamatan; miliknya musuh ditakuti untuk yang kejayaan daripada mereka sebab. Berat usaha adalah dibuat kepada menghalang dia daripada masuk yang bandar. Pada yang hasutan daripada yang papists dia adalah didesak untuk membaiki kepada yang istana daripada a mesra kesatria, di mana, ia adalah

diisytiharkan, segala kesulitan boleh jadilah secara baik diselaraskan.

Kawan-kawan diusahakan kepada membangkitkan ketakutannya dengan menerangkan bahaya yang mengancamnya. Segala usaha mereka gagal. Luther, masih tidak goyah, mengisytiharkan: “Malah sepatutnya ada sebagai ramai syaitan dalam cacing sebagai jubin pada yang atap rumah, masih saya akan memasukinya.”— *Ibid.*, b. 7, ch. 7.

selepas miliknya ketibaan di cacing, a luas orang ramai berpusu-pusu kepada yang pintu pagar untuk mengalu-alukan dia. Jadi hebat a ruang legar telah bukan berhimpun kepada Salam Maharaja dirinya sendiri. The keterujaan adalah tegang,

dan daripada yang tengah-tengah yang berduyun-duyun a nyaring dan plaintif suara dilaungkan a pengebumian tangisan sebagai amaran kepada Luther daripada yang nasib itu ditunggu-tunggu dia. “Tuhan kehendak jadilah pembelaan saya,” berkata dia, sebagai dia turun daripada miliknya gerabak.

Papists telah bukan dipercayai itu Luther akan benar-benar usaha untuk muncul di cacing, dan miliknya ketibaan diisi mereka dengan kegusaran. Maharaja segera memanggil ahli majlisnya untuk mempertimbangkan apa kursus sepatutnya jadilah dikejar. satu daripada yang uskup, a tegar paus, mengisytiharkan: “Kami telah lama

berunding tentang perkara ini. biarlah baginda diraja dapatkan menyingkirkan daripada ini lelaki di sekali. Adakah bukan Sigismund sebab John

Huss kepada jadilah terbakar? Kami adalah bukan terikat sama ada kepada memberi atau kepada memerhati [154] kelakuan selamat seorang bidaah.” “Tidak,” kata maharaja, “kita mesti menyimpan kami janji.”— *Ibid.*, b. 7, ch. 8. Ia adalah Oleh itu memutuskan itu Pembaharu harus didengari.

Seluruh bandar tidak sabar-sabar untuk melihat lelaki yang luar biasa ini, dan sekumpulan pengunjung tidak lama kemudian memenuhi tempat penginapannya. Luther hampir tidak

sembuh dari penyakitnya baru-baru ini; dia letih kerana perjalanan, yang telah menghabiskan dua minggu penuh; dia mesti bersedia untuk menghadapi peristiwa penting esok, dan dia memerlukan ketenangan dan ketenangan. Tetapi begitu hebat yang keinginan kepada lihat dia itu dia telah dinikmati sahaja a beberapa rehat beberapa jam apabila bangsawan, kesatria, paderi, dan rakyat berkumpul dengan penuh semangat dia. Antara ini adalah ramai daripada yang bangsawan WHO telah jadi dengan berani menuntut maharaja pembaharuan terhadap penyalahgunaan gereja dan yang, kata Luther, “telah semua telah dibebaskan oleh saya Injil.”—Martyn, muka surat

393.

Musuh-musuh, serta kawan-kawan, datang untuk melihat sami yang tidak gentar; tetapi dia menerima mereka dengan ketenangan yang tidak tergoyahkan, membalas semua orang dengan bermaruah dan kebijaksanaan. miliknya gelas adalah tegas dan berani. miliknya muka pucat, kurus, ditandai dengan kesan jerih payah dan penyakit, memakai ekspresi yang baik dan gembira. Kesungguhan dan kesungguhan dalam kata-katanya memberinya kuasa yang bahkan musuhnya tidak dapat menahan sepenuhnya. Kedua-dua kawan dan musuh dipenuhi dengan keajaiban. Ada yang yakin itu a ilahi pengaruh

dihadiri dia; yang lain diisytiharkan, seperti orang Farisi mengenai Kristus: "Dia mempunyai syaitan."

hidup yang mengikuti hari Luther adalah dipanggil kepada hadir yang Diet. Seorang pegawai empayar dilantik untuk membawanya ke dewan hadirin; belum lagi ia adalah dengan kesukaran itu dia dicapai yang tempat. Setiap jalan adalah sesak dengan penonton bersemangat kepada tengok atas yang sami yang telah berani menentang kuasa paus.

Ketika dia hendak masuk ke hadapan para hakimnya, seorang jenderal tua, pahlawan dalam banyak pertempuran, berkata kepadanya dengan ramah: "Bhikkhu yang malang, bhikkhu yang malang, sekarang engkau akan

membuat pendirian yang lebih mulia daripada yang saya atau kapten lain telah lakukan. pernah dibuat dalam pertempuran paling berdarah kita. Tetapi jika anda sebab ialah cuma, dan awak seni pasti daripada ia, pergi ke hadapan dalam milik Tuhan nama, [155] dan tidak takut apa-apa. Tuhan tidak akan meninggalkan kamu.”—D'Aubigne, b. 7, ch. 8.

Pada panjang Luther berdiri sebelum ini yang majlis. The maharaja menduduki takhta. Dia dikelilingi oleh tokoh yang paling terkenal dalam empayar. Tidak pernah seorang pun muncul di hadapan perhimpunan yang lebih hebat daripada perhimpunan yang sebelum itu Martin Luther akan menjawab imannya. “Penampilan ini

dengan sendirinya menandakan kemenangan yang kepausan. The paus telah dikutuk yang lelaki, dan dia adalah kini berdiri di hadapan tribunal yang, melalui akta ini, meletakkan dirinya di atas yang paus. The paus telah diletakkan dia bawah an melarang, dan potong dia keluar dari semua masyarakat manusia; namun dia telah dipanggil dalam bahasa yang penuh hormat, dan menerima sebelum ini yang paling ogos perhimpunan dalam yang dunia. Paus telah mengutuk dia untuk berdiam diri selama-lamanya, dan dia sekarang akan bercakap di hadapan ribuan pendengar yang penuh perhatian yang dikumpulkan bersama-sama dari bahagian paling jauh dari Kristian.

Oleh itu, revolusi besar telah dilakukan oleh alat Luther. Rom sudah pun turun dari takhtanya, dan suara seorang bhikkhu yang menyebabkan penghinaan ini.”— *Ibid.*, b. 7, ch. 8.

Luther Sebelum ini yang Diet

131

Dalam yang kehadiran daripada itu berkuasa dan bertajuk perhimpunan yang Pembaharu yang berketurunan rendah kelihatan kagum dan malu. Beberapa orang putera raja, memerhati miliknya emosi, didekati dia, dan satu daripada mereka berbisik: “Jangan takut kepada mereka yang membunuh tubuh, tetapi tidak dapat membunuh jiwa.” Satu lagi bersabda: “Apabila kamu didatangkan di hadapan gabenor dan raja-raja kerana Aku, itu akan diberikan kepadamu, oleh Roh awak ayah, apa ye hendaklah katakan.” Justeru yang perkataan daripada Kristus telah dibawa oleh yang dunia

hebat lelaki kepada menguatkan
miliknya hamba dalam jam percubaan.

Luther adalah dijalankan kepada a
kedudukan secara langsung dalam
depan daripada yang takhta emperor.
Kesunyian yang mendalam melanda
perhimpunan yang penuh sesak itu.
Kemudian seorang pegawai empayar
bangkit dan, sambil menunjuk kepada
koleksi tulisan Luther, menuntut itu
Pembaharu jawab dua soalan—sama
ada dia diakui mereka sebagai
miliknya, dan sama ada dia
dicadangkan kepada tarik balik yang
pendapat yang dia telah di dalamnya
maju. The
tajuk daripada yang buku mempunyai
telah baca, Luther menjawab itu sebagai
kepada yang pertama [156] soalan, dia

mengakui buku-buku itu adalah miliknya.
"Mengenai yang kedua,"
dia berkata, "melihat bahawa ia adalah persoalan yang berkenaan dengan iman dan keselamatan daripada jiwa, dan dalam yang yang perkataan daripada Tuhan, yang terhebat dan kebanyakannya berharga harta karun sama ada dalam syurga atau bumi, ialah terbabit, saya patut bertindak secara tidak berhemah adakah saya membalas tanpa refleksi. saya mungkin menegaskan kurang daripada tuntutan keadaan, atau lebih daripada yang diperlukan kebenaran, dan dengan itu berbuat dosa terhadap perkataan Kristus ini: 'Sesiapa yang menyangkal Aku di hadapan manusia, dia juga akan Kusangkal di hadapan

Bapa-Ku yang di syurga.' [Matius 10:33.] Untuk ini sebab I merayu awak empayar keagungan, dengan semua merendah diri, kepada benarkan saya masa, itu saya mungkin jawab tanpa menyinggung perasaan terhadap firman Tuhan.”—D'Aubigne, b. 7, ch. 8.

Dalam membuat ini permintaan, Luther tergerak dengan bijak. miliknya kursus meyakinkan perhimpunan bahawa dia tidak bertindak atas nafsu atau dorongan. Ketenangan dan perintah diri sedemikian, tidak dijangka pada seseorang yang telah ditunjukkan dirinya sendiri berani dan tanpa kompromi, tambah kepada miliknya kuasa, dan membolehkan dia selepas itu menjawab dengan

kebijaksanaan, keputusan, kebijaksanaan, dan maruah yang mengejutkan dan mengecewakan musuh-musuhnya, dan menegur keangkuhan dan kesombongan mereka.

The seterusnya hari dia adalah kepada muncul kepada render miliknya muktamad jawab. Untuk suatu masa hatinya tenggelam dalam dirinya semasa dia merenung kuasa yang ada digabungkan terhadap yang kebenaran. miliknya iman goyah; rasa takut dan

menggeletar datang atas dia, dan seram terharu dia. Bahaya berlipat kali ganda sebelum ini dia; miliknya musuh nampaknya kira-kira kepada kemenangan, dan kuasa daripada kegelapan kepada menang. awan berkumpul kira-kira dia dan seolah-olah memisahkan dia daripada Tuhan. Dia mendambakan jaminan bahawa Tuan daripada tuan rumah akan jadilah dengan dia. Dalam keperitan daripada semangat dia melemparkan dirinya dengan miliknya muka atas yang bumi dan dituangkan keluar mereka hancur, menyayat hati menangis, yang tiada tetapi Tuhan boleh sepenuhnya faham.

“O maha kuasa dan kekal abadi Tuhan,” dia merayu, “bagaimana dahsyat adakah dunia ini! Lihatlah, ia terbuka itu mulut untuk menelan saya, dan saya

[157] mempunyai jadi sedikit amanah dalam awak. Jika ia ialah sahaja dalam yang kekuatan daripada ini dunia

bahawa saya mesti meletakkan kepercayaan saya, semuanya telah berakhir.... Jam terakhirku telah tiba, kutukanku telah dilafazkan.... Ya Allah, tolonglah aku melawan semua yang kebijaksanaan daripada yang dunia. buat ini,... awak bersendirian; untuk

ini bukan kerja saya, tetapi kerja-Mu. Saya tiada apa yang perlu dilakukan di sini, tiada apa yang perlu saya

pertikaikan untuk dengan ini hebat
satu daripada yang dunia. Tetapi
yang sebab ialah
Kepunyaan-Mu,... dan ia adalah sebab
yang benar dan kekal. Ya Tuhan,
tolonglah aku! setia dan tidak boleh
diubah Tuhan, dalam tidak lelaki buat
saya tempat saya amanah. Semua
itu dia daripada lelaki ialah tidak pasti;
semua itu datang daripada manusia gagal.
awak tergesa-gesa
memilih saya untuk kerja ini....
Berdirilah di sisiku, demi kekasih-Mu
Yesus Kristus, WHO ialah saya
pertahanan, saya perisai, dan
menaraku yang kuat.”— *Ibid.*, b. 7,
ch. 8.

Pemeliharaan yang maha bijaksana
telah mengizinkan Luther menyadari

bahayanya, agar ia tidak percaya pada kekuatannya sendiri dan dengan lancangnya terburu-buru ke dalam bahaya. Namun, bukan ketakutan akan penderitaan pribadi, ketakutan terhadap penyiksaan atau kematian, yang kelihatan serta-merta akan datang, yang menyelubunginya dengan ketakutannya. Dia telah datang ke krisis, dan dia merasakan ketidakcukupannya untuk menghadapinya. Melalui kelemahannya punca kebenaran mungkin mengalami kerugian. Bukan untuk keselamatannya sendiri, tetapi untuk kemenangan Injil dia bergelut dengan Tuhan. Seperti Israel, dalam perjuangan malam itu di tepi sungai yang sunyi, adalah kesedihan dan

konflik jiwanya. Seperti Israel, dia menang bersama Tuhan. Dalam ketidakberdayaannya yang sama sekali imannya melekat pada Kristus, Sang Pembebas yang perkasa. Dia dikuatkan dengan yang jaminan itu dia akan bukan muncul bersendirian sebelum ini yang majlis. Kedamaian kembali ke dalam jiwanya, dan dia bersukacita kerana dia diizinkan untuk mengangkat firman Tuhan di hadapan para penguasa bangsa-bangsa.

Dengan miliknya fikiran tinggal atas Tuhan, Luther disediakan untuk yang berjuang di hadapannya. Dia memikirkan rancangan jawapannya, memeriksa petikan dalam miliknya sendiri tulisan, dan melukis daripada yang suci kitab suci

Luther Sebelum ini yang Diet
133

sesuai bukti kepada mengekalkan miliknya jawatan. Kemudian, meletakkan miliknya dibiarkan tangan pada Jilid Suci, yang terbuka di hadapannya, dia mengangkat tangan kanannya kepada syurga dan berikrar “kepada kekal setia kepada yang injil, dan secara bebas kepada mengaku miliknya iman, malah sepatutnya dia meterai miliknya kesaksian dengan miliknya [158] darah.”— *Ibid.*, b. 7, ch. 8.

Apabila dia sekali lagi dibawa ke hadapan Diet, wajahnya tidak menunjukkan sebarang ketakutan atau rasa malu. Tenang dan damai, namun

sangat berani dan mulia, dia berdiri sebagai saksi Tuhan di antara orang-orang besar di bumi. Pegawai empayar itu kini menuntut miliknya keputusan sebagai kepada sama ada dia dikehendaki kepada tarik balik miliknya doktrin. Luther membuat jawabannya dengan nada yang lembut dan rendah hati, tanpa kekerasan atau nafsu. Sikapnya tidak percaya dan hormat; namun dia terzahir a keyakinan diri dan kegembiraan itu terkejut yang perhimpunan.

"Paling tenang maharaja, tersohor putera raja, pemurah tuan-tuan," kata Luther, "Saya muncul sebelum ini awak ini hari, dalam kesesuaian dengan yang pesanan diberi saya semalam, dan oleh milik Tuhan belas

kasihan saya tenung awak keagungan dan awak ogos Yang Teramat Mulia kepada dengar dengan penuh kasih sayang kepada yang pertahanan daripada penyebab yang saya pagi terjamin ialah cuma dan benar. jika, melalui kejahilan, Saya harus melanggar penggunaan dan kewajaran mahkamah, saya merayu anda maafkan saya; untuk saya adalah bukan dibawa naik dalam yang istana daripada raja-raja, tetapi dalam yang pengasingan daripada a biara.”—
Ibid., b. 7, ch. 8.

Kemudian, meneruskan kepada soalan, beliau menyatakan bahawa karya-karyanya yang diterbitkan tidak semuanya mempunyai watak yang sama. Dalam beberapa dia telah

memperlakukan iman dan perbuatan baik, dan bahkan musuh-musuhnya menyatakan mereka bukan sahaja tidak berbahaya tetapi menguntungkan. Kepada tarik balik ini akan jadilah kepada mengutuk kebenaran yang diakui oleh semua pihak. Kelas kedua terdiri daripada tulisan yang mendedahkan korupsi dan penyalahgunaan kepausan. Untuk membatalkan kerja-kerja ini akan mengukuhkan kezaliman Rom dan membuka pintu yang lebih luas kepada banyak kemungkaran dan besar. Dalam kelas ketiga bukunya dia telah menyerang individu yang telah mempertahankan kejahatan yang ada. Mengenai perkara ini dia dengan bebas mengaku bahawa dia telah

menjadi lebih ganas daripada sekarang. Dia tidak mendakwa bebas daripada kesalahan; tetapi kitab-kitab ini pun dia tidak dapat membatakannya, kerana haluan yang demikian akan memberanikan musuh-musuh kebenaran, dan mereka kemudiannya akan mengambil kesempatan untuk menghancurkan umat Tuhan dengan kekejaman yang lebih besar lagi.

"Namun saya hanyalah seorang manusia, dan bukan Tuhan," dia menyambung; "Oleh itu saya akan [159] mempertahankan diri saya seperti yang Kristus lakukan: 'Jika saya telah berkata jahat, saksikan kejahatan itu.'... Dengan rahmat Tuhan, saya menyulap anda, kebanyakan

maharaja yang tenang, dan anda, kebanyakan putera-putera tersohor, dan semua lelaki setiap ijazah, kepada buktikan daripada yang tulisan daripada yang nabi-nabi dan rasul itu saya mempunyai tersilap. Sebagai tidak lama lagi sebagai saya pagi yakin daripada ini, saya kehendak tarik balik setiap kesilapan, dan jadilah orang pertama yang memegang buku saya dan melemparkannya ke dalam api.

"Apa saya mempunyai cuma berkata secara terang-terangan menunjukkan, saya berharap, itu saya mempunyai ditimbang dengan teliti dan mempertimbangkan bahaya yang saya

dedahkan; tapi jauh daripada menjadi kecewa, saya bergembiralah kepada lihat itu yang injil ialah sekarang, sebagai dalam bekas kali, a sebab daripada masalah dan perselisihan faham. ini ialah yang watak, ini adalah takdir, firman Tuhan. 'Aku datang bukan untuk membawa damai di bumi, tetapi pedang,' kata Yesus Kristus. Tuhan itu ajaib dan dahsyat dalam nasihat-Nya; berhati-hatilah supaya jangan, dengan menganggap untuk memadamkan perselisihan, kamu akan menganiaya firman Tuhan yang kudus, dan mendatangkan ke atas dirimu banjir besar bahaya yang tidak dapat diatasi, bencana sekarang, dan kehancuran abadi.... Saya mungkin memetik banyak contoh daripada yang

peramal daripada Tuhan. saya mungkin bercakap daripada yang Firaun, yang raja-raja Babel, dan orang-orang Israel, yang kerja-kerja mereka tidak pernah lebih berkesan menyumbang kepada kehancuran mereka sendiri daripada ketika mereka berusaha dengan nasihat, dengan segala rupa yang paling bijaksana, untuk menguatkan kekuasaan mereka. 'Tuhan memindahkan gunung-gunung, dan mereka tidak mengetahuinya.'" — *Ibid.*, b. 7, ch. 8.

Luther telah dituturkan dalam Jerman; dia adalah sekarang diminta kepada ulangi sama perkataan dalam bahasa Latin. Padahal penat oleh yang sebelumnya usaha, dia dipatuhi, dan sekali lagi dihantar miliknya ucapan,

dengan yang sama kejelasan dan tenaga sebagai di yang pertama. milik Tuhan rezeki diarahkan dalam ini perkara. Fikiran banyak putera raja telah dibutakan oleh kesilapan dan khurafat sehingga pada penyampaian pertama mereka tidak melihat kekuatan pemikiran Luther; tetapi pengulangan itu membolehkan mereka memahami dengan jelas perkara yang dikemukakan.

[160] Mereka yang berdegil menutup mata mereka kepada cahaya, dan bertekad bukan kepada jadilah yakin daripada yang kebenaran, adalah marah-marah di yang kuasa daripada kata-kata Luther. Semasa dia berhenti bercakap, jurucakap Diet berkata dengan marah: “Awak mempunyai

bukan menjawab yang soalan letak kepada awak. awak adalah diperlukan kepada memberi a jelas dan tepat jawab akan awak, atau kehendak awak tidak, tarik balik?”

Pembaharu itu menjawab: “Oleh kerana keagunganmu yang paling tenang dan keagunganmu yang tinggi menuntut daripadaku jawapan yang jelas, sederhana, dan tepat, saya kehendak memberi awak satu, dan ia ialah ini: saya tidak boleh serahkan saya iman

Luther Sebelum ini yang Diet
135

sama ada kepada paus atau kepada dewan, kerana ia adalah jelas sebagai hari bahawa mereka sering melakukan kesalahan dan bercanggah antara satu sama lain. Melainkan jika saya yakin dengan kesaksian Kitab Suci atau dengan alasan yang paling jelas, melainkan saya diyakinkan melalui petikan Saya telah memetik, dan melainkan mereka dengan demikian menyebabkan hati nurani saya terikat oleh perkataan daripada Tuhan, *saya tidak boleh dan saya kehendak bukan tarik balik*, untuk ia ialah tidak selamat untuk seorang Kristian untuk bercakap menentang hati nuraninya.

Di sini saya berdiri, saya tidak boleh berbuat lain; semoga Allah membantu saya. Amin.”— *Ibid.*, b. 7, ch. 8.

Demikianlah berdirinya orang yang soleh ini di atas dasar firman Tuhan yang pasti. Cahaya syurga menyinari wajahnya. Kebesaran dan kemurnian tabiatnya, kedamaian dan kegembiraan hatinya, terserlah kepada semua sebagai dia memberi keterangan terhadap yang kuasa daripada ralat dan menyaksikan keunggulan iman itu yang mengatasi dunia.

The keseluruhan perhimpunan adalah untuk a masa membisu dengan kehairanan. Pada miliknya pertama jawab Luther telah dituturkan dalam a rendah nada, dengan a hormat, hampir

tunduk gelas. The Romanis telah ditafsirkan ini sebagai bukti itu miliknya keberanian adalah permulaan kepada gagal. mereka dipandang permintaan untuk kelewatan sebagai semata-mata yang pendahuluan kepada miliknya penolakan. Charles sendiri, mencatat, separuh dengan menghina, yang sami dipakai bingkai, datarannya pakaian, dan yang kesederhanaan daripada miliknya alamat, telah menyatakan: “Bhikkhu ini kehendak tidak pernah buat a sesat daripada saya.” The keberanian dan ketegasan yang dia sekarang dipaparkan, sebagai baiklah sebagai yang kuasa dan kejelasan daripada miliknya alasan, memenuhi semua pihak dengan

kejutan. Maharaja, tergerak untuk [161] kagum, berseru: “Bhikkhu ini berbicara dengan hati yang berani.

dan tak goyah keberanian.” banyak daripada yang Jerman putera raja memandang dengan bangga dan kegembiraan atas ini wakil daripada mereka bangsa.

Partisan Rom telah teruk; punca mereka muncul dalam cahaya yang paling tidak menguntungkan. Mereka berusaha untuk mengekalkan kuasa mereka, bukan dengan memohon kepada Kitab Suci, tetapi dengan menggunakan ancaman, hujah Rom yang tidak pernah gagal. Jurucakap Diet itu berkata: “Jika kamu tidak menarik balik, maharaja dan negeri-negeri empayar akan berunding

cara yang harus diambil terhadap seorang bidaah yang tidak dapat diperbaiki.”

Sahabat Luther, yang dengan sukacitanya mendengar pembelaan mulianya, menggeletar di ini perkataan; tetapi yang doktor dirinya sendiri berkata dengan tenang:

“Semoga Tuhan menjadi penolong saya, kerana saya tidak dapat menarik balik apa-apa.”— *Ibid.*, b. 7, ch. 8.

Dia adalah diarahkan kepada menarik diri daripada yang Diet sementara yang putera raja berunding bersama-sama. Ia adalah terasa itu a hebat krisis telah datang. milik Luther

berterusan penolakan kepada serahkan mungkin mempengaruhi yang sejarah daripada yang gereja untuk peringkat umur. Ia adalah memutuskan kepada memberi dia satu lebih peluang kepada tarik balik. Buat kali terakhir dia dibawa ke perhimpunan. Sekali lagi persoalan diajukan, sama ada dia akan meninggalkan doktrinnya. "Saya tidak mempunyai jawapan lain untuk dibuat," katanya, "melainkan apa yang telah saya buat." Jelaslah bahawa dia tidak boleh didorong, sama ada dengan janji atau ancaman, untuk menyerah kepada mandat Rom.

The paus pemimpin adalah terkilan itu mereka kuasa, yang telah

menyebabkan raja-raja dan bangsawan gemetar, harus demikian dihina oleh seorang bhikkhu yang rendah hati; mereka rindu untuk membuat dia merasa mereka kemarahan oleh menyiksa miliknya kehidupan jauh. Tetapi Luther, persefahaman miliknya bahaya, telah dituturkan kepada semua dengan maruah dan ketenangan Kristian. Kata-katanya telah bebas dari kesombongan, keghairahan, dan salah nyata. Dia telah kehilangan pandangan tentang dirinya sendiri, dan yang hebat lelaki mengelilinginya, dan merasa hanya bahawa dia berada di hadapan Yang Maha Tinggi yang tidak terhingga daripada paus, prelat, raja, dan maharaja. Kristus telah dituturkan melalui milik Luther kesaksian

[162] dengan a kuasa dan kemegahan itu untuk yang masa diilhamkan kedua-duanya kawan-kawan dan musuh dengan kagum dan tertanya-tanya. The semangat daripada Tuhan telah telah hadir dalam majlis itu, mengagumkan yang hati daripada yang ketua-ketua daripada yang empayar. beberapa daripada putera raja dengan berani diakui yang keadilan daripada milik Luther sebab. Ramai yang yakin daripada yang kebenaran; tetapi dengan beberapa yang kesan diterima tidak kekal. Terdapat golongan lain yang pada masa itu tidak menyatakan keyakinan mereka, tetapi yang, setelah menyelidiki Kitab Suci untuk diri mereka sendiri, pada masa hadapan

menjadi penyokong Reformasi yang tidak kenal takut.

Pemilih Frederick telah menantikan dengan cemas kemunculan Luther di hadapan Diet, dan dengan emosi yang mendalam dia mendengar ucapannya. Dengan kegembiraan dan kebanggaan dia menyaksikan keberanian, ketegasan, dan penguasaan diri doktor itu, dan bertekad untuk berdiri lebih teguh dalam pembelaannya. Dia membandingkan pihak-pihak yang bertanding, dan melihat bahawa kebijaksanaan paus, raja-raja, dan prelatus telah ditiadakan oleh kuasa kebenaran. Kepausan telah mengalami kekalahan yang akan dirasakan di antara semua bangsa dan dalam segala zaman.

Ketika pewaris itu merasakan kesan yang dihasilkan oleh ucapan Luther, dia takut, tidak pernah sebelumnya, akan keselamatan kuasa Rom, dan diselesaikan kepada menggaji setiap bermakna di miliknya perintah kepada kesan milik Pembaharu menggulingkan. Dengan semua yang kefasihan berbicara dan diplomatik kemahiran untuk yang dia adalah jadi secara mencolok terbilang, dia diwakili kepada yang

Luther Sebelum ini yang Diet
137

maharaja muda kebodohan dan bahaya pengorbanan, demi seorang sami yang tidak penting, persahabatan dan sokongan tahta Rom yang berkuasa.

miliknya perkataan adalah bukan tanpa kesan. hidup yang hari mengikuti Jawapan Luther, Charles menyebabkan satu mesej dibentangkan kepada Diet, mengumumkan keazamannya untuk menjalankan dasar pendahulunya untuk mengekalkan dan melindungi agama Katolik. Oleh kerana Luther telah menolak untuk meninggalkan kesilapannya, langkah-langkah yang paling kuat harus dilakukan jadilah

bekerja terhadap dia dan yang ajaran sesat dia diajar. “A bujang bhikkhu, disesatkan oleh kebodohnya sendiri, telah bangkit menentang iman Kristian. Kepada tinggal sebegitu maksiat, saya kehendak pengorbanan saya kerajaan, saya harta karun, kawan saya, badan saya, darah saya, jiwa saya, dan hidup saya. Saya kira-kira [163] menolak Augustine Luther, melarangnya untuk menimbulkan kekacauan yang paling sedikit di kalangan orang ramai; Saya kemudian akan meneruskan menentangnya dan penganutnya sebagai bidaah yang membinasakan, dengan pengucilan, dengan larangan, dan oleh setiap bermakna dikira kepada memusnahkan mereka. saya panggilan pada ahli

daripada yang negeri kepada berkelakuan suka setia Kristian.”—*Ibid.*,

b. 7, ch. 9. Namun begitu yang maharaja diisytiharkan itu Luther kelakuan selamat mesti dihormati, dan itu sebelum prosiding terhadapnya boleh jadilah dimulakan, dia mesti jadilah dibenarkan kepada capai miliknya rumah dalam keselamatan.

Dua pendapat yang bercanggah kini didesak oleh ahli-ahli Diet. Para utusan dan wakil paus sekali lagi menuntut agar tingkah laku selamat Pembaharu harus diabaikan. “Rhine,” kata mereka, “harus menerima abunya, sebagaimana ia telah menerima abunya daripada John Huss a abad lalu.”—*Ibid.*, b. 7, ch. 9. Tetapi

putera-putera Jerman, walaupun mereka sendiri menganut paus dan mengakui musuh Luther, memprotes pelanggaran kepercayaan umum seperti itu, sebagai noda pada yang penghormatan daripada yang bangsa. mereka menunjuk kepada yang musibah yang telah diikuti yang kematian daripada Huss, dan diisyharkan itu mereka berani bukan panggil turun atas Jerman, dan atas yang kepala daripada mereka awet muda maharaja, pengulangan kejahatan yang dahsyat itu.

Charles sendiri, sebagai jawapan kepada cadangan asas, berkata: "Walaupun penghormatan dan iman sepatutnya jadilah dibuang negeri daripada semua yang dunia, mereka

sepatutnya untuk mencari a tempat perlindungan dalam yang hati daripada putera raja.”— *Ibid.*, b. 7, ch. 9. Dia adalah masih lagi didesak oleh musuh kepausan Luther yang paling pahit untuk dihadapi yang Pembaharu sebagai Sigismund telah diuruskan dengan Suami—tinggalkan dia kepada belas kasihan gereja; tetapi mengimbau kembali adegan ketika Huss di khalayak ramai perhimpunan telah menunjuk kepada miliknya rantai dan diingatkan yang raja

tentang imannya yang menyedihkan, Charles V mengisytiharkan: “Saya tidak seharusnya suka memerah seperti Sigismund.”—Lenfant, vol. 1, hlm. 422.

Namun Charles dengan sengaja menolak kebenaran yang dikemukakan oleh Luther. “Saya pagi dengan tegas diselesaikan kepada meniru yang contoh daripada saya moyang,” menulis yang raja.—D'Aubigne, b. 7, ch. 9. Dia telah memutuskan

[164] bahawa dia tidak akan keluar dari jalan adat, bahkan untuk berjalan di jalan kebenaran dan kebenaran.

Kerana bapanya melakukannya, dia

akan melakukannya menegakkan yang kepausan, dengan semua itu kekejaman dan rasuah. Oleh itu dia mengambil kedudukannya, enggan menerima cahaya terlebih dahulu daripada apa yang ada pada bapanya diterima, atau untuk melaksanakan apa-apa kewajipan itu mereka mempunyai tidak dilaksanakan.

Terdapat ramai pada hari ini yang berpegang teguh pada adat dan tradisi nenek moyang mereka. Apabila Tuhan mengirinkan cahaya tambahan kepada mereka, mereka menolak untuk menerimanya, kerana, setelah tidak diberikan kepada nenek moyang mereka, itu tidak diterima oleh mereka. Kita tidak diletakkan di tempat kita bapa-bapa adalah;

akibatnya kami tugas dan tanggungjawab adalah bukan itu sama sebagai mereka. Kami hendaklah bukan jadilah diluluskan daripada Tuhan dalam melihat kepada contoh bapa kita untuk menentukan tugas kita bukannya mencari perkataan kebenaran untuk diri kita sendiri. Tanggungjawab kita lebih besar daripada nenek moyang kita. Kita dipertanggungjawabkan untuk terang yang mereka terima, dan yang telah diturunkan sebagai warisan bagi kita, dan kita juga bertanggungjawab untuk terang tambahan yang kini bersinar ke atas kita dari firman Tuhan.

Kata Kristus tentang orang Yahudi yang tidak percaya: “Jika saya tidak datang dan bercakap kepada mereka,

mereka tidak mempunyai dosa: tetapi sekarang mereka tidak mempunyai jubah untuk dosa mereka.” Yohanes 15:22. Kuasa ilahi yang sama telah bercakap melaluinya Luther kepada yang maharaja dan putera raja daripada Jerman. Dan ketika terang memancar dari firman Tuhan, Roh-Nya memohon untuk kali terakhir dengan ramai dalam perhimpunan itu. Sebagai Pilatus, berabad-abad sebelumnya, membenarkan kesombongan dan populariti menutup hatinya terhadap Penebus dunia; sebagaimana Felix yang gemetar menyuruh utusan kebenaran, “Pergilah untuk kali ini; apabila aku mempunyai masa yang sesuai, aku akan memanggil engkau;” sebagaimana

pengakuan Agripa yang sombong,
“Hampir-hampir saja engkau
memujukku menjadi seorang Kristian”
(Kisah Para Rasul 24:25 ; 26:28),
namun berpaling dari pekabaran yang
diutus Syurga—begitu juga Charles V,
menyerah kepada perintah
kesombongan duniawi dan dasar,
memutuskan untuk menolak cahaya
kebenaran.

Khabar angin daripada yang reka bentuk
terhadap Luther adalah secara meluas
diedarkan,

[165] menyebabkan hebat keterujaan melalui
yang bandar. The Pembaharu telah

Luther Sebelum ini yang Diet

139

membuat ramai kawan, yang, mengetahui kekejaman khianat Rom terhadap semua WHO berani dedahkan dia rasuah, diselesaikan itu dia tidak harus dikorbankan.

Beratus-ratus bangsawan berikrar untuk melindunginya. Tidak sedikit yang secara terang-terangan mengecam mesej diraja yang menunjukkan ketundukan yang lemah kepada kuasa yang mengawal Rom. Di pintu pagar rumah dan dalam awam tempat, sebanduk adalah disiarkan, beberapa mengutuk dan yang lain menyokong Luther. Pada salah satu daripada ini hanya tertulis

kata-kata penting dari orang bijak itu: “Celakalah engkau, hai negeri, apabila rajamu masih kecil.” Pengkhotbah 10:16. Keghairahan populer yang memihak kepada Luther di seluruh Jerman meyakinkan kedua-dua maharaja dan Diet bahawa sebarang ketidakadilan yang ditunjukkan kepadanya akan membahayakan keamanan empayar dan juga kestabilan takhta.

Frederick daripada Saxony dikekalkan a belajar simpanan, berhati-hati menyembunyikan miliknya sebenar perasaan ke arah yang Pembaharu, sementara di yang sama masa dia menjaganya dengan berjaga-jaga tanpa jemu, memerhatikan semua pergerakannya

dan semua musuhnya. Tetapi ada banyak orang yang tidak berusaha untuk menyembunyikan simpati mereka terhadap Luther. Dia dikunjungi oleh putera raja, county, baron, dan orang-orang terhormat lain, baik awam mahupun gerejawi. “The doktor sedikit bilik,” menulis Spalatin, “tidak dapat menampung semua pengunjung yang hadir.”—Martyn 1:404. Orang ramai memandangnya seolah-olah dia lebih daripada manusia. Bahkan mereka yang tidak percaya pada doktrinnya tidak boleh tidak mengagumi integriti yang tinggi itu yang membawanya kepada kematian yang berani daripada melanggar hati nuraninya.

Bersungguh-sungguh usaha adalah

dibuat kepada memperoleh milik Luther persetujuan kepada a com- janji dengan Rom. Para bangsawan dan putera-putera mewakilkan kepadanya bahawa jika dia berterusan dalam menetapkan penghakimannya sendiri terhadap keputusan gereja dan dewan, dia akan segera dibuang dari empayar dan akan mempunyai tidak pertahanan. Kepada ini rayuan Luther menjawab: “Injil daripada Kristus tidak boleh jadilah berdakwah tanpa kesalahan. kenapa kemudian sepatutnya yang rasa takut atau kebimbangan daripada bahaya berasingan saya daripada yang Tuan, dan dari firman ilahi yang satu-satunya kebenaran? Tidak; Saya lebih suka [166] menyerahkan tubuhku, darahku, dan

nyawaku.”—D'Aubigne, b. 7, ch. 10.

sekali lagi dia adalah didesak kepada serahkan kepada yang penghakiman daripada yang maharaja, dan kemudian dia tidak perlu takut. "Saya bersetuju," katanya dalam jawapan, "dengan sepenuh hati saya, bahawa maharaja, putera raja, dan bahkan orang Kristian yang paling hina, harus memeriksa dan menilai pekerjaan saya; tetapi pada satu keadaan, itu mereka ambil yang perkataan daripada Tuhan untuk mereka stan-

dard. Lelaki mempunyai tiada apa kepada buat tetapi kepada patuh ia. buat bukan tawaran kekerasan terhadap hati nurani saya, yang terikat dan dirantai dengan Kitab Suci.”—*Ibid.*, b. 7, ch. 10.

Kepada rayuan lain dia berkata: “Saya bersetuju untuk meninggalkan kelakuan selamat saya. Saya meletakkan diri saya dan nyawa saya di tangan maharaja, tetapi firman Tuhan—tidak pernah!”—*Ibid.*, b. 7, ch. 10. Dia menyatakan kesanggupannya kepada serahkan kepada yang keputusan daripada a umum majlis, tetapi hanya dengan syarat majlis dikehendaki membuat

keputusan mengikut kitab suci.

“Dalam apa kebimbangan yang perkataan daripada Tuhan dan yang iman,” katanya menambah, “setiap Kristian ialah sebagai baik a Hakim sebagai yang paus, walaupun disokong oleh a juta majlis, boleh jadilah untuk dia.”—Martyn 1:410. Kedua-duanya kawan-kawan dan musuh adalah di terakhir yakin itu selanjutnya usaha untuk perdamaian akan menjadi sia-sia.

Sekiranya Pembaharu itu memberikan satu mata, Setan dan tenteranya akan melakukannya mempunyai diperolehi yang kemenangan. Tetapi miliknya tidak berbelah bahagi ketegasan adalah cara untuk membebaskan gereja, dan

memulakan era baru dan lebih baik. Pengaruh seorang lelaki ini, yang berani berfikir dan bertindak untuk dirinya sendiri dalam hal-hal agama, telah mempengaruhi gereja dan dunia, bukan sahaja pada zamannya sendiri, tetapi dalam semua generasi akan datang. Keteguhan dan kesetiaannya akan menguatkan semua, hingga akhir masa, yang harus melalui pengalaman yang sama. Kuasa dan keagungan Tuhan berdiri di atas nasihat manusia, di atas kuasa besar Setan.

Luther tidak lama kemudian diperintahkan oleh kuasa maharaja untuk pulang, dan dia tahu bahawa pemberitahuan ini akan segera diikuti. oleh miliknya kutukan. Mengancam awan terlalu tergantung miliknya

[167] laluan; tetapi semasa dia meninggalkan Worms, hatinya dipenuhi dengan kegembiraan dan pujian. “The syaitan dirinya sendiri,” berkata dia, “dijaga yang milik paus benteng; tetapi Kristus telah membuat pelanggaran yang luas di dalamnya, dan Setan telah dipaksa untuk mengaku bahawa Tuhan lebih berkuasa daripada dia.”—D'Aubigne, b. 7, ch. 11.

Selepas pemergiannya, masih berhasrat bahawa ketegasannya tidak sepatutnya tersilap untuk pemberontakan, Luther menulis kepada yang maharaja. “Tuhan, siapakah yang pencari daripada hati, ialah saya saksi,” dia berkata, “itu saya pagi bersedia dengan

sungguh-sungguh untuk mentaati keagunganmu, dalam kehormatan atau kehinaan, dalam hidup atau dalam kematian, dan tidak terkecuali kecuali firman Tuhan, yang dengannya manusia hidup. Dalam semua hal ehwal hadiah ini hidup, kesetiaan saya akan jadilah tidak goyah, untuk di sini kepada kalah atau kepada keuntungan ialah daripada tidak akibat kepada

keselamatan. Tetapi bila abadi kepentingan adalah mengambil berat, Tuhan wasiat bukan itu lelaki sepatutnya serahkan kepada lelaki. Untuk sebegitu penyerahan dalam perkara-perkara rohani adalah ibadah yang sebenar, dan harus diserahkan semata-mata kepada Sang Pencipta.”— *Ibid.*, b. 7, ch. 11.

Dalam perjalanan dari Worms, sambutan Luther lebih menyanjung daripada semasa kemajuannya ke sana. Gereja putera dialu-alukan yang dikucilkan sami, dan awam penguasa dihormati lelaki itu siapa yang maharaja telah dikecam. Dia adalah

didesak kepada berdakwah, dan, walau apa pun yang empayar larangan, dia sekali lagi masuk mimbar. "Saya tidak pernah berjanji untuk merantai firman Tuhan," katanya, "saya juga tidak akan melakukannya."—Martyn 1:420.

Dia tidak lama meninggalkan Worms, ketika para paus memaksa maharaja untuk mengeluarkan perintah terhadapnya. Dalam dekri ini Luther adalah dikecam sebagai "Syaitan dirinya sendiri bawah yang bentuk daripada a lelaki dan berpakaian dalam a sami rok."—D'Aubigne, b. 7, ch. 11. Ia adalah diperintahkannya itu sebagai tidak lama lagi sebagai miliknya kelakuan selamat sepatutnya tamat tempoh, langkah-langkah jadilah diambil kepada berhenti miliknya

kerja. Semua orang adalah dilarang untuk pelabuhan dia, kepada memberi dia makanan atau minum, atau oleh perkataan atau bertindak, dalam awam atau persendirian, kepada bantuan atau bersubahat dia. Dia adalah kepada jadilah dirampas di mana sahaja dia mungkin, dan dihantar kepada yang pihak berkuasa. miliknya penganut juga adalah kepada dipenjarakan dan mereka harta benda dirampas. miliknya tulisan adalah kepada dimusnahkan, dan, akhirnya, semua WHO sepatutnya berani kepada bertindak sebaliknya kepada ini dekri adalah disertakan dalam itu kutukan. The pemilih daripada Saxony [168] dan putera raja yang paling mesra dengan Luther telah meninggalkan Worms tidak

lama kemudian
pemergannya, dan dekri maharaja
menerima kebenaran Diet. Sekarang
orang Romanis bergembira. Mereka
menganggap nasib Reformasi
termeterai.

Tuhan telah disediakan a cara
daripada melarikan diri untuk
miliknya hamba dalam ini jam bahaya.
Mata yang waspada telah mengikuti
pergerakan Luther, dan hati yang
benar dan mulia telah memutuskan
untuk menyelamatkannya. Ia adalah
jelas Rom akan jadilah berpuas hati
dengan tiada apa pendek daripada
miliknya kematian; hanya dengan
bersembunyi dia dapat dipelihara dari
rahang singa. Tuhan memberi
kebijaksanaan kepada Frederick

daripada Saxony kepada merangka a rancangan untuk milik Pembaharu pemeliharaan. Dengan yang kerjasama daripada benar kawan-kawan milik pemilih tujuan adalah dibawa keluar, dan Luther adalah dengan berkesan tersembunyi daripada kawan-kawan dan musuh. selepas miliknya pulang ke rumah perjalanan dia adalah dirampas, dipisahkan daripada miliknya pembantu, dan tergesa-gesa disampaikan melalui hutan kepada yang istana daripada Wartburg, an terpencil gunung kubu. Kedua-duanya

miliknya sawan dan miliknya penyembunyian adalah jadi terbabit dalam misteri bahawa walaupun Frederick sendiri untuk masa yang lama tidak tahu di mana dia telah dijalankan. ini kejahilan adalah bukan tanpa reka bentuk; jadi panjang sebagai pemilih tahu tiada apa daripada milik Luther di mana, dia boleh mendedahkan apa-apa. Dia berpuas hati dirinya sendiri itu yang Pembaharu adalah selamat, dan dengan pengetahuan ini dia berpuas hati.

Musim bunga, musim panas, dan musim luruh berlalu, dan musim sejuk datang, dan Luther masih kekal

sebagai tahanan. Aleander dan partisannya bekas-ulted sebagai yang ringan daripada yang injil nampaknya kira-kira kepada jadilah dipadamkan. Tetapi sebaliknya daripada ini, yang Pembaharu adalah pengisian miliknya lampu daripada yang gudang kebenaran; dan cahayanya akan bersinar dengan cahaya yang lebih terang.

Dalam keamanan Wartburg yang mesra, Luther untuk sementara waktu bergembira dengan pembebasannya dari panas dan kekacauan pertempuran. Tetapi dia tidak dapat lama mencari kepuasan dalam diam dan berehat. Biasa dengan a kehidupan daripada aktiviti dan tegas konflik, dia boleh sakit bertahan kepada kekal

tidak aktif. Dalam mereka
bersendirian hari yang syarat daripada
yang gereja mawar naik

[169] di hadapannya, dan dia menangis
dalam keputusan. "Malangnya!
tidak ada sesiapa dalam yang terakhir
ini hari daripada miliknya kemarahan,
kepada berdiri suka a dinding sebelum
ini yang Tuan, dan selamatkan
Israel!"— *Ibid.*, b. 9, ch. 2. Sekali lagi,
fikirannya kembali kepada dirinya
sendiri, dan dia ditakuti menjadi
dikenakan bayaran dengan pengecut
dalam menarik diri daripada
pertandingan itu. Kemudian dia dicela
dirinya sendiri untuk miliknya
kemalasan dan memanjakan diri.
Namun pada masa yang sama dia
setiap hari mencapai lebih daripada ia

nampaknya mungkin untuk satu lelaki kepada buat. miliknya pen adalah tidak pernah terbiar. Walaupun musuh-musuhnya memuji diri mereka sendiri bahawa dia didiamkan, mereka terkejut dan keliru dengan bukti nyata bahawa dia masih aktif. Sejumlah risalah, yang dikeluarkan dari penanya, diedarkan di seluruh Jerman. Dia juga melakukan perkhidmatan yang paling penting untuk rakyat senegaranya dengan menterjemah Perjanjian Baru ke dalam bahasa Jerman. Dari Patmosnya yang berbatu-batu itu dia meneruskan hampir satu tahun penuh untuk memberitakan Injil dan menegur dosa dan kesilapan zaman itu.

Tetapi itu bukan semata-mata untuk

memelihara Luther daripada kemarahan musuh-musuhnya, mahupun malah kepada mampu dia a musim daripada senyap untuk ini kerja penting, bahawa Tuhan telah menarik hamba-Nya dari peringkat kehidupan awam. di sana adalah keputusan lebih berharga daripada ini kepada jadilah terjamin. Dalam kesunyian dan kekaburan tempat berundurnya di gunung, Luther disingkirkan dari penyangga duniawi dan dijauhkan dari pujian manusia. Dengan itu dia diselamatkan daripada kesombongan dan keyakinan diri yang sering ditimbulkan oleh kejayaan. Oleh penderitaan dan penghinaan dia adalah disediakan

Luther Sebelum ini yang Diet

143

sekali lagi untuk berjalan dengan selamat di atas ketinggian pening yang dia telah begitu tiba-tiba ditinggikan.

Ketika manusia bergembira dalam kebebasan yang dibawa oleh kebenaran kepada mereka, mereka cenderung untuk memuji mereka yang telah Tuhan gunakan untuk memutuskan rantai. daripada ralat dan khurafat. Syaitan mencari kepada melencong lelaki fikiran dan kasih sayang daripada Tuhan, dan menetapkannya pada badan manusia; dia membawa mereka untuk menghormati instrumen semata-mata dan mengabaikan Tangan yang

mengarahkan semua kejadian ketentuan. Selalunya pemimpin agama yang adalah dengan demikian dipuji dan dihormati kalah penglihatan daripada mereka pergantungan kepada Tuhan dan dituntun untuk mempercayai diri mereka sendiri. Akibatnya mereka berusaha untuk [170] kawalan yang fikiran dan hati nurani daripada yang orang, WHO adalah dilupakan untuk mencari petunjuk kepada mereka daripada melihat kepada firman Tuhan. Kerja-kerja pembaharuan sering terbantut kerana semangat yang dimanjakan oleh penyokongnya. Daripada bahaya ini, Tuhan akan menjaga perjuangan Reformasi. Dia menghendaki

pekerjaan itu menerima, bukan kesan manusia, tetapi daripada Tuhan. Mata manusia telah beralih kepada Luther sebagai penerang kebenaran; dia disingkirkan supaya semua mata tertuju kepada Pengarang kebenaran yang kekal.

Bab 9 — The Switzerland Pembaharu

Dalam yang pilihan daripada instrumentaliti untuk yang pembaharuan daripada yang gereja, rancangan ilahi yang sama dilihat seperti dalam rancangan untuk penanaman gereja. The syurgawi cikgu lulus oleh yang hebat lelaki daripada yang bumi, yang bergelar dan berharta, yang biasa menerima pujian dan penghormatan sebagai pemimpin daripada yang orang ramai. mereka adalah jadi bangga dan keyakinan diri dalam kelebihan mereka yang dibanggakan bahawa mereka tidak boleh dibentuk untuk bersimpati

dengan sesama manusia dan menjadi rakan sekerja dengan Manusia yang rendah hati daripada Nazareth. Kepada yang tidak belajar, bersusah payah nelayan daripada Galilea adalah panggilan ditujukan: “Ikut saya, dan saya kehendak buat awak nelayan daripada lelaki.” Matius 4:19.

Murid-murid ini rendah hati dan mudah diajar. Semakin kurang mereka telah telah terpengaruh oleh yang salah mengajar daripada mereka masa, yang lebih berjaya boleh Kristus mengajar dan melatih mereka untuk perkhidmatan-Nya. Jadi pada zaman Reformasi Besar. Reformis yang terkemuka adalah lelaki daripada merendah diri kehidupan—lelaki WHO adalah paling percuma daripada

mana-mana daripada mereka masa dari kesombongan pangkat dan dari pengaruh ketaksuban dan kepalsuan imam. Adalah rancangan Tuhan untuk menggunakan alat yang rendah hati untuk mencapai hasil yang hebat.

Maka kemuliaan itu tidak akan diberikan kepada manusia, melainkan kepada Dia yang bekerja melalui mereka untuk melakukan kehendak dan pekerjaan menurut kehendak-Nya sendiri.

Beberapa minggu selepas kelahiran Luther di kabin penambang di Saxony, Ulrik Zwingli adalah dilahirkan dalam a pengembala pondok antara yang

Alps. milik Zwingli persekitaran dalam zaman kanak-kanak, dan miliknya awal latihan, adalah

seperti untuk menyediakan dia untuk misi masa depannya. Dibesarkan di tengah-tengah adegan daripada semula jadi kemegahan, kecantikan, dan dahsyat keagungan, miliknya fikiran adalah awal kagum dengan a rasa daripada yang kebesaran, yang kuasa, dan juga keagungan daripada Tuhan. The sejarah daripada yang berani perbuatan dicapai di atas pergunungan asalnya menyalakan aspirasi mudanya. Dan di sisi daripada miliknya bertaqwa nenek dia mendengar kepada yang beberapa berharga Kisah-kisah Alkitab yang dia perolehi daripada legenda dan

tradisi gereja. Dengan penuh minat dia mendengar tentang perbuatan agung para patriark dan para nabi, daripada yang gembala WHO ditonton mereka kawanan di atas bukit Palestin di mana malaikat bercakap dengan mereka, tentang Bayi Betlehem dan Lelaki Kalvari.

Switzerland Pembaharu 145

Seperti John Luther, bapa Zwingli menginginkan pendidikan untuk anaknya, dan budak itu dihantar lebih awal dari lembah asalnya. Fikirannya pantas dibangunkan, dan ia tidak lama lagi menjadi a soalan di mana kepada cari guru-guru kompeten kepada mengarahkan dia. Pada yang umur daripada tiga belas dia pergi kepada Bern, yang kemudiannya memiliki sekolah paling terkenal di Switzerland. di sini, walau bagaimanapun, a bahaya timbul yang terancam kepada hawar yang janji hidupnya. Usaha gigih telah dilakukan oleh para biarawan untuk memikatnya ke sebuah biara. Para sami Dominican dan Franciscan

berada dalam persaingan untuk memihak kepada orang ramai. Ini yang mereka usahakan untuk dilindungi oleh perhiasan gereja mereka yang mencolok, kemegahan upacara mereka, dan tarikan peninggalan terkenal dan imej yang menghasilkan keajaiban.

Dominicans of Bern melihat bahawa jika mereka dapat memenangi sarjana muda yang berbakat ini, mereka akan memperoleh keuntungan dan kehormatan. Masa mudanya yang melampau, keupayaan semula jadinya sebagai penceramah dan penulis, dan geniusnya dalam muzik dan puisi, akan lebih berkesan daripada semua kemegahan dan paparan mereka, dalam menarik orang ramai untuk

perkhidmatan mereka dan meningkatkan pendapatan pesanan mereka. Dengan tipu daya dan sanjungan mereka berusaha untuk membujuk Zwingli untuk memasuki biara mereka. Luther, semasa seorang pelajar di sekolah, telah dikebumikan dirinya sendiri dalam a biara sel, dan dia akan mempunyai telah hilang kepada yang dunia telah bukan milik Tuhan rezeki dilepaskan dia. Zwingli tidak dibenarkan menghadapi bahaya yang sama. Secara rezeki [173] bapanya menerima maklumat tentang rekaan para biarawan. Dia tidak berniat untuk membenarkan anaknya mengikuti kehidupan terbiar dan tidak bernilai daripada yang sami. Dia melihat itu miliknya masa hadapan kegunaan adalah

di pancang, dan mengarahkannya pulang ke rumah tanpa berlengah-lengah.

Perintah itu dipatuhi; tetapi pemuda itu tidak dapat berpuas hati lama di lembah asalnya, dan dia tidak lama kemudian menyambung pelajarannya, membaiki, selepas beberapa ketika, ke Basel. Di sinilah Zwingli mula-mula mendengar Injil milik Tuhan percuma rahmat. Wittembach, a cikgu daripada yang kuno bahasa, telah, semasa mempelajari bahasa Yunani dan Ibrani, telah dituntun kepada Kitab Suci, dan dengan demikian sinar cahaya ilahi dipancarkan ke dalam fikiran para pelajar di bawah arahannya. Dia mengisytiharkan bahawa ada kebenaran lagi kuno, dan daripada tak terhingga lebih besar bernilai, daripada

yang teori diajar oleh ahli sekolah dan ahli falsafah. Kebenaran kuno ini ialah kematian Kristus adalah satu-satunya tebusan orang berdosa. Bagi Zwingli kata-kata ini adalah sebagai sinar cahaya pertama yang mendahului fajar.

Zwingli adalah tidak lama lagi dipanggil daripada Basel kepada masuk atas miliknya kerja hidup. miliknya pertama padang daripada buruh adalah dalam an Alpine kariah, bukan jauh jauh daripada

miliknya asli lembah. mempunyai menerima pentahbisan sebagai a imam, dia “mengabdikan diri dengan miliknya keseluruhan jiwa kepada yang cari selepas ilahi kebenaran; untuk beliau baiklah menyedari,” berkata a sesama Pembaharu, “bagaimana banyak dia mesti tahu ke siapa yang kawanannya daripada Kristus ialah diamankan.”—Wylie, b. 8, ch. 5. Lebih banyak dia dicari yang kitab suci, yang lebih jelas muncul yang kontras antara mereka kebenaran dan yang ajaran sesat daripada Rom. Dia diserahkan dirinya kepada yang Bible sebagai yang perkataan daripada Tuhan, yang sahaja mencukupi,

maksum peraturan. Dia melihat bahwa ia mesti jurubahasa sendiri. Dia tidak berani cuba menjelaskan Kitab Suci untuk mengekalkan teori atau doktrin yang telah dipraktikkan, tetapi diadakan ia miliknya kewajiban kepada belajar apa ialah itu langsung dan jelas mengajar. Dia dicari kepada manfaat dirinya sendiri daripada setiap membantu kepada memperoleh a penuh dan pemahaman yang benar tentang maknanya, dan dia memohon bantuan Roh Kudus, yang akan, dia menyatakan, mengungkapkannya kepada semua orang yang mencarinya dalam keikhlasan dan dengan doa.

[174] “Kitab Suci,” kata Zwingli, “datang dari Tuhan, bukan dari manusia, dan bahkan Tuhan yang

mencerahkan itu akan memberi anda pemahaman bahawa ucapan itu datang dari Tuhan. Firman Tuhan... tidak boleh gagal; ia terang, ia mengajar dirinya, ia mendedahkan dirinya, ia menerangi jiwa dengan semua keselamatan dan rahmat, keselesaan ia dalam Tuhan, merendah diri ia, jadi itu ia kalah dan malah kehilangan sendiri, dan berpelukan Tuhan.” The kebenaran daripada ini perkataan Zwingli dirinya sendiri telah terbukti. Bercakap daripada miliknya pengalaman di ini masa, dia selepas itu menulis: "Bila... saya bermula kepada memberi diri sendiri sepenuhnya sehingga Kitab Suci, falsafah dan teologi (skolastik) akan sentiasa mencadangkan pertengkaran kepada

saya. Akhirnya saya sampai pada perkara ini, yang saya fikir, 'Engkau mesti membiarkan semua itu berdusta, dan belajar makna Tuhan semata-mata daripada firman-Nya sendiri yang mudah.' Kemudian saya mula meminta Tuhan untuk-Nya cahaya, dan yang kitab suci bermula kepada jadilah banyak lebih mudah kepada saya.”—
Ibid.,

b. 8, ch. 6.

The doktrin berdakwah oleh Zwingli adalah bukan menerima daripada Luther. Ia adalah yang doktrin daripada Kristus. “Jika Luther berdakwah Kristus,” berkata Pembaharu Swiss, “dia melakukan apa yang saya lakukan. Mereka yang telah dibawanya kepada Kristus adalah

lebih banyak daripada mereka siapa saya mempunyai dipimpin. Tetapi ini perkara bukan. saya kehendak beruang tidak lain nama daripada itu daripada Kristus, askar-Nya saya, dan siapa sahaja Ketua saya. Tidak pernah ada satu perkataan pun ditulis oleh saya kepada Luther, mahupun oleh Luther kepada saya. Dan mengapa?... Itu ia mungkin jadilah ditunjukkan bagaimana banyak yang semangat daripada Tuhan ialah selaras dengan dirinya, kerana kami berdua, tanpa sebarang pakatan sulit, mengajar doktrin daripada Kristus dengan sebegitu keseragaman.”—D'Aubigne, b. 8, ch. 9.

Switzerland Pembaharu 147

Dalam 1516 Zwingli adalah dijemput kepada menjadi a pendakwah dalam yang biara di Einsiedeln. Di sini dia akan mempunyai pandangan yang lebih dekat tentang korupsi Rom dan akan menggunakan pengaruh sebagai Pembaharu yang akan dirasakan jauh di luar Alps asalnya. Antara tarikan utama Ein-siedeln adalah an gambar daripada yang Dara yang adalah berkata kepada mempunyai yang kuasa daripada bekerja keajaiban. Atas yang pintu masuk daripada yang biara adalah yang inskripsi, “Di sini a pleno pengampunan daripada dosa mungkin jadilah diperolehi.”— [175]

Ibid., b. 8, ch. 5. Jemaah haji pada semua musim terpaksa ke tempat suci Dara; tetapi di yang hebat setiap tahun perayaan daripada itu penyucian berbilang- bilang datang dari semua bahagian Switzerland, malah dari Perancis dan Jerman. Zwingli, sangat ditimpa musibah di yang penglihatan, dirampas yang peluang kepada mengisytiharkan kebebasan melalui yang injil kepada ini hamba hamba daripada khurafat.

“Jangan bayangkan,” katanya, “bahawa Tuhan berada di dalam bait ini lebih daripada di bahagian lain dari ciptaan. Walau apa pun negara di mana anda tinggal, Tuhan ialah sekeliling awak, dan mendengar awak.... boleh kerja yang tidak

berfaedah, ziarah panjang,
persembahan, imej, seruan kepada
Dara atau daripada orang kudus,
selamat untuk awak rahmat daripada
Tuhan? Apa
avails yang ramai daripada perkataan
dengan yang kita menjelmakan kami
solat? Apa keberkesanan mempunyai a
berkilat tudung, a dicukur halus
kepala, a panjang dan jubah yang
mengalir, atau selipar bersulam
emas?... Allah melihat hati, dan hati
kita jauh daripada-Nya.” “Kristus,”
katanya, “yang pernah
dipersembahkan di atas kayu salib,
adalah korban dan korban, yang telah
dibuat kepuasan untuk yang dosa
daripada orang beriman kepada semua
keabadian.”— *Ibid.*, b. 8, ch. 5.

Bagi ramai pendengar, ajaran ini tidak diingini. Ia adalah pahit kekecewaan kepada mereka kepada jadilah memberitahu itu mereka susah payah perjalanan telah telah dibuat dalam sia-sia. The maafkan secara bebas ditawarkan kepada mereka melalui Kristus mereka tidak dapat memahami. Mereka berpuas hati dengan cara lama kepada syurga yang Rom telah bertanda keluar untuk mereka. mereka menyusut daripada yang kebingungan daripada mencari untuk apa sahaja lebih baik. Ia adalah lebih mudah mempercayai mereka keselamatan kepada imam dan paus daripada mencari kesucian hati.

Tetapi golongan lain menerima dengan gembira berita penebusan

melalui Kristus. Pemerhatian yang diarahkan oleh Rom telah gagal bawak kedamaian daripada jiwa, dan dalam iman mereka diterima yang milik Juruselamat darah sebagai pendamai mereka. Mereka ini kembali ke rumah mereka untuk mendedahkan kepada orang lain yang berharga ringan yang mereka telah menerima. The kebenaran adalah dengan demikian

dibawa daripada dusun kepada dusun, daripada bandar kepada bandar, dan yang nombor daripada

[176] peziarah ke kuil Perawan sangat berkurangan. Terjadi kejatuhan dalam yang persembahan, dan akibatnya dalam yang gaji daripada Zwingli, yang diambil daripada mereka. Tetapi ini hanya menyebabkan dia gembira kerana dia melihat kuasa fanatik dan khurafat sedang dipatahkan.

Pihak berkuasa gereja tidak buta terhadap pekerjaan yang Zwingli laksanakan; tetapi buat masa ini mereka melarang campur tangan. Dengan harapan masih dapat memastikan dia untuk tujuan mereka,

mereka berusaha untuk menang dia oleh sanjungan; dan sementara itu yang kebenaran adalah mendapat a peganglah hati rakyat.

Pekerjaan Zwingli di Einsiedeln telah mempersiapkannya untuk bidang yang lebih luas, dan ini dia adalah tidak lama lagi kepada masuk. Selepas tiga tahun di sini dia telah dipanggil ke pejabat pendakwah di katedral di Zurich. Ini kemudiannya merupakan bandar terpenting dalam gabungan Switzerland, dan pengaruh dilakukan di sini akan jadilah secara meluas terasa. The gereja yang melalui jemputan dia datang ke Zurich, bagaimanapun, ingin mencegah mana-mana inovasi, dan mereka sewajarnya diteruskan untuk

mengajarnya tentang tugasnya.

“Kamu akan berusaha sedaya upaya,” kata mereka, “untuk mengumpulkan hasil daripada bab itu, tanpa mengabaikan sedikit pun. Anda akan menasihati orang beriman, baik dari mimbar dan di dalam pengakuan dosa, untuk membayar semua persepuluhan dan iuran, dan untuk menunjukkan melalui persembahan mereka kasih sayang mereka kepada gereja. Anda akan bersungguh-sungguh dalam meningkatkan pendapatan yang timbul daripada orang sakit, daripada orang ramai, dan secara umum daripada setiap tata cara gerejawi.” “Mengenai pemberian sakramen, khotbah, dan penjagaan kawanan,” tambah

pengajarnya, “ini juga merupakan tugas pendeta. Tetapi untuk ini anda boleh menggunakan seorang pengganti, dan khususnya dalam berdakwah. awak sepatutnya mentadbir yang sakramen tidak hanya kepada orang yang terkenal, dan hanya apabila dipanggil; kamu dilarang berbuat demikian tanpa membeza-bezakan orang.”— *Ibid.*, b. 8, ch. 6.

Zwingli mendengar dalam diam tuduhan ini, dan sebagai balasan, selepas menyatakan miliknya kesyukuran untuk yang penghormatan daripada a panggilan kepada ini penting

[177] stesen, beliau terus menerangkan kursus yang beliau cadangkan untuk

diterima pakai. “Kehidupan Kristus,” katanya, “telah terlalu lama disembunyikan daripada yang orang ramai. saya hendaklah berdakwah atas yang keseluruhan daripada yang Injil daripada St. Matthew,... melukis semata-mata daripada yang air pancut daripada kitab suci, membunyikan kedalamannya, membandingkan satu petikan dengan yang lain, dan mencari

persefahaman oleh tetap dan bersungguh-sungguh solat. Ia ialah kepada milik Tuhan kemuliaan, kepada pujian Putera-Nya yang tunggal, untuk keselamatan jiwa-jiwa yang hakiki, dan untuk peneguhan mereka dalam iman yang benar, bahwa saya akan menyucikan pelayanan saya.” *Ibid.*, b. 8, ch. 6. Padahal beberapa daripada yang eklesiastik tidak menyetujui rancangannya, dan berusaha untuk menghalangnya daripada itu, Zwingli tetap teguh. Dia diisytiharkan itu dia adalah kira-kira kepada memperkenalkan tidak baru kaedah, tetapi yang tua kaedah bekerja oleh yang gereja dalam lebih awal dan

lebih tulen kali. Sudah an minat telah telah terjaga dalam yang kebenaran dia diajar; dan orang ramai berpusu-pusu untuk mendengar khutbahnya. banyak WHO telah panjang sejak terhenti kepada hadir perkhidmatan adalah antaranya pendengar. Dia bermula miliknya kementerian oleh pembukaan yang Injil dan membaca dan menerangkan kepada miliknya pendengar yang diilhamkan naratif daripada yang kehidupan, ajaran, dan kematian Kristus. Di sini, seperti di Einsiedeln, beliau membentangkan perkataan daripada Tuhan sebagai yang sahaja maksum pihak berkuasa dan yang kematian Kristus sebagai satu-satunya korban yang lengkap. “Ia adalah kepada Kristus,” katanya,

“itulah saya keinginan kepada memimpin anda—kepada Kristus, yang benar sumber daripada keselamatan.”— *Ibid.*,

b. 8, ch. 6. Sekitar yang pendakwah sesak yang orang ramai daripada semua kelas, daripada negarawan dan ulama kepada tukang dan petani.

Dengan minat yang mendalam mereka mendengar kata-katanya. Dia bukan sahaja mengisytiharkan tawaran keselamatan percuma, tetapi tanpa gentar menegur kejahatan dan kerosakan zaman. Ramai yang pulang dari katedral sambil memuji Tuhan.

“Ini lelaki,” mereka berkata, “adalah a pendakwah daripada yang kebenaran. Dia kehendak jadilah Musa kami, untuk memimpin kami keluar dari

kegelapan Mesir ini.”— *Ibid.*, b. 8, ch. 6.

Tetapi walaupun di pertama miliknya buruh adalah menerima dengan hebat semangat, selepas a masa pembangkang timbul. The sami ditetapkan diri mereka sendiri kepada menghalang pekerjaannya dan mengutuk ajarannya. Ramai yang menyerangnya dengan kata-kata [178] dan ejekan; yang lain terpaksa kepada kurang ajar dan ancaman. Tetapi Zwingli menanggung segalanya dengan kesabaran, berkata: “Jika kita ingin mengalahkan orang jahat untuk Yesus Kristus, kita mesti tutup kami mata terhadap ramai perkara.”— *Ibid.*, b. 8, ch. 6.

Pada masa ini, sebuah agensi baru datang untuk memajukan kerja pembaharuan. Seorang Lucian dihantar ke Zurich dengan beberapa tulisan Luther, oleh a kawan daripada yang diperbaharui iman di Basel, WHO mencadangkan bahawa penjualan buku-buku ini mungkin menjadi cara yang ampuh untuk menyebarkan cahaya. “Pastikan,” dia menulis kepada Zwingli, “sama ada orang ini mempunyai kebijaksanaan dan kemahiran yang mencukupi; jika ya, biarkan dia membawa dari bandar ke bandar, daripada bandar kepada bandar, daripada kampung kepada kampung, dan malah daripada

rumah kepada rumah, antara yang Switzerland, yang berfungsi daripada Luther, dan khususnya eksposisi Doa Bapa Kami yang ditulis untuk umat awam. Semakin ramai mereka adalah diketahui, yang lebih pembeli mereka kehendak temui.”— *Ibid.*, b. 8, ch.

6. Justeru yang ringan dijumpai pintu masuk.

Pada saat Tuhan sedang bersiap untuk mematahkan belenggu kejahilan dan khurafat, maka Syaitan itu bekerja dengan kuasa yang paling besar untuk menyelubungi manusia dalam kegelapan dan mengikat belenggu mereka dengan lebih kuat lagi. Ketika orang-orang bangkit di negeri-negeri

yang berlainan untuk menyampaikan kepada orang-orang pengampunan dan pembenaran melalui darah Kristus, Roma diteruskan dengan diperbaharui tenaga kepada buka dia pasaran seluruh Kristian, menawarkan pengampunan untuk wang.

Setiap dosa ada harganya, dan lelaki diberi lesen percuma untuk jenayah jika yang perbendaharaan daripada yang gereja adalah disimpan baiklah diisi. Justeru yang dua gerakan maju,-satu menawarkan pengampunan dosa untuk wang, yang lain pengampunan melalui Kristus,—Rom pelesenan dosa dan menjadikannya sebagai sumber pendapatannya; Pembaharu mengutuk dosa dan menunjuk kepada Kristus sebagai

pendamaian dan pembebas.

Dalam Jerman yang jualan daripada indulgensi telah telah komited kepada biarawan Dominican dan dikendalikan oleh Tetzels yang terkenal. Di Switzerland yang lalu lintas adalah letak ke dalam yang tangan daripada yang Franciscans,

[179] bawah yang kawalan daripada Samson, an Itali sami. Samson telah telah melakukan perkhidmatan yang baik kepada gereja, setelah mendapat jumlah yang besar daripada Jerman dan Switzerland kepada isi yang paus perbendaharaan. Sekarang dia lalui Switzerland, menarik hebat orang ramai, merosakkan yang petani miskin daripada mereka sedikit pendapatan, dan menuntut kaya raya hadiah

daripada golongan kaya. Tetapi pengaruh reformasi itu sudah terasa dalam menyekat, walaupun ia boleh bukan berhenti, yang lalu lintas. Zwingli masih di Einsiedeln apabila Samson, tidak lama kemudian memasuki Switzerland, tiba dengan miliknya barang dagangan di a jiran bandar. Menjadi dimaklumkan daripada misinya , yang Pembaharu serta merta ditetapkan keluar kepada menentang dia. The dua orang tidak bertemu, tetapi itulah kejayaan Zwingli dalam mendedahkan kepura-puraan paderi itu itu dia adalah diwajibkan kepada pergi untuk lain kuarters.

Di Zurich, Zwingli berkhotbah dengan bersungguh-sungguh

menentang pemberi pengampunan;
dan apabila Simson menghampiri
tempat itu, dia disambut oleh seorang
utusan dari majlis itu dengan isyarat
bahawa dia dijangka
menyampaikannya. Dia akhirnya
mendapat pintu masuk melalui
muslihat, tetapi telah dihantar pergi
tanpa penjualan satu pengampunan,
dan dia tidak lama kemudian
meninggalkan Switzerland.

Switzerland Pembaharu 151

A kuat dorongan adalah diberi kepada yang pembaharuan oleh yang penampilan wabak, atau Great Death, yang melanda Switzerland pada tahun itu 1519. Sebagai lelaki adalah dengan demikian dibawa muka kepada muka dengan yang pemusnah, ramai yang telah dibimbing untuk merasakan betapa sia-sia dan tidak bernilai pengampunan yang mereka beli kebelakangan ini; dan mereka mendambakan asas yang lebih teguh untuk mereka iman. Zwingli di Zurich adalah dipukul ke bawah; beliau dibawa jadi rendah itu semua harapan daripada miliknya pemulihan adalah dilepaskan, dan laporan tersebar luas

bahawa dia telah mati. Dalam masa yang sukar itu harapan dan keberaniannya tidak goyah. Dia memandang dalam iman kepada menyeberang daripada Kalvari, mempercayai dalam yang serba-cukup pendamaian untuk dosa. Apabila dia kembali dari pintu kematian, itu adalah untuk memberitakan Injil dengan lebih besar semangat daripada pernah sebelum; dan miliknya perkataan dikenakan an tidak biasa kuasa. The orang ramai dialu-alukan dengan kegembiraan mereka paderi yang dikasihi , dikembalikan kepada mereka daripada yang ambang daripada yang kubur. mereka diri mereka sendiri datang dari merawat orang sakit dan orang

mati, dan mereka merasa, [180] tidak pernah sebelum ini, nilai injil.

Zwingli telah tiba di a lebih jelas persefahaman daripada itu kebenaran, dan telah lebih sepenuhnya berpengalaman dalam dirinya sendiri itu memperbaharui kuasa. The kejatuhan manusia dan rancangan penebusan adalah subjek yang di atasnya berdiam. “Dalam Adam,” dia berkata, “kita adalah semua mati, tenggelam dalam rasuah dan kutukan.”—Wylie, b. 8, ch. 9. “Kristus mempunyai dibeli untuk kami a tidak akan berakhir penebusan... miliknya semangat ialah... an pengorbanan yang kekal, dan berkesan selama-lamanya untuk menyembuhkan; ia redha ilahi

keadilan selama-lamanya bagi pihak semua orang yang bergantung kepadanya dengan iman yang teguh dan tidak tergoyahkan.” Namun dia dengan jelas mengajar bahawa manusia tidak, kerana anugerah Kristus, bebas untuk terus berdosa. “Di mana sahaja ada iman kepada Tuhan, di situ ada Tuhan; dan di mana sahaja Tuhan berdiam, di situ wujud semangat yang mendesak dan mendorong manusia kepada perbuatan baik.”—D'Aubigne, b. 8, ch. 9. Demikian adalah yang minat dalam milik Zwingli berdakwah itu yang katedral adalah diisi kepada melimpah dengan yang orang ramai itu datang kepada dengar kepada dia. Sedikit demi sedikit, selagi mereka dapat

menanggungnya, dia membuka kebenaran kepada pendengarnya. Dia adalah berhati-hati bukan kepada memperkenalkan, di pertama, mata yang akan mengejutkan mereka dan cipta prasangka. miliknya kerja adalah kepada menang mereka hati kepada ajaran Kristus, untuk melembutkan mereka dengan kasih-Nya, dan menjaga teladan-Nya di hadapan mereka; dan kerana mereka seharusnya menerima asas-asas Injil, mereka khurafat kepercayaan dan amalan akan tidak dapat dielakkan jadilah digulingkan.

Langkah demi langkah Reformasi maju di Zurich. Dalam ketakutan musuh-musuhnya membangkitkan tentangan aktif. Setahun sebelumnya, rahib Wittenberg telah dilafazkan miliknya Tidak kepada yang paus dan yang maharaja di Worms, dan kini segala-galanya seolah-olah menunjukkan penahanan yang sama terhadap tuntutan paus di Zurich. Serangan bertubi-tubi dibuat ke atas Zwingli. Di kanton paus, dari semasa ke semasa, murid-murid Injil dibawa ke pancang, tetapi ini tidak mencukupi; guru ajaran sesat mesti diam. Oleh itu, uskup Constance menghantar tiga orang timbalan

menteri kepada yang Majlis daripada Zurich, menuduh Zwingli daripada mengajar

[181] rakyat untuk melanggar undang-undang gereja, sekali gus membahayakan keamanan dan ketenteraman masyarakat. Jika kuasa gereja diketepikan, dia menggesa, anarki sejagat akan terhasil. Zwingli menjawab itu dia telah telah untuk empat tahun mengajar injil di Zurich, "yang lebih tenang dan damai daripada mana-mana bandar lain dalam konfederasi." "Adalah tidak, kemudian," dia berkata, "Agama Kristian yang terbaik perlindungan keselamatan umum?"—Wylie, b. 8, ch. 11.

Timbalan-timbalan menteri telah

menasihati ahli majlis untuk terus berada di dalam gereja, yang daripadanya, mereka menyatakan, tidak ada keselamatan. Zwingli menjawab: “Biar bukan ini tuduhan bergerak awak. The asas daripada gereja adalah Batu Karang yang sama, Kristus yang sama, yang memberikan Petrus namanya kerana dia mengaku Dia dengan setia. Dalam setiap bangsa sesiapa yang beriman dengan semua miliknya hati dalam yang Tuan Yesus ialah diterima daripada Tuhan. Di sini, sungguh, ialah yang gereja, keluar daripada yang tidak satu boleh jadilah diselamatkan.”—D'Aubigne, ed. London, b. 8, ch. 11. Hasil daripada persidangan itu, salah seorang timbalan uskup menerima iman yang

diperbaharui.

The majlis ditolak kepada ambil tindakan terhadap Zwingli, dan Rom bersedia untuk serangan baru.

Pembaharu, apabila diberitahu tentang rancangan itu daripada miliknya musuh, berseru: “Biarlah mereka datang pada; saya rasa takut mereka sebagai kumbang ketakutan tebing ombak yang berdentum di kakinya.”—Wylie, b. 8, ch. 11. Yang usaha daripada yang eklesiastik sahaja diteruskan yang sebab yang mereka dicari kepada menggulingkan. The kebenaran diteruskan kepada sebar. Di German itu penganut, pelakon turun oleh milik Luther kehilangan, mengambil hati sekali lagi, sebagai mereka melihat yang kemajuan

daripada yang injil dalam Switzerland.

Sebagai yang Reformasi menjadi ditubuhkan dalam Zurich, itu buah-buahan lebih dilihat sepenuhnya dalam penindasan maksiat dan promosi perintah dan keharmonian. “Keamanan mempunyai dia tempat tinggal dalam kami bandar,” menulis Zwingli; “tidak bergaduh, tidak kemunafikan, tidak iri hati, tidak perselisihan. Dari mana boleh

persatuan seperti itu datangnya melainkan daripada Tuhan, dan doktrin kita, yang memenuhi kita dengan buah-buah kedamaian dan kesalehan?”— *Ibid.*, b. 8, ch. 15.

The kemenangan diperolehi oleh yang Reformasi dikacau yang Romanis kepada usaha yang lebih gigih untuk menggulingkannya. Melihat betapa sedikitnya [182] telah dicapai oleh penganiayaan dalam menindas pekerjaan Luther di Jerman, mereka memutuskan untuk memenuhi reformasi dengan senjatanya sendiri. Mereka akan mengadakan pertikaian dengan Zwingli, dan mempunyai pengaturan

perkara, mereka akan memastikan kemenangan dengan memilih, diri mereka sendiri, bukan sahaja tempat pertempuran, tetapi hakim yang harus memutuskan antara yang bersengketa. Dan jika mereka boleh mendapatkan Zwingli ke dalam mereka kuasa, mereka akan ambil jaga itu dia lakukan bukan melarikan diri mereka. The Ketua diam, yang pergerakan boleh dengan pantas jadilah hancur. Tujuan ini, bagaimanapun, telah disembunyikan dengan teliti.

Pertikaian itu dilantik untuk diadakan di Baden; tetapi Zwingli begitu bukan hadir. The Majlis daripada Zurich, mengesyaki yang reka bentuk daripada golongan paus, dan diberi amaran oleh timbunan api

yang dinyalakan di kanton paus untuk pengakuan daripada yang injil, melarang mereka paderi kepada mendedahkan dirinya kepada ini bahaya. Pada Zurich dia adalah sedia kepada berjumpa semua yang partisan yang mungkin dihantar oleh Rom; tetapi untuk pergi ke Baden, di mana darah para syuhada untuk yang kebenaran telah cuma telah bangsal, adalah kepada pergi kepada pasti kematian. Oecolampadius dan Haller dipilih untuk mewakili Reformis, manakala yang terkenal Dr. Eck, disokong oleh a tuan rumah daripada belajar doktor dan prelat, adalah juara Rom.

Walaupun Zwingli tidak hadir dalam persidangan itu, pengaruhnya adalah

terasa. The setiausaha adalah semua dipilih oleh yang papists, dan yang lain dilarang untuk mengambil nota, mengenai kesakitan kematian.

Walaupun demikian, Zwingli menerima setiap hari a setia akaun daripada apa adalah berkata di Baden. Seorang pelajar yang hadir pada pertikaian itu membuat rekod setiap petang hujah yang dibentangkan pada hari itu. Kertas-kertas ini dua pelajar lain berjanji untuk menyampaikan, dengan surat harian Oecolampadius, kepada Zwingli di Zurich. Pembaharu menjawab, memberi penasihat dan cadangan. miliknya surat adalah bertulis oleh malam, dan murid-murid kembali bersama mereka ke Baden pada waktu pagi. Untuk mengelakkan

kewaspadaan pengawal yang ditempatkan di pintu gerbang kota, para utusan ini membawa bakul daripada ayam itik pada mereka kepala, dan mereka dibenarkan berlalu tanpa halangan.

Oleh itu Zwingli mengekalkan pertempuran dengan antagonisnya yang licik. [183] Dia "telah bekerja lebih keras," kata Myconius, "dengan meditasinya, miliknya

malam-malam tanpa tidur, dan nasihat yang dia sampaikan kepada Baden, daripada yang dia akan lakukan dengan berbincang secara peribadi di tengah-tengah musuh-musuhnya.”—D'Aubigne, b. 11, ch. 13.

The Romanis, memerah dengan dijangka kemenangan, telah datang ke Baden berpakaian dalam mereka terkaya jubah dan berkilauan dengan permata. Mereka menikmati kemewahan, meja mereka terbentang dengan makanan istimewa yang paling mahal dan wain pilihan. Beban tugas gerejawi mereka diringankan oleh keriangian dan bersuka ria. Dalam

bertanda kontras muncul Pembaharu , yang dipandang oleh orang-orang sebagai sedikit lebih baik daripada kumpulan pengemis, dan yang berjimat cermat tambang disimpan mereka tetapi masa yang singkat di meja. Oecolampadius tuan tanah, mengambil majlis kepada perhatikan dia dalam miliknya bilik, dijumpai dia sentiasa bertunang dalam belajar atau di solat, dan sangat tertanya-tanya, dilaporkan itu yang sesat adalah di paling kurang “sangat alim.”

Pada persidangan itu, “Eck dengan angkuh naik ke atas mimbar yang dihias dengan indah, manakala Oecolampadius yang rendah hati, berpakaian kejam, terpaksa duduk di hadapan lawannya di atas bangku

berukir kasar.”— *Ibid.*, b. 11, ch. 13. Suara stentorian Eck dan jaminan yang tidak terbatas tidak pernah mengecewakannya. Semangatnya dirangsang oleh harapan emas sebagai baiklah sebagai kemasyhuran; untuk yang pertahanan daripada yang iman adalah kepada jadilah diberi ganjaran yang lumayan. Apabila hujah yang lebih baik gagal, dia terpaksa menggunakan penghinaan, dan juga sumpah.

Oecolampadius, sederhana dan tidak percaya diri, telah mengecut daripada pertempuran itu, dan dia masuk atas ia dengan yang sungguh-sungguh pengakuan: “Saya mengakui- tepi tidak lain standard daripada penghakiman daripada yang perkataan

daripada Tuhan.”— *Ibid.*,
b. 11, ch. 13. Walaupun lemah lembut
dan berbudi bahasa, dia membuktikan
dirinya mampu dan tidak goyah.
Sementara orang-orang Romanis,
menurut kebiasaan mereka, memohon
kuasa kepada adat istiadat gereja,
Pembaharu itu berpegang teguh
kepada Kitab Suci. “Adat,” katanya,
“tidak mempunyai kuasa di
Switzerland kita, melainkan ia
mengikut perlembagaan; sekarang,
dalam perkara daripada iman, yang
Bible ialah kami perlembagaan.”—
Ibid., b. 11, ch. 13.

Perbezaan antara kedua-dua pihak
yang bersengketa itu bukan tanpa
kesan. Pemikiran Pembaharu yang
tenang dan jelas, disampaikan dengan

lembut dan sederhana, merayu kepada fikiran itu berpaling dalam meluat daripada milik Eck andaian yang sombong dan riuh rendah.

Perbincangan diteruskan selama lapan belas hari. Pada penutupnya, papists dengan hebat keyakinan diri dituntut yang kemenangan. Paling daripada yang timbalan menteri berpihak

Switzerland Pembaharu 155

dengan Rom, dan Diet menyatakan Reformis telah dikalahkan dan menyatakan bahawa mereka, bersama-sama dengan Zwingli, pemimpin mereka, telah disingkirkan daripada gereja. Tetapi hasil persidangan itu mendedahkan di mana kelebihan terletak. Peraduan itu menghasilkan dorongan yang kuat kepada Protestan sebab, dan ia adalah bukan panjang selepas itu itu yang bandar-bandar penting Bern dan Basel diisytiharkan untuk Reformasi.

Bab 10 — Kemajuan daripada Pembaharuan dalam Jerman

Kehilangan misteri Luther menimbulkan kebimbangan di seluruh Jerman. Pertanyaan mengenainya kedengaran di mana-mana. Khabar angin paling liar telah diedarkan, dan ramai yang mempercayainya dia telah telah dibunuh. di sana adalah hebat ratapan, bukan sahaja oleh beliau mengaku kawan-kawan, tetapi oleh beribu-ribu WHO telah bukan secara terbuka diambil pendirian mereka dengan Reformasi. Ramai yang mengikat diri mereka dengan sumpah khusyuk untuk membalas kematiannya.

Pemimpin-pemimpin Rom melihat dengan ketakutan betapa besarnya nada yang telah menimbulkan perasaan terhadap mereka. Walaupun pada mulanya bergembira atas dugaan kematian Luther, mereka segera ingin bersembunyi dari kemarahan rakyat. Musuh-musuhnya tidak begitu terganggu dengan tindakannya yang paling berani semasa di antara mereka semasa mereka dibuang. Mereka yang dalam kemarahan mereka telah berusaha untuk membinasakan Pembaharu yang berani itu dipenuhi dengan ketakutan sekarang bahawa dia telah menjadi tawanan yang tidak berdaya. “Satu-satunya cara yang tersisa untuk menyelamatkan diri kita,” kata seorang, “adalah dengan

menyalakan obor, dan memburu Luther di seluruh dunia, untuk memulihkannya kepada bangsa yang menyeru dia.”—D'Aubigne, b. 9, ch.

1. Yang perintah daripada yang maharaja seolah-olah jatuh tidak berdaya. Para wakil kepausan dipenuhi dengan kemarahan kerana mereka melihat bahawa ia tidak mendapat perhatian yang jauh daripada nasib Luther.

Berita bahawa dia selamat, walaupun seorang banduan, menenangkan ketakutan yang orang, sementara ia masih selanjutnya terangsang mereka semangat dalam miliknya nikmat. miliknya tulisan adalah membaca dengan lebih besar

keghairahan daripada pernah sebelum ini. Bertambah nombor menyertai yang sebab daripada yang heroik lelaki WHO telah, pada kemungkinan yang menakutkan itu, mempertahankan firman Tuhan. Reformasi sentiasa mendapat kekuatan. Benih yang telah ditaburkan oleh Luther tumbuh di mana-mana. Ketiadaannya mencapai satu kerja yang kehadirannya akan gagal dilakukan. Buruh lain merasakan tanggungjawab baru, sekarang itu mereka hebat Ketua adalah dikeluarkan. Dengan iman baru dan kesungguhan mereka ditekan ke hadapan kepada buat semua dalam mereka kuasa, itu yang kerja jadi secara mulia bermula mungkin bukan jadilah terhalang.

*Kemajuan daripada
Pembaharuan dalam Jerman
157*

Tetapi Syaitan adalah bukan terbiar. Dia sekarang cuba apa dia mempunyai cuba dalam setiap gerakan reformasi yang lain—untuk menipu dan memusnahkan rakyat dengan memalsukan mereka sebagai ganti kerja yang benar. Sebagai di sana adalah salah Kristus dalam yang pertama abad daripada yang gereja Kristian, maka timbullah nabi-nabi palsu pada abad keenam belas.

A beberapa lelaki, secara mendalam terjejas oleh yang keterujaan dalam yang dunia agama , terbayang diri mereka sendiri kepada mempunyai

menerima istimewa wahyu dari syurga, dan dituntut kepada mempunyai telah secara ilahi ditauliahkan kepada meneruskan hingga selesainya Reformasi yang, mereka isytiharkan, ada telah tetapi lemah bermula oleh Luther. Dalam kebenaran, mereka adalah membatalkan sangat kerja yang dia telah dicapai. mereka ditolak yang prinsip yang hebat yang adalah yang sangat asas daripada yang Reformasi—bahawa perkataan daripada Tuhan ialah yang serba-cukup peraturan daripada iman dan amalan; dan untuk itu panduan yang tidak salah mereka gantikan standard yang boleh berubah dan tidak pasti daripada mereka sendiri perasaan

dan kesan. Oleh ini bertindak daripada mengetepikan yang hebat pengesan daripada ralat dan kepalsuan yang cara adalah terbuka kepada Syaitan untuk mengawal minda dengan sebaik-baiknya.

Salah seorang nabi ini mengaku telah diberi petunjuk oleh malaikat Jibril. Seorang pelajar yang bersatu dengannya meninggalkan pelajarannya, mengisytiharkan itu dia telah telah diwakafkan oleh Tuhan dirinya sendiri dengan kebijaksanaan untuk menerangkan miliknya perkataan. Lain-lain WHO adalah secara semula jadi cenderung kepada fanatik bersatu dengan mereka. The prosiding daripada ini peminat dicipta tidak

sedikit keterujaan. The berdakwah daripada Luther telah terangsang yang orang ramai [187] di mana-mana untuk merasai keperluan pembaharuan, dan kini beberapa benar-benar orang yang jujur telah disesatkan oleh kepura-puraan para nabi baru. Para pemimpin pergerakan itu pergi ke Wittenberg dan mendesak tuntutan mereka terhadap Melanchthon dan rakan-rakannya. Kata mereka: “Kami dihantar oleh Tuhan kepada mengarahkan yang orang ramai. Kami mempunyai diadakan biasa perbualan dengan Tuhan; kita tahu apa yang akan berlaku; dalam satu perkataan, kita adalah rasul dan para nabi, dan rayuan kepada Dr. Luther.”— *Ibid.*, b. 9, ch. 7.

The Pembaharu adalah terperanjat dan bingung. ini adalah elemen yang tidak pernah mereka temui sebelum ini, dan mereka tidak tahu apa kursus untuk diikuti. Berkata Melanchthon: “Memang ada yang luar biasa semangat dalam ini lelaki; tetapi apa arwah? hidup yang satu tangan, biarkan kami awas daripada pelindapkejutan yang semangat daripada Tuhan, dan pada yang yang lain, disesatkan oleh roh Syaitan.”—*Ibid.*, b. 9, ch. 7.

The buah-buahan daripada yang baru mengajar tidak lama lagi menjadi ketara. The orang adalah dipimpin kepada pengabaian yang Bible atau kepada pelakon ia sepenuhnya ketepikan. The sekolah-sekolah

telah dilemparkan ke dalam kekeliruan. Pelajar, menolak semua sekatan, meninggalkan pengajian mereka dan menarik diri dari universiti. Orang-orang yang menganggap diri mereka cekap untuk menghidupkan dan mengawal kerja Reformasi hanya berjaya membawanya ke ambang kehancuran. Kaum Romanis kini memperoleh semula keyakinan mereka dan berseru dengan gembira: “Satu perjuangan terakhir, dan semuanya akan menjadi milik kita.”— *Ibid.*, b. 9, ch. 7.

Luther di Wartburg, mendengar apa yang telah berlaku, berkata dengan kebimbangan yang mendalam: “Saya

sentiasa menjangkakan bahawa Syaitan akan menghantar kepada kita itulah ini.”— *Ibid.*, b. 9, ch. 7. Dia melihat watak sebenar para nabi yang berpura-pura itu dan melihat bahaya yang mengancam kebenaran.

Penentangan paus dan maharaja tidak menyebabkan dia begitu bingung dan tertekan seperti yang dia alami sekarang. Daripada mengaku kawan-kawan daripada yang Reformasi telah bangkit itu paling teruk musuh.

[188] Kebenaran-kebenaran yang telah membawanya begitu besar sukacita dan penghiburan sedang digunakan untuk membangkitkan perselisihan dan menimbulkan kekeliruan dalam gereja.

Dalam pekerjaan pembaharuan, Luther telah didesak maju oleh Roh Allah, dan telah dibawa melampaui dirinya sendiri. Dia tidak berniat untuk mengambil kedudukan seperti yang dia lakukan, atau membuat perubahan yang begitu radikal. Dia hanya menjadi alat di tangan Kuasa Tak Terhingga. Namun dia selalunya menggeletar untuk yang hasil daripada miliknya kerja. Dia telah pernah berkata: “Jika saya tahu itu saya doktrin tercedera satu lelaki, satu bujang lelaki, bagaimanapun rendah diri dan kabur,-yang ia tidak boleh, untuk ia ialah yang Injil itu sendiri,—saya lebih suka mati sepuluh kali daripada tidak menariknya.”—*Ibid.*, b. 9, ch. 7.

Dan sekarang Wittenberg sendiri, yang sangat pusat daripada yang Reformasi, dengan cepat jatuh di bawah kuasa fanatisme dan pelanggaran undang-undang. Keadaan yang mengerikan ini tidak terhasil daripada ajaran Luther; tetapi di seluruh Jerman musuh-musuhnya menuduhnya. Dalam kepahitan jiwa dia kadang-kadang bertanya: “Maka bolehkah seperti itu menjadi pengakhiran kerja besar Reformasi ini?” — *Ibid.*, b. 9, ch. 7. Sekali lagi, semasa dia bergelut dengan Tuhan dalam doa, kedamaian mengalir ke dalam hatinya. “Pekerjaan itu bukan milik saya, tetapi milik-Mu,” katanya; “Engkau sudi bukan menderita ia kepada jadilah rosak oleh khurafat

atau fanatik.” Tetapi terfikir daripada yang tinggal lebih lama daripada konflik dalam apa-apa a krisis, menjadi tidak boleh disokong. Dia ditentukan kepada kembali kepada Wittenberg.

Tanpa berlengah dia meneruskan perjalanannya yang berbahaya. Dia berada di bawah larangan daripada yang empayar. Musuh adalah di kebebasan kepada ambil miliknya kehidupan; kawan-kawan

*Kemajuan daripada
Pembaharuan dalam Jerman*
159

dilarang membantu atau melindunginya. Kerajaan empayar telah mengambil tindakan yang paling ketat terhadap penganutnya. Tetapi dia melihat bahawa pekerjaan injil itu terancam, dan dalam nama Tuhan dia pergi tanpa rasa takut untuk berperang untuk kebenaran.

Dalam surat kepada pemilih, selepas menyatakan tujuannya meninggalkan Wartburg, Luther berkata: “Jadilah ia diketahui kepada awak yang mulia itu saya pagi pergi ke Wittenberg di bawah perlindungan yang jauh lebih tinggi daripada putera raja dan

pemilih. saya fikirlah bukan daripada meminta awak Yang Mulia sokongan, dan jauh daripada berkeinginan awak perlindungan, saya akan sebaliknya melindungi awak diri sendiri. Jika [189] saya tahu itu awak yang mulia boleh atau akan melindungi saya, saya akan tidak pergi kepada Wittenberg di semua. di sana ialah tidak pedang itu boleh selanjutnya ini sebab. Allah sahaja yang mesti melakukan segala-galanya, tanpa bantuan atau persetujuan manusia. Dia yang mempunyai iman yang paling besar ialah dia yang paling mampu melindungi.”— *Ibid.*, b. 9, ch. 8.

Dalam surat kedua, ditulis dalam perjalanan ke Wittenberg, Luther

menambah: “Saya bersedia menanggung kemarahan Tuanku dan kemarahan seluruh dunia. Bukankah orang Wittenberg adalah domba saya? Belum Tuhan diamanahkan mereka kepada saya? Dan sepatutnya Saya tidak, jika perlu, untuk mendedahkan diri sendiri kepada kematian untuk mereka sake? selain itu, saya rasa takut kepada lihat a wabak yang dahsyat dalam Jerman, oleh yang Tuhan kehendak menghukum kami bangsa.”— *Ibid.*,

b. 9, ch. 7.

Dengan sangat berhati-hati dan rendah hati, namun dengan keputusan dan ketegasan, dia memasuki pekerjaannya. “Dengan firman,” katanya, “kita mesti menggulingkan

dan memusnahkan apa yang telah dibentuk oleh keganasan. Saya tidak akan menggunakan kekerasan terhadap orang yang khurafat dan tidak percaya.... Tiada siapa yang mesti dikekang. Kebebasan adalah intipati iman.”— *Ibid.*, b. 9, ch. 8.

Tidak lama kemudian Wittenberg dihebohkan bahawa Luther telah kembali dan dia akan berkhotbah. Orang ramai berpusu-pusu dari segala penjuru, dan gereja dipenuhi sehingga melimpah. Naik mimbar, dia dengan hebat kebijaksanaan dan kelembutan diarahkan, digesa, dan ditegur. Menyentuh perjalanan beberapa orang yang telah melakukan tindakan ganas dalam menghapuskan massa, beliau berkata:

“Jisim adalah perkara yang tidak baik; Allah menentanginya; ia patut dimansuhkan; dan saya ingin bahawa di seluruh dunia ia digantikan oleh perjamuan daripada injil. Tetapi jangan ada yang tercabut daripadanya dengan paksa. Kita mesti menyerahkan perkara itu kepada Tuhan. FirmanNya mesti bertindak, dan bukan kita. Dan kenapa jadi? awak kehendak bertanya. Kerana saya buat bukan

peganglah hati manusia dalam tangan-Ku, sebagaimana tukang periuk memegang tanah liat. Kami mempunyai a hak untuk bercakap: kita mempunyai *bukan* yang hak untuk bertindak. Marilah kita berdakwah; selebihnya kepunyaan Allah.

Sekiranya saya menggunakan kekerasan, apakah yang perlu saya perolehi? meringis, formaliti, aping, manusia peraturan, dan kepura-puraan
Tetapi

[190] tidak akan ada keikhlasan hati, atau iman, atau amal. Di mana ketiga-tiga ini mahu, semuanya mahu, dan saya tidak akan memberikan tangkai pir untuk sebegitu a hasil. Tuhan tidak

lebih oleh miliknya perkataan
bersendirian daripada awak
dan saya dan semua yang dunia oleh
kami bersatu kekuatan. Tuhan
meletakkan tangan pada hati; dan
apabila hati telah diambil, semuanya
dimenangi....

“Saya akan berkhutbah, berbincang,
dan menulis; tetapi saya tidak akan
mengekanng sesiapa pun, kerana iman
adalah tindakan sukarela. Lihat apa
yang telah saya lakukan. Saya berdiri
menentang paus, indulgensi, dan paus,
tetapi tanpa kekerasan atau huru-hara.
Saya mengemukakan firman Tuhan;
Saya berkhutbah dan menulis—ini
sahaja yang saya lakukan. Masih lagi
sementara saya adalah tidur, yang
perkataan itu saya telah berdakwah

digulingkan

paus, jadi itu tidak juga putera raja mahupun maharaja mempunyai selesai ia jadi banyak mudarat. Namun saya tidak melakukan apa-apa; perkataan sahaja melakukan semua. Jika saya ingin merayu untuk memaksa, seluruh Jerman mungkin telah dibanjiri dengan darah. Tetapi apakah hasilnya? Kehancuran dan kehancuran kedua-dua badan dan jiwa. Oleh itu, saya berdiam diri, dan meninggalkan firman untuk menyebarkan dunia sendirian.”— *Ibid.*, b. 9, ch. 8.

Hari demi hari, selama seminggu penuh, Luther terus berkhotbah kepada orang ramai yang bersemangat. Firman Tuhan memecahkan mantera keseronokan

fanatik. The kuasa daripada yang injil dibawa belakang yang menyesatkan manusia ke jalan kebenaran.

Luther tidak berhasrat untuk bertemu dengan orang-orang fanatik yang telah mengalaminya produktif daripada jadi hebat jahat. Dia tahu mereka kepada jadilah lelaki daripada penghakiman yang tidak waras dan nafsu yang tidak berdisiplin, yang, walaupun mengaku diterangi secara khusus dari syurga, tidak akan menanggung pertentangan sedikit pun atau teguran atau nasihat yang paling baik. Menyombongkan diri kepada pihak berkuasa tertinggi, mereka menghendaki semua orang, tanpa persoalan, untuk mengakui dakwaan mereka. Tetapi, kerana mereka menuntut temu bual

dengannya, dia bersetuju untuk berjumpa dengan mereka; dan dengan jayanya dia mendedahkan kepura-puraan mereka sehingga para penipu itu segera meninggalkan Wittenberg.

The fanatik adalah diperiksa untuk a masa; tetapi beberapa tahun nanti la pecah keluar dengan lebih besar keganasan dan lebih dahsyat keputusan. Berkata

[191] Luther, berkenaan yang pemimpin dalam ini pergerakan: “Kepada mereka yang Kitab Suci adalah tetapi a mati surat, dan mereka semua bermula kepada menangis, 'The

*Kemajuan daripada
Pembaharuan dalam Jerman*
161

semangat! semangat!' Tetapi yang paling pasti saya tidak akan ikut ke mana semangat mereka memimpin mereka. Mungkin Tuhan daripada miliknya belas kasihan memelihara saya daripada a gereja dalam yang di sana adalah tiada tetapi orang suci. saya keinginan kepada tinggal dengan yang yang rendah hati, yang lemah, yang sakit, yang mengetahui dan merasakan dosa-dosa mereka, dan yang merintih dan berseru terus-menerus kepada Tuhan dari lubuk hati mereka untuk memperoleh penghiburan dan

sokongan-Nya.”—*Ibid.*, b. 10, ch. 10.

Thomas Munzer, yang paling aktif daripada yang fanatik, adalah a lelaki keupayaan yang besar, yang, diarahkan dengan betul, akan membolehkan dia melakukan kebaikan; tetapi dia tidak mempelajari prinsip pertama agama yang benar.

“Dia memiliki keinginan untuk mengubah dunia, dan lupa, sebagai semua peminat buat, itu yang reformasi sepatutnya bermula dengan dirinya sendiri.”— *Ibid.*, b. 9, ch. 8.

Dia adalah bercita-cita tinggi kepada memperolehi kedudukan dan pengaruh, dan adalah enggan kepada jadilah kedua, malah kepada Luther.

Dia mengisytiharkan itu yang Pembaharu, dalam menggantikan yang

pihak berkuasa daripada kitab suci untuk itu daripada yang paus, adalah sahaja penubuhan a berbeza bentuk kepausan. Dia dirinya, dia dituntut, telah telah secara ilahi ditugaskan untuk memperkenalkan reformasi sebenar. "Dia yang memiliki semangat ini," kata Munzer, "memiliki yang benar iman, walaupun dia sepatutnya tidak pernah lihat Kitab Suci dalam miliknya kehidupan."— *Ibid.*, b. 10, ch. 10.

Guru-guru fanatik menyerahkan diri mereka untuk dikawal oleh tanggapan, mengenai setiap terfikir dan dorongan sebagai suara Tuhan; akibatnya mereka pergi kepada hebat melampau. Beberapa malah membakar Alkitab mereka, berseru: "Huruf itu

membunuh, tetapi Roh
menghidupkan.” milik Munzer
mengajar merayu kepada lelaki
keinginan untuk yang mengagumkan,
manakala ia berpuas hati mereka
kebanggaan oleh secara maya
meletakkan manusia idea dan
pendapat di atas kalam Allah.
Doktrinnya diterima oleh ribuan
orang. Dia segera mengecam semua
ketertiban dalam ibadat awam, dan
mengisytiharkan itu kepada patuh
putera raja adalah kepada percubaan
kepada hidang kedua-duanya Tuhan
dan Belial.

The fikiran daripada yang orang,
sudah permulaan kepada melontar
dimatikan yang kuk daripada yang
kepausan, adalah juga menjadi tidak

sabar bawah yang sekatan daripada
awam pihak berkuasa. milik Munzer
revolusioner ajaran, menuntut ilahi [192]
sekatan, dipimpin mereka kepada rehat
jauh daripada semua kawalan dan
memberi yang mengekang
kepada mereka prasangka dan nafsu.
The paling dahsyat adegan daripada
hasutan dan perselisihan menyusul,
dan ladang-ladang Jerman dibasahi
darah.

Penderitaan jiwa yang telah lama
dialami oleh Luther Erfurt sekarang
ditekan atas dia dengan digandakan
kuasa sebagai dia melihat

hasil fanatisme yang dikenakan ke atas Reformasi. Putera papista diisytiharkan—dan ramai adalah sedia kepada kredit yang pernyataan—bahawa pemberontakan adalah yang sah buah-buahan daripada milik Luther doktrin. Walaupun tuduhan ini tanpa asas sedikit pun, ia tidak boleh tidak menyebabkan kesusahan yang besar kepada Pembaharu. Bahawa sebab kebenaran itu harus dipermalukan dengan berada di kedudukan yang paling fanatik, seolah-olah lebih daripada yang dia boleh tahan. Sebaliknya, para pemimpin dalam pemberontakan itu membenci Luther kerana dia bukan

sahaja menentang doktrin mereka dan menafikan tuntutan mereka terhadap ilham ilahi, tetapi telah menyatakannya. pemberontak terhadap yang awam pihak berkuasa. Dalam pembalasan mereka mengecamnya sebagai penyamar asas. Dia seolah-olah telah membawa ke atas dirinya permusuhan kedua-dua putera dan rakyat.

The Romanis bergembira, mengharapkan kepada saksi yang pantas kejatuhan Reformasi; dan mereka menyalahkan Luther, bahkan atas kesalahan-kesalahan yang dia telah berusaha dengan sungguh-sungguh untuk memperbaikinya. Yang fanatik pesta, oleh secara palsu menuntut kepada

mempunyai telah dirawat dengan ketidakadilan yang besar, berjaya meraih simpati kelas besar orang, dan, sebagai ialah selalunya yang kes dengan mereka WHO ambil yang pihak yang salah, mereka datang kepada jadilah dipandang sebagai syuhada. Justeru yang satu WHO sedang berusaha setiap tenaga dalam pembangkang kepada yang Reformasi adalah kasihan dan dipuji sebagai yang mangsa daripada kekejaman dan penindasan. ini adalah kerja daripada syaitan, digesa oleh yang sama semangat daripada pemberontakan yang pertama kali dinyatakan di syurga.

Syaitan sentiasa berusaha untuk menipu manusia dan memimpin

mereka untuk menyebut dosa sebagai kebenaran, dan kebenaran itu dosa.

Betapa berjayanya dia kerja!

Bagaimana selalunya mengecam dan celaan adalah pelakon atas milik

Tuhan

[193] hamba yang setia kerana mereka akan berdiri tanpa gentar membela kebenaran! Lelaki WHO adalah tetapi ejen daripada Syaitan adalah dipuji dan tersanjung, dan bahkan dipandang sebagai syahid, sementara mereka yang harus dihormati dan dipertahankan kerana kesetiaan mereka kepada Tuhan, dibiarkan berdiri sendiri, di bawah syak wasangka dan ketidakpercayaan.

Kekudusan palsu, penyucian palsu, masih melakukan kerjanya daripada

penipuan. Di bawah pelbagai borang ia pameran yang sama roh seperti pada zaman Luther, mengalihkan fikiran daripada Kitab Suci dan memimpin lelaki kepada ikut mereka sendiri perasaan dan kesan sebaliknya daripada kepada hasil ketaatan kepada yang undang-undang daripada Tuhan. ini ialah satu daripada kepunyaan syaitan paling berjaya peranti kepada pelakon celaan atas kesucian dan kebenaran.

*Kemajuan daripada
Pembaharuan dalam Jerman*
163

Tanpa rasa takut Luther mempertahankan Injil daripada serangan yang datang dari setiap tempat. Firman Tuhan membuktikan dirinya sebagai senjata yang kuat dalam setiap konflik. Dengan perkataan itu dia berperang melawan orang yang dirampas pihak berkuasa daripada yang paus, dan yang rasionalistik falsafah daripada pelajar sekolah, sementara dia berdiri teguh sebagai batu menentang fanatisme yang berusaha untuk bersekutu dengan Reformasi.

setiap satu daripada ini menentang

elemen adalah dalam itu sendiri cara tetapan menggenepikan Kitab Suci dan meninggikan kebijaksanaan manusia sebagai sumber kebenaran dan pengetahuan agama. Rasionalisme mengidolakan akal dan menjadikan ini sebagai kriteria agama. Romanisme, menuntut paus berdaulat sebagai inspirasi yang diturunkan dari garis keturunan para rasul, dan tidak berubah sepanjang masa, memberi peluang yang cukup untuk setiap spesies pemborosan dan korupsi untuk disembunyikan di bawah kesucian suruhanjaya apostolik. Ilham mendakwa oleh Munzer dan rakan-rakannya tidak berasal dari sumber yang lebih tinggi daripada khayalan, dan pengaruhnya adalah

subversif terhadap semua kuasa, manusia atau ketuhanan. Kekristianan sejati menerima firman Tuhan sebagai rumah harta besar kebenaran yang diilhamkan dan ujian semua inspirasi.

Sekembalinya dari Wartburg, Luther menyelesaikan terjemahannya daripada yang Baru Perjanjian, dan yang injil adalah tidak lama lagi selepas diberi kepada rakyat Jerman dalam bahasa mereka sendiri. Terjemahan ini [194] diterima dengan penuh sukacita oleh semua orang yang mengasihi kebenaran; tetapi ia ditolak secara mencemuh oleh mereka yang memilih tradisi manusia dan perintah manusia.

Para imam berasa cemas dengan pemikiran bahawa orang biasa akan

melakukannya sekarang jadilah mampu kepada berbincang dengan mereka yang ajaran daripada milik Tuhan perkataan, dan bahawa kejahilan mereka sendiri akan didedahkan. Senjata pemikiran duniawi mereka tidak berdaya melawan pedang Roh. Rom memanggil semua kuasanya untuk menghalang peredaran Kitab Suci; tetapi ketetapan, kutukan, dan penyeksaan adalah sia-sia. Semakin dia mengutuk dan melarang Bible, semakin besar kebimbangan orang ramai untuk mengetahui apa yang sebenarnya diajarkannya. Semua WHO boleh membaca adalah bersemangat kepada belajar yang perkataan daripada Tuhan untuk diri

mereka sendiri. mereka dibawa ia kira-kira dengan mereka, dan membaca dan baca semula, dan tidak boleh berpuas hati sehingga mereka telah memberikan sebahagian besar kepada ingatan. Melihat yang nikmat dengan yang yang Baru Wasiat adalah menerima, Luther

segera memulakan terjemahan Old, dan menerbitkannya dalam bahagian-bahagian secepat selesai.

Tulisan-tulisan Luther disambut baik di kota dan di dusun. "Apa Luther dan miliknya kawan-kawan terdiri, yang lain diedarkan. Para bhikkhu, yakin daripada yang menyalahi undang-undang daripada monastik kewajipan, berkeinginan menukar kehidupan yang panjang dalam kemalasan dengan satu usaha yang aktif, tetapi juga jahil kepada mengisytiharkan yang perkataan daripada Tuhan, mengembara melalui wilayah , melawat dusun dan kotej, di mana mereka menjual buku- buku

Luther dan miliknya kawan-kawan. Jerman tidak lama lagi berkerumun dengan ini kolporteur yang berani.”—*Ibid.*, b. 9, ch. 11.

Tulisan-tulisan ini dikaji dengan minat yang mendalam oleh orang kaya dan miskin, orang berilmu dan orang jahil. Pada waktu malam guru-guru sekolah kampung membacakannya dengan kuat kepada kumpulan kecil yang berkumpul di pendiang api. Dengan setiap usaha beberapa jiwa-jiwa akan jadilah disabitkan kesalahan daripada yang kebenaran dan, menerima yang perkataan dengan kegembiraan, akan dalam mereka pusing beritahu yang berita baik kepada orang lain.

[195] Kata-kata Ilham telah disahkan:

“Masuknya firman-Mu memberi terang; ia memberi pengertian kepada orang yang sederhana.” Mazmur 119:130. Pembelajaran Kitab Suci telah menghasilkan perubahan besar dalam fikiran dan hati orang ramai. Pemerintahan paus telah meletakkan ke atas rakyatnya sebuah kuk besi yang menahan mereka dalam kejahilan dan kemerosotan. Pematuhan bentuk karut telah dikekalkan dengan teliti; tetapi dalam semua perkhidmatan mereka hati dan akal mempunyai sedikit bahagian. Khotbah Luther, menyatakan kebenaran yang jelas dari firman Tuhan, dan kemudian firman itu sendiri, yang diletakkan di tangan rakyat jelata, telah membangkitkan kuasa mereka yang tidak aktif, bukan

sahaja memurnikan dan memuliakan sifat rohani, tetapi juga memberikan kekuatan baru. dan semangat kepada akal.

orang daripada semua pangkat adalah kepada jadinya dilihat dengan yang Bible dalam mereka tangan, mempertahankan yang doktrin daripada yang Reformasi. The papists WHO telah meninggalkan yang belajar daripada yang kitab suci kepada yang imam dan sami sekarang diseru mereka kepada datang ke hadapan dan menyangkal yang baru ajaran. Tetapi, ignorant serupa daripada yang kitab suci dan daripada yang kuasa daripada Tuhan, imam dan ulama adalah sama sekali dikalahkan oleh mereka siapa mereka telah

dikecam sebagai tidak belajar dan ajaran sesat. “Malangnya,” berkata a Katolik penulis, “Luther pernah dipujuk miliknya pengikut kepada letak tidak iman dalam mana-mana lain oracle daripada Kitab Suci.”—D'Aubigne, b. 9, ch. 11.

Orang ramai akan berkumpul untuk dengar yang kebenaran diperjuangkan oleh lelaki daripada sedikit pendidikan, dan

*Kemajuan daripada
Pembaharuan dalam Jerman*
165

malah dibincangkan oleh mereka dengan ahli teologi yang terpelajar dan fasih. Kejahilan yang memalukan dari orang-orang besar ini menjadi jelas apabila hujah mereka dipenuhi oleh ajaran mudah firman Tuhan. Buruh, askar, wanita, dan malah kanak-kanak, adalah lebih baik berkenalan dengan ajaran Bible daripada imam dan doktor yang terpelajar.

Perbezaan antara murid-murid injil dan penganut kepercayaan khurafat kepausan tidak kurang ketara dalam barisan ulama daripada antara yang biasa orang ramai. “Menentang

kepada yang tua
juara hierarki, yang telah mengabaikan
kajian lan- [196] guages dan penanaman
sastera, bermurah hati
muda, mengabdikan diri untuk belajar,
menyelidiki Kitab Suci, dan
membiasakan diri dengan karya agung
zaman dahulu. Memiliki minda yang
aktif, jiwa yang tinggi, dan hati yang
berani, pemuda-pemuda ini tidak lama
kemudian memperoleh pengetahuan
sedemikian sehingga untuk jangka
masa yang lama tidak ada yang dapat
menandingi mereka... Oleh itu,
apabila pembela Reformasi yang muda
ini bertemu dengan doktor-doktor
Rom di mana-mana perhimpunan,
mereka menyerang mereka dengan
begitu mudah dan yakin sehingga

orang-orang jahil ini teragak-agak, menjadi malu, dan jatuh ke dalam penghinaan yang patut di mata semua orang.”— *Ibid.*, b. 9, ch. 11.

Ketika paderi Rom melihat jemaah mereka semakin berkurangan, mereka menyeru yang bantuan daripada yang majistret, dan oleh setiap bermakna dalam mereka kuasa yang diusahakan kepada bawak belakang mereka pendengar. Tetapi yang orang ramai telah didapati dalam ajaran-ajaran baru itu yang membekalkan keperluan jiwa mereka, dan mereka berpaling dari mereka yang telah sekian lama memberi mereka makan sekam yang tidak berharga dari upacara khurafat dan tradisi manusia.

Ketika penganiayaan dinyalakan

terhadap guru-guru kebenaran, mereka mengindahkan firman Kristus:

“Apabila mereka menganiaya kamu di kota ini, larilah ke kota lain.” Matius 10:23. Cahaya itu menembusi ke mana-mana. Pelarian akan mendapati di suatu tempat pintu yang ramah terbuka kepada mereka, dan di sana tinggal, mereka akan memberitakan Kristus, kadang-kadang dalam yang gereja, atau, jika dinafikan itu keistimewaan, dalam persendirian rumah atau di udara terbuka. Di mana sahaja mereka boleh mendapatkan pendengaran adalah kuil yang disucikan. Kebenaran, diisytiharkan dengan tenaga dan jaminan sedemikian, tersebar dengan kuasa yang tidak dapat dilawan.

Sia-sia kedua-dua pihak berkuasa gereja dan sivil telah dipanggil untuk menghancurkan ajaran sesat. Dengan sia-sia mereka melakukan pemenjaraan, penyeksaan, api, dan pedang. Beribu-ribu orang beriman memeteraikan iman mereka dengan darah mereka, dan belum lagi yang kerja pergi pada. Penganiayaan dihidangkan sahaja kepada memanjangkan

yang kebenaran, dan yang fanatik yang Syaitan diusahakan kepada Bersatu dengannya terhasil dalam membuat lebih jelas yang kontras antara yang kerja Syaitan dan pekerjaan Tuhan.

Bab 11 — Bantahan daripada yang Putera

Salah satu kesaksian paling mulia yang pernah diucapkan untuk Reformasi ialah Protes yang ditawarkan oleh putera-putera Kristian Jerman di Diet of Spiers pada tahun 1529. Keberanian, iman, dan keteguhan hamba-hamba Tuhan itu diperolehi selama berabad-abad, kebebasan berfikir dan hati nurani.. Protes mereka memberikan nama Protestan kepada gereja yang direformasi; prinsipnya adalah “intipati Protestantisme.”—

D'Aubigne, b. 13, ch. 6.

A gelap dan mengancam hari telah datang untuk yang Reformasi. Walau apa pun Edict of Worms, menyatakan Luther sebagai pelanggar undang-undang dan melarang ajaran atau kepercayaan doktrinnya, toleransi agama telah dengan demikian jauh berjaya dalam yang empayar. milik Tuhan Tuhan telah menahan kuasa-kuasa yang menentang kebenaran. Charles V bertekad untuk menghancurkan Reformasi, tetapi selalunya apabila dia mengangkat tangannya untuk menyerang dia pernah dipaksa untuk pusing ketepikan yang pukulan. sekali lagi dan sekali lagi serta merta kemusnahan daripada semua WHO berani kepada

menentang diri mereka ke Rom kelihatan tidak dapat dielakkan; tetapi pada saat genting tentera Turki muncul di sempadan timur, atau raja Perancis, atau bahkan paus sendiri, cemburu dengan peningkatan kebesaran maharaja, berperang dengannya; dan dengan itu, di tengah-tengah pertelingkahan dan kekecohan negara, Reformasi telah dibiarkan untuk mengukuhkan dan meluas. Akan tetapi, akhirnya penguasa-penguasa kepausan telah meredam perselisihan mereka, agar mereka dapat membuat alasan bersama melawan para Pembaharu. Diet Spiers pada tahun 1526 telah memberikan setiap negeri kebebasan penuh dalam hal agama sehingga yang mesyuarat daripada a

umum majlis; tetapi tidak lebih awal telah yang bahaya [198] diluluskan yang memperoleh konsesi ini, daripada maharaja memanggil a kedua Diet kepada bersidang di Menara dalam 1529 untuk yang tujuan daripada memusnahkan ajaran sesat. Putera-putera itu harus didorong, dengan cara damai jika boleh, kepada sebelah terhadap yang Reformasi; tetapi jika ini gagal, Charles bersedia untuk menggunakan pedang.

Orang paus sangat gembira. Mereka muncul di Spiers dalam jumlah besar, dan secara terbuka terzahir mereka permusuhan ke arah yang Pembaharu dan semua WHO digemari mereka. Berkata Melanchthon: “Kami adalah yang perkumuhan

dan penyapuan dunia; tetapi Kristus akan memandang rendah umat-Nya yang miskin, dan akan memelihara mereka.”— *Ibid.*, b. 13, ch. 5.

Putera-putera evangelis yang hadir di Diet adalah dilarang walaupun yang injil berdakwah dalam mereka tempat tinggal. Tetapi yang orang ramai daripada Spiers haus akan firman Tuhan, dan, walaupun larangan itu, beribu-ribu berduyun-duyun ke upacara yang diadakan di kapel pemilih Saxony.

Ini mempercepatkan krisis. Mesej imperial mengumumkan kepada Diet bahawa sebagai resolusi yang memberikan kebebasan hati nurani

telah menimbulkan kekacauan besar, maharaja memerlukan agar ia dibatalkan. Perbuatan sewenang-wenangnya ini menimbulkan kemarahan dan kebimbangan orang Kristian evangelis. Seorang berkata: “Kristus telah jatuh lagi ke dalam tangan Kayafas dan Pilatus.” Golongan Romanis menjadi lebih ganas. Seorang ahli paus yang taksub mengisytiharkan: “Orang Turki lebih baik daripada orang Lutheran; kerana orang Turki menjalankan hari puasa, dan orang Lutheran melanggarnya. Jika kita mesti memilih antara Kitab Suci Tuhan dan kesilapan lama gereja, kita sepatutnya menolak yang bekas.” Berkata Melanchthon: “Setiap hari,

dalam penuh perhimpunan, Faber
pelakon beberapa baru batu di kami
penginjal.”— *Ibid.*,
b. 13, ch. 5.

Toleransi agama telah ditetapkan
secara sah, dan evangelis negeri
adalah diselesaikan kepada menentang
yang pelanggaran daripada mereka
hak. Luther, menjadi masih bawah
yang larangan dikenakan oleh yang
Perintah daripada cacing, tidak
dibenarkan hadir di Spires; tetapi
tempatnyanya dibekalkan olehnya rakan
sekerja dan yang putera raja siapa
Tuhan telah dinaikkan naik kepada
mempertahankan punca dia dalam ini
kecemasan. The mulia Frederick
daripada Saxony, milik Luther
[199] bekas pelindung, telah disingkirkan

oleh kematian; tetapi Duke John, abang dan penggantinya, telah menyambut Reformasi dengan gembira, dan sementara itu a kawan daripada keamanan, dia dipaparkan hebat tenaga dan keberanian dalam semua perkara yang berkaitan dengan kepentingan akidah.

The imam dituntut itu yang negeri yang telah diterima yang Reformasi menyerahkan secara tersirat kepada bidang kuasa Rom. Golongan Reformis pula menuntut kebebasan yang telah diberikan sebelum ini. mereka boleh bukan persetujuan itu Rom sepatutnya sekali lagi bawak di bawah kekuasaannya negeri-negeri yang telah menerima firman Tuhan dengan sangat gembira.

Sebagai kompromi akhirnya dicadangkan bahawa di mana Reformasi telah bukan menjadi ditubuhkan, yang Perintah daripada cacing sepatutnya dengan ketat dikuatkuasakan; dan itu “dalam mereka di mana yang orang ramai telah

Bantah daripada yang Putera

169

menyimpang daripadanya, dan apabila mereka tidak dapat mematuhinya tanpa bahaya pemberontakan, mereka sekurang-kurangnya tidak boleh melakukan pembaharuan baru, mereka tidak boleh menyentuh perkara yang dipertikaikan, mereka tidak seharusnya menentang perayaan daripada yang jisim, mereka sepatutnya izin tidak Rom Katolik untuk memeluk Lutheranisme.”— *Ibid.*, b. 13, ch. 5. Langkah ini melepasi Diet, kepada yang hebat kepuasan daripada yang popish imam dan prelat. Jika perintah ini dikuatkuasakan, "Reformasi tidak dapat dilanjutkan... di mana ia belum

diketahui, dan tidak ditetapkan pada pepejal asas... di mana ia sudah wujud.”— *Ibid.*, b. 13, ch.

5. Kebebasan daripada ucapan akan jadilah dilarang. Tidak penukaran akan menjadi dibenarkan. Dan kepada ini sekatan dan larangan yang kawan-kawan daripada yang Reformasi adalah diperlukan di sekali kepada serahkan. The harapan daripada dunia nampaknya kira-kira kepada jadilah dipadamkan. “The penubuhan semula yang Romish hierarki akan tanpa salah bawak belakang yang kuno penderaan;” dan kesempatan akan sedia untuk “menyelesaikan kemusnahan daripada a kerja sudah jadi secara ganas digoncang” oleh

fanatik dan perselisihan.— *Ibid.*, b. 13, ch. 5.

Semasa pihak evangelis bertemu untuk berunding, seorang memandang ke arah yang lain dalam kosong kecewa. daripada satu kepada yang lain lulus yang siasatan: “Apa ialah kepada jadilah selesai?” Besar isu untuk yang dunia adalah di pancang. “Adakah ketua-ketua Reformasi tunduk, dan menerima perintah itu? [200] Betapa mudahnya Reformis menghadapi krisis ini, yang benar-benar hebat satu, mempunyai berhujah diri mereka sendiri ke dalam a salah kursus! Bagaimana banyak alasan yang munasabah dan alasan yang adil mungkin mereka dapati untuk diserahkan! The Lutheran putera raja adalah terjamin yang

percuma menjalankan agama mereka. Rahmat yang sama diberikan kepada semua rakyat mereka yang, sebelum lulus langkah itu, telah menerima pandangan yang diperbaharui.

Bukankah ini patut memuaskan hati mereka? Berapa banyak peril yang akan dielakkan oleh penyerahan!

Mengenai bahaya dan konflik yang tidak diketahui yang akan dilancarkan oleh pembangkang! Siapa tahu apa peluang masa depan mungkin bawa? biarlah kami peluk keamanan; biarkan kami rampas yang buah zaitun cawangan Rom memegang keluar, dan dekat yang luka daripada Jerman.

Dengan hujah-hujah seperti ini mungkin para Reformis telah membenarkan mereka mengambil

jalan yang pasti akan dikeluarkan dalam masa yang tidak lama lagi dalam menggulingkan perjuangan mereka.

“Sungguh gembira mereka melihat prinsip yang menjadi asas pengaturan ini, dan mereka bertindak dengan iman. Apakah prinsip itu? Ia adalah betul daripada Rom kepada paksaan hati nurani dan melarang percuma siasatan. Tetapi

bukankah diri mereka dan rakyat Protestan mereka menikmati kebebasan beragama? ya, sebagai a nikmat khususnya ditetapkan untuk dalam yang susunan, tetapi bukan sebagai hak. Bagi semua orang di luar pengaturan itu, prinsip kuasa yang agung ialah memerintah; hati nurani berada di luar mahkamah; Rom adalah hakim yang sempurna, dan mesti dipatuhi. Penerimaan terhadap yang dicadangkan susunan akan mempunyai telah a maya pengakuan itu keagamaan kebebasan sepatutnya kepada jadilah terkurung kepada diperbaharui Saxony; dan bagi semua Kristian yang lain, penyelidikan bebas

dan pengakuan iman yang diperbaharui adalah jenayah, dan mesti dikunjungi dengan penjara bawah tanah dan pancang. Bolehkah mereka bersetuju untuk melokalkan kebebasan beragama? untuk mengisytiharkan bahawa Reformasi telah membuat yang terakhir menukar agama? telah ditundukkan itu terakhir ekar? dan itu di mana sahaja Rom menanggung bergoyang di ini jam, di sana dia kekuasaan adalah kepada jadilah berterusan? boleh Reformis telah merayu itu mereka tidak bersalah daripada darah mereka ratusan dan beribu-ribu WHO, dalam pengejaran ini

[201] susunannya, adakah mereka perlu menyerahkan nyawa mereka di tanah

powi? Ini adalah untuk mengkhianati, pada jam tertinggi itu, punca yang injil dan yang kebebasan daripada Kristian.”—Wylie, b. 9, ch.

15. Sebaliknya mereka akan “mengorbankan segala-galanya, bahkan negeri mereka, mahkota mereka, dan nyawa mereka.”—D'Aubigne, b. 13, ch. 5.

"Mari kita menolak perintah ini," kata para putera raja. "Dalam soal hati nurani yang majoriti mempunyai tidak kuasa." The timbalan menteri mengisytiharkan: "Adalah kepada dekri 1526 bahawa kita terhutang budi atas keamanan yang empayar menikmati: itu pemansuhan akan isi Jerman dengan masalah dan perpecahan. Diet tidak cekap untuk

melakukan lebih daripada memelihara agama kebebasan sehingga yang majlis bertemu.”— *Ibid.*, b. 13, ch. 5. Untuk melindungi kebebasan daripada hati nurani ialah yang kewajipan daripada yang negeri, dan ini ialah hadnya daripada itu pihak berkuasa dalam perkara daripada agama. Setiap sekular kerajaan itu percubaan kepada mengawal selia atau menguatkuasakan keagamaan perayaan oleh pihak berkuasa awam ialah berkorban yang sangat prinsip untuk yang yang Kristian evangelis begitu mulia berjuang.

The papists ditentukan kepada letak turun apa mereka diistilahkan “kedegilan yang berani.” mereka bermula oleh berusaha kepada sebab

bagian di kalangan penyokong Reformasi dan untuk menakut-nakutkan semua yang tidak menyatakan secara terbuka menyokongnya. Wakil-wakil dari bandar-bandar bebas akhirnya dipanggil ke hadapan Diet dan dikehendaki untuk mengisytiharkan sama ada mereka akan bersetuju dengan syarat-syarat cadangan itu. Mereka merayu untuk kelewatan, tetapi dalam sia-sia. Bila dibawa kepada yang ujian, hampir satu

separuh mereka nombor berpihak dengan golongan Reformis. Mereka yang enggan pengorbanan kebebasan daripada hati nurani dan yang betul daripada individu penghakiman tahu betul bahawa kedudukan mereka menandakan mereka untuk kritikan, kutukan, dan penganiayaan masa depan. Kata salah seorang delegasi: “Kita mesti menafikan firman Tuhan, atau—dibakar.” — *Ibid.*, b. 13, ch. 5.

Raja Ferdinand, yang maharaja wakil di yang Diet, melihat bahawa dekri itu akan menyebabkan perpecahan yang serius melainkan putera raja dapat didorong untuk

menerima dan mengekalkannya. Oleh itu, dia mencuba seni memujuk, dengan mengetahui bahawa untuk menggunakan kekerasan dengan lelaki seperti itu akan sahaja render mereka yang lebih ditentukan. Dia “memohon putera raja menerima perintah itu, meyakinkan mereka bahawa maharaja [202] akan sangat gembira dengan mereka.” Tetapi orang-orang yang setia ini mengakui kuasa yang lebih tinggi daripada penguasa duniawi, dan mereka menjawab dengan tenang: “Kami kehendak patuh yang maharaja dalam segala-galanya itu boleh menyumbang untuk mengekalkan keamanan dan kehormatan Tuhan.”— *Ibid.*, b. 13, ch. 5.

Dalam yang kehadiran daripada yang

Diet yang raja di terakhir diumumkan kepada yang pemilih dan kawan-kawannya itu perintah itu “adalah kira-kira untuk dirangka dalam bentuk daripada an empayar perintah,” dan itu “mereka sahaja yang tinggal kursus adalah untuk mengemukakan kepada majoriti.” Setelah berkata demikian, dia menarik diri dari yang perhimpunan, memberi yang Pembaharu tidak peluang untuk musyawarah atau balas. “Kepada tidak tujuan mereka dihantar a timbalan memohon kepada raja kepada kembali.” Kepada mereka bantahan dia menjawab hanya: “Ia ialah diselesaikan urusan; penyerahan ialah semua itu kekal.”— *Ibid.*, b. 13, ch. 5. Parti empayar yakin bahawa

putera-putera Kristian akan berpegang kepada Kitab Suci sebagai lebih tinggi daripada doktrin manusia dan keperluan; dan mereka tahu itu di mana sahaja ini prinsip telah diterima, kepausan akhirnya akan digulingkan. Tetapi, seperti beribu-ribu sejak zaman mereka, hanya melihat "pada perkara yang kelihatan," mereka tersanjung diri mereka sendiri itu yang sebab daripada yang maharaja dan juga paus adalah kuat, dan bahawa daripada Pembaharu lemah. Mempunyai Reformis bergantung atas manusia bantuan bersendirian, mereka akan mempunyai tidak berdaya seperti yang disangka oleh golongan papis. Tetapi walaupun lemah dalam bilangan, dan di varians dengan Rom, mereka telah

mereka kekuatan. mereka merayu
“daripada yang laporan daripada yang
Diet kepada yang perkataan daripada
Tuhan, dan daripada yang maharaja
Charles kepada Yesus Kristus, yang
Raja daripada raja-raja dan Tuan
daripada tuan-tuan.”— *Ibid.*,
b. 13, ch. 6.

Sebagai Ferdinand telah menolak kepada hormat mereka teliti keyakinan, putera raja memutuskan untuk tidak menghiraukan ketiadaannya, tetapi untuk membawa mereka Bantah di hadapan majlis negara tanpa berlengah-lengah. Satu pengisytiharan yang sungguh-sungguh adalah Oleh itu dilukis naik dan dibentangkan kepada yang Diet:

“Kami membantah dengan pemberian ini, di hadapan Tuhan, satu-satunya Pencipta, Pemelihara, Penebus, dan Juruselamat kami, dan yang pada suatu hari nanti akan menjadi Hakim kami, sebagai baiklah sebagai sebelum ini semua lelaki dan

semua makhluk, itu kita, untuk kami dan

[203] untuk kami orang, tidak juga persetujuan mahupun mematuhi dalam mana-mana cara apa pun dengan keputusan yang dicadangkan, dalam apa pun yang bertentangan dengan Tuhan, dengan firman-Nya yang kudus, dengan hati nurani kita yang benar, untuk keselamatan jiwa kita.”

"Apa! kami mengesahkan perintah ini! Kami menegaskan bahawa apabila Tuhan Yang Maha Kuasa memanggil seseorang kepada pengetahuan-Nya, lelaki ini bagaimanapun tidak dapat menerima pengetahuan tentang Tuhan!" "Tiada doktrin yang pasti melainkan yang sesuai dengannya yang perkataan daripada Tuhan. The

Tuan melarang yang mengajar daripada mana-mana lain doktrin. The suci kitab suci sepatutnya kepada jadilah dijelaskan oleh lain dan lebih jelas teks; ini suci Buku ialah, dalam semua benda perlu bagi orang Kristian, mudah difahami, dan dikira untuk menyerakkan kegelapan. Kami adalah diselesaikan, dengan yang rahmat daripada Tuhan, kepada mengekalkan pemberitaan yang murni dan eksklusif dari satu-satunya firman-Nya, seperti yang terkandung dalam kitab-kitab alkitabiah Perjanjian Lama dan Baru, tanpa menambahkan apa-apa pun yang mungkin bertentangan dengannya. Perkataan ini ialah yang sahaja

kebenaran; ia ialah yang pasti peraturan daripada semua doktrin dan daripada semua kehidupan, dan boleh tidak pernah gagal atau memperdaya kami. Dia WHO membina pada ini asas hendaklah berdiri terhadap semua yang kuasa daripada neraka, sementara semua yang manusia kesombongan itu adalah ditetapkan naik terhadap ia hendaklah jatuh sebelum ini yang muka daripada Tuhan.”

“Untuk ini sebab kita menolak yang kuk itu ialah dikenakan pada kami.”

"Dekat sama masa kita adalah dalam jangkaan itu miliknya empayar keagungan akan berkelakuan ke arah kami suka a Kristian putera raja WHO suka Tuhan atas semua benda; dan kita

mengisytiharkan diri kita sendiri sedia kepada bayar kepada dia, sebagai baiklah seperti kepada kamu, tuan-tuan yang pemurah, segala kasih sayang dan ketaatan yang adil bagi kami dan sah kewajipan.”— *Ibid.*, b. 13, ch. 6.

Kesan mendalam telah dibuat pada Diet. Majoriti dipenuhi dengan rasa kagum dan cemas melihat keberanian penunjuk perasaan. The masa hadapan muncul kepada mereka ribut dan tidak pasti. Perpecahan, persengketaan, dan pertumpahan darah seolah-olah tidak dapat dielakkan. Tetapi para Pembaharu, terjamin keadilan perjuangan mereka, dan bergantung pada lengan Yang Maha Kuasa, "penuh keberanian dan ketegasan."

Bantah daripada yang Putera

173

“The prinsip terkandung dalam ini
diraikan Bantah membentuk
yang sangat intipati daripada
Protestantisme. Sekarang ini Bantah
menentang dua
penderaan terhadap manusia dalam
masalah akidah: yang pertama ialah
pencerobohan [204] majistret awam, dan
yang kedua pihak berkuasa
sewenang-wenangnya gereja.
Daripada penyalahgunaan ini,
Protestantisme meletakkan kuasa hati
nurani di atas yang majistret, dan yang
pihak berkuasa daripada yang
perkataan daripada Tuhan atas gereja
yang kelihatan. Pertama-tama, ia

menolak kuasa sivil dalam perkara-perkara ilahi, dan berkata bersama para nabi dan rasul, '*Kami mesti taat kepada Tuhan daripada manusia.*' Dengan kehadiran mahkota Charles the Fifth, ia terangkat yang mahkota daripada Yesus Kristus. Tetapi ia pergi lebih jauh: ia meletakkan turun prinsip itu semua manusia mengajar sepatutnya jadilah bawahan kepada yang firman Tuhan.”— *Ibid.*, b. 13, ch. 6. Para penunjuk perasaan juga telah mengesahkan hak mereka untuk menyatakan secara bebas keyakinan mereka tentang kebenaran. Mereka bukan sahaja percaya dan patuh, tetapi mengajar apa yang perkataan daripada Tuhan hadiah, dan mereka menafikan

hak paderi atau majistret untuk campur tangan. Bantahan Spiers adalah a sungguh-sungguh saksi menentang agama sikap tidak bertoleransi, dan penegasan hak semua orang untuk menyembah Tuhan menurut perintah hati nurani mereka sendiri.

Pengisytiharan itu telah dibuat. Ia telah ditulis dalam ingatan beribu-ribu dan didaftarkan dalam kitab-kitab syurga, di mana tiada usaha manusia dapat menghapuskannya. Semua Jerman evangelis menerima pakai Protes sebagai ungkapan daripada itu iman. Dimana - mana lelaki melihat dalam ini pengisytiharan janji era baru dan lebih baik. Salah seorang putera raja kepada Protestan Spiers berkata:

“Semoga Yang Maha Kuasa, yang telah memberi kamu rahmat untuk mengaku dengan penuh semangat, bebas, dan tanpa rasa takut, memelihara kamu dalam keteguhan Kristian itu hingga hari yang kekal.”
— *Ibid.*, b. 13, ch. 6.

Seandainya Reformasi, setelah mencapai tahap kejayaan, bersetuju untuk sementara waktu untuk mendapatkan kemurahan hati dengan dunia, ia akan menjadi tidak benar kepada Tuhan dan kepada dirinya sendiri, dan dengan itu akan memastikan kemusnahannya sendiri. Pengalaman para Pembaharu yang mulia ini mengandung pengajaran untuk semua zaman yang akan datang. Cara Syaitan bekerja melawan Tuhan

dan miliknya perkataan mempunyai bukan berubah; dia ialah masih sebagai banyak menentang kepada Kitab Suci menjadi dibuat yang panduan daripada kehidupan sebagai dalam yang keenam belas abad. Pada zaman kita di sana ialah a lebar berlepas daripada mereka doktrin dan ajaran, dan di sana ialah perlukan daripada a kembali kepada yang hebat Protestan prinsip—the [205] Bible, dan Bible sahaja, sebagai peraturan iman dan kewajipan. Syaitan masih bekerja melalui setiap bermakna yang dia boleh kawalan kepada menghancurkan agama kebebasan. The antichristian kuasa yang penunjuk perasaan daripada

Spiers ditolak kini dengan semangat yang diperbaharui berusaha untuk menubuhkan semula hilang ketuanannya. Kepatuhan teguh yang sama kepada firman Tuhan yang dimanifestasikan pada krisis Reformasi itu adalah satu-satunya harapan pembaharuan hari ini.

Terdapat tanda-tanda bahaya kepada Protestan; terdapat tanda, juga, bahawa tangan ilahi dihulurkan untuk melindungi orang yang beriman. Pada masa inilah “Melanchthon dengan tergesa-gesa mengharungi jalan-jalan di Spiers menuju Sungai Rhine, kawannya Simon Grynaeus, mendesaknya untuk menyeberangi

sungai. Yang terakhir terkejut dengan kerpasan sebegitu. 'Seorang lelaki tua yang kubur dan khusyuk, tetapi siapa tidak diketahui kepada saya,' berkata Melanchthon, 'muncul sebelum ini saya dan berkata, Sebentar lagi pegawai keadilan akan dihantar oleh Ferdinand untuk menangkap Grynaeus.'”

Pada siang hari, Grynaeus telah diskandal dalam khutbah oleh Faber, seorang doktor paus terkemuka; dan pada penghujungnya, membantahnya kerana mempertahankan "kesilapan tertentu yang menjijikkan." “Faber melampiaskan kemarahannya, tetapi serta merta selepas dibaiki kepada yang raja, daripada siapa dia telah mendapat perintah terhadap profesor

Heidelberg yang mendesak.

Melanchthon tidak meragui bahawa Tuhan telah menyelamatkan sahabatnya dengan menghantar salah seorang malaikat kudus-Nya untuk memberi amaran kepadanya.

“Tidak bergerak pada yang bank daripada yang Rhine, dia menunggu sehingga yang air sungai itu telah menyelamatkan Grynaeus daripada penganiayanya. 'Akhirnya,' jerit Melanchthon, ketika dia melihatnya di seberang, 'akhirnya dia ialah koyak daripada yang kejam rahang daripada mereka WHO dahaga untuk darah tak bersalah.' Apabila dia kembali ke rumahnya, Melanchthon dimaklumkan bahawa pegawai yang mencari Grynaeus telah menggeledahnya dari

atas ke bawah.”— *Ibid.*, b. 13, ch. 6.

Pembaharuan harus ditonjolkan dengan lebih besar di hadapan para perkasa di bumi. Putera evangelis telah dinafikan a pendengaran oleh Raja Ferdinand; tetapi mereka adalah kepada jadilah

[206] diberikan an peluang kepada hadir mereka sebab dalam yang kehadiran daripada maharaja dan pembesar-pembesar gereja dan negara yang berkumpul. Untuk menenangkan perselisihan faham yang terganggu yang empayar, Charles V, dalam yang tahun berikutnya yang Bantah daripada Menara, berkonvok a diet di Augsburg, atas mana dia diumumkan miliknya niat kepada mengetuai dalam orang. ke sana pemimpin Protestan

telah dipanggil.

Bahaya besar mengancam Reformasi; tetapi penyokongnya masih dipercayai mereka sebab dengan Tuhan, dan berikrar diri mereka sendiri kepada jadilah tegas kepada

Bantah daripada yang Putera
175

yang injil. The pemilih daripada Saxony adalah didesak oleh miliknya ahli majlis bukan untuk hadir di Diet. Maharaja, kata mereka, memerlukan kehadiran putera raja untuk menarik mereka ke dalam jerat. “Bukankah ia mempertaruhkan segala-galanya untuk pergi dan mengurung diri di dalam tembok kota dengan musuh yang kuat?” Tetapi yang lain dengan mulia menyatakan, “Biarlah para pangeran hanya berlagaklah dengan keberanian, dan urusan Tuhan diselamatkan.” “Tuhan setia; Dia tidak akan meninggalkan kita,” kata Luther.—*Ibid.*, b. 14, ch. 2. Pemilih itu

berangkat, dengan pengiringnya, ke Augsburg. Semua orang telah mengetahui bahaya yang mengancamnya, dan ramai yang pergi ke hadapan dengan wajah yang muram dan hati yang gelisah. Tetapi Luther, yang menemani mereka sejauh Coburg, menghidupkan semula iman mereka yang tenggelam dengan menyanyikan lagu pujian, yang ditulis dalam perjalanan itu, “Menara yang kuat ialah Tuhan kita.” Banyak firasat cemas telah dibuang, banyak hati yang berat menjadi ringan, dengan bunyi alunan yang memberi inspirasi.

The diperbaharui putera raja telah ditentukan atas mempunyai a pernyataan pandangan mereka dalam bentuk sistematik, dengan bukti dari

Kitab Suci , untuk dikemukakan di hadapan Diet; dan tugas penyediaannya ialah komited kepada Luther, Melanchthon, dan mereka sekutu. Pengakuan ini telah diterima oleh Protestan sebagai eksposisi mereka iman, dan mereka berhimpun kepada imbuhan mereka nama kepada yang dokumen penting. Ia adalah masa yang sungguh-sungguh dan mencuba. Para Reformis sangat berhati-hati itu mereka sebab sepatutnya bukan jadilah keliru dengan persoalan politik; mereka terasa itu yang Reformasi sepatutnya senaman tidak lain pengaruh daripada apa yang keluar dari firman Tuhan. Ketika [207] putera-putera Kristian maju untuk

menandatangani Pengakuan, Melanchthon mencelah, berkata: “Adalah untuk ahli teologi dan pendeta untuk pro-menimbulkan perkara-perkara ini; mari kita tempah untuk lain perkara kuasa pihak besar satu daripada yang bumi.” “Tuhan melarang,” menjawab John daripada Saxony, “bahawa anda harus mengecualikan saya. Saya berazam untuk melakukan apa yang betul, tanpa menyusahkan diri saya tentang mahkota saya. Saya ingin mengaku Tuhan. Topi pemilih saya dan cerpelai saya tidak begitu berharga bagi saya seperti salib Yesus Kristus.” Setelah berkata demikian, dia menuliskan namanya. Berkata seorang lagi putera raja sambil mengambil pena: “Jika kehormatan Tuhanku

Yesus Kristus memerlukannya, saya bersedia... untuk meninggalkan saya barangan dan kehidupan di belakang.”
"Saya akan sebaliknya meninggalkan saya mata pelajaran dan saya negeri, sebaliknya berhenti yang negara daripada saya bapa-bapa kakitangan dalam tangan," dia menyambung, "daripada menerima doktrin lain daripada yang ada

terkandung dalam ini Pengakuan.”—
Ibid., b. 14, ch. 6. Demikian adalah iman dan keberanian hamba Tuhan itu.

Masa yang ditetapkan tiba untuk menghadap maharaja. Charles V, duduk atas miliknya takhta, dikelilingi oleh yang pemilih dan yang putera raja, memberi perhatian kepada Pembaharu Protestan. Pengakuan iman mereka dibacakan. Dalam perhimpunan agung itu kebenaran injil adalah jelas ditetapkan seterusnya, dan yang kesilapan daripada yang paus gereja adalah menunjuk keluar. Benarkah hari itu telah dinyatakan sebagai “hari terbesar Reformasi, dan salah satu hari yang paling mulia

dalam sejarah agama Kristian dan umat manusia.”— *Ibid.*, b. 14, ch. 7.

Tetapi a beberapa tahun telah lulus sejak yang sami daripada Wittenberg berdiri sendiri di cacing sebelum ini yang Nasional majlis. Sekarang dalam miliknya steady adalah putera yang paling mulia dan paling berkuasa dalam empayar. Luther telah dilarang kepada muncul di Augsburg, tetapi dia telah telah hadir oleh beliau perkataan dan solat. “Saya pagi sangat gembira,” dia menulis, “itu saya mempunyai hidup sampai saat ini, di mana Kristus telah ditinggikan secara terbuka oleh orang yang terkenal itu pengakuan, dan dalam jadi mulia an perhimpunan.”— *Ibid.*, b. 14, ch. 7.

Justeru adalah dipenuhi apa yang kitab

suci berkata: “Saya kehendak bercakap daripada-Mu testimoni... sebelum raja-raja.” Mazmur 119:46.

[208] Dalam yang hari daripada Paul yang injil untuk yang dia adalah dipenjarakan telah dibawa ke hadapan putera dan bangsawan kota empayar. Maka pada kesempatan ini, apa yang dilarang oleh maharaja untuk dikhutbahkan dari mimbar telah diumumkan dari istana; apa yang dianggap oleh ramai sebagai tidak sesuai walaupun untuk didengari oleh pelayan telah didengari tertanya-tanya oleh yang tuan dan tuan-tuan daripada yang empayar. Raja-raja dan orang-orang hebat adalah auditori, putera mahkota adalah pendakwah, dan khutbah adalah kebenaran

kerajaan Tuhan. “Sejak zaman kerasulan,” kata seorang penulis, “tidak pernah ada karya yang lebih besar atau pengakuan yang lebih hebat.”—D'Aubigne, b. 14, ch. 7.

“Semua yang dikatakan oleh Lutheran adalah benar; kita tidak boleh menafikannya,” kata seorang uskup paus. “Bolehkah kamu menyangkal dengan alasan yang kukuh Pengakuan itu dibuat oleh yang pemilih dan miliknya sekutu?” bertanya yang lain daripada Dr Eck. “Dengan tulisan para rasul dan para nabi—tidak!” adalah jawabannya; “tetapi dengan mereka daripada yang bapa-bapa dan daripada yang majlis—ya!” “Saya faham,” menjawab yang penyoal. “The Lutheran,

mengikut awak, adalah dalam kitab suci, dan kita adalah di luar.”— *Ibid.*, b. 14, ch. 8.

Beberapa daripada yang putera raja daripada Jerman adalah menang kepada yang diperbaharui iman. The maharaja dirinya sendiri diisytiharkan itu yang Protestan artikel adalah tetapi

Bantah daripada yang Putera

177

yang kebenaran. The Pengakuan adalah diterjemahkan ke dalam ramai bahasa dan diedarkan melalui semua Eropah, dan ia mempunyai telah diterima oleh berjuta-juta masuk berjaya generasi sebagai yang ungkapan daripada mereka iman.

Hamba-hamba Tuhan yang setia tidak bekerja sendirian. Walaupun kerajaan dan kuasa dan roh jahat di tempat-tempat tinggi bersatu melawan mereka, Tuhan tidak meninggalkan umat-Nya. Sekiranya mata mereka telah dibuka, mereka akan melihat sebagai bukti nyata kehadiran dan pertolongan ilahi seperti yang telah

diberikan kepada seorang nabi dahulu kala. Ketika hamba Elisa menunjuk tuannya kepada pasukan musuh yang mengelilingi mereka dan memutuskan semua kesempatan untuk melarikan diri, nabi itu berdoa, "Ya Tuhan, bukalah matanya, supaya dia dapat melihat." 2 Raja-raja 6:17. Dan, lihatlah, gunung itu penuh dengan kereta dan kuda api, tentera daripada syurga ditempatkan kepada melindungi yang lelaki daripada Tuhan. Justeru lakukan malaikat menjaga pekerja dalam perjuangan Reformasi.

Salah satu prinsip yang paling teguh dipegang oleh Luther ialah [209] bahawa tidak boleh menggunakan kuasa sekular untuk menyokong Reformasi, dan

tiada rayuan kepada senjata untuk mempertahankannya. Dia bergembira itu yang injil adalah mengaku oleh putera raja daripada yang empayar; tetapi apabila mereka dicadangkan kepada Bersatu dalam a defensif liga, dia diisytiharkan itu “doktrin daripada yang injil sepatutnya jadalah dipertahankan oleh *Tuhan* bersendirian. The semakin sedikit orang yang campur tangan dalam pekerjaan itu, semakin mencolok campur tangan Tuhan dalam itu bagi pihak. Semua yang politik langkah berjaga-berjaga dicadangkan adalah, pada pandangannya, dikaitkan dengan ketakutan yang tidak layak dan ketidakpercayaan yang berdosa.”—
D'Aubigne, ed. London, b. 10, ch. 14.

Ketika musuh-musuh yang kuat bersatu untuk menggulingkan iman yang telah diperbaharui, dan beribu-ribu pedang nampaknya akan terhunus melawannya, Luther menulis, “Syaitan melampiaskan amarahnya; paus yang fasik adalah berpakat; dan kita adalah terancam dengan peperangan. Nasihatilah orang kepada bertanding dengan gagah berani sebelum ini yang takhta daripada yang Tuan, oleh iman dan solat, supaya kami musuh, dikalahkan oleh semangat daripada Tuhan, mungkin dikekang kepada kedamaian. Ketua kami mahu, kerja utama kami, adalah doa; biarkan yang orang ramai tahu itu mereka adalah sekarang terdedah kepada yang hujung daripada pedang

dan kepada yang kemarahan daripada syaitan, dan biarkan mereka berdoa.”— D'Aubigne, b. 10, ch. 14.

sekali lagi, di a nanti Tarikh, merujuk kepada yang liga direnung oleh yang diperbaharui putera raja, Luther diisytiharkan itu yang sahaja senjata digunakan dalam peperangan ini seharusnya menjadi “pedang Roh.” Dia menulis kepada pemilih daripada Saxony: “Kami tidak boleh pada kami hati nurani terima yang

dicadangkan pakatan. Kami akan sebaliknya mati sepuluh kali daripada lihat kami sebab injil satu jatuhkan daripada darah kepada jadilah bangsal. kami bahagian ialah kepada jadilah suka anak domba daripada penyembelihan itu. Salib Kristus mesti dipikul. Biarkan Yang Mulia tanpa rasa takut. Kita akan melakukan lebih banyak dengan doa kita daripada semua musuh kita mereka bermegah-megah. Sahaja biarkan bukan awak tangan jadilah bernoda dengan yang darah saudara-saudaramu. Jika maharaja menghendaki kita diserahkan kepada tribunalnya, kita adalah sedia kepada

muncul. awak tidak boleh mempertahankan kami iman: setiap orang harus percaya dengan risiko dan bahayanya sendiri.”— *Ibid.*, b. 14, ch. 1.

[210] daripada yang rahsia tempat daripada solat datang yang kuasa itu bergegar dunia dalam Reformasi Besar. Di sana, dengan ketenangan yang kudus, hamba-hamba Tuhan meletakkan kaki mereka di atas batu karang janji-Nya. Semasa perjuangan di Augsburg, Luther “tidak menghabiskan satu hari tanpa menumpukan sekurang-kurangnya tiga jam untuk berdoa, dan mereka telah dipilih dari mereka yang paling menguntungkan kepada belajar.” Dalam yang privasi daripada miliknya

kamar dia terdengar mencurahkan jiwanya di hadapan Tuhan dengan kata-kata “penuh pemujaan, ketakutan, dan berharap, sebagai bila satu bercakap kepada a kawan.” “Saya tahu bahawa Engkau adalah Bapa kami dan Tuhan kami,” katanya, “dan bahawa Engkau akan menyerakkan penganiaya anak-anak-Mu; kerana Engkau sendiri terancam dengan kami. Semua ini perkara ialah awak, dan ia ialah sahaja oleh Kekangan anda bahawa kami telah meletakkan tangan kami kepadanya. Maka belalah kami, ya Bapa!”— *Ibid.*, b. 14, ch. 6.

Kepada Melanchthon, yang dihancurkan di bawah beban kecemasan dan ketakutan, dia menulis: “Kasih karunia dan damai

sejahtera dalam Kristus—dalam Kristus, aku berkata, dan bukan di dunia. Amin. Saya benci dengan kebencian yang melampau kepada kebimbangan melampau yang memakan anda. Jika puncanya tidak adil, tinggalkan ia; jika yang sebab ialah cuma, kenapa sepatutnya kita bohong yang janji daripada Dia siapa yang menyuruh kita tidur tanpa rasa takut?... Kristus tidak akan mahu kerja keadilan dan kebenaran. Dia hidup, Dia memerintah; maka ketakutan apakah yang boleh kita miliki?”—*Ibid.*, b. 14, ch. 6.

Tuhan lakukan dengar kepada yang menangis daripada miliknya hamba. Dia memberi kepada putera raja dan pelayan rahmat dan keberanian untuk

mempertahankan kebenaran melawan penguasa kegelapan dunia ini. Firman Tuhan: “Lihatlah, Aku meletakkan di Sion sebuah batu penjuru, yang terpilih, yang berharga: dan barangsiapa percaya kepada-Nya, ia akan bukan jadilah keliru.” 1 Peter 2:6. The Protestan Pembaharu telah membina pada Kristus, dan yang pintu pagar daripada neraka boleh bukan menang terhadap mereka.

Bab 12 — The Perancis Reformasi

Protes Spiers dan Pengakuan di Augsburg, yang menandakan kejayaan Reformasi di Jerman, diikuti oleh konflik dan kegelapan bertahun-tahun. Dilemahkan oleh perpecahan sesama penyokongnya, dan diserang oleh musuh yang kuat, Protestantisme seolah-olah ditakdirkan untuk dihancurkan sama sekali. Beribu-ribu memeteraikan kesaksian mereka dengan darah mereka. Perang saudara meletus; perjuangan Protestan telah dikhianati oleh salah seorang penganutnya yang terkemuka; yang

paling mulia daripada putera-putera reformasi jatuh ke tangan maharaja dan diseret sebagai tawanan dari bandar ke bandar. Tetapi pada saat kejayaannya yang jelas, maharaja telah dipukul dengan kekalahan. Dia melihat mangsa dirampas dari genggamannya, dan dia akhirnya terpaksa memberikan toleransi kepada doktrin yang telah menjadi cita-cita hidupnya untuk dimusnahkan. Dia telah mempertaruhkan kerajaannya, hartanya, dan kehidupannya sendiri setelah dihancurkan dari ajaran sesat. Sekarang dia melihat tenteranya dibazirkan oleh pertempuran, miliknya perbendaharaan dikeringkan, miliknya ramai kerajaan terancam oleh pemberontakan, sementara di

mana-mana iman yang telah dia usahakan dengan sia-sia untuk menekan, meluas. Charles V telah berjuang menentang kuasa mahakuasa. Tuhan telah berfirman, “Jadilah terang,” tetapi maharaja telah berusaha untuk memastikan kegelapan itu tidak terputus. Tujuannya telah gagal; dan dalam usia tua pramatang, letih dengan perjuangan yang panjang, dia turun takhta dan menguburkan dirinya di sebuah biara.

Di Switzerland, seperti di Jerman, datang hari gelap untuk Reformasi. Walaupun banyak kanton menerima iman yang diperbaharui, [212] yang lain berpegang teguh pada kepercayaan Rom dengan gigih buta. Penganiayaan mereka terhadap mereka

yang ingin menerima kebenaran akhirnya
timbul

kepada awam peperangan. Zwingli
dan ramai WHO telah bersatu dengan
dia dalam reformasi jatuh di medan
berdarah Cappel. Oecolampadius,
diatasi oleh ini dahsyat bencana, tidak
lama lagi selepas meninggal dunia.

Rom adalah berjaya, dan dalam ramai
tempat nampaknya kira-kira kepada
puluh semua itu dia telah hilang. Tetapi
Dia yang nasihat-Nya dari
selama-lamanya tidak meninggalkan
jalan-Nya atau miliknya orang ramai.
miliknya tangan akan bawak
pembebasan untuk mereka. Dalam
tanah lain Dia telah dinaikkan naik
buruh kepada membawa ke hadapan
yang pembaharuan.

Di Perancis, sebelum nama Luther kedengaran sebagai Re- bekas, hari itu sudah mula menjelma. Salah seorang yang pertama menangkap cahaya itu ialah Lefevre yang berumur, seorang lelaki yang berpendidikan luas, seorang profesor. dalam yang Universiti daripada Paris, dan a ikhlas dan bersungguh-sungguh papist. Dalam penyelidikannya ke kuno kesusasteraan perhatiannya terarah kepada Bible, dan dia memperkenalkan pembelajarannya di kalangan pelajarnya.

Lefevre adalah seorang pemuja orang-orang kudus yang bersemangat, dan dia telah melakukannya kepada

sediakan a sejarah daripada yang orang suci dan syuhada sebagai mengalah yang lagenda daripada yang gereja. ini adalah a kerja yang terbabit tenaga kerja yang hebat; tetapi dia telah sudah dibuat kemajuan yang cukup besar di dalamnya, apabila, berfikir itu dia mungkin memperolehi berguna bantuan daripada yang Alkitab, dia mulakan itu belajar dengan ini objek. Di sini sesungguhnya dia dijumpai orang suci dibawa ke pandangan, tetapi bukan sebegitu sebagai terfikir dalam yang Rom kalendar. A banjir daripada ilahi ringan pecah dalam atas miliknya fikiran. Dalam kehairanan dan meluat dia berpaling dari tugas yang ditetapkan sendiri dan menumpukan

dirinya kepada perkataan itu daripada Tuhan. The berharga kebenaran yang dia di sana ditemui dia tidak lama kemudian mula mengajar.

Dalam 1512, sebelum ini sama ada Luther atau Zwingli telah bermula yang kerja pembaharuan, Lefevre menulis: “Tuhanlah yang memberikan kita, melalui iman, kebenaran itu yang oleh rahmat bersendirian mewajarkan kepada abadi kehidupan.”— Wylie, b. 13, ch. 1. Memikirkan misteri penebusan, dia berseru: “Oh, yang tak terkata kehebatan daripada itu pertukaran,— the

[213] Orang yang tidak berdosa dihukum, dan dia yang bersalah dibebaskan; Berkat menanggung kutuk, dan terkutuk dibawa ke dalam berkat; yang

kehidupan mati, dan yang mati hidup; yang kemuliaan ialah terharu dalam kegelapan, dan dia yang tidak mengetahui apa-apa selain kebingungan wajah dikenakan kemuliaan.”—D'Aubigne, London ed., b. 12, ch. 2.

Dan semasa mengajar bahawa kemuliaan keselamatan adalah milik Allah semata-mata, dia juga diisytiharkan itu yang kewajipan daripada ketaatan kepunyaan kepada lelaki. “Jika kamu adalah anggota gereja Kristus,” katanya, “kamu adalah anggota tubuh-Nya; jika anda adalah tubuh-Nya, maka anda penuh dengan sifat ketuhanan. Oh, jika lelaki boleh tetapi masuk ke dalam yang persefahaman daripada ini

keistimewaan, betapa murni, suci, dan suci akan mereka hidup, dan betapa hinanya, jika dibandingkan dengan kemuliaan di dalam diri mereka,—kemuliaan yang tidak dapat dilihat oleh mata daging,—apakah mereka akan menganggap semua kemuliaan dunia ini.”— *Ibid.*, b. 12, ch. 2.

di sana adalah beberapa antara Lefevre pelajar WHO mendengar bersungguh-sungguh untuk miliknya perkataan, dan WHO, panjang selepas yang milik guru suara sepatutnya jadilah

Reformasi *Perancis*
181

diam, akan terus mengisytiharkan kebenaran. Begitulah William Farel. Anak kepada ibu bapa yang soleh, dan berpendidikan untuk menerima dengan iman tersirat ajaran gereja, dia mungkin, bersama rasul Paulus, telah menyatakan tentang dirinya sendiri: “Setelah sekte yang paling ketat dalam agama kita, aku hidup sebagai orang Farisi.” Kisah 26:5. Seorang Romanis yang setia, dia dibakar dengan semangat kepada memusnahkan semua WHO sepatutnya berani kepada menentang yang gereja. “Saya akan gertak gigi saya seperti serigala yang marah,” katanya selepas itu, merujuk

kepada tempoh hidupnya ini, “apabila saya mendengar seseorang bercakap menentang paus.”—Wylie, b. 13, ch. 2. Dia tidak jemu dalam memuja orang-orang kudus, bersama-sama dengan Lefevre mengelilingi gereja-gereja Paris, menyembah di altar, dan menghiasi dengan hadiah kuil suci. Tetapi perayaan ini tidak dapat membawa ketenangan jiwa. Keyakinan akan dosa melekat padanya, yang semua perbuatan itu daripada keinsafan itu dia diamalkan gagal kepada menghalau. Sebagai kepada a suara dari syurga dia mendengar kata-kata Pembaharu: “Keselamatan adalah dari kasih karunia.” “The tidak bersalah satu ialah dikutuk, dan yang penjenayah

ialah dibebaskan.” “Ia adalah salib Kristus sahaja yang membuka pintu syurga, dan [214] menutup yang pintu pagar daripada neraka.”— *Ibid.*, b. 13, ch. 2.

Farel menerima kebenaran dengan gembira. Dengan pertobatan seperti Paulus dia berpaling dari perhambaan tradisi kepada kebebasan anak-anak daripada Tuhan. “Sebaliknya daripada yang pembunuh hati daripada a meracau serigala,” dia kembali, katanya, “senyap-senyap seperti anak domba yang lemah lembut dan tidak berbahaya, yang hatinya telah ditarik sepenuhnya daripada paus, dan diberikan kepada Yesus Kristus.”—D'Aubigne, b. 12, ch. 3.

Sementara Lefevre terus

menyebarkan cahaya di kalangan pelajarnya, Farel, sebagai bersungguh-sungguh dalam yang sebab daripada Kristus sebagai dia telah telah dalam itu daripada paus, keluar untuk mengisytiharkan kebenaran di khalayak ramai. Seorang pembesar gereja, uskup Meaux, tidak lama kemudian bersatu dengan mereka. Guru-guru lain yang mempunyai kedudukan tinggi untuk kebolehan dan pembelajaran mereka turut serta dalam mengisytiharkan injil, dan ia memenangi penganut di kalangan semua kelas, dari yang rumah-rumah daripada tukang dan petani kepada yang istana daripada yang raja. Saudara perempuan Francis I, ketika itu raja yang memerintah,

menerima diperbaharui iman. The raja dirinya, dan yang permaisuri ibu, muncul untuk a masa kepada hormat ia dengan nikmat, dan dengan tinggi harapan yang Pembaharu melihat ke hadapan kepada yang masa bila Perancis sepatutnya jadilah menang kepada yang injil. Tetapi harapan mereka tidak menjadi kenyataan. Percubaan dan penganiayaan menanti murid-murid Kristus. ini, walau bagaimanapun, adalah bertudung belas kasihan daripada mereka mata. A masa daripada kedamaian campur tangan, itu mereka mungkin

mendapatkan kekuatan untuk menghadapi badai; dan Reformasi mencapai kemajuan yang pesat. The uskup daripada Meaux bekerja keras dengan bersungguh-sungguh dalam miliknya sendiri keuskupan untuk mengarahkan kedua-dua paderi dan rakyat. Imam-imam yang jahil dan tidak bermoral telah disingkirkan, dan, sejauh mungkin, digantikan oleh orang-orang yang berilmu dan bertakwa. Uskup sangat menginginkan agar umatnya mendapat akses kepada firman Tuhan untuk diri mereka sendiri, dan ini segera tercapai. Lefevre melaksanakan terjemahan Perjanjian Baru; dan pada masa yang

sama apabila Bible Jerman Luther dikeluarkan daripada akhbar di Wittenberg, Perjanjian Baru Perancis telah diterbitkan pada Meaux. The uskup terhindar tidak buruh atau perbelanjaan kepada beredar

[215] ia dalam miliknya kariah, dan tidak lama lagi yang petani daripada Meaux adalah dalam pemilikan Kitab Suci.

Sebagaimana pengembara yang binasa karena kehausan menyambut dengan sukacita mata air yang hidup, demikian juga jiwa-jiwa ini menerima pekabaran surga. Para buruh dalam yang padang, yang tukang dalam yang bengkel, bersorak mereka kerja seharian oleh bercakap daripada yang berharga kebenaran daripada yang Bible. Pada petang, daripada pergi ke

kedai-kedai wain, mereka berkumpul di rumah masing-masing untuk membaca firman Tuhan dan bergabung dalam doa dan pujian. Perubahan besar tidak lama lagi nyata dalam komunitas ini. Walaupun tergolong dalam kelas yang paling rendah, seorang petani yang tidak berilmu dan bekerja keras, kuasa anugerah ilahi yang memperbaharui dan menaikkan semangat telah dilihat dalam kehidupan mereka. rendah hati, penyayang, dan suci, mereka berdiri sebagai saksi kepada apa yang Injil akan dicapai bagi mereka yang menerimanya dengan ikhlas.

The ringan dinyalakan di Meaux bangsal itu rasuk jauh. Setiap hari jumlah daripada mualaf adalah

semakin meningkat. The kemarahan daripada yang hierarki adalah untuk a masa diadakan dalam semak oleh yang raja, WHO dihina yang sempit ketaksuban para bhikkhu; tetapi pemimpin paus akhirnya menang. Sekarang pegangan itu telah ditetapkan. Uskup Meaux, terpaksa memilih antara api dan penolakan, diterima yang lebih mudah laluan; tetapi walau apa pun pemimpin jatuh, miliknya kawanan kekal tabah. banyak disaksikan untuk kebenaran di tengah-tengah api. Dengan keberanian dan kesetiaan mereka di pertaruhan, ini merendah diri Kristian bercakap kepada beribu-ribu WHO dalam hari daripada keamanan tidak pernah mendengar kesaksian mereka.

Ia adalah bukan bersendirian yang merendah diri dan yang miskin itu tengah-tengah penderitaan dan cemuhan berani kepada beruang saksi untuk Kristus. Dalam yang bertuan dewan daripada yang istana dan istana terdapat jiwa-jiwa raja yang olehnya kebenaran dinilai melebihi kekayaan atau pangkat malah nyawa. Perisai raja menyembunyikan yang lebih tinggi dan lebih tabah semangat daripada lakukan yang kepunyaan uskup jubah dan mitra. Louis

de Berquin adalah keturunan bangsawan. Seorang kesatria yang berani dan berbudi bahasa, dia berbakti kepada belajar, digilap dalam adab, dan daripada tidak bercela akhlak. “Dia adalah,” kata seorang penulis, “seorang pengikut besar perlembagaan kepausan, dan a hebat pendengar daripada jisim dan khutbah;... dan dia dinobatkan semua kebajikannya yang lain dengan menganggap Lutheranisme dalam kebencian khusus.” [216]

Tetapi, suka jadi ramai yang lain, secara rezeki dibimbing kepada yang Bible, dia kagum apabila mendapati di sana, “bukan

doktrin Rom, tetapi doktrin daripada Luther.”—Wylie, b. 13, ch. 9. Selepas ini dia memberi dirinya sendiri dengan penuh pengabdian kepada tujuan Injil.

"Yang paling terpelajar di antara bangsawan Perancis," genius dan kefasihannya, keberaniannya yang tak terkalahkan dan semangat heroiknya, dan pengaruhnya. di mahkamah, - kerana dia adalah kegemaran dengan raja, - menyebabkan dia dianggap oleh ramai sebagai satu ditakdirkan kepada jadilah yang Pembaharu daripada miliknya negara. Berkata Beza:

“Berquin akan mempunyai telah a kedua Luther, telah dia ditemui dalam Francis I seorang pemilih kedua.”

“Dia lebih buruk daripada Luther,”

jerit para paus.— *Ibid.*, b. 13, ch. 9. Lebih ditakuti dia memang oleh Romanis Perancis. Mereka memasukkannya ke dalam penjara sebagai seorang bidaah, tetapi dia dibebaskan oleh raja. Selama bertahun-tahun perjuangan berterusan. Francis, goyah antara Rom dan Reformasi, secara bergantian bertolak ansur dan menahan semangat ganas para bhikkhu. Berquin telah tiga kali dipenjarakan oleh pihak berkuasa kepausan, hanya untuk dibebaskan oleh raja, yang, kerana mengagumi kejeniusannya dan keluhuran budi pekertinya, enggan mengorbankannya kepada kejahatan hierarki.

Berquin telah berulang kali diberi amaran tentang bahaya yang

mengancam dia di Perancis, dan menggesa untuk mengikuti langkah mereka yang telah menemui keselamatan dalam buangan sukarela. Erasmus yang pemalu dan melayan masa, yang dengan segala kemegahan keilmuannya gagal dari kehebatan moral yang menjadikan kehidupan dan kehormatan tunduk kepada kebenaran, menulis kepada Berquin: “Tanyakan kepada jadilah dihantar sebagai duta kepada beberapa asing negara; pergi dan melancong di Jerman. Anda kenal Beda dan seumpamanya—dia adalah raksasa berkepala seribu, berbisa di setiap sisi. Musuh anda dinamakan legion. Adakah sebab anda lebih baik daripada tentang Yesus Kristus, mereka tidak akan membiarkan kamu

pergi sehingga mereka telah membinasakan kamu. Jangan terlalu percaya kepada perlindungan raja. Dalam semua kejadian, *jangan kompromi saya* dengan fakulti teologi.”— *Ibid.*, b. 13, ch. 9.

Tetapi sebagai bahaya menebal, Berquin's semangat sahaja berlilin yang lebih kuat.

Jadi jauh daripada mengadopsi yang politik dan layan diri penasihat daripada Erasmus, [217] dia menentukan langkah yang lebih berani. Dia bukan sahaja akan berdiri

dalam mempertahankan kebenaran, tetapi dia akan menyerang kesesatan. Tuduhan bidaah yang ingin diikat oleh kaum Romanis ke atasnya, dia akan melakukannya rivet atas mereka. The paling aktif dan pahit daripada miliknya pihak lawan adalah yang belajar doktor dan sami daripada yang teologi jabatan di Universiti Paris yang hebat, salah satu pihak berkuasa gerejawi tertinggi di bandar dan negara. Daripada tulisan doktor-doktor ini, Berquin mengeluarkan dua belas dalil yang diisytiharkannya secara terbuka kepada jadilah “menentang kepada yang Bible, dan sesat;” dan dia merayu kepada yang raja kepada

bertindak sebagai Hakim dalam yang kontroversi.

Raja, tidak segan untuk membezakan kuasa dan ketajaman daripada yang menentang juara, dan gembira daripada an peluang untuk merendahkan kebanggaan bhikkhu-bhikkhu yang angkuh ini, menyuruh orang-orang Romanis mempertahankannya mereka sebab oleh yang Bible. ini senjata, mereka baiklah tahu, akan membantu mereka sedikit; pemenjaraan, penyeksaan, dan pancang adalah senjata yang mereka lebih fahami cara memegangnya. Sekarang meja telah bertukar, dan mereka melihat diri mereka akan jatuh ke dalam lubang yang mereka harapkan untuk terjun Berquin. Dalam

kehairanan mereka memandang sekeliling mereka untuk mencari jalan untuk melarikan diri.

“Cuma di itu masa an gambar daripada yang Dara di yang sudut daripada satu daripada jalan-jalan, adalah dicatatkan.” di sana adalah hebat keterujaan dalam yang bandar. Orang ramai daripada orang ramai berpusu-pusu kepada yang tempat, dengan ungkapan daripada berkabung dan marah. Raja juga sangat terharu. Inilah kelebihan yang boleh diambil oleh para bhikkhu kepada akaun yang baik, dan mereka melakukannya cepat kepada bertambah baik ia. “Ini adalah yang buah-buahan daripada yang doktrin Berquin,” mereka menangis. "Semua ialah kira-kira kepada jadilah

digulingkan—agama, undang -undang, takhta itu sendiri—oleh konspirasi Lutheran ini.”— *Ibid.*, b. 13, ch. 9.

sekali lagi Berquin adalah ditangkap.

The raja menarik diri daripada Paris, dan para bhikkhu dibiarkan bebas melakukan kehendak mereka.

Pembaharu itu dibicarakan dan dihukum mati, dan jangan sampai Fransiskus akan mencelah kepada jimat dia, yang ayat adalah

dilaksanakan pada yang sangat hari ia [218] telah dilafazkan. Pada tengah hari Berquin dibawa ke tempat kematian. Sekumpulan besar berkumpul untuk menyaksikan peristiwa itu, dan ada ramai WHO melihat dengan kehairanan dan was-was itu yang mangsa telah dipilih daripada keluarga

bangsawan Perancis yang terbaik dan paling berani. Kekaguman, kemarahan, cemuhan, dan kebencian yang pahit menggelapkan muka daripada itu melonjak orang ramai; tetapi atas satu muka tidak bayang berehat.

Reformasi Perancis 185

The syahid fikiran adalah jauh daripada itu tempat kejadian daripada huru-hara; dia hanya menyedari kehadiran Tuhannya.

The celaka tumbrel atas yang dia menunggang, yang berkerut dahi muka penganiayanya, kematian yang mengerikan yang dia akan pergi—ini dia tidak mengendahkan; Dia yang hidup dan sudah mati, dan hidup untuk selama-lamanya, dan mempunyai kunci maut dan neraka, berada di samping-Nya. Muka Berquin adalah berseri dengan cahaya dan kedamaian daripada syurga. Dia ada berpakaian dirinya sendiri dalam dengan baik pakaian, memakai “a jubah daripada

baldu, sepasang satin dan damask, dan hos emas.”—D'Aubigne, *History daripada yang Reformasi dalam Eropah dalam yang Masa daripada Calvin*, b. 2, ch.

16. Dia adalah kira-kira kepada memberi keterangan kepada miliknya iman dalam yang kehadiran daripada yang Raja daripada raja-raja dan yang bersaksi Alam semesta, dan tidak token daripada berkabung patut mendustakan kegembiraannya.

Sebagai yang perarakan tergerak perlahan-lahan melalui yang sesak jalan-jalan, yang orang ramai bertanda dengan tertanya-tanya yang tidak berawan keamanan, dan kemenangan yang menggembirakan, rupa dan sikapnya. “Dia,” kata mereka, “seperti

orang yang duduk dalam a kuil, dan bermeditasi pada suci perkara.”—Wylie, b. 13, ch. 9. Di pertaruhan, Berquin berusaha untuk menyampaikan beberapa perkataan kepada orang ramai; tetapi yang sami, takut yang hasil, bermula kepada jerit, dan askar untuk bertembung senjata mereka, dan keributan mereka menenggelamkan suara syahid. Oleh itu pada tahun 1529 pihak berkuasa sastera dan gerejawi tertinggi berbudaya Paris “set yang penduduk daripada 1793 yang asas contoh daripada menyesakkan pada yang perancah yang suci perkataan daripada yang mati.”—*Ibid.*, b. 13, ch. 9.

Berquin adalah dicekik, dan miliknya

badan adalah dimakan dalam yang nyala api. The perkhabaran daripada miliknya kematian disebabkan kesedihan kepada yang kawan-kawan daripada yang Refor- mation di seluruh Perancis. Tetapi contoh beliau tidak hilang. “Kami juga [219] bersedia,” kata para saksi untuk kebenaran, “untuk menemui kematian dengan gembira, tetapan kami mata pada yang kehidupan itu ialah kepada datang.”—D'Aubigne, *Sejarah Reformasi di Eropah pada Zaman Calvin*, b. 2, ch. 16.

semasa yang penganiayaan daripada Meaux, yang guru-guru daripada yang iman yang diperbaharui adalah dilucutkan daripada mereka lesen

kepada berdakwah, dan mereka berlepas kepada yang lain padang. Lefevre selepas a masa dibuat miliknya cara kepada Jerman. Farel kembali kepada miliknya asli bandar dalam timur Perancis, kepada sebar yang ringan di rumah masa kecilnya. Berita telah diterima tentang apa sedang berlangsung pada Meaux, dan kebenaran, yang dia telah mengajar dengan tidak takut semangat, dijumpai pendengar. Tidak lama lagi yang pihak berkuasa adalah terangsang untuk senyap dia, dan dia adalah dibuang negeri daripada yang bandar. Padahal dia boleh tidak

lebih lama buruh secara terbuka, dia dilalui yang dataran dan kampung, mengajar di persendirian tempat tinggal dan dalam terpencil padang rumput, dan mencari berteduh di dalam hutan dan di antara gua-gua berbatu yang menjadi tempat tinggalnya dalam zaman budak. Tuhan adalah menyediakan dia untuk lebih besar percubaan. “Salib, penganiayaan, dan tipu daya Iblis, yang telah saya amaran sebelumnya, mempunyai bukan telah teringin,” dia berkata; “mereka adalah malah jauh lebih parah daripada yang saya boleh tanggung sendiri; tetapi Tuhan ialah Bapa-Ku; Dia mempunyai disediakan

dan sentiasa kehendak menyediakan saya yang kekuatan yang Saya memerlukan.”—D'Aubigne, *History of the Reformation of the Sixteenth Century*, b. 12, ch. 9.

Seperti pada zaman para rasul, penganiayaan telah “membawa kepada kemajuan Injil.” Filipi 1:12. Dipandu dari Paris dan Meaux, “mereka itu adalah bertaburan luar negara pergi dimana - mana menyampaikan firman.” Kisah 8:4. Dan dengan itu cahaya itu menemui jalannya ke banyak wilayah terpencil di Perancis.

Tuhan masih menyediakan pekerja untuk meluaskan tujuan-Nya. Di salah satu sekolah di Paris terdapat seorang pemuda yang bijaksana, pendiam, sudah memberikan bukti daripada a

berkuasa dan menembusi fikiran, dan tidak kurang bertanda kerana kehidupannya yang tidak bercela daripada semangat intelektual dan pengabdian agama. miliknya genius dan permohonan tidak lama lagi dibuat dia yang kebanggaan daripada yang kolej, dan ia adalah dengan yakin dijangka itu John Calvin

[220] akan menjadi salah seorang pembela gereja yang paling mampu dan paling dihormati. Tetapi a sinar daripada ilahi ringan ditembusi malah dalam yang dinding daripada skolastik dan khurafat oleh yang Calvin adalah tertutup. Dia didengari daripada yang baru doktrin dengan a menggigil, tiada apa meragui bahawa ahli bidaah berhak menerima api yang diberikan

kepada mereka. Namun semuanya tanpa disadari dia adalah dibawa muka kepada muka dengan yang ajaran sesat dan terpaksa untuk menguji yang kuasa daripada Romish teologi kepada pertempuran yang Protestan mengajar. A sepupu daripada milik Calvin, WHO telah menyertai yang Pembaharu, adalah di Paris. The dua saudara mara selalunya bertemu dan dibincangkan bersama-sama yang perkara itu adalah mengganggu Kristian. “Di sana adalah tetapi dua agama dalam dunia,” kata Olivetan, orang Protestan. “Satu kelas agama adalah yang diada-adakan oleh manusia, di mana semua itu manusia menyelamatkan dirinya melalui upacara dan perbuatan baik; yang lain

ialah satu agama iaitu didedahkan
dalam yang Bible, dan yang mengajar
lelaki kepada tengok untuk
keselamatan
semata-mata daripada yang percuma
rahmat daripada Tuhan.”

Reformasi Perancis 187

"Saya tidak akan mempunyai satu pun doktrin baru anda," seru Calvin; "fikir awak itu saya mempunyai hidup dalam ralat semua saya hari?"—Wylie, b. 13, ch. 7.

Tetapi fikiran telah dikejutkan dalam fikirannya yang dia boleh bukan menghalau sesuka hati. Sendirian di dalam biliknya dia merenung sepupunya perkataan. Keyakinan daripada dosa diikat atas dia; dia melihat sendiri, tanpa pemberi syafaat, di hadapan Hakim yang kudus dan adil. Perantaraan orang-orang kudus, perbuatan baik, upacara-upacara gereja, semuanya tidak berdaya untuk menebus dosa. Dia tidak dapat melihat

di hadapannya melainkan yang kehitaman daripada abadi putus asa. Dalam sia-sia yang doktor daripada yang gereja berusaha untuk melegakan kesengsaraannya. Pengakuan, penebusan dosa, telah dilakukan dengan sia-sia; mereka tidak dapat mendamaikan jiwa dengan Tuhan.

Semasa masih terlibat dalam perjuangan yang sia-sia ini, Calvin, mencabar satu hari kepada melawat satu daripada yang awam segi empat sama, disaksikan di sana yang membakar ahli bid'ah. Dia dipenuhi dengan rasa takjub dengan ungkapan kedamaian yang terpancar pada wajah syuhada. Di tengah siksaan itu ngeri kematian, dan bawah yang lebih dahsyat kutukan daripada yang

gereja, dia menunjukkan iman dan keberanian yang pelajar muda itu [221] sangat menyakitkan kontras dengan keputusasaan dan kegelapannya sendiri, semasa hidup dalam ketaatan yang ketat kepada gereja. Mengenai Alkitab, dia tahu, bidaah berehat mereka iman. Dia ditentukan kepada belajar ia, dan menemui, jika dia boleh, rahsia kegembiraan mereka.

Dalam yang Bible dia dijumpai Kristus. “O ayah,” dia menangis, “Nya pengorbanan ada ditenangkan awak kemarahan; miliknya darah mempunyai dibasuh jauh saya kekotoran; Salib-Nya telah menanggung kutukan saya; KematianNya telah menebus saya.

Kami telah merangka untuk diri kita sendiri ramai tidak berguna kebodohan, tetapi awak tergesa-gesa ditempatkan Firman-Mu di hadapanku seperti obor, dan Engkau telah menyentuh hatiku, agar aku dapat memegang dalam kekejiran semua jasa lain kecuali jasa Yesus.”—Martyn, vol. 3, ch. 13.

Calvin telah dididik untuk keimamatan. Ketika baru berumur dua belas tahun dia telah dilantik menjadi ketua gereja kecil, dan ketuanya telah telah dicukur oleh uskup mengikut yang kanun daripada yang gereja. Dia lakukan bukan menerima penyucian, tidak juga dia memenuhi yang tugas daripada a imam, tetapi dia menjadi a ahli daripada ulama , memegang yang

tajuk daripada miliknya pejabat, dan menerima an elaun dalam pertimbangannya.

Sekarang, merasakan bahawa dia tidak boleh menjadi seorang imam, dia berpaling a masa kepada yang belajar daripada undang-undang, tetapi akhirnya terbengkalai ini tujuan

dan ditentukan kepada menumpukan miliknya kehidupan kepada yang injil. Tetapi dia teragak-agak untuk menjadi guru awam. Dia secara semula jadi pemalu, dan dibebani dengan rasa tanggungjawab berat jawatan itu, dan dia masih ingin menumpukan dirinya untuk belajar. Rayuannya yang bersungguh-sungguh kawan-kawan, walau bagaimanapun, di terakhir menang miliknya persetujuan. “Hebat ia ialah,” dia berkata, “itu satu daripada jadi rendah diri an asal usul sepatutnya jadilah ditinggikan kepada jadi hebat maruah.”—Wylie, b. 13, ch. 9.

Diam-diam Calvin memasuki

pekerjaannya, dan kata-katanya adalah seperti embun jatuh kepada segarkan semula yang bumi. Dia telah dibiarkan Paris, dan adalah sekarang didalam wilayah bandar bawah yang perlindungan daripada yang puteri Margaret, yang, penyayang yang injil, dipanjangkan dia perlindungan kepada itu murid-murid. Calvin

[222] adalah masih a belia, daripada lembut, bersahaja galas. miliknya kerja bermula dengan yang orang ramai di mereka rumah. Dikelilingi oleh yang ahli daripada rumah, dia membaca Alkitab dan membuka kebenaran keselamatan. Itu WHO didengari yang mesej dibawa yang baik berita kepada yang lain, dan sebagainya yang cikgu lulus di luar

yang bandar kepada yang terpencil bandar-bandar dan dusun. Kepada kedua-duanya yang istana dan yang kabin dia dijumpai pintu masuk, dan dia pergi ke hadapan, meletakkan yang asas daripada gereja-gereja itu adalah kepada memberikan saksi yang tidak gentar untuk kebenaran.

Beberapa bulan dan dia kembali ke Paris. Terdapat pergolakan yang tidak biasa dalam kalangan orang-orang terpelajar dan ulama. Pelajaran bahasa-bahasa kuno telah membawa manusia kepada Alkitab, dan ramai yang hatinya tidak tersentuh oleh kebenarannya sedang bersemangat membincangkannya dan bahkan berperang melawan pejuang Romanisme. Calvin, walaupun

pejuang yang berkebolehan dalam bidang kontroversi teologi, mempunyai misi yang lebih tinggi untuk dicapai daripada pelajar sekolah yang bising ini. Fikiran manusia kacau, dan sekarang adalah masanya untuk membuka kebenaran kepada mereka. Sementara dewan universiti dipenuhi dengan keributan pertikaian teologi, Calvin sedang berjalan dari rumah ke rumah, membuka Alkitab kepada orang ramai, dan bercakap kepada mereka tentang Kristus dan Dia yang disalibkan.

Dalam ketentuan Tuhan, Paris akan menerima satu lagi jemputan untuk menerima Injil. Panggilan Lefevre dan Farel telah ditolak, tetapi sekali lagi mesej itu akan didengari oleh semua

golongan di ibu kota yang besar itu. Raja, yang dipengaruhi oleh pertimbangan politik, belum sepenuhnya berpihak kepada Rom menentang Reformasi. Margaret masih berpaut yang harapan itu Protestantisme adalah kepada kemenangan dalam Perancis. dia diselesaikan itu yang diperbaharui iman sepatutnya jadilah berdakwah dalam Paris. semasa yang

Reformasi *Perancis*
189

ketiadaan daripada yang raja, dia mengarahkan a Protestan Menteri kepada berdakwah dalam gereja-gereja di bandar itu. Ini kerana dilarang oleh pembesar kepausan, puteri itu membuka istana. Sebuah apartmen telah dipasang sebagai sebuah gereja, dan diumumkan bahawa setiap hari, pada jam tertentu, khutbah akan didakwah, dan juga orang ramai setiap pangkat dan stesen adalah dijemput kepada hadir. Orang ramai berpusu-pusu kepada yang perkhidmatan. tidak sahaja yang [223] gereja besar, tetapi ruang depan dan dewan dipenuhi. beribu-ribu

setiap hari berkumpul—bangsawan, negarawan, peguam, peniaga, dan tukang. Raja, bukannya melarang perhimpunan, memerintahkan itu dua daripada gereja-gereja daripada Paris sepatutnya dibuka. tidak pernah sebelum ini mempunyai yang bandar telah jadi tergerak oleh yang perkataan daripada Tuhan. The semangat daripada kehidupan dari syurga nampaknya kepada jadilah bernafas atas yang orang ramai.

Kesederhanaan, kemurnian, ketertiban, dan ketekunan menggantikan kemabukan, hawa nafsu, perselisihan, dan kemalasan.

Tetapi yang hierarki adalah bukan terbiar. The raja masih menolak kepada mengganggu untuk

menghentikan dakwah, dan mereka berpaling kepada penduduk. Tiada cara terhindar kepada mengujakan yang ketakutan, yang prasangka, dan yang fanatik orang ramai yang jahil dan khurafat. Mengalah secara membuta tuli kepada palsunya guru, Paris, suka Baitulmaqdis daripada tua, tahu bukan yang masa tentang kunjungannya mahupun perkara-perkara yang menjadi kepunyaan damainya. Untuk dua tahun firman Tuhan dikhotbahkan di ibu kota; tetapi, semasa di sana adalah ramai WHO diterima yang injil, yang majoriti daripada yang orang ditolak ia. Francis telah dibuat a tunjuk daripada toleransi, semata-mata kepada hidang miliknya tujuan, dan

yang papists berjaya dalam mendapat semula yang kenaikan pangkat. Sekali lagi gereja-gereja ditutup, dan pancang didirikan.

Calvin masih berada di Paris, mempersiapkan dirinya dengan belajar, meditasi, dan berdoa untuk pekerjaan masa depannya, dan terus menyebarkan terang. Akhirnya, bagaimanapun, syak wasangka diikat kepadanya. Pihak berkuasa memutuskan untuk membawanya ke api. Menganggap dirinya selamat dalam pengasingan, dia tidak memikirkan bahaya, apabila kawan-kawan datang bergegas ke biliknya dengan berita bahawa pegawai sedang dalam perjalanan. untuk menangkapnya. Seketika itu

bunyi ketukan kuat kedengaran di pintu masuk luar. Tiada masa untuk hilang. Beberapa kawannya menahan pegawai-pegawai itu di depan pintu, sementara yang lain membantu Pembaharu itu menurunkan dirinya dari tingkap, dan dia dengan cepat pergi ke pinggir kota. Mencari tempat berteduh di pondok seorang buruh yang adalah a kawan kepada yang pembaharuan, dia menyamar dirinya sendiri dalam yang pakaian daripada miliknya tuan rumah, dan, memikul a cangkul, bermula pada miliknya perjalanan. Melancong [224]

ke selatan, dia sekali lagi mendapat perlindungan di wilayah kekuasaan Margaret. (Lihat D'Aubigne, *Sejarah daripada yang Reformasi dalam Eropah dalam yang Masa Calvin*, b. 2, ch. 30.)

Di sini untuk beberapa bulan dia kekal, selamat di bawah perlindungan daripada berkuasa kawan-kawan, dan bertunang sebagai sebelum ini dalam belajar. Tetapi miliknya Hatinya tertuju pada penginjilan Perancis, dan dia tidak boleh lama tidak aktif. Sebaik ribut agak reda, dia mencari a baru padang daripada buruh dalam Poitiers, di mana adalah a universiti, dan di mana sudah pendapat baru telah

mendapat nikmat. Orang dari semua kelas dengan senang hati mendengar kepada yang injil. di sana adalah tidak awam berkhotbah, tetapi di rumah ketua majistret, di tempat tinggalnya sendiri, dan kadang-kadang dalam a awam taman, Calvin dibuka yang perkataan daripada hidup kekal bagi mereka yang ingin mendengar.

Selepas beberapa ketika, sebagai nombor daripada pendengar meningkat, ia dianggap lebih selamat untuk berkumpul di luar bandar.

Sebuah gua di tepi gaung yang dalam dan sempit, di mana pokok-pokok dan batu-batu yang menggantung membuat pengasingan lebih lengkap, telah dipilih. sebagai yang tempat daripada mesyuarat. sedikit syarikat,

pergi yang bandar oleh berbeza laluan, dijumpai mereka cara ke sini. Dalam ini bersara tempat Alkitab dibacakan dengan lantang dan dijelaskan. Di sini Perjamuan Tuhan telah diraikan untuk yang pertama masa oleh yang Protestan daripada Perancis. daripada kecil ini gereja beberapa setia penginjil adalah dihantar keluar.

sekali lebih Calvin dikembalikan kepada Paris. Dia boleh bukan malah belum lagi relin- quish yang harapan itu Perancis sebagai a bangsa akan terima yang Reformasi. Tetapi dia mendapati hampir setiap pintu buruh tertutup. Untuk mengajar injil adalah kepada ambil yang langsung jalan raya kepada yang pancang, dan dia di terakhir berazam untuk berlepas ke

Jerman. Baru-baru ini dia meninggalkan Perancis apabila ribut melanda Protestan, bahawa, sekiranya dia kekal, pasti telah melibatkan dia dalam kehancuran umum.

The Perancis Pembaharu, bersemangat kepada lihat mereka negara menyimpan rentak dengan Jerman dan Switzerland, berazam untuk menyerang pukulan berani yang khurafat daripada Rom, itu sepatutnya membangkitkan yang keseluruhan [225] bangsa. Sehubungan itu, plakad yang menyerang orang ramai disiarkan dalam satu malam semua habis Perancis. Sebaliknya daripada memajukan yang pembaharuan, ini bersemangat tetapi buruk sangka pergerakan dibawa kehancuran, bukan

sahaja atas itu penyebar, tetapi atas yang kawan-kawan daripada yang diperbaharui iman melalui Perancis. Ia memberikan orang-orang Romanis apa yang telah lama mereka inginkan—suatu alasan untuk menuntut pemusnahan sama sekali para bidaah sebagai penghasut yang berbahaya kepada kestabilan takhta dan keamanan negara.

Reformasi Perancis 191

Dengan tangan rahsia—sama ada kawan yang curang atau musuh yang cerdik tidak pernah diketahui—salah satu plakad itu dilekatkan pada pintu bilik peribadi raja. Raja itu dipenuhi dengan kengerian. Di dalam ini kertas, khurafat itu telah menerima yang pemujaan daripada umur diserang dengan tangan yang tidak berbelah bahagi. Dan keberanian yang tidak dapat dicontohi untuk menghalangi ucapan yang jelas dan mengejutkan ini ke hadapan raja membangkitkan kemarahan raja. Dalam kehairanan dia berdiri sebentar menggeletar dan membisu. Kemudian miliknya kemarahan dijumpai luahan dalam

kata-kata yang dahsyat: “Biar semua orang yang disyaki ditangkap tanpa membezakan daripada Lutheresy. saya kehendak memusnahkan mereka semua.— *Ibid.*, b. 4, ch.

10. Die dilemparkan. Raja telah bertekad untuk melemparkan dirinya sepenuhnya ke pihak Rom.

Langkah-langkah segera diambil untuk menangkap setiap Lutheran di Paris. Seorang tukang yang miskin, penganut agama yang telah diperbaharui, yang telah terbiasa kepada saman yang orang beriman kepada mereka rahsia perhimpunan, telah ditangkap dan, dengan ancaman kematian serta-merta di tiang pancang, diperintahkan untuk membawa utusan paus ke rumah setiap Protestan di kota

itu. Dia mengecut dalam ketakutan daripada cadangan asas, tetapi akhirnya ketakutan terhadap api yang berlaku, dan dia bersetuju untuk menjadi pengkhianat saudara-saudaranya. Didahului oleh tuan rumah, dan dikelilingi oleh a kereta api daripada imam, kemenyan pembawa, sami, dan askar, Morin, detektif diraja, dengan pengkhianat, perlahan-lahan dan senyap melalui jalan-jalan di bandar. Demonstrasi itu kononnya sebagai penghormatan kepada "sakramen suci", tindakan penebusan untuk penghinaan yang dikenakan ke atas orang ramai. oleh yang penunjuk perasaan. Tetapi di bawah ini peraduan a maut tujuan adalah disembunyikan. hidup tiba

bertentangan yang rumah daripada a Lutheran, yang [226] pengkhianat dibuat a tanda, tetapi tidak perkataan adalah dilafazkan. The perarakan dihentikan, rumah itu dimasuki, keluarga itu diseret dan dirantai, dan syarikat yang dahsyat itu pergi ke hadapan untuk mencari mangsa baru. mereka “terhindar tidak rumah, hebat atau kecil, bukan malah yang kolej-kolej daripada Universiti dari Paris.... Morin buat semua gempa bandar. Ia adalah a memerintah daripada keganasan.”—*Ibid.*, b. 4, ch. 10.

The mangsa adalah letak kepada kematian dengan kejam penyeksaan, ia menjadi diperintahkan khas supaya api dipadamkan bagi memanjangkan

penderitaan mereka. Tetapi mereka mati sebagai penakluk. Keteguhan mereka tidak tergoyahkan, kedamaian mereka tidak mendung. Penganiaya mereka, tidak berdaya untuk menggerakkan ketegasan mereka yang tidak fleksibel, merasakan diri mereka dikalahkan. “Perancah itu diedarkan habis semua yang kuarters daripada Paris, dan yang pembakaran diikuti

pada berturut-turut hari, yang reka bentuk menjadi kepada sebar yang terror daripada ajaran sesat oleh merebak yang hukuman mati. The kelebihan, walau bagaimanapun, dalam yang akhir, kekal dengan Injil. Semua Paris dibolehkan untuk melihat jenis lelaki yang baru pendapat boleh menghasilkan. di sana adalah tidak mimbar suka syuhada longgokan. The tenang kegembiraan itu berlampu naik yang muka daripada ini lelaki sebagai mereka lulus bersama... kepada yang tempat daripada pelaksanaan, mereka kepahlawanan ketika mereka berdiri di tengah-tengah api pahit, pengampunan yang lemah lembut atas kecederaan,

berubah, dalam keadaan tidak sedikit, kemarahan menjadi kasihan, dan benci menjadi cinta, dan merayu dengan tanpa rintangan kefasihan berbicara dalam bagi pihak daripada yang Injil.”— Wylie, b. 13, ch. 20.

Para imam, bertekad untuk mengekalkan kemarahan popular pada kemuncaknya, beredar yang paling dahsyat tuduhan terhadap yang Protestan. Mereka didakwa merancang untuk membunuh umat Katolik, menggulingkan kerajaan, dan membunuh raja. Tiada bayang-bayang bukti boleh jadalah dihasilkan dalam sokongan daripada yang dakwaan. Namun ini nubuatan kejahatan akan mendapat penggenapan; di bawah keadaan yang jauh berbeza, walau

bagaimanapun, dan dari punca watak yang bertentangan. Kekejaman yang ditimpakan ke atas orang-orang Protestan yang tidak bersalah oleh orang-orang Katolik telah berkumpul dalam a berat badan daripada pembalasan, dan dalam selepas berabad-abad menempa sangat azab mereka telah diramalkan kepada jadilah akan datang, atas yang raja, [227] miliknya kerajaan, dan miliknya mata pelajaran; tetapi ia adalah dibawa kira-kira oleh orang kafir dan oleh golongan paus sendiri. Bukan penubuhan, tetapi penindasan, Protestantisme, yang, tiga ratus tahun kemudian, akan membawa kepada Perancis malapetaka yang mengerikan ini.

syak wasangka, ketidakpercayaan, dan terror sekarang meresap semua kelas daripada masyarakat. Di tengah kegelisahan umum, terlihat betapa kuatnya pegangan ajaran Lutheran dalam pikiran orang-orang yang berdiri paling tinggi untuk pendidikan, pengaruh, dan keluhuran budi pekerti. Jawatan amanah dan kehormatan tiba-tiba didapati kosong. Artisan, pencetak, cendekiawan, profesor di universiti, pengarang, dan juga pembesar istana, hilang. Beratus-ratus melarikan diri dari Paris, orang buangan sendiri dari tanah asal mereka, dalam banyak kes sekali gus memberikan isyarat pertama yang mereka suka yang diperbaharui iman. The papists memandang kira-kira

mereka dalam kagum memikirkan tentang bidaah yang tidak disangka-sangka yang telah diterima di kalangan mereka. Kemarahan mereka meluangkan dirinya kepada banyak mangsa yang lebih rendah diri yang berada dalam kuasa mereka. Penjara-penjara itu penuh sesak, dan udara kelihatan gelap dengan asap tumpukan yang menyala, dinyalakan untuk para pengakuan Injil.

Reformasi Perancis 193

Francis I telah berbangga menjadi pemimpin dalam gerakan besar untuk kebangkitan semula daripada pembelajaran yang bertanda yang pembukaan daripada yang abad keenam belas. Dia telah gembira kepada berkumpul di miliknya mahkamah lelaki daripada surat dari setiap negara. Kecintaannya terhadap pembelajaran dan penghinaannya terhadap kejahilan dan takhayul para bhikkhu adalah disebabkan, sekurang-kurangnya sebahagian, tahap toleransi yang telah diberikan kepada reformasi. Tetapi, diilhamkan dengan semangat untuk menghapuskan ajaran sesat, penaung pembelajaran ini

mengeluarkan edik yang mengisytiharkan percetakan dihapuskan di seluruh Perancis! Francis I membentangkan satu daripada banyak contoh dalam rekod yang menunjukkan intelektual itu budaya ialah bukan a perlindungan terhadap keagamaan sikap tidak bertoleransi dan penganiayaan.

Perancis dengan upacara khidmat dan awam adalah untuk memberi komitmen sepenuhnya kepada yang kemusnahan daripada Protestantisme. The imam menuntut agar penghinaan yang dipersembahkan kepada Syurga Tinggi dalam kutukan massa itu ditebus dengan darah, dan supaya raja, bagi pihak rakyatnya, secara terbuka memberikan persetujuannya kepada

pekerjaan yang mengerikan itu.

21 Januari, 1535, ditetapkan untuk kejadian yang mengerikan. [228] emosi. Ketakutan khurafat dan kebencian taksub seluruhnya

negara telah dibangkitkan. Paris dipenuhi dengan orang ramai dari situ semua yang sekeliling negara sesak dia jalan-jalan. The hari akan disambut dengan perarakan yang besar dan mengagumkan. “Rumah-rumah di sepanjang yang barisan daripada perarakan adalah digantung dengan berkabung langsir, dan mezbah-mezbah bangkit pada selang waktu.” Sebelum setiap pintu adalah obor yang dinyalakan sebagai penghormatan kepada yang “suci sakramen.” Sebelum ini subuh yang

perarakan terbentuk di istana daripada Raja. “Pertama datang sepanduk dan salib daripada beberapa kariah; seterusnya muncul yang warganegara, berjalan dua dan dua, dan gelas obor.”

The empat pesanan daripada saudara-saudara diikuti, setiap satu dalam miliknya pelik berpakaian.

Kemudian datang a luas koleksi daripada terkenal peninggalan.

Mengikuti ini menunggang bertuan eklesiastik dalam mereka ungu dan jubah merah dan berhias perhiasan, a cantik dan berkilauan tatasusunan.

“The tuan rumah adalah dibawa oleh yang uskup daripada Paris bawah a kanopi yang indah,... disokong oleh empat putera raja daripada yang darah. Selepas yang tuan rumah

berjalan kaki yang raja. Francis saya pada itu hari memakai tidak mahkota, mahupun jubah daripada negeri.” Dengan “kepala terbongkar, miliknya mata pelakon pada yang tanah, dan dalam tangannya tirus bercahaya,” raja Perancis muncul “dalam watak a bertaubat.”— *Ibid.*, b. 13, ch. 21. Pada setiap mezbah dia tunduk turun dalam kehinaan, bukan pula untuk kejahatan yang mencemarkan jiwanya, atau darah yang tidak bersalah itu bernoda miliknya tangan, tetapi untuk yang maut dosa daripada miliknya mata pelajaran

WHO telah berani kepada mengutuk yang jisim. Mengikuti dia datang yang permaisuri dan pembesar-pembesar negara, juga berjalan dua dan dua, masing-masing membawa obor yang menyala.

Sebagai sebahagian daripada perkhidmatan hari itu, raja sendiri menyampaikan ucapan kepada pegawai tinggi kerajaan di dewan besar Uskup. istana. Dengan a sedih air muka dia muncul sebelum mereka dan dalam perkataan daripada bergerak kefasihan berbicara meratap “yang kejahatan, penghujatan, hari kesedihan dan kehinaan,” yang telah menimpa bangsa itu. Dan dia menyeru

setiap subjek yang setia untuk membantu dalam pemusnahan daripada yang wabak ajaran sesat itu terancam Perancis dengan kehancuran. “Sebagaimana benar, messieurs, sebagai saya pagi awak raja,” dia berkata, “jika saya tahu satu daripada [229] saya sendiri anggota badan berbintik atau dijangkiti dengan ini menjijikkan kebusukan, saya akan memberi ia awak kepada potong dimatikan. Dan selanjutnya, jika saya melihat satu daripada saya chill-dren tercemar oleh ia, saya akan bukan ganti dia. saya akan menyampaikan dia naik saya sendiri, dan akan pengorbanan dia kepada Tuhan.” air mata tercekik miliknya ujaran, dan yang keseluruhan

perhimpunan menangis, dengan satu sepakat berseru: “Kami akan hidup dan mati untuk agama Katolik!”—D'Aubigne, *History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin*, b. 4, ch. 12.

Mengerikan telah menjadi kegelapan bangsa yang telah menolak cahaya kebenaran. Rahmat "yang membawa keselamatan" telah muncul; tetapi Perancis, selepas memandang itu kuasa dan kesucian, selepas beribu-ribu telah ditarik oleh keindahan ilahi, selepas bandar-bandar dan dusun telah diterangi oleh itu sinaran, telah berpaling jauh, memilih kegelapan agaknya daripada ringan. mereka telah letak daripada mereka yang syurgawi hadiah apabila ia

ditawarkan kepada mereka. Mereka telah menyebut yang jahat itu baik, dan yang baik itu jahat, sehingga mereka telah menjadi mangsa penipuan diri mereka yang disengajakan. Sekarang, walaupun mereka mungkin sebenarnya percaya itu mereka adalah melakukan Tuhan pelayanan dalam menganiaya umat-Nya, namun ketulusan mereka tidak membuat mereka tidak bersalah. Cahaya yang akan menyelamatkan mereka daripada tipu daya, daripada menodai jiwa mereka dengan pertumpahan darah, mereka dengan sengaja menolak.

A sungguh-sungguh sumpah kepada menghapuskan ajaran sesat adalah diambil dalam yang hebat katedral di

mana, hampir tiga berabad-abad nanti, yang Dewi daripada Sebab adalah akan menjadi bertakhta oleh a bangsa itu telah lupa yang hidup Tuhan. Sekali lagi perarakan terbentuk, dan yang wakil rakyat daripada Perancis ditetapkan keluar untuk memulakan kerja yang mereka telah bersumpah untuk melakukannya. “Pada jarak pendek perancah telah telah didirikan, pada yang pasti Protestan Kristian adalah kepada jadilah dibakar hidup, dan ia adalah tersusun itu yang homo sepatutnya jadilah

Reformasi *Perancis*
195

berlampu di yang seketika yang raja didekati, dan itu yang perarakan sepatutnya berhenti kepada saksi yang hukuman mati.”—Wylie, b. 13, ch. 21. Butirannya daripada yang penyeksaan bertahan oleh ini saksi untuk Kristus adalah terlalu memeritkan untuk bacaan; tetapi di sana adalah tidak goyah pada yang bahagian daripada mangsa. hidup menjadi didesak kepada berundur, satu menjawab: “Saya sahaja percaya dalam apa yang nabi-nabi dan yang rasul-rasul yang sebelum ini berdakwah, dan apa semua kumpulan orang-orang kudus yang

dipercayai. Iman saya mempunyai keyakinan kepada Tuhan [230] yang akan menentang semua kuasa neraka.”—D'Aubigne, *History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin*, b. 4, ch. 12.

sekali lagi dan sekali lagi yang perarakan terhenti di yang tempat daripada penyeksaan. Apabila tiba di tempat permulaan mereka di istana raja, orang ramai bersurai, dan raja serta para pembesar berundur, berpuas hati dengan yang hari prosiding dan mengucapkan tahniah diri mereka sendiri itu kerja yang dimulakan sekarang akan diteruskan hingga kemusnahan sepenuhnya ajaran sesat.

Injil keamanan yang telah ditolak oleh Perancis akan dicabut

sepenuhnya, dan akibatnya mengerikan. Pada 21 Januari 1793, dua ratus lima puluh lapan tahun dari hari itu itu sepenuhnya komited Perancis kepada yang penganiayaan daripada yang Pembaharu, perarakan lain, dengan tujuan yang jauh berbeza, melalui jalan-jalan di Paris. “Sekali lagi raja adalah tokoh utama; sekali lagi berlaku kekecohan dan jeritan; sekali lagi kedengaran jeritan untuk lebih ramai mangsa; sekali lagi di sana adalah hitam perancah; dan sekali lagi yang adegan daripada hari itu ditutup dengan hukuman mati yang mengerikan; Louis XVI, tangan yang bergelut kepada tangan dengan miliknya penjaga penjara dan algojo, adalah diheret ke hadapan kepada blok

itu, dan di sana ditahan dengan kekuatan utama sehingga kapak itu jatuh, dan kepalanya yang terkilir berguling di atas perancah.”—Wylie, b. 13, ch. 21. Raja juga bukan satu-satunya mangsa; berhampiran tempat yang sama dua ribu lapan ratus manusia terkorban oleh guillotine semasa zaman berdarah Pemerintahan Keganasan.

Reformasi telah mempersembahkan kepada dunia sebuah Alkitab terbuka, membuka meterai hukum Allah dan mendesak tuntutanannya terhadap hati nurani daripada yang orang ramai. tak terhingga Cinta telah terbentang kepada lelaki undang-undang dan prinsip daripada syurga. Tuhan telah bersabda: “Simpan Oleh itu dan buat

mereka; untuk ini ialah awak kebijaksanaan dan awak persefahaman dalam yang melihat bangsa-bangsa, yang akan mendengar semua ketetapan ini, dan berkata, "Sungguh." bangsa yang besar ini adalah bangsa yang bijaksana dan berpengertian." Ulangan 4:6. Bila Perancis ditolak yang hadiah daripada syurga, dia disemai yang benih daripada

anarki dan kehancuran; dan pelaksanaan sebab dan akibat yang tidak dapat dielakkan mengakibatkan Revolusi dan Pemerintahan Keganasan.

[231] Lama sebelum penganiayaan teruja dengan plakad, berani dan Farel yang bersemangat telah dipaksa untuk melarikan diri dari tanah kelahirannya. Dia dibaiki kepada Switzerland, dan oleh miliknya buruh, peminjaman yang kerja daripada Zwingli, dia membantu mengubah skala itu memihak daripada Reformasi. Tahun-tahun kemudiannya akan dihabiskan di sini, namun dia terus memberikan pengaruh yang

menentukan ke atas pembaharuan di Perancis. Selama tahun-tahun pertama pengasingannya, usahanya terutama ditujukan untuk menyebarkan Injil di negara asalnya. Dia menghabiskan banyak masa untuk berkhotbah di antara orang-orang sebangsanya yang berdekatan dengan sempadan, di mana dengan kewaspadaan yang tidak kenal lelah dia menyaksikan konflik itu dan dibantu oleh kata-kata galakan dan nasihatnya. Dengan bantuan orang buangan lain, tulisan-tulisan Reformis Jerman telah diterjemahkan ke dalam bahasa Perancis dan, bersama-sama dengan Bible Perancis, telah dicetak dalam kuantiti yang banyak. Oleh kolporteur karya ini dijual secara meluas di Perancis. Mereka telah

berperabot kepada yang kolporteur di a rendah harga, dan dengan demikian yang keuntungan daripada kerja itu membolehkan mereka meneruskannya.

Farel memulakan kerjanya di Switzerland dengan menyamar a guru sekolah. Membaiki kepada a terpencil kariah, dia Setia dirinya kepada yang arahan daripada kanak-kanak. Selain itu yang biasalah cawangan daripada belajar, dia dengan berhati-hati diperkenalkan yang kebenaran daripada yang Bible, mengharap melalui anak-anak untuk sampai kepada ibu bapa. Terdapat beberapa orang yang percaya, tetapi paderi-paderi tampil ke hadapan untuk menghentikan pekerjaan itu, dan orang-orang desa yang takhayul

terangsang untuk menentanginya. “Itu tidak boleh menjadi Injil Kristus,” didesak yang imam, “melihat yang berdakwah daripada ia tidak bukan membawa damai, tetapi perang.”—Wylie, b. 14, ch. 3. Seperti murid-murid pertama, apabila dianiaya di satu kota dia melarikan diri ke kota lain. Dari desa ke desa, dari kota ke kota, dia pergi, mengembara dengan berjalan kaki, menahan kelaparan, kesejukan, dan keletihan, dan ke mana-mana dalam bahaya hidupnya. Dia berkhotbah di pasar-pasar, di gereja-gereja, kadang-kadang di mimbar-mimbar katedral. Kadang-kadang dia mendapati gereja kosong daripada pendengar; ada kalanya miliknya berdakwah adalah

tergendala oleh jerit dan ejekan; sekali lagi dia telah ditarik secara ganas keluar daripada yang mimbar. Lagi daripada sekali dia adalah ditetapkan atas

[232] oleh orang ramai dan dipukul hampir mati. Namun dia menekan ke hadapan. Walaupun sering ditolak, dengan kegigihan yang tidak jemu dia kembali ke serang; dan, satu selepas satu lagi, dia melihat bandar-bandar dan bandar-bandar yang pernah kubu kuat daripada paus, pembukaan mereka pintu pagar kepada yang injil. The

Reformasi *Perancis*
197

paroki kecil tempat dia mula bekerja tidak lama kemudian menerima iman yang diperbaharui. Kota-kota Morat dan Neuchatel juga meninggalkan upacara Rom dan membuang gambar-gambar penyembahan berhala dari gereja mereka.

Farel telah panjang dikehendaki kepada tumbuhan yang Protestan standard dalam Geneva. Jika bandar ini boleh dimenangi, itu akan menjadi pusat untuk Reformasi di Perancis, di Switzerland, dan di Itali. Dengan objek ini di hadapannya, dia telah meneruskan kerjanya sehingga banyak bandar dan dusun di sekelilingnya

telah diperolehi. Kemudian dengan seorang teman dia memasuki Geneva. Tetapi hanya dua khutbah sahaja yang dibenarkan untuk berkhutbah. Para imam, setelah dengan sia-sia berusaha untuk mendapatkan kutukan dari pihak berkuasa sipil, memanggilnya ke hadapan sebuah dewan gerejawi, di mana mereka datang dengan senjata tersembunyi di bawah jubah mereka, bertekad untuk mengambil nyawanya. Di luar dewan, sekumpulan orang yang marah, dengan kayu dan pedang, berkumpul untuk memastikan kematiannya jika dia berjaya melarikan diri dari majlis itu. Kehadiran majistret dan pasukan bersenjata, bagaimanapun, menyelamatkannya. Pada awal pagi

keesokan harinya dia dibawa, bersama temannya, menyeberangi tasik ke tempat yang selamat. Maka berakhirlah usaha pertamanya untuk menginjil Geneva.

Untuk perbicaraan berikutnya, instrumen yang lebih rendah telah dipilih—seorang lelaki muda, rupanya sangat merendahkan diri sehingga dia dilayan dengan dingin walaupun oleh kawan-kawan reformasi yang mengaku. Tetapi apa yang boleh dilakukan orang seperti itu apabila Farel telah ditolak? Bagaimana mungkin seorang yang sedikit keberanian dan pengalaman menahan badai yang sebelum ini adalah yang paling kuat dan paling berani telah terpaksa kepada melarikan diri?

“Bukan oleh mungkin, mahupun oleh kuasa, tetapi oleh saya semangat, berkata yang Tuan.” Zakaria 4:6.

“Tuhan hath dipilih perkara - perkara duniawi yang lemah untuk memalukan perkara-perkara yang perkasa.” “Sebab yang kebodohan daripada Tuhan ialah lebih bijak daripada lelaki; dan yang kelemahan daripada Tuhan ialah lebih kuat daripada lelaki.” 1 Korintus 1:27, 25.

Froment bermula miliknya kerja sebagai a guru sekolah. The kebenaran yang dia mengajar kanak-kanak di sekolah yang mereka ulangi di rumah mereka. Tidak lama kemudian [233] ibu bapa datang untuk mendengar penjelasan Alkitab, sehingga bilik sekolah itu diisi dengan penuh perhatian

pendengar. Baru Perjanjian dan risalah adalah diedarkan secara bebas , dan mereka dicapai ramai WHO berani bukan datang secara terbuka untuk mendengar doktrin baru. Selepas beberapa ketika, buruh ini juga terpaksa melarikan diri; tetapi kebenaran yang diajarkannya telah dipegang atas fikiran para orang ramai. The Reformasi telah telah ditanam, dan ia diteruskan untuk mengukuhkan dan memanjangkan. The pendakwah kembali, dan melalui kerja mereka yang Protestan ibadah adalah akhirnya ditubuhkan dalam Geneva.

Kota itu telah mengisytiharkan untuk Reformasi apabila Calvin, selepas pelbagai pengembaraan dan perubahan, memasuki pintunya.

Pulang dari lawatan terakhir ke tempat kelahirannya, dia dalam perjalanan ke Basel, apabila mendapati jalan terus yang diduduki oleh tentera Charles V, dia terpaksa mengambil laluan berliku-liku oleh Geneva.

Dalam lawatan ini Farel mengenali tangan Tuhan. Walaupun Geneva telah menerima iman yang telah diperbaharui, namun satu kerja besar masih perlu dicapai di sini. Ia bukan sebagai komuniti tetapi sebagai individu yang lelaki adalah ditukar

kepada Tuhan; yang kerja daripada penjanaan semula mesti jadilah dikerjakan dalam hati dan hati nurani oleh kuasa Roh Kudus, bukan oleh dekri daripada majlis. manakala yang orang ramai daripada Geneva telah pelakon dimatikan pihak berkuasa daripada Rom, mereka adalah bukan jadi sedia kepada meninggalkan yang maksiat yang telah berkembang di bawah pemerintahannya. Untuk menetapkan di sini asas-asas Injil yang murni dan untuk mempersiapkan orang-orang ini untuk mengisi dengan layak kedudukan yang mana Providence nampaknya memanggil mereka bukanlah tugas yang ringan.

Farel adalah yakin itu dia telah dijumpai dalam Calvin satu siapa dia

boleh bersatu dengan dirinya dalam kerja ini. Dalam nama Tuhan dia dengan sungguh-sungguh menyuruh penginjil muda itu untuk tinggal dan bekerja di sini. Calvin berundur dengan cemas. Pemalu dan cintakan kedamaian, dia mengecilkan diri daripada bersentuhan dengan semangat berani, bebas, malah ganas orang Geneves. The kelemahan daripada miliknya kesihatan, bersama-sama dengan miliknya tabiat rajin belajar, dipimpin dia kepada mencari persaraan. Percaya itu oleh miliknya pen dia

[234] boleh terbaik hidang yang sebab daripada pembaharuan, dia dikehendaki kepada cari a senyap berundur untuk belajar, dan di sana,

melalui akhbar, mengajar dan membina gereja-gereja. Tetapi Farel sungguh-sungguh teguran datang kepada dia sebagai a panggilan dari Syurga, dan dia berani tidak menolak. Ia kelihatan kepadanya, dia berkata, “bahwa tangan Tuhan dihulurkan dari langit, supaya memegang dia, dan tetap dia tidak boleh ditarik balik kepada yang tempat dia adalah jadi tidak sabar untuk pergi.”—D'Aubigne, *Sejarah daripada yang Reformasi dalam Eropah dalam Masa Calvin*, b. 9, ch. 17.

Pada ini masa hebat bahaya dikelilingi yang Protestan sebab laknat daripada yang paus bergemuruh terhadap Geneva, dan besar negara terancam ia dengan kemusnahan.

Bagaimana adalah ini sedikit bandar kepada melawan yang berkuasa hierarki itu telah jadi selalunya terpaksa raja-raja dan maharaja untuk penyerahan? Bagaimana boleh ia berdiri terhadap yang tentera daripada yang penakluk hebat dunia?

Sepanjang Kristian, Protestantisme diancam oleh yang menggerunkan musuh. The pertama kejayaan daripada yang Reformasi masa lalu, Rom

memanggil pasukan baru, berharap untuk mencapai kemusnahannya. Pada masa ini perintah Jesuit telah dicipta, yang paling kejam, tidak teliti, dan berkuasa daripada semua yang juara daripada kepausan. potong terlepas dari hubungan duniawi dan kepentingan manusia, mati kepada tuntutan alam semula jadi kasih sayang, sebab dan hati nurani didiamkan sepenuhnya, mereka tidak tahu peraturan, tidak terikat, melainkan perintah mereka, dan tidak ada kewajiban melainkan memperluaskan kuasanya. (Lihat Lampiran.) Injil Kristus telah

membolehkan penganutnya kepada berjumpa bahaya dan bertahan menderita, tidak berputus asa oleh sejuk, lapar, susah payah, dan kemiskinan, untuk menegakkan sepanduk itu kebenaran dalam muka daripada rak, penjara bawah tanah, dan pancang. Untuk memerangi kuasa-kuasa ini, Jesuitisme mengilhami pengikutnya dengan fanatik yang membolehkan mereka bertahan seperti bahaya, dan menentang kuasa kebenaran semua senjata penipuan. di sana adalah tidak jenayah juga hebat untuk mereka kepada komited, tiada penipuan yang terlalu asas untuk mereka amalkan, tiada penyamaran yang terlalu sukar untuk mereka kepada andaikan.

Bersumpah kepada berkekalan kemiskinan dan merendah diri, ia adalah mereka belajar matlamat kepada selamat kekayaan dan kuasa, kepada jadilah Setia kepada penggulingan daripada Protestantisme, dan yang penubuhan semula daripada yang ketuanan paus.

Apabila muncul sebagai ahli pesanan mereka, mereka memakai pakaian [235] kesucian, melawat penjara dan hospital, melayani orang sakit dan yang miskin, mengaku kepada mempunyai berlepas diri yang dunia, dan gelas yang nama suci daripada Yesus, WHO pergi kira-kira melakukan baik. Tetapi bawah ini luaran yang tidak bercela yang paling penjenayah dan maut tujuan adalah selalunya

disembunyikan. Ia adalah prinsip asas perintah yang akhirnya membenarkan cara. Dengan kod ini, pembohongan, kecurian, sumpah bohong, pembunuhan, bukan sahaja boleh dimaafkan tetapi boleh dipuji, apabila ia memenuhi kepentingan daripada gereja. Di bawah pelbagai penyamaran, Jesuit bekerja masuk ke pejabat negara, naik menjadi penasihat raja, dan membentuk dasar negara. Mereka menjadi hamba untuk bertindak sebagai pengintip ke atas mereka tuan. mereka ditubuhkan kolej untuk yang anak lelaki daripada putera raja dan bangsawan, dan sekolah untuk rakyat jelata; dan anak-anak Protestan ibu bapa adalah dilukis ke dalam an ketaatan daripada popish

upacara. Semua kemegahan luaran dan paparan penyembahan Rom telah dibawa ke beruang kepada mengelirukan yang fikiran dan mempesonakan dan menawan hati yang imajinasi, dan dengan itu kebebasan yang bapa telah bekerja keras dan berdarah telah dikhianati oleh anak lelaki. Jesuit dengan cepat menyebarkan diri mereka ke Eropah, dan di mana sahaja mereka pergi, di sana diikuti a kebangkitan semula daripada kepausan.

Untuk memberi mereka kuasa yang lebih besar, seekor lembu jantan telah dikeluarkan untuk menubuhkan semula siasatan itu. (Lihat Apendiks.) Walaupun kebencian umum yang dianggapnya, bahkan di negara-negara Katolik, tribunal yang dahsyat ini sekali lagi didirikan oleh penguasa popos, dan kekejaman yang terlalu mengerikan untuk disaksikan di siang hari telah berulang di penjara bawah tanah rahsianya. Di banyak negara, beribu-ribu bunga negara, yang paling murni dan paling mulia, yang paling intelek dan berpendidikan tinggi, pendeta yang soleh dan setia, warganegara yang rajin dan patriotik,

cendekiawan yang cemerlang, artis berbakat, tukang yang mahir, telah dibunuh. atau terpaksa melarikan diri ke negeri lain.

begitu adalah yang bermakna yang Rom telah diseru kepada memadamkan cahaya daripada yang reformasi, kepada menarik diri daripada lelaki yang Bible, dan [236] untuk memulihkan kejahilan dan khurafat Zaman Gelap. Tetapi di bawah milik Tuhan berkat dan yang buruh daripada mereka mulia lelaki siapa Dia telah bangkit untuk menggantikan Luther, Protestantisme tidak digulingkan. tidak kepada yang nikmat atau lengan daripada putera raja adalah ia kepada berhutang itu kekuatan. Negara -negara yang paling

kecil, negara yang paling hina dan paling berkuasa, menjadi kubu kuatnya. Ia adalah Geneva kecil di tengah-tengah musuh yang kuat merancang pemusnahannya; ia adalah Belanda di tebing pasirnya di sebelah utara laut, gusti terhadap yang kezaliman daripada Sepanyol, kemudian yang kerajaan terbesar dan paling mewah; ia adalah Sweden yang suram dan steril, yang memperoleh kemenangan untuk Reformasi.

Untuk hampir tiga puluh tahun Calvin bekerja keras di Geneva, pertama kepada mendirikan sebuah gereja di sana berpegang kepada akhlak Alkitab, dan kemudian untuk kemajuan itu daripada yang Reformasi melalui Eropah. miliknya kursus

sebagai orang awam Ketua adalah bukan tanpa cela, mahupun adalah miliknya doktrin percuma daripada ralat. Tetapi dia berperanan dalam menyebarkan kebenaran yang mempunyai kepentingan khusus dalam miliknya masa, dalam mengekalkan yang prinsip daripada Protestantisme melawan gelombang kepausan yang kembali cepat, dan dalam mempromosikan kesederhanaan dan kemurnian hidup dalam gereja-gereja yang direformasi, menggantikan kesombongan dan korupsi yang dipupuk di bawah ajaran Rom.

daripada Geneva, penerbitan dan guru-guru pergi keluar kepada sebar yang diperbaharui doktrin. Kepada ini titik yang teraniaya daripada semua

tanah mencari tunjuk ajar, nasihat, dan dorongan. Bandar Calvin menjadi a tempat perlindungan untuk yang diburu Pembaharu daripada semua Barat Eropah. Melarikan diri dari ribut dahsyat yang berterusan selama berabad-abad, pelarian datang kepada yang pintu pagar daripada Geneva. Kebuluran, cedera, kehilangan rumah dan saudara mara, mereka adalah dengan mesra dialu-alukan dan dengan lembut

Reformasi Perancis 201

dijaga; dan mendapat rumah di sini, mereka memberkati kota anak angkat mereka dengan kemahiran mereka, pembelajaran mereka, dan ketakwaan mereka. Ramai yang mencari perlindungan di sini kembali ke negara mereka sendiri untuk menentang kezaliman Rom. John Knox, Pembaharu Scotch yang berani, bukan sedikit Inggeris Puritan, Protestan daripada Belanda dan daripada Sepanyol, dan Huguenots daripada Perancis dibawa daripada Geneva yang obor daripada kebenaran untuk menerangi kegelapan tanah asal mereka.

Bab 13 — The Belanda dan Scandinavia

Di Belanda, kezaliman paus awal-awal lagi menimbulkan bantahan tegas. Tujuh ratus tahun sebelum zaman Luther, paus Rom telah didakwa tanpa rasa takut oleh dua orang uskup, yang, setelah dihantar ke kedutaan ke Roma, telah mempelajari sifat sebenar "takta suci": Tuhan "telah menjadikan permaisuri dan pasangan-Nya, gereja, rezeki yang mulia dan kekal untuk keluarganya, dengan mas kahwin itu adalah tidak pudar mahupun rosak, dan diberikan kepadanya mahkota dan tongkat kerajaan yang kekal;... semua yang

memberi manfaat kepada anda seperti memintas pencuri. awak ditetapkan naik diri sendiri dalam yang kuil daripada Tuhan; sebaliknya daripada a paderi, awak menjadi serigala kepada biri-biri;... Awak akan buat kami percaya anda adalah yang tertinggi uskup, tetapi awak sebaliknya berkelakuan suka a zalim. Sedangkan awak

sepatutnya menjadi hamba hamba, seperti yang anda panggil diri anda, anda berusaha untuk menjadi a Tuan daripada tuan-tuan. awak bawak yang arahan daripada Tuhan ke dalam penghinaan... Roh Kudus adalah pembina semua gereja sejauh bumi.... Kota Tuhan kita, di mana kita adalah warganya, mencapai kepada semua

yang wilayah daripada yang syurga; dan ia ialah lebih besar daripada yang bandar, oleh yang suci nabi-nabi bernama Babylon, yang berpura-pura jadilah ilahi, menang dirinya kepada syurga, dan mendabik dada itu dia kebijaksanaan adalah abadi; dan akhirnya, walaupun tanpa sebab, bahawa dia tidak pernah melakukan kesilapan, mahupun pernah boleh.”—Gerard Brandt, *Sejarah daripada yang Reformasi dalam dan Mengenai Negara Rendah 1:6*.

[237] Lain-lain timbul daripada abad kepada abad kepada bergema ini bantahan. Dan mereka awal guru-guru WHO, merentasi berbeza tanah dan diketahui oleh pelbagai nama, membosankan yang watak daripada

yang Vaudois mubaligh, dan tersebar dimana - mana yang pengetahuan daripada yang injil, ditembusi kepada Belanda. Doktrin mereka tersebar dengan cepat. Bible Waldensian mereka diterjemahkan dalam ayat ke dalam yang Belanda bahasa. mereka diisytiharkan “bahawa terdapat kelebihan besar di dalamnya; tiada gurauan, tiada dongeng, tiada perkara remeh, tiada tipu daya, tetapi yang perkataan daripada kebenaran; itu sesungguhnya di sana adalah di sini dan ada a keras kerak, tetapi itu yang sumsum dan kemanisan daripada apa adalah yang baik dan suci boleh didapati dengan mudah di dalamnya.”— *Ibid. 1:14*. Demikian menulis kawan-kawan daripada yang

kuno iman, dalam yang kedua belas
abad.

202

Sekarang bermula yang Romish penganiayaan; tetapi dalam yang tengah daripada homo dan penyeksaan yang orang beriman diteruskan kepada membiak, dengan teguh mengisytiharkan bahawa Bible adalah satu-satunya kuasa yang tidak boleh salah dalam agama, dan bahawa “tiada seorang pun boleh dipaksa untuk percaya, tetapi harus dimenangi dengan berdakwah.”—Martyn 2:87.

Ajaran Luther mendapati tanah yang menyenangkan di Belanda, dan sungguh-sungguh dan orang-orang yang setia bangkit untuk berkhotbah injil. Dari salah satu wilayah Belanda datang Menno Simons. Mendidik

orang Rom Katolik dan ditahbiskan kepada yang keimamatan, dia adalah sepenuhnya jahil tentang Alkitab, dan dia tidak akan membacanya kerana takut terpedaya ke dalam ajaran sesat. Apabila keraguan mengenai doktrin transubstantiation memaksa dirinya, dia menganggapnya sebagai godaan daripada Syaitan, dan melalui doa dan pengakuan berusaha membebaskan dirinya daripadanya; tetapi sia-sia. Dengan bergaul dalam adegan-adegan pelesapan dia berusaha untuk membungkam suara hati nurani yang menuduh; tetapi tidak berjaya. Selepas beberapa ketika dia dibawa kepada kajian Perjanjian Baru, dan ini, dengan tulisan-tulisan Luther, menyebabkan dia menerima iman yang diperbaharui.

Dia tidak lama kemudian menyaksikan di kampung jiran pemenggalan kepala seorang lelaki yang dibunuh kerana telah dibaptiskan semula. Ini menyebabkan beliau belajar Bible dalam hormat kepada bayi pembaptisan. Dia boleh cari tidak bukti untuk ia dalam yang kitab suci, tetapi melihat itu keinsafan dan iman adalah dimana - mana [239] diperlukan sebagai syarat untuk menerima pembaptisan.

Menno menarik diri dari Gereja Rom dan mengabdikan hidupnya untuk mengajar kebenaran yang telah dia terima. Di Jerman dan Belanda, satu kelas fanatik telah bangkit, menyokong doktrin yang tidak masuk akal dan menghasut, keteraturan dan

kesopanan yang keterlaluan, dan meneruskan keganasan dan pemberontakan. Menno melihat keputusan yang mengerikan ini pergerakan akan tidak dapat dielakkan memimpin, dan dia dengan bersungguh-sungguh menentang ajaran sesat dan rancangan liar golongan fanatik. Walau bagaimanapun, terdapat ramai yang telah disesatkan oleh fanatik ini, tetapi telah meninggalkan doktrin mereka yang merosakkan; dan masih terdapat banyak keturunan orang Kristian purba, buah-buahan ajaran Waldensian. Di antara kelas-kelas ini Menno bekerja dengan penuh semangat dan kejayaan.

Selama dua puluh lima tahun dia

mengembara, bersama isteri dan anak-anaknya, bertahan hebat kesusahan dan kekurangan, dan kerap dalam bahaya daripada hidup dia. Dia melintasi Belanda dan utara Jerman, bekerja terutamanya antara yang lebih merendah diri kelas tetapi mengerah tenaga a meluas selepas-

ence. Sememangnya fasih, walaupun memiliki a terhadap pendidikan, dia adalah seorang yang berintegriti yang tidak tergoyahkan, rendah hati dan budi pekerti yang lemah lembut, dan bertakwa yang tulus dan bersungguh-sungguh, menjadi contoh dalam kehidupannya sendiri. yang ajaran yang dia diajar, dan dia diperintahkan yang keyakinan terhadap yang orang ramai. miliknya pengikut adalah bertaburan dan tertindas. mereka sangat menderita kerana dikelirukan dengan Munsterite fanatik. Namun sejumlah besar telah bertobat di bawah jerih payahnya.

Tiada ke mana adalah yang

diperbaharui doktrin lebih secara
amnya diterima berbanding di
Belanda. Di beberapa negara penganut
mereka mengalami penganiayaan yang
lebih dahsyat. Di Jerman Charles V
telah diharamkan Reformasi, dan dia
akan dengan senang hati mempunyai
dibawa semua itu penganut kepada
pancang; tetapi yang putera raja
berdiri naik sebagai a penghalang
terhadap miliknya kezaliman. Di
Belanda kuasanya lebih besar, dan
perintah penganiayaan diikuti setiap
satu lain dalam cepat pewarisan.
Kepada membaca yang Bible, kepada
dengar

[240] atau mengkhabarkanannya, atau
bahkan bercakap mengenainya, adalah
untuk dikenakan hukuman mati oleh

pancang. Untuk berdoa kepada Tuhan secara rahsia, untuk menahan diri daripada menyembah patung, atau menyanyikan mazmur, juga boleh dihukum mati. Malah mereka yang harus menolak kesilapan mereka telah dikutuk, jika lelaki, kepada mati oleh yang pedang; jika wanita, kepada jadilah dikebumikan hidup.

Beribu-ribu terkorban di bawah pemerintahan Charles dan Philip II.

Pada satu masa a keseluruhan keluarga adalah dibawa sebelum ini yang penyiasat, didakwa dengan yang tinggal jauh daripada jisim dan beribadat di rumah. hidup miliknya peperiksaan sebagai kepada mereka amalan dalam rahsia yang bongsu anak lelaki menjawab: “Kami jatuh

pada kami lutut, dan berdoa itu Tuhan mungkin terangkan fikiran kami dan ampunilah dosa kami; kita berdoa untuk raja kita, agar pemerintahannya sejahtera dan hidupnya bahagia; kami berdoa untuk majistret kami, itu Tuhan mungkin peliharalah mereka.”—Wylie, b. 18, ch. 6.

Beberapa daripada yang hakim adalah secara mendalam bergerak, belum lagi yang ayah dan satu daripada anak-anaknya telah dihukum mati.

Kemarahan para penganiaya disamakan dengan iman para syuhada. Bukan sahaja lelaki tetapi wanita halus dan gadis muda menunjukkan keberanian yang tidak berbelah bahagi. “Isteri akan mengambil pendirian mereka milik suami

pancang, dan sementara dia adalah berkekalan yang kebakaran mereka akan membisikkan kata-kata penghiburan, atau menyanyikan mazmur untuk menghiburnya.” “Anak dara muda akan berbohong turun dalam mereka hidup kubur sebagai jika mereka adalah memasuki bilik tidur malam mereka; atau pergi ke perancah dan api, mengenakan pakaian terbaik mereka, seolah-olah mereka akan pergi ke perkahwinan mereka.”— *Ibid.*, b. 18, ch. 6.

Seperti pada zaman ketika paganisme berusaha untuk memusnahkan Injil, darah daripada yang Kristian adalah benih. (Lihat Tertullian, *minta maaf*, perenggan 50.) Penganiayaan dihidangkan kepada meningkat yang nombor daripada saksi untuk kebenaran. Tahun demi tahun raja, disengat gila oleh yang tidak terkalahkan keazaman daripada yang orang, didesak pada miliknya kejam kerja; tetapi sia-sia. Di bawah William of Orange yang mulia, Revolusi akhirnya membawa kepada Belanda kebebasan untuk menyembah Tuhan.

Dalam yang pergunungan daripada

Piedmont, pada yang dataran daripada Perancis dan juga pantai daripada Belanda, yang kemajuan daripada yang injil adalah bertanda dengan yang [241] darahnya murid-murid. Tetapi dalam yang negara daripada Utara ia dijumpai pintu masuk yang damai. Pelajar di Wittenberg, kembali ke rumah mereka, membawa iman yang telah diperbaharui ke Scandinavia. Penerbitan tulisan Luther juga menyebarkan terang. Orang yang sederhana dan tabah daripada yang Utara berpaling daripada yang rasuah, yang kemegahan, dan khurafat daripada Rom, kepada selamat datang yang kesucian, yang kesederhanaan, dan kebenaran Alkitab yang memberi

kehidupan.

Tausen, "Pembaharu Denmark," adalah anak seorang petani. Budak lelaki itu awal-awal lagi memberikan bukti kecerdasan yang cergas; dia dahagakan pendidikan; tetapi ini telah dinafikan dia oleh keadaan ibu bapanya, dan dia memasuki sebuah biara. Di sini kesucian hidupnya, bersama-sama dengannya rajin dan kesetiaan, menang yang nikmat daripada miliknya atasan. Peperiksaan menunjukkan dia memiliki bakat yang menjanjikan perkhidmatan yang baik pada masa hadapan kepada yang gereja. Ia adalah ditentukan kepada memberi dia an pendidikan di salah satu universiti di Jerman atau Belanda. Yang muda pelajar adalah diberikan

kebenaran kepada pilih a sekolah untuk dirinya, dengan satu proviso, itu dia mesti bukan pergi kepada Wittenberg. The ulama gereja tidak akan terancam oleh racun bidaah. Demikian kata para ulama.

Tausen pergi ke Cologne, yang pada masa itu, seperti sekarang, salah satu kubu kuat Romanisme. Di sini dia tidak lama kemudian menjadi muak dengan ilmu kebatinan daripada yang warga sekolah. Tentang yang sama masa dia memperoleh tulisan Luther. Dia membacanya dengan hairan dan gembira, dan sangat ingin menikmati pengajaran peribadi Pembaharu itu. Tetapi kepada buat jadi dia mesti risiko memberi kesalahan kepada miliknya monastik atasan dan

merampas miliknya sokongan.
miliknya keputusan adalah tidak lama
lagi dibuat, dan erelong dia telah
mendaftar sebagai pelajar di
Wittenberg.

Apabila kembali ke Denmark, dia
sekali lagi membaiki biaranya. Tiada
sesiapa sebagai belum lagi disyaki dia
daripada Lutheranisme; dia lakukan
bukan mendedahkan miliknya rahsia,

tetapi berusaha, tanpa menimbulkan prasangka buruk para sahabatnya, untuk membawa mereka kepada iman yang lebih murni dan kehidupan yang lebih suci. Dia membuka Alkitab, dan dijelaskan itu benar maksudnya, dan di terakhir berdakwah Kristus kepada mereka sebagai orang berdosa kebenaran dan miliknya sahaja harapan daripada keselamatan. Hebat adalah

[242] yang kemarahan daripada yang sebelum ini, WHO telah dibina tinggi harapan atas dia sebagai a pembela yang gagah berani daripada Rom. Dia adalah di sekali dikeluarkan daripada miliknya sendiri biara kepada yang

lain dan terkurung di dalam selnya di bawah pengawasan yang ketat.

Oleh kerana ketakutan penjaga barunya, beberapa bhikkhu segera mengisytiharkan diri mereka memeluk Protestan. Melalui jerujinya sel Tausen telah disampaikan kepada miliknya sahabat a pengetahuan tentang yang kebenaran. Telah mereka Danish bapa-bapa telah berkemahiran dalam yang rancangan gereja untuk menangani ajaran sesat, suara Tausen tidak akan kedengaran lagi; tetapi bukannya menghantarnya ke kubur di bawah tanah penjara bawah tanah, mereka dibuang dia daripada yang biara. Sekarang mereka tidak berdaya. A diraja perintah, cuma dikeluarkan, ditawarkan perlindungan kepada guru

- guru doktrin baru. Tausen mula berdakwah. Gereja-gereja itu dibuka kepada dia, dan yang orang ramai bersesak-sesak kepada dengar. Lain-lain juga sedang berdakwah perkataan itu daripada Tuhan. Baru Perjanjian, yang diterjemahkan ke dalam bahasa Denmark, telah diedarkan secara meluas. Usaha yang dilakukan oleh golongan papis untuk menggulingkan kerja terhasil dalam memanjangkannya, dan lebih lama Denmark diisytiharkan itu penerimaan daripada yang diperbaharui iman.

Dalam Sweden, juga, muda lelaki WHO telah mabuk daripada yang baiklah daripada Wit- tenberg dibawa yang air daripada kehidupan kepada mereka sebangsa. dua daripada yang

pemimpin-pemimpin dalam Reformasi Swedia, Olaf dan Laurentius Petri, anak-anak seorang tukang besi Orebro, belajar di bawah Luther dan Melanchthon, dan kebenaran-kebenaran yang mereka pelajari dengan tekun mereka ajarkan. Suka yang hebat Pembaharu, Olaf terangsang yang orang ramai oleh miliknya semangat dan fasih, manakala Laurentius, seperti Melanchthon, dipelajari, bertimbang rasa, dan tenang. Kedua-duanya adalah orang-orang yang saleh yang bersemangat, pencapaian teologi yang tinggi, dan keberanian yang tidak berbelah bahagi dalam memajukan kebenaran. Penentangan papis tidak kurang. Paderi Katolik itu menghasut

orang-orang yang jahil dan takhayul. Olaf Petri sering diserang oleh perusuh, dan beberapa kali hampir tidak melarikan diri dengan nyawanya. Ini Pembaharu adalah, walau bagaimanapun, digemari dan dilindungi oleh yang raja.

[243] Di bawah pemerintahan Gereja Rom, orang ramai tenggelam kemiskinan dan tanah turun oleh penindasan. mereka adalah melarat daripada Kitab Suci; dan mempunyai agama tanda-tanda dan upacara semata-mata, yang disampaikan tidak ringan kepada yang fikiran, mereka adalah kembali kepada yang

kepercayaan karut dan amalan pagan nenek moyang mereka yang kafir. Bangsa itu terpecah menjadi puak yang bertelagah, yang perselisihannya yang berterusan menambah kesengsaraan semua. Raja bertekad untuk melakukan reformasi di negara dan gereja, dan dia menyambut baik pembantu-pembantu yang mampu ini dalam pertempuran melawan Rom.

Di hadapan raja dan orang-orang terkemuka Sweden, Olaf Petri dengan kebolehan besar mempertahankan doktrin iman yang diperbaharui melawan juara Rom. Dia mengisytiharkan bahawa ajaran Bapa hanya akan diterima apabila sesuai

dengan Kitab Suci; itu yang penting doktrin daripada yang iman adalah dibentangkan dalam Alkitab dengan cara yang jelas dan mudah, supaya semua orang dapat memahaminya. Kristus berkata, “Ajaran-Ku bukan milik-Ku, tetapi ajaran-Nya yang telah mengutus Aku” (Yohanes 7:16); dan Paul diisytiharkan itu sepatutnya dia berdakwah mana-mana lain Injil daripada apa yang telah diterimanya, ia akan terkutuk (Galatia 1:8).

“Bagaimana, kemudian,” berkata yang Pembaharu, "hendaklah yang lain menganggap kepada membuat dogma sesuka hati mereka, dan memaksakannya sebagai perkara yang perlu untuk keselamatan?"—Wylie, b. 10, ch. 4. Dia menunjukkan bahawa

dekri gereja tidak berkuasa apabila bertentangan dengan perintah Tuhan, dan mengekalkan prinsip Protestan yang agung bahawa "Alkitab dan Alkitab sahaja" adalah peraturan iman dan amalan.

Peraduan ini, walaupun dijalankan di atas pentas yang agak tidak jelas, berfungsi untuk menunjukkan kepada kita "jenis lelaki yang membentuk pangkat dan fail daripada yang tentera daripada yang Pembaharu. mereka adalah bukan buta huruf, mazhab, kontroversi bising-jauh dari itu; mereka adalah lelaki yang telah mempelajari firman Tuhan, dan tahu betul bagaimana menggunakan senjata yang digunakan gudang senjata Alkitab membekalkan mereka.

Berkenaan dengan pengetahuan mereka mendahului usia mereka. Apabila kita membatasi perhatian kita kepada sebegitu cemerlang pusat-pusat sebagai Wittenberg dan Zurich, dan kepada sebegitu ilusi-trious nama sebagai mereka daripada Luther dan Melanchthon, daripada Zwingli dan [244]

Oecolampadius, kami cenderung untuk diberitahu, ini adalah pemimpin-pemimpin pergerakan, dan kita sepatutnya secara semula jadi jangkakan dalam mereka kuasa yang luar biasa dan luas pemerolehan; tetapi yang orang bawahan adalah bukan suka ini. Nah, kita beralih kepada teater Sweden yang tidak jelas, dan nama-nama yang sederhana daripada

Olaf dan Laurentius Petri—daripada yang tuan kepada yang murid —apa yang kita dapati? Ulamak dan ahli teologi; lelaki yang mempunyai benar-benar menguasai seluruh sistem kebenaran Injil, dan yang memenangi kemenangan mudah ke atas para sofis sekolah dan orang kenamaan Rom.”—*Ibid.*, b. 10, ch. 4.

Akibat pertikaian ini raja Sweden menerima Protestan iman, dan bukan panjang selepas itu yang Nasional perhimpunan diisytiharkan memihak kepadanya. Perjanjian Baru telah telah diterjemahkan oleh Olaf Petri ke dalam yang bahasa Sweden bahasa, dan di yang keinginan daripada yang raja dua beradik itu menjalankan terjemahan seluruh Alkitab. Oleh itu buat pertama kalinya orang Sweden menerima firman Tuhan dalam mereka Bahasa ibunda. Ia telah diperintahkan oleh Diet bahawa sepanjang kerajaan, menteri harus menerangkan Kitab Suci dan itu kanak-kanak dalam yang sekolah-sekolah sepatutnya jadilah

diajar kepada membaca yang Bible.

dengan mantap dan pasti yang kegelapan daripada kejahilan dan takhayul dilenyapkan oleh cahaya injil yang diberkati. Dibeaskan daripada penindasan Rom, negara mencapai kekuatan dan kebesaran yang tidak pernah ada sebelum ini dicapai.

Sweden menjadi satu daripada yang benteng pertahanan daripada Protestantisme. Satu abad kemudian, pada masa bahaya yang paling teruk, negara yang kecil dan lemah

ini—satu-satunya di Eropah yang berani menghulurkan bantuan.

tangan-datang kepada yang pembebasan daripada Jerman dalam yang perjuangan dahsyat Perang Tiga Puluh Tahun. Seluruh Eropah Utara

seolah-olah akan dibawa semula di bawah kezaliman Rom. Ia adalah tentera daripada Sweden itu didayakan Jerman kepada pusing yang air pasang daripada kejayaan kepausan , untuk memenangi toleransi bagi Protestan,-Calvinist serta Lutheran,-dan kepada memulihkan kebebasan daripada hati nurani kepada mereka negara yang telah menerima Reformasi.

Bab 14 — Pembaharu Inggeris Kemudian

Manakala Luther adalah pembukaan a tertutup Bible kepada yang orang ramai daripada Gerramai, Tyndale telah didorong oleh Roh Tuhan untuk melakukan perkara yang sama untuk England. Alkitab Wycliffe telah diterjemahkan daripada teks Latin, yang mengandungi banyak kesilapan. Ia tidak pernah dicetak, dan kos salinan manuskrip adalah sangat besar sehingga hanya sedikit orang atau bangsawan yang kaya boleh mendapatkannya; dan, tambahan pula, kerana dilarang keras oleh gereja, ia mempunyai peredaran yang agak sempit. Pada tahun 1516, setahun sebelum kemunculan tesis Luther, Erasmus telah menerbitkan Perjanjian Baru versi Yunani

dan Latinnya. Kini buat pertama kalinya firman Tuhan dicetak dalam bahasa asal. Dalam karya ini banyak kesilapan versi terdahulu telah diperbetulkan, dan pengertiannya diberikan dengan lebih jelas. Ia membawa ramai di kalangan golongan terpelajar kepada pengetahuan yang lebih baik tentang kebenaran, dan memberikan dorongan baru kepada kerja-kerja pembaharuan. Tetapi orang biasa masih, pada tahap yang besar, dihalang daripada firman Tuhan. Tyndale akan menyelesaikan kerja Wycliffe dalam memberikan Alkitab kepada orang sebangsanya.

A rajin pelajar dan an bersungguh-sungguh pencari untuk kebenaran, dia telah menerima Injil daripada Perjanjian Yunani Erasmus. Dia tanpa gentar mengkhotbahkan

keyakinannya, mendesak agar semua doktrin diuji oleh Kitab Suci. Kepada paus mendakwa bahawa gereja telah memberikan Alkitab, dan yang gereja bersendirian boleh terangkan ia, Tyndale menjawab: “Buatlah awak tahu WHO diajar yang helang kepada cari mereka mangsa? Baiklah, itu sama Tuhan [246] mengajar anak-anak-Nya yang lapar untuk mencari Bapa mereka dalam firman-Nya. Jauh daripada mempunyai diberi kami yang kitab suci, ia ialah awak WHO mempunyai tersembunyi mereka daripada kami; kamulah yang membakar mereka yang mengajar mereka, dan jika kamu boleh, kamu akan membakar Kitab Suci itu sendiri.”—D'Aubigne, *History*

Reformasi Abad Keenam Belas, b. 18,
ch. 4.

Dakwah Tyndale menimbulkan minat yang besar; ramai yang menerima kebenaran. Tetapi para imam berjaga-jaga, dan tidak lama setelah dia meninggalkan lapangan, mereka telah berusaha keras dengan ancaman dan gambaran yang salah. Untuk memusnahkan kerjanya. Terlalu kerap mereka berjaya. “Apa yang perlu dilakukan?” dia seru. “Sementara saya pagi menyemai dalam satu tempat, yang musuh

merosakkan padang yang baru saya tinggalkan. Saya tidak boleh berada di mana-mana. Oh! jika orang Kristian memiliki Kitab Suci dalam bahasa mereka sendiri, mereka boleh daripada diri mereka sendiri tahan ini sofis. Tanpa yang Bible ia adalah mustahil untuk menegakkan orang awam dalam kebenaran.”— *Ibid.*, b. 18, ch. 4.

Satu tujuan baru kini menguasai fikirannya. "Ia adalah dalam bahasa daripada Israel," berkata dia, "itu yang mazmur adalah dinyanyikan dalam yang bait Yehuwa; dan tidakkah Injil bercakap bahasa England di kalangan kita?... Patutlah yang gereja kepada mempunyai kurang ringan di tengah

hari daripada pada waktu subuh?... Orang Kristian mesti membaca Perjanjian Baru dalam bahasa ibunda mereka.” Para doktor dan guru-guru gereja tidak bersetuju sesama mereka. Hanya dengan Alkitab manusia dapat mencapai kebenaran. “Satu holdeth ini doktor, yang lain itu. Sekarang setiap satu daripada ini pengarang bercanggah yang lain. Bagaimana kemudian boleh kita membezakan dia WHO kata betul dari dia siapa kata salah?... Bagaimana?... Sesungguhnya dengan firman Tuhan.”— *Ibid.*, b. 18, ch. 4.

Ia adalah bukan panjang selepas itu a belajar Katolik doktor, menarik dalam kontroversi dengannya, berseru: “Kami lebih baik menjadi tanpa Tuhan

undang-undang daripada yang milik paus.” Tyndale menjawab: “Saya menentang yang paus dan semua miliknya undang-undang; dan jika Tuhan ganti saya kehidupan, sebelum ramai tahun saya kehendak punca a budak lelaki itu driveth yang membajak kepada tahu lebih daripada yang kitab suci daripada awak lakukan.”—Anderson, *Sejarah daripada yang Inggeris Bible*, muka surat 19.

[247] Tujuan yang dia telah mula menghargai, memberikan kepada orang-orang Kitab Perjanjian Baru dalam mereka bahasa sendiri, kini telah disahkan, dan dia segera memohon dirinya untuk kerja itu. Diusir dari rumahnya oleh

penganiayaan, dia pergi ke London, dan di sana untuk sementara waktu meneruskan kerjanya tanpa gangguan. Tetapi sekali lagi keganasan papists terpaksa dia kepada melarikan diri. Semua England nampaknya tertutup menentanginya, dan dia memutuskan untuk mencari perlindungan di Jerman. Di sini dia memulakan percetakan Perjanjian Baru Inggeris. Dua kali kerja dihentikan; tetapi apabila dilarang mencetak di satu bandar, dia pergi ke bandar lain. Pada terakhir dia dibuat miliknya cara kepada cacing, di mana, a beberapa tahun sebelum ini, Luther telah dipertahankan yang injil sebelum ini yang Diet. Dalam itu kuno bandar adalah ramai kawan-kawan daripada

yang reformasi, dan Tyndale di sana tidak dirangsang kerjanya tanpa selanjutnya halangan. Tiga ribu salinan daripada yang Perjanjian Baru adalah tidak lama lagi selesai, dan yang lain edisi diikuti dalam tahun yang sama.

Dengan hebat kesungguhan dan ketabahan dia diteruskan miliknya buruh. walaupun bagaimanapun yang Inggris pihak berkuasa telah terjaga mereka pelabuhan dengan

kewaspadaan yang paling ketat, firman Tuhan dalam pelbagai cara diam-diam disampaikan ke London dan kemudiannya diedarkan ke seluruh negara. Papists cuba untuk menindas kebenaran, tetapi sia-sia. Uskup Durham pada suatu ketika membeli daripada seorang penjual buku yang merupakan kawan Tyndale seluruh stok Biblenya, untuk tujuan memusnahkan mereka, dengan mengandaikan bahawa ini akan sangat menghalang kerja. Tetapi, pada sebaliknya, wang yang diberikan itu, bahan yang dibeli untuk a edisi baharu dan lebih baik, yang, tetapi untuk ini,

tidak boleh diterbitkan. Bila Tyndale adalah selepas itu dibuat a banduan, miliknya kebebasan telah ditawarkan kepadanya dengan syarat dia akan mendedahkan nama-nama orang yang telah membantunya menanggung perbelanjaan mencetak Biblennya. Dia menjawab bahawa uskup Durham telah melakukan lebih daripada orang lain; untuk oleh membayar a besar harga untuk yang buku dibiarkan pada tangan, dia telah membolehkan dia meneruskan dengan keberanian yang baik.

Tyndale telah dikhianati ke tangan musuh-musuhnya, dan pada satu masa mengalami pemenjaraan selama beberapa bulan. Dia akhirnya menjadi saksi untuk miliknya iman oleh a

syahid kematian; tetapi yang senjata yang dia disediakan telah membolehkan tentera lain melakukan pertempuran sepanjang abad [248] bahkan hingga ke zaman kita.

Latimer menyatakan dari mimbar bahawa Alkitab harus dibaca dalam yang bahasa daripada yang orang ramai. The Pengarang daripada suci Kitab Suci, berkata dia, “adalah Tuhan dirinya sendiri;” dan ini kitab suci mengambil bahagian daripada yang mungkin dan keabadian daripada itu Pengarang. “Di sana ialah tidak raja, maharaja, majistret, dan pembaris... tetapi adalah terikat kepada patuh miliknya suci perkataan.” “Biarlah kami bukan ambil mana-mana laluan pejalan kaki,

tetapi biarkan milik Tuhan perkataan langsung kami: biarkan kami bukan Jalan selepas

... nenek moyang kita, atau tidak mencari apa yang mereka lakukan, tetapi apa yang sepatutnya mereka lakukan.”—Hugh Latimer, “Khotbah Pertama Dikhotbahkan Sebelum Raja Edward VI.”

Barnes dan Frith, kawan setia Tyndale, bangkit untuk mempertahankan kebenaran. The Ridley dan Cranmer diikuti. Ini pemimpin dalam Inggeris Reformasi adalah lelaki daripada pembelajaran, dan paling daripada mereka pernah sangat dihormati untuk semangat atau takwa dalam yang Romish perjamuan. mereka pembangkang kepada yang

kepausan adalah yang hasil daripada mereka pengetahuan daripada kesilapan daripada yang “suci lihat.” mereka perkenalan dengan yang misteri tentang Babylon memberi lebih besar kuasa kepada mereka testimoni terhadap dia.

“Sekarang saya akan bertanya a pelik soalan,” berkata Latimer. "WHO adakah uskup dan prelat yang paling rajin di seluruh England?... Saya melihat anda mendengar dan mendengar bahawa saya sepatutnya namakan dia.... saya akan memberitahu anda: ia

ialah yang syaitan. Dia ialah tidak pernah keluar daripada miliknya keuskupan; panggilan untuk dia bila awak kehendak, dia ialah pernah di rumah;... dia ialah pernah di miliknya bajak Ye hendaklah tidak pernah cari dia terbiar, saya waran awak.... di mana yang syaitan ialah penduduk, di sana jauh dengan buku, dan dengan lilin; jauh dengan Alkitab, dan dengan manik; jauh dengan yang ringan daripada yang injil, dan naik dengan yang cahaya daripada lilin, ya, di tengah hari; turun dengan milik Kristus menyeberang, naik dengan api penyucian pickpurse; jauh dengan

pakaian yang telanjang, yang miskin, dan mati pucuk, dengan hiasan imej dan hiasan gay pada stok dan batu; naik dengan tradisi manusia dan undang-undangnya, turun dengan tradisi Tuhan dan miliknya paling suci perkataan. O itu kami prelat akan jadilah sebagai rajin menabur benih ajaran yang baik, sebagaimana Syaitan menabur kerang dan darnel!”— *Ibid.*, “Khutbah Bajak.”

[249] Prinsip agung yang dipelihara oleh Reformis ini—sama yang dipegang oleh Waldenses, oleh Wycliffe, oleh John Huss, oleh Luther, Zwingli, dan mereka WHO bersatu dengan mereka—adalah yang otoritas Kitab Suci yang sempurna sebagai peraturan

iman dan amalan. Mereka menafikan hak paus, dewan, Bapa, dan raja, untuk mengawal hati nurani dalam perkara agama. Alkitab adalah kuasa mereka, dan melalui pengajarannya mereka menguji semua doktrin dan semua tuntutan. Iman kepada Tuhan dan firman-Nya menopang orang-orang kudus ini sewaktu mereka menyerahkan nyawa mereka pada tiang pancang. “Bertenanglah,” seru Latimer kepada rakan seperjuangannya ketika api hampir mematikan suara mereka, “hari ini kita akan menyalakan lilin seperti itu, dengan rahmat Tuhan, di England, kerana saya percaya tidak akan pernah padam.” — *Karya Hugh Latimer 1:8*.

Di Scotland benih-benih kebenaran

yang ditaburkan oleh Columba dan rakan-rakannya tidak pernah dimusnahkan sepenuhnya. Selama beratus-ratus tahun selepas gereja-gereja England tunduk kepada Rom, orang-orang Scotland mengekalkan kebebasan mereka. Walau bagaimanapun, pada abad kedua belas, kepausan telah ditubuhkan di sini, dan di mana-mana negara tidak mempunyai pengaruh yang lebih mutlak. Tidak ada kegelapan yang lebih dalam. Masih ada sinar datang daripada ringan kepada menusuk yang kesuraman dan memberi janji daripada yang datang hari. The Lollards, datang daripada England dengan yang Bible dan yang ajaran Wycliffe, melakukan banyak

perkara untuk memelihara pengetahuan Injil, dan setiap abad mempunyai saksi dan syahidnya.

Dengan yang pembukaan daripada yang Hebat Reformasi datang yang tulisan daripada Luther, dan kemudian milik Tyndale Inggeris Baru Wasiat. Tanpa disedari oleh hierarki, utusan ini secara senyap melintasi pergunungan dan lembah, menyalakan menjadi baru kehidupan obor daripada kebenaran begitu hampir bekas-

Nanti Inggris Pembaharu
213

terserlah di Scotland, dan membatalkan kerja yang telah dilakukan oleh Rom selama empat abad penindasan.

Kemudian darah para syuhada memberi dorongan segar kepada gerakan. The pemimpin kepausan, tiba-tiba kebangkitan kepada yang bahaya ancaman itu-
ened mereka sebab, dibawa kepada yang pancang beberapa daripada yang paling mulia dan paling [250] dihormati oleh anak-anak Scotland. Mereka hanya mendirikan mimbar, dari yang yang perkataan daripada ini mati saksi adalah didengari melalui tanah

itu, mendebarkan jiwa rakyat dengan tujuan yang kekal untuk melepaskan belenggu Rom.

Hamilton dan Wishart, berwatak putera seperti dalam kelahiran, dengan panjang barisan daripada lebih merendah diri murid, membuahakan hasil naik mereka nyawa di yang pancang. Tetapi dari timbunan Wishart yang terbakar itu datang seorang yang menjadi nyala api bukan kepada senyap, satu WHO bawah Tuhan adalah kepada mogok yang kematian lonceng kepausan di Scotland.

John Knox telah berpaling daripada tradisi dan mistisisme yang gereja, kepada suapan atas yang kebenaran daripada milik Tuhan perkataan; dan yang ajaran Wishart telah

mengesahkan tekadnya untuk meninggalkan persekutuan Rom dan bergabung dengan Reformis yang teraniaya.

Didesak oleh miliknya sahabat kepada ambil yang pejabat daripada pendakwah, dia mengecut dengan gementar daripada tanggungjawabnya, dan hanya selepas berhari-hari pengasingan dan konflik yang menyakitkan dengan dirinya sendiri barulah dia bersetuju. Tetapi mempunyai sekali diterima yang kedudukan, dia ditekan ke hadapan dengan keazaman yang tidak fleksibel dan keberanian yang tidak gentar selagi hayat diteruskan. Pembaharu yang jujur ini tidak takut pada wajah manusia. Api kesyahidan,

berkobar-kobar di sekelilingnya, hanya berfungsi untuk mempercepatkan semangatnya menjadi lebih besar keamatan. Dengan yang kezaliman kapak diadakan secara mengancam habis miliknya kepalanya, dia berdiri tegak, memukul tangan kanan dan kirinya dengan kuat untuk memusnahkan penyembahan berhala.

Apabila dihadapkan dengan ratu Scotland, di hadapannya yang semangat daripada ramai a Ketua daripada yang Protestan telah reda, John Knox memberikan kesaksian yang teguh untuk kebenaran. Dia tidak akan dimenangi oleh belaian; dia tidak puyuh sebelum ancaman. Ratu menuduhnya ajaran sesat. Dia telah diajar yang orang ramai kepada

menerima a agama dilarang oleh yang negeri, dia diisytiharkan, dan telah dengan demikian dilanggar milik Tuhan memerintahkan rakyat supaya taat kepada putera mereka. Knox menjawab dengan tegas:

“Sebagaimana agama yang benar tidak mengambil kekuatan atau kuasa asal daripadanya duniawi putera raja, tetapi daripada yang abadi Tuhan bersendirian, jadi adalah bukan mata pelajaran terikat kepada bingkai mereka agama Menurut kepada yang selera makan daripada [251]

mereka putera raja. Untuk selalunya ia ialah putera raja adalah yang paling jahil daripada semua yang lain dalam milik Tuhan benar agama. Jika semua yang benih daripada Ibrahim telah telah

daripada agama Firaun, yang mereka telah lama menjadi rakyatnya, saya mohon tuan puan, apakah agama yang akan ada di dunia ini? Atau jika semua orang pada zaman rasul-rasul adalah dari agama Rom maharaja, apa agama akan di sana mempunyai telah atas yang muka yang bumi? Dan jadi, puan, ye mungkin mempersepsikan itu mata pelajaran adalah bukan terikat kepada yang agama

daripada mereka putera raja, walaupun mereka adalah diperintahkan supaya taat kepada mereka.”

Mary berkata: “Kamu menafsirkan Kitab Suci dengan satu cara, dan mereka [guru Katolik Roma] menafsirkan dengan cara yang lain; kepada siapa aku harus percaya, dan siapakah yang akan menjadi hakim?”

“Ye hendaklah percaya Tuhan, itu secara terang-terangan bercakap dalam miliknya perkataan,” jawab

Pembaharu; “dan lebih jauh daripada yang diajarkan firman kepadamu, kamu tidak akan percaya yang satu atau yang lain. Firman Tuhan itu sendiri jelas; dan jika terdapat sesuatu yang tidak jelas di satu tempat, Roh Kudus, yang ialah tidak pernah

sebaliknya kepada dirinya sendiri, menerangkan yang sama lebih jelas dalam lain tempat, jadi itu di sana boleh kekal tidak keraguan tetapi kepada orang-orang yang berkeras tetap jahil.”—David Laing, *The Collected Works daripada John Knox*, jld. 2, ms 281, 284.

begitu adalah yang kebenaran itu yang tanpa rasa takut Pembaharu, di yang bahaya daripada hidupnya, bercakap di telinga diraja. Dengan keberanian yang tidak gentar yang sama dia tetap berpegang pada tujuannya, berdoa dan berperang dalam peperangan Tuhan, sehingga Scotland bebas dari kepausan.

Di England penubuhan
Protestantisme sebagai agama

kebangsaan berkurangan, tetapi tidak sepenuhnya menghentikan, penganiayaan. Walaupun banyak doktrin Rom telah ditinggalkan, bukan sedikit daripada bentuknya adalah dikekalkan. The ketuanan daripada yang paus adalah ditolak, tetapi dalam dia tempat yang raja adalah bertakhta sebagai yang kepala daripada yang gereja. Dalam perkhidmatan tersebut daripada yang gereja di sana adalah masih a lebar berlepas daripada yang kesucian dan kesederhanaan daripada yang injil. The hebat prinsip daripada keagamaan kebebasan

[252] adalah bukan belum lagi faham.

Padahal yang ngeri kekejaman yang Rom bekerja terhadap ajaran sesat adalah terpaksa kepada tetapi jarang

oleh Para penguasa Protestan, namun hak setiap orang untuk menyembah Tuhan menurut perintah hati nuraninya sendiri tidak diakui. Semuanya dikehendaki menerima doktrin dan memerhatikan bentuk-bentuk penyembahan ditetapkan oleh yang ditubuhkan gereja. Pembangkang mengalami penganiayaan, kepada a lebih besar atau kurang takat, untuk ratusan daripada tahun.

Nanti Inggeris Pembaharu
215

Dalam yang ketujuh belas abad beribu-ribu daripada pendeta adalah diusir dari mereka jawatan. The orang ramai adalah dilarang, pada sakit daripada denda berat , penjara, dan buang negeri, untuk menghadiri mana-mana perjumpaan agama kecuali sebegitu sebagai adalah dibenarkan oleh yang gereja. Itu jiwa-jiwa yang setia yang tidak dapat menahan diri daripada berkumpul untuk menyembah Tuhan terpaksa bertemu di lorong-lorong gelap, di kubu yang tidak jelas, dan pada beberapa musim di dalam hutan pada tengah malam. Di kedalaman hutan

yang berlindung, a kuil daripada milik Tuhan sendiri bangunan, mereka bertaburan dan teraniaya kanak-kanak daripada yang Tuan berhimpun kepada tuangkan keluar mereka jiwa-jiwa dalam doa dan pujian. Tetapi di sebalik semua langkah berjaga-jaga mereka, ramai yang menderita kerana iman mereka. Penjara itu penuh sesak. Keluarga berpecah belah. Ramai yang dibuang negeri kepada asing tanah. Namun Tuhan adalah dengan miliknya orang, dan penganiayaan tidak dapat mengalahkan kesaksian mereka. Ramai yang dihalau menyeberangi lautan ke Amerika dan di sini meletakkan asas kebebasan sivil dan beragama yang telah menjadi benteng dan kemuliaan negara ini.

sekali lagi, sebagai dalam kerasulan hari, penganiayaan berpaling keluar kepada yang lanjutan daripada yang injil. Dalam a menjijikkan penjara bawah tanah sesak dengan profligates dan penjahat, John Bunyan menghirup suasana syurga; dan di sana dia menulis kiasannya yang indah tentang perjalanan peziarah dari tanah kemusnahan ke kota cakerawala. Selama lebih dua ratus tahun suara dari penjara Bedford itu telah bercakap dengan kuasa yang mendebarakan kepada yang hati daripada lelaki. Bunyan's *Jemaah haji Kemajuan dan Rahmat yang Berlimpah-limpah kepada Ketua Orang Berdosa* telah menuntun banyak kaki ke jalan kehidupan.

Baxter, Flavel, Alleine, dan lain lelaki daripada bakat, pendidikan, dan dalam Pengalaman Kristian berdiri naik dalam gagah berani pembelaan terhadap Kepercayaan [253] yang adalah sekali dihantar kepada yang orang suci. The kerja dicapai oleh orang-orang ini, dilarang dan diharamkan oleh penguasa dunia ini, tidak akan pernah binasa. Flavel's *Fountain of Life* dan *Method of Grace* telah mengajar beribu-ribu bagaimana kepada komited yang menyimpan daripada mereka jiwa-jiwa kepada Kristus. Baxter *Diperbaharui Pastor* telah terbukti a berkat kepada ramai WHO menginginkan kebangkitan semula pekerjaan Tuhan, dan *Rehat Kekal Orang Sucinya* telah melakukan

kerjanya dalam memimpin jiwa-jiwa ke “perhentian” yang tinggal untuk umat Tuhan.

A ratus tahun nanti, dalam a hari daripada hebat rohaniah kegelapan, White-field dan keluarga Wesley muncul sebagai pembawa cahaya bagi Tuhan. Di bawah peraturan daripada yang ditubuhkan gereja yang orang ramai daripada England telah luput

ke dalam keadaan kemerosotan agama yang sukar dibezakan daripada kekafiran. Agama semula jadi adalah kajian kegemaran paderi, dan termasuk kebanyakan teologi mereka. Golongan yang lebih tinggi mencemuh ketakwaan, dan membanggakan diri mereka kerana berada di atas apa yang mereka panggil fanatikisme. Golongan yang lebih rendah adalah sangat jahil dan ditinggalkan kepada maksiat, sementara gereja tidak mempunyai keberanian atau iman lagi untuk menyokong sebab kebenaran yang telah jatuh.

The hebat doktrin daripada justifikasi oleh iman, jadi dengan jelas

yang diajar oleh Luther, telah hampir hilang pandangan; dan prinsip Rom yang percaya kepada perbuatan baik untuk keselamatan, telah mengambil tempatnya. Whitefield dan keluarga Wesley, yang merupakan anggota jemaat yang didirikan, adalah pencari yang tulus untuk berkenan Tuhan, dan ini telah diajarkan kepada mereka harus dijamin oleh kehidupan yang saleh dan ketaatan terhadap tata cara agama.

Bila Charles Wesley di satu masa jatuh sakit, dan dijangka kematian itu adalah menghampiri, dia adalah bertanya atas apa dia berehat miliknya harapan daripada abadi kehidupan. miliknya jawab Adakah saya mempunyai digunakan saya terbaik

usaha untuk berkhidmat Tuhan.”

Sebagai yang kawan WHO telah letak yang soalan nampaknya bukan akan menjadi sepenuhnya berpuas hati dengan miliknya jawab, Wesley fikir:

"Apa! adalah bukan saya usaha a mencukupi tanah daripada harapan? akan dia merompak saya daripada usaha saya ? saya mempunyai tiada apa lain kepada amanah kepada.”—John Whitehead,

Kehidupan daripada yang Rev.

Charles Wesley, muka surat 102.

Demikian adalah yang padat kegelapan

[254] itu telah diselesaikan turun pada yang gereja, bersembunyi yang pendamaian, merompak Kristus daripada miliknya kemuliaan, dan

berpusing yang fikiran daripada lelaki daripada mereka hanya harapan daripada keselamatan—the darah daripada yang disalibkan Penebus.

Wesley dan rakan-rakannya telah dibimbing untuk melihat bahawa agama yang benar terletak di dalam hati, dan bahawa hukum Tuhan meluas kepada pemikiran serta perkataan dan tindakan. Yakin akan keperluan kesucian daripada hati, sebagai baiklah sebagai ketepatan daripada luaran sikap, mereka tetapkan keluar dalam bersungguh-sungguh atas a baru kehidupan. Oleh yang paling rajin dan usaha doa yang mereka usahakan untuk menundukkan kejahatan hati semulajadi. Mereka menjalani kehidupan penyangkalan diri, cinta

kasih, dan penghinaan, mengamati dengan teliti dan teliti setiap ukuran yang mereka pikir dapat membantu mereka dalam memperoleh apa yang paling mereka inginkan—kekudusan yang dapat menjamin berkenan Tuhan. Tetapi mereka tidak memperoleh objek yang mereka cari. Sia-sia sahaja usaha mereka untuk membebaskan diri mereka daripada kutukan dosa atau mematahkan kuasanya. Ia adalah perjuangan yang sama yang pernah dialami Luther dalam selnya

Nanti Inggeris Pembaharu
217

Erfurt. Ia adalah yang sama soalan yang telah diseksa miliknya jiwa—“Bagaimanakah manusia harus adil di hadapan Tuhan?” Ayub 9:2.

Api kebenaran ilahi, hampir padam di atas mezbah Protestantisme, adalah kepada jadilah dinyalakan semula daripada yang kuno obor diturunkan zaman oleh orang Kristian Bohemia. Selepas Reformasi, Protestantisme dalam Bohemia telah telah dipijak keluar oleh yang gerombolan dari Rom. Semua yang enggan meninggalkan yang kebenaran adalah terpaksa melarikan diri. Sebahagian daripada mereka, mencari

perlindungan di Saxony, di sana mengekalkan kepercayaan kuno. Dari keturunan orang Kristian inilah terang datang kepada Wesley dan rakan-rakannya.

John dan Charles Wesley, selepas ditahbiskan kepada pelayanan, adalah dihantar pada a misi kepada Amerika. hidup papan yang kapal adalah a syarikat Moravians. Ribut ganas ditemui di laluan itu, dan John Wesley, berhadapan muka dengan kematian, merasakan bahawa dia tidak jaminan keamanan dengan Tuhan. Orang Jerman, sebaliknya, menunjukkan ketenangan dan kepercayaan yang dia orang asing.

“Saya telah panjang sebelum ini,” dia berkata, “diperhatikan yang hebat

kesungguhan daripada [255] tingkah laku mereka. Dari kerendahan hati mereka mereka telah memberikan bukti yang berterusan, dengan melaksanakan pejabat-pejabat perhambaan untuk penumpang lain yang tidak akan dilakukan oleh orang Inggeris; yang mereka inginkan dan tidak akan menerima bayaran, mengatakan itu baik untuk hati mereka yang sombong, dan Juruselamat mereka yang pengasih telah melakukan lebih banyak lagi untuk mereka. Dan setiap hari telah memberi mereka kesempatan untuk menunjukkan kelembutan yang tidak dapat dielakkan oleh kecederaan. Jika mereka ditolak, dipukul, atau dilemparkan, mereka bangkit semula

dan pergi; tetapi tiada aduan ditemui dalam mulut mereka. Kini terdapat peluang untuk mencuba sama ada mereka dihantar dari semangat daripada ketakutan, sebagai baiklah sebagai daripada itu daripada kebanggaan, kemarahan, dan membalas dendam. Di tengah-tengah mazmur di mana perkhidmatan mereka bermula, laut terbelah, membelah layar utama, menutupi kapal, dan mengalir di antara geladak seolah-olah samudera raya telah menelan kita. A dahsyat menjerit bermula antara yang Inggeris. The orang Jerman menyanyi dengan tenang. Saya bertanya kepada salah seorang daripada mereka selepas itu, 'Apakah kamu tidak takut?' Dia telah

menjawab, 'Saya terima kasih Tuhan, tidak.' saya bertanya, 'Tetapi adalah bukan awak perempuan dan kanak-kanak takut?' Dia menjawab dengan lembut, 'Tidak; wanita dan anak-anak kita tidak takut mati.'" —Whitehead, *Life of the Rev. John Wesley*, muka surat 10.

selepas tiba dalam Savannah, Wesley untuk a pendek masa tempat tinggal dengan orang Moravia, dan adalah secara mendalam kagum dengan mereka Kristian de-

perasan. Daripada satu daripada mereka keagamaan perkhidmatan, dalam menarik perhatian kontras kepada formalisme Gereja England yang tidak bernyawa, dia menulis: “Kesederhanaan yang hebat serta kesungguhan keseluruhannya hampir membuatkan saya lupa yang tujuh belas ratus tahun antara, dan bayangkan saya sendiri dalam satu daripada mereka perhimpunan di mana bentuk dan negeri adalah bukan; tetapi Paul, yang pembuat khemah, atau Peter, yang nelayan, dipengerusikan; belum lagi dengan demonstrasi itu daripada yang semangat dan daripada kuasa.”— *Ibid.*, muka surat 11, 12.

Sekembalinya ke England, Wesley, di bawah arahan seorang Moravia pendakwah, tiba di a lebih jelas persefahaman daripada Bible iman. Dia adalah yakin itu dia mesti meninggalkan semua pergantungan atas miliknya

[256] pekerjaan sendiri untuk keselamatan dan mesti percaya sepenuhnya kepada “Anak Domba Tuhan, yang menghapuskan dosa dunia.” Pada mesyuarat di Moravian masyarakat dalam London a kenyataan adalah membaca daripada Luther, menggambarkan perubahan yang dikerjakan oleh Roh Tuhan di dalam hati mukmin. Sebagai Wesley mendengar, iman adalah dinyalakan dalam miliknya jiwa. "Saya rasa saya

hati peliknya dipanaskan,” dia berkata. “Saya terasa saya lakukan amanah dalam Kristus, Kristus bersendirian, untuk keselamatan: dan an jaminan adalah diberi saya, itu Dia ada diambil jauh *saya* dosa, malah *saya*, dan disimpan *saya* daripada yang undang-undang dosa dan kematian.”—*Ibid.*, halaman 52.

Melalui perjuangan bertahun-tahun yang melelahkan dan tidak selesa—tahun-tahun penyangkalan diri yang keras, celaan dan penghinaan—Wesley telah berpegang teguh pada satu tujuannya mencari Tuhan. Sekarang dia telah menemui Dia; dan dia mendapati bahawa rahmat yang dia telah bersusah payah untuk dimenangi melalui doa dan puasa,

melalui sedekah dan ketidakpuasan diri, adalah hadiah, "tanpa wang dan tanpa harga."

Setelah teguh dalam iman kepada Kristus, seluruh jiwanya terbakar yang keinginan kepada sebar dimana - mana a pengetahuan daripada yang injil yang mulia daripada milik Tuhan percuma rahmat. "Saya tengok atas semua yang dunia sebagai saya kariah," katanya berkata; "dalam apa-apa sahajalah bahagian daripada ia saya pagi, saya Hakim ia bertemu, betul, dan sempadan saya kewajipan, kepada mengisytiharkan kepada semua itu adalah sanggup kepada dengar, yang kabar gembira tentang keselamatan."— *Ibid.*, halaman 74.

Dia meneruskan kehidupannya yang

ketat dan menafikan dirinya, bukan sekarang sebagai *tanah*, tetapi *hasil* iman; bukan *akar*, tetapi *buah* kekudusan. Kasih karunia Tuhan dalam Kristus adalah asas harapan orang Kristian, dan rahmat itu akan dinyatakan dalam ketaatan. Hidup Wesley berbakti kepada yang berdakwah daripada yang hebat kebenaran yang dia telah diterima—justifikasi melalui iman dalam yang penebusan dosa darah daripada Kristus, dan yang

Nanti Inggeris Pembaharu
219

memperbaharui kuasa Roh Kudus ke atas hati, menghasilkan buah dalam kehidupan yang sesuai dengan teladan Kristus.

Whitefield dan keluarga Wesley telah bersedia untuk kerja mereka oleh panjang dan tajam peribadi sabitan daripada mereka sendiri hilang keadaan; dan bahawa mereka mungkin dapat menahan kekerasan sebagai askar yang baik [257] Kristus, mereka telah mengalami siksaan api cemuhan, cemuhan, dan penganiayaan, baik di universiti mahupun semasa mereka memasuki

kementerian. Mereka dan beberapa orang lain yang bersimpati dengan mereka dipanggil Methodist oleh rakan-rakan mereka yang fasik —seorang nama yang ialah di yang hadir masa dipandang sebagai mulia oleh satu daripada yang terbesar denominasi dalam England dan Amerika.

Sebagai ahli Gereja England mereka sangat terikat dengan bentuk ibadatnya, tetapi Tuhan telah mengemukakan kepada mereka dalam firman-Nya suatu standard yang lebih tinggi. Roh Kudus mendesak mereka untuk memberitakan Kristus dan Dia yang disalibkan. Kuasa Yang Tertinggi menyertai kerja mereka. Beribu-ribu telah disabitkan kesalahan dan

benar-benar insaf. Adalah perlu bahwa biri-biri ini dilindungi daripada serigala yang meracau. Wesley telah tidak terfikir daripada membentuk a baru denominasi, tetapi dia menganjurkan mereka di bawah apa yang dipanggil Methodist Connection.

Misteri dan cubaan adalah tentangan yang dihadapi oleh pendakwah ini daripada gereja yang ditubuhkan; namun Tuhan, dalam kebijaksanaan-Nya, telah menolak peristiwa-peristiwa untuk menyebabkan pembaharuan itu bermula di dalam gereja itu sendiri. Telah ia datang sepenuhnya daripada tanpa, ia akan bukan mempunyai menembusi tempat yang sangat

diperlukan. Tetapi oleh kerana pengkhotbah kebangunan rohani adalah ahli gereja, dan bekerja di dalam gereja di mana pun mereka dapat mencari peluang, kebenaran mempunyai pintu masuk di mana pintu-pintu itu akan tetap tertutup. Beberapa pendeta telah bangkit dari kemalasan moral mereka dan menjadi pendakwah yang bersemangat di paroki mereka sendiri. Gereja-gereja yang telah membatu oleh formalisme telah disegerakan ke dalam kehidupan.

Dalam milik Wesley masa, sebagai dalam semua umur daripada yang gereja sejarah, lelaki dengan karunia yang berbeza melaksanakan tugas yang ditetapkan. Mereka tidak menyelaraskan setiap titik doktrin,

tetapi semuanya digerakkan oleh Roh daripada Tuhan, dan bersatu dalam yang menyerap matlamat kepada menang jiwa-jiwa kepada Kristus.

The perbezaan antara Whitefield dan yang Wesleys diancam pada satu masa kepada cipta pengasingan; tetapi sebagai mereka belajar lemah lembut dalam yang [258] sekolah Kristus, kesabaran bersama dan kasih sayang mendamaikan mereka.

Mereka tidak mempunyai masa untuk berselisih, sementara kesesatan dan kedurhakaan berleluasa di mana-mana, dan orang-orang berdosa turun ke kebinasaan.

Hamba Allah menempuh jalan yang lasak. Lelaki yang berpengaruh dan belajar bekerja mereka kuasa terhadap mereka. Selepas a masa banyak pendeta menunjukkan permusuhan yang teguh, dan pintu-pintu gereja ditutup terhadap iman yang murni dan mereka yang mengisytiharkannya. Tindakan ulama dalam mencela mereka dari mimbar membangkitkan unsur-unsur kegelapan, kejahilan, dan kedurhakaan. Sekali lagi dan sekali

lagi lakukan John Wesley melarikan diri kematian oleh a keajaiban daripada milik Tuhan belas kasihan. Bila yang kemarahan daripada yang perusuh adalah teruja terhadap dia, dan di sana nampaknya tiada cara melarikan diri, malaikat dalam bentuk manusia datang ke sisinya, gerombolan itu jatuh ke belakang, dan hamba Kristus berlalu dengan selamat dari tempat itu bahaya.

Mengenai pembebasannya daripada kumpulan perusuh yang marah pada salah satu daripada peristiwa ini, Wesley berkata: “Ramai yang berusaha untuk menjatuhkan saya semasa kami menuruni bukit di jalan yang licin ke bandar; serta menilai bahawa jika saya pernah berada di atas

tanah, saya tidak sepatutnya bangkit lagi. Tetapi saya dibuat tidak tersadung di semua, mahupun yang paling kurang tergelincir, sehingga saya adalah sepenuhnya daripada mereka tangan. Walaupun ramai berusaha kepada berbaring tahan pada saya kolar atau pakaian, untuk menarik saya ke bawah, mereka tidak dapat mengikat sama sekali: hanya satu yang cepat tahan daripada yang kepak daripada saya kot pinggang, yang adalah tidak lama lagi dibiarkan dalam miliknya tangan; kepak yang satu lagi, di dalam poketnya terdapat wang kertas, koyak tetapi separuh dimatikan. A sedap lelaki cuma di belakang, melanda di saya beberapa kali, dengan

a besar oaken tongkat; dengan yang
jika dia telah melanda saya sekali pada
yang bahagian belakang kepala saya,
ia akan menyelamatkannya semua
masalah lagi. Tetapi setiap kali,
pukulan itu diketepikan, saya tidak
tahu bagaimana; kerana saya tidak
dapat bergerak kepada yang betul
tangan atau dibiarkan. Satu lagi
datang tergesa-gesa melalui
yang tekan, dan menaikkan miliknya
lengan kepada mogok, pada a
mengejut biarkan ia jatuhkan, dan
hanya dibelai saya kepala, berkata,
'Apa lembut rambut dia telah!' The
sangat
pertama lelaki yang hati adalah berpaling
adalah yang wira daripada yang bandar,
yang

[259] kapten daripada yang mengarut pada semua majlis, satu daripada mereka mempunyai telah seorang pejuang hadiah di taman beruang....

“Betapa lembutnya Tuhan mempersiapkan kita untuk kehendak-Nya! Dua tahun lalu, sekeping batu bata meragut bahu saya. Ia adalah setahun selepas itu yang batu melanda saya antara yang mata. Terakhir bulan saya menerima satu pukulan, dan petang ini dua, satu sebelum kami masuk ke bandar, dan satu selepas kami keluar; tetapi kedua-duanya seperti tiada: untuk walaupun satu lelaki melanda saya pada yang payudara dengan semua miliknya mungkin, dan yang lain pada

Nanti Inggeris Pembaharu
221

mulut dengan kekuatan sedemikian sehingga darah terpancut serta-merta, saya tidak merasakan sakit lagi daripada salah satu pukulan itu daripada jika mereka telah menyentuh saya dengan penyedut minuman.”—John Wesley, *Works*, vol. 3, hlm. 297, 298.

The Methodist daripada mereka awal hari-orang sebagai baiklah sebagai pengkhotbah —mengalami cemuhan dan penganiayaan, sama seperti ahli gereja dan daripada yang secara terbuka tidak beragama WHO adalah meradang oleh mereka salah nyataan. Mereka dihadapkan ke mahkamah

keadilan—hanya di nama, untuk keadilan adalah jarang dalam yang mahkamah daripada itu masa. Selalunya mereka mengalami keganasan daripada penganiaya mereka. Kumpulan perusuh pergi dari rumah ke rumah, memusnahkan perabot dan barang-barang, merampas apa sahaja yang mereka pilih, dan mendera lelaki, wanita, dan kanak-kanak dengan kejam. Dalam beberapa keadaan, awam notis adalah disiarkan, memanggil atas mereka WHO diingini kepada membantu dalam terbuka yang tingkap dan merompak yang rumah-rumah daripada Methodist, kepada berhimpun di a diberi masa dan tempat. Ini pelanggaran terbuka

kedua-dua undang-undang manusia dan ilahi dibenarkan untuk lulus tanpa a teguran. A sistematis penganiayaan adalah dibawa pada terhadap kaum yang satu-satunya kesalahannya ialah berusaha membalikkan kaki orang-orang yang berdosa daripada yang laluan daripada kemusnahan kepada yang laluan daripada kesucian.

Kata John Wesley, merujuk kepada tuduhan terhadap dirinya dan rakan-rakannya: “Ada yang mendakwa bahawa doktrin lelaki ini adalah palsu, salah, dan bersemangat; bahawa mereka baru dan tidak pernah didengari sehingga akhir-akhir ini; bahawa mereka adalah Quakerisme, fanatik, kepausan. Keseluruhan kepura-puraan ini telah pun dipotong

oleh akar umbinya, ia telah ditunjukkan di besar itu setiap cawangan daripada ini doktrin ialah yang kosong doktrin daripada Kitab Suci ditafsirkan oleh gereja kita sendiri. Oleh itu ia tidak boleh [260] sama ada palsu atau sesat, asalkan Kitab Suci itu benar.” “Lain-lain mendakwa, 'Ajaran mereka terlalu ketat; mereka membuat jalan ke syurga terlalu sempit.' Dan ini sebenarnya adalah bantahan asal, (kerana ia hampir satu-satunya untuk beberapa waktu,) dan secara rahsia berada di bawah seribu lagi, yang muncul dalam pelbagai bentuk. Tetapi adakah mereka membuat yang cara kepada syurga mana-mana lebih sempit daripada kami Tuan dan

miliknya rasul dibuat ia? Adakah mereka doktrin lebih tegas daripada itu daripada yang Bible?

Pertimbangkan sahaja a beberapa kosong teks: 'Engkau hendaklah cinta yang Tuan awak Tuhan dengan semua milikmu hati, dan dengan semua awak fikiran, dan dengan semua awak jiwa, dan dengan semua milikmu kekuatan.'

'Untuk setiap terbiar perkataan yang lelaki hendaklah bercakap, mereka hendaklah memberi an akaun dalam yang hari daripada penghakiman.'

'Sama ada ye makan, atau minum, atau apa-apa sahajalah ye buat, buat semua kepada yang kemuliaan daripada Tuhan.'

“Jika mereka doktrin ialah lebih tegas daripada ini, mereka adalah kepada menyalahkan; tetapi anda tahu dalam hati nurani anda tidak. Dan siapa yang boleh menjadi satu iota kurang ketat tanpa merosakkan yang perkataan daripada Tuhan? boleh mana-mana pelayan daripada misteri Tuhan didapati setia jika dia mengubah mana-mana bahagian depositum suci itu? Tidak. Dia tidak boleh mengurangkan apa-apa, dia tidak boleh melembutkan apa-apa; dia ialah dikekang kepada mengisytiharkan kepada semua lelaki, 'Saya mungkin bukan bawak turun Kitab Suci kepada awak rasa. awak

mesti datang naik kepada ia, atau binasa selamanya.' Ini adalah asas sebenar seruan popular yang lain mengenai 'ketidakmurahan orang-orang ini.' Tidak amal, adakah mereka? Dalam hal apa? Tidakkah mereka memberi makan kepada orang yang lapar dan memberi pakaian kepada orang yang telanjang? 'Tidak; itu bukan perkaranya: mereka tidak berkehendak dalam hal ini: tetapi mereka sangat tidak beramal dalam menilai! mereka fikirilah tiada boleh jadilah disimpan tetapi mereka daripada mereka sendiri jalan.'"—
Ibid., jld. 3, ms 152, 153.

Kemerosotan rohani yang telah nyata di England sejurus sebelum zaman Wesley adalah sebahagian

besar hasil daripada antinomian.
mengajar. banyak diperakui itu Kristus
telah dimansuhkan moral
undang-undang dan itu Kristian adalah
Oleh itu bawah tidak kewajipan untuk
memerhati ia; itu a mukmin ialah
dibebaskan daripada yang
“perhambaan daripada baik
berfungsi.”

[261] Yang lain, walaupun mengakui
kekekalan undang-undang,
mengisytiharkan bahawa ia adalah
tidak perlu untuk menteri kepada
Nasihatilah yang orang ramai kepada
ketaatan daripada ajarannya, kerana
mereka yang telah dipilih oleh Tuhan
untuk keselamatan akan, “oleh sangat
menarik dorongan daripada ilahi
rahmat, jadilah dipimpin kepada yang

berlatih daripada kesalehan dan kebajikan,” sementara mereka yang ditakdirkan untuk dicela kekal “tidak mempunyai kuasa untuk mematuhi hukum ilahi.”

Yang lain, juga berpendapat bahawa "umat pilihan tidak boleh jatuh dari kasih karunia atau kehilangan nikmat ilahi," sampai pada kesimpulan yang lebih mengerikan bahawa "tindakan jahat yang mereka lakukan tidak benar-benar berdosa, dan tidak boleh dianggap sebagai contoh pelanggaran ilahi mereka. undang-undang, dan bahawa, akibatnya, mereka tidak mempunyai kesempatan sama ada untuk mengaku dosa mereka atau untuk memutuskan mereka dengan pertobatan."—McClintock and Strong,

Cyclopedia, seni. “Antinom.” Oleh itu, mereka mengisytiharkan bahawa walaupun satu dosa yang paling keji, "dianggap secara universal sebagai pelanggaran besar terhadap hukum ilahi, bukanlah dosa di mata Tuhan," jika dilakukan oleh salah seorang umat pilihan, "kerana ia adalah salah satu ciri penting dan tersendiri. daripada yang memilih, itu mereka tidak boleh buat apa sahaja itu ialah sama ada tidak diredhai Allah atau dilarang oleh undang-undang.”

Ini dahsyat doktrin adalah pada asasnya yang sama sebagai yang mengajar nanti daripada popular pendidik dan ahli teologi—itu di sana ialah tidak

tidak boleh diubah ilahi undang-undang sebagai yang standard daripada betul, tetapi itu yang standard moral ditunjukkan oleh masyarakat itu sendiri, dan sentiasa tertakluk kepada perubahan. Semua idea ini diilhamkan oleh roh tuan yang sama—oleh Dia yang, bahkan di antara penduduk surga yang tidak berdosa, memulakan pekerjaannya untuk berusaha untuk meruntuhkan sekatan yang benar dari hukum Tuhan.

Doktrin ketetapan ilahi, yang secara tidak berubah-ubah menetapkan tabiat manusia, telah membawa banyak orang kepada penolakan secara nyata

terhadap hukum Tuhan. Wesley dengan teguh menentang yang kesilapan daripada yang antinomian guru-guru dan menunjukkan itu ini doktrin yang dipimpin kepada antinomianisme adalah sebaliknya kepada Kitab Suci. “Kasih karunia Allah yang membawa keselamatan telah ada [262] menampakkan diri kepada *semua orang*.” “Ini adalah baik dan boleh diterima di sisi

Tuhan kami Penyelamat; WHO kehendak mempunyai *semua lelaki* kepada jadilah disimpan, dan kepada datang kepada pengetahuan tentang kebenaran. Kerana ada satu Tuhan, dan satu pengantara antara Tuhan dan manusia, manusia Kristus Yesus; yang memberikan diri-Nya a wang tebusan

untuk *semua*." Titus 2:11 ; 1 Timothy 2:3-6. The Semangat Tuhan ialah secara bebas dikurniakan kepada membolehkan setiap lelaki kepada berbaring tahan atas cara daripada keselamatan. Justeru Kristus, "yang benar Cahaya," "meringankan setiap orang yang datang ke dunia." Yohanes 1:9. Manusia gagal mendapat keselamatan melalui penolakan mereka sendiri terhadap karunia kehidupan.

Sebagai jawapan kepada dakwaan bahawa pada kematian Kristus, peraturan Dekalog telah dihapuskan dengan undang-undang upacara, Wesley berkata: "Hukum moral, yang terkandung dalam Sepuluh Perintah dan dikuatkuasakan oleh para nabi,

Dia tidak mengambilnya. Ia bukanlah rancangan kedatangan-Nya untuk membatalkan mana-mana bahagian ini. Ini adalah undang-undang yang tidak boleh dilanggar, yang 'berdiri teguh sebagai saksi yang setia di syurga.' ini adalah daripada yang permulaan daripada yang dunia, menjadi 'ditulis bukan pada meja daripada batu,' tetapi pada yang hati daripada semua yang kanak-kanak daripada lelaki, bila mereka datang keluar daripada yang tangan daripada yang Pencipta. Dan walau bagaimanapun surat sekali menulis oleh yang jari daripada Tuhan adalah sekarang dalam a hebat ukuran yang telah dicemari oleh dosa, namun tidak dapat dihapuskan sepenuhnya,

sedangkan kita mempunyai kesadaran tentang baik dan jahat. Setiap bahagian undang-undang ini mesti kekal berkuat kuasa ke atas semua umat manusia, dan dalam semua zaman; kerana tidak bergantung sama ada pada masa atau tempat, atau sebarang keadaan lain yang bertanggungjawab berubah, tetapi pada yang alam semula jadi daripada Tuhan, dan yang alam semula jadi daripada lelaki, dan hubungan mereka yang tidak berubah antara satu sama lain.

“Saya pagi bukan datang kepada memusnahkan, tetapi kepada penuhi.’
Tanpa soalan,
miliknya maksudnya dalam ini tempat ialah (secara konsisten dengan semua itu

pergi sebelum ini

dan sesudahnya),—Aku datang untuk menetakannya dalam kepenuhannya, walaupun dengan segala kepandaian manusia: Saya datang ke tempat dengan penuh dan jelas melihat apa sahaja yang gelap atau kabur di dalamnya: Saya datang untuk mengisytiharkan kepentingan yang benar dan penuh bagi setiap bahagiannya; untuk menunjukkan panjang dan lebar, yang keseluruhan takat, daripada setiap perintah terkandung di dalamnya, dan yang ketinggian dan kedalaman, yang tidak dapat dibayangkan kesucian dan kerohanian daripadanya dalam semua cabangnya.”—Wesley,

khutbah 25.

Wesley mengisytiharkan keharmonian sempurna hukum dan injil. "Oleh itu, terdapat hubungan terdekat yang boleh dibayangkan, antara yang undang-undang dan yang injil. hidup yang satu tangan, yang undang-undang sentiasa memberi laluan kepada, dan menunjukkan kita kepada, Injil; sebaliknya, injil terus menerus membawa kita kepada pemenuhan hukum yang lebih tepat. Undang-undang, misalnya, memerlukan kita untuk mengasihi Tuhan, mengasihi sesama, lemah lembut, rendah hati, atau kudus. Kami merasakan bahawa kami tidak mencukupi untuk perkara-perkara ini; ya, bahawa 'dengan manusia ini adalah

mustahil;' tetapi kita melihat janji Tuhan untuk memberikan kita kasih itu, dan menjadikan kita rendah hati, lemah lembut, dan kudus: kita berpegang pada Injil ini, tentang berita gembira ini; ia dilakukan kepada kita menurut iman kita; dan 'kebenaran hukum itu digenapi di dalam kita,' melalui iman yang ada dalam Kristus Yesus....

“Dalam peringkat tertinggi musuh-musuh Injil Kristus,” kata Wesley, “adalah mereka yang secara terbuka dan terang-terangan 'menghakimi undang-undang' itu sendiri, dan 'bercakap jahat tentang hukum;' yang mengajar manusia untuk memecahkan (untuk membubarkan, untuk melepaskan, untuk melepaskan

kewajiban) bukan satu sahaja, sama ada yang paling sedikit. atau daripada terhebat, tetapi semuanya perintah di strok. The paling menghairankan daripada semua yang keadaan itu hadir ini kuat khayalan, adalah bahawa mereka yang menyerah kepadanya, benar-benar percaya bahawa mereka menghormati Kristus oleh menggulingkan miliknya undang-undang, dan itu mereka adalah pembesaran pejabatnya sementara mereka adalah memusnahkan miliknya doktrin! ya, mereka penghormatan Dia sama seperti Yudas ketika dia berkata, 'Salam, Guru, dan mencium Dia.' Dan dia mungkin sebagai secara adil katakan kepada setiap satu daripada mereka, 'Paling

khianat awak yang Anak kepada lelaki dengan a cium?' Ia ialah tidak lain daripada mengkhianati Dia dengan a cium, ke bercakap daripada miliknya darah, dan ambil jauh miliknya mahkota; kepada ditetapkan ringan oleh mana-mana bahagian dari hukum-Nya, dengan berpura-pura memajukan Injil-Nya. Sesiapa pun tidak dapat melepaskan diri dari tuduhan ini, yang mengkhabarkan iman dengan cara yang sedemikian sebagai sama ada secara langsung atau secara tidak langsung cenderung kepada ditetapkan ketepikan mana-mana cawangan ketaatan: siapa berdakwah Kristus jadi sebagai kepada membatalkan, atau melemahkan dalam mana-mana bijak, yang paling kurang

daripada yang perintah daripada Tuhan.”— *Ibid.*

Kepada mereka WHO didesak itu “yang berdakwah daripada yang injil jawapan semua

Nanti Inggris Pembaharu
225

hujung undang-undang," Wesley menjawab: "Ini kami nafikan sepenuhnya. Ia tidak jawab yang sangat pertama tamat daripada yang undang-undang, iaitu, yang meyakinkan lelaki daripada dosa, yang kebangkitan mereka WHO adalah masih tertidur pada yang ambang daripada neraka." Rasul Paulus menyatakan bahwa "oleh hukum Taurat adalah pengetahuan tentang dosa;" "dan bukan sehingga lelaki ialah disabitkan kesalahan daripada dosa, kehendak dia sungguh rasa miliknya memerlukan yang penebusan dosa darah daripada Kristus. 'Mereka

itu jadilah keseluruhan,' sebagai kami Tuan

Dia sendiri memerhati, 'tidak memerlukan doktor, tetapi mereka yang sakit.' Oleh itu, adalah tidak masuk akal untuk menawarkan seorang doktor kepada mereka yang sihat, atau sekurang-kurangnya membayangkan diri mereka begitu. Anda adalah yang pertama untuk meyakinkan mereka bahawa mereka sakit; jika tidak, mereka tidak akan berterima kasih atas kerja keras anda. Sama-sama tidak masuk akal untuk mempersembahkan Kristus kepada mereka yang hatinya utuh, yang belum pernah hancur."— *Ibid.*, khutbah 35.

Oleh itu, semasa memberitakan Injil rahmat Tuhan, Wesley, seperti

miliknya Cikgu, dicari kepada “besarkan yang undang-undang, dan buat ia terhormat.” Dengan setia dia melaksanakan pekerjaan yang diberikan Tuhan kepadanya, dan sungguh mulia hasil yang diizinkan untuk dilihatnya. Pada penghujung hayatnya yang panjang selama lebih daripada lapan puluh tahun—lebih daripada setengah abad dihabiskan dalam pelayanan jelajah—penganutnya yang diakui berjumlah lebih daripada setengah juta jiwa. Tetapi orang banyak yang melalui jerih payahnya telah diangkat dari kehancuran dan kemerosotan dosa ke tingkat yang lebih tinggi dan kehidupan yang lebih murni, dan bilangan yang melalui ajarannya telah

mencapai yang lebih dalam dan lebih kaya pengalaman, kehendak tidak pernah jadilah diketahui sehingga yang keseluruhan keluarga orang yang ditebus akan dikumpulkan ke dalam kerajaan Tuhan. Kehidupannya memberikan pelajaran yang tidak ternilai nilainya kepada setiap orang Kristian. Adakah itu yang iman dan merendah diri, yang tak jemu semangat, pengorbanan diri, dan pengabdian hamba Kristus ini mungkin tercermin dalam gereja-gereja hari ini!

Bab 15 — The Bible dan yang Perancis Revolusi

Pada abad keenam belas, Reformasi, dengan mengemukakan Alkitab terbuka kepada orang ramai, telah meminta kemasukan ke semua negara di Eropah. Beberapa bangsa-bangsa dialu-alukan ia dengan kegembiraan, sebagai a utusan daripada Syurga. Dalam lain tanah yang kepausan berjaya kepada a hebat takat dalam mencegah itu pintu masuk; dan yang ringan daripada Bible pengetahuan, dengan memartabatkannya pengaruh, adalah hampir sepenuhnya dikecualikan. Dalam satu negara, walaupun cahaya itu menemui pintu

masuk, ia tidak difahami oleh kegelapan. Untuk berabad-abad, kebenaran dan ralat bergelut untuk yang penguasaan. Pada terakhir yang jahat berjaya, dan yang kebenaran daripada Syurga adalah tujahan keluar. “Ini ialah yang kutukan, itu ringan ialah datang ke dalam yang dunia, dan lelaki disayangi kegelapan sebaliknya daripada cahaya.” John 3:19. The bangsa adalah dibiarkan untuk meraih keputusan kursus yang dipilihnya. Kekangan Allah semangat adalah dikeluarkan daripada a orang ramai itu telah dihina yang hadiah daripada miliknya rahmat. jahat adalah dibenarkan kepada datang kepada kematangan. Dan semua dunia melihat buah penolakan terang itu dengan

sengaja.

The peperangan terhadap yang Bible, dibawa ke hadapan untuk jadi ramai berabad-abad di Perancis, memuncak dalam adegan Revolusi. Wabak yang dahsyat itu adalah tetapi yang sah hasil daripada milik Rom penindasan terhadap Kitab Suci. (Lihat Lampiran.) Ia membentangkan ilustrasi yang paling menarik yang pernah disaksikan dunia tentang usaha yang paus dasar—an ilustrasi daripada yang keputusan kepada yang untuk lebih daripada a ribu tahun yang mengajar daripada yang Rom Gereja telah telah menjaga.

Penindasan Kitab Suci semasa tempoh ketuanan paus adalah

diramalkan oleh yang nabi; dan yang Penyingkap mata juga kepada yang dahsyat keputusan itu adalah kepada terakru terutamanya kepada Perancis daripada penguasaan "manusia berdosa."

Berkata yang malaikat daripada yang Tuhan: "The suci bandar hendaklah mereka menapak un- derfoot empat puluh dan dua bulan. Dan saya kehendak memberi kuasa kepada saya dua saksi, dan mereka akan bernubuat seribu dua ratus enam puluh hari, berpakaian dalam kain guni. Dan bila mereka hendaklah mempunyai selesai kesaksian mereka, binatang yang naik dari dasar-

kurang lubang hendaklah buat peperangan terhadap mereka, dan hendaklah diatasi mereka, dan membunuh mereka. Dan mereka mati badan hendaklah berbohong dalam yang jalan daripada yang bandar yang hebat, yang secara rohaniah ialah dipanggil Sodom dan Mesir, di mana juga Tuhan kami adalah disalibkan. Dan mereka itu tinggal atas yang bumi hendaklah semula kegembiraan habis mereka, dan buat gembira, dan hendaklah hantar hadiah satu kepada lain; kerana kedua nabi ini menyiksa mereka yang diam di bumi. Dan selepas tiga hari setengah Roh

kehidupan daripada Tuhan masuk ke dalam mereka, dan mereka berdiri di atas kaki mereka; dan ketakutan yang besar menimpa mereka yang melihat mereka.” Wahyu 11:2-11.

The tempoh di sini disebutkan—“empat puluh dan dua bulan,” dan “seribu dua ratus enam puluh hari”—sama, sama mewakili masa di mana gereja Kristus akan mengalami penindasan daripada Rom. The 1260 tahun daripada paus ketuanan bermula pada 538 AD, dan oleh itu akan berakhir pada 1798. (Lihat Lampiran nota untuk muka surat 54.) Pada masa itu tentera Perancis memasuki Rom dan membuat yang paus a banduan, dan dia meninggal dunia dalam buangan.

Padahal a baru paus adalah tidak lama lagi selepas itu dipilih, yang paus hierarki mempunyai tidak pernah sejak mampu menggunakan kuasa yang dimilikinya sebelum ini.

The penganiayaan daripada yang gereja lakukan bukan teruskan melalui keseluruhan tempoh daripada yang 1260 tahun. Tuhan dalam belas kasihan kepada miliknya orang ramai potong pendek yang masa daripada mereka berapi-api perbicaraan. Dalam meramal yang “hebat kesengsaraan” [267] kepada menimpa yang gereja, yang Penyelamat berkata: “Kecuali mereka hari sepatutnya dipendekkan, tidak ada seorang pun yang diselamatkan: tetapi demi umat pilihan mereka hari hendaklah jadilah

dipendekkan.” Matthew 24:22.
Melalui pengaruh Reformasi
penganiayaan telah ditamatkan
sebelum 1798.

Mengenai kedua saksi itu nabi
menyatakan lebih lanjut, “Inilah dua
pohon zaitun, dan dua kaki dian yang
berdiri di hadapan Allah di bumi.”
“Firman-Mu,” kata pemazmur,
“adalah pelita kepada saya kaki, dan a
ringan kepada saya jalan.” Wahyu 11:4
; Mazmur 119:105. Kedua-dua saksi
itu mewakili Kitab Suci Lama dan
Kitab Suci Baru Wasiat.
Kedua-duanya adalah penting
testimoni kepada yang asal usul dan
kekekalan hukum Allah.
Kedua-duanya adalah saksi juga
kepada rancangan keselamatan. The

jenis, pengorbanan, dan nubuatan daripada yang Tua Perjanjian menunjuk ke hadapan kepada Juruselamat yang akan datang. Injil dan Surat Perjanjian Baru menceritakan tentang Juruselamat yang telah datang dengan cara yang tepat yang dinubuatkan oleh jenis dan nubuatan.

“Mereka hendaklah bernubuat a ribu dua ratus dan tiga skor hari, berpakaian dalam kain guni.” semasa yang lebih besar bahagian daripada ini tempoh, Tuhan saksi kekal dalam a negeri daripada kekaburan. The paus kuasa yang dicari kepada bersembunyi daripada yang orang ramai yang perkataan daripada kebenaran, dan ditetapkan sebelum ini mereka palsu saksi kepada bercanggah itu kesaksian. (Lihat Lampiran.) Apabila Bible adalah dilarang oleh keagamaan dan sekular pihak berkuasa; bila keterangannya adalah sesat, dan setiap usaha dibuat itu lelaki dan syaitan boleh mencipta untuk mengalihkan

fikiran orang ramai daripadanya; apabila mereka yang berani mengisytiharkan itu suci kebenaran adalah diburu, dikhianati, diseksa, dikebumikan dalam sel penjara, mati syahid kerana iman mereka, atau terpaksa melarikan diri kepada gunung fastness, dan kepada sarang dan gua daripada yang bumi—kemudian setia saksi bernubuat dalam kain guni.

Namun mereka meneruskan mereka kesaksian melalui keseluruhan tempoh daripada 1260 tahun. Dalam paling gelap kali di sana adalah setia lelaki WHO disayangi milik Tuhan perkataan dan

[268] cemburu kerana kemuliaan-Nya.

Kepada hamba-hamba yang setia ini diberikan kebijaksanaan, kuasa, dan

kuasa untuk menyatakan kebenaran-Nya sepanjang masa ini.

“Dan jikalau ada orang yang hendak menyakiti mereka, maka keluarlah api dari mulut mereka dan memakan habis musuh-musuh mereka, dan jika ada orang yang hendak menyakiti mereka, ia mesti dalam ini cara jadilah terbunuh.” Wahyu 11:5. Lelaki tidak boleh dengan sewenang-wenangnya memijak atas yang perkataan daripada Tuhan. The maksudnya daripada ini kecaman yang menakutkan dinyatakan dalam bab penutup Wahyu: “Saya bersaksi kepada setiap lelaki itu mendengar yang perkataan daripada yang nubuatan daripada buku ini, Jika mana-mana lelaki hendaklah Tambah kepada ini perkara, Tuhan hendaklah

Tambah kepada kepadanya itulah-tulah yang tertulis dalam kitab ini: dan jika ada orang yang mengambil dari perkataan kitab nubuat ini, maka Allah akan mengambil bahagiannya dari kitab kehidupan, dan dari kota yang kudus, dan dari perkara yang tertulis dalam kitab ini.” Wahyu 22:18, 19.

begitu adalah yang amaran yang Tuhan mempunyai diberi kepada pengawal lelaki terhadap mengubah dalam apa-apa cara apa yang telah Dia wahyukan atau perintahkan. Kecaman yang sungguh-sungguh ini berlaku untuk semua orang yang dengan pengaruh mereka memimpin manusia kepada hormat dengan ringan yang undang-undang daripada Tuhan. mereka sepatutnya sebab mereka

kepada takut dan gementar yang dengan sembrono mengisytiharkannya sebagai perkara kecil akibat sama ada kita patuh milik Tuhan undang-undang atau bukan. Semua WHO mengagungkan mereka sendiri pendapat di atas wahyu ilahi, semua orang yang akan mengubah makna jelas Kitab Suci kepada sesuai mereka sendiri kemudahan, atau untuk yang demi daripada mematuhi yang dunia, adalah mengambil atas diri mereka sendiri a takut tanggungjawab.

Firman bertulis, hukum Tuhan, akan mengukur sifat setiap orang lelaki dan mengutuk semua siapa ini tak silap ujian hendaklah isytihar mahu.

“Apabila mereka telah selesai [sedang menyelesaikan] kesaksian mereka.” Tempoh apabila kedua-dua saksi itu akan bernubuat dengan berpakaian kain kabung, berakhir pada tahun 1798. Ketika mereka menghampiri penamatan pekerjaan mereka dalam kesamaran, peperangan akan dilakukan ke atas mereka dengan kuasa yang diwakili sebagai "binatang yang naik dari jurang maut." lubang.” Dalam kebanyakan negara Eropah

kuasa yang memerintah dalam gereja dan negeri telah untuk berabad-abad telah terkawal oleh Syaitan melalui perantaraan kepausan. Tetapi di sini dibawa untuk melihat yang baru [269] manifestasi kuasa syaitan.

Ia telah telah milik Rom dasar, bawah a profesion daripada penghormatan untuk Alkitab , kepada simpan ia terkunci naik dalam an tidak diketahui lidah dan tersembunyi jauh dari yang orang ramai. Di bawah dia peraturan yang saksi bernubuat “berpakaian kain kabung.” Tetapi kuasa lain—binatang dari jurang maut —akan bangkit untuk berperang secara terbuka terhadap firman Tuhan. "Kota besar" di jalan-jalannya saksi-saksi dibunuh, dan tempat mayat

mereka berbaring, adalah Mesir "secara rohani". Daripada semua bangsa yang dibentangkan dalam Bible sejarah, Mesir paling dengan berani dinafikan yang kewujudan Tuhan yang hidup dan menentang perintah-Nya. Tiada raja pernah meneroka lebih buka dan pemberontakan yang tinggi menentang pihak berkuasa daripada Syurga daripada lakukan yang raja daripada Mesir. Bila yang mesej tadi dibawa dia oleh Musa, dalam yang nama daripada yang Tuan, Firaun dengan bangga menjawab: "Siapa ialah Yehuwa, itu saya sepatutnya dengarlah kepada miliknya suara untuk melepaskan Israel pergi? Aku tidak mengenal Yehuwa, dan lagi pula aku tidak akan

membiarkan Israel pergi.” Keluaran 5:2 , ARV Ini adalah ateisme, dan bangsa yang diwakili oleh Mesir akan menyuarakan penolakan yang serupa terhadap tuntutan Tuhan yang hidup dan akan menunjukkan semangat yang sama seperti tidak percaya dan menentang. "Kota besar" juga dibandingkan, "secara rohani," dengan Sodom. The rasuah daripada Sodom dalam berbuka yang undang-undang daripada Tuhan terutama dimanifestasikan dalam kekasaran. Dan dosa ini juga akan berlaku a terkemuka ciri daripada yang bangsa itu sepatutnya memenuhi yang spesifikasi daripada ini kitab suci.

Menurut kepada yang perkataan daripada yang nabi, kemudian, a

sedikit sebelum ini tahun 1798
beberapa kuasa asal dan watak syaitan
akan meningkat buat peperangan atas
yang Bible. Dan dalam yang tanah di
mana yang kesaksian

daripada milik Tuhan dua saksi sepatutnya dengan demikian jadilah diam, di sana akan menjadi nyata yang ateisme daripada yang Firaun dan yang sifat maksiat daripada Sodom.

Nubuatan ini telah menerima penggenapan yang paling tepat dan mencolok dalam yang sejarah daripada Perancis. semasa Revolusi, dalam 1793, “yang dunia

[270] buat pertama kali mendengar perhimpunan lelaki, dilahirkan dan berpendidikan dalam tamadun, dan mengandaikan yang betul untuk mentadbir salah satu daripada yang terbaik daripada negara-negara Eropah, meninggikan suara bersatu

mereka untuk menafikan kebenaran yang paling khidmat yang diterima oleh jiwa manusia, dan dengan sebulat suara meninggalkan kepercayaan dan penyembahan Dewa.”—Sir Walter Scott, *Life of Napoleon*, vol. 1, ch. 17. “Perancis adalah satu-satunya negara di dunia yang rekod sahnya masih kekal, bahawa sebagai sebuah negara dia mengangkat tangannya dalam pemberontakan terbuka terhadap Pengarang alam semesta. Banyak penghujat, banyak daripada orang kafir, di sana mempunyai telah, dan masih teruskan berada, di England, Jerman, Sepanyol, dan tempat lain; tetapi Perancis berdiri berasingan dalam sejarah dunia sebagai negara tunggal yang, dengan dekri dia

Perundangan Perhimpunan, dilafazkan itu di sana adalah tidak Tuhan, dan di mana seluruh penduduk ibu kota, dan sebahagian besar di tempat lain, wanita dan juga lelaki, menari dan menyanyi dengan gembira menerima yang pengumuman.” — *Blackwood's Majalah*, November, 1870.

Perancis dibentangkan juga ciri-ciri yang terutamanya dibezakan Sodom. semasa yang Revolusi di sana adalah nyata a keadaan akhlak kehinaan dan rasuah serupa kepada itu yang membawa kemusnahan atas yang bandar-bandar daripada yang kosong. Dan yang ahli sejarah mempersembahkan bersama yang ateisme dan yang sifat maksiat daripada Perancis, sebagai diberi

dalam nubuatan: “Terkait rapat dengan undang-undang yang mempengaruhi agama ini, adalah yang mengurangkan penyatuan perkahwinan—pertunangan yang paling suci. yang manusia makhluk boleh bentuk, dan yang kekal yang paling kuat membawa kepada penyatuan masyarakat—kepada keadaan kontrak sivil semata-mata yang bersifat sementara, yang mana dua orang mungkin terlibat dalam dan pelakon longgar di kesenangan. Jika iblis telah ditetapkan diri mereka sendiri kepada kerja kepada menemui a mod daripada paling memusnahkan secara berkesan apa-apa sahajalah ialah dihormati, anggun, atau kekal dalam kehidupan rumah tangga, dan daripada

memperoleh di yang sama masa an
jaminan itu yang kenakalan yang ia
adalah mereka objek kepada cipta
sepatutnya jadilah berterusan daripada
satu generasi kepada satu lagi, mereka
boleh bukan mempunyai dicipta a
lebih berkesan rancangan daripada
yang kemerosotan daripada kahwin....
Sophie Arnoult, an

[271] pelakon terkenal untuk yang jenaka
benda dia berkata, diterangkan yang
republik

perkahwinan sebagai 'sakramen perzinaan.'"—Scott, vol. 1, ch. 17. "Di mana juga kami Tuan adalah disalibkan." ini spesifikasi daripada yang nubuatan adalah juga dipenuhi oleh Perancis. Dalam tidak tanah telah yang semangat permusuhan terhadap Kristus telah ditunjukkan dengan lebih jelas. Di negara tidak ada yang kebenaran dihadapi lebih pahit dan kejam pembangkang. Dalam penganiayaan yang telah dikunjungi Perancis terhadap para pengakuan Injil, dia telah disalibkan Kristus dalam yang orang daripada miliknya

murid-murid.

Abad demi abad darah orang-orang kudus telah ditumpahkkan. manakala yang Waldenses diletakkan turun mereka nyawa atas yang pergunungan dari Piedmont “untuk firman Tuhan, dan untuk kesaksian tentang Yesus Kristus,” serupa saksi kepada yang kebenaran telah telah ditanggung oleh mereka saudara, yang Albigenses daripada Perancis. Dalam yang hari daripada yang Reformasi itu murid-murid telah telah letak kepada kematian dengan ngeri penyiksaan. Raja dan bangsawan, wanita bangsawan dan gadis-gadis yang halus, kebanggaan dan kesatriaan bangsa, telah menjamu mata mereka pada penderitaan para syuhada Yesus.

The berani Huguenots, bertarung untuk mereka hak yang hati manusia yang paling suci, telah mencurahkan darah mereka ke atas banyak medan yang diperjuangkan. Protestan dikira sebagai penjahat, harga telah ditetapkan atas mereka kepala, dan mereka telah diburu turun seperti binatang buas.

The “Gereja dalam yang Gurun,” yang beberapa keturunan daripada yang Kristian purba yang masih kekal di Perancis pada abad kelapan belas, bersembunyi jauh dalam yang pergunungan daripada yang selatan, masih dihargai yang kepercayaan daripada mereka bapa-bapa. Sebagai mereka teroka kepada berjumpa oleh malam pada lereng gunung atau tegal

sunyi, mereka dikejar oleh naga dan diheret jauh ke sepanjang hayat perhambaan dalam yang galley. The paling tulen, yang paling halus, dan juga paling bijak pandai daripada yang Perancis adalah dirantai, dalam ngeri penyeksaan, di tengah-tengah perompak dan pembunuh upahan. (Lihat Wylie, b. 22, ch. 6.) yang lain, dengan lebih belas kasihan diuruskan dengan, adalah tembakan turun dalam sejuk darah, sebagai, tidak bersenjata dan tidak berdaya, mereka berlutut dalam doa. Beratus-ratus yang berumur [272] lelaki, wanita yang tidak berdaya, dan kanak-kanak yang tidak bersalah dibiarkan mati bumi di tempat pertemuan mereka. Semasa melintasi lereng gunung atau

hutan, tempat mereka biasa berkumpul, bukanlah sesuatu yang luar biasa untuk menjumpai "setiap empat langkah, mayat-mayat menghiasi sward, dan mayat-mayat yang tergantung digantung di pepohonan." Negara mereka, dimusnahkan dengan pedang, kapak, homo, "diubah menjadi satu luas, suram padang gurun." "Ini kekejaman adalah digubal dalam tidak gelap umur, tetapi dalam yang cemerlang era daripada Louis XIV. Sains adalah kemudian

diusahakan, surat-surat berkembang, para dewa istana dan ibu kota adalah orang yang terpelajar dan fasih, dan sangat mempengaruhi rahmat daripada lemah lembut dan amal.”— *Ibid.*, b. 22, ch. 7.

Tetapi yang paling hitam dalam katalog hitam jenayah, yang paling mengerikan di antara perbuatan jahat sepanjang abad yang mengerikan, adalah Pembunuhan Beramai-ramai St. Bartholomew. Dunia masih ingat dengan seram menggeletar yang adegan daripada itu paling pengecut dan kejam serangan. Raja Perancis, yang didesak oleh pendeta dan prelat Rom, memberikan izinnya kepada

pekerjaan yang mengerikan itu. Loceng, berbunyi pada waktu malam, adalah isyarat untuk yang penyembelihan. Protestan oleh beribu-ribu, sedang tidur secara senyap-senyap di rumah mereka, mempercayai kehormatan raja mereka, diseret seterusnya tanpa a amaran dan dibunuh dalam sejuk darah.

Sebagaimana Kristus adalah pemimpin yang tidak kelihatan bagi umat-Nya dari perhambaan Mesir, demikian juga Setan pemimpin ghaib rakyatnya dalam pekerjaan yang mengerikan ini untuk memperbanyakkan martir. Selama tujuh hari pembunuhan beramai-ramai diteruskan di Paris, tiga yang pertama dengan kemarahan yang tidak dapat

dibayangkan. Dan ia tidak terhad kepada kota itu sendiri, tetapi dengan perintah khas raja telah diperluaskan ke semua wilayah dan kota di mana Protestan ditemui. Umur mahupun jantina tidak dihormati. Baik yang tidak bersalah babe mahupun lelaki beruban itu terhindar. Bangsawan dan petani, tua dan muda, ibu dan anak, ditebang bersama-sama. Di seluruh Perancis, penyembelihan berterusan selama dua bulan. Tujuh puluh ribu daripada bunga bangsa itu musnah.

[273] "Bila yang berita daripada yang pembunuhan beramai-ramai dicapai Rom, yang kegirangan di kalangan paderi tidak mengenal batas. Kardinal Lorraine memberi ganjaran kepada utusan dengan seribu mahkota;

meriam St. Angelo berdentum hormat yang menggembirakan; dan loceng berbunyi dari setiap menara; unggun api mengubah malam menjadi siang; dan Gregory XIII, hadir oleh yang kardinal dan lain gerejawi orang kenamaan, masuk panjang perarakan kepada yang gereja daripada St. Louis, di mana yang kardinal daripada Lorraine dilaungkan a *Te Deum* A pingat adalah melanda kepada memperingati pembunuhan beramai-ramai, dan di Vatican masih boleh dilihat tiga lukisan dinding Vasari, menggambarkan serangan ke atas laksamana, raja dalam majlis merancang pembunuhan beramai-ramai, dan pembunuhan

beramai-ramai itu sendiri. Gregory menghantar Charles the emas Mawar; dan empat bulan selepas yang pembunuhan beramai-ramai, dia mendengar dengan puas hati kepada yang khutbah daripada a Perancis imam, WHO bercakap daripada 'itu hari yang penuh dengan kegembiraan dan kegembiraan, apabila bapa yang paling suci menerima berita, dan pergi dalam sungguh-sungguh negeri kepada render terima kasih kepada Tuhan dan St.

Louis.”—Henry White, *The Massacre of St. Bartholomew*, ch. 14, par. 34.

The sama tuan semangat itu didesak pada yang St Bartholomew Pembunuhan beramai-ramai juga diketuai dalam adegan Revolusi.

Yesus Kristus diisytiharkan sebagai penipu, dan seruan orang-orang kafir Perancis adalah, “Hancurkan Orang Jahanam,” yang bermaksud Kristus. Penghujatan yang berani ke syurga dan kejahatan yang menjijikkan berjalan seiring, dan manusia yang paling hina, raksasa kekejaman dan maksiat yang paling ditinggalkan, sangat dimuliakan. Dalam semua ini,

penghormatan tertinggi diberikan kepada Syaitan; sementara Kristus, dalam ciri-ciri kebenaran, kesucian, dan kasih yang tidak mementingkan diri-Nya, telah disalibkan.

“The binatang itu naik keluar daripada yang tanpa dasar lubang hendaklah berperang melawan mereka, dan akan mengalahkan mereka dan membunuh mereka.”

Kuasa ateistik yang memerintah di Perancis semasa Revolusi dan Memerintah daripada Keganasan, lakukan upah sebegitu a peperangan terhadap Tuhan dan miliknya perkataan suci sebagai yang dunia telah tidak pernah disaksikan. The ibadah daripada yang Dewa telah dimansuhkan oleh Dewan Negara.

Alkitab dikumpulkan dan secara terbuka dibakar dengan setiap mungkin manifestasi daripada cemuhan. The undang-undang daripada Tuhan adalah dipijak bawah kaki. The institusi daripada yang Bible [274] telah dimansuhkan. Hari rehat mingguan telah diketepikan, dan sebagai gantinya setiap kesepuluh hari adalah Setia kepada bersuka ria dan menghujat. Pembaptisan dan yang Perjamuan adalah dilarang. Dan pengumuman disiarkan secara mencolok di atas tempat perkuburan yang mengisytiharkan kematian sebagai tidur yang kekal.

Takut akan Tuhan dikatakan sangat jauh dari permulaan kebijaksanaan

sehingga ia adalah permulaan kebodohan. Semua ibadah agama dilarang, kecuali itu daripada kebebasan dan yang negara. The “uskup perlembagaan daripada Paris adalah dibawa ke hadapan kepada bermain yang pengetua bahagian dalam sandiwara paling kurang ajar dan skandal yang pernah dilakukan dalam menghadapi rakyat perwakilan. Dia adalah dibawa ke hadapan dalam penuh perarakan, kepada mengisytiharkan kepada yang Konvensyen itu yang agama yang dia telah diajar sangat banyak tahun adalah, dalam setiap hormat, a sekeping daripada kepalsuan imam, yang telah tiada asas sama ada dalam sejarah atau kebenaran suci. Dia

menyangkal, dalam istilah yang khidmat dan eksplisit, kewujudan Dewa yang penyembahannya telah ditahbiskan, dan mengabdikan dirinya pada masa depan untuk penghormatan kebebasan, persamaan, kebajikan, dan moral. Dia kemudian meletakkan di atas meja miliknya hiasan episkopal, dan diterima persaudaraan pelukan daripada

presiden daripada yang Konvensyen. beberapa murtad imam diikuti contoh daripada ini prelatus.”—Scott, jld. 1, ch. 17.

“Dan mereka yang diam di atas bumi akan bersukacita atas mereka, dan bergembira, dan akan saling mengirim hadiah; kerana dua nabi ini terseksa mereka itu berdiam pada yang bumi.”
kafir Perancis telah membungkam suara teguran dua saksi Tuhan. Perkataan kebenaran berbaring mati dalam dia jalan-jalan, dan mereka WHO dibenci yang sekatan dan tuntutan hukum Tuhan sangat bergembira. Lelaki secara terbuka menentang Raja syurga. Seperti orang

berdosa dahulu kala, mereka berseru: “Bagaimanakah Tuhan mengetahui? dan adakah pengetahuan pada Yang Mahatinggi?” Mazmur 73:11.

Dengan keberanian menghujat hampir di luar kepercayaan, salah seorang imam daripada yang baru pesanan berkata: “Tuhan, jika awak wujud, membalas dendam awak dijured nama. saya tawaran awak penentangan! awak kekal senyap; awak tak berani

[275] lancarkan guruhmu. Siapakah selepas ini yang akan percaya akan kewujudan-Mu ?” —Lacretelle, *Sejarah* 11:309; dalam Tuan Archibald Alison, *sejarah daripada Eropah*, jld. 1, ch. 10. Apa an bergema ialah ini daripada yang Tuntutan Firaun:

"WHO ialah Yehuwa, itu saya sepatutnya patuh miliknya suara?"

"Saya tidak mengenal Yehuwa!"

"The bodoh hath berkata dalam miliknya hati, di sana ialah tidak Tuhan." Mazmur 14:1. Dan Tuhan menyatakan tentang penyimpang dari kebenaran: "Kebodohan mereka hendaklah jadilah nyata kepada semua." 2 Timothy 3:9. Selepas Perancis telah meninggalkan yang ibadah daripada yang hidup Tuhan, "yang tinggi dan megah Satu itu menghuni keabadian," ia adalah sahaja a sedikit masa sehingga dia turun ke merendahkan martabat penyembahan berhala, oleh yang ibadah daripada yang Dewi daripada sebab, pada diri seorang wanita yang boros. Dan ini

dalam perhimpunan perwakilan daripada yang bangsa, dan oleh itu tertinggi awam dan perundangan pihak berkuasa! Berkata yang ahli sejarah: “Satu daripada yang upacara daripada ini masa gila tiada tandingan untuk kebodohan digabungkan dengan kemunggaran. Pintu-pintu daripada yang Konvensyen adalah dilemparkan buka kepada a pancaragam daripada pemuzik, didahului oleh siapa, yang ahli daripada yang perbandaran badan masuk secara khusyuk perarakan, menyanyi a lagu raya dalam pujian daripada kebebasan, dan mengiringi, sebagai objek penyembahan masa depan mereka, seorang wanita bertudung, yang mereka diistilahkan yang Dewi daripada Sebab. Menjadi

dibawa dalam yang bar, dia telah didedahkan dengan bentuk yang hebat, dan diletakkan di sebelah kanan presiden, bila dia adalah secara amnya dikenali sebagai a menari perempuan daripada opera. Kepada ini orang, sebagai yang paling cergas wakil daripada itu sebab yang mereka sembah, Konvensyen Kebangsaan Perancis memberikan penghormatan umum.

“Ini maksiat dan mengarut mummery telah a pasti fesyen; dan yang pemasangan daripada yang Dewi daripada Sebab adalah diperbaharui dan ditiru di seluruh negara, di tempat-tempat yang diingini oleh penduduk kepada tunjuk diri mereka sendiri sama rata kepada semua yang ketinggian daripada yang Revolusi.”—Scott, vol. 1, ch. 17.

Berkata yang pemidato WHO diperkenalkan yang ibadah daripada Alasan: “Penggubal undang-undang! Fanatik telah memberi laluan kepada akal. Matanya yang pucat tidak dapat menahan kecemerlangan cahaya. Hari

ini terdapat ruang terbuka yang besar berhimpun di bawah mereka gothic peti besi, yang, untuk yang pertama masa, bergema semula yang kebenaran. di sana yang Perancis mempunyai diraikan yang sahaja benar [276] menyembah, - yang Kebebasan, yang Akal. Di sana kita telah membentuk hajat untuk yang kemakmuran daripada yang lengan daripada yang Republik. di sana kita telah ditinggalkan tidak bernyawa berhala untuk sebab, untuk itu animasi imej, karya agung alam semula jadi.”—MA Thiers, *History of the French Revolution*, vol. 2, ms 370, 371.

Bila yang dewi adalah dibawa ke dalam yang Konvensyen, yang orator

mengambil dia oleh tangan, dan beralih kepada perhimpunan berkata: “Hai manusia, berhentilah gemetar di hadapan guruh yang tidak berdaya dari Tuhan yang kamu takuti. mempunyai dicipta. Selepas ini mengakui tidak ketuhanan tetapi Sebab. Saya menawarkan kepada anda imej yang paling mulia dan paling murni; jika kamu mesti mempunyai berhala, korbankan hanya untuk yang seperti ini.... Tunduk di hadapan Senat Kebebasan yang mulia, oh! Tudung Akal!”

"Dewi itu, selepas dipeluk oleh presiden, dipasang di atas kereta yang megah, dan dibawa, di tengah-tengah orang ramai, kepada yang katedral daripada Notre Puan, kepada ambil

yang tempat daripada yang dewa. Di sana dia ditinggikan di atas mezbah yang tinggi, dan menerima pemujaan semua yang hadir.”—Alison, jld. 1, ch. 10.

Ini diikuti, tidak lama selepas itu, dengan pembakaran umum Bible. Pada satu ketika "Persatuan Popular Muzium" memasuki dewan perbandaran, berseru, "*Vive la Raison!*" dan membawa di atas tiang peninggalan beberapa buku yang telah dibakar separuh, antara lain ringkasan, misal, dan Perjanjian Lama dan Baru, yang "membayar tebusan dalam api yang besar," kata presiden, "semua kebodohan yang mereka telah membuat umat manusia berkomitmen."—*Journal of Paris*,

1793, No. 318. Dipetik dalam
Bucheze-Roux, *Collection of
Parliamentary History*, vol. 30, hlm.
200, 201.

Kepausanlah yang telah memulakan
kerja yang sedang disiapkan oleh
ateisme. The dasar daripada Rom
telah tempa keluar mereka syarat,

sosial, politik, dan agama, yang mempercepatkan Perancis untuk kehancuran. Penulis, dalam merujuk kepada kengerian Revolusi, mengatakan bahawa keterlaluan ini akan dikenakan ke atas takhta dan gereja. (Lihat Lampiran.) Dalam tegas keadilan mereka adalah kepada jadilah dikenakan bayaran atas yang gereja.

[277] Popery telah diracun yang fikiran daripada raja-raja terhadap yang Reformasi, sebagai musuh kepada mahkota, unsur perselisihan yang akan membawa maut yang kedamaian dan keharmonian daripada yang bangsa. Ia adalah yang genius daripada Rom itu oleh ini bermakna diilhamkan yang

paling teruk kekejaman dan yang paling penindasan pedih yang keluar dari takhta.

Semangat kebebasan pergi bersama Alkitab. Di mana sahaja injil diterima, fikiran orang ramai telah dibangunkan. Mereka mula melepaskan belenggu yang telah menjadikan mereka hamba kejahilan, maksiat, dan khurafat. mereka bermula kepada fikirlah dan bertindak sebagai lelaki. Raja-raja melihatnya dan gemetar kerana despotisme mereka.

Rom tidak lambat menyemarakkan rasa cemburu mereka. Kata paus kepada yang bupati daripada Perancis dalam 1525: “Ini mania [Protestantisme] kehendak bukan sahaja mengelirukan dan

memusnahkan agama, tetapi semua kerajaan, bangsawan, undang-undang, perintah, dan pangkat selainnya.”—G. de Felice, *Sejarah Protestan daripada Perancis*, b. 1, ch. 2, par. 8. A

beberapa tahun nanti a papal nuncio memberi amaran kepada raja: “Tuan, jangan tertipu. Protestan akan kecewa semua awam sebagai baiklah sebagai keagamaan pesanan The takhta ialah dalam sebagai

banyak bahaya sebagai yang mezbah The pengenalan daripada a baru agama mesti semestinya memperkenalkan kerajaan baru.”—D'Aubigne, *History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin*, b. 2, ch. 36. Dan ahli teologi merayu kepada yang prasangka daripada yang orang ramai oleh

mengisytiharkan bahawa doktrin Protestan “membujuk manusia kepada perkara baru dan kebodohan; ia merompak yang raja daripada yang Setia kasih sayang daripada miliknya mata pelajaran, dan menghancurkan gereja dan negara.” Oleh itu Rom berjaya menyusun Perancis menentang Reformasi. “Ia adalah untuk menegakkan takhta, memelihara para bangsawan, dan memelihara undang-undang, bahawa pedang penganiayaan pertama kali dihunuskan di Perancis.”—Wylie, b. 13, ch. 4.

Sedikit sekali penguasa negeri itu meramalkan keputusan dasar yang menentukan itu. The mengajar daripada yang Bible akan mempunyai diimplan dalam yang fikiran dan hati

daripada yang orang ramai mereka prinsip daripada keadilan, kesederhanaan, kebenaran, kesaksamaan, dan kebajikan yang adalah yang sangat batu asas daripada a kemakmuran negara. “Kebenaran meninggikan a bangsa.” Oleh itu “yang takhta

[278] ialah ditubuhkan.” Peribahasa 14:34 ; 16:12. “The kerja daripada kebenaran hendaklah jadilah keamanan;” dan yang kesan, “senyap dan jaminan selamanya.”

*Bible dan yang Perancis
Revolusi 237*

Yesaya 32:17. Dia WHO patuh yang ilahi undang-undang kehendak paling sungguh hormat dan patuh yang undang-undang daripada miliknya negara. Dia WHO ketakutan Tuhan kehendak penghormatan Raja dalam yang senaman daripada semua cuma dan sah pihak berkuasa. Tetapi Perancis yang tidak berpuas hati dilarang yang Bible dan diharamkan itu murid-murid. Abad selepas abad, lelaki daripada prinsip dan integriti, lelaki daripada intelektual ketajaman dan akhlak kekuatan, WHO telah yang keberanian kepada ikrar mereka sabitan dan yang iman kepada

menderita untuk yang kebenaran—untuk berabad-abad ini lelaki bersusah payah sebagai hamba dalam yang galley, binasa di yang pancang, atau reput dalam sel penjara. Beribu-ribu mendapati keselamatan dalam penerbangan; dan ini berterusan untuk dua ratus dan lima puluh tahun selepas yang pembukaan daripada Reformasi.

“Jarang-jarang adalah di sana a generasi daripada orang Perancis semasa yang tempoh yang lama yang tidak menyaksikan murid-murid Injil melarikan diri daripada gila kemarahan daripada yang penganiaya, dan membawa dengan mereka yang kecerdasan, seni, industri, susunan, di mana, sebagai peraturan, mereka

sangat cemerlang, kepada memperkayakan yang tanah dalam yang mereka dijumpai suaka. Dan dalam perkadaran sebagai mereka diisi semula lain negara dengan ini baik hadiah, lakukan mereka kosong mereka sendiri daripada mereka. Jika semua itu kini dihalau telah dikekalkan di Perancis; jika, selama tiga ratus ini tahun, yang perindustrian kemahiran daripada yang orang buangan telah telah memupuk dia tanah; jika, semasa ini tiga ratus tahun, mereka artistik bengkok telah menambah baik pembuatannya; jika, selama tiga ratus tahun ini, mereka kreatif genius dan analitik kuasa telah telah memperkayakan dia sastera dan bercucuk tanam dia sains; jika mereka

kebijaksanaan telah telah membimbing
dia majlis, mereka keberanian
bergaduh dia pertempuran, mereka
kesaksamaan membingkai
undang-undangnya, dan agama
Alkitab yang menguatkan akal dan
mentadbir yang hati nurani daripada
dia orang, apa a kemuliaan pada hari
ini akan meliputi Perancis! Sungguh
hebat, makmur , dan gembira
negara—a corak kepada yang
negara—akan dia telah !

“Tetapi ketaksuban yang buta dan tidak
dapat dielakkan mengejar dari tanahnya
setiap kali [279] guru kebajikan, setiap
juara perintah, setiap pembela yang jujur
yang takhta; ia berkata kepada yang
lelaki WHO akan mempunyai dibuat
mereka negara 'terkenal dan

kemuliaan' di bumi, Pilih mana yang akan anda miliki, pancang atau buangan. Akhirnya kehancuran negeri telah selesai; tidak ada lagi hati nurani untuk dilarang; tiada lagi agama ke jadilah diheret kepada yang pancang; tidak lebih patriotisme kepada jadilah dikejar ke dalam

buang negeri.”—Wylie, b. 13, ch. 20. Dan yang Revolusi, dengan semua kengeriannya, adalah akibat yang mengerikan.

“Dengan penerbangan Huguenot, kemerosotan umum berlaku di Perancis. Bandar perkilangan yang berkembang maju jatuh ke dalam kerosakan; daerah subur kembali ke alam liar asalnya; kebodohan intelek dan kemerosotan moral berjaya dalam tempoh kemajuan yang tidak diingini. Paris menjadi satu rumah sedekah yang luas, dan dianggarkan bahawa, pada pecahnya daripada yang Revolusi, dua ratus ribu orang miskin dituntut sedekah dari tangan raja.

Jesuit sendirian berkembang di negara yang semakin membusuk itu, dan memerintah dengan kezaliman yang mengerikan ke atas gereja dan sekolah, penjara dan kapal layar.”

The injil akan mempunyai dibawa kepada Perancis yang penyelesaian daripada politik itu dan sosial masalah itu bingung yang kemahiran daripada dia pendeta, rajanya , dan penggubal undang-undangnya, dan akhirnya menjerumuskan negara ke dalam anarki dan kehancuran. Tetapi di bawah penguasaan Rom orang telah kehilangan pelajaran Juruselamat yang diberkati tentang pengorbanan diri dan kasih yang tidak mementingkan diri sendiri. Mereka telah dibawa jauh dari amalan penyangkalan diri demi

kebaikan daripada yang lain. The kaya raya telah dijumpai tidak menegur untuk mereka penindasan terhadap orang miskin, orang miskin tidak membantu untuk perhambaan dan kemerosotan mereka. The mementingkan diri sendiri daripada yang kaya raya dan berkuasa berkembang lebih dan lebih jelas dan menindas. Untuk berabad-abad yang ketamakan dan kebodohan golongan bangsawan mengakibatkan pemerasan terhadap petani. Orang kaya menganiaya orang miskin, dan orang miskin membenci orang kaya.

Dalam ramai wilayah yang estet adalah diadakan oleh yang bangsawan, dan yang

[280] bersusah payah kelas adalah sahaja

penyewa; mereka adalah di yang belas kasihan daripada tuan-tuan tanah mereka dan terpaksa tunduk kepada tuntutan mereka yang terlalu tinggi. Beban menyokong kedua-dua gereja dan negara jatuh ke atas tengah dan lebih rendah kelas, WHO adalah dengan berat dikenakan cukai oleh yang pihak berkuasa awam dan oleh yang pendeta. “The kesenangan daripada yang bangsawan adalah menganggap undang-undang tertinggi; petani dan petani mungkin kelaparan, kerana apa-apa mereka penindas mengambil berat. The orang ramai adalah terpaksa di every pusing kepada berunding yang eksklusif minat daripada yang tuan tanah. The nyawa daripada pertanian

buruh adalah nyawa daripada tanpa henti kerja dan kesengsaraan yang tidak dilepaskan; mereka aduan, jika mereka pernah berani kepada mengeluh, adalah dirawat dengan kurang ajar penghinaan. The mahkamah daripada keadilan akan sentiasa mendengar seorang bangsawan seperti menentang seorang petani; rasuah telah terkenal diterima oleh hakim; dan yang paling sederhana caprice daripada yang golongan bangsawan telah yang memaksa undang-undang, oleh kebajikan daripada ini sistem daripada universal rasuah. Daripada yang cukai

*Bible dan yang Perancis
Revolusi* 239

diperah dari kesamaan, oleh sekular pembesar di satu pihak, dan yang pendeta pada yang lain, bukan separuh pernah dijumpai itu cara ke dalam diraja atau episkopal perbendaharaan; yang berehat adalah disia-siakan dalam memboroskan diri sendiri. Dan yang lelaki WHO dengan demikian melarat mereka sesama subjek sendiri dikecualikan daripada cukai, dan berhak oleh undang-undang atau adat kepada semua yang janji temu daripada yang negeri. The diberi keistimewaan kelas bernombor a ratus dan lima puluh ribu, dan untuk mereka berjuta-juta kepuasan telah dihukum

hidup tanpa harapan dan hina." (Lihat Lampiran.)

The mahkamah adalah diberi naik kepada kemewahan dan kebodohan. di sana adalah sedikit keyakinan yang wujud antara rakyat dan para penguasa. Dugaan diikat atas semua yang langkah-langkah daripada yang kerajaan sebagai mereka bentuk dan mementingkan diri sendiri. Untuk lebih daripada separuh a abad sebelum ini yang masa daripada yang Revolusi takhta telah diduduki oleh Louis XV, yang, walaupun dalam kejahatan itu kali, adalah terbilang sebagai an malas, remeh, dan raja berahi. Dengan a rosak akhlak dan kejam golongan bangsawan dan an golongan bawahan yang miskin dan jahil, negara malu

dari segi kewangan dan yang orang ramai marah, ia diperlukan tidak nabi mata kepada meramalkan yang dahsyat akan datang wabak. Kepada yang amaran daripada miliknya kaunselor yang raja biasa menjawab: “Cuba buat perkara berjalan selagi [281] saya pagi berkemungkinan kepada hidup; selepas saya kematian ia mungkin jadilah sebagai ia kehendak.” Ia adalah dalam sia-sia bahawa keperluan reformasi didesak. Dia melihat kejahatan, tetapi tidak mempunyai keberanian mahupun kuasa untuk menghadapinya. Azab yang menanti Perancis terlalu nyata digambarkan dalam jawapannya yang malas dan mementingkan diri,

"Selepas saya, banjir!"

Oleh bekerja atas yang cemburu daripada yang raja-raja dan yang memerintah kelas, Rom telah mempengaruhi mereka untuk mengekalkan orang-orang dalam perhambaan, mengetahui dengan baik itu yang negeri akan dengan demikian jadilah lemah, dan bertujuan dengan ini bermakna kepada mengikat kedua-duanya penguasa dan orang ramai dalam dia thrall. Dengan berpandangan jauh dasar dia dipersepsikan itu dalam pesanan kepada memperhambakan diri lelaki secara berkesan, yang belenggu mesti jadilah terikat atas mereka jiwa; itu yang paling pasti cara untuk menghalang mereka daripada

melarikan diri dari perhambaan mereka adalah untuk menjadikan mereka tidak mampu daripada kebebasan. A seribu kali ganda lebih dahsyat daripada yang penderitaan fizikal yang terhasil daripada dia dasar, adalah yang akhlak kemerosotan. Dilucutkan Bible, dan ditinggalkan kepada ajaran ketaksuban dan mementingkan diri sendiri, yang orang ramai adalah diselubungi dalam kejahilan dan takhayul, dan tenggelam dalam maksiat, sehingga mereka tidak layak untuk memerintah sendiri.

Tetapi yang bekerja luar daripada semua ini adalah secara meluas berbeza daripada apa Rom telah bertujuan. Sebaliknya daripada memegang yang jisim dalam a buta penyerahan misi kepada dia dogma, dia kerja terhasil dalam membuat mereka orang kafir dan revolusioner. Romanisme yang mereka hina sebagai kepalsuan imam. Mereka melihat yang pendeta sebagai a pesta kepada mereka penindasan. The sahaja tuhan mereka tahu ialah tuhan Rom; ajarannya adalah satu-satunya agama mereka. Mereka menganggap ketamakan dan kekejamannya sebagai buah Alkitab yang sah, dan mereka tidak akan

memilikinya.

Rom telah salah nyata yang watak daripada Tuhan dan sesat Tuntutan-Nya, dan kini manusia menolak kedua-dua Bible dan Pengarangnya. Dia memerlukan kepercayaan buta terhadap dogmanya, di bawah sekatan yang berpura-pura daripada yang kitab suci. Dalam yang tindak balas, Voltaire dan miliknya sekutu mengetepikan firman Tuhan sama sekali dan menyebarkan racun di mana-mana kafir. Rom telah tanah turun yang orang ramai bawah dia besi tumit;

[282] dan sekarang yang jisim, terhina dan dianiaya, dalam mereka berundur daripada kezalimannya, pelakon dimatikan semua kekangan. Marah di

yang berkilauan menipu kepada yang telah sekian lama mereka hormati, mereka menolak kebenaran dan kebatilan bersama-sama; dan tersilap lesen untuk kebebasan, yang hamba daripada maksiat bergembira dengan kebebasan yang mereka bayangkan.

Pada yang pembukaan daripada yang Revolusi, oleh a konsesi daripada yang raja, yang orang ramai adalah diberikan a perwakilan melebihi itu daripada yang bangsawan dan paderi digabungkan. Oleh itu keseimbangan kuasa berada dalam mereka tangan; tetapi mereka adalah bukan disediakan kepada guna ia dengan kebijaksanaan dan kesederhanaan. Bersemangat untuk memperbaiki kesalahan yang mereka alami, mereka bertekad untuk

melakukan pembinaan semula masyarakat. Penduduk yang marah , yang fikirannya dipenuhi dengan pahit dan kenangan yang telah lama tersimpan tentang kesalahan, bertekad untuk merevolusikan keadaan kesengsaraan yang telah menjadi tidak bertanggung dan untuk membalas dendam kepada mereka yang mereka dipandang sebagai yang pengarang daripada mereka penderitaan. The ditindas tempa keluar yang pelajaran mereka telah belajar bawah kezaliman dan menjadi zalim kepada orang yang menzalimi mereka.

Perancis yang tidak berpuas hati menuai dalam darah tuaian yang telah disemainya. Mengerikan adalah hasil penyerahannya kepada kuasa kawalan

Rom. Di mana Perancis, di bawah pengaruh Romanisme, telah menubuhkan pertama pancang di yang pembukaan daripada yang reformasi, di sana yang Set revolusi naik itu pertama guillotine. hidup yang sangat tempat di mana yang pertama syahid kepada kepercayaan Protestan telah dibakar pada abad keenam belas, mangsa pertama adalah digillotin dalam yang kelapan belas. Dalam menolak yang injil,

*Bible dan yang Perancis
Revolusi* 241

yang akan membawa kesembuhannya, Perancis telah membuka pintu kepada kekafiran dan kehancuran. Apabila sekatan hukum Tuhan diketepikan, didapati bahawa undang-undang manusia tidak mencukupi untuk menahan gelombang nafsu manusia yang kuat; dan negara terus melakukan pemberontakan dan anarki. Peperangan menentang Bible merasmikan era yang berdiri dalam yang dunia sejarah sebagai yang Memerintah daripada Keganasan. Damai dan kebahagiaan telah dibuang dari rumah dan hati manusia. Tiada siapa yang selamat. Dia yang menang

hari ini disyaki, dikutuk, esok.

Keganasan dan nafsu tidak dapat dipertikaikan.

Raja, pendeta, dan bangsawan terpaksa tunduk kepada kekejaman itu. [283]

ikatan orang yang teruja dan marah.

Kehausan mereka untuk membalas dendam

hanya dirangsang oleh pelaksanaan

raja; dan mereka yang telah

menetapkan kematiannya tidak lama

lagi mengikutinya ke perancah. Satu

penyembelihan umum semua yang

disyaki memusuhi Revolusi telah

ditentukan. Penjara penuh sesak, di

satu masa mengandungi lebih daripada

dua ratus ribu tawanan. Kota-kota

kerajaan itu dipenuhi dengan

pemandangan seram. Satu parti

revolusionis menentang yang lain pesta, dan Perancis menjadi a luas padang untuk bertanding beramai-ramai, bergoyang oleh yang kemarahan daripada mereka nafsu. “Dalam Paris satu kecoh berjaya yang lain, dan yang warganegara adalah dibahagikan ke dalam a medley daripada puak-puak, yang nampaknya tidak berniat melainkan pemusnahan bersama.” Dan untuk menambah kesengsaraan umum, negara itu terlibat dalam peperangan yang berpanjangan dan menghancurkan dengan kuasa besar Eropah. “Negara ini hampir muflis, tentera menuntut tunggakan gaji, orang Paris kelaparan, wilayah dimusnahkan oleh perompak, dan tamadun hampir padam dalam

anarki dan lesen.”

Terlalu baik orang ramai telah belajar pelajaran tentang kekejaman dan penyeksaan yang Rom telah jadi dengan tekun diajar. A hari daripada pembalasan akhirnya telah datang. Bukan sekarang murid-murid Yesus yang didorong ke dalam penjara bawah tanah dan diheret kepada yang pancang. Panjang lalu ini telah binasa atau dihalau ke dalam buangan. Rom yang tidak berbelah bahagi kini merasakan kuasa maut mereka yang telah dilatihnya untuk menggembirakan perbuatannya darah. “The contoh daripada penganiayaan yang yang pendeta daripada Perancis telah dipamerkan untuk jadi ramai umur, adalah sekarang balas balik atas

mereka dengan kekuatan isyarat.
Perancah itu berwarna merah dengan darah para imam. The galley dan yang penjara, sekali sesak dengan Huguenots, sekarang diisi dengan mereka penganiaya. Dirantai kepada yang bangku dan bekerja keras di yang dayung, yang Rom paderi Katolik berpengalaman semua mereka celaka

yang telah dilakukan oleh gereja mereka dengan bebas terhadap para bidaah yang lemah lembut.” (Lihat Lampiran.)

[284] “Kemudian datanglah hari-hari apabila kod yang paling biadab ditadbir oleh tribunal yang paling biadab; apabila tiada lelaki boleh Salam miliknya jiran atau katakan miliknya solat... tanpa bahaya daripada melakukan a modal jenayah; bila pengintip mengintai dalam setiap sudut; apabila guillotine lama dan keras bekerja setiap pagi; apabila penjara adalah diisi sebagai dekat sebagai yang memegang daripada a hamba kapal; bila yang longkang

berlari berbuih dengan darah ke dalam
yang Seine. manakala yang setiap hari
muatan gerabak
mangsa dibawa ke azab mereka
melalui jalan-jalan di Paris, prokonsul,
yang jawatankuasa berdaulat telah
dihantar ke jabatan-jabatan, bersuka
ria dengan kezaliman yang tidak
diketahui walaupun di ibu negara.
Pisau mesin maut itu naik dan jatuh
terlalu perlahan mereka kerja daripada
penyembelihan. Panjang barisan
daripada tawanan adalah dipangkas
turun dengan grapeshot. Lubang
dibuat di bahagian bawah tongkang
yang sesak. Lyon telah bertukar
menjadi padang pasir. Di Arras bahkan
belas kasihan yang kejam dari
kematian yang cepat dinafikan kepada

para tahanan. Di sepanjang Loire, dari Saumur hingga ke laut, kawanan burung gagak dan layang-layang yang besar berpesta dengan mayat telanjang, dipintal bersama-sama dalam pelukan yang mengerikan. Tiada belas kasihan ditunjukkan kepada jantina atau umur. Bilangan lelaki muda dan perempuan tujuh belas yang adalah dibunuh oleh itu boleh dieksekusi kerajaan, ialah kepada jadilah dikira ratusan. Bayi yang tercabut dari payudara dilemparkan dari pike ke pike di sepanjang barisan Jacobin.” (Lihat Lampiran.) Dalam masa yang singkat sepuluh tahun, beramai-ramai manusia binasa.

Semua ini adalah seperti yang Iblis

inginkan. Ini adalah apa untuk usia dia telah telah bekerja kepada selamat. miliknya dasar ialah penipuan dari pertama kepada terakhir, dan miliknya tabah tujuan ialah kepada bawak celaka dan celaka atas manusia, untuk menodai dan mencemarkan pekerjaan Tuhan, untuk mengotori ilahi tujuan daripada kebajikan dan cinta, dan dengan demikian sebab kesedihan dalam syurga. Kemudian oleh miliknya menipu seni dia bidai yang fikiran daripada manusia, dan menuntun mereka untuk melemparkan kembali kesalahan pekerjaannya kepada Tuhan, sebagai jika semua ini kesengsaraan adalah yang hasil daripada yang milik Pencipta rancangan. Dalam suka

[285] cara, bila mereka WHO mempunyai telah terhina dan kejam melalui kuasa kejamnya mencapai kebebasan mereka, dia menggesa mereka kepada keterlaluan dan kekejaman. Kemudian gambar lesen yang tidak terkawal ini ditunjukkan oleh zalim dan penindas sebagai ilustrasi hasil kebebasan.

Bila ralat dalam satu pakaian mempunyai telah dikesan, Syaitan sahaja topeng muka ia masuk a berbeza menyamar, dan beramai-ramai menerima ia sebagai dengan penuh semangat sebagai di yang

Bible dan yang Perancis
Revolusi 243

pertama. Bila yang orang ramai dijumpai Romanisme kepada jadilah a penipuan, dan dia boleh bukan melalui ini agensi memimpin mereka kepada pelanggaran daripada Hukum Tuhan , dia menggesa mereka untuk menganggap semua agama sebagai penipu, dan Alkitab sebagai dongeng; dan, dengan mengenenepikan ketetapan-ketetapan ilahi, mereka menyerahkan diri mereka kepada kejahatan yang tidak terkawal.

The maut ralat yang tempa sebegitu celaka untuk yang penduduk Perancis adalah mengabaikan yang ini hebat kebenaran: itu kebebasan sebenar

terletak dalam yang larangan daripada yang undang-undang daripada Tuhan. “O itu awak telah mendengarkan perintah-perintah-Ku! maka sekiranya damai sejahteramu seperti sungai, dan awak kebenaran sebagai yang ombak daripada yang laut.” “Di sana ialah tiada kedamaian, berkata yang Tuan, kepada yang jahat.” “Tetapi siapa mendengar kepada- Ku hendaklah tinggal dengan selamat, dan hendaklah jadilah senyap daripada rasa takut daripada jahat.” Yesaya 48:18, 22 ; Amsal 1:33.

Atheis, orang kafir, dan orang murtad menentang dan mengecam milik Tuhan undang-undang; tetapi hasil pengaruh mereka membuktikan bahawa kesejahteraan manusia terikat

dengan ketaatannya terhadap ketetapan ilahi. Mereka yang tidak akan membaca pelajaran dari kitab Tuhan diperintahkan untuk membacanya dalam sejarah bangsa-bangsa.

Apabila Syaitan bekerja melalui Gereja Rom untuk membawa manusia pergi daripada ketaatan, miliknya agensi adalah tersembunyi, dan miliknya kerja begitu menyamar itu kemerosotan dan kesengsaraan yang terhasil tidak dilihat kepada jadilah yang buah-buahan daripada pelanggaran. Dan miliknya kuasa adalah jadi jauh berlawanan oleh yang bekerja daripada yang semangat daripada Tuhan itu miliknya tujuan telah dihalang daripada mencapai hasil

sepenuhnya. Orang ramai tidak mengesan kesannya kepadanya sebab dan menemui sumber daripada kesengsaraan mereka.

Tetapi dalam Revolusi undang-undang Tuhan telah diketepikan secara terbuka oleh [286]

Majlis Kebangsaan. Dan dalam Pemerintahan Keganasan yang menyusul, kerja sebab dan akibat dapat dilihat oleh semua.

Apabila Perancis secara terbuka menolak Tuhan dan mengetepikan Alkitab, jahat lelaki dan semangat daripada kegelapan bergembira dalam mereka pencapaian daripada objek yang sekian lama diingini-kerajaan yang bebas daripada sekatan undang-undang daripada Tuhan.

Karena hukuman terhadap perbuatan jahat tidak dilaksanakan dengan segera, oleh karena itu hati anak-anak manusia ”sepenuhnya tertuju pada mereka untuk melakukan kejahatan”. Pengkhotbah 8:11. Tetapi pelanggaran undang-undang yang adil dan benar pasti mengakibatkan kesengsaraan dan kehancuran. Walaupun tidak dihadapkan dengan segera dengan penghakiman, namun kejahatan manusia pastinya telah menyelesaikan malapetaka mereka. Berabad-abad murtad dan jenayah telah telah harta benda naik kemarahan terhadap yang hari daripada pembalasan;

dan apabila kejahatan mereka penuh, orang-orang yang menghina Tuhan terlambat mengetahui bahawa adalah sesuatu yang menakutkan untuk melemahkan kesabaran ilahi. Roh Tuhan yang menahan, yang memaksa kuasa kejam itu daripada Syaitan, berada dalam keadaan hebat ukuran dikeluarkan, dan dia yang satu-satunya kesenangannya ialah kesengsaraan manusia dibenarkan melakukan kehendaknya. Mereka yang telah memilih perkhidmatan pemberontakan dibiarkan menuai hasilnya sehingga tanah itu dipenuhi dengan jenayah yang terlalu mengerikan untuk dikesan oleh pena. Dari wilayah-wilayah yang

musnah dan kota-kota yang musnah, terdengar jeritan yang mengerikan—seruan kesedihan yang paling pedih. Perancis digegarkan seperti gempa bumi. Agama, undang-undang, ketenteraman sosial, keluarga, negara, dan gereja—semuanya telah dipukul oleh tangan yang tidak saleh yang telah diangkat menentang hukum Tuhan. Benar kata orang bijak itu: "Orang jahat akan jatuh oleh kejahatannya sendiri." "Walaupun seorang pendosa berbuat jahat seratus orang kali, dan masih panjang umurnya pasti saya tahu itu ia hendaklah jadilah baiklah dengan mereka itu rasa takut Tuhan, yang rasa takut sebelum ini dia: tetapi orang jahat tidak akan baik." Amsal

11:5 ; Pengkhotbah 8:12, 13. “Mereka membenci pengetahuan, dan tidak memilih takut akan Tuhan;” “Oleh itu mereka akan makan buah dari cara mereka sendiri, dan kenyang dengan tipu daya mereka sendiri.” Amsal 1:29, 31.

[287] milik Tuhan setia saksi, dibunuh oleh yang menghujat kuasa yang “naik keluar daripada yang tanpa dasar lubang,” adalah bukan panjang kepada kekal senyap. “Setelah tiga setengah hari, Roh kehidupan daripada Tuhan masuk ke dalam mereka, dan mereka berdiri di atas mereka kaki; dan ketakutan yang besar menimpa mereka yang melihat mereka.” Wahyu 11:11. Ia adalah pada tahun 1793 itu dekri yang memansuhkan agama Kristian

dan mengengapikan Bible meluluskan Perhimpunan Perancis. Tiga tahun setengah kemudian resolusi membatalkan ini perintah, dengan demikian pemberian bertolak ansur kepada Kitab Suci, adalah diterima pakai oleh yang sama badan. The dunia berdiri terkejut dengan yang kebesaran daripada rasa bersalah yang telah terhasil daripada a penolakan daripada yang Suci Oracles, dan lelaki dikenali yang keperluan daripada iman dalam Tuhan dan dia perkataan sebagai yang asas daripada kebajikan dan akhlak. Saith yang Tuhan: “Siapa tergesa-gesa awak dicela dan dihujat? dan terhadap siapa punya awak ditinggikan awak suara, dan diangkat naik awak mata pada tinggi? malah

menentang yang suci satu daripada Israel,” Yesaya 37:23. "Oleh itu, lihatlah, saya akan sebab mereka tahu, sekali ini kehendak saya sebab mereka tahu tangan -Ku dan kekuatan-Ku; dan mereka akan mengetahui bahawa nama-Ku ialah Yehuwa.” Yeremia 16:21 , ARV

*Bible dan yang Perancis
Revolusi* 245

Berkenaan yang dua saksi yang nabi mengisytiharkan selanjutnya: “Dan mereka didengari a hebat suara daripada syurga berkata kepada mereka, Datang di atas sini. Dan mereka naik naik kepada syurga dalam a awan; dan mereka musuh melihat mereka.” Wahyu 11:12. Sejak Perancis dibuat peperangan atas Dua saksi Tuhan , mereka telah dihormati tidak pernah sebelumnya. Pada tahun 1804 British and Foreign Bible Society telah dianjurkan. Ini diikuti oleh serupa organisasi, dengan banyak cawangan, atas benua daripada Eropah. Dalam 1816 yang Amerika

Bible Masyarakat diasaskan. Bila yang Inggeris Masyarakat adalah terbentuk, yang Bible telah telah dicetak dan diedarkan dalam lima puluh lidah. Ia mempunyai sejak telah diterjemahkan ke dalam ramai ratusan daripada bahasa dan dialek. (Lihat Lampiran.)

Untuk yang lima puluh tahun sebelumnya 1792, sedikit perhatian adalah diberi kepada kerja daripada asing misi. Tidak baru masyarakat adalah terbentuk, dan terdapat hanya sedikit gereja yang melakukan apa-apa usaha untuk penyebaran [288] agama Kristian dalam kafir tanah. Tetapi ke arah yang dekat daripada yang abad kelapan belas perubahan besar berlaku. Lelaki menjadi tidak berpuas hati

hasil rasionalisme dan menyadari keperluan wahyu ilahi dan agama eksperimen. Dari masa ini kerja-kerja misi asing mencapai pertumbuhan yang tidak pernah berlaku sebelum ini. (Lihat Lampiran.)

The penambahbaikan dalam percetakan mempunyai diberi an dorongan kepada yang kerja mengedarkan Alkitab. Peningkatan kemudahan untuk komunikasi antara berbeza negara, yang terbuka turun daripada kuno halangan prasangka dan eksklusif negara, dan kehilangan kuasa sekular oleh yang paus daripada Rom mempunyai dibuka yang cara untuk yang pintu masuk daripada firman Tuhan. Selama beberapa tahun Bible telah dijual tanpa sekatan di

jalan-jalan Rom, dan kini telah dibawa ke setiap bahagian dunia yang boleh dihuni.

The kafir Voltaire sekali dengan bermegah-megah berkata: “Saya pagi penat daripada mendengar orang ulang itu dua belas lelaki ditubuhkan yang Kristian agama. saya akan buktikan itu satu lelaki mungkin memadai kepada menggulingkan ia.” Generasi telah lulus sejak miliknya kematian.

berjuta-juta mempunyai menyertai dalam yang peperangan atas Alkitab. Tetapi ia adalah begitu jauh daripada dimusnahkan, yang mana ada a ratus dalam milik Voltaire masa, di sana adalah sekarang sepuluh ribu, ya, seratus ribu salinan kitab Tuhan.

Dalam kata-kata an awal Pembaharu

berkenaan yang Kristian gereja, “The Bible adalah andas yang telah memakai banyak tukul.” Firman Tuhan: “Tiada senjata itu ialah terbentuk terhadap awak hendaklah makmur; dan setiap lidah

yang akan bangkit melawan engkau dalam penghakiman hendaklah engkau kutuk.” Yesaya 54:17.

“Firman Tuhan kita akan tetap selama-lamanya.” “Semua perintah-Nya adalah pasti. Mereka berdiri teguh untuk selama-lamanya, dan dilakukan dalam kebenaran dan kejujuran.” Yesaya 40:8 ; Mazmur 111:7, 8. Apa sahaja yang dibina atas yang pihak berkuasa daripada lelaki kehendak jadilah digulingkan; tetapi itu yang diasaskan atas yang batu daripada milik Tuhan tidak berubah perkataan hendaklah berdiri selamanya.

Bab 16 — Bapa Haji

The Inggeris Pembaharu, sementara melepaskan diri yang doktrin daripada romanism, telah dikekalkan ramai daripada itu borang. Justeru walaupun yang kuasa dan akidah Rom ditolak, bukan sedikit dari adat istiadatnya dan upacara adalah diperbadankan ke dalam yang ibadah daripada yang Gereja England. Ia telah mendakwa bahawa perkara-perkara ini bukan perkara hati nurani; bahawa walaupun mereka tidak diperintahkan dalam Kitab Suci, dan oleh itu tidak penting, namun tidak dilarang, mereka secara intrinsik tidak jahat. Pematuhan mereka cenderung untuk menyempitkan jurang yang terpisah

yang diperbaharui gereja-gereja daripada Rom, dan ia adalah mendesak itu mereka akan menggalakkan penerimaan orang Protestan iman oleh Romanis.

Bagi yang konservatif dan berkompromi, hujah-hujah ini nampaknya muktamad. Tetapi di sana adalah yang lain kelas itu lakukan bukan jadi Hakim. Fakta itu ini Kastam “dijaga kepada jambatan habis yang jurang antara Rom dan Reformasi” (Martyn, jilid 5, halaman 22), adalah dalam mereka pandangan a muktamad hujah terhadap pengekatan mereka. Mereka memandangi mereka sebagai lencana perhambaan dari mana mereka telah diserahkan dan kepada mana mereka tidak

mempunyai keinginan untuk kembali. Mereka beralasan itu Tuhan mempunyai dalam miliknya perkataan ditubuhkan yang peraturan pemerintahan miliknya ibadah, dan itu lelaki adalah bukan di kebebasan kepada. Tambah kepada ini atau kepada mengurangkan daripada mereka. The sangat permulaan daripada yang hebat murtad sedang berusaha untuk menambah kuasa Tuhan dengan kuasa [290] gereja. Rom bermula oleh menyuruh apa Tuhan telah bukan dilarang, dan dia tamat oleh melarang apa Dia telah secara eksplisit disuruh.

Ramai yang bersungguh-sungguh ingin kembali kepada kesucian dan kesederhanaan yang bercirikan yang

primitif gereja. mereka dipandang ramai adat istiadat Gereja Inggeris yang ditetapkan sebagai monumen penyembahan berhala, dan mereka tidak dapat dalam hati nurani bersatu dalam penyembahannya. Tetapi gereja, menjadi disokong oleh yang awam pihak berkuasa, akan izin tiada perbezaan pendapat daripada dia borang. Kehadiran atas dia perkhidmatan adalah dikehendaki oleh undang-undang, dan perhimpunan yang tidak dibenarkan untuk ibadat agama adalah dilarang, bawah penalti daripada penjara, buangan, dan kematian.

Pada pembukaan abad ketujuh belas raja yang baru sahaja menaiki takhta England mengisytiharkan tekadnya untuk membuat yang Puritan “akur, atau... hary mereka keluar daripada yang tanah, atau yang lain lebih teruk.”—George Bancroft, *History of the United States of America*, pt. 1, ch. 12, par. 6. Diburu, dianiaya, dan dipenjarakan, mereka boleh membezakan dalam yang masa hadapan tidak janji daripada lebih baik hari, dan ramai menyerah kepada keyakinan bahawa bagi mereka yang akan melayani Tuhan menurut perintah hati nurani mereka, “England telah berhenti untuk selama-lamanya

menjadi tempat tinggal tempat.”—J. G. Palfrey, *Sejarah daripada Baru England*, ch. 3, par.

43. Beberapa orang akhirnya bertekad untuk mencari perlindungan di Belanda. Kesukaran, kerugian, dan penjara dihadapi. Tujuan mereka digagalkan, dan mereka dikhianati ke tangan musuh-musuh mereka. Tetapi ketabahan yang gigih akhirnya menakluki, dan mereka mendapat perlindungan di pantai mesra Republik Belanda.

Dalam mereka penerbangan mereka telah dibiarkan mereka rumah, mereka barang, dan cara mereka daripada rezeki. mereka adalah orang asing dalam a pelik tanah, antara suatu kaum daripada berbeza bahasa dan Kastam.

mereka adalah terpaksa kepada menggunakan pekerjaan baru dan belum dicuba untuk mendapatkan makanan mereka. Lelaki pertengahan umur, WHO telah dibelanjakan mereka nyawa dalam membaja yang tanah, telah sekarang kepada belajar mekanikal perdagangan. Tetapi mereka dengan riang diterima yang keadaan dan hilang tidak masa dalam kemalasan atau mengulang semula. Padahal selalunya tersepit dengan [291] kemiskinan, mereka bersyukur kepada Tuhan untuk nikmat yang masih diberikan kepada mereka dan dijumpai mereka kegembiraan dalam tidak diganggu rohaniah perjamuan. “Mereka tahu mereka adalah jemaah haji, dan tidak melihat banyak perkara

itu, tetapi terangkat naik mereka mata kepada syurga, mereka tersayang negara, dan senyap semangat mereka.”—Bancroft, pt. 1, ch. 12, par. 15.

Di tengah-tengah pengasingan dan kesusahan cinta dan iman mereka menjadi kuat. Mereka mempercayai janji-janji Tuhan, dan Dia tidak mengingkari mereka pada masa yang diperlukan. Malaikat-malaikatnya berada di sisi mereka, untuk menggalakkan dan menyokong mereka. Dan apabila tangan Tuhan seolah-olah menunjuk ke arah mereka laut, ke a tanah di mana mereka mungkin dijumpai untuk diri mereka sendiri a negara, dan meninggalkan kepada anak-anak mereka warisan

berharga kebebasan beragama, mereka maju, tanpa mengecil, di jalan pemeliharaan.

Tuhan telah mengizinkan pencobaan datang ke atas umat-Nya untuk mempersiapkan mereka bagi menggenapi maksud rahmat-Nya terhadap mereka. The gereja telah telah dibawa rendah, itu dia mungkin jadilah ditinggikan. Tuhan adalah kira-kira kepada paparan miliknya kuasa dalam dia bagi pihak, kepada memberi kepada yang dunia lain bukti itu Dia kehendak bukan tinggalkan mereka WHO amanah dalam Dia.

Jemaah haji Bapa 249

Dia telah menolak peristiwa-peristiwa untuk menyebabkan kemurkaan Iblis dan rancangan jahat orang-orang jahat untuk memajukan kemuliaan-Nya dan membawa umat-Nya ke tempat yang aman. Penganiayaan dan pengasingan membuka jalan menuju kebebasan.

Apabila pertama kali dikekang untuk berpisah daripada Gereja Inggeris, Puritan telah menyertai diri mereka sendiri bersama-sama oleh a sungguh-sungguh perjanjian, sebagai milik Tuhan percuma orang, “kepada Jalan bersama-sama dalam semua miliknya cara dibuat diketahui atau kepada jadilah dibuat diketahui kepada mereka.”—J. Brown, *The Jemaah haji*

Bapa, muka surat 74. Inilah semangat reformasi yang sebenar, prinsip penting Protestantisme. Ia adalah dengan ini tujuan itu yang Jemaah haji berlepas dari Belanda untuk mencari rumah di Dunia Baru. John Robinson, pastor mereka, yang telah dihalang untuk menyertai mereka, dalam ucapan perpisahannya kepada orang buangan berkata:

“Saudara-saudara, kita sekarang sudah lama berpisah, dan Tuhan mengetahui sama ada saya hendaklah hidup pernah kepada lihat awak muka lebih. Tetapi sama ada yang Tuan hath dilantik ia atau tidak, saya caj awak sebelum ini Tuhan dan miliknya [292] malaikat yang diberkati untuk mengikutiku tidak lebih jauh daripada

yang saya ikuti Kristus.

Jika Tuhan sepatutnya mendedahkan apa sahaja kepada awak oleh mana-mana lain alat daripada Miliknya, bersiaplah untuk menerimanya seperti biasa untuk menerima apa-apa kebenaran dari pelayanan saya; kerana saya sangat yakin bahawa Tuhan mempunyai lebih banyak kebenaran dan terang yang akan terbit dari firman-Nya yang kudus.”—Martyn 5:70.

“Untuk saya bahagian, saya tidak boleh secukupnya meratap yang syarat daripada yang diperbaharui gereja, WHO adalah datang kepada a tempoh dalam agama, dan akan pergi pada masa ini tidak lebih jauh daripada instrumen reformasi mereka. The

Lutheran tidak boleh jadilah dilukis kepada pergi di luar apa Luther gergaji;... dan yang Calvinis, awak lihat, tongkat cepat di mana mereka adalah dibiarkan oleh hebat itu lelaki daripada Tuhan, yang belum melihat semua perkara. Ini adalah kesengsaraan yang banyak jadilah meratap; untuk walaupun mereka adalah terbakar dan bersinar lampu dalam mereka masa, belum lagi mereka ditembusi bukan ke dalam yang keseluruhan penasihat daripada Tuhan, tetapi telah mereka sekarang hidup, akan jadilah sebagai sanggup kepada peluk selanjutnya terang seperti yang pertama kali mereka terima.”—D. Neal, *Sejarah Puritan* 1:269.

“Ingatlah perjanjian gerejamu, di mana kamu telah bersetuju untuk berjalan dalam semua yang cara daripada yang Tuan, dibuat atau kepada jadilah dibuat diketahui kepada kamu. Ingatlah janji dan perjanjianmu dengan Tuhan dan satu sama lain, kepada menerima apa-apa sahajalah ringan dan kebenaran hendaklah jadilah dibuat diketahui kepadamu dari firman-Nya yang tertulis; tetapi dengan itu, ambil perhatian, saya merayu kepada anda, apa awak menerima untuk kebenaran, dan bandingkan ia dan timbang ia dengan kitab suci yang lain daripada kebenaran sebelum ini awak terima ia; untuk ia ialah bukan mungkin yang

Kristian dunia sepatutnya datang jadi kebelakangan ini keluar daripada sebegitu tebal kegelapan antikristus, dan kesempurnaan penuh pengetahuan itu akan terpancar sekali gus.”—Martyn, vol. 5, ms 70, 71.

Keinginan untuk kebebasan hati nuranilah yang mengilhami Jemaah Haji kepada berani yang bahaya daripada yang panjang perjalanan seberang yang laut, kepada bertahan kesusahan dan bahaya daripada yang padang gurun, dan dengan milik Tuhan berkat kepada berbaring, pada yang pantai daripada Amerika, yang asas daripada a besar bangsa.

[293] Walaupun jujur dan takut akan

Tuhan, Jemaah Haji belum lagi memahami prinsip besar kebebasan beragama. Kebebasan yang mereka korbankan begitu banyak untuk menjamin diri mereka, mereka tidak sama-sama sedia kepada pemberian kepada yang lain. “Sangat beberapa, malah daripada yang pemikir dan moralis terulung abad ketujuh belas, mempunyai sebarang konsep yang adil daripada itu hebat prinsip, yang hasil daripada yang Baru Perjanjian, yang mengakui Tuhan sebagai hakim tunggal iman manusia.”— *Ibid.* 5:297. Doktrin bahawa Tuhan telah memberikan hak kepada gereja untuk mengawal hati nurani, dan untuk menentukan dan menghukum bidaah, adalah salah satu paling secara

mendalam berakar umbi daripada paus kesilapan. manakala yang Pembaharu menolak akidah Rom, mereka tidak sepenuhnya bebas daripada semangat intoleransinya. The padat kegelapan dalam yang, melalui yang panjang zaman pemerintahannya, kepausan telah menyelubungi semua Kristian, masih belum dilesapkan sepenuhnya. Kata salah seorang menteri terkemuka di tanah jajahan itu daripada Massachusetts Bay: "Ia adalah bertolak ansur itu dibuat yang antichristian dunia; dan yang gereja tidak pernah mengambil kemudharatan oleh yang hukuman terhadap bidaah."— *Ibid.*, jld. 5, hlm. 335. Peraturan itu telah diterima pakai oleh penjajah bahawa hanya ahli gereja

yang harus bersuara dalam kerajaan awam. Semacam gereja negeri telah dibentuk, semua orang dikehendaki menyumbang kepada sokongan paderi, dan pembesar diberi kuasa untuk menindas bidaah. Oleh itu kuasa sekular berada di tangan gereja. Tidak lama kemudian langkah-langkah ini membawa kepada hasil yang tidak dapat dielakkan-penganiayaan.

sebelas tahun selepas yang penanaman daripada yang pertama tanah jajahan, roger Williams datang kepada yang Baru dunia. Suka yang awal Jemaah haji dia datang kepada menikmati kebebasan beragama; tetapi, tidak seperti mereka, dia melihat—apa yang dilihat oleh segelintir orang pada

zamannya—bahawa kebebasan ini adalah hak yang tidak boleh diketepikan oleh semua, walau apa pun kepercayaan mereka. Dia adalah seorang yang sungguh-sungguh mencari kebenaran, dengan Robinson berpendapat mustahil bahawa semua cahaya dari Tuhan perkataan telah belum lagi telah menerima. Williams “adalah yang pertama orang secara moden Kristian kepada menubuhkan awam kerajaan pada yang doktrin daripada

Jemaah haji Bapa 251

yang kebebasan daripada hati nurani, yang kesaksamaan daripada pendapat sebelum ini yang undang-undang.”— [294]

Bancroft, pt. 1, ch. 15, par. 16. Dia diisytiharkan ia kepada jadilah yang kewajipan majistret untuk menghalang jenayah, tetapi tidak pernah mengawal hati nurani. “Orang awam atau majistret boleh memutuskan,” katanya, “apa yang patut daripada manusia kepada manusia; tetapi apabila mereka cuba menetapkan tugas seorang lelaki kepada Tuhan, mereka tidak pada tempatnya, dan tidak boleh ada keselamatan; kerana jelas bahawa jika majistret mempunyai kuasa, dia boleh menetapkan satu set pendapat atau

kepercayaan hari ini dan satu lagi esok; seperti yang telah dilakukan di England oleh raja dan permaisuri yang berbeza, dan oleh paus dan dewan yang berbeza dalam Gereja Rom; supaya kepercayaan itu akan menjadi timbunan kekeliruan.”—Martyn, vol. 5, hlm. 340.

Kehadiran di yang perkhidmatan daripada yang ditubuhkan gereja adalah dikehendaki di bawah hukuman denda atau penjara. “Williams menolak undang-undang; undang-undang terburuk dalam kod bahasa Inggeris adalah yang tidak menguatkuasakan kehadiran ke atas gereja paroki. Untuk memaksa manusia bersatu dengan kepercayaan yang berbeza, dia menganggap

sebagai pencabulan hak semula jadi mereka secara terbuka; menyeret orang yang tidak beragama dan tidak mahu menyembah kepada umum, nampaknya sahaja suka memerlukan kepura-puraan 'Tidak satu sepatutnya terikat untuk menyembah, atau,' tambahannya, 'untuk mengekalkan ibadah, bertentangan dengan persetujuannya sendiri.' 'Apa!' seru antagonisnya, kagum dengan ajarannya, 'adalah bukan yang buruh layak daripada miliknya upah?' 'Ya,' menjawab dia, 'daripada mereka yang mengupahnya.'" —Bancroft, pt. 1, ch. 15, par. 2.

roger Williams adalah dihormati dan tercinta sebagai a setia menteri, seorang lelaki yang mempunyai

anugerah yang jarang berlaku, integriti yang tidak tergoyahkan dan kebajikan sejati; belum lagi miliknya tabah penafian daripada yang betul daripada awam majistret kepada kuasa atas yang gereja, dan miliknya permintaan untuk keagamaan kebebasan, boleh bukan bertolak ansur. The permohonan daripada ini baru doktrin, ia adalah didesak, akan “menumbangkan yang asas negeri dan kerajaan daripada yang negara.”— *Ibid.*, pt. 1, ch. 15, par. 10. Dia adalah dijatuhkan hukuman kepada buang negeri dari koloni, dan, akhirnya, untuk mengelakkan ditangkap, dia terpaksa melarikan diri, di tengah- tengah sejuk dan ribut daripada musim sejuk, ke dalam yang tidak putus hutan.

“Selama empat belas minggu,” dia berkata, “saya amat dilanda kepahitan musim, tidak mengetahui apa yang dimaksudkan dengan roti atau katil.” Tetapi “burung gagak [295] memberi saya makan di padang gurun,” dan pokok berlubang sering menghidangkannya selama tempat perlindungan.—Martyn, vol. 5, hlm. 349, 350. Oleh itu dia meneruskan penerbangannya yang menyakitkan melalui salji dan hutan tanpa jejak, sehingga dia menemuinya tempat perlindungan dengan an India suku kaum yang keyakinan diri dan kasih sayang dia telah menang semasa berusaha untuk mengajar mereka kebenaran injil.

membuat miliknya cara di terakhir, selepas bulan daripada ubah dan mengembara, ke pantai Teluk Narragansett, di sana dia meletakkan asas keadaan pertama zaman moden yang dalam erti kata sepenuhnya mengenali betul daripada keagamaan kebebasan. The asas prinsip daripada milik Roger Williams tanah jajahan adalah “itu setiap lelaki sepatutnya mempunyai kebebasan kepada menyembah Tuhan menurut cahaya hati nurani-Nya sendiri.”— *Ibid.*, vol. 5, hlm. 354. Negeri kecilnya, Rhode Island, menjadi suaka orang yang tertindas, dan ia meningkat dan makmur sehingga prinsip

asasnya—kebebasan sivil dan beragama—menjadi batu asas Republik Amerika.

Dalam dokumen lama yang besar yang telah ditetapkan oleh nenek moyang kita sebagai mereka bil daripada hak-hak Pengisytiharan daripada Kemerdekaan-mereka mengisytiharkan: “Kami menganggap kebenaran ini terbukti dengan sendirinya, bahawa semua manusia diciptakan sama; itu mereka adalah diwakafkan oleh mereka Pencipta dengan pasti hak yang tidak boleh dipisahkan; bahawa di antaranya adalah kehidupan, kebebasan, dan pengejaran kebahagiaan.” Dan Perlembagaan menjamin, dalam istilah yang paling jelas, yang tidak boleh

dicabuli daripada hati nurani: “Tidak keagamaan ujian hendaklah pernah jadi diperlukan sebagai a kelayakan kepada mana-mana pejabat atau awam amanah bawah Bersatu Negeri.”

“Kongres hendaklah buat tidak undang-undang menghormati an penubuhan daripada agama, atau melarang yang percuma senaman daripadanya.”

“The pembingklai daripada yang Perlembagaan dikenali yang abadi prinsip bahawa hubungan manusia dengan Tuhannya berada di atas undang-undang manusia, dan hak nuraninya tidak boleh dipisahkan. Penaakulan tidak diperlukan untuk menetapkan kebenaran ini; kita menyedarinya dalam dada kita sendiri.

Kesedaran inilah yang, bertentangan dengan undang-undang manusia, telah mengekalkan begitu banyak syahid dalam siksaan dan api. Mereka merasakan bahawa tugas mereka kepada Tuhan adalah atasan kepada manusia enakmen, dan itu lelaki boleh senaman

[296] tiada kuasa ke atas hati nurani mereka. Ia adalah prinsip bawaan yang tidak dapat dihapuskan oleh apa-apa.”—Dokumen Kongres (AS), No. siri 200, dokumen No. 271.

Sebagai yang perkhabaran sebar melalui yang negara daripada Eropah, daripada a tanah di mana setiap lelaki mungkin nikmatilah yang buah-buahan daripada miliknya sendiri buruh dan patuh sabitan itu daripada

miliknya sendiri hati nurani,
beribu-ribu berpusu-pusu kepada yang
pantai Dunia Baru. Koloni
berkembang pesat. “Massachusetts,
oleh istimewa undang-undang,
ditawarkan percuma selamat datang
dan bantuan, di yang awam kos,
kepada orang Kristian daripada
mana-mana kewarganegaraan WHO
mungkin terbang di luar yang Atlantik
'untuk melarikan diri daripada
peperangan atau kelaparan, atau
penindasan penganiaya mereka.'
Justeru yang pelarian dan yang
tertindas adalah, oleh undang-undang,
dibuat yang

Jemaah haji Bapa 253

tetamu daripada yang komanwel.”—Martyn, jld. 5, hlm. 417. Dalam dua puluh tahun daripada yang pertama mendarat di Plymouth, seberapa banyak ribu Jemaah haji telah menetap di New England.

Kepada selamat yang objek yang mereka dicari, “mereka adalah kandungan untuk mendapatkan sara hidup kosong dengan kehidupan berjimat cermat dan bekerja keras. Mereka tidak bertanya apa-apa daripada yang tanah tetapi yang munasabah pulangan daripada mereka sendiri buruh. Tidak keemasan penglihatan melemparkan a menipu halo sekeliling mereka laluan. mereka

berpuas hati dengan kemajuan politik sosial mereka yang perlahan tetapi stabil. Mereka dengan sabar menanggung kekurangan di padang gurun, menyiram pohon kebebasan dengan air mata mereka, dan dengan keringat di dahi mereka, sehingga ia berakar dalam-dalam di tanah.”

Alkitab dipegang sebagai asas iman, sumber kebijaksanaan, dan piagam kebebasan. Asas-asasnya diajar dengan tekun di rumah, di sekolah, dan di gereja, dan buah-buahnya nyata. dalam berjimat cermat, kepintaran, kesucian, dan kesederhanaan. Satu mungkin jadilah untuk tahun a penghuni dalam yang Puritan penyelesaian, “dan bukan berjumpa dengan pemabuk, atau

mendengar sumpah, atau bertemu pengemis.”—Bancroft, pt. 1, ch. 19, par. 25. Ia adalah ditunjukkan itu yang prinsip daripada yang Bible adalah paling pasti perlindungan daripada Nasional kehebatan. The lemah dan koloni terpencil berkembang kepada a konfederasi daripada berkuasa negeri, dan yang dunia ditandai dengan tertanya-tanya yang kedamaian dan kemakmuran daripada “a gereja tanpa paus, dan negara tanpa raja.”

Tetapi secara berterusan semakin meningkat nombor adalah tertarik kepada yang pantai [297] Amerika, digerakkan oleh motif secara meluas Berlainan daripada mereka daripada yang pertama Jemaah haji. Padahal yang primitif iman dan kesucian

dilakukan yang meluas dan acuan kuasa, belum lagi itu pengaruh menjadi kurang dan semakin berkurangan apabila bilangan mereka yang hanya mencari keuntungan duniawi semakin bertambah.

Peraturan yang diterima pakai oleh penjajah awal, membenarkan hanya ahli gereja untuk mengundi atau memegang jawatan dalam kerajaan awam, dipimpin kepada paling merosakkan keputusan. ini mengukur telah telah diterima sebagai cara untuk memelihara kesucian negara, tetapi ia mengakibatkan kerosakan gereja. Satu profesion makhluk agama yang syarat daripada hak mengundi dan pegangan pejabat, banyak, digerakkan semata-mata oleh motif daripada

duniawi dasar, bersatu dengan yang gereja tanpa satu perubahan daripada hati. Justeru yang gereja-gereja datang kepada terdiri, kepada a sebahagian besar, orang yang tidak bertaubat; dan bahkan dalam pelayanan adalah mereka yang bukan sahaja diadakan kesilapan daripada doktrin, tetapi WHO adalah jahil daripada yang

memperbaharui kuasa daripada yang suci semangat. Justeru sekali lagi adalah menunjukkan hasil yang jahat, yang sering disaksikan dalam sejarah gereja dari zaman Constantine hingga sekarang, cubaan untuk membina gereja. oleh yang bantuan daripada yang negeri, daripada menarik kepada yang sekular kuasa dalam sokongan daripada yang injil daripada Dia WHO mengisytiharkan: “Saya kerajaan ialah bukan ini dunia.” John 18:36. The kesatuan daripada yang gereja dengan yang negeri, menjadi ijazah tidak pernah jadi sedikit, sementara ia mungkin muncul kepada bawak yang dunia yang lebih dekat kepada yang

gereja, tidak dalam realiti tetapi bawak yang gereja lebih dekat kepada dunia.

Prinsip besar yang begitu mulia dianjurkan oleh Robinson dan Roger Williams, itu kebenaran ialah progresif, itu Kristian sepatutnya berdiri bersedia untuk menerima semua terang yang mungkin bersinar dari firman Allah yang kudus, telah hilang dari pandangan oleh keturunan mereka. Jemaat-jemaat Protestan di Amerika,—dan juga gereja-gereja di Eropah—yang sangat diutamakan dalam menerima berkat-berkat Reformasi, gagal untuk maju ke hadapan dalam jalan pembaharuan. Walaupun beberapa orang yang setia bangkit, dari semasa ke semasa, untuk mengisytiharkan kebenaran baru dan

mendedahkan kesilapan yang telah lama dihargai, majoriti, seperti yang Yahudi dalam milik Kristus hari atau yang papists dalam yang masa daripada Luther, adalah

[298] berpuas hati untuk percaya seperti yang telah dipercayai oleh nenek moyang mereka dan hidup seperti mereka telah hidup. Oleh itu agama sekali lagi merosot menjadi formalisme; dan kesilapan dan khurafat yang akan diketepikan sekiranya gereja terus berjalan dalam terang firman Tuhan, dipelihara dan dihargai. Justeru yang semangat diilhamkan oleh yang Reformasi beransur-ansur mati keluar, sehingga di sana adalah hampir sebagai hebat perlukan daripada pembaharuan dalam

yang Gereja-gereja Protestan seperti dalam Gereja Rom pada zaman Luther. Terdapat keduniawian dan kemalasan rohani yang sama, penghormatan yang serupa terhadap pendapat manusia, dan penggantian teori manusia untuk ajaran firman Tuhan.

The lebar peredaran daripada yang Bible dalam yang awal bahagian daripada yang abad kesembilan belas, dan terang besar yang dipancarkan ke atas dunia, tidak diikuti oleh kemajuan yang sepadan dalam pengetahuan tentang kebenaran yang diwahyukan, atau dalam percubaan agama. Syaitan boleh tidak, sebagai dalam bekas berabad-abad, jagalah firman Tuhan daripada orang ramai; ia telah

diletakkan dalam jangkauan daripada semua; tetapi dalam pesanan masih kepada capai miliknya objek, dia dipimpin ramai ke nilai ia tetapi dengan ringan. Lelaki diabaikan kepada cari yang kitab suci, dan dengan itu mereka terus menerima tafsiran palsu, dan menghargai doktrin yang tidak mempunyai asas dalam Alkitab.

Jemaah haji Bapa 255

Melihat yang kegagalan daripada miliknya usaha kepada hancur keluar yang kebenaran oleh penganiayaan, Syaitan telah sekali lagi menggunakan rancangan kompromi yang membawa kepada kemurtadan besar dan pembentukan Jemaat Rom. Dia telah mendorong orang Kristian untuk bersekutu dengan mereka, bukan sekarang dengan orang-orang kafir, tetapi dengan mereka yang, dengan pengabdian mereka kepada perkara-perkara dunia ini, telah membuktikan diri mereka sebagai benar-benar penyembah berhala seperti penyembah patung-patung. Dan keputusan kesatuan ini tidak

kurang buruknya sekarang daripada dalam bekas umur; kebanggaan dan berlebih-lebihan adalah dipupuk di bawah bertopeng daripada agama, dan yang gereja-gereja menjadi rosak. Syaitan terus menyelewengkan doktrin Alkitab, dan tradisi yang memusnahkan berjuta-juta orang telah berakar umbi. Gereja menegakkan dan mempertahankan tradisi ini, bukannya memperjuangkan “iman yang pernah diserahkan kepada orang-orang kudus.” Oleh itu telah merendahkan prinsip untuk yang yang Pembaharu telah selesai dan menderitanya jadi banyak.

Bab 17 — Heralds daripada yang Pagi

Salah satu kebenaran yang paling khidmat namun paling mulia yang diungkapkan dalam Alkitab ialah tentang kedatangan Kristus yang kedua kali untuk menyelesaikan pekerjaan penebusan yang agung. Kepada umat Allah yang berziarah, yang telah lama tinggal untuk tinggal di “daerah dan bayang-bayang maut,” harapan yang berharga dan membangkitkan kegembiraan diberikan dalam janji penampakan-Nya, yang merupakan “kebangkitan dan kehidupan,” untuk “membawa pulang. sekali lagi dia dibuang.” Doktrin kedatangan kedua

adalah pokok utama Kitab Suci. Sejak hari ketika pasangan pertama berpaling dari Eden, anak-anak beriman telah menunggu kedatangan Yang Dijanjikan untuk memecahkan kuasa pemusnah dan membawa mereka kembali ke Firdaus yang hilang. Orang-orang kudus dahulu kala menantikan kedatangan Mesias dalam kemuliaan, sebagai penyempurnaan pengharapan mereka. Henokh, hanya keturunan ketujuh dari mereka yang tinggal di Eden, dia yang selama tiga abad di bumi berjalan bersama Tuhannya, diizinkan untuk melihat dari jauh kedatangan Pembebas. “Lihatlah,” dia menyatakan, “Tuhan datang dengan beribu-ribu orang kudus-Nya, untuk melaksanakan

penghakiman atas semua orang.”

Yudas 14, 15. Patriark Ayub pada malam penderitaannya berseru dengan kepercayaan yang tidak tergoyahkan: “Aku tahu, bahwa Penebusku hidup, dan bahwa Ia akan berdiri di atas bumi pada akhir zaman:... dalam tubuhku aku akan melihat Tuhan : yang akan Kulihat sendiri, dan mataku akan melihatnya, dan bukan orang lain.”
Ayub 19:25-27.

[299] Kedatangan Kristus untuk mengantarkan pemerintahan kebenaran telah mengilhami ucapan-ucapan yang paling agung dan berapi-api dari para penulis suci. Para penyair dan nabi dalam Alkitab telah memikirkannya dengan kata-kata yang bercahaya dengan api cakerawala.

Pemazmur menyanyikan tentang kuasa dan keagungan Raja Israel: “Dari Sion, keindahan yang sempurna, Allah bercahaya. Tuhan kita akan datang, dan tidak akan berdiam diri.... Dia hendaklah panggilan kepada yang syurga daripada atas, dan kepada yang bumi, itu Dia boleh menghakimi umat-Nya.” Mazmur 50:2-4.

“Hendaklah langit bersukacita, dan bumi bersukacita... di hadapan Tuhan: kerana Dia datang, kerana Dia datang untuk menghakimi bumi: Dia akan menghakimi dunia dengan kebenaran, dan manusia dengan kebenaran-Nya.” Mazmur 96:11-13.

Bentara daripada yang Pagi
257

Nabi Yesaya berkata: “Bangunlah dan bersorak-soraklah, hai kamu yang diam di dalam debu, sebab embunmu seperti embun tumbuh-tumbuhan, dan bumi akan mengeluarkan yang mati.” “Orang-orangmu yang mati akan hidup, bersama-sama dengan mayatku mereka akan bangkit.” “Dia akan menelan maut dalam kemenangan; dan Tuhan Allah akan lap jauh air mata daripada dimatikan semua muka; dan yang menegur daripada miliknya rakyat hendaklah Dia ambil jauh daripada dimatikan semua yang bumi: untuk yang Tuan hath dituturkan ia. Dan akan dikatakan pada hari itu,

Sesungguhnya, inilah Tuhan kita; kita telah menantikan Dia, dan Dia akan menyelamatkan kita: inilah Tuhan; kita telah menantikan Dia, kita akan bersukacita dan bersorak-sorak dalam keselamatan-Nya.” Yesaya 26:19 ; 25:8, 9.

Dan Habakuk, terharu dalam penglihatan kudus, melihat penampakan-Nya. “Tuhan datang dari Teman, dan Yang Kudus dari Gunung Paran. Kemuliaan-Nya meliputi langit, dan bumi penuh dengan pujian-Nya. Dan cahaya-Nya adalah seperti cahaya.” “Dia berdiri dan mengukur bumi: Dia melihat, dan memandu terbelah yang negara; dan yang kekal abadi gunung adalah bertaburan, yang berkekalan bukit lakukan busur:

miliknya cara adalah yang kekal.”

“Engkau menunggangi kuda-Mu dan kereta penyelamat-Mu.” “The pergunungan melihat awak, dan mereka menggeletar: yang dalam dilafazkan

miliknya suara, dan diangkat naik
miliknya tangan pada tinggi. The matahari dan bulan berdiri

masih di tempat kediaman mereka:
dengan cahaya anak panah-Mu mereka
pergi, [301]

dengan kilauan tombak-Mu yang
berkilauan.” “Engkau telah keluar untuk
menyelamatkan umat-Mu, bahkan untuk
keselamatan bersama orang yang Engkau
urapi.” Habakuk 3:3, 4, 6, 8, 10, 11, 13.

Ketika Juruselamat hampir
dipisahkan daripada

murid-murid-Nya, Dia terhibur mereka dalam mereka kesedihan dengan yang jaminan itu Dia akan datang sekali lagi: “Biarlah bukan awak hati jadilah bermasalah. Dalam saya milik ayah rumah banyak rumah agam.... Saya pergi untuk menyediakan tempat untuk awak. Dan jika Aku pergi dan menyediakan tempat bagimu, Aku akan datang kembali dan menerima kamu kepada-Ku.” John 14:1-3. “The Anak lelaki daripada lelaki hendaklah datang dalam miliknya kemuliaan, dan semua malaikat yang kudus bersama-Nya.” “Pada waktu itu Ia akan bersemayam di atas takhta kemuliaan-Nya, dan di hadapan-Nya semua bangsa akan dikumpulkan.”

Matthew 25:31, 32.

Malaikat-malaikat yang tinggal di atas Zaitun selepas kenaikan Kristus mengulangi kepada murid-murid janji kedatangan-Nya: “Yesus ini , yang terangkat ke sorga daripada kamu, akan *datang* dengan cara yang sama seperti kamu telah melihat Dia naik ke sorga.” Kisah 1:11. Dan rasul Paulus, bercakap melalui Roh Ilham, bersaksi: “Tuhan *dirinya sendiri* hendaklah turun daripada syurga dengan a jerit, dengan yang suara

daripada yang Malaikat Agung, dan dengan yang trump daripada Tuhan.” 1 Tesalonika 4:16. Kata nabi Patmos: “Lihat, Dia datang dengan awan; dan setiap mata akan melihat Dia.” Wahyu 1:7.

Mengenai kedatangan-Nya berkelompok kemuliaan “pemulihan segala sesuatu, yang Tuhan hath dituturkan oleh yang mulut daripada semua miliknya suci nabi sejak yang dunia bermula.” Perbuatan 3:21. Kemudian yang berpanjangan peraturan kejahatan akan dilanggar; “kerajaan dunia ini” akan menjadi “kerajaan kerajaan daripada Tuhan kita, dan milikNya Kristus; dan dia

akan memerintah selama-lamanya.”

Wahyu 11:15. “Kemuliaan Tuhan akan dinyatakan, dan semua manusia akan melihatnya bersama-sama.” “Tuhan Tuhan akan menyebabkan kebenaran dan pujian kepada musim bunga seterusnya sebelum ini semua yang bangsa-bangsa.” Dia akan menjadi “mahkota kemuliaan, dan mahkota keindahan, bagi sisa umat-Nya.”

Yesaya 40:5 ; 61:11 ; Yesaya 28:5.

[302] Pada masa itulah kerajaan Mesias yang damai dan telah lama diingini akan didirikan di bawahnya seluruh syurga. “Tuhan akan keselesaan Zion: Dia kehendak keselesaan semua dia membazir tempat; dan Dia akan menjadikan padang gurunnya seperti Eden, dan padang gurunnya seperti

taman Tuhan.” “Kemuliaan Lebanon akan diberikan kepadanya, keagungan Carmel dan Sharon.” “Awak hendaklah tidak lebih jadilah diistilahkan Ditinggalkan; tidak juga hendaklah awak tanah mana-mana lebih jadilah diistilahkan Sunyi: tetapi awak akan disebut Kesukaan-Ku, dan negerimu Beulah.” “Seperti pengantin lelaki bergembira habis yang pengantin perempuan, jadi hendaklah awak Tuhan bergembiralah habis awak.” Yesaya 51:3 ; 35:2 ; 62:4, 5 , jidar.

Kedatangan Tuhan telah menjadi pengharapan-Nya yang benar dalam segala zaman pengikut. The milik Jerusalem perpisahan janji atas Zaitun, itu Dia akan datang lagi,

menerangi masa depan murid-murid-Nya, memenuhi mereka hati dengan kegembiraan dan harapan itu kesedihan boleh bukan memadamkan mahupun ujian malap. Di tengah penderitaan dan penganiayaan, “kemunculan Tuhan yang agung dan kami Penyelamat Yesus Kristus” adalah yang “diberkati harapan.” Ketika orang Kristian Tesalonika dipenuhi dengan kesedihan ketika mereka menguburkan orang yang mereka kasihi, yang berharap untuk hidup untuk menyaksikan kedatangan Tuhan, Paul, mereka cikgu, menunjuk mereka kepada yang kebangkitan, kepada ambil tempat di yang milik Juruselamat kedatangan. Kemudian yang mati dalam Kristus

sepatutnya bangkitlah, dan bersama-sama dengan orang-orang yang hidup diangkat untuk bertemu Tuhan di udara. “Dan jadi,” dia berkata, "hendaklah kita pernah jadilah dengan yang Tuan. Oleh itu keselesaan satu yang lain dengan ini perkataan.” 1 Tesalonika 4:16-18.

hidup berbatu Patmos yang tercinta murid mendengar yang janji, “Pasti saya datang cepat,” dan miliknya rindu tindak balas suara yang solat daripada yang

Bentara daripada yang Pagi
259

gereja dalam semua dia ziarah, “Malah jadi, datang, Tuan Yesus.” Wahyu-tion 22:20.

daripada yang penjara bawah tanah, yang pancang, yang perancah, di mana orang suci dan martir yang menyaksikan kebenaran, turun berabad-abad lafaz iman dan harapan mereka. Menjadi "diyakinkan akan kebangkitan peribadi-Nya, dan akibatnya mereka sendiri pada kedatangan-Nya, untuk tujuan ini," kata seorang daripada ini orang Kristian, “mereka dihina kematian, dan adalah dijumpai akan menjadi atas itu.”—Daniel T. Taylor, *The*

Memerintah daripada Kristus pada bumi: atau, Suara daripada gereja dalam semua Umur, muka surat 33. Mereka sanggup [303] untuk turun ke kubur, supaya mereka "bangkit bebas." - Ibid., halaman 54. Mereka memandang untuk yang "Tuan kepada datang daripada syurga dalam yang awan dengan yang kemuliaan daripada miliknya ayah," "membawa kepada yang cuma yang kali daripada kerajaan itu." The Waldenses dihargai yang sama iman.— Ibid., muka surat 129-132. Wycliffe memandang ke hadapan kepada yang milik Penebus muncul sebagai harapan gereja.— Ibid., halaman 132-134.

Luther menyatakan: "Aku

meyakinkan diriku sesungguhnya, bahwa hari penghakiman tidak akan datang genap tiga ratus tahun. Tuhan tidak akan, tidak boleh, menderita jahat ini dunia lebih lama." "Hari yang hebat ialah melukis dekat dalam yang yang kerajaan daripada kekejian hendaklah jadilah terbalik."— *Ibid.*, halaman 158, 134.

"Dunia tua ini tidak jauh dari penghujungnya," kata Melanchthon. Calvin meminta orang Kristian "jangan teragak-agak, dengan bersungguh-sungguh menginginkan hari kedatangan Kristus sebagai peristiwa yang paling menguntungkan;" dan menyatakan bahwa "seluruh keluarga orang beriman akan berjaga-jaga pada hari

itu.” “Kita mesti lapar akan Kristus, kita mesti mencari, merenung,” katanya, “sampai fajar hari besar itu, ketika Tuhan kita akan menyatakan sepenuhnya kemuliaan kerajaan-Nya.”— *Ibid.*, halaman 158, 134.

“Bukankah Tuhan Yesus telah meninggikan tubuh kita ke surga?” kata Knox, Pembaharu Scotch, “dan adakah Dia tidak akan kembali? Kami tahu bahawa Dia akan kembali, dan itu dengan ekspedisi.” Ridley dan Latimer, yang menyerahkan nyawa mereka untuk kebenaran, memandang dalam iman untuk kedatangan Tuhan. Ridley menulis: “The dunia tanpa keraguan-ini saya buat percaya, dan Oleh itu saya katakan ia-menarik

kepada an tamat. biarlah kami dengan John, yang hamba kepada Tuhan, menangis dalam kami hati kepada kami Penyelamat Kristus, datang, Tuan Yesus, datanglah.”— *Ibid.*, halaman 151, 145.

“Pemikiran tentang kedatangan Tuhan,” kata Baxter, “adalah yang paling manis dan menggembirakan kepada saya.”—Richard Baxter, *kerja*, jld. 17, hlm. 555. “Ia ialah yang kerja daripada iman dan yang watak daripada miliknya orang suci kepada

mengasihi kedatangan-Nya dan menantikan pengharapan yang diberkati itu.” “Jika kematian adalah musuh terakhir yang akan dibinasakan pada kebangkitan, kita boleh belajar bagaimana bersungguh-sungguh orang beriman sepatutnya panjang dan berdoa untuk yang kedua datang

[304] daripada Kristus, bila ini penuh dan muktamad penaklukan hendaklah jadilah dibuat.” — *Ibid.*, jld. 17, hlm. 500. “Ini ialah yang hari itu semua orang beriman sepatutnya panjang, dan harapan, dan tunggu untuk, sebagai menjadi yang pencapaian daripada semua yang kerja daripada mereka penebusan, dan semua yang

keinginan dan usaha daripada mereka jiwa-jiwa.” “Segeralah, O Tuan, ini diberkati hari!”— *Ibid.*, jld. 17, ms 182, 183. Demikianlah harapan gereja kerasulan, "gereja di padang gurun," dan para Pembaharu.

Nubuatan bukan sahaja meramalkan cara dan tujuan kedatangan Kristus, tetapi hadiah token oleh yang lelaki adalah kepada tahu bila ia dekat. Berkata Yesus: “Di sana hendaklah jadilah tanda-tanda dalam yang matahari, dan dalam yang bulan, dan dalam yang bintang.” Lukas 21:25. “The matahari hendaklah jadilah gelap, dan bulan hendaklah bukan memberi dia cahaya, dan yang bintang daripada syurga hendaklah jatuh, dan juga kuasa itu adalah dalam syurga

hendaklah jadilah digoncang. Dan kemudian hendaklah mereka melihat yang Anak lelaki daripada lelaki datang dalam yang awan dengan hebat kuasa dan kemuliaan.” Tandakan 13:24-26. Penyingkap dengan itu menerangkan yang pertama daripada tanda-tanda ke mendahului yang kedua kedatangan: “Di sana adalah a hebat gempa bumi; dan juga matahari menjadi hitam sebagai kain guni daripada rambut, dan yang bulan menjadi sebagai darah.” Wahyu 6:12.

Tanda-tanda ini telah disaksikan sebelum pembukaan abad kesembilan belas. Sebagai penggenapan nubuatan ini berlaku, pada tahun 1755, gempa bumi yang paling dahsyat yang pernah dicatatkan. Walaupun dikenali sebagai

gempa bumi Lisbon, ia meluas ke sebahagian besar Eropah, Afrika, dan Amerika. Ia dirasai di Greenland, di Hindia Barat, di pulau Madeira, di Norway dan Sweden, Hebat Britain dan Ireland. Ia meresap an takat tidak kurang daripada empat juta batu persegi. Di Afrika, kejutan hampir sebagai teruk sebagai dalam Eropah. A hebat bahagian daripada Algiers adalah musnah; dan a pendek jarak daripada Maghribi, a kampung mengandungi lapan atau sepuluh ribu penduduk ditelan. Gelombang besar menyapu sepanjang pantai Sepanyol dan Afrika yang melanda bandar-bandar dan menyebabkan kemusnahan besar.

Ia adalah dalam Sepanyol dan

Portugal itu yang terkejut terzahir itu
keganasan melampau. Di Cadiz
ombak yang mengalir masuk
dikatakan setinggi enam puluh kaki.
gunung, "beberapa daripada yang
terbesar dalam Portugal, adalah secara
terburu-buru

[305] digoncang, sebagai ia adalah, daripada
mereka sangat asas, dan beberapa daripada
mereka

Bentara daripada yang Pagi
261

dibuka di puncak mereka, yang terbelah dan disewa dengan cara yang indah, jisim besar daripada mereka dilemparkan ke lembah yang berdekatan. Nyala api dikaitkan dengan keluar dari pergunungan ini.”—Sir Charles Lyell, *Principles of Geology*, halaman 495.

Di Lisbon “bunyi guruh kedengaran di bawah tanah, dan sejurus selepas itu satu kejutan ganas menjatuhkan sebahagian besar itu bandar. Dalam yang kursus daripada kira-kira enam minit enam puluh ribu orang binasa. Laut pertama bersara, dan meletakkan palang kering; ia kemudian berguling ,

naik lima puluh kaki atau lebih di atas paras biasa.” “Antara lain luar biasa peristiwa berkaitan kepada mempunyai berlaku di Lisbon semasa malapetaka, adalah penenggelaman sebuah dermaga baru, dibina sepenuhnya daripada marmar, di an besar sekali perbelanjaan. A hebat ruang legar daripada orang ramai telah mengumpul di sana untuk keselamatan, sebagai tempat di mana mereka mungkin berada di luar jangkauan runtuhan yang jatuh; tetapi tiba-tiba dermaga tenggelam dengan semua orang ramai pada ia, dan bukan satu daripada yang mati badan pernah terapung kepada permukaan.”— *Ibid.*, halaman 495.

“The terkejut” daripada yang gempa

bumi “adalah serta merta diikuti oleh kejatuhan daripada setiap gereja dan biara, hampir semua yang besar awam bangunan, dan lebih daripada satu perempat daripada rumah. Dalam kira-kira dua jam selepas itu yang terkejut, kebakaran pecah keluar dalam berbeza suku, dan mengamuk dengan keganasan sebegitu selama hampir tiga hari, sehinggakan bandar itu menjadi terbiar sepenuhnya.

Gempa bumi berlaku pada hari raya, apabila gereja-gereja dan biara adalah penuh daripada orang, sangat beberapa daripada yang melarikan diri.”—

Ensiklopedia Americana, seni.

“Lisbon,” Nota (ed. 1831). “The terror daripada yang orang ramai adalah di luar penerangan. Tiada siapa

menangis; Ia adalah di luar air mata. mereka berlari ke sini dan ke sana, mengigau dengan seram dan kehairanan, memukul mereka muka dan payudara, menangis, *'Misericordia! yang dunia di an tamat!'* ibu-ibu terlupa mereka kanak-kanak, dan berlari kira-kira dimuatkan dengan disalib imej. Malangnya, ramai berlari kepada gereja-gereja untuk perlindungan; tetapi dalam sia-sia adalah yang sakramen terdedah; sia-sia makhluk yang miskin memeluk mezbah; patung-patung, imam-imam, dan orang-orang dikuburkan dalam satu keruntuhan biasa.” Ia telah dianggarkan bahawa sembilan puluh ribu orang hilang mereka nyawa pada itu maut hari.

Dua puluh lima tahun kemudian muncul tanda seterusnya yang disebut [306] nubuatan—kegelapan matahari dan bulan. Apa yang diberikan ini lebih menarik ialah hakikat bahawa masa penggenapannya telah berlaku pasti menunjuk keluar. Dalam yang milik Juruselamat perbualan dengan murid- muridnya atas Zaitun, selepas menerangkan yang panjang tempoh percubaan untuk

gereja,—1260 tahun penganiayaan kepausan, yang berkenaan dengannya Ia telah berjanji bahawa kesengsaraan itu akan dipersingkat,—dengan demikian Ia menyebutkan peristiwa-peristiwa tertentu sebelum kedatangan-Nya, dan menetapkan waktu ketika yang pertama daripada ini sepatutnya jadilah menyaksikan: “Dalam mereka hari, selepas kesusahan itu, matahari akan menjadi gelap, dan bulan tidak akan memberinya cahaya.” Tandakan 13:24. The 1260 hari, atau tahun, ditamatkan dalam 1798. A suku daripada a abad lebih awal, penganiayaan telah hampir sepenuhnya terhenti. Mengikuti ini

penganiayaan, Menurut kepada yang perkataan daripada Kristus, yang matahari akan menjadi gelap. Pada 19 Mei 1780, nubuatan ini digenapi.

"Hampir, jika bukan kesemuanya bersendirian, sebagai yang paling misteri dan fenomena seumpamanya yang belum dapat dijelaskan,... berdiri hari gelap Mungkin 19, 1780,—a paling tidak boleh dipertanggungjawabkan gelap daripada yang seluruh langit dan suasana yang kelihatan di New England."—RM Devens, *Our First Century*, muka surat 89.

Seorang saksi yang tinggal di Massachusetts menerangkan peristiwa itu seperti berikut: "Dalam yang pagi yang matahari mawar jelas, tetapi

adalah tidak lama lagi mendung. The awan menjadi lowery, dan daripada mereka, hitam dan tidak menyenangkan, seperti mereka tidak lama lagi muncul, kilat berkelip, guruh digulung, dan a sedikit hujan turun. Ke arah sembilan pukul, yang awan menjadi lebih nipis, dan diandaikan a loyang atau tembaga penampilan, dan bumi, batu, pokok, bangunan, air, dan orang telah diubah oleh cahaya yang aneh dan tidak wajar ini. Beberapa minit kemudian, awan hitam tebal tersebar di seluruh langit kecuali rim sempit di kaki langit, dan ia gelap seperti itu selalunya pada pukul sembilan malam musim panas....

“Takut, kebimbangan, dan kagum secara beransur-ansur diisi yang fikiran daripada

yang orang ramai.

perempuan berdiri di yang pintu, melihat keluar atas yang gelap landskap; lelaki [307] dikembalikan daripada mereka buruh di ladang; tukang kayu dibiarkan alatnya, iaitu tukang besi miliknya menjalin, yang peniaga miliknya kaunter. Sekolah telah dipecat, dan terketar-ketar yang kanak-kanak melarikan diri pulang ke rumah. Pelancong meletakkan naik di yang terdekat rumah ladang. 'Apa ialah datang?' dipersoalkan setiap bibir dan hati. Ia nampaknya sebagai jika a taufan adalah kira-kira kepada sempang melintasi tanah, atau sebagai jika ia adalah yang hari daripada yang penyempurnaan daripada semua perkara.

“Lilin digunakan; dan api perapian bersinar terang seperti yang berlaku a tak berbulan petang dalam musim luruh. unggas bersara kepada mereka bertengger dan pergi tidur, lembu berkumpul di padang rumput dan merendah, katak mengintip, burung menyanyikan lagu petang mereka, dan kelawar berterbangan. Tetapi manusia tahu malam itu belum tiba....

Bentara daripada yang Pagi
263

“Dr. Nathanael Whittaker, pastor gereja Tabernacle di Salem, mengadakan kebaktian keagamaan di rumah pertemuan, dan menyampaikan khutbah di mana dia menegaskan bahawa kegelapan adalah ghaib. Jemaah berkumpul di banyak tempat lain. Teks untuk khutbah ektemporari selalunya yang seolah-olah menunjukkan itu yang kegelapan adalah konsonan dengan Kitab Suci nubuatan.... Kegelapan adalah paling pekat sejurus selepas jam sebelas.”—*The Essex Antiquarian*, April, 1899, vol. 3, No. 4, ms. 53, 54. “Di kebanyakan bahagian negara ia sangat

hebat pada waktu siang, sehingga orang ramai boleh bukan beritahu yang jam oleh sama ada menonton atau jam, mahupun makan, mahupun menguruskan perniagaan domestik mereka, tanpa cahaya lilin....

“Tahap kegelapan ini luar biasa. Ia diperhatikan sebagai jauh timur sebagai Falmouth. Kepada yang arah barat ia dicapai kepada yang paling jauh sebahagian daripada Connecticut, dan ke Albany. Ke arah selatan, ia diperhatikan di sepanjang pantai; dan ke utara sehingga ke penempatan Amerika lanjutan.”—William Gordon, *Sejarah daripada yang bangkit, Kemajuan, dan Penubuhan Kemerdekaan Amerika Syarikat*, vol. 3, hlm. 57.

Kegelapan hari itu berjaya, satu atau dua jam sebelum itu petang, oleh a sebahagiannya jelas langit, dan yang matahari muncul, walaupun ia adalah masih dikaburkan oleh yang hitam, berat kabus. “Selepas matahari terbenam, yang awan datang lagi di atas, dan ia menjadi gelap dengan cepat.” “Tidak juga [308] kegelapan malam yang kurang biasa dan menakutkan daripada kegelapan hari itu; walaupun terdapat hampir bulan purnama, tiada objek yang dapat dilihat tetapi dengan bantuan cahaya buatan, yang, apabila dilihat dari rumah-rumah jiran dan tempat-tempat lain pada kejauhan, kelihatan melalui sejenis kegelapan Mesir yang kelihatan hampir tidak tembus

cahaya..” —Isaiah Thomas, *Massachusetts Spy; atau, Oracle of Liberty Amerika*, vol. 10, No. 472 (25 Mei 1780). Kata seorang saksi mata kejadian itu: “Saya tidak dapat tidak membayangkan pada masa itu, bahawa jika setiap badan bercahaya di alam semesta telah diselubungi dalam bayang-bayang yang tidak dapat ditembusi, atau dihilangkan dari kewujudan, kegelapan tidak mungkin lebih lengkap.” —Surat oleh Dr. Samuel Tenney, dari Exeter, New Hampshire, Disember, 1785 (dalam *Massachusetts Historical Society Collections*, 1792, siri pertama, jilid 1, hlm. 97). Walaupun pada pukul sembilan malam itu bulan terbit sepenuhnya, "ia tidak mempunyai

kesan sedikit pun untuk menghilangkan bayang-bayang seperti kematian." Selepas tengah malam kegelapan hilang, dan bulan, apabila mula-mula kelihatan, mempunyai rupa darah.

Mungkin 19, 1780, berdiri dalam sejarah sebagai “The Gelap Hari.” Sejak masa daripada Musa tidak tempoh daripada kegelapan daripada sama rata ketumpatan, keluasan dan tempoh, pernah direkodkan.

Penerangan tentang peristiwa ini, sebagai diberi oleh saksi mata, ialah tetapi an bergema daripada yang perkataan daripada yang Tuhan, direkodkan oleh Nabi Joel, dua puluh lima ratus tahun sebelum ke mereka pemenuhan: “The matahari hendaklah jadilah berpaling ke dalam kegelapan, dan bulan ke dalam darah, sebelum ini yang hebat dan dahsyat hari daripada yang Tuan datang.” Yoel 2:31.

Kristus telah ditawarkan miliknya orang ramai menonton untuk yang tanda-tanda daripada miliknya kedatangan dan bergembiralah sebagai mereka sepatutnya lihatlah yang token daripada mereka datang Raja.

“Apabila hal-hal ini mulai terjadi,” katanya, “maka pandanglah ke atas, dan lif naik awak kepala; untuk awak penebusan menarik dekat.” Dia

menunjuk miliknya pengikut kepada yang bertunas pokok daripada musim bunga, dan berkata: “Apabila mereka kini bertunas, kamu melihat dan mengetahui sendiri musim panas itu ialah sekarang dekat di tangan. Jadi begitu juga awak, bila ye lihat ini

[309] segala sesuatu telah terjadi, ketahuilah bahawa Kerajaan Allah

sudah dekat." Lukas 21:28, 30, 31.

Tetapi ketika semangat kerendahan hati dan pengabdian dalam gereja telah memberikan tempat kepada kesombongan dan formalisme, cinta kepada Kristus dan iman kepada-Nya. datang telah membesar sejuk. Diserap dalam keduniaan dan mencari kesenangan , yang mengaku orang ramai daripada Tuhan adalah buta mata kepada yang Arahkan Juruselamat berkenaan yang tanda-tanda daripada miliknya muncul. The doktrin daripada kedua kedatangan telah telah diabaikan; yang kitab suci mengaitkan kepada itu adalah dikaburkan oleh salah tafsir, sehingga ia adalah, kepada a hebat takat, diabaikan dan terlupa. terutamanya adalah ini yang kes dalam

yang gereja-gereja Amerika. Kebebasan dan kesejahteraan yang dinikmati oleh semua kelas masyarakat, keinginan yang bercita-cita tinggi untuk kekayaan dan kemewahan, melahirkan kebaktian yang menyerap untuk membuat wang, keinginan yang terburu-buru untuk populariti dan kuasa, yang nampaknya kepada jadilah dalam yang capai daripada semua, dipimpin lelaki ke tengah mereka kepentingan dan harapan pada yang benda daripada ini kehidupan, dan kepada meletakkan jauh di masa depan hari yang khusyuk apabila susunan perkara sekarang akan berlalu.

Apabila Jerusalem menunjukkan kepada para pengikut-Nya tanda-tanda

kedatangan-Nya, Dia diramalkan yang negeri daripada tergelincir ke belakang itu akan wujud cuma sebelum kedatanganNya yang kedua. Akan ada, seperti pada zaman Nuh, kegiatan dan kekacauan perniagaan duniawi dan mencari kesenangan—membeli, menjual, menanam, membina, mengawini, dan mengawinkan—dengan kealpaan. daripada Tuhan dan yang masa hadapan kehidupan. Untuk mereka hidup di ini masa,

Bentara daripada yang Pagi
265

milik Kristus teguran ialah: “Ambil ambil iktibar kepada diri kamu, jangan-jangan di mana-mana masa anda hati jadilah dikenakan bayaran berlebihan dengan melayari, dan mabuk, dan mengambil berat daripada ini kehidupan, dan jadi itu hari datang atas awak tanpa disedari.” “Perhatikan ye Oleh itu, dan berdoa selalu, itu ye mungkin jadilah dikira layak untuk melarikan diri semua ini benda itu hendaklah datang kepada lulus, dan kepada berdiri di hadapan Anak Manusia.” Lukas 21:34, 36.

Keadaan gereja pada masa ini ditunjukkan dalam kata-kata Juruselamat

dalam Wahyu: “Engkau mempunyai nama yang engkau [310] hidup, dan telah mati.” Dan kepada mereka yang enggan bangkit dari keselamatan mereka yang cuai, amaran serius ditunjukkan: “Jika oleh itu awak hendaklah bukan menonton, saya kehendak datang pada awak sebagai a pencuri, dan awak tidak boleh tahu apa jam saya kehendak datang atas awak.” Wahyu 3:1, 3.

Ia adalah perlu itu lelaki sepatutnya jadilah terjaga kepada mereka bahaya; yang mereka sepatutnya jadilah terangsang kepada sediakan untuk yang sungguh-sungguh peristiwa berkaitan dengan yang dekat daripada percubaan. The nabi daripada Tuhan mengisytiharkan: “The hari daripada

yang Tuan ialah hebat dan sangat dahsyat; dan WHO boleh akur ia?” Siapakah yang akan berdiri apabila Dia menampakkan diri yang “bermata lebih murni daripada melihat kejahatan,” dan tidak dapat “melihat kedurhakaan”? Yoel 2:11 ; Habakuk 1:13. Kepada mereka itu menangis, “Saya Tuhan, kita tahu awak,” belum lagi mempunyai melanggar perjanjian-Nya, dan bersegera mengikuti tuhan lain, menyembunyikan kejahatan dalam diri mereka hati, dan penyayang yang laluan daripada kezaliman—kepada ini hari Tuhan adalah "kegelapan, dan bukan terang, bahkan sangat gelap, dan tidak ada terang padanya." Hosea 8:2, 1 ; Mazmur 16:4 ; Amos 5:20. “Ia

hendaklah datang kepada lulus di itu masa," berkata yang Tuan, "itu saya kehendak carilah Yerusalem dengan pelita, dan hukumlah orang-orang yang berdiam diri di tempat mereka. itu katakan dalam mereka hati, The Tuan kehendak bukan buat baik, tidak juga akan Dia buat jahat." Zefania 1:12. "Saya kehendak menghukum yang dunia untuk mereka jahat, dan yang jahat untuk mereka kemungkaran; dan saya kehendak sebab yang kesombongan orang yang angkuh akan berhenti, dan akan merendahkan keangkuhan orang yang kejam." Yesaya 13:11. "Baik perak atau emas mereka tidak akan dapat menyelamatkan mereka;" "Harta-harta mereka akan menjadi rampasan, dan

rumah-rumah mereka akan menjadi sunyi sepi.” Zefanya 1:18, 13.

The nabi Yeremia, melihat ke hadapan kepada ini takut masa, bekas mendakwa: “Saya pagi sakit hati di saya sangat hati. saya tidak boleh tahan saya keamanan, kerana awak tergesa-gesa mendengar, O saya jiwa, yang bunyi daripada yang sangkakala, penggera perang. Kemusnahan demi kehancuran diserukan.” Yeremia 4:19, 20.

“Itu hari ialah a hari daripada kemarahan, a hari daripada masalah dan kesusahan, a hari daripada pembaziran dan kesunyian, sehari daripada kegelapan dan kesuraman, sehari daripada awan dan tebal kegelapan, a hari daripada yang sangkakala dan penggera.”

[311] Zefanya 1:15, 16. “Lihatlah, hari Tuhan datang,... untuk menjadikan negeri itu sunyi sepi, dan Ia akan membinasakan dari padanya orang-orang berdosa.” Yesaya 13:9.

Dalam pandangan daripada itu hebat hari yang perkataan daripada Tuhan, dalam yang paling bahasa yang khidmat dan mengesankan, menyeru

umat-Nya untuk bangkit dari kelesuan rohani mereka dan mencari wajah-Nya dengan pertobatan dan penghinaan: “Tiuplah ye yang sangkakala dalam Zion, dan bunyi an penggera dalam saya suci gunung: biarlah semua yang penduduk daripada yang tanah menggeletar: untuk hari itu daripada yang Tuan datang, untuk ia ialah dekat di tangan.” “Kuduskan a cepat, memanggil perhimpunan khidmat: mengumpulkan orang ramai, menguduskan jemaah, mengumpulkan tua-tua, mengumpulkan anak-anak:... biarlah pengantin lelaki pergi daripada miliknya bilik, dan yang pengantin perempuan keluar daripada dia almari. biarlah yang para imam, para pelayan Tuhan, menangis di antara serambi

dan mezbah." "Pusing ye malah kepada saya dengan semua awak hati, dan dengan berpuasa, dan dengan ratap tangis dan ratap tangis: dan mengoyakkan hatimu, dan bukan pakaianmu, dan pusing kepada yang Tuan awak Tuhan: untuk Dia ialah pemurah dan penyayang, lambat kepada kemarahan, dan daripada hebat kebaikan." Joel 2:1, 15-17, 12, 13.

Untuk mempersiapkan umat untuk berdiri pada hari Tuhan, suatu kerja pembaharuan yang besar adalah kepada jadilah dicapai. Tuhan melihat itu ramai daripada miliknya orang yang mengaku adalah bukan bangunan untuk keabadian, dan dalam miliknya belas kasihan Dia adalah akan menghantar mesej amaran untuk

membangkitkan mereka daripada terpinga-pinga dan menuntun mereka untuk bersiap sedia untuk kedatangan Tuhan.

Amaran ini ditunjukkan dalam Wahyu 14. Berikut adalah mesej tiga rangkap yang diwakili seperti yang diisytiharkan oleh makhluk syurga dan serta merta diikuti oleh yang datang daripada yang Anak lelaki daripada lelaki kepada menuai “hasil bumi”. Amaran pertama ini mengumumkan semakin hampir penghakiman. The nabi melihat an malaikat terbang “dalam tengah-tengah daripada syurga, mempunyai yang kekal abadi injil kepada berdakwah kepada mereka itu tinggal pada yang bumi, dan kepada setiap bangsa, dan saudara mara, dan

lidah, dan orang, berkata dengan a kuat suara, Takut Tuhan, dan memberi kemuliaan kepada dia; untuk yang jam daripada miliknya penghakiman ialah datang dan ibadah Dia yang dibuat syurga, dan bumi, dan yang laut, dan yang air pancut daripada perairan.”

Wahyu 14:6, 7.

[312]ini mesej diisytiharkan untuk menjadi sebahagian tentang “ injil yang kekal.”

Bentara daripada yang Pagi
267

Pekerjaan memberitakan Injil tidak diserahkan kepada malaikat, tetapi telah dipercayakan kepada manusia. Malaikat suci telah digunakan dalam mengarahkan pekerjaan ini, mereka bertanggungjawab terhadap pergerakan yang hebat untuk keselamatan manusia; tetapi pengisytiharan Injil yang sebenarnya dilaksanakan oleh hamba-hamba Kristus di bumi.

Orang-orang yang setia, yang taat kepada bisikan Roh Tuhan dan ajaran firman-Nya, harus mengumumkan amaran ini kepada yang dunia. mereka adalah mereka WHO telah diambil

ambil iktibar kepada yang “pasti firman nubuat,” “cahaya yang bersinar di tempat yang gelap, sampai fajar fajar, dan terbit bintang fajar.” 2 Petrus 1:19. Mereka telah mencari pengetahuan daripada Tuhan lebih daripada semua bersembunyi harta karun, mengira ia “lebih baik daripada barang dagangan perak, dan keuntungannya daripada emas murni.” Peribahasa 3:14. Dan yang Tuan didedahkan kepada mereka yang hebat benda daripada kerajaan itu. “Rahsia Tuhan ada pada mereka yang takut akan Dia; dan Dia akan menunjukkan kepada mereka perjanjian-Nya.” Mazmur 25:14.

Ia adalah bukan yang secara ilmiah ahli teologi WHO telah an

persefahaman kebenaran ini, dan terlibat dalam pengisytiharannya. Sekiranya mereka menjadi penjaga yang setia, dengan tekun dan penuh doa menyelidiki Kitab Suci, mereka akan mengetahui waktu malam; nubuatan itu akan membuka kepada mereka peristiwa yang akan berlaku. Tetapi mereka tidak menduduki kedudukan ini, dan mesej itu disampaikan oleh orang-orang yang lebih rendah hati. Yesus berkata: “Berjalanlah selama kamu mempunyai terang, supaya kamu jangan ditimpa kegelapan.” Yohanes 12:35. Mereka yang berpaling dari cahaya yang Tuhan berikan, atau yang lalai untuk mencarinya ketika ia berada dalam jangkauan mereka, ditinggalkan dalam

kegelapan. Tetapi Juruselamat menyatakan: “Barangsiapa mengikut Aku, ia akan bukan Jalan dalam kegelapan, tetapi hendaklah mempunyai yang ringan daripada kehidupan.” John 8:12. Sesiapa yang dengan tujuan tunggal berusaha untuk melakukan kehendak Tuhan, dengan bersungguh-sungguh mengindahkan terang yang telah diberikan, akan menerima terang yang lebih besar; kepada jiwa itu beberapa bintang cahaya syurga akan dihantar untuk membimbingnya ke dalam semua kebenaran.

Pada masa kedatangan pertama Kristus para imam dan ahli Taurat [313] Yang Kudus bandar, kepada siapa adalah diamanahkan yang peramal daripada

Tuhan, mungkin telah memahami tanda-tanda zaman dan mengumumkan kedatangan Yang Dijanjikan. Nubuatan Mikha menetapkan tempat kelahiran-Nya; Daniel menyatakan masa kedatangan-Nya. Mikha 5:2 ; Daniel 9:25. Tuhan komited ini nubuatan kepada yang Yahudi pemimpin; mereka telah tanpa alasan jika mereka lakukan bukan tahu dan mengisytiharkan kepada yang orang ramai bahawa milik Mesias datang adalah di tangan. mereka kejahilan adalah yang hasil

daripada pengabaian berdosa. Orang Yahudi sedang membina monumen untuk nabi-nabi Tuhan yang terbunuh, sementara dengan penghormatan mereka kepada orang-orang besar di bumi mereka adalah membayar penghormatan kepada yang hamba daripada Syaitan. Diserap dalam perselisihan mereka yang bercita-cita tinggi untuk mendapatkan tempat dan kuasa di antara manusia, mereka kehilangan pandangan akan penghormatan ilahi yang diberikan kepada mereka oleh Raja syurga.

Dengan mendalam dan bertaqwa minat yang orang tua daripada Israel sepatutnya mengkaji tempat, masa,

keadaan, peristiwa terbesar dalam sejarah dunia—kedatangan Anak Tuhan untuk capai yang penebusan daripada lelaki. Semua yang orang ramai sepatutnya telah berjaga-jaga dan menunggu supaya mereka menjadi antara yang pertama menyambutnya yang dunia Penebus. Tetapi, lihat, di Betlehem dua pengembara yang letih daripada yang bukit bukau daripada Nazareth merentasi yang keseluruhan panjang daripada yang sempit jalan kepada yang timur keterlaluan daripada yang bandar, dengan sia-sia mencari sebuah tempat daripada berehat dan tempat perlindungan untuk yang malam. Tidak pintu adalah buka kepada menerima mereka. Dalam a celaka gerobak disediakan

untuk lembu, mereka di terakhir cari perlindungan, dan di sana Juruselamat dunia dilahirkan.

Syurga malaikat telah dilihat yang kemuliaan yang yang Anak lelaki daripada Tuhan dikongsi bersama Bapa sebelum dunia ada, dan mereka telah menantikan dengan penuh minat yang mendalam akan kemunculan-Nya di bumi sebagai suatu peristiwa yang penuh dengan kegembiraan terbesar kepada semua orang. Malaikat-malaikat telah dilantik untuk membawa kabar gembira kepada mereka yang telah bersedia untuk menerimanya dan yang akan dengan gembira memberitahunya kepada penduduk bumi. Kristus telah membongkok kepada ambil atas

dirinya sendiri milik lelaki alam
semula jadi; Dia adalah kepada
beruang an

[314] tak terhingga berat badan daripada
celaka sebagai Dia sepatutnya buat
miliknya jiwa an persembahan untuk
dosa; belum lagi malaikat dikehendaki
itu malah dalam miliknya penghinaan
yang Anak lelaki daripada Yang
Tertinggi mungkin muncul di hadapan
manusia dengan martabat dan
kemuliaan yang sesuai dengan
tabiat-Nya. Adakah orang-orang besar
di bumi akan berkumpul di ibu kota
Israel kepada Salam miliknya datang?
akan legiun daripada malaikat hadir
Dia ke syarikat yang dijangkakan?

Seorang malaikat melawat bumi
untuk melihat siapa yang bersedia

untuk menyambut Yesus. Tetapi dia boleh membezakan tidak token daripada jangkaan. Dia mendengar tidak suara daripada pujian dan kemenangan itu yang tempoh daripada milik Mesias datang ialah di tangan. Malaikat itu berlegar untuk beberapa waktu di atas kota pilihan dan bait suci di mana kehadiran ilahi telah dinyatakan selama berabad-abad; tetapi di sini pun sikap acuh tak acuh yang sama. Para imam, dalam keangkuhan dan kesombongan mereka, mempersembahkan korban yang tercemar di dalam kuil. Orang Farisi dengan suara nyaring bercakap kepada orang ramai atau menyombongkan diri di sudut daripada yang jalan-jalan. Dalam yang

istana daripada raja-raja, dalam yang
perhimpunan daripada

Bentara daripada yang Pagi
269

ahli falsafah, di sekolah para rabbi, semuanya sama-sama tidak menghiraukan fakta menakjubkan yang telah memenuhi seluruh syurga dengan sukacita dan pujian—bahawa Penebus manusia akan muncul di bumi.

Tidak ada bukti bahawa Kristus diharapkan, dan tidak ada persiapan untuk Putera kehidupan. Dalam kehairanan utusan syurga itu akan datang kembali kepada syurga dengan yang memalukan khabar angin, bila dia menemui kumpulan daripada gembala WHO adalah menonton mereka kawanan oleh malam, dan,

seperti mereka pandang ke dalam yang berbintang syurga, adalah termenung yang nubuatan tentang Mesias yang akan datang ke bumi, dan merindukan kedatangan Penebus dunia. Berikut adalah sebuah syarikat itu disediakan untuk menerima mesej syurga. Dan tiba-tiba malaikat Tuhan menampakkan diri, memberitakan kabar gembira tentang sukacita yang besar. Kemuliaan cakerawala membanjiri semua kosong, an tak terkira syarikat daripada malaikat ialah didedahkan, dan sebagai jika kegembiraan itu terlalu besar untuk dibawa oleh seorang utusan dari syurga, banyak orang daripada suara rehat seterusnya dalam yang lagu kebangsaan yang semua yang

negara-negara daripada yang disimpan hendaklah satu hari menyanyi:
“Kemuliaan kepada Tuhan dalam yang tertinggi, dan seterusnya bumi keamanan, baik kehendak ke arah lelaki.” Lukas 2:14.

Oh, sungguh suatu pengajaran kisah yang indah tentang Betlehem ini! Bagaimana ia [315] menegur ketidakpercayaan kita, kesombongan dan kemandirian kita. Bagaimana ia memberi amaran kepada kita kepada berhati-hati, jangan-jangan oleh kami penjenayah sikap acuh tak acuh kita juga gagal kepada membezakan tanda-tanda zaman, dan oleh itu tidak mengetahui hari kedatangan kami. Ia adalah bukan bersendirian atas yang bukit bukau

daripada Yudea, bukan antara yang gembala yang hina sahaja, itu malaikat dijumpai yang pemerhati untuk milik Mesias datang. Dalam yang tanah daripada yang kafir juga adalah mereka itu memandang untuk Dia; mereka adalah bijak lelaki, kaya raya dan mulia, yang ahli falsafah daripada yang timur. Pelajar alam, orang Majusi telah melihat Tuhan dalam kerja tangan-Nya. Daripada bahasa Ibrani kitab suci mereka telah belajar daripada yang Bintang kepada timbul keluar Yakub, dan dengan keinginan yang sungguh-sungguh mereka menantikan kedatangan-Nya, yang seharusnya bukan sahaja “Penghiburan Israel,” tetapi “Terang untuk menerangi bukan Yahudi,” dan “untuk

keselamatan hingga ke hujung bumi.”

Lukas 2:25, 32 ; Perbuatan 13:47.

mereka adalah pencari untuk cahaya,

dan ringan daripada takhta daripada

Tuhan diterangi yang laluan untuk

mereka kaki. manakala yang imam

dan rabi-rabi Yerusalem, para penjaga

yang dilantik dan penerang kebenaran,

adalah diselubungi dalam kegelapan,

yang Dihantar dari syurga bintang

dibimbing ini

bukan Yahudi orang asing kepada yang

tempat kelahiran daripada yang baru lahir

Raja.

Ia ialah “kepada mereka itu tengok

untuk dia” itu Kristus ialah kepada

“muncul untuk kedua kalinya tanpa

dosa untuk keselamatan.” Ibrani 9:28.

Seperti khabar berita daripada yang

milik Jerusalem kelahiran, yang
mesej daripada yang kedua
kedatangan

adalah bukan komited kepada yang keagamaan pemimpin daripada yang orang ramai. mereka telah gagal kepada memelihara mereka sambungan dengan Tuhan, dan telah menolak cahaya daripada syurga; Oleh itu mereka adalah bukan daripada yang nombor diterangkan oleh rasul Paulus: “Tetapi kamu, saudara-saudara, tidak berada dalam kegelapan, sehingga hari itu akan datang memotong awak sebagai a pencuri. Ye adalah semua yang kanak-kanak daripada cahaya, dan juga kanak-kanak daripada yang hari: kita adalah bukan daripada yang malam, mahupun daripada

kegelapan.” 1 Tesalonika 5:4, 5.

Para penjaga di atas tembok Sion seharusnya menjadi orang pertama yang mendapat kabar tentang kedatangan Juruselamat, yang pertama meninggikan suara mereka. kepada mengisytiharkan Dia dekat, yang pertama kepada memberi amaran yang orang ramai kepada

[316] mempersiapkan diri untuk kedatangan-Nya. Tetapi mereka tenang, bermimpi tentang keamanan dan keselamatan, sementara orang-orang tertidur dalam dosa mereka. Yesus melihat gereja-Nya, seperti pokok ara yang tandus, ditutupi dengan daun yang megah, namun kekurangan buah yang berharga. Terdapat kebanggaan terhadap

bentuk-bentuk agama, sementara semangat kerendahan hati, keinsafan, dan iman yang sejati—yang bersendirian boleh render yang perkhidmatan boleh diterima kepada Tuhan—ada kekurangan. Alih-alih kasih karunia Roh terdapat kesombongan, formalisme, kesombongan, keegoisan, penindasan. Sebuah gereja yang mundur tertutup mereka mata kepada yang tanda-tanda daripada yang kali. Tuhan lakukan bukan tinggalkan mereka, atau biarkan kesetiaan-Nya gagal; tetapi mereka meninggalkan Dia, dan memisahkan diri dari kasih-Nya. Oleh kerana mereka enggan mematuhi syarat-syarat itu, janji-janji-Nya tidak dipenuhi kepada mereka.

Itulah akibat yang pasti dari kelalaian untuk menghargai dan memperbaiki cahaya dan keistimewaan yang Allah kurniakan. Kecuali gereja akan mengikuti dalam pemeliharaan pembukaan-Nya, menerima setiap sinar terang, mempersembahkan setiap kewajiban yang mungkin jadilah didedahkan, agama pasti akan merosot kepada pemeliharaan bentuk, dan semangat kesalehan yang penting akan hilang. Kebenaran ini telah berulang kali digambarkan dalam yang sejarah daripada yang gereja. Tuhan memerlukan daripada miliknya orang bekerja dengan iman dan ketaatan yang sepadan dengan berkat dan keistimewaan dikurniakan. Ketaatan

memerlukan a pengorbanan dan melibatkan salib; dan ini ialah kenapa jadi ramai daripada yang mengaku pengikut daripada Kristus menolak kepada menerima yang ringan daripada syurga, dan, suka yang Yahudi daripada tua, tahu bukan yang masa daripada mereka lawatan. Lukas 19:44. Kerana daripada kebanggaan mereka dan ketidakpercayaan yang Tuan lulus mereka oleh dan didedahkan miliknya kebenaran kepada mereka WHO, suka yang gembala daripada Betlehem dan yang timur Majusi, telah diberi ambil iktibar kepada semua yang ringan mereka telah menerima.

Bab 18 — An Amerika Pembaharu

An tegak, jujur hati petani, WHO telah telah dipimpin kepada meragui ilahi pihak berkuasa daripada yang kitab suci, belum lagi WHO dengan ikhlas dikehendaki untuk mengetahui kebenaran, adalah orang yang dipilih secara khusus oleh Tuhan untuk memimpin dalam pengisytiharan kedatangan Kristus yang kedua. Seperti kebanyakan reformis lain, William Miller pada awal kehidupannya bertempur dengan kemiskinan dan dengan itu telah mempelajari pelajaran besar mengenai

tenaga dan penyangkalan diri. Ahli keluarga dari mana dia dilahirkan dicirikan oleh seorang bebas, cintakan kebebasan semangat, oleh keupayaan daripada ketahanan, dan bersemangat patriotisme-sifat yang adalah juga menonjol dalam miliknya watak. miliknya ayah adalah a kapten dalam yang tentera daripada yang Revolusi, dan kepada pengorbanan yang dia lakukan dalam perjuangan dan penderitaan yang dilanda badai itu tempoh mungkin jadilah dikesan yang tertekan keadaan daripada Kehidupan awal Miller.

Dia mempunyai perlembagaan fizikal yang kukuh, dan walaupun pada zaman kanak-kanak memberikan bukti lebih daripada kekuatan intelek

biasa. Semasa dia membesar lebih tua, ini menjadi lebih bertanda. miliknya fikiran adalah aktif dan berkembang dengan baik , dan dia telah a berminat dahaga untuk pengetahuan. Padahal dia tidak menikmati kelebihan pendidikan kolej, kecintaannya terhadap pelajaran dan tabiat pemikiran yang teliti dan kritikan yang dekat menjadikannya seorang lelaki daripada bunyi penghakiman dan menyeluruh pandangan. Dia mempunyai watak moral yang tidak boleh dicela dan reputasi yang dicemburui, secara umumnya dihormati untuk integriti, jimat cermat, dan kebajikan. Oleh dint tenaga dan aplikasi dia awal memperoleh kecekapan, walaupun [318]

miliknya tabiat daripada belajar adalah masih dikekalkan. Dia diisi pelbagai awam dan pejabat tentera dengan kredit, dan jalan menuju kekayaan dan kehormatan kelihatan terbuka luas kepadanya.

Ibunya adalah seorang wanita yang sangat saleh, dan pada masa kanak-kanak, dia telah tertakluk kepada kesan keagamaan. Walau bagaimanapun, pada awal kedewasaan, dia telah dilemparkan ke dalam masyarakat deist, yang pengaruhnya lebih kuat daripada fakta bahawa mereka kebanyakannya warganegara yang baik dan lelaki yang berperikemanusiaan dan berkeabajikan. Hidup, seperti yang mereka lakukan, dalam tengah daripada Kristian

institusi, mereka watak telah telah
kepada beberapa

271

setakat yang dibentuk oleh persekitaran mereka. Untuk kecemerlangan yang menang mereka hormat dan keyakinan diri mereka adalah terhutang budi kepada yang Bible; dan belum lagi ini baik hadiah adalah jadi sesat sebagai kepada berusaha an pengaruh terhadap firman Tuhan. Dengan pergaulan dengan lelaki ini, Miller telah dipimpin kepada menerima pakai mereka sentimen. The semasa tafsiran daripada Kitab Suci membentangkan kesukaran yang baginya tidak dapat diatasi; lagi baru dia kepercayaan, sementara tetapan ketepikan yang Bible, ditawarkan tiada apa lebih baik

untuk ambil itu tempat, dan dia kekal jauh daripada berpuas hati. Dia diteruskan Untuk tahan ini pandangan, walau bagaimanapun, untuk kira-kira dua belas tahun. Tetapi di yang umur tiga puluh empat tahun Roh Kudus mengesankan hatinya dengan rasa keadaannya sebagai seorang pendosa. Dia mendapati dalam kepercayaannya dahulu tiada jaminan kebahagiaan melampaui kubur. Masa depan adalah gelap dan suram. Merujuk selepas itu kepada miliknya perasaan di ini masa, dia berkata:

“Penghancuran adalah a sejuk dan menyejukkan terfikir, dan akauntabiliti adalah pasti kemusnahan kepada semua. The syurga adalah sebagai loyang habis saya kepala, dan bumi

seperti besi di bawah kakiku.
Keabadian—apa itu? Dan
kematian—mengapa itu? Semakin
saya beralasan, semakin jauh saya dari
demonstrasi. Semakin saya berfikir,
semakin berselerak kesimpulan saya.
saya mencoba kepada berhenti
berfikir, tetapi saya fikiran akan bukan
dikawal. saya adalah sungguh celaka,
tetapi lakukan bukan faham yang
sebab. Saya merungut dan mengadu,
tetapi tidak tahu tentang siapa. Saya
tahu bahawa di sana adalah a salah,
tetapi tahu bukan bagaimana atau di
mana kepada cari yang betul. Saya
berkabung, tetapi tanpa harapan.”

[319] Dalam ini negeri dia diteruskan
untuk beberapa bulan. “Tiba-tiba,” dia
berkata, “yang watak daripada a

Penyelamat adalah dengan jelas kagum atas saya fikiran. Nampaknya mungkin ada makhluk yang begitu baik dan berbelas kasihan untuk menebus pelanggaran kita, dan dengan itu menyelamatkan kita daripada menderita hukuman dosa. Saya segera merasakan betapa indahnya makhluk seperti itu mesti menjadi, dan terbayang itu saya boleh pelakon diri sendiri ke dalam yang lengan, dan percaya pada belas kasihan, yang sedemikian. Tetapi timbul persoalan, Bagaimana boleh ia jadilah terbukti itu sebegitu a menjadi tidak wujud? Ketepikan daripada Alkitab , saya mendapati bahawa saya tidak boleh mendapatkan bukti tentang kewujudan Juruselamat seperti itu, atau bahkan

keadaan masa depan....

“Saya melihat itu yang Bible lakukan bawak kepada pandangan cuma sebegitu a Penyelamat sebagai saya perlukan; dan saya bingung untuk mengetahui bagaimana sebuah buku yang tidak diilhamkan harus berkembang prinsip jadi dengan sempurna disesuaikan kepada yang mahu daripada a jatuh dunia. saya adalah dikekang kepada mengaku itu yang kitab suci mesti jadilah a wahyu daripada Tuhan. mereka menjadi saya menggembirakan; dan dalam Yesus saya dijumpai a kawan.

Juruselamat menjadi bagiku yang paling utama di antara sepuluh ribu; dan Kitab Suci, yang dahulunya gelap dan bercanggah, kini menjadi pelita bagi kakiku dan terang bagi jalanku. Fikiran saya menjadi tenang dan berpuas hati. saya dijumpai yang Tuan Tuhan kepada jadilah a Rock dalam yang tengah dari lautan kehidupan. Bible kini menjadi kajian utama saya, dan saya benar-benar boleh mengatakan, saya menyelidikinya dengan sangat gembira. Saya dapati separuh tidak pernah diberitahu kepada saya. Saya tertanya-tanya mengapa saya tidak melihat keindahan dan kemuliaannya sebelum ini, dan

hairan bahawa saya boleh menolaknya. Saya mendapati segala-galanya didedahkan bahawa hati saya boleh inginkan, dan ubat untuk setiap penyakit jiwa. Saya kehilangan minat membaca lain, dan menggunakan hati saya untuk mendapatkan hikmat daripada Tuhan.”—S. Kebahagiaan, *Kenangan Wm. Miller*, muka surat 65-67.

Miller secara terbuka mengaku miliknya iman dalam yang agama yang dia telah menghina. Tetapi miliknya kafir sekutu adalah bukan lambat kepada bawak ke hadapan semua itu hujah yang dia dirinya sendiri telah selalunya didesak terhadap yang kuasa ilahi Kitab Suci. Dia tidak bersedia untuk

menjawabnya; tetapi dia beralasan itu jika yang Bible ialah a wahyu daripada Tuhan, ia mesti jadilah konsisten dengan sendiri; dan itu sebagai ia adalah diberi untuk milik lelaki

pengajaran, ia mesti disesuaikan dengan pemahamannya. Dia bertekad [320] untuk mempelajari Kitab Suci untuk dirinya sendiri, dan memastikan sama ada semuanya jelas percanggahan tidak dapat diselaraskan.

Berusaha kepada berbaring ketepikan semua prasangka pendapat, dan mengetepikan ulasan, dia membandingkan kitab suci dengan kitab suci dengan bantuan rujukan marginal dan konkordansi. Beliau meneruskan pengajiannya secara

teratur dan berkaedah; bermula dengan Kejadian, dan membaca ayat demi ayat, dia meneruskan tidak lebih cepat daripada makna yang beberapa laluan jadi terbentang sebagai kepada pergi dia percuma daripada semua embarrassment. Apabila dia mendapati sesuatu yang tidak jelas, ia adalah kebiasaannya untuk membandingkan ia dengan setiap lain teks yang nampaknya kepada mempunyai mana-mana merujuk kepada yang perkara bawah pertimbangan. Setiap perkataan adalah dibenarkan kepada mempunyai kaitan yang sewajarnya terhadap subjek teks, dan jika pandangannya selaras dengan setiap cagaran laluan, ia terhenti kepada jadilah a kesukaran. Oleh itu, setiap

kali dia bertemu dengan petikan yang sukar difahami dia dapati an penerangan dalam beberapa lain bahagian daripada yang kitab suci. Semasa dia belajar dengan doa yang sungguh-sungguh untuk pencerahan ilahi, apa yang sebelumnya kelihatan gelap bagi pemahamannya menjadi jelas. Dia mengalami yang kebenaran daripada yang kepunyaan pemazmur perkataan: “The pintu masuk daripada awak

perkataan memberi cahaya; ia memberi pengertian kepada orang yang sederhana.” Mazmur 119:130.

Dengan minat yang mendalam dia mempelajari kitab Daniel dan Wahyu, menggunakan prinsip penafsiran yang sama seperti dalam lain kitab suci, dan dijumpai, kepada miliknya hebat kegembiraan, itu yang simbol kenabian dapat difahami. Dia melihat bahawa nubuatan itu, sejauh mana ia telah digenapi, telah digenapi secara literal; bahawa semua pelbagai angka, metafora, perumpamaan, persamaan, dan lain-lain., adalah sama ada dijelaskan dalam hubungan langsung mereka, atau istilah di mana ia

dinyatakan telah ditakrifkan dalam kitab suci lain, dan apabila dijelaskan demikian, adalah secara literal. faham. “Saya begitu berpuas hati,” katanya berkata, “itu yang Bible ialah a sistem daripada didedahkan kebenaran, jadi dengan jelas

[321] dan secara ringkas diberi itu yang perjalanan lelaki, walaupun a bodoh, perlukan tidak tersilap di dalamnya.”—Bliss, halaman 70.

Pautan selepas pautan daripada yang rantai daripada kebenaran diberi ganjaran miliknya usaha, sebagai langkah oleh langkah dia dikesan turun yang hebat barisan daripada nubuatan. malaikat daripada syurga adalah membimbing miliknya fikiran dan membuka Kitab Suci kepada

pemahamannya.

Mengambil cara nubuatan-nubuatan telah digenapi pada masa lalu sebagai kriteria untuk menilai penggenapan yang masih akan datang, dia menjadi puas bahawa pandangan umum tentang pemerintahan rohani Kristus—seribu tahun duniawi sebelum akhir. dunia—tidak didukung oleh firman Tuhan. Doktrin ini, yang menunjuk kepada kebenaran dan kedamaian seribu tahun sebelum kedatangan Tuhan secara pribadi, menjauhkan ketakutan pada hari Tuhan. Tetapi, walaupun menyenangkan, ia bertentangan dengan ajaran Kristus dan miliknya rasul, siapa diisytiharkan itu yang gandum dan yang lalang adalah

kepada membesar bersama-sama sehingga yang menuai, yang tamat daripada yang dunia; itu “Orang jahat dan penipu akan menjadi semakin buruk;” bahawa “pada zaman akhir akan datang masa yang sukar;” dan bahawa kerajaan kegelapan akan berterusan sehingga kedatangan Tuhan dan akan dihancurkan bersamanya roh mulut-Nya dan dihancurkan dengan kecemerlangan kedatangan-Nya.

Matthew 13:30, 38-41 ; 2 Timotius 3:13, 1 ; 2 Tesalonika 2:8.

The doktrin daripada dunia penukaran dan juga pemerintahan rohani Kristus tidak dipegang oleh gereja apostolik. Ia tidak diterima umum oleh orang Kristian sehingga

kira-kira awal abad kelapan belas.
Suka setiap lain kesilapan, itu
keputusan adalah jahat. Ia diajar lelaki
untuk melihat jauh pada masa hadapan
untuk yang akan datang daripada
Tuhan dan menghalang mereka

daripada memberi perhatian kepada tanda-tanda yang menyatakan pendekatan-Nya. Ia mendorong a perasaan daripada keyakinan diri dan keselamatan itu adalah bukan baiklah diasaskan dan menyebabkan ramai orang mengabaikan persiapan yang diperlukan untuk bertemu Tuhan mereka.

Miller mendapati kedatangan Kristus secara literal dan peribadi diajar dengan jelas dalam yang kitab suci. Berkata Paul: “The Tuan dirinya sendiri hendaklah turun dari syurga dengan teriakan, dengan suara Malaikat Agung, dan dengan [322] sangkakala Tuhan.” 1 Tesalonika 4:16.

Dan Juruselamat menyatakan:

“Mereka akan *melihat* Anak Manusia datang dalam awan di langit dengan kuasa dan hebat kemuliaan.” “Untuk seperti kilat datang daripada timur, dan bersinar hingga ke barat; demikian juga dengan kedatangan Anak Manusia.” Matius 24:30, 27. Dia harus diiringi oleh semua tentera syurga.

“Anak Manusia akan datang dalam kemuliaan-Nya, dan semua malaikat kudus bersama-sama dengan Dia.”

Matius 25:31. “Dan Dia akan mengutus malaikat-malaikat-Nya dengan a hebat bunyi daripada a sangkakala, dan mereka hendaklah berkumpul bersama-sama umat pilihan-Nya.” Matius 24:31.

Pada kedatangan-Nya orang-orang

benar yang mati akan dibangkitkan, dan orang-orang benar yang hidup akan diubah. “Kita semua tidak akan tidur,” kata Paul, “tetapi kita hendaklah semua jadilah berubah, dalam a seketika, dalam yang berkelip-kelip daripada an mata, pada sangkakala yang terakhir: kerana sangkakala akan berbunyi, dan orang mati akan dibangkitkan dengan tidak binasa, dan kita akan diubah. Sebab yang dapat binasa ini harus mengenakan yang tidak dapat binasa, dan yang dapat mati ini harus mengenakan yang tidak dapat mati.” 1 Korintus 15:51-53. Dan dalam suratnya kepada orang Tesalonika, setelah menggambarkan kedatangan Tuhan, dia berkata: “Orang mati dalam

Kristus akan bangkit dahulu:
Kemudian kita yang masih hidup,
yang masih tinggal, akan terangkat
bersama-sama dengan mereka dalam
awan untuk menyongsong Tuhan di
angkasa, dan demikianlah kita akan
selama-lamanya bersama Tuhan.” 1
Tesalonika 4:16, 17.

tidak sehingga yang peribadi
kedatangan daripada Kristus boleh
miliknya orang ramai menerima
kerajaan. The Penyelamat berkata:
"Bila yang Anak lelaki daripada lelaki
hendaklah datang dalam
kemuliaan-Nya, dan semua malaikat
suci bersama-sama Dia, kemudian Dia
akan duduk di atasnya yang takhta
daripada miliknya kemuliaan: dan
sebelum ini Dia hendaklah jadilah

berkumpul semua bangsa: dan Ia akan memisahkan mereka seorang dari yang lain, seperti seorang gembala memisahkan dombanya dari kambing. dan Dia akan meletakkan domba di sebelah kanan-Nya, tetapi kambing di sebelah kiri. Kemudian Raja akan berkata kepada mereka pada miliknya betul tangan, Mari, ye diberkati daripada saya Bapa, warisi kerajaan yang disediakan untuk anda dari asas dunia." Matthew 25:31-34. Kami mempunyai dilihat oleh yang kitab suci cuma diberi bahawa apabila yang Anak lelaki daripada lelaki datang, yang mati adalah dinaikkan tidak boleh rosak dan

[323] yang hidup berubah. Melalui perubahan besar ini mereka bersedia untuk menerima kerajaan; kerana Paulus berkata: “Daging dan darah tidak dapat mewarisi kerajaan Tuhan; rasuah juga tidak mewarisi kebinasaan.” 1 Korintus 15:50. Lelaki dalam miliknya hadir negeri ialah fana, rosak; tetapi Kerajaan Allah tidak akan binasa, kekal selama-lamanya. Oleh itu manusia dalam keadaannya sekarang tidak boleh masuk ke dalam kerajaan Tuhan. Tetapi bila Yesus datang, Dia menganugerahkan keabadian atas umatnya ; dan kemudian Dia memanggil mereka untuk mewarisi

kerajaan yang mereka selama ini hanya menjadi pewaris.

Ini dan lain kitab suci dengan jelas terbukti kepada Miller fikiran bahawa peristiwa yang adalah secara amnya dijangka kepada ambil tempat sebelum ini yang akan datang daripada Kristus, sebegitu sebagai yang universal memerintah daripada kedamaian dan yang melaraskan daripada yang kerajaan daripada Tuhan atas yang bumi, adalah kepada jadilah seterusnya kepada kedua kedatangan. Tambahan pula, semua yang tanda-tanda daripada yang kali dan keadaan dunia sepadan dengan gambaran nubuatan tentang zaman akhir. Dia terpaksa membuat kesimpulan, dari kajian Kitab Suci

bersendirian, itu yang tempoh diperuntukkan untuk yang kesinambungan daripada bumi dalam keadaan sekarang hampir ditutup.

"Satu lagi bukti yang sangat mempengaruhi fikiran saya," katanya, "adalah kronologinya daripada Kitab Suci. saya dijumpai itu diramalkan peristiwa, yang telah dipenuhi pada masa lalu, sering berlaku dalam masa tertentu. Seratus dua puluh tahun kepada banjir (Kejadian 6:3); yang tujuh hari itu adalah kepada mendahului ia, dengan empat puluh hari daripada diramalkan hujan (Kejadian 7:4); yang empat ratus tahun daripada yang menumpang daripada Abraham benih (Kejadian 15:13); yang tiga hari daripada yang butler's

dan mimpi tukang roti (Kejadian 40:12-20); tujuh tahun Firaun (Kejadian 41:28-54); empat puluh tahun di padang gurun (Bilangan 14:34); tiga setengah tahun kelaparan (1 Raja-raja 17:1) [lihat Lukas 4:25 ;] yang tujuh puluh tahun' penawanan (Yeremia 25:11); Nebuchadnezzar's tujuh kali (Daniel 4:13-16); dan yang tujuh minggu, enam puluh dan dua minggu, dan yang satu minggu, membuat tujuh puluh minggu, ditentukan ke atas orang Yahudi (Daniel 9:24-27),—peristiwa yang dihadkan oleh masa-masa ini adalah semua sekali sahaja sesuatu perkara daripada nubuatan, dan telah dipenuhi dalam sesuai dengan yang ramalan.”—Bliss, muka surat 74, 75.

[324] Oleh itu, apabila dia mendapati, dalam kajiannya tentang Alkitab, pelbagai tempoh kronologi yang, menurut pemahamannya tentang mereka, berlanjutan hingga kedatangan Kristus yang kedua, dia tidak boleh tidak menganggapnya. sebagai yang “kali sebelum ini dilantik,” yang Tuhan telah didedahkan kepada

hambaNya. “Hal-hal rahsia,” kata Musa, “kepunyaan Tuhan kami Tuhan: tetapi mereka benda yang adalah didedahkan milik kepada kami dan kepada kami kanak-kanak selamanya;” dan yang Tuan mengisytiharkan oleh yang nabi Amos, itu Dia akan tidak berbuat apa-apa, tetapi Dia mendedahkan Rahsianya kepada hamba-hamba-Nya para nabi.” Ulangan 29:29 ; Amos 3:7. Para pelajar firman Tuhan boleh, dengan yakin mengharapkan untuk mencari yang paling banyak luar biasa peristiwa kepada ambil tempat dalam manusia sejarah dengan jelas dinyatakan dalam kitab kebenaran.

“Sebagaimana saya adalah sepenuhnya yakin,” berkata Miller, “itu semua kitab suci diberikan oleh inspirasi daripada Tuhan ialah menguntungkan (2 Timothy 3:16); itu ia datang tidak pada bila-bila masa dengan kehendak manusia, tetapi telah ditulis ketika orang-orang kudus digerakkan oleh yang suci hantu (2 Peter 1:21), dan adalah bertulis 'untuk pembelajaran kita, supaya kita melalui kesabaran dan penghiburan Kitab Suci mempunyai pengharapan' (Roma 15:4), saya tidak boleh menganggap bahagian kronologis Alkitab sebagai sebahagian daripada firman Tuhan, dan sama seperti berhak mendapat pertimbangan serius kami, seperti yang lain bahagian daripada yang

kitab suci. saya Oleh itu terasa itu dalam berusaha untuk memahami apa yang Tuhan ada dalam belas kasihan-Nya yang dilihat patut untuk didedahkan kepada kita, saya telah tidak betul kepada lulus habis yang kenabian tempoh.”—Bliss, muka surat 75.

Nubuatan yang kelihatan paling jelas untuk mengungkapkan *masa* kedatangan kedua adalah ramalan Daniel 8:14 : “Kepada dua ribu tiga ratus hari; kemudian hendaklah yang tempat perlindungan jadilah dibersihkan.” Mengikuti peraturannya untuk menjadikan Kitab Suci sebagai penterjemahnya sendiri, Miller mempelajarinya satu hari dalam nubuat simbolik melambangkan satu

tahun (Bilangan 14:34 ; Yehezkiel 4:6); dia melihat itu yang tempoh daripada 2300 kenabian hari, atau tahun literal, akan memanjangkan jauh di luar yang dekat daripada yang Yahudi dispensasi, oleh itu ia boleh bukan rujuk kepada yang tempat perlindungan daripada itu dispensasi.

Miller

menerima pandangan yang diterima umum bahawa pada zaman Kristian [325] bumi adalah tempat kudus, dan oleh itu dia memahami bahawa penyucian itu tempat kudus yang dinubuatkan dalam Daniel 8:14 mewakili penyucian bumi dengan api pada kedatangan Kristus yang kedua. Jika, maka, yang betul bermula titik boleh jadinya dijumpai untuk yang 2300 hari, dia membuat

kesimpulan bahawa yang masa daripada yang kedua kedatangan boleh jadilah dengan mudah dipastikan. Demikianlah akan disingkapkan masa penyempurnaan yang besar itu, masa ketika keadaan sekarang, dengan “segala keangkuhan dan kekuasaannya, kemegahan dan kesombongan, kejahatan dan penindasan, akan berakhir;” apabila kutukan itu akan “dihapuskan dari bumi, maut dibinasakan, pahala jadilah diberi kepada yang hamba daripada Tuhan, yang nabi-nabi dan orang kudus, dan

mereka yang takut Nama-Nya, dan mereka yang membinasakan bumi akan dibinasakan.”—Bliss, halaman 76.

Dengan kesungguhan yang baru dan lebih mendalam, Miller meneruskan pemeriksaan itu daripada yang nubuatan, keseluruhan malam-malam sebagai baiklah sebagai hari menjadi menumpukan kepada kajian tentang apa yang kini kelihatan sangat penting dan menarik perhatian. Dalam bab kelapan Daniel dia dapati tidak petunjuk kepada yang bermula titik daripada yang 2300 hari; yang malaikat Gabriel, walaupun diperintahkan untuk membuat Daniel

memahami penglihatan itu, hanya memberinya penjelasan separa. Ketika penganiayaan yang dahsyat yang akan menimpa gereja diungkapkan kepada penglihatan nabi, kekuatan fizikal menjadi hilang. Dia tidak dapat bertahan lagi, dan malaikat itu meninggalkan dia untuk seketika. Daniel “pengsan dan sakit beberapa hari.” “Dan saya tercengang melihat penglihatan itu,” katanya, “tetapi tidak ada yang memahaminya.”

Namun Tuhan telah memerintahkan utusan-Nya: “Buatlah orang ini memahami penglihatan itu.” Komisen itu mesti ditunaikan. Sebagai ketaatan kepadanya, malaikat itu, beberapa waktu kemudian, kembali kepada Daniel, dengan berkata: “Sekarang aku

datang untuk memberikan kepadamu keahlian dan pengertian;” “Oleh itu fahamilah perkara itu, dan pertimbangkanlah penglihatan itu.”

Daniel 8:27, 16 ; 9:22, 23, 25-27.

Terdapat satu perkara penting dalam penglihatan bab 8 yang tidak dapat dijelaskan, iaitu, yang berkaitan dengan masa—tempoh 2300 hari; oleh itu malaikat, dalam menyambung semula penjelasannya, berpusat terutamanya pada subjek masa:

[326] “Tujuh puluh minggu adalah ditentukan atas awak orang ramai dan atas suci-Mu Bandar Maka ketahuilah dan faham, itu daripada pergi keluar dari perintah untuk memulihkan dan membina Yerusalem untuk yang Mesiah yang Putera

hendaklah jadilah tujuh minggu, dan enam puluh dan dua minggu: yang jalan hendaklah jadilah dibina sekali lagi, dan yang dinding, malah dalam masa menyusahkan. Dan selepas enam puluh dan dua minggu adakah Mesias potong, tetapi bukan untuk dirinya sendiri. Dan Dia hendaklah mengesahkan yang perjanjian dengan banyak selama satu minggu: dan pada pertengahan minggu itu Ia akan menghentikan korban sembelihan dan persembahan.”

Malaikat itu telah diutus kepada Daniel untuk tujuan yang jelas untuk menerangkan kepadanya perkara yang dia gagal fahami dalam penglihatan pasal kelapan, pernyataan yang berkaitan dengan masa—“hingga dua

ribu tiga ratus hari; maka tempat kudus itu akan disucikan.” Selepas bidaan Daniel “faham yang perkara, dan pertimbangkan penglihatan,” yang sangat pertama perkataan daripada yang malaikat ialah: “Tujuh puluh minggu ditentukan atas awak orang ramai dan atas awak suci Bandar.” The perkataan di sini

diterjemahkan "bertekad" secara literal bermaksud "terputus." Tujuh puluh minggu, mewakili 490 tahun, diisytiharkan oleh malaikat untuk diputuskan, khususnya berkaitan dengan orang Yahudi. Tetapi dari apa mereka terputus? Oleh kerana 2300 hari adalah satu-satunya tempoh masa yang disebut dalam bab 8, ia mestilah tempoh dari mana tujuh puluh minggu itu terputus; Oleh itu, tujuh puluh minggu mesti menjadi sebahagian daripada 2300 hari, dan kedua-dua tempoh mesti bermula bersama-sama. Tujuh puluh minggu telah diisytiharkan oleh malaikat sehingga tarikh keluarnya perintah untuk

memulihkan dan membina Yerusalem. Jika tarikh perintah ini boleh didapati, maka titik permulaan untuk tempoh besar 2300 hari akan dipastikan.

Dalam yang ketujuh bab daripada Ezra yang dekri ialah dijumpai. ayat-ayat 12-26. Dalam bentuk lengkapnya ia dikeluarkan oleh Artaxerxes, raja Persia, 457 SM. Tetapi dalam Ezra 6:14 rumah Tuhan di Yerusalem adalah dikatakan telah dibina "menurut perintah ["ketetapan," margin] daripada Cyrus, dan Darius, dan Artaxerxes raja daripada Parsi."

Ini

tiga raja, dalam memulakan, menegaskan semula, dan menyelesaikan dekri, [327] membawanya kepada kesempurnaan yang diperlukan oleh nubuatan untuk

menandakan permulaan 2300 tahun. Mengambil 457 SM, masa apabila dekri telah diselesaikan, sebagai tarikh perintah itu, setiap spesifikasi nubuatan mengenai tujuh puluh minggu telah dilihat telah digenapi.

“Sejak keluarnya perintah untuk memulihkan dan membangun Baitulmaqdis kepada yang Mesiah yang Putera hendaklah jadilah tujuh minggu, dan enam puluh dan dua minggu”—iaitu, enam puluh sembilan minggu, atau 483 tahun. The dekri daripada Artaxerxes pergi ke dalam kesan dalam yang musim luruh daripada 457 BC daripada ini Tarikh, 483 tahun memanjangkan kepada yang musim luruh daripada AD 27. (Lihat Lampiran.) Pada itu masa

ini nubuatan adalah dipenuhi.
Perkataan itu “Mesias” menandakan
“yang Diurapi Satu.” Dalam yang
musim luruh daripada
27 AD Kristus telah dibaptiskan oleh
Yohanes dan menerima pengurapan
Roh. Rasul Petrus memberi kesaksian
bahawa “Tuhan mengurapi Yesus dari
Nazaret dengan Roh Kudus dan
dengan kuasa.” Kisah 10:38. Dan
Juruselamat Sendiri menyatakan: “Roh
Tuhan ada pada-Ku, kerana Dia hath
diurapi saya kepada berdakwah yang
injil kepada yang miskin.” Lukas 4:18.
Selepas pembaptisan-Nya Dia pergi ke
Galilea, “memberitakan Injil yang
kerajaan daripada Tuhan, dan berkata,
The masa ialah dipenuhi.” Tandakan
1:14, 15.

“Dan Dia hendaklah mengesahkan yang perjanjian dengan ramai untuk satu minggu.” "Minggu" di sini dibawa untuk melihat adalah yang terakhir satu daripada tujuh puluh; ia adalah yang terakhir tujuh tahun daripada yang tempoh diperuntukkan terutamanya kepada yang Yahudi. Pada masa ini, berlanjutan dari AD 27 hingga Masihi 34, Kristus, pada mulanya dalam orang dan selepas itu oleh miliknya murid, dipanjangkan yang jemputan injil khususnya kepada orang Yahudi. Ketika para rasul pergi dengan baik perkhabaran daripada yang kerajaan, yang milik Juruselamat arah ialah: “Jangan pergi ke jalan

orang bukan Yahudi, dan masuklah ke mana-mana kota orang Samaria ye bukan: tetapi pergi sebaliknya kepada yang hilang biri-biri daripada yang rumah daripada Israel.” Matius 10:5, 6.

“Pada pertengahan minggu Ia akan mempersembahkan korban sembelihan dan persembahan kepada berhenti.” Dalam AD 31, tiga dan a separuh tahun selepas miliknya [328] pembaptisan, Tuhan kita telah disalibkan. Dengan pengorbanan besar yang dipersembahkan Kalvari, tamat itu sistem daripada persembahan yang untuk empat ribu tahun telah menunjuk ke hadapan kepada Anak Domba Tuhan. Jenis telah bertemu antitaiip, dan semua yang pengorbanan

dan persembahkan daripada yang istiadat sistem berada di sana untuk berhenti.

Tujuh puluh minggu, atau 490 tahun, khususnya yang diperuntukkan kepada orang Yahudi, telah berakhir, seperti yang telah kita lihat, pada tahun 34 M. Pada masa itu, melalui tindakan Sanhedrin Yahudi, bangsa itu menutup penolakannya terhadap Injil dengan kesyahidan Stefanus. dan penganiayaan terhadap pengikut daripada Kristus. Kemudian yang mesej daripada keselamatan, tidak lebih lama terhad kepada dipilih orang, adalah diberi kepada yang dunia. The murid, dipaksa oleh penganiayaan untuk melarikan diri dari Yerusalem, “berjalan ke

mana-mana memberitakan firman”.
“Filipus pergi ke kota Samaria, dan memberitakan Kristus kepada mereka.” Petrus, dibimbing secara ilahi, membuka injil kepada perwira Kaisarea, Kornelius yang takut akan Tuhan; dan Paulus yang bersemangat, yang dimenangi oleh iman kepada Kristus, ditugaskan untuk membawa kabar gembira “jauh dari sini kepada orang bukan Yahudi.” Kisah 8:4, 5 ; 22:21.

Setakat ini setiap spesifikasi nubuatan telah digenapi dengan ketara, dan permulaan tujuh puluh minggu ditetapkan tanpa dipersoalkan pada 457 SM, dan tamatnya pada AD. 34. Daripada data ini di sana ialah tidak kesukaran dalam mencari yang

penamatan daripada yang 2300 hari.
Tujuh puluh minggu—490
hari-mempunyai telah potong
dimatikan daripada yang 2300, ada
1810 hari yang tinggal. Selepas yang
tamat daripada 490 hari, yang 1810
hari masih harus dipenuhi. Dari 34
AD, 1810 tahun berlanjutan hingga
1844. Akibatnya 2300 hari dalam
Daniel 8:14 ditamatkan pada tahun
1844. Dekat tamat tempoh daripada ini
hebat kenabian tempoh, atas yang
kesaksian daripada

yang malaikat daripada Tuhan, “yang tempat perlindungan hendaklah jadilah dibersihkan.” Justeru yang masa pembersihan tempat kudus-yang hampir secara universal dipercayai berlaku pada kedatangan kedua-sudah pasti ditunjukkan.

Miller dan miliknya sekutu di pertama dipercayai itu yang 2300 hari akan berakhir pada *musim bunga* tahun 1844, sedangkan nubuatan menunjukkan [329] hingga *musim luruh* tahun itu. (Lihat Lampiran.) Salah faham tentang perkara ini membawa kekecewaan dan kebingungan kepada mereka yang telah menetapkan atas yang lebih awal Tarikh sebagai yang masa daripada

yang milik Tuan datang. Tetapi ini tidak sedikit pun menjejaskan kekuatan hujah yang menunjukkan bahawa 2300 hari itu ditamatkan pada tahun 1844, dan peristiwa besar yang diwakili oleh pembersihan tempat kudus mesti berlaku. Memasuki atas yang belajar daripada yang kitab suci sebagai dia telah selesai, untuk membuktikan bahawa ia adalah wahyu daripada Tuhan, Miller tidak, pada awalnya, tidak mengharapkan sedikit pun untuk mencapai kesimpulan yang dia telah sekarang tiba. Dia dirinya sendiri boleh hampir tidak kredit yang hasil daripada miliknya penyiasatan. Tetapi yang kitab suci bukti adalah juga jelas dan paksa kepada jadinya ditetapkan ketepikan.

Dia telah menumpukan dua tahun untuk mempelajari Alkitab, ketika, pada tahun 1818, dia mencapai keyakinan yang sungguh-sungguh bahawa dalam kira-kira dua puluh lima tahun Kristus akan muncul untuk penebusan umat-Nya. “Saya tidak perlu bercakap,” kata Miller, “tentang kegembiraan yang memenuhi hati saya memandangkan prospek yang menggembirakan, mahupun kerinduan jiwa saya untuk mengambil bahagian. dalam yang kegembiraan daripada yang ditebus. The Bible adalah sekarang kepada saya yang baru buku. Ia adalah sesungguhnya a kenduri daripada sebab; semua itu adalah gelap, mistik, atau kabur bagi saya dalam ajarannya, telah dilesapkan dari

fikiran saya sebelum ini yang jelas ringan itu sekarang subuh daripada itu suci muka surat; dan, oh, betapa terang dan mulianya kebenaran itu muncul! Semua percanggahan dan ketidakkonsistenan yang saya temui sebelum ini dalam perkataan telah hilang; dan walaupun terdapat banyak bahagian yang saya tidak berpuas hati mempunyai pemahaman penuh, namun begitu banyak cahaya telah terpancar daripadanya kepada penerangan daripada saya sebelum ini digelapkan fikiran, itu saya terasa a bergembira mempelajari Kitab Suci yang sebelumnya saya tidak sangka dapat diperoleh daripada ajarannya.”—Bliss, halaman 76, 77.

“Dengan keyakinan yang

sungguh-sungguh bahawa peristiwa penting seperti itu telah diramalkan dalam yang kitab suci kepada jadilah dipenuhi dalam jadi pendek a angkasa lepas daripada masa, soalan itu datang kepada saya dengan kuasa yang besar mengenai saya [330] kewajiban kepada dunia, memandangkan bukti yang telah mempengaruhi saya sendiri

fikiran.”— *Ibid.*, muka surat 81. Dia boleh bukan tetapi rasa itu ia adalah miliknya kewajiban untuk menyampaikan kepada orang lain cahaya yang telah dia terima. Dia mengharapkan untuk menghadapi tentangan daripada orang-orang fasik, tetapi yakin bahawa semua orang Kristian akan bersukacita dengan harapan bertemu dengan Juruselamat yang mereka akui mengasihi. Satu-satunya ketakutannya ialah dalam kegembiraan besar mereka di prospek pembebasan yang mulia, yang tidak lama lagi akan disempurnakan, ramai yang akan menerima doktrin itu tanpa cukup meneliti Kitab Suci dalam

menunjukkan kebenarannya. Oleh itu dia teragak-agak untuk membentangkannya, supaya dia tidak berada dalam kesesatan dan menjadi alat untuk menyesatkan orang lain. Oleh itu, dia dibimbing untuk mengkaji semula bukti-bukti yang menyokong kesimpulan yang dia telah sampai, dan untuk mempertimbangkan dengan teliti setiap kesukaran. yang dibentangkan sendiri kepada miliknya fikiran. Dia dijumpai itu bantahan hilang sebelum ini yang ringan daripada milik Tuhan perkataan, sebagai kabus sebelum ini yang sinaran daripada matahari. lima tahun dibelanjakan dengan demikian dibiarkan dia sepenuhnya yakin daripada yang ketepatan

kedudukannya.

Dan sekarang kewajiban untuk memberitahu orang lain apa yang dia percayai diajarkan dengan jelas dalam Kitab Suci, mendesak dirinya dengan kekuatan baru ke atasnya. “Apabila saya mengenai perniagaan saya,” katanya, “ia berterusan berdering dalam saya telinga, 'Pergi dan beritahu yang dunia daripada mereka bahaya.' Teks ini sentiasa berlaku kepada saya: 'Apabila Aku berkata kepada orang jahat, Hai orang jahat, engkau pasti akan mati; jika engkau tidak berkata-kata untuk memperingatkan orang jahat dari jalannya, orang jahat itu akan mati dalam kesalahannya; tetapi darahnya akan Kutuntut dari tanganmu. Walau bagaimanapun, jika

anda memberi amaran kepada orang jahat tentang jalannya untuk berpaling daripadanya; jika dia tidak berpaling darinya jalan, dia akan mati dalam kesalahannya; tetapi engkau telah menyelamatkan jiwamu.” Yehezkiel 33:8, 9. Saya merasakan bahawa jika orang jahat dapat diberi amaran dengan berkesan, ramai daripada mereka akan bertaubat; dan jika mereka tidak diberi amaran, darah mereka mungkin dituntut dari tangan saya.”—Bliss, halaman 92.

Dia mula mengemukakan pandangannya secara tertutup kerana dia mempunyai peluang, berdoa bahawa beberapa menteri mungkin rasa kekuatan mereka dan mengabdikan dirinya

[331] kepada pengisytiharan mereka.

Tetapi dia tidak dapat menghapuskan sabitan itu dia mempunyai tugas peribadi untuk melaksanakan dalam memberi amaran. Kata-kata itu selalu terngiang-ngiang di fikirannya:

“Pergilah dan beritahulah kepada dunia; darah mereka kehendak saya memerlukan di awak tangan.” Untuk sembilan tahun dia menunggu, yang masih membebankan menekan atas miliknya jiwa, sehingga dalam 1831 dia untuk yang pertama masa secara terbuka memberi alasan imannya.

Ketika Elisa dipanggil dari mengikuti lembu-lembunya di padang, untuk menerima yang mantel daripada penyucian kepada yang kenabian pejabat, jadi adalah

William Miller memanggil untuk meninggalkan bajaknya dan membuka kepada orang ramai misteri kerajaan Tuhan. Dengan terketar-ketar dia masuk miliknya kerja, mengetuai miliknya pendengar turun, langkah oleh langkah, melalui tempoh nubuatan hingga kemunculan kedua Kristus. Dengan setiap usaha dia memperoleh kekuatan dan keberanian kerana dia melihat minat yang meluas teruja dengan kata-katanya.

Ia adalah sahaja di yang permintaan daripada miliknya saudara, dalam yang kata-kata dia mendengar panggilan Tuhan, bahawa Miller bersetuju untuk mengemukakan

pandangannya di hadapan umum. Dia kini berusia lima puluh tahun, tidak biasa bercakap di khalayak ramai, dan terbeban dengan a rasa daripada ketidakcergasan untuk yang kerja sebelum dia. Tetapi sejak pertama kerjanya diberkati dengan cara yang luar biasa kepada keselamatan jiwa-jiwa. Kuliah pertama beliau diikuti dengan kebangkitan agama di mana tiga belas seluruh keluarga, kecuali dua orang, telah memeluk agama Islam. Dia segera didesak untuk bercakap di tempat-tempat lain, dan di hampir setiap tempat kerjanya menghasilkan kebangkitan pekerjaan Tuhan. Orang-orang berdosa telah bertobat, orang-orang Kristian telah dibangkitkan kepada penyucian yang

lebih besar, dan orang-orang deis dan orang-orang kafir telah dibawa kepada mengakui yang kebenaran daripada yang Bible dan yang Kristian agama. Kesaksian orang-orang di antara mereka yang dia bekerja adalah: “Segolongan fikiran dicapai olehnya bukan dalam pengaruh orang lain.”—*Ibid.*, halaman 138. Dakwahnya dikira untuk membangkitkan minda orang ramai kepada perkara-perkara besar agama dan untuk memeriksa keduniaan dan keghairahan yang semakin meningkat pada zaman itu.

Dalam hampir setiap bandar di sana adalah markah, dalam beberapa, ratusan, ditukar sebagai a hasil daripada miliknya berdakwah. Dalam ramai tempat Gereja-gereja Protestan dari hampir

semua denominasi dibuka kepadanya, dan
[332]

jemputan untuk bekerja biasanya datang daripada pendeta beberapa jemaah. Ia adalah peraturannya yang tidak berubah-ubah untuk tidak bekerja di mana-mana tempat yang dia telah bukan telah dijemput, belum lagi dia tidak lama lagi dijumpai dirinya sendiri tak mampu mematuhi dengan separuh yang permintaan itu dituangkan dalam atas dia. banyak Siapa lakukan bukan terima pandangan beliau sebagai yang tepat masa daripada yang kedua kedatangan telah diyakinkan tentang kepastian dan kedekatan kedatangan Kristus dan mereka perlukan daripada persiapan. Dalam beberapa daripada

yang besar bandar-bandar miliknya
kerja yang dihasilkan a bertanda
kesan. minuman keras peniaga
terbengkalai yang lalu lintas dan
menjadikan kedai mereka sebagai bilik
mesyuarat; sarang perjudian
dipecahkan atas; orang kafir, deist,
Universalis, dan malah yang paling
terbengkalai membazir adalah
diperbaharui, beberapa daripada siapa
telah bukan masuk rumah daripada
ibadah untuk tahun. Solat mesyuarat
telah ditubuhkan oleh

pelbagai denominasi, dalam berbeza suku, di hampir setiap jam, ahli perniagaan berkumpul pada tengah hari untuk berdoa dan memuji. ada tidak boros keterujaan, tetapi an hampir universal kesungguhan di fikiran rakyat. Karyanya, seperti karya Reformis awal , lebih cenderung untuk meyakinkan pemahaman dan membangkitkan hati nurani daripada hanya untuk merangsang emosi.

Pada tahun 1833 Miller menerima lesen untuk berkhotbah, dari Gereja Baptist, daripada yang dia adalah a ahli. A besar nombor daripada yang menteri-menteri dari mazhabnya juga meluluskan kerjanya, dan itu dengan

mereka rasmi sanksi itu dia diteruskan miliknya buruh. Dia mengembara dan berkhotbah tanpa henti, walaupun kerja-kerja peribadinya terbatas pada dasarnya kepada yang Baru England dan Tengah negeri. Untuk beberapa tahun miliknya perbelanjaan adalah bertemu sepenuhnya daripada miliknya sendiri persendirian dompet, dan dia tidak pernah selepas itu menerima cukup untuk menampung perbelanjaan perjalanan ke tempat di mana dia dijemput. Oleh itu buruh awamnya, setakat ini a kewangan faedah, adalah a berat cukai atas miliknya harta benda, yang secara beransur-ansur berkurangan semasa ini tempoh daripada miliknya kehidupan. Dia adalah yang bapa kepada a besar

keluarga, tetapi sebagai mereka adalah semua berjimat cermat dan rajin, miliknya ladang mencukupi untuk mereka penyelenggaraan sebagai baiklah sebagai miliknya sendiri.

[333] Pada tahun 1833, dua tahun selepas Miller mula mempersembahkan kepada umum bukti-bukti kedatangan Kristus yang tidak lama lagi, tanda-tanda terakhir muncul yang adalah dijanjikan oleh yang Penyelamat sebagai token daripada miliknya kedua kedatangan. Yesus berkata: “Bintang-bintang akan berjatuhan dari langit.” Matius 24:29. Dan John dalam yang Wahyu diisytiharkan, sebagai dia melihat dalam penglihatan yang adegan yang sepatutnya bentara yang hari daripada

Tuhan: "The bintang daripada syurga jatuh kepada yang bumi, sama seperti pohon ara menggugurkan buahnya yang belum matang, apabila ia digoncangkan oleh angin yang kencang." Wahyu 6:13. Nubuatan ini mendapat sambutan yang mencolok dan mengagumkan pemenuhan dalam yang hebat meteorik mandi daripada 13 November 1833. Itulah paparan bintang jatuh yang paling luas dan indah yang pernah direkodkan; "seluruh cakrawala, berakhir semua yang Bersatu negeri, menjadi kemudian, untuk Jam, dalam berapi-api kekecohan! Tidak samawi fenomena mempunyai pernah berlaku dalam ini negara, sejak penempatan pertamanya, yang dilihat dengan

kekaguman yang begitu hebat oleh satu kelas dalam masyarakat, atau dengan begitu banyak ketakutan dan kebimbangan oleh yang lain.” “Ia keluhuran dan dahsyat kecantikan masih berlama-lama dalam ramai fikiran.... Tidak pernah hujan turun lebih tebal daripada meteor yang jatuh ke bumi; timur, barat, utara, dan selatan, ia adalah sama. Dalam satu perkataan, keseluruhannya syurga nampaknya dalam gerak.... The paparan, sebagai diterangkan dalam

Jurnal Profesor Silliman , dilihat di seluruh Amerika Utara.... Dari dua pukul sehingga luas siang hari, yang langit menjadi dengan sempurna tenang dan tidak berawan, permainan kilauan cemerlang yang mempesonakan tersimpan di seluruh langit.”—R. M. Devens, *Kemajuan Amerika; atau, The Hebat Peristiwa daripada yang Terhebat Abad*, ch. 28, par. 1-5.

“Sebenarnya, tiada bahasa yang dapat menggambarkan kemegahan paparan yang mengagumkan itu;... tiada sesiapa yang tidak menyaksikannya dapat membentuk konsep yang mencukupi tentang

kemuliaannya. Seolah-olah seluruh langit berbintang telah berjemaah di satu titik dekat yang puncak, dan adalah serentak memancar, dengan halaju kilat, ke setiap bahagian ufuk; namun mereka tidak letih—beribu-ribu dengan pantas mengikuti jejak ribuan, seolah-olah dicipta untuk majlis itu.”—F. Reed, dalam yang *Kristian Peguambela dan Jurnal*, Dis.

13, 1833. “Gambaran yang lebih tepat tentang pokok ara yang melemparkan buah aranya apabila [334] ditiup angin kencang, ia tidak dapat dilihat.”—“The Old Countryman,” dalam *Portland Evening Advertiser*, 26 November 1833.

Dalam yang *Baru York Jurnal*

daripada perdagangan daripada
November 14, 1833, muncul artikel
panjang mengenai fenomena yang
menakjubkan ini, mengandungi
kenyataan ini: “Tiada ahli falsafah
atau ulama yang memberitahu atau
merakam sesuatu peristiwa, saya rasa,
seperti pagi semalam. Seorang nabi
lapan belas ratus tahun yang lalu
meramalkannya dengan tepat, jika kita
akan melakukannya yang masalah
daripada persefahaman bintang jatuh
kepada bermakna jatuh bintang,...
dalam yang sahaja rasa dalam yang ia
ialah mungkin kepada jadilah secara
literal benar.”

Demikianlah diperlihatkan
tanda-tanda terakhir dari
kedatangan-Nya, berkenaan dengan itu

yang Yesus bade miliknya murid:
“Apabila ye hendaklah lihat semua perkara-perkara ini, *tahu* itu ia ialah dekat, malah di yang pintu.” Matthew 24:33. Selepas tanda-tanda ini, Yohanes melihat, sebagai peristiwa besar yang akan datang, langit berlepas sebagai a tatal, sementara yang bumi bergegar, pergunungan dan pulau-pulau dipindahkan dari tempat mereka, dan orang jahat dalam ketakutan berusaha untuk melarikan diri dari hadirat Anak Manusia. Wahyu 6:12-17.

Ramai yang menyaksikan kejatuhan bintang-bintang, memandangnya sebagai penyiar penghakiman yang akan datang, “sebuah jenis yang mengerikan, pelopor yang pasti, tanda

belas kasihan, hari yang besar dan mengerikan itu.”—“The Old Countryman,” dalam Portland Petang Pengiklan, November 26, 1833. Justeru perhatian orang ramai diarahkan kepada penggenapan nubuatan, dan ramai adalah dipimpin kepada memberi ambil iktibar kepada yang amaran daripada yang kedatangan kedua.

Pada tahun 1840 satu lagi penggenapan nubuatan yang luar biasa digembar-gemburkan meluas minat. dua tahun sebelum ini, Josiah Litch, salah seorang menteri terkemuka yang memberitakan kedatangan kedua, menerbitkan eksposisi daripada Wahyu 9 , meramal yang jatuh daripada yang Uthmaniyyah Empayar. Menurut kepada miliknya pengiraan, ini kuasa adalah kepada jadilah digulingkan “dalam AD 1840, kadang-kadang dalam bulan Ogos;” dan hanya beberapa hari sebelum ini kepada itu pencapaian dia menulis: “Membenarkan yang pertama tempoh, 150 tahun, telah benar-benar

dipenuhi sebelum Deacozes naik takhta oleh kebenaran daripada yang orang Turki, dan itu yang 391 tahun, lima belas hari, bermula di yang dekat daripada yang pertama tempoh, ia kehendak tamat pada yang

[335] 11 Ogos 1840, apabila kuasa Uthmaniyyah di Constantinople dijangka akan dipecahkan. Dan ini, saya percaya, akan didapati menjadi masalahnya.”—Josiah Litch, dalam Signs of the Times, dan Expositor of Prophecy, 1 Ogos 1840.

Pada masa yang dinyatakan, Turki, melalui dia duta besar, menerima perlindungan kuasa sekutu Eropah, dan dengan itu meletakkan dirinya di bawah kawalan negara-negara Kristian. Peristiwa itu tepat dipenuhi

ramalan itu. (Lihat Lampiran.) Apabila ia dikenali, beramai-ramai adalah yakin daripada yang ketepatan daripada yang prinsip daripada kenabian tafsiran diterima pakai oleh Miller dan miliknya sekutu, dan a indah dorongan adalah diberi kepada yang kedatangan pergerakan. Lelaki daripada pembelajaran dan kedudukan bersatu dengan Miller, kedua-duanya dalam berdakwah dan dalam menerbitkan pandangannya, dan dari 1840 hingga 1844 kerja itu berkembang pesat.

William Miller dirasuk kuat mental kuasa, berdisiplin dengan pemikiran dan kajian; dan dia menambahkan kepada ini hikmat syurga dengan menyambung dirinya sendiri dengan

yang Sumber daripada kebijaksanaan. Dia adalah a lelaki daripada sterling bernilai, WHO boleh bukan tetapi perintah hormat dan harga di mana sahaja integriti daripada watak dan akhlak kecemerlangan adalah bernilai. Bersatu benar kebaikan daripada hati dengan Kristian merendah diri dan yang kuasa mengawal diri, dia penuh perhatian dan mesra kepada semua orang, bersedia untuk mendengar pendapat orang lain dan untuk menimbang hujah mereka. Tanpa semangat atau keterujaan dia menguji semua teori dan doktrin dengan perkataan daripada Tuhan, dan miliknya bunyi penaakulan dan teliti pengetahuan daripada kitab suci didayakan dia kepada menyangkal

ralat dan dedahkan kepalsuan.

Namun dia tidak mendakwa
kerjanya tanpa tentangan sengit.

Sebagai dengan lebih awal

Pembaharu, yang kebenaran yang dia
dibentangkan adalah tidak diterima
dengan nikmat oleh popular guru
agama. Seperti yang mereka boleh

tidak mengekalkan kedudukan mereka dengan Kitab Suci, mereka didorong untuk mengambil jalan keluar kepada ucapan dan doktrin lelaki, kepada tradisi para Bapa. Tetapi yang perkataan daripada Tuhan adalah yang sahaja kesaksian diterima oleh pendakwah daripada yang kedatangan kebenaran. “The Bible, dan yang Bible sahaja,” adalah mereka semboyan. The kekurangan daripada kitab suci hujah pada yang bahagian daripada mereka pihak lawan adalah dibekalkan oleh ejekan dan mengejek. Masa, bermakna, dan talenta digunakan untuk memburuk-burukkan orang-orang yang

satu-satunya kesalahannya [336]
ialah mereka memandang dengan penuh sukacita akan kedatangan kembali Tuhan mereka dan berusaha untuk menjalani kehidupan yang kudus dan untuk menasihati orang lain untuk mempersiapkan diri untuk kedatangan-Nya.

Bersungguh-sungguhlah usaha-usaha yang dilakukan untuk mengalihkan fikiran orang ramai daripada topik kedatangan kedua. Ia dibuat untuk muncul a dosa, sesuatu daripada yang lelaki sepatutnya jadilah malu, kepada mengkaji nubuatan yang kaitkan kepada yang datang daripada Kristus dan yang tamat daripada dunia. Justeru yang popular kementerian dilemahkan iman

dalam yang perkataan daripada Tuhan. mereka mengajar dibuat lelaki orang kafir, dan ramai mengambil lesen kepada Jalan selepas mereka sendiri fasik nafsu. Kemudian yang pengarang daripada yang kejahatan menuduh semuanya kepada Adventist.

Semasa menarik sesak rumah-rumah pendengar yang bijak dan penuh perhatian , nama Miller jarang disebut oleh akhbar agama kecuali dengan cara mengejek atau mengecam. Yang lalai dan tidak bertuhan memberanikan diri oleh yang kedudukan daripada keagamaan guru, terpaksa kepada menghina julukan, kepada asas dan menghujat tipu muslihat, dalam usaha mereka untuk menimbunkan penghinaan kepadanya dan kerjanya.

Lelaki beruban itu WHO telah dibiarkan a selesa rumah kepada melancong di miliknya sendiri perbelanjaan daripada bandar kepada bandar, daripada bandar kepada bandar, bersusah payah tanpa henti kepada beruang kepada dunia amaran serius tentang penghakiman yang hampir, telah dikecam dengan mengejek sebagai a fanatik, a pembohong, a membuat spekulasi mengupas.

Ejekan, kepalsuan, dan penghinaan yang menyimpannya menimbulkan bantahan yang marah, bahkan dari akhbar sekular. “Untuk memperlakukan subjek dengan keagungan yang luar biasa dan akibat yang menakutkan,” dengan ringan dan

kebencian telah diisytiharkan oleh manusia duniawi sebagai “bukan semata-mata untuk bersukan dengan perasaan penyebar dan penyokongnya,” tetapi “untuk membuat olok-olok pada hari penghakiman, untuk mengejek Tuhan Sendiri, dan menghina yang ketakutan daripada miliknya penghakiman bar.”—Bliss, muka surat 183.

Penghasut segala kejahatan berusaha bukan sahaja untuk mengatasi kesan daripada yang kedatangan mesej, tetapi kepada memusnahkan yang utusan dirinya sendiri. Miller

dibuat a praktikal permohonan kitab suci kebenaran kepada yang hati daripada miliknya

[337] pendengar, menegur dosa mereka dan mengganggu kepuasan diri mereka, dan miliknya kosong dan memotong perkataan terangsang mereka permusuhan. The tentangan yang dizahirkan oleh ahli gereja terhadap mesejnya mendorong golongan yang lebih rendah untuk pergi lebih jauh; dan musuh merancang untuk mengambil hidupnya sebagaimana dia harus meninggalkan tempat pertemuan. Tetapi malaikat-malaikat kudus berada dalam kerumunan itu, dan salah

seorang daripada mereka, dalam bentuk seorang lelaki, memegang lengan hamba Tuhan ini dan memimpinnya dengan selamat daripada gerombolan yang marah. Pekerjaannya belum selesai, dan Syaitan dan utusannya kecewa dengan tujuan mereka.

Walaupun semua tentangan, minat terhadap gerakan kedatangan terus meningkat. Daripada jumlah dan ratusan, jemaah telah berkembang menjadi ribuan. Penyertaan yang besar telah dibuat ke dalam pelbagai gereja, tetapi selepas beberapa waktu semangat penentangan telah dimanifestasikan bahkan terhadap pemeluk agama ini, dan gereja-gereja mula mengambil tatatertib

langkah-langkah dengan mereka WHO telah dipeluk Miller pandangan.

Tindakan ini menimbulkan respons dari penanya, dalam ucapan kepada orang Kristian dari semua denominasi, mendesak bahawa jika doktrinnya palsu, dia harus ditunjukkan kesalahannya dari Kitab Suci.

"Apa mempunyai kita percaya," dia berkata, "itu kita mempunyai bukan telah diperintahkan untuk percaya dengan firman Tuhan, yang kamu sendiri benarkan yang peraturan, dan sahaja peraturan, daripada kami iman dan berlatih? Apa mempunyai kami selesai itu sepatutnya panggilan turun sebegitu ganas kecaman terhadap kami dari mimbar dan tekan, dan berikan kamu adil menyebabkan kami

[Adventist] dikecualikan daripada gereja dan persekutuan kamu?” “Jika kita salah, berdoalah tunjuk kami di mana terdiri kami salah. Tunjukkan kami daripada yang firman Tuhan bahawa kita berada dalam kesesatan; kami telah cukup mendapat cemuhan; yang tidak dapat meyakinkan kita bahawa kita berada dalam kesalahan; firman Allah sahaja yang boleh mengubah pandangan kita.

Kesimpulan kami telah dibentuk dengan sengaja dan penuh doa, sebagaimana kami telah melihat bukti dalam Kitab Suci.”— *Ibid.*, halaman 250, 252.

daripada umur kepada umur yang amaran yang Tuhan mempunyai dihantar kepada yang dunia olehNya

hamba mempunyai telah menerima dengan suka rasa tidak percaya dan ketidakpercayaan.

[338] Ketika kedurhakaan orang-orang purba itu menggerakkan Dia untuk mendatangkan air bah ke atas bumi, Dia mula-mula memberitahukan maksud-Nya kepada mereka, supaya mereka mempunyai kesempatan untuk berbalik dari jalan-jalan mereka yang jahat. Selama seratus dua puluh tahun telah didengarkan di telinga mereka amaran untuk bertaubat, supaya murka Allah tidak menjadi nyata dalam kebinasaan mereka. Tetapi

yang mesej nampaknya kepada mereka an terbiar kisah, dan mereka dipercayai ia bukan. Beranian diri dalam mereka kemungkaran mereka diejek yang utusan daripada Tuhan, menjadikan ringan daripada miliknya permohonan, dan malah tertuduh dia daripada anggapan. Bagaimana berani satu lelaki berdiri naik terhadap semua yang hebat lelaki daripada yang bumi? Jika Pesan Nuh benar, kenapa bukan semua dunia lihatlah dan percaya ia? satu milik lelaki penegasan terhadap yang kebijaksanaan daripada beribu-ribu! mereka akan bukan kredit yang amaran, mahupun akan mereka mencari tempat perlindungan dalam

bahtera.

pencemuh menunjuk kepada yang benda daripada alam semula jadi,—kepada yang tidak berubah-ubah pewarisan daripada yang musim, kepada yang biru langit itu telah tidak pernah dituangkan keluar hujan, ke yang hijau padang disegarkan oleh yang lembut embun daripada malam,—dan mereka berseru: “Bukankah dia berkata perumpamaan?” Dalam penghinaan mereka mengisytiharkan yang pendakwah daripada kebenaran kepada jadilah a liar peminat; dan mereka pergi pada, lebih bersemangat dalam mereka mengejar daripada keseronokan, lebih bersungguh-sungguh mereka jahat

cara, daripada sebelum ini. Tetapi mereka ketidakpercayaan lakukan bukan menghalang yang diramalkan peristiwa. Tuhan bosan lama dengan mereka kejahatan, memberi mereka mencukupi peluang untuk taubat; tetapi di yang dilantik masa milikNya penghakiman adalah dilawati atas yang penolakan daripada miliknya belas kasihan.

Kristus mengisytiharkan itu di sana kehendak wujud serupa ketidakpercayaan berkenaan denganNya kedua datang. Sebagai yang orang ramai daripada milik Noah hari “tahu bukan sehingga Air Bah datang, dan melenyapkan mereka semua; demikian,” dalam kata-kata Juruselamat kita, “kedatangan Anak

Manusia juga akan terjadi.” Matthew 24:39. Bila yang mengaku orang ramai daripada Tuhan adalah menyatukan dengan yang dunia, hidup sebagaimana mereka hidup, dan bergabung dengan mereka dalam keseronokan yang dilarang; apabila kemewahan dunia menjadi kemewahan gereja; bila yang perkahwinan loceng adalah berbunyi, dan semua adalah melihat ke hadapan kepada ramai tahun daripada duniawi kemakmuran-maka, tiba-tiba sebagai yang kilat [339] kilat dari langit, akan berakhir penglihatan terang mereka dan mengkhayalkan harapan.

Sebagaimana Tuhan menghantar hamba-Nya untuk memberi amaran

kepada dunia tentang Banjir yang akan datang, begitu juga Dia dihantar dipilih utusan kepada buat diketahui yang kedekatan daripada penghakiman muktamad. Dan ketika orang-orang sezaman Nuh ketawa mengejek ramalan daripada yang pendakwah daripada kebenaran, jadi dalam Miller hari banyak, malah daripada yang mengaku orang ramai daripada Tuhan, mengejek di yang perkataan daripada amaran.

Dan mengapakah doktrin dan pemberitaan tentang kedatangan Kristus yang kedua kali tidak diterima oleh gereja-gereja? Manakala kepada orang jahat kedatangan daripada yang Tuan membawa celaka dan kesunyian, kepada yang soleh ia ialah

penuh sesak dengan kegembiraan dan harapan. Hebat ini kebenaran telah telah menjadi penghiburan umat Tuhan yang setia sepanjang zaman; mengapa ia menjadi, seperti Pengarangnya, "batu sandungan" dan "batu penyerang" bagi-Nya mengaku orang? Ia adalah kami Tuan dirinya sendiri WHO dijanjikan Murid-murid-Nya: "Jika Aku pergi dan menyediakan tempat bagimu, Aku akan datang kembali, dan menerima awak kepada Saya sendiri." John 14:3. Ia adalah yang Juruselamat yang penuh belas kasihan , WHO, menjangkakan yang kesunyian dan kesedihan daripada miliknya pengikut

, ditauliahkan malaikat kepada
keselesaian mereka dengan yang
jaminan yang dia akan datang sekali
lagi dalam orang, malah sebagai Dia
pergi ke dalam syurga. Sebagaimana
yang murid-murid berdiri merenung
bersungguh-sungguh ke atas kepada
tangkap yang terakhir sekilas tentang
Dia yang mereka kasihi, perhatian
mereka ditangkap oleh kata-kata:
“Kamu lelaki daripada Galilea, kenapa
berdiri ye merenung naik ke dalam
syurga? ini Yesus yang sama , yang
telah terangkat ke syurga daripada
kamu, akan masuk seperti itu juga cara
sebagai ye mempunyai dilihat Dia
pergi ke dalam syurga.” Perbuatan
1:11. Harapan dinyalakan semula oleh
mesej malaikat. Para murid “pulang ke

Yerusalem dengan sukacita yang besar: dan sentiasa di dalam Bait Allah sambil memuji dan berkat Tuhan.”

Lukas 24:52, 53. mereka adalah bukan bergembira kerana Yesus telah telah terpisah daripada mereka dan mereka adalah dibiarkan untuk bergelut dengan ujian dan godaan dunia, tetapi kerana jaminan malaikat bahawa Dia akan datang lagi.

The pengisytiharan daripada milik Kristus datang sepatutnya sekarang menjadi, seperti bila

[340] dibuat oleh yang malaikat kepada yang gembala daripada Betlehem, baik perkhabaran hebat kegembiraan. Itu WHO sungguh cinta yang Penyelamat tidak boleh tetapi hujan batu dengan gembira yang pengumuman diasaskan

atas yang perkataan daripada Tuhan itu Dia yang di dalamnya harapan mereka akan kehidupan kekal berpusat akan datang lagi, bukan kepada jadilah dihina, dihina, dan ditolak, sebagai di miliknya pertama kedatangan, tetapi dalam kuasa dan kemuliaan, untuk menebus umat-Nya. Ia adalah mereka yang tidak mencintai yang Penyelamat itu keinginan Dia kepada kekal jauh, dan di sana boleh jadi tidak lebih muktamad bukti itu yang gereja-gereja mempunyai berlepas dari Tuhan daripada yang kerengsaan dan permusuhan teruja oleh ini Mesej yang dihantar oleh syurga.

Mereka yang menerima doktrin kedatangan telah dibangkitkan kepada keperluan itu daripada keinsafan dan

penghinaan sebelum ini Tuhan.
banyak telah sudah lama berhenti
antara Kristus dan dunia; kini mereka
merasakan sudah tiba masanya untuk
mengambil pendirian. “Hal-hal
keabadian menganggap mereka
sesuatu yang tidak biasa realiti.
Syurga adalah dibawa dekat, dan
mereka terasa diri mereka bersalah di
hadapan Tuhan.”—Bliss, muka surat
146. Orang Kristian disembuhkan
kepada yang baru rohaniah kehidupan.
mereka adalah dibuat kepada rasa itu
masa adalah pendek, itu

apa mereka telah kepada buat untuk mereka sesama lelaki mesti jadilah selesai dengan cepat. Bumi surut, keabadian nampaknya kepada buka sebelum ini mereka, dan yang jiwa, dengan semua yang berkaitan dengan kekayaan atau kesengsaraan abadi, telah dirasakan untuk gerhana setiap objek duniawi. Roh Tuhan turun ke atas mereka dan memberikan kuasa kepada mereka bersungguh-sungguh merayu kepada mereka saudara, dan juga kepada orang berdosa, kepada sediakan untuk yang hari daripada Tuhan. The senyap kesaksian daripada mereka setiap hari hidup tadi a tetap menegur kepada rasmi dan tidak

disucikan gereja ahli. Mereka ini tidak mahu diganggu dalam mengejar keseronokan, pengabdian mereka kepada penghasilan wang, dan cita-cita mereka untuk kehormatan duniawi. Oleh itu permusuhan dan penentangan teruja terhadap iman kedatangan dan mereka yang mengisytiharkannya.

Sebagai yang hujah daripada yang kenabian tempoh adalah dijumpai kepada tidak dapat ditembusi, penentang diusahakan kepada patah semangat penyiasatan daripada subjek oleh mengajar itu yang nubuatan adalah dimeteraikan. Justeru Protestan mengikuti langkah-langkah Romanis. Manakala gereja paus menahan yang Bible (lihat Lampiran) daripada yang

orang, Protestan

gereja-gereja mendakwa bahawa bahagian penting dari Firman Suci-dan [341] itu yang bahagian yang membawa kepada pandangan kebenaran khususnya berkenaan kepada kami masa—tidak dapat difahami.

Menteri-menteri dan orang ramai diisytiharkan itu yang nubuatan daripada Daniel dan Wahyu adalah misteri yang tidak dapat difahami.

Tetapi Kristus mengarahkan murid-murid-Nya kepada kata-kata nabi Daniel mengenai peristiwa-peristiwa yang akan terjadi pada zaman mereka, dan berkata:

“Siapa yang membaca, hendaklah ia *mengerti.*” Matius 24:15. Dan

penegasan bahawa Wahyu itu adalah misteri, tidak boleh difahami,

bercanggah dengan tajuknya. dari buku itu: “Wahyu Yesus Kristus, yang diberikan Allah kepada-Nya, untuk menunjukkan kepada hamba-hamba-Nya hal-hal yang harus segera terjadi.... *Berbahagialah* dia yang *membaca*, dan mereka yang *mendengar* perkataan nubuat ini, dan *peliharalah* apa yang tertulis di dalamnya, sebab waktunya sudah dekat.” Wahyu 1:1-3.

Kata nabi: “Berbahagialah dia yang membaca”—ada yang tidak membaca; keberkatan itu bukan untuk mereka. “Dan mereka yang mendengar”—di sana adalah beberapa, juga, WHO menolak kepada dengar apa sahaja mengenai nubuatan; keberkatan bukan untuk kelas ini. “Dan simpan

benda-benda itu yang adalah bertulis di dalamnya” —banyak menolak kepada ambil iktibar yang amaran dan arahan terkandung dalam yang Wahyu; tiada daripada ini boleh menuntut berkat dijanjikan. Semua WHO ejekan yang mata pelajaran daripada yang nubuatan dan mengejek di yang simbol di sini dengan sungguh-sungguh diberikan, semua WHO menolak kepada

memperbaharui hidup mereka dan untuk mempersiapkan kedatangan Anak Manusia, tidak akan diberkati.

Dalam pandangan daripada kesaksian Inspirasi, berani sungguh lelaki mengajar bahawa Wahyu adalah misteri di luar jangkauan pemahaman manusia? Ia adalah misteri yang didedahkan, sebuah buku dibuka. Kajian tentang Wahyu mengarahkan fikiran kepada nubuatan Daniel, dan kedua-duanya hadir paling penting arahan, diberi daripada Tuhan kepada lelaki, mengenai peristiwa yang akan berlaku pada penutupan sejarah dunia ini.

Kepada John telah membuka adegan

minat yang mendalam dan mendebarkan dalam pengalaman itu daripada yang gereja. Dia melihat yang kedudukan, bahaya, konflik, [342] dan pembebasan terakhir umat Tuhan. Dia merekodkan mesej penutup yang adalah kepada masak yang menuai daripada yang bumi, sama ada sebagai berkas untuk gudang syurga atau sebagai homo untuk api kemusnahan. Topik-topik yang sangat penting telah diwahyukan kepadanya, khususnya bagi jemaat yang terakhir, agar mereka yang akan berpaling dari kesesatan kepada kebenaran dapat diberi petunjuk mengenai bahaya dan konflik di hadapan mereka. Tidak seorang pun perlu berada dalam kegelapan berkenaan dengan apa yang

akan datang ke atas bumi.

kenapa, kemudian, ini meluas kejahilan berkenaan an bahagian penting dari Kitab Suci? Mengapa keengganan umum ini untuk menyiasat ajarannya? Ia ialah yang hasil daripada a belajar usaha daripada yang putera raja daripada kegelapan untuk menyembunyikan daripada manusia apa yang mendedahkan penipuannya. Untuk ini sebab, Kristus yang Penyingkap, meramalkan yang peperangan itu akan menjadi digaji terhadap yang belajar daripada yang Wahyu, dilafazkan a memberkati semua yang harus membaca, mendengar, dan mematuhi kata-kata nubuat.

Bab 19 — Cahaya Melalui Kegelapan

The kerja daripada Tuhan dalam yang bumi hadiah, daripada umur kepada umur, a persamaan yang ketara dalam setiap reformasi besar atau gerakan agama. Prinsip Tuhan berurusan dengan manusia sentiasa sama. Yang penting pergerakan daripada yang hadir mempunyai mereka selari dalam mereka daripada yang masa lalu, dan pengalaman gereja pada zaman dahulu mempunyai pelajaran yang sangat berharga untuk zaman kita sendiri.

Tidak ada kebenaran yang lebih jelas diajarkan di dalam Alkitab daripada Tuhan itu oleh-Nya suci semangat terutamanya mengarahkan miliknya hamba pada bumi dalam yang pergerakan yang hebat untuk yang membawa ke hadapan daripada yang kerja daripada keselamatan. Lelaki adalah instrumen dalam yang tangan daripada Tuhan, bekerja oleh Dia kepada mencapaiNya tujuan daripada rahmat dan belas kasihan. setiap satu mempunyai miliknya bahagian kepada bertindak; kepada masing-masing adalah diberikan a mengukur daripada cahaya, disesuaikan kepada yang barang keperluan daripada miliknya masa, dan cukup untuk membolehkannya melaksanakan

pekerjaan yang Tuhan berikan kepadanya untuk dilakukan. Tetapi tidak seorang pun, betapapun dihormati oleh Syurga, yang pernah mencapai pemahaman penuh tentang rancangan penebusan yang besar, atau malah kepada a sempurna penghargaan daripada yang ilahi tujuan dalam yang bekerja untuk masanya sendiri. Manusia tidak memahami sepenuhnya apa yang Tuhan akan capai melalui pekerjaan yang Dia berikan kepada mereka untuk dilakukan; mereka tidak memahami, dalam semua maknanya, mesej yang mereka ucapkan dalam nama-Nya.

“Boleh awak oleh mencari cari keluar Tuhan? boleh awak cari keluar

Yang berkuasa kepada kesempurnaan?” “Saya fikiran adalah bukan awak pemikiran, dan jalanmu bukanlah jalan-Ku, firman Tuhan. Kerana sebagai syurga [344] lebih tinggi daripada bumi, demikian pula jalan-Ku lebih tinggi daripada jalanmu, dan

Fikiran saya daripada fikiran awak.”

“Akulah Allah, dan tidak ada yang seperti Aku, yang menyatakan kesudahannya dari awal dan dari zaman purbakala yang benda itu adalah bukan belum lagi selesai.”

Kerja 11:7 ; Yesaya 55:8, 9 ; 46:9, 10.

Malah yang nabi-nabi WHO adalah digemari dengan yang istimewa pencahayaan daripada yang semangat lakukan bukan sepenuhnya memahami

yang import daripada yang wahyu yang diberikan kepada mereka. Maknanya harus diungkapkan dari zaman ke zaman, kerana umat Tuhan seharusnya memerlukan pengajaran yang terkandung di dalamnya.

293

Peter, menulis daripada yang keselamatan dibawa kepada ringan melalui yang Injil, berkata: Tentang keselamatan *ini* “para nabi telah menyelidiki dan menyelidiki dengan tekun, yang telah bernubuat tentang kasih karunia yang akan *datang* kepadamu ; dalam mereka lakukan menandakan, bila ia memberi keterangan terlebih dahulu yang penderitaan Kristus, dan yang kemuliaan itu sepatutnya ikut. Kepada siapa ia adalah menyatakan, bahwa bukan untuk *diri mereka sendiri*, tetapi kepada *kami* mereka melayani.” 1 Petrus 1:10-12.

Namun sementara ia tidak diberikan

kepada para nabi untuk memahami sepenuhnya benda didedahkan kepada mereka, mereka bersungguh-sungguh dicari kepada memperoleh semua cahaya yang Tuhan telah telah berkenan nyatakan. Mereka “bertanya dan dicari dengan tekun,” “mencari apa, atau apa cara daripada masa yang semangat daripada Kristus yang adalah dalam mereka lakukan menandakan.” Apa a pengajaran kepada orang ramai Tuhan pada zaman Kristian, untuk yang faedahnya nubuatan ini adalah diberi kepada miliknya hamba! “Kepada siapa ia adalah menyatakan, bahwa bukan untuk diri mereka sendiri, tetapi kepada kami mereka melayani.” Saksikan mereka suci lelaki daripada

Tuhan sebagai mereka "soal dan dicari dengan tekun" berkenaan wahyu yang diberikan kepada mereka untuk generasi yang belum dilahirkan. Bandingkan semangat suci mereka dengan ketidakpedulian yang tidak bermaya yang digemari satu daripada nanti umur merawat ini hadiah daripada Syurga. Apa teguran kepada yang penyayang mudah, cintakan dunia sikap acuh tak acuh yang ialah berpuas hati untuk mengisytiharkan bahawa nubuatan itu tidak dapat difahami!

[345] Walaupun fikiran manusia yang terbatas tidak cukup untuk masuk ke dalam nasihat Yang Tidak Terbatas, atau untuk memahami sepenuhnya kerja dari miliknya tujuan, belum lagi

selalunya ia ialah kerana daripada beberapa ralat atau lalai di pihak mereka sendiri sehingga mereka samar-samar memahami mesej-mesej Syurga. tidak jarang-jarang yang fikiran daripada yang orang, dan malah daripada Hamba-hamba Tuhan, begitu dibutakan oleh pendapat manusia, tradisi dan ajaran palsu manusia, sehingga mereka hanya dapat memahami sebahagian perkara besar yang telah Dia nyatakan dalam firman-Nya. Begitu juga dengan murid-murid Kristus, walaupun ketika Juruselamat bersama mereka secara peribadi. Fikiran mereka telah dijiwai dengan konsep popular tentang Mesias sebagai seorang raja duniawi, yang akan meninggikan Israel ke takhta

kerajaan universal, dan mereka tidak dapat memahami makna firman-Nya yang meramalkan penderitaan dan kematian-Nya.

Kristus sendiri telah mengutus mereka dengan pesan: “Masanya sudah tiba dipenuhi, dan yang kerajaan daripada Tuhan ialah di tangan: bertaubat awak, dan percayalah Injil.” Tandakan 1:15. Itu mesej adalah berasaskan pada yang nubuatan

Cahaya Melalui Kegelapan
295

daripada Daniel 9. Enam puluh sembilan minggu telah diisytiharkan oleh malaikat untuk dilanjutkan kepada “yang Mesiah yang Putera,” dan dengan tinggi harapan dan jangkauan yang menggembirakan yang murid-murid memandang ke hadapan kepada yang penubuhan milik Mesias kerajaan di Baitulmaqdis kepada peraturan habis yang keseluruhan bumi.

mereka berdakwah yang mesej yang Kristus telah komited kepada mereka, walaupun mereka sendiri salah memahami maksudnya. Walaupun pengumuman mereka diasaskan pada

Daniel 9:25 , mereka tidak melihat, pada yang seterusnya ayat daripada yang sama bab, itu Mesiah adalah kepada jadilah potong dimatikan. Sejak kelahiran mereka, hati mereka telah ditetapkan pada kemuliaan yang dinanti-nantikan dari sebuah empayar duniawi, dan ini sama-sama membutakan pemahaman mereka terhadap spesifikasi nubuatan dan kepada firman Kristus.

Mereka melaksanakan tugas mereka dalam menyampaikan jempukan kepada bangsa Yahudi daripada belas kasihan, dan kemudian, di yang sangat masa bila mereka dijangka untuk melihat Tuhan mereka menaiki takhta Daud, mereka melihat Dia dirampas sebagai a penjahat, didera, dicemuh,

dan dikutuk, dan diangkat naik pada salib Kalvari. Betapa keputusasaan dan kesedihan yang merobek hati [346] murid-murid itu pada hari-hari ketika Tuhan mereka sedang tidur di kubur!

Kristus telah datang pada masa yang tepat dan dengan cara yang dinubuatkan oleh nubuatan. Kesaksian Kitab Suci telah digenapi dalam setiap perincian daripada miliknya kementerian. Dia telah berdakwah yang mesej daripada keselamatan, dan dia perkataan adalah dengan kuasa." The hati daripada miliknya pendengar telah menyaksikan bahawa ia adalah dari Syurga. Firman dan Roh Tuhan membuktikan tugas ilahi Anak-Nya. Para murid masih berpaut dengan

kasih sayang yang tidak putus-putus kepada Guru tercinta mereka. Dan belum lagi mereka fikiran adalah diselubungi dalam ketidakpastian dan keraguan. Dalam penderitaan mereka, mereka tidak mengingati kata-kata Kristus yang menunjuk ke hadapan penderitaannya dan kematian. Jika Yesus dari Nazaret telah yang benar Mesias, akan mereka mempunyai telah dengan demikian menjunam dalam kesedihan dan kekecewaan? ini adalah yang soalan itu diseksa mereka jiwa-jiwa Sementara Penyelamat berbaring dalam miliknya kubur semasa yang putus asa Jam daripada Sabat itu yang campur tangan antara kematian-Nya dan kebangkitan-Nya.

Walaupun malam kedukaan

berkumpul di sekeliling para pengikut Yesus ini, namun mereka tidak ditinggalkan. Bersabda nabi: “Apabila aku duduk dalam kegelapan, yang Tuhan akan jadilah a ringan kepada saya. Dia kehendak bawak aku kepada terang, dan aku akan melihat kebenaran-Nya.” “Ya, kegelapan tidak bersembunyi daripada-Mu; tetapi malam bersinar seperti siang: the kegelapan dan yang ringan adalah kedua-duanya serupa kepada Engkau.” Tuhan hath diucapkan:

“Kepada yang tegak di sana timbul ringan dalam yang kegelapan.” “Saya kehendak bawak buta oleh a cara itu mereka tahu bukan; saya kehendak memimpin mereka dalam laluan yang mereka mempunyai bukan diketahui: I kehendak buat kegelapan ringan sebelum ini mereka, dan bengkok benda lurus. Ini benda kehendak saya buat kepada mereka, dan tidak meninggalkan mereka.” Mikha 7:8, 9 ; Mazmur 139:12 ; 112:4 ; Yesaya 42:16.

Pengumuman yang telah dibuat oleh murid-murid dalam nama Tuhan adalah benar, dan peristiwa-peristiwa yang ia menunjuk adalah malah

kemudian mengambil tempat. “The masa ialah dipenuhi, [347] kerajaan Allah sudah dekat,” adalah mesej mereka. Pada tamat tempoh daripada “yang masa”—the enam puluh sembilan minggu daripada Daniel 9, yang akan dilanjutkan kepada Mesias, “Yang Diurapi”—Kristus telah menerima pengurapan Roh selepas pembaptisan-Nya oleh Yohanes di Jordan. Dan yang “kerajaan daripada Tuhan” yang mereka telah diisytiharkan kepada berada di tangan adalah ditubuhkan oleh yang kematian daripada Kristus. ini kerajaan tidak, sebagai mereka telah telah diajar kepada percaya, an duniawi empayar. Nor adakah itu masa depan, kerajaan

abadi yang akan didirikan apabila “ kerajaan dan kekuasaan, dan kebesaran kerajaan di bawah seluruh syurga, hendaklah jadilah diberi kepada yang orang ramai daripada yang orang suci daripada yang Yang Maha Tinggi;” itu kekal abadi kerajaan, dalam yang "semua kekuasaan hendaklah berkhidmat dan patuh Dia.” Daniel 7:27. Sebagai digunakan dalam yang Bible, yang ungkapan "kerajaan Tuhan" digunakan untuk menunjuk kedua-dua kerajaan rahmat dan kerajaan kemuliaan. Kerajaan kasih karunia ditunjukkan oleh Paulus dalam Surat kepada orang Ibrani. Selepas menunjuk kepada Kristus , penyayang pemberi syafaat WHO ialah “tersentuh dengan yang

perasaan kelemahan kita,” rasul berkata: “Oleh itu marilah kita datang dengan berani *yang takhta daripada rahmat*, itu kita mungkin memperoleh belas kasihan, dan cari rahmat.” Ibrani 4:15, 16. Takhta rahmat melambangkan kerajaan rahmat; kerana kewujudan takhta membayangkan kewujudan kerajaan. Dalam ramai daripada miliknya perumpamaan Kristus kegunaan yang ungkapan “ kerajaan daripada syurga” kepada menetapkan yang kerja daripada ilahi rahmat atas hati lelaki.

Jadi takhta kemuliaan melambangkan kerajaan kemuliaan; dan kerajaan ini dirujuk dalam kata-kata Juruselamat: “Apabila Anak Manusia datang dalam

kemuliaan-Nya, dan semua malaikat kudus bersama-sama dengan Dia, maka Ia akan bersemayam di atas takhta kemuliaan-Nya, dan di hadapan-Nya akan dikumpulkan. semua bangsa-bangsa.” Matthew 25:31, 32. ini kerajaan ialah belum lagi masa hadapan. Ia tidak akan didirikan sehingga kedatangan Kristus yang kedua yang, berkata Paul, “kami ringan penderitaan, yang ialah tetapi untuk a seketika,” ialah “bukan layak kepada jadilah dibandingkan.”

The pengalaman daripada yang murid-murid WHO berdakwah yang “injil daripada yang kerajaan” di yang pertama kedatangan daripada Kristus, telah itu rakan sejawat dalam yang pengalaman daripada mereka WHO

diisytiharkan yang mesej daripada
miliknya kedua kedatangan. Sebagai
yang murid-murid pergi keluar
berdakwah, “The masa ialah dipenuhi,
yang kerajaan daripada Tuhan ialah di
tangan,” jadi Miller dan miliknya
sekutu pro- dituntut itu yang paling
lama dan terakhir kenabian tempoh
dibawa kepada pandangan dalam
Alkitab hampir tamat, bahawa
penghakiman sudah dekat, dan yang
kekal abadi kerajaan adalah kepada
jadilah diantar dalam. The berdakwah
daripada yang murid-murid dalam
hormat kepada masa adalah
berasaskan pada yang tujuh puluh
minggu daripada Daniel 9. The mesej
diberi oleh Miller dan miliknya sekutu
diumumkan yang penamatan daripada

yang 2300 hari daripada Daniel 8:14 ,
daripada yang yang sev-enty minggu
bentuk a bahagian. The berdakwah
daripada setiap satu adalah berasaskan
atas yang pemenuhan daripada a
berbeza bahagian daripada yang sama
hebat kenabian tempoh. Seperti
murid-murid pertama, William Miller
dan rakan-rakannya tidak, diri mereka
sendiri, sepenuhnya memahami yang
import daripada yang mesej yang
mereka

[352] membosankan. Kesilapan yang telah
lama bertapak dalam gereja dihalang
mereka daripada tiba di a betul
tafsiran daripada an penting titik
dalam yang nubuatan. Oleh itu,
walaupun mereka diisytiharkan yang
mesej yang Tuhan telah berjanji

kepada mereka untuk diberikan kepada dunia, namun melalui a salah faham daripada itu maksudnya mereka menderita kekecewaan.

Dalam menerangkan Daniel 8:14 ,
“Kepada dua ribu dan tiga ratus hari; kemudian hendaklah yang tempat perlindungan jadilah dibersihkan,” Miller, sebagai mempunyai telah menyatakan, diterima pakai yang secara amnya menerima pandangan itu yang bumi ialah yang tempat perlindungan, dan dia dipercayai itu yang pembersihan daripada yang tempat perlindungan diwakili yang penyucian bumi dengan api pada kedatangan Tuhan. Bila, oleh itu, dia mendapati bahawa penutupan 2300 hari itu pasti diramalkan, dia membuat

kesimpulan bahawa ini mendedahkan masa yang kedua kedatangan.

Kesilapannya berpunca daripada menerima pandangan ramai tentang apa membentuk yang tempat perlindungan.

Dalam yang tipikal sistem, yang adalah a bayang daripada yang pengorbanan dan keimamatan Kristus, pembersihan tempat kudus adalah pelayan terakhir maksiat dilakukan oleh yang tinggi imam dalam yang setiap tahun bulat daripada kementerian. Ia adalah yang penutup kerja daripada yang pendamaian—a penyingkiran atau meletakkan jauh dosa dari Israel. Ia menggambarkan kerja penutupan dalam kementerian Imam Besar kita di syurga, dalam

penyingkiran atau penghapusan
daripada dosa daripada miliknya
orang, yang adalah berdaftar dalam
yang syurgawi rekod.

Cahaya Melalui Kegelapan
301

ini perkhidmatan melibatkan a kerja daripada siasatan, a kerja daripada penghakiman; dan ia serta merta mendahului yang datang daripada Kristus dalam yang awan daripada syurga dengan kuasa dan hebat kemuliaan; untuk bila Dia datang, setiap kes telah memutuskan. Berkata Yesus: “Saya ganjaran ialah dengan saya, kepada memberi setiap lelaki Menurut sebagai miliknya kerja hendaklah jadilah.” Wahyu 22:12. Ia ialah ini kerja daripada penghakiman, serta merta sebelumnya yang kedua kedatangan, itu ialah diumumkan dalam yang pertama kepunyaan

malaikat mesej daripada Wahyu 14:7 :
“Takut Tuhan, dan memberi kemuliaan kepada Dia; untuk yang jam daripada miliknya penghakiman ialah datang.”

Mereka yang mengisytiharkan amaran ini memberikan mesej yang betul di betul masa. Tetapi sebagai yang awal murid-murid diisytiharkan, “The masa ialah dipenuhi,

dan yang kerajaan daripada Tuhan ialah di tangan,” berasaskan pada yang nubuatan daripada Daniel [353] 9 ,

sementara mereka gagal kepada mempersepsikan itu yang kematian daripada yang Mesiah adalah diramalkan dalam yang sama kitab suci, jadi Miller dan miliknya sekutu berdakwah mesej berdasarkan Daniel 8:14 dan Wahyu 14:7 , dan gagal lihat itu di

sana adalah masih lain mesej dibawa kepada pandangan dalam Wahyu 14 , yang adalah juga kepada jadilah diberi sebelum ini yang kedatangan daripada yang Tuan. Sebagai murid-murid tersilap tentang kerajaan yang akan ditubuhkan pada akhir tujuh puluh minggu, maka Adventist telah tersilap masuk hormat kepada yang peristiwa kepada ambil tempat di yang tamat tempoh daripada yang 2300 hari. Dalam kedua-dua kes terdapat penerimaan, atau lebih tepatnya pematuhan kepada, kesilapan popular yang membutakan minda terhadap kebenaran. Kedua-dua kelas memenuhi kehendak Tuhan dalam menyampaikan perkhabaran yang dikehendaki-Nya kepada jadilah

diberikan, dan kedua-duanya, melalui mereka sendiri salah faham daripada mereka mesej, menderita kekecewaan.

Namun Tuhan dicapai miliknya sendiri pemurah tujuan dalam mengizinkan amaran penghakiman yang akan diberikan sebagaimana adanya. Hari yang hebat adalah di tangan, dan dalam miliknya rezeki yang orang ramai adalah dibawa kepada yang ujian daripada a pasti masa, dalam pesanan kepada mendedahkan kepada mereka apa adalah dalam mereka hati. Mesej itu direka untuk ujian dan pemurnian daripada gereja. Mereka harus dipimpin untuk melihat sama ada kasih sayang mereka ditetapkan ke atas dunia ini atau kepada Kristus dan

syurga. Mereka mengaku kepada cinta yang Penyelamat; sekarang mereka adalah kepada buktikan mereka cinta. Adakah mereka bersedia untuk meninggalkan harapan dan cita-cita duniawi mereka, dan selamat datang dengan gembira kedatangan Tuhan mereka? Mesej itu direka untuk membolehkan mereka membezakan keadaan rohani mereka yang sebenar; ia dihantar dengan rahmat kepada membangkitkan mereka kepada mencari yang Tuan dengan keinsafan dan penghinaan.

Kekecewaan juga, walaupun hasil daripada kesilapan mereka sendiri prehension daripada yang mesej yang mereka memberi, adalah kepada jadilah ditolak untuk

baik. Ia akan menguji hati mereka yang mengaku menerima yang amaran. Dalam yang muka daripada mereka kekecewaan akan mereka secara terburu-buru memberi naik mereka pengalaman dan pelakon jauh mereka keyakinan diri dalam milik Tuhan

[354] perkataan? atau akan mereka, dalam solat dan merendah diri, mencari kepada membezakan di mana mereka telah gagal untuk memahami kepentingan nubuatan itu? Berapa ramai yang telah berpindah dari ketakutan, atau dari dorongan dan keseronokan? Berapa ramai yang separuh hati dan tidak percaya? Orang

ramai mengaku untuk menyukai kemunculan Tuhan. Apabila dipanggil untuk menahan cemuhan dan celaan dunia, dan ujian kelewatan dan kekecewaan, akan mereka meninggalkan yang iman? Kerana mereka lakukan bukan serta merta memahami urusan Allah dengan mereka, adakah mereka akan mengetepikan kebenaran berterusan oleh yang paling jelas kesaksian daripada miliknya perkataan?

ini ujian akan mendedahkan yang kekuatan daripada mereka WHO dengan sebenar iman telah dipatuhi apa mereka dipercayai kepada jadilah yang mengajar daripada yang perkataan dan yang semangat daripada Tuhan. Ia akan mengajar mereka,

sebagai sahaja sebegitu an pengalaman boleh, bahaya menerima teori dan tafsiran lelaki, sebaliknya daripada membuat yang Bible itu sendiri jurubahasa. Kepada yang kanak-kanak daripada iman yang kebingungan dan kesedihan terhasil daripada mereka ralat akan kerja yang diperlukan pembetulan. mereka akan jadilah dipimpin kepada a lebih dekat belajar daripada yang kenabian perkataan. mereka akan jadilah diajar kepada meneliti lebih berhati-hati yang asas daripada mereka iman, dan kepada menolak segala-galanya, walau bagaimanapun secara meluas diterima oleh dunia Kristian, yang tidak diasaskan di atas kitab suci daripada kebenaran.

Dengan orang-orang percaya ini, seperti dengan murid-murid pertama, yang dalam masa percobaan kelihatan gelap untuk pemahaman mereka selepas itu dibuat jelas. Apabila mereka sepatutnya melihat "akhir Tuhan" mereka akan melihat ketahuilah bahawa, walaupun ujian yang terhasil daripada kesilapan mereka, milik-Nya tujuan cinta terhadap mereka telah dipenuhi dengan mantap. mereka akan belajar melalui pengalaman yang diberkati bahawa Dia "sangat kasihan, dan tentang belas kasihan yang lembut;" bahawa semua jalan-Nya "adalah rahmat dan kebenaran bagi mereka yang simpan miliknya perjanjian dan miliknya testimoni."

Bab 20 — A Hebat Beragama Kebangkitan

Kebangkitan agama yang hebat di bawah pengisytiharan Kristus tidak lama lagi kedatangan dinubuatkan dalam nubuatan perkhabaran malaikat pertama daripada Wahyu 14. Seorang malaikat kelihatan terbang “di tengah-tengah langit, mempunyai Injil yang kekal untuk diberitakan kepada mereka yang tinggal di bumi, dan kepada setiap bangsa, dan kaum, dan bahasa, dan kaum.” “Dengan suara yang nyaring” dia mengumumkan

pesan: “Takutlah akan Tuhan, dan berikanlah kemuliaan bagi-Nya; kerana saat penghakiman-Nya telah tiba: dan sembahlah Dia yang menjadikan langit, dan bumi, dan laut, dan mata air perairan.” ayat-ayat 6, 7.

The fakta itu an malaikat ialah berkata kepada jadilah yang bentara daripada ini amaran ialah ketara. Oleh yang kesucian, yang kemuliaan, dan yang kuasa daripada yang syurgawi utusan, kebijaksanaan ilahi telah berkenan untuk mewakili yang mulia watak kerja yang akan dicapai oleh mesej dan kuasa dan kemuliaan yang akan menyertainya. Dan penerbangan malaikat “masuk tengah-tengah syurga,” “suara nyaring” yang memberikan amaran diucapkan, dan

itu pengisytiharan kepada semua “itu tinggal pada yang bumi,”—“kepada setiap bangsa, dan kaum, dan bahasa, dan kaum,”—berikan bukti daripada yang kepantasan dan seluruh dunia takat daripada yang pergerakan.

The mesej sendiri bangsal ringan sebagai kepada yang masa bila ini pergerakan ialah kepada ambil tempat. Ia ialah diisytiharkan kepada jadilah a bahagian daripada yang “abadi Injil;” dan ia mengumumkan pembukaan penghakiman. Mesej daripada [356] keselamatan mempunyai telah berdakwah dalam semua peringkat umur; tetapi ini mesej ialah a bahagian injil yang hanya boleh diberitakan pada zaman akhir, kerana barulah benar bahawa saat penghakiman *telah*

tiba. The nubuatan hadir a pewarisan daripada peristiwa mengetuai turun kepada yang pembukaan penghakiman. Hal ini terutama berlaku pada buku Daniel. Tetapi itu bahagian daripada miliknya nubuatan yang berkaitan kepada yang terakhir hari, Daniel telah diminta untuk menutup dan memeteraikan “sampai zaman akhir”. tidak sehingga kita sampai pada masa ini bolehkah mesej mengenai penghakiman itu diumumkan, berdasarkan penggenapan nubuatan ini. Tetapi pada zaman akhir, kata nabi, “banyak orang akan berlari ke sana ke mari, dan pengetahuan hendaklah jadilah meningkat.” Daniel 12:4.

303

The rasul Paul diberi amaran yang gereja bukan kepada tengok untuk yang datang Kristus pada zamannya. “Hari itu tidak akan datang,” katanya, “kecuali maka datanglah kemurtadan dahulu, dan orang yang berdosa itu menjadi nyata.” 2 Tesalonika 2:3. tidak sehingga selepas yang hebat murtad, dan yang panjang tempoh daripada yang memerintah daripada yang “lelaki daripada dosa,” boleh kita tengok untuk yang kedatangan daripada Tuhan kita. “Manusia berdosa,” yang juga digelar sebagai “misteri kejahatan,” “anak kebinasaan,” dan “jahat itu,” mewakili kepausan, yang, seperti yang dinubuatkan dalam nubuatan, adalah

untuk mengekalkannya ketuanan selama 1260 tahun. Tempoh ini berakhir pada tahun 1798. Kedatangan Kristus tidak dapat berlaku sebelum masa itu. Paul menutup dengannya memberi amaran kepada seluruh dispensasi Kristian hingga ke tahun 1798. Ia ialah ini sebelah daripada itu masa itu yang mesej daripada milik Kristus kedua datang ialah kepada jadilah diisytiharkan.

Tiada mesej sebegitu pernah diberikan pada zaman lampau. Paul, seperti kita telah melihat, tidak mengkhabarkanannya; dia menunjukkan saudara-saudaranya ke dalam kemudian masa depan yang jauh untuk kedatangan Tuhan. Reformis tidak mengisytiharkannya. Martin Luther

meletakkan penghakiman kira-kira tiga ratus tahun akan datang dari zamannya. Tetapi sejak 1798 kitab Daniel telah dibuka, pengetahuan tentang nubuatan telah meningkat, dan ramai mempunyai diisytiharkan yang sungguh-sungguh mesej daripada yang penghakiman dekat.

[357] Suka yang hebat Reformasi daripada yang keenam belas abad, yang kedatangan gerakan muncul di negara-negara Kristian yang berbeza pada sama masa. Dalam kedua-duanya Eropah dan Amerika lelaki daripada iman dan solat adalah membawa kepada kajian nubuatan, dan, menelusuri yang diilhamkan rekod, mereka melihat meyakinkan bukti itu yang tamat daripada semua benda

adalah di tangan. Dalam berbeza tanah di sana adalah terpencil badan daripada Kristian WHO, semata-mata oleh yang belajar daripada yang kitab suci, tiba di yang kepercayaan itu yang milik Juruselamat kedatangan adalah dekat.

Pada tahun 1821, tiga tahun selepas Miller tiba di eksposisinya daripada yang nubuatan menunjuk-nunjuk kepada yang masa daripada yang penghakiman, Dr. Yusuf Wolff, “yang mubaligh kepada yang dunia,” bermula kepada mengisytiharkan yang milik Tuan tidak lama lagi akan datang. Wolff dilahirkan di Jerman, dari keturunan Ibrani, miliknya bapa adalah seorang rabbi Yahudi. Semasa masih muda dia yakin daripada yang

kebenaran daripada yang Kristian agama. Daripada an aktif, menyiasat fikiran, dia telah menjadi pendengar yang tidak sabar-sabar kepada perbualan yang berlaku di rumah bapanya ketika orang Ibrani yang taat setiap hari berkumpul untuk menceritakan harapan dan jangkaan rakyat mereka, kemuliaan yang akan datang Mesias, dan yang pemulihan daripada Israel. satu hari pendengaran Yesus daripada

Nazareth menyebut, budak lelaki itu bertanya siapa Dia. “Seorang Yahudi dari bakat terhebat,” jawabannya; “tetapi sebagaimana Dia berpura-pura yang Mesias, yang Yahudi tribunal dijatuhkan hukuman Dia kepada kematian.” “Kenapa,” menyertai semula penanya, “Adakah Baitulmaqdis telah musnah, dan mengapa kita dalam tawanan?” “Malangnya, Malangnya!” menjawab miliknya ayah, “sebab yang Yahudi dibunuh yang para nabi.” The terfikir adalah di sekali dicadangkan kepada yang anak: “Mungkin Yesus adalah juga a nabi, dan yang Yahudi dibunuh Dia bila Dia adalah tidak bersalah.”—*Travels dan Pengembaraan daripada*

yang Rev. Yusuf Wolff, jld. 1, hlm. 6.
Begitu kuat perasaan ini, walaupun
dilarang untuk memasuki gereja
Kristian, dia sering berlama-lama di
luar untuk mendengar yang
berdakwah.

Ketika baru berusia tujuh tahun dia
bermegah-megah dengan seorang
Kristian yang sudah lanjut usia jiran
kemenangan masa depan Israel pada
kedatangan Mesias, bila yang tua
lelaki berkata dengan hormat: “Sayang
budak lelaki, saya kehendak beritahu
awak WHO yang sebenar
Mesias ialah: Dia adalah Yesus dari
Nazaret,... yang nenek moyangmu [358]
mempunyai disalib, sebagai mereka
lakukan yang nabi-nabi daripada tua.
Pergi rumah dan membaca

yang lima puluh tiga bab daripada Yesaya, dan awak kehendak jadilah yakin itu Yesus Kristus ialah Anak Tuhan.”— *Ibid.*, jld. 1, hlm. 7. Sabitan sekaligus diikat padanya. Dia pulang ke rumah dan membaca kitab suci, tertanya-tanya untuk melihat betapa sempurnanya hal itu telah digenapi dalam Yesus dari Nazaret. Adakah benarkah kata-kata orang Kristian? Budak itu bertanya kepada bapanya an penjelasan tentang nubuatan itu, tetapi disambut dengan kesunyian yang begitu keras dia tidak pernah lagi berani merujuk subjek itu. Ini, bagaimanapun, sahaja meningkat miliknya keinginan kepada tahu lebih daripada yang Kristian agama.

The pengetahuan dia dicari adalah

bersungguh-sungguh disimpan daripada dia dalam miliknya rumah Yahudi; tetapi, apabila baru berusia sebelas tahun, dia meninggalkan ayahnya rumah dan pergi keluar ke dalam yang dunia kepada keuntungan untuk dirinya sendiri an pendidikan, kepada pilih miliknya agama dan miliknya kerja hidup. Dia dijumpai a rumah untuk a masa dengan kaum kerabat, tetapi tidak lama kemudian dihalau daripada mereka sebagai murtad, dan bersendirian dan tidak mempunyai wang dia telah kepada buat miliknya sendiri cara antara orang asing. Dia pergi dari satu tempat ke satu tempat, belajar dengan tekun dan mengekalkan sendiri dengan mengajar bahasa Ibrani. Melalui pengaruh

seorang Katolik pengajar dia telah dipimpin untuk menerima kepercayaan Rom dan membentuk tujuan menjadi mubaligh kepada kaumnya sendiri. Dengan ini Bantah dia pergi, beberapa tahun kemudian, untuk melanjutkan pelajaran di Kolej daripada yang Propaganda di Rom. Di sini miliknya kebiasaan daripada bebas terfikir dan berterus terang ucapan dibawa atas dia yang imputasi daripada ajaran sesat. Dia secara terbuka diserang yang penderaan daripada yang gereja dan didesak yang keperluan

pembaharuan. Walaupun pada mulanya dilayan dengan nikmat istimewa oleh paus orang kenamaan, dia telah dikeluarkan dari Rom beberapa lama. Di bawah pengawasan gereja dia pergi dari satu tempat ke satu tempat, sehingga ia menjadi jelas bahawa dia tidak boleh dibawa untuk tunduk kepada perhambaan Romanisme. Dia telah diisytiharkan sebagai tidak boleh diperbaiki dan adalah dibiarkan bebas untuk pergi ke tempat yang dia suka. Dia kini pergi ke England dan, yang menganut agama Protestan, bersatu dengan Inggeris Gereja. Selepas dua tahun' belajar dia ditetapkan keluar, dalam 1821, atas miliknya misi.

[359] manakala Wolff diterima yang hebat kebenaran daripada milik Kristus pertama kedatangan sebagai "Seorang Lelaki Kesedihan, dan biasa dengan kesedihan," dia melihat bahawa nubuatan membawa kepada pandangan dengan sama jelas kedatangan-Nya yang kedua dengan kuasa dan kemuliaan. Dan semasa dia berusaha untuk memimpin rakyatnya Yesus daripada Nazareth sebagai yang Dijanjikan satu, dan kepada titik mereka kepada miliknya pertama datang dalam penghinaan sebagai a pengorbanan untuk yang dosa daripada lelaki, dia diajar mereka juga daripada miliknya kedua datang sebagai a raja dan penghantar.

“Yesus dari Nazaret, Mesias yang

benar,” katanya, “yang tangannya dan kaki ditikam, yang dibawa seperti anak domba untuk disembelih, WHO adalah yang Lelaki daripada Kesedihan dan berkenalan dengan kesedihan, WHO selepas tongkat kerajaan telah diambil daripada Yehuda, dan kuasa perundangan daripada di antara kakinya, datang kali pertama; akan masuk kali kedua awan di langit, dan dengan sangkakala Malaikat Agung” (Yusuf Wolff, *Penyelidikan dan mubaligh buruh*, muka surat 62) “dan hendaklah berdiri di atas Bukit Zaitun; dan kuasa itu, sekali diserahkan kepada Adam atas ciptaan, dan diluputkan olehnya (Kejadian 1:26 ; 3:17), akan diberikan kepada Yesus. Dia akan menjadi raja

atas seluruh bumi. The rintihan dan ratapan penciptaan akan berhenti, tetapi nyanyian tentang pujian dan kesyukuran hendaklah jadilah didengari. Bila Yesus datang dalam yang kemuliaan daripada miliknya ayah, dengan yang suci malaikat,. yang mati orang beriman

hendaklah bangkit pertama. 1

Tesalonika 4:16 ; 1 Korintus 15:23. ini ialah apa kita Kristian panggilan yang pertama kebangkitan. Kemudian yang haiwan kerajaan hendaklah ubah itu alam semula jadi (Yesaya 11:6-9), dan jadilah ditundukkan kepada Yesus.

Mazmur 8. Keamanan sejagat akan menang.”— *Journal of yang Rev.*

Joseph Wolff, halaman 378, 379.

“Tuhan sekali lagi akan melihat ke

bawah di atas bumi, dan katakanlah, 'Lihat, ia sangat baik.'" — *Ibid.*, halaman 294. Wolff percaya kedatangan Tuhan sudah dekat, interpretasi daripada yang kenabian tempoh meletakkan yang hebat penyempurnaan dalam a sangat beberapa tahun daripada yang masa menunjuk keluar oleh Miller. Kepada mereka WHO didesak daripada yang kitab suci, "Daripada itu hari dan jam tahu tidak

manusia,” bahwa manusia tidak mengetahui apa-apa tentang kedekatan kedatangan, Wolff menjawab: “Adakah Tuhan kita berkata bahwa hari dan jam itu sepatutnya *tidak pernah* jadinya dikenali? Adakah Dia bukan memberi kami tanda-tanda daripada yang kali, dalam pesanan bahwa kita mungkin tahu di paling kurang yang *pendekatan* daripada miliknya datang, sebagai satu [360] mengetahui dekatnya musim panas dengan pokok ara yang mengeluarkannya daun? Matthew 24:32. Adakah kita tidak pernah kepada tahu itu tempoh, sementara Dia sendiri menasihati kita bukan sahaja untuk membaca Daniel nabi, tetapi untuk memahaminya? dan

dalam Daniel itu, di mana dikatakan bahwa kata-kata telah ditutup hingga ke akhir zaman (yang berlaku dalam masanya), dan bahwa 'banyak orang akan berlari ke sana ke mari' (bahasa Ibrani menyatakan- sion untuk memerhati dan berfikir pada masa itu), 'dan *pengetahuan*' (mengenai masa itu) 'akan ditambah.' Daniel 12:4. Selain ini, Tuhan kita tidak berniat untuk mengatakan dengan ini, bahwa *pendekatan* daripada masa hendaklah bukan jadilah diketahui, tetapi itu yang *tepat 'hari dan jam* tahu tidak lelaki.' Cukup, Dia tidak katakan, hendaklah jadilah diketahui oleh yang tanda-tanda daripada yang kali, untuk mendorong kita untuk mempersiapkan kedatangan-Nya, sebagaimana Nuh

menyediakan bahtera.”—Wolff, *Penyelidikan dan mubaligh buruh*, muka surat 404, 405.

Mengenai sistem tafsiran yang popular, atau salah tafsir- dalam Kitab Suci, Wolff menulis, “Sebahagian besar orang Kristian gereja telah menyimpang dari pengertian jelas Kitab Suci, dan telah beralih kepada sistem hantu penganut Buddha, yang percaya itu yang masa hadapan kebahagiaan daripada manusia kehendak terdiri dalam bergerak kira-kira di udara, dan andaikan bahawa apabila mereka membaca *orang Yahudi*, mereka mesti faham *orang bukan Yahudi*; dan bila mereka membaca *Yerusalem*, mereka mesti un- memahami *gereja*; dan jika

dikatakan *bumi*, ia bermakna *langit*; dan untuk kedatangan Tuhan *mereka* mesti memahami kemajuan *salah-masyarakat sionari*; dan naik ke gunung rumah Tuhan, menandakan *pertemuan kelas besar*

Methodist.”—*Journal of the Rev. Yusuf Wolff*, muka surat 96.

Dalam tempoh dua puluh empat tahun dari 1821 hingga 1845, Wolff menjelajah eled secara meluas: dalam Afrika, melawat Mesir dan Abyssinia; dalam Asia, melintasi Palestin, Syria, Parsi, Bokhara, dan India. Dia juga melawat Amerika Syarikat, dalam perjalanan ke sana berkhotbah di pulau Saint Helena. Dia tiba di New York pada bulan Ogos, 1837; dan, selepas bercakap di kota itu, dia

berkhutbah di Philadelphia dan Baltimore, dan akhirnya diteruskan kepada Washington. di sini, dia berkata, “pada usul yang dikemukakan oleh bekas Presiden, John Quincy Adams, [361] dalam satu daripada yang rumah-rumah daripada Kongres, yang rumah sebulat suara diberikan

kepada saya yang guna daripada yang Kongres Dewan untuk a kuliah, yang saya dihantar pada a Sabtu, dihormati dengan yang kehadiran daripada semua yang ahli daripada Kongres, dan juga daripada yang uskup daripada Virginia, dan daripada yang pendeta dan warganegara daripada Washington. The sama penghormatan adalah diberikan kepada saya oleh yang ahli daripada yang kerajaan daripada Baru Jersi dan Pennsylvania, dalam yang kehadiran saya dihantar ceramah pada saya penyelidikan dalam Asia, dan juga pada yang peribadi memerintah daripada Yesus Kristus.”— *Ibid.*, muka surat 398, 399. Dr. Wolff mengembara di

negara-negara yang paling biadab tanpa perlindungan daripada mana-mana Eropah pihak berkuasa, berkekalan ramai kesusahan dan dikelilingi dengan tak terkira bahaya. Dia adalah bastinadoed dan kelaparan, dijual sebagai a hamba, dan tiga kali dikutuk kepada kematian. Dia adalah diserang oleh perompak, dan kadang-kadang hampir mati kerana kehausan. Pernah dia dibogelkan daripada semua itu dia dirasuk dan dibiarkan kepada melancong ratusan daripada batu pada kaki melalui yang gunung, yang salji memukul dalam miliknya muka dan miliknya telanjang kaki bengang oleh kenalan dengan yang beku tanah.

Apabila diberi amaran supaya tidak

bersenjata di kalangan ganas dan bermusuhan suku, dia mengisytiharkan dirinya "dilengkapi dengan senjata"—"doa, semangat untuk Kristus, dan keyakinan akan pertolongan-Nya." "Saya juga," katanya, "dengan syarat dengan yang cinta daripada Tuhan dan saya jiran dalam saya hati, dan yang Bible ialah dalam saya tangan."—WHD kaum Adam, *Dalam Peril Selalunya*, muka surat 192. The Bible dalam bahasa Ibrani dan Inggeris dia dibawa dengan dia di mana sahaja dia pergi. Daripada salah satu perjalanannya yang kemudiannya dia berkata: "Saya... menyimpan Bible dalam diri saya tangan. Saya merasakan kuasa saya ada di dalam Kitab, dan kekuatannya

akan berlaku mengekalkan saya.”—
Ibid., muka surat 201.

Oleh itu dia bertahan dalam kerjanya sehingga mesej hakim- telah dibawa ke sebahagian besar dunia yang boleh dihuni. Antara Yahudi, orang Turki, Parsees, penganut Hindu, dan ramai lain kewarganegaraan dan perlumbaan dia menyebarkan firman Tuhan dalam pelbagai bahasa ini dan setiap- di mana dihebahkan yang menghampiri memerintah daripada yang Mesiah.

Dalam miliknya mengembara dalam Bokhara dia dijumpai yang doktrin daripada yang milik Tuan tidak lama lagi [362] datang dipegang oleh orang yang terpencil dan terpencil. Orang Arab Yaman, dia berkata, “memiliki sebuah buku bernama *Seera*, yang memberi

pemberitahuan tentang kedatangan Kristus yang kedua dan pemerintahannya dalam kemuliaan; dan mereka jangkakan hebat peristiwa kepada ambil tempat dalam yang tahun 1840.”— *Jurnal daripada Pendeta Joseph Wolff*, halaman 377.

“Di Yaman... saya menghabiskan enam hari dengan anak-anak Rekhav. Mereka tidak minum wain, tidak menanam kebun anggur, menabur tidak ada benih, dan tinggal di khemah, dan ingatlah Yonadab tua yang baik, anak itu daripada Rechab; dan saya dijumpai dalam mereka syarikat kanak-kanak daripada Israel, daripada yang

suku Dan,... yang mengharapkan, dengan anak-anak Rekhhab, yang cepat ketibaan daripada yang Mesiah dalam yang awan daripada syurga.”— *Ibid.*, muka surat 389.

Kepercayaan serupa ditemui oleh mubaligh lain yang wujud di dalamnya Tatary. Seorang paderi Tatar bertanyakan kepada mubaligh tentang bila Kristus akan datang kali kedua. Apabila mubaligh menjawab bahawa dia tidak tahu apa-apa mengenainya, imam itu kelihatan sangat terkejut di sebegitu kejahilan dalam satu WHO mengaku kepada jadilah a Bible cikgu, dan menyatakan kepercayaannya sendiri, berdasarkan nubuatan, bahawa Kristus akan datang kira-kira 1844.

Seawal tahun 1826 mesej kedatangan mula diberitakan England. The pergerakan di sini dilakukan bukan ambil jadi pasti a bentuk sebagai dalam Amerika; yang tepat masa daripada yang kedatangan adalah bukan jadi secara amnya diajar, tetapi yang hebat kebenaran daripada milik Kristus tidak lama lagi datang dalam kuasa dan kemuliaan adalah diisytiharkan secara meluas. Dan ini bukan di antara orang-orang yang tidak bersetuju dan tidak konformis sahaja. Mourant Brock, an Inggeris penulis, negeri itu kira-kira tujuh ratus pendeta Gereja England telah bertunang dalam memberitakan “injil kerajaan ini.” Mesej menunjuk hingga 1844 sebagai masa kedatangan Tuhan

juga diberikan di Great Britain. Penerbitan Advent dari Amerika Syarikat adalah meluas diedarkan. Buku dan jurnal diterbitkan semula di England. Dan dalam 1842 Robert musim sejuk, an orang Inggeris oleh kelahiran, WHO telah menerima kepercayaan kedatangan di Amerika, kembali ke negara asalnya untuk memberitakan kedatangan Tuhan. Ramai yang bersatu dengannya dalam kerja, dan mesej penghakiman telah diisytiharkan di pelbagai bahagian England.

Dalam Selatan Amerika, dalam yang tengah daripada kebiadaban dan kerajinan imam, [363]

Lacunza, seorang Sepanyol dan Jesuit, menemui jalannya kepada Kitab Suci

dan dengan itu menerima kebenaran kedatangan Kristus yang cepat.

Terdorong untuk memberi yang amaran, belum lagi berkeinginan kepada melarikan diri yang celaan daripada Rom, dia menerbitkan pandangannya di bawah nama yang diandaikan sebagai “Rabbi Ben-Ezra,” mewakili dirinya sebagai seorang Yahudi yang bertobat.

Lacunza tinggal di yang kelapan belas abad, tetapi ia adalah kira-kira 1825 itu miliknya buku, mempunyai dijumpai itu cara kepada London, adalah diterjemahkan ke dalam yang Inggeris bahasa. Penerbitannya berfungsi untuk memperdalam minat yang sudah timbul England dalam yang subjek daripada yang kedua

kedatangan.

Dalam Jerman yang doktrin telah telah diajar dalam yang kelapan belas cen- tury oleh Bengel, a Menteri dalam yang Lutheran Gereja dan a diraikan Alkitabiah ulama dan pengkritik. selepas melengkapkan miliknya pendidikan, Bengel

telah "Setia dirinya sendiri kepada yang belajar daripada teologi, kepada yang yang kubur dan keagamaan nada daripada miliknya fikiran, mendalam oleh miliknya awal latihan dan disiplin, secara semula jadi cenderung kepadanya. Seperti lelaki muda yang berfikiran- penuh watak, sebelum ini dan sejak, dia telah kepada perjuangan dengan keraguan dan kesukaran yang bersifat keagamaan, dan dia merujuk, dengan banyak perasaan- ing, kepada 'banyak anak panah yang menusuk hatinya yang malang, dan membuat miliknya belia keras kepada beruang.'" menjadi a ahli daripada yang konsistensi daripada Wurttemberg, dia menyokong perjuangan kebebasan

beragama. “Sementara mengekalkan hak dan keistimewaan gereja, dia adalah seorang ad- mengundi untuk semua munasabah kebebasan menjadi diberikan kepada mereka WHO terasa sendiri terikat, atas dasar hati nurani, untuk menarik diri daripadanya persekutuan.”— *Encyclopaedia Britannica*, ed. ke-9, seni. “Bengel.” The baik kesan daripada ini dasar adalah masih terasa dalam miliknya asli wilayah.

Ia adalah semasa menyediakan khutbah dari Wahyu 21 untuk iklan- melepaskan hari Ahad bahawa cahaya kedatangan Kristus yang kedua terpancar Fikiran Bengal.

Nubuat-nubuat Wahyu terungkap kepadanya pemahaman yang tidak

pernah berlaku sebelum ini. Terharu dengan rasa yang kepentingan yang luar biasa dan kegemilangan yang melampaui adegan yang dipersembahkan oleh yang nabi, dia adalah terpaksa kepada pusing untuk a masa daripada yang renung-

[364] tion subjek. Di mimbar itu sekali lagi muncul kepadanya semua kejelasan dan kekuatannya. Sejak itu dia mengabdikan dirinya untuk kajian tentang nubuatan, terutama yang berkaitan dengan Apocalypse, dan tidak lama lagi tiba di yang kepercayaan itu mereka menunjuk kepada yang datang daripada Kristus sebagai dekat. Tarikh yang ditetapkannya sebagai masa kedatangan kedua adalah dalam a

sangat beberapa tahun daripada itu selepas itu diadakan oleh Miller.

Tulisan Bengel telah tersebar ke seluruh dunia Kristian. miliknya pandangan daripada nubuatan adalah agak secara amnya menerima dalam miliknya sendiri negeri Wurttemberg, dan sedikit sebanyak di bahagian lain di Jerman. The pergerakan berterusan selepas kematiannya, dan mesej kedatangan adalah terdengar di Jerman pada masa yang sama bahawa ia menarik perhatian tanah lain. Pada awalnya beberapa orang yang beriman pergi ke Rusia dan di sana terbentuk tanah jajahan, dan yang iman daripada milik Kristus tidak lama lagi datang ialah masih diadakan oleh yang Jerman gereja-gereja daripada itu

negara.

The ringan bersinar juga dalam Perancis dan Switzerland. Pada Geneva di mana Farel dan Calvin telah sebar yang kebenaran daripada yang reformasi, Gausson memberitakan perkhabaran kedatangan kedua. Semasa seorang pelajar di sekolah, Gausson telah menemui semangat rasionalisme yang meresap semua Eropah semasa yang yang terakhir bahagian daripada yang kelapan belas dan yang

pembukaan abad kesembilan belas; dan apabila dia memasuki kementerian dia adalah bukan sahaja jahil daripada benar iman, tetapi cenderung kepada kesangsian. Dalam masa mudanya dia minati pengajian nubuatan. Selepas membaca Rollin's *kuno sejarah*, miliknya perhatian adalah dipanggil kepada pasal kedua Daniel, dan dia terpesona dengan keajaiban itu ketepatan nubuatan itu telah digenapi, seperti yang dilihat dalam rekod ahli sejarah. Berikut adalah kesaksian kepada inspirasi Kitab Suci, yang menjadi sauh baginya di tengah-tengah bahaya kemudiannya tahun. Dia tidak boleh berpuas hati dengan ajaran rasionalisme, dan dalam

belajar yang Bible dan mencari untuk lebih jelas ringan dia adalah, selepas a masa, dipimpin kepada a positif iman.

Sebagai dia dikejar miliknya penyiasatan daripada yang nubuatan dia tiba di yang kepercayaan itu yang datang daripada yang Tuan adalah di tangan. Terkesan dengan kesungguhan dan kepentingan kebenaran besar ini, dia ingin membawa [365] ia sebelum ini yang orang; tetapi yang popular kepercayaan itu yang nubuatan daripada

Daniel adalah misteri dan tidak boleh jadilah faham adalah a serius halangan dengan caranya. Dia akhirnya memutuskan—seperti yang Farel lakukan sebelum dia masuk menginjil Geneva—bermula dengan

kanak-kanak, yang melaluinya dia diharap kepada minat yang ibu bapa.

"Saya mahu perkara ini difahami," katanya selepas itu, bercakap daripada objeknya dalam aku janji ini, "bukan kerana kecilnya kepentingannya, tetapi sebaliknya kerana nilainya yang besar, saya teringin kepada hadir ia dalam ini biasa bentuk, dan itu saya ditunjukkan ia kepada yang kanak-kanak. saya dikehendaki kepada jadilah mendengar, dan saya ditakuti itu saya akan bukan jadilah jika saya dahulukan diri saya kepada orang dewasa." "Saya bertekad oleh itu kepada pergi kepada yang bongsu. saya berkumpul an penonton daripada kanak-kanak; jika yang kumpulan membesar, jika dilihat bahawa mereka

mendengar, gembira, berminat, itu mereka memahami dan menerangkan subjek, saya pasti mempunyai masa bulatan tidak lama lagi, dan dalam mereka pusing, membesar orang ramai kehendak lihat itu ia ialah bernilai masa mereka untuk duduk dan belajar. Apabila ini dilakukan, puncanya ialah diperolehi.”—L. Gausson, *Daniel yang Nabi*, jld. 2, Mukadimah.

The usaha adalah berjaya. Sebagai dia ditunjukkan yang kanak-kanak, lebih tua orang datang kepada dengar. The galeri daripada miliknya gereja adalah diisi dengan pendengar yang penuh perhatian. Di antara mereka ada orang-orang yang berpangkat dan berilmu, dan orang asing dan orang asing yang melawat Geneva; dan

demikianlah mesejnya dibawa kepada lain bahagian.

Digalakkan oleh kejayaan ini, Gaussen menerbitkan pelajarannya, dengan yang harapan daripada mempromosi yang belajar daripada yang kenabian buku dalam

gereja orang berbahasa Perancis. “Untuk menerbitkan arahan- tion diberi kepada yang kanak-kanak,” berkata Gaussen, “adalah kepada katakan kepada dewasa, WHO juga selalunya pengabaian sebegitu buku bawah yang salah berpura-pura itu mereka adalah kabur, 'Bagaimana mereka boleh kabur, kerana anak-anak kamu faham mereka?'” “Saya telah a hebat keinginan,” dia menambah, “kepada render a pengetahuan daripada yang nubuatan popular dalam kami kawanan, jika mungkin.” “Di sana ialah tidak belajar, sesungguhnya, yang ia nampaknya kepada saya jawapan yang keperluan daripada yang masa lebih baik.” “Ia ialah oleh ini itu

kita adalah kepada sediakan untuk yang tribulasi dekat di tangan, dan menonton dan tunggu untuk Yesus Kristus.”

[366] Padahal antara pendakwah yang terbilang dan dikasihi dalam yang Perancis bahasa, Gausson adalah selepas a masa digantung daripada kementerian, kesalahan utamanya adalah bahawa bukannya gereja katekismus, manual yang jinak dan rasionalistik, hampir ketandusan tive iman, dia telah digunakan yang Bible dalam memberi arahan kepada yang belia. Dia selepas itu menjadi guru di sekolah teologi, manakala pada hari Ahad dia meneruskan kerjanya sebagai katekis, berbicara kepada kanak-kanak dan di- mengajar mereka

dalam Kitab Suci. Karya-karyanya mengenai nubuatan juga teruja banyak minat. Dari kerusi profesor, melalui akhbar, dan dalam pekerjaan kegemarannya sebagai guru kanak-kanak dia teruskan untuk ramai orang tahun untuk memberikan pengaruh yang luas dan memainkan peranan penting dalam panggilan perhatian ramai kepada kajian nubuatan yang menunjukkan itu yang datang daripada yang Tuan adalah dekat.

Di Scandinavia juga mesej kedatangan telah diisytiharkan, dan minat yang meluas telah dicetuskan. Ramai yang tersedar daripada mereka cuai keselamatan kepada mengaku dan tinggalkan mereka dosa, dan mencari

maafkan dalam nama Kristus. Tetapi paderi gereja negeri menentang pergerakan itu, dan melalui pengaruh mereka beberapa orang yang berdakwah mesej itu dilemparkan ke dalam penjara. Di banyak tempat di mana pendakwah daripada yang milik Tuan tidak lama lagi datang adalah dengan demikian diam, Tuhan adalah gembira untuk menghantar mesej, dengan cara yang ajaib, melalui sedikit kanak-kanak. Memandangkan mereka di bawah umur, undang-undang negara tidak boleh mengekang mereka, dan mereka adalah dibenarkan kepada bercakap tidak diganggu.

Pergerakan itu terutamanya di kalangan kelas bawahan, dan ia berada

dalam yang merendah diri tempat tinggal daripada yang buruh itu yang orang ramai berhimpun kepada mendengar amaran itu. Pendakwah kanak-kanak sendiri kebanyakannya miskin kotej. Sebahagian daripada mereka berumur tidak lebih daripada enam atau lapan tahun umur; dan sementara mereka nyawa memberi keterangan itu mereka disayangi yang Penyelamat, dan adalah mencuba kepada hidup dalam ketaatan kepada suci Allah keperluan, mereka

biasalah terzahir sahaja yang kecerdasan dan kebolehan selalunya dilihat dalam kanak-kanak daripada itu umur. Bila berdiri sebelum ini yang orang, walau bagaimanapun, ia [367] adalah jelas itu mereka adalah tergerak oleh an pengaruh di luar mereka sendiri hadiah semula jadi. Nada dan cara berubah, dan dengan kuasa yang sungguh-sungguh mereka memberi yang amaran daripada yang penghakiman, menggaji yang sangat perkataan Kitab Suci: “Takutlah akan Allah dan muliakanlah Dia; untuk jam Penghakiman-Nya sudah tiba.” Mereka menegur dosa orang, bukan hanya mengutuk maksiat dan maksiat, tetapi menegur keduniaan dan murtad,

dan memberi amaran kepada pendengarnya supaya segera lari daripadanya yang kemarahan kepada datang.

The orang ramai didengari dengan menggeletar. The mensabitkan kesalahan semangat daripada Tuhan bercakap kepada mereka hati. banyak adalah dipimpin kepada cari yang kitab suci dengan baru dan lebih dalam minat, yang tidak sederhana dan tidak bermoral adalah diperbaharui, yang lain meninggalkan amalan tidak jujur mereka, dan kerja telah dilakukan begitu ketara bahawa walaupun menteri gereja negeri terpaksa mengakui itu yang tangan daripada Tuhan adalah dalam yang pergerakan.

Adalah kehendak Tuhan bahawa berita tentang kedatangan Juruselamat harus diberikan di negara-negara Scandinavia; dan apabila suara-suara Hamba-hamba-Nya diam, Dia menaruh Roh-Nya ke atas anak-anak, supaya kerja itu dapat diselesaikan. Apabila Yesus menghampiri Baitulmaqdis dihadiri oleh yang bergembira beramai-ramai itu, dengan jerit daripada kemenangan dan lambaian dahan kurma, menyatakan Dia sebagai Anak tentang Daud, orang-orang Farisi yang cemburu meminta Dia untuk membungkam mereka; tetapi Yesus menjawab bahawa semua ini adalah penggenapan nubuatan, dan jika ini hendaklah diam, batu-batu itu akan berteriak. The orang

ramai, yang takut dengan ancaman para imam dan pemerintah, berhenti pengisytiharan kegembiraan mereka semasa mereka memasuki pintu-pintu gerbang Yerusalem; tetapi kanak-kanak di halaman bait suci kemudian mengambil penahan, dan, melambai mereka cawangan daripada tapak tangan, mereka menangis: “Hosana kepada yang Anak lelaki daripada David!” Matthew 21:8-16. Bila yang Farisi, pedih tidak berpuas hati, berkata kepada-Nya, “Apakah Engkau mendengar apa yang dikatakan oleh mereka ini?” Yesus menjawab, “Ya; mempunyai ye tidak pernah baca, Keluar daripada yang mulut daripada babes dan anak susuan awak tergesa-gesa disempurnakan

pujian?” Sebagai Tuhan tempa melalui kanak-kanak di yang [368] masa daripada milik Kristus pertama kedatangan, jadi Dia tempa melalui mereka dalam memberi mesej kedatangan-Nya yang kedua. Firman Tuhan mesti digenapi, bahawa pengisytiharan kedatangan Juruselamat harus diberikan kepada semua orang orang ramai, lidah, dan bangsa-bangsa.

Kepada William Miller dan rakan-rakannya telah diberikan untuk berkhotbah amaran di Amerika. Negara ini menjadi pusat orang besar kedatangan pergerakan. Ia adalah di sini itu yang nubuatan daripada yang pertama kepunyaan malaikat mesej telah itu paling langsung pemenuhan. The tulisan daripada Miller dan rakan-rakannya dibawa ke negeri yang jauh. Di mana sahaja mubaligh telah menembusi seluruh dunia, diutuskan kabar gembira tentang Kristus pantas kembali. Jauh dan lebar sebar yang mesej daripada yang kekal abadi injil: “Takutlah akan Allah dan muliakanlah Dia; untuk jam-Nya penghakiman ialah datang.”

Kesaksian nubuatan yang seolah-olah menunjuk kepada datang daripada Kristus dalam yang musim bunga daripada 1844 mengambil dalam tahan daripada yang fikiran daripada rakyat. Semasa mesej pergi dari negeri ke negeri, ada dimana - mana terjaga meluas minat. banyak adalah yakin bahawa hujah-hujah dari zaman kenabian adalah betul, dan, mengorbankan keangkuhan pendapat mereka, mereka dengan gembira menerima kebenaran. Beberapa menteri diletakkan ketepikan mereka berpuak-puak pandangan dan perasaan, dibiarkan mereka gaji dan gereja-gereja mereka, dan bersatu dalamewartakan kedatangan daripada Yesus. Walau bagaimanapun,

terdapat sedikit menteri yang akan menerima mesej ini; oleh itu ia sebahagian besarnya komited untuk orang awam yang rendah hati. Petani meninggalkan ladang mereka, mekanik alat mereka, peniaga barangan mereka, lelaki profesional kedudukan mereka; masih lagi bilangan pekerja adalah kecil jika dibandingkan dengan kerja ke jadilah dicapai. The syarat daripada an fasik gereja dan a dunia berbohong dalam kejahatan, terbeban yang jiwa-jiwa daripada yang benar penjaga, dan mereka dengan rela menanggung kerja keras, kekurangan, dan penderitaan, supaya mereka boleh menyeru manusia untuk bertaubat kepada keselamatan. Walaupun ditentang oleh

syaitan, yang kerja pergi secara berterusan ke hadapan, dan yang kedatangan kebenaran adalah diterima oleh ramai beribu-ribu.

[369] Di mana-mana terdengar kesaksian yang menyelidik, memberi amaran kepada orang berdosa, kedua-duanya orang duniawi dan gereja ahli, kepada melarikan diri daripada yang kemarahan kepada datang. Suka John yang Pembaptis, yang pendahulu daripada Kristus, yang pendakwah diletakkan kapak dekat akar pokok dan menggesa semua untuk membawa buah-buahan seterusnya bertemu untuk bertaubat. Rayuan kacau mereka sangat berbeza dengan jaminan keamanan dan keselamatan yang didengari dari mimbar popular; dan di

mana sahaja mesej itu disampaikan, ia menggerakkan orang ramai. The kesaksian yang ringkas dan langsung tentang Kitab Suci, yang ditetapkan oleh kuasa Roh Kudus, membawa berat keyakinan yang hanya sedikit yang mampu sepenuhnya kepada melawan. Profesor daripada agama adalah terangsang daripada mereka salah

keselamatan. mereka melihat mereka kemunduran, mereka keduniaan dan ketidakpercayaan, kesombongan dan mementingkan diri mereka. Banyak orang mencari Tuhan dengan pertobatan dan penghinaan. Kasih sayang yang sekian lama melekat di duniawi perkara yang kini mereka tetapkan di syurga. Roh Tuhan berada di atasnya mereka, dan dengan hati yang lembut dan tunduk mereka bergabung untuk membunyikan berseru: “Takutlah akan Allah dan muliakanlah Dia; untuk saat penghakiman-Nya ialah datang.”

pendosa bertanya dengan menangis: "Apa mesti saya buat kepada jadilah diselamatkan?" Itu yang nyawa telah

telah bertanda dengan ketidakjujuran adalah cemas untuk membuat pembayaran balik. Semua orang yang mendapat kedamaian dalam Kristus ingin melihat orang lain berkongsi berkat. Hati ibu bapa berpaling kepada mereka kanak-kanak, dan yang hati daripada kanak-kanak kepada mereka ibu bapa. The halangan daripada kebanggaan dan simpanan adalah disapu jauh. Sepenuh hati pengakuan adalah dibuat, dan ahli rumah itu bekerja keras untuk keselamatan mereka yang terdekat dan tersayang. Sering kedengaran bunyi bersungguh-sungguh syafaat. Di mana-mana ada jiwa-jiwa dalam kesedihan yang mendalam merayu Tuhan. banyak bergelut semua malam

dalam solat untuk yang jaminan itu mereka sendiri dosa adalah diampuni, atau untuk yang penukaran daripada mereka saudara mara atau jiran.

Semua kelas berpusu-pusu ke mesyuarat Adventist. Kaya dan miskin, tinggi dan rendah, dari pelbagai sebab, ingin mendengarnya-diri sendiri yang doktrin daripada kedatangan kedua. The Tuan memegang semangat daripada pembangkang dalam semak sementara miliknya hamba dijelaskan yang sebab daripada [370] mereka iman. Kadang-kadang yang alat adalah lemah; tetapi yang semangat daripada Tuhan memberikan kuasa kepada kebenaran-Nya. Kehadiran malaikat suci terasa dalam

perhimpunan-perhimpunan ini, dan setiap hari banyak orang ditambahkan kepada orang percaya. Sebagai bukti-bukti kedatangan Kristus tidak lama lagi diulangi, orang ramai yang besar mendengar dalam senyap tercungap-cungap untuk kata-kata khidmat. Syurga dan bumi kelihatan mendekati antara satu sama lain. Kuasa Tuhan dirasakan pada zaman dahulu dan muda dan pertengahan umur. Lelaki mencari rumah mereka dengan pujian pada bibir mereka, dan bunyi gembira terdengar di udara malam yang tenang. Tiada sesiapa pun yang menghadiri mesyuarat itu boleh melupakan adegan itu paling dalam minat.

The pengisytiharan daripada a pasti

masa untuk milik Kristus datang
dipanggil seterusnya hebat
pembangkang daripada ramai daripada
semua kelas, daripada yang Menteri
dalam yang mimbar turun kepada
yang paling melulu, berani syurga
pendosa. The kata-kata nubuat telah
digenapi: “Akan datang pada hari-hari
terakhir pencemuh, berjalan selepas
mereka sendiri nafsu, dan berkata, di
mana ialah yang

janji daripada miliknya datang? untuk sejak yang bapa-bapa jatuh tidur, semua benda teruskan sebagai mereka adalah daripada yang permulaan daripada yang ciptaan." 2 Peter 3:3, 4. banyak WHO mengaku kepada cinta yang Penyelamat, diisytiharkan itu mereka tidak mempunyai penentangan terhadap doktrin kedatangan kedua; mereka semata-mata membantah masa yang ditentukan. Tetapi mata Tuhan yang maha melihat membacanya hati. Mereka tidak mahu mendengar tentang kedatangan Kristus untuk menghakimi dunia dalam kebenaran. Mereka telah menjadi hamba yang tidak setia, mereka pekerjaan tidak akan menanggung pemeriksaan Tuhan

yang menyelidiki hati, dan mereka takut bertemu Tuhan mereka. Seperti orang Yahudi pada zaman Kristus kedatangan pertama mereka tidak bersedia untuk menyambut Yesus. Mereka bukan sahaja enggan mendengar hujah-hujah jelas daripada Alkitab, tetapi diejek mereka WHO adalah melihat untuk yang Tuan. Syaitan dan miliknya malaikat bergembira, dan melemparkan ejekan ke muka Kristus dan malaikat-malaikat suci yang milik-Nya mengaku orang ramai telah jadi sedikit cinta untuk Dia itu mereka lakukan bukan keinginan miliknya muncul.

"Tiada seorang pun yang mengetahui hari dan jamnya" adalah hujah yang

paling selalunya dibawa ke hadapan oleh penolakan daripada yang kedatangan iman. The kitab suci [371] ialah: "Tentang hari dan saat itu tidak seorang pun mengetahui, tidak juga malaikat-malaikat syurga, tetapi saya Bapa sahaja." Matthew 24:36. A jelas dan harmoni- Penjelasan mengenai teks ini diberikan oleh mereka yang melihat untuk yang Tuan, dan yang salah guna dibuat daripada ia oleh mereka pihak lawan adalah ditunjukkan dengan jelas. Kata-kata itu diucapkan oleh Kristus dalam kenangan itu perbualan dengan murid-murid-Nya di atas Zaitun selepas Dia untuk kali terakhir bertolak dari kuil. Murid-murid telah bertanya kepada soalan: "Apa

hendaklah jadilah yang tanda daripada awak datang, dan daripada yang tamat daripada dunia?" Yesus memberi mereka tanda-tanda, dan berkata: "Apabila kamu akan melihat semua perkara-perkara ini, tahu itu ia dekat, malah di pintu-pintu." ayat 3, 33. Satu perkataan Juruselamat tidak boleh dibuat untuk membinasakan yang lain. Padahal tiada seorang pun yang mengetahui *hari* dan *jamnya* tentang kedatangan-Nya, kita diarahkan dan dikehendaki mengetahui bila sudah hampir. Kami lebih jauh mengajar bahawa untuk mengabaikan amaran-Nya, dan menolak atau lalai untuk mengetahui bila miliknya kedatangan ialah dekat, kehendak jadilah sebagai maut untuk

kami sebagai ia adalah untuk mereka
WHO hidup pada zaman Nuh tidak
tahu bila banjir itu akan datang. Dan
perumpamaan dalam bab yang sama,
membezakan yang beriman dan yang
hamba yang tidak setia, dan
memberikan azab kepada orang yang
berkata dalam hatinya, “Tuhanku
menangguhkan kedatangan-Nya,”
menunjukkan dalam terang apa yang
Kristus kehendaki menghargai dan
memberi ganjaran kepada mereka
yang didapati-Nya berjaga-jaga, dan
mengajar-Nya datang, dan mereka
menafikan ia. “Perhatikan Oleh itu,”
Dia berkata. “Diberkati

ialah itu hamba, siapa miliknya Tuan bila Dia datang hendaklah cari jadi melakukan.” Ayat 42, 46. “Jadi jika engkau tidak berjaga-jaga, Aku akan mendatangimu sebagai a pencuri, dan awak hendaklah bukan tahu apa jam saya kehendak datang atas awak.” Wahyu 3:3.

Paul bercakap daripada a kelas kepada siapa yang milik Tuan muncul kehendak datang tak sedar. “Hari Tuhan datang seperti pencuri di malam hari. Kerana apabila mereka berkata, Damai dan selamat; kemudian kemusnahan secara tiba-tiba mendatangi mereka,... dan mereka tidak akan luput.” Tetapi dia menambah, kepada mereka yang telah

mengindahkan peringatan

Juruselamat: “Kamu, saudara-saudara, adalah bukan dalam kegelapan, itu itu hari sepatutnya memotong awak sebagai a pencuri. Ye adalah semua yang kanak-kanak daripada cahaya, dan yang kanak-kanak daripada yang hari: kita adalah bukan daripada yang malam, mahupun daripada kegelapan.”

1 Tesalonika 5:2-5.

Oleh itu telah ditunjukkan bahawa Kitab Suci tidak memberikan waran kepada manusia [372] kekal dalam kejahilan berkenaan yang kedekatan daripada milik Kristus datang.

Tetapi mereka yang hanya menginginkan alasan untuk menolak kebenaran menutup mereka telinga kepada penjelasan ini, dan kata-kata

“Tiada seorang pun yang mengetahui hari itu mahupun yang jam” diteruskan kepada jadilah bergema oleh yang berani pencemuh dan malah oleh pendeta Kristus yang mengaku. Ketika orang ramai dibangkitkan, dan bermula kepada bertanya yang cara daripada keselamatan, keagamaan guru-guru melangkah dalam antara mereka dan yang kebenaran, mencari kepada senyap mereka ketakutan oleh secara palsu menafsirkan firman Allah. Penjaga yang tidak setia bersatu dalam pekerjaan penipu besar itu, berseru, Damai, damai sejahtera, ketika Tuhan telah melakukannya tidak diucapkan damai. Seperti orang Farisi pada zaman Kristus, ramai yang menolak untuk masuk ke dalam

kerajaan syurga sendiri, dan mereka yang ada masuk mereka menghalang. Darah jiwa-jiwa ini akan diperlukan di mereka tangan.

The paling merendah diri dan berbakti dalam yang gereja-gereja adalah selalunya yang pertama menerima mesej itu. Mereka yang mempelajari Bible untuk diri mereka sendiri boleh bukan tetapi lihat yang tidak berdasarkan kitab suci watak daripada yang popular pandangan nubuatan; dan di mana sahaja orang tidak dikawal pengaruh paderi, di mana sahaja mereka akan mencari perkataan Tuhan untuk diri mereka sendiri, yang kedatangan doktrin diperlukan sahaja kepada jadilah dibandingkan dengan yang kitab suci

kepada menubuhkan itu ilahi pihak berkuasa.

Ramai yang dianiaya oleh saudara mereka yang tidak percaya. mengikut tertib untuk mengekalkan kedudukan mereka dalam gereja, ada yang bersetuju untuk berdiam diri mengambil kira harapan mereka; tetapi yang lain merasakan kesetiaan kepada Tuhan melarang mereka dengan demikian kepada bersembunyi yang kebenaran yang Dia telah komited kepada mereka amanah. tidak a beberapa adalah potong dimatikan daripada yang persekutuan daripada yang gereja untuk tidak lain

alasan daripada menyatakan kepercayaan mereka tentang kedatangan Kristus. sangat berharga bagi mereka yang menanggung ujian iman mereka ini adalah kata-kata nabi: “Saudara-saudaramu yang membenci kamu, yang mengusir kamu karena Aku demi nama, berkata, Biarlah Tuhan dimuliakan: tetapi Dia akan menampakkan diri kepada awak kegembiraan, dan mereka hendaklah jadilah malu.” Yesaya 66:5.

Malaikat-malaikat Tuhan memerhatikan hasilnya dengan penuh minat daripada amaran itu. Apabila terdapat penolakan umum terhadap mesej itu oleh yang gereja, malaikat berpaling jauh dalam kesedihan.

Tetapi di sana adalah ramai WHO telah bukan belum lagi telah diuji dalam hormat kepada yang kedatangan kebenaran. banyak adalah disesatkan oleh suami, isteri, ibu bapa, atau anak-anak, dan telah dibuat untuk percaya adalah berdosa walaupun mendengar ajaran sesat seperti yang diajar oleh para Adventist. Para malaikat diperintahkan untuk menjaga dengan setia hal ini jiwa-jiwa, kerana cahaya lain masih lagi menyinari mereka dari takhta itu daripada Tuhan.

Dengan keinginan yang tidak terkatakan mereka yang telah menerima perkhabaran itu menantikan kedatangan Juruselamat mereka. Masa apabila mereka bekas- disangka kepada berjumpa Dia adalah di tangan.

mereka didekati ini jam dengan kesungguhan yang tenang. Mereka berehat dalam perhubungan yang manis dengan Tuhan, dan bersungguh-sungguh daripada yang kedamaian itu adalah kepada jadilah mereka dalam yang terang akhirat. tiada yang mengalami harapan dan kepercayaan ini boleh melupakan masa yang berharga itu daripada menunggu. Untuk beberapa minggu sebelum masa, perniagaan duniawi sebahagian besarnya diketepikan. Mukmin yang ikhlas berhati-hati meneliti setiap fikiran dan emosi hati mereka seolah-olah di atas mereka kematian dan dalam beberapa jam untuk menutup mata mereka pada adegan duniawi. Tiada pembuatan

"jubah kenaikan" (lihat Lampiran); tetapi semua merasakan keperluan bukti dalaman bahawa mereka bersedia untuk memenuhi Penyelamat; jubah putih mereka adalah kesucian jiwa—akhlak yang dibersihkan daripada dosa oleh darah pendamaian Kristus. Sekiranya masih ada dengan orang-orang yang mengaku umat Tuhan, roh yang sama mencari hati, iman yang bersungguh-sungguh dan tekad yang sama. Sekiranya mereka terus bersenandung memberkati diri mereka di hadapan Tuhan dan mendesak permohonan mereka pada belas kasihan kerusi mereka akan memiliki pengalaman yang jauh lebih kaya daripada mereka kini mempunyai. Terdapat terlalu sedikit

doa, terlalu sedikit keyakinan sebenar tentang dosa, dan kekurangan iman yang hidup menyebabkan banyak orang kehilangan rahmat dengan kaya disediakan oleh kami Penebus.

Tuhan direka kepada buktikan miliknya orang ramai. miliknya tangan bertudung a kesilapan dalam perhitungan masa kenabian. Adventist tidak menolak penutup yang kesilapan, mahupun adalah ia ditemui oleh yang paling belajar daripada mereka

pihak lawan. Yang terakhir berkata: “Perhitungan anda tentang masa kenabian betul. Beberapa acara hebat akan berlaku; tetapi ia bukan apa Encik. Miller meramalkan; ia adalah penukaran dunia, dan bukan kedua kedatangan daripada Kristus.” (Lihat Lampiran.)

Masa penantian berlalu, dan Kristus tidak muncul untuk pembebasan umat-Nya. Mereka yang dengan keimanan dan kasih sayang yang tulus telah memandang untuk mereka Penyelamat, berpengalaman a pahit kekecewaan. Namun tujuan Tuhan sedang dicapai; Dia sedang menguji yang hati daripada mereka WHO mengaku kepada jadilah menunggu

untuk miliknya muncul. Terdapat di kalangan mereka ramai yang telah digerakkan oleh tidak lebih tinggi motif daripada ketakutan. Pengakuan iman mereka tidak menjejaskan mereka hati atau mereka nyawa. Bila yang dijangka peristiwa gagal kepada ambil tempat, orang-orang ini mengisytiharkan bahawa mereka tidak kecewa; mereka mempunyai tidak pernah dipercayai itu Kristus akan datang. mereka adalah antara yang pertama kepada ejekan yang kesedihan daripada yang benar orang beriman.

Tetapi Yesus dan semua tentera syurga memandang dengan kasih dan simpati. ke atas mereka yang teruji dan setia lagi kecewa. Boleh tudung memisahkan dunia yang kelihatan

telah dihanyutkan kembali, malaikat akan melakukannya telah dilihat mendekat kepada jiwa-jiwa yang teguh dan perisai ini mereka daripada yang aci daripada Syaitan.

Bab 21 — A Amaran Ditolak

Dalam berdakwah yang doktrin daripada yang kedua kedatangan, William Miller dan rakan-rakannya telah bekerja dengan tujuan untuk membangkitkan semangat lelaki kepada a persiapan untuk yang penghakiman. mereka telah dicari kepada menyedarkan profesor daripada agama kepada yang benar harapan daripada yang gereja dan kepada mereka perlukan daripada a lebih dalam Kristian pengalaman, dan mereka bekerja keras juga kepada

menyedarkan orang yang tidak bertobat kepada kewajipan untuk segera bertaubat dan bertaubat kepada Tuhan. “Mereka tidak membuat sebarang percubaan untuk menukar lelaki kepada mazhab atau parti agama. Oleh itu mereka bekerja di kalangan semua parti dan mazhab, tanpa campur tangan dengan mereka organisasi atau disiplin.”

"Dalam semua kerja saya," kata Miller, "Saya tidak pernah mempunyai keinginan atau pemikiran kepada menubuhkan mana-mana berasingan minat daripada itu daripada sedia ada denominasi, atau kepada faedah satu di yang perbelanjaan daripada yang lain. saya terfikir kepada faedah semua. Andainya itu semua Kristian

akan bergembiralah dalam yang prospek daripada milik Kristus datang, dan itu mereka WHO boleh bukan lihat sebagai saya lakukan akan bukan cinta mana-mana yang kurang mereka WHO sepatutnya peluk ini doktrin, saya lakukan bukan mengandungkan akan ada keperluan untuk mesyuarat berasingan. Keseluruhan Objektif adalah keinginan untuk menukar jiwa kepada Tuhan, untuk memberitahu dunia daripada a datang penghakiman, dan kepada mendorong saya sesama lelaki kepada buat itu persiapan hati yang membolehkan mereka bertemu Tuhan mereka di dalamnya kedamaian. Majoriti besar mereka yang telah bertaubat di bawah saya buruh bersatu dengan yang pelbagai

sedia ada gereja-gereja.”—Bliss, muka surat 328.

Kerana kerjanya cenderung untuk membina gereja-gereja, ia adalah untuk seketika dipandang dengan baik. Tetapi seperti yang diputuskan oleh menteri dan pemimpin agama terhadap yang kedatangan doktrin dan dikehendaki kepada menindas semua pergolakan daripada subjek, mereka bukan sahaja menentanginya dari mimbar, tetapi menafikannya ahli mereka mendapat keistimewaan untuk menghadiri khutbah pada yang kedua kedatangan, atau malah daripada bercakap daripada mereka harapan dalam yang sosial mesyuarat daripada gereja. Oleh itu orang-orang yang beriman mendapati diri mereka berada

dalam kedudukan percubaan dan kebingungan yang hebat. Mereka mengasihi gereja mereka dan benci untuk berpisah daripada mereka; tetapi ketika mereka melihat kesaksian firman Tuhan ditindas dan hak mereka untuk menyiasat nubuatan dinafikan mereka terasa itu kesetiaan kepada Tuhan melarang mereka kepada serahkan. Itu WHO dicari

320

untuk menutup kesaksian firman Tuhan yang tidak dapat mereka anggap sebagai membentuk yang gereja daripada Kristus, “yang tiang dan tanah daripada yang kebenaran.” Oleh itu mereka merasakan diri mereka wajar untuk berpisah dengan bekas mereka sambungan. Dalam yang musim panas daripada 1844 kira-kira lima puluh ribu menarik diri daripada yang gereja-gereja.

Kira-kira pada masa ini perubahan ketara kelihatan pada kebanyakannya gereja di seluruh Amerika Syarikat. Terdapat untuk ramai tahun kesesuaian secara beransur-ansur tetapi semakin meningkat kepada amalan duniawi kebiasaan dan adat resam, dan

kemerosotan yang sepadan dalam kehidupan rohani sebenar; tetapi dalam itu tahun di sana adalah bukti daripada a mengejut dan bertanda merosot- sion di hampir semua gereja di tanah itu. Walaupun tiada yang kelihatan mampu kepada cadangkan yang sebab, yang fakta sendiri adalah secara meluas tercatat dan mengulas atas oleh kedua-duanya yang tekan dan yang mimbar.

Pada mesyuarat presbiteri Philadelphia, En. Barnes, pengarang daripada a ulasan secara meluas digunakan dan paderi daripada satu daripada yang mengetuai gereja-gereja di kota itu, “menyatakan bahawa dia telah berada dalam pelayanan selama dua puluh tahun, dan tidak pernah,

sehingga yang terakhir Perjamuan, telah dia mentadbir-tered yang ordinar tanpa menerima lebih atau kurang ke dalam yang gereja. Tetapi sekarang *tidak ada kebangkitan, tiada penukaran*, tidak banyak ap-pertumbuhan ibu bapa dalam rahmat dalam profesor, dan tidak ada yang datang ke pengajiannya kepada berbual kira-kira yang keselamatan daripada mereka jiwa-jiwa. Dengan yang meningkat daripada perniagaan, dan prospek perdagangan dan pembuatan yang cerah [377] ture, di sana ialah an meningkat daripada pemikiran duniawi. *Justeru ia ialah dengan semua yang denominasi.*” - *Berjemaah Jurnal*, Mungkin 23, 1844.

Pada bulan Februari tahun yang

sama, Profesor Finney dari Kolej Oberlin berkata: "Kami mempunyai fakta di hadapan pikiran kami, bahawa, secara amnya, gereja-gereja Protestan di negara kita, oleh itu, tidak peduli atau memusuhi hampir semua pembaharuan moral yang umum. di sana adalah separa pengecualian, belum lagi bukan cukup kepada render yang fakta sebaliknya daripada umum. Kami juga mempunyai satu lagi fakta yang disokong: ketiadaan pengaruh kebangkitan yang hampir universal dalam gereja-gereja. The rohaniah sikap tidak peduli ialah hampir menyeluruh, dan ialah dengan ketakutan dalam; jadi yang keagamaan tekan daripada yang keseluruhan tanah memberi keterangan. sangat secara

meluas,
ahli gereja menjadi penganut
fesyen,-berganding bahu dengan orang
fasik dalam pesta keseronokan, dalam
tarian, dalam perayaan, dll.... Tetapi
kita tidak perlu meluaskan subjek
yang menyakitkan ini. Cukuplah yang
bukti menebal dan gulung dengan
berat atas kami, kepada tunjuk itu
yang

gereja-gereja secara amnya semakin merosot. Mereka telah pergi sangat jauh daripada yang Tuan, dan Dia mempunyai ditarik balik dirinya sendiri daripada mereka." Dan seorang penulis dalam *Teleskop Agama* memberi keterangan: "Kami tidak pernah disaksikan sebegitu a umum kemerosotan daripada agama sebagai di yang hadir. sungguh, yang gereja harus bangun, dan cari ke dalam yang sebab ini penderitaan; untuk sebagai an penderitaan semua orang itu suka Zion mesti pandangan ia. Bila kita panggilan kepada fikiran bagaimana 'beberapa dan jauh antara' kes daripada benar con- versi adalah, dan yang hampir tiada tandingan kurang ajar

dan kekerasan daripada orang berdosa, kita hampir secara tidak sengaja menyeru, 'Telah Tuhan terlupa kepada jadilah pemurah? atau, Adakah yang pintu daripada belas kasihan ditutup?'"

Keadaan sedemikian tidak pernah wujud tanpa sebab dalam gereja itu sendiri. Kegelapan rohani yang menimpa bangsa-bangsa, atas gereja-gereja dan individu, adalah disebabkan, bukannya penarikan sewenang-wenangnya pembantu daripada ilahi rahmat pada yang bahagian daripada Tuhan, tetapi kepada pengabaian atau penolakan daripada

[378] cahaya ilahi di pihak manusia.

Ilustrasi yang menarik tentang kebenaran ini ialah dibentangkan

dalam yang sejarah daripada yang Yahudi orang ramai dalam yang masa daripada Kristus. Dengan pengabdian mereka kepada dunia dan kealpaan kepada Tuhan dan milik-Nya firman, pemahaman mereka telah menjadi gelap, hati mereka duniawi dan berahi. Oleh itu mereka berada dalam kejahilan tentang Mesias kedatangan, dan dalam mereka kebanggaan dan ketidakpercayaan mereka ditolak yang Penebus. Tuhan lakukan bukan malah kemudian potong dimatikan yang Yahudi bangsa daripada a pengetahuan daripada, atau penyertaan dalam, berkat-berkat keselamatan. Tetapi mereka yang menolak kebenaran kehilangan semua keinginan untuk anugerah Syurga. Mereka telah

"meletakkan gelap menjadi terang, dan terang menjadi gelap, sampai terang itu menjadi dalam mereka menjadi kegelapan; dan bagaimana hebat adalah itu kegelapan!

Ia saman yang dasar daripada Syaitan itu lelaki sepatutnya mengekalkan yang borang daripada agama jika tetapi semangat kesalehan yang penting itu kurang. Selepas mereka penolakan Injil, orang Yahudi terus bersungguh-sungguh untuk mengekalkan mereka kuno upacara, mereka dengan ketat terpelihara mereka Nasional eksklusif-ness, sedangkan mereka sendiri tidak boleh tidak mengakui bahawa kehadiran Tuhan adalah tidak lebih lama nyata antara mereka. The nubuatan daripada

Daniel menunjukkan dengan jelas kepada masa kedatangan Mesias, dan sebagainya secara langsung diramalkan miliknya kematian, itu mereka berkecil hati itu belajar, dan akhirnya para rabbi melafazkan laknat ke atas semua yang patut mencuba a pengiraan masa. Dalam buta dan tidak bertaubat rakyat daripada Israel semasa berjaya berabad-abad mempunyai berdiri, acuh tak acuh kepada yang pemurah tawaran daripada keselamatan, tak sedar diri daripada yang berkat daripada yang injil,

a sungguh-sungguh dan takut amaran daripada yang bahaya daripada menolak ringan daripada syurga.

Di mana pun puncanya wujud, keputusan yang sama akan menyusul. Siapa dia sengaja membantutkan keyakinannya tentang tugas kerana ia mengganggu kecenderungannya akhirnya akan kehilangan kuasa untuk membezakan antara kebenaran dan kesalahan. The persefahaman menjadi gelap, yang con- ilmu yang tidak berperasaan, hati yang keras, dan jiwa yang terpisah darinya Tuhan. Di mana mesej kebenaran ilahi ditolak atau diremehkan, di sana yang gereja kehendak jadilah diselubungi dalam kegelapan; iman dan cinta menjadi

sejuk,
dan pengasingan dan perselisihan faham
masuk. Gereja ahli pusat [379]
minat dan tenaga mereka dalam usaha
duniawi, dan orang berdosa menjadi
mengeras dalam mereka tidak bertaubat.

Mesej malaikat pertama Wahyu 14 ,
mengumumkan jam penghakiman
Tuhan dan menyeru manusia untuk
takut dan menyembah-Nya, adalah
direka untuk berasingan yang orang
yang mengaku daripada Tuhan
daripada yang pengaruh dunia yang
merosakkan dan membangkitkan
mereka untuk melihatnya keadaan
sebenar duniawi dan kemunduran.
Dalam mesej ini, Tuhan telah
menghantar amaran kepada gereja,
yang, sekiranya ia diterima, akan

berlaku telah membetulkan kejahatan yang menghalang mereka daripada-Nya. Sekiranya mereka menerima perkhabaran dari syurga, merendahkan hati mereka di hadapan Tuhan dan mencari dengan tulus ikhlas persiapan untuk berdiri di dalam-Nya kehadiran, Roh dan kuasa Tuhan akan dinyatakan antaranya. Gereja sekali lagi akan mencapai yang diberkati itu keadaan kesatuan, iman, dan kasih yang wujud pada zaman kerasulan, ketika orang yang beriman “satu hati dan satu jiwa,” dan “berkata firman Tuhan dengan berani,” apabila “Tuhan menambahkan kepada jemaat setiap hari sebegitu sebagai sepatutnya jadilah diselamatkan.” Perbuatan 4:32, 31 ; 2:47.

Seandainya orang yang mengaku Tuhan akan menerima terang yang bersinar atas mereka dari firman-Nya, mereka akan mencapai kesatuan yang untuknya Kristus berdoa, yang diterangkan oleh rasul, “kesatuan Roh dalam ikatan damai.” “Ada,” katanya, “*satu* badan, dan *satu* semangat, malah sebagai ye adalah dipanggil dalam *satu* harapan daripada awak memanggil; satu Tuan, satu iman, satu pembaptisan.” Efesus 4:3-5.

begitu adalah yang diberkati keputusan berpengalaman oleh mereka WHO diterima mesej kedatangan. Mereka datang dari denominasi yang berbeza, dan halangan denominasi mereka telah dilemparkan ke tanah; bercanggah syahadat telah menggigil

menjadi atom; harapan yang tidak berdasarkan alkitabiah tentang temporal alaf adalah ditinggalkan, salah pandangan daripada yang kedua kedatangan

telah diperbetulkan, kesombongan dan kepatuhan kepada dunia telah dihanyutkan; kesalahan adalah dibuat betul; hati adalah bersatu dalam yang paling manis rakan-

[380] kapal, dan cinta dan kegembiraan berkuasa. Jika doktrin ini melakukan ini untuk segelintir yang menerimanya, ia akan melakukan perkara yang sama untuk semua jika semua telah menerima ia.

Tetapi gereja umumnya tidak menerima amaran itu. mereka pelayan-pelayan, yang, sebagai penjaga “kepada kaum Israel,” seharusnya mempunyai menjadi orang pertama yang melihat tanda-tanda kedatangan Yesus, telah gagal belajar

kebenaran sama ada dari penyaksian para nabi atau dari tanda-tanda zaman. Ketika harapan dan cita-cita duniawi memenuhi hati, cinta kepada Tuhan dan iman kepada firman-Nya telah menjadi dingin; dan bila doktrin kedatangan telah dikemukakan, ia hanya membangkitkan prasangka mereka dan ketidakpercayaan. Hakikat bahawa mesej itu, sebahagian besarnya, dikhotbahkan oleh orang awam, didesak sebagai alat menentangnya. Setakat lama, kesaksian yang jelas tentang firman Tuhan dipenuhi dengan pertanyaan: “Ada mana-mana daripada yang penguasa atau daripada yang Farisi percaya?” Dan mencari bagaimana sukar a tugas ia adalah kepada

menyangkal yang hujah dilukis daripada yang tempoh kenabian, ramai yang tidak menggalakkan kajian tentang nubuatan, mengajar bahawa kitab-kitab nubuatan telah dimeteraikan dan tidak akan dimeteraikan faham. Orang ramai, mempercayai secara tersirat kepada pendeta mereka, menolak kepada dengar kepada yang amaran; dan yang lain, walaupun yakin daripada yang kebenaran, tidak berani mengaku, supaya mereka tidak “diusir dari rumah ibadat”. Mesej yang Tuhan telah hantar untuk ujian dan penyucian gereja mendedahkan semua terlalu pasti betapa besarnya bilangan yang telah meletakkan kasih sayang mereka kepada dunia ini dan bukannya kepada

Kristus. The ikatan yang mengikat mereka ke bumi adalah lebih kuat daripada tarikan ke arah syurga. Mereka memilih untuk mendengar suara hikmat duniawi dan berpaling jauh daripada yang mencari hati mesej daripada kebenaran.

Dalam menolak yang amaran daripada yang pertama malaikat, mereka ditolak yang bermakna yang telah disediakan oleh Syurga untuk pemulihan mereka. Mereka menolak yang pemurah utusan itu akan mempunyai diperbetulkan yang kejahatan yang memisahkan mereka dari Tuhan, dan dengan keinginan yang lebih besar mereka berpaling untuk mencari persahabatan dunia. Inilah puncanya keadaan ketakutan

duniawi, kemunduran, dan kematian rohani yang wujud dalam yang gereja-gereja dalam 1844.

[381] Dalam Wahyu 14 yang pertama malaikat ialah diikuti oleh a kedua mengisytiharkan- ing: “Babylon ialah jatuh, ialah jatuh, itu hebat bandar, kerana dia dibuat semua bangsa-bangsa minum daripada yang wain daripada yang kemarahan daripada dia zina.” Wahyu

14:8. Istilah "Babylon" berasal daripada "Babel," dan bermaksud kekeliruan. Ia ialah bekerja dalam kitab suci kepada menetapkan yang pelbagai borang daripada salah atau murtad agama. Dalam Wahyu 17 Babylon ialah diwakili sebagai seorang wanita—sosok yang digunakan dalam Alkitab sebagai lambang a gereja, seorang wanita yang berbudi luhur mewakili gereja yang murni, seorang wanita yang keji an murtad gereja.

Dalam Alkitab sifat suci dan kekal hubungan itu yang wujud antara Kristus dan gereja-Nya diwakili oleh kesatuan daripada perkahwinan. The Tuan mempunyai menyertai miliknya

orang ramai kepada dirinya sendiri oleh a sungguh-sungguh perjanjian, Dia menjanjikan kepada jadilah mereka Tuhan, dan mereka berikrar diri mereka untuk menjadi milik-Nya dan hanya milik-Nya. Dia menyatakan: “Aku akan bertunang dengan kamu kepada saya selamanya; ya, saya kehendak bertunang awak kepada saya dalam kebenaran, dan dalam penghakiman, dan dalam kasih setia, dan dalam belas kasihan.” Hosea 2:19. Dan, sekali lagi: "Saya berkahwin dengan awak." Yeremia 3:14. Dan Paul menggaji yang sama angka dalam yang Baru Wasiat bila dia berkata: “Aku telah meminang kamu dengan seorang suami, supaya aku mempersembahkan kamu sebagai

seorang suci anak dara kepada Kristus.” 2 Korintus 11:2.

Ketidaksetiaan gereja kepada Kristus dalam membenarkan fidence dan kasih sayang kepada jadilah berpaling daripada dia, dan membenarkan yang cinta daripada duniawi benda kepada menduduki yang jiwa, ialah diumpamakan kepada yang pelanggaran daripada akad nikah. Dosa Israel kerana meninggalkan Tuhan adalah dibentangkan bawah ini angka; dan yang indah cinta daripada Tuhan yang mereka dengan demikian dihina ialah menyentuh perasaan digambarkan: “Saya sumpah kepada awak, dan mengadakan perjanjian dengan kamu, firman Tuhan Allah, dan kamu menjadi Milikku.” “Dan

engkau sangat cantik dan engkau melakukannya makmur menjadi sebuah kerajaan. Dan kemasyhuranmu tersiar di tengah-tengah kemudian untuk awak kecantikan: untuk ia adalah sempurna melalui saya kecantikkan, yang saya telah letak atas awak. Tetapi awak adakah amanah dalam awak sendiri kecantikan, dan bersundal kerana kemasyhuranmu.”

“Sebagai isteri secara khianat berlepas daripada dia suami, jadi mempunyai ye diuruskan secara khianat dengan [382] Aku, hai kaum Israel, firman Tuhan;”

“sebagai isteri yang berkomitmen zina, yang mengambil orang asing sebaliknya daripada dia suami!” Yehezkiel 16:8, 13-15, 32 ; Yeremia 3:20.

Dalam Perjanjian Baru, bahasa yang

hampir serupa ditunjukkan kepada mengaku Kristian yang mencari persahabatan dunia di atas nikmat daripada Tuhan. Berkata yang rasul James: “Ye penzina dan penzina-esses, tahu ye bukan itu persahabatan itu daripada yang dunia ialah permusuhan dengan

Tuhan? Oleh itu, sesiapa yang ingin menjadi kawan dunia adalah musuh daripada Tuhan.”

Wanita (Babylon) dalam Wahyu 17 digambarkan sebagai “tersusun dalam ungu dan merah jambu warna, dan dek dengan emas dan berharga batu dan mutiara, mempunyai a keemasan cawan masuk tangannya penuh dengan kekejian dan kekotoran:...dan pada dahinya tertulis sebuah nama, *Misteri, Babilon Besar, ibu pelacur.*” Berkata nabi: “Aku melihat perempuan itu mabuk dengan darah orang-orang kudus, dan dengan darah para martir Yesus.” Babylon selanjutnya diisytiharkan sebagai “hebat itu bandar, yang memerintah habis yang

raja-raja daripada yang bumi.” Wahyu 17:4-6,

18. Kuasa yang selama berabad-abad mengekalkan pengaruh yang zalim atas raja-raja Kristian ialah Rom.

Ungu dan merah warna, emas dan batu permata dan mutiara, bayangkan dengan jelas kehebatan dan lebih daripada raja sombong terjejas oleh yang bongkak lihat daripada Rom.

Dan tidak lain kuasa boleh jadilah jadi sungguh diisytiharkan “mabuk dengan darah orang-orang kudus” sebagai gereja yang telah begitu kejam menganiaya pengikut Kristus.

Babylon juga didakwa yang dosa daripada menyalahi undang-undang sambungan dengan “yang raja-raja daripada yang bumi.” Ia adalah oleh

berlepas daripada yang Tuan, dan pakatan dengan yang kafir, itu yang Gereja Yahudi menjadi pelacur; dan Rom, merosakkan dirinya sendiri dengan cara mencari sokongan kuasa duniawi, menerima yang serupa kutukan.

Babylon dikatakan sebagai “*ibu pelacur*”. Oleh *anak perempuannya- ters* mesti jadilah dilambangkan gereja-gereja itu berpaut kepada dia doktrin dan

[383] tradisi, dan ikuti teladannya dalam mengorbankan kebenaran dan perkenan Tuhan, untuk membentuk pakatan yang menyalahi undang-undang dengan dunia. Mesej Wahyu 14 , mengumumkan *kejatuhan* Bayi- lon mesti memohon kepada

badan-badan agama yang dahulunya suci dan mempunyai menjadi rasuah. Oleh kerana mesej ini mengikuti amaran daripada penghakiman, ia mesti diberikan pada zaman akhir; oleh itu ia tidak boleh merujuk kepada Gereja Rom sahaja, kerana gereja itu telah jatuh keadaan selama berabad-abad lamanya. Tambahan pula, dalam bab kelapan belas daripada yang Wahyu yang orang ramai daripada Tuhan adalah dipanggil atas kepada datang keluar daripada Babylon. Menurut kitab ini, ramai umat Tuhan mesti masih berada di Babylon. Dan dalam badan agama manakah bahagian yang lebih besar daripada pengikut Kristus yang kini ditemui? Tanpa ragu-ragu, dalam

pelbagai gereja yang menganut agama Protestan. Pada masa mereka bangkit gereja-gereja ini mengambil pendirian yang mulia untuk Tuhan dan kebenaran, dan miliknya

berkat adalah dengan mereka. Malah yang tidak percaya dunia adalah dikekang kepada mengakui yang pemurah keputusan itu diikuti an penerimaan daripada asas-asas Injil. Dalam sabda nabi kepada Israel: “Kemasyhuranmu tersiar di antara orang-orang kafir karena kecantikanmu: untuk ia adalah sempurna melalui saya kecantikkan, yang saya telah letak atas awak, berkata Tuhan Allah.” Tetapi mereka jatuh dengan keinginan yang sama iaitu kutukan dan kehancuran Israel-keinginan untuk meniru amalan dan pacaran persahabatan orang fasik. “Engkau percaya pada kecantikanmu sendiri, dan dimainkan yang pelacur

kerana daripada awak terkenal.”

Yehezkiel 16:14, 15.

Banyak gereja Protestan mengikuti contoh Rom hubungan yang jahat dengan “raja-raja di bumi”—negara gereja, oleh mereka perhubungan kepada sekular kerajaan; dan lain denom- bangsa, dengan mencari nikmat dunia. Dan istilah “Babilon”—kekeliruan—boleh digunakan dengan sewajarnya pada badan-badan ini, semua mengaku kepada terbitkan mereka doktrin daripada yang Bible, belum lagi dibahagikan ke dalam hampir tak terkira mazhab, dengan secara meluas bercanggah akidah dan teori.

Selain itu a berdosa kesatuan dengan yang dunia, yang gereja-gereja itu

terpisah daripada Rom hadir lain daripada dia ciri-ciri.

Sebuah karya Roman Katolik berpendapat bahawa “jika Gereja Rom [384] adalah pernah bersalah daripada penyembahan berhala dalam perhubungan kepada yang orang kudus, dia anak perempuan, yang Gereja daripada England, berdiri bersalah daripada yang sama, yang mempunyai sepuluh gereja-gereja berdedikasi kepada Mary untuk satu berdedikasi kepada Kristus.”—Richard Challoner, *The Katolik Kristian Diarahkan*, Mukadimah, muka surat 21, 22. Dan Dr. Hopkins, dalam “A Risalah pada yang Milenium,” mengisytiharkan: “Di sana ialah tidak sebab kepada

pertimbangkan yang antichristian semangat dan amalan untuk terhad kepada yang kini dipanggil Gereja Rom. The Protestan gereja-gereja mempunyai banyak daripada dajjal dalam mereka, dan adalah jauh daripada menjadi sepenuhnya diperbaharui daripada... rasuah dan kejahatan.”—

Samuel Hopkins, *kerja*, jld. 2, hlm. 328.

Mengenai pemisahan Gereja Presbyterian daripada Rom, Dr. Guthrie menulis: “Tiga ratus tahun yang lalu, gereja kami, dengan Alkitab terbuka pada sepanduknya, dan moto ini, 'Cari Skrip- kitab suci,' pada gulungannya, berjalan keluar dari pintu-pintu gerbang Rom.” Kemudian dia bertanya soalan penting: "Adakah

mereka keluar *dari* Baby-
lon?”—Thomas Guthrie, *The Injil
dalam Yehezkiel*, muka surat 237.

“Gereja England,” kata Spurgeon,
“seolah-olah dimakan melalui dan
melalui dengan sakramentarianisme;
tetapi ketidakakuran

muncul kepada jadilah hampir sebagai teruk berteka-teki dengan berfalsafah kafir. Mereka yang kita berfikir lebih baik benda adalah berpusing ketepikan satu oleh satu daripada yang asas daripada yang iman. Melalui dan melalui, saya percaya, yang sangat hati daripada England ialah sarang lebah dengan a terkutuk kafir yang berani masih pergi ke dalam yang mimbar dan panggilan sendiri Kristian.”

Apakah asal usul kemurtadan besar?

Bagaimana keadaan gereja pertama berlepas daripada yang kesederhanaan daripada yang injil? Oleh akur kepada yang amalan daripada paganisme, kepada memudahkan yang penerimaan daripada agama Kristian oleh yang

kafir. The rasul Paul diisytiharkan, malah dalam miliknya hari, “The misteri kedurhakaan sudah pun berlaku.” 2 Tesalonika 2:7. semasa yang nyawa daripada yang rasul-rasul yang gereja kekal secara perbandingan tulen.

Tetapi “ke arah yang yang terakhir tamat daripada yang kedua abad paling daripada yang gereja-gereja [385] diandaikan a baru bentuk; yang pertama kesederhanaan hilang, dan secara tidak sedar, ketika murid-murid tua bersara ke kubur mereka, anak-anak mereka, bersama-sama dengan mualaf baru,... tampil ke hadapan dan memodelkan penyebabnya.”— Robert Robinson, *Penyelidikan Ecclesiastical*, ch. 6, par.

17, hlm. 51. Untuk mengamankan muafak, standard tinggi iman Kristian adalah diturunkan, dan sebagai akibatnya “banjir pagan, mengalir ke dalam gereja, dibawa dengan ia itu Kastam, amalan, dan berhala.”—Gavazzi, *Ceramah*, halaman 278. Memandangkan agama Kristian mendapat sokongan dan sokongan daripada sekular penguasa, ia adalah secara nominal diterima oleh beramai-ramai; tetapi sementara dalam penampilan orang Kristian, ramai “kekal dalam bahan orang kafir, terutamanya beribadat dalam rahsia mereka berhala.”—*Ibid.*, muka surat 278.

Mempunyai bukan yang sama proses telah berulang dalam hampir setiap

gereja memanggil sendiri Protestan?
Sebagai yang pengasas, mereka WHO
dirasuk yang semangat reformasi yang
sebenarnya, lenyap, zuriat mereka tampil
ke hadapan dan "model baru
puncanya." Sambil membabi buta
berpegang teguh pada akidah mereka
bapa dan enggan menerima kebenaran
sebelum apa yang mereka lihat,
anak-anak pembaharu bertolak jauh
dari contoh mereka tentang
kerendahan hati, penyangkalan diri,
dan penolakan terhadap dunia. Justeru
"yang pertama kesederhanaan hilang."
Banjir duniawi, mengalir ke dalam
gereja, membawa "dengan ia itu
Kastam, amalan, dan berhala."

Malangnya, kepada apa a takut takat
ialah itu persahabatan daripada yang

dunia yang ialah “permusuhan dengan Tuhan,” sekarang dihargai antara yang mengaku ikut- pengikut Kristus!

Sejauh mana terdapat gereja-gereja yang popular di seluruh Kekristenan telah menyimpang daripada standard Alkitab tentang kerendahan hati, nial, kesederhanaan, dan kesalehan! Kata John Wesley, dalam bercakap tentang yang betul guna daripada wang:

“Buatlah bukan membazir mana-mana bahagian daripada jadi berharga a

bakat, semata-mata dalam memuaskan keinginan mata, dengan berlebihan atau pakaian mahal, atau dengan perhiasan yang tidak perlu. Jangan buang bahagian ia dengan ingin tahu menghiasi rumah anda; dalam berlebihan atau mahal perabot; dalam mahal gambar, lukisan, penyepuhan. Lay keluar tiada apa kepada memuaskan hati kebanggaan hidup, untuk mendapatkan kekaguman atau pujian kepada lelaki....

'Jadi panjang sebagai awak tidak baiklah kepada dirimu, lelaki kehendak bercakap baik daripada awak.' Jadi panjang sebagai awak seni 'berpakaian dalam ungu dan baiklah linen,' dan

terpantas 'megah setiap hari,' tidak
keraguan ramai kehendak tepuk tangan
awak [386]

keanggunan rasa, kemurahan hati dan
keramahan anda. Tetapi jangan beli
mereka tepuk tangan sangat sayang.
Sebaliknya berpuas hati dengan
kehormatan yang datang daripadanya
Tuhan.”—Wesley, *kerja*, Khutbah 50,
“The guna daripada Wang.” Tetapi dalam
ramai gereja-gereja daripada kami masa
sebegitu mengajar ialah tidak diendahkan.

Satu profesion agama telah menjadi
populer di dunia. Penguasa, ahli
politik, peguam, doktor, pedagang,
menyertai gereja sebagai satu cara
untuk mendapatkan penghormatan dan
keyakinan masyarakat, dan
memajukan mereka sendiri duniawi

kepentingan. Justeru mereka mencari kepada penutup semua mereka tidak benar urus niaga bawah a profesion daripada agama Kristian. The pelbagai badan agama, dikuatkuasakan semula oleh kekayaan dan pengaruh orang dunia yang dibaptis ini, membuat tawaran yang lebih tinggi untuk populariti dan naungan. Gereja-gereja yang indah, dihiasi dengan yang paling mewah cara, didirikan di jalan popular. Para jemaah tersusun diri mereka dalam pakaian yang mahal dan bergaya. Gaji tinggi dibayar a berbakat Menteri kepada menghiburkan dan tertarik yang orang ramai. miliknya khutbah mesti bukan sentuh popular dosa, tetapi jadilah dibuat licin dan menggembirakan untuk bergaya

telinga. Justeru bergaya orang berdosa adalah didaftarkan pada yang gereja rekod, dan dosa-dosa bergaya disembunyikan dengan berpura-pura bertuhan.

Mengulas tentang sikap sekarang orang yang mengaku Kristian untuk-wad yang dunia, a mengetuai jurnal sekular berkata: “Tak perasan yang gereja telah menyerah kepada semangat zaman, dan menyesuaikan bentuk-bentuknya menyembah kepada kehendak moden.” “Semua perkara, sesungguhnya, yang membantu untuk membuat semula semakin menarik, gereja kini menggunakan sebagai alatnya.” Dan a penulis dalam yang *Baru York Bebas* bercakap dengan demikian berkenaan kaedah- isme

sebagaimana adanya: “Garis pemisah antara yang saleh dan yang tidak beragama memudar menjadi sejenis penumbra, dan lelaki bersemangat terus kedua-dua pihak bekerja keras untuk menghapuskan semua perbezaan antara mod mereka daripada tindakan dan kenikmatan.” “The populariti daripada agama cenderung secara meluas kepada

meningkatkan bilangan mereka yang akan mendapat faedahnya tanpa secara tepat mesyuarat itu tugas.”

[387] Kata Howard Crosby: “Ia adalah satu perkara yang amat membimbangkan kami mendapati gereja Kristus sangat sedikit memenuhi rancangan Tuhannya. Sama seperti yang kuno Yahudi biarkan a biasa persetubuhan dengan yang penyembah berhala bangsa-bangsa mencuri jauh mereka hati daripada Tuhan,... jadi yang gereja daripada Yesus sekarang ialah, oleh itu salah perkongsian dengan an tidak percaya dunia, memberi naik yang ilahi kaedah kehidupan sebenar, dan menyerah diri kepada yang merosakkan, walaupun

selalunya munasabah, tabiat masyarakat tanpa Kristian, menggunakan hujah dan mencapai kesimpulan yang asing kepada wahyu Tuhan, dan secara langsung antagonis kepada semua pertumbuhan dalam rahmat.”— *The Sihat Kristian: An Rayuan kepada yang Gereja*, muka surat 141, 142.

Dalam ini air pasang daripada keduniaan dan kesenangan mencari, penafian diri dan pengorbanan diri demi Kristus hampir hilang sepenuhnya. "Sesetengah lelaki dan perempuan sekarang dalam aktif kehidupan dalam kami gereja-gereja adalah berpendidikan, bila kanak-kanak, kepada buat pengorbanan dalam pesanan kepada

jadilah mampu kepada memberi atau buat sesuatu untuk Kristus.” Tetapi “jika dana dikehendaki sekarang,... tiada siapa mesti jadilah dipanggil pada kepada memberi. Oh, tidak! mempunyai a adil, tableau, mengejek percubaan, makan malam antik, atau sesuatu untuk dimakan—apa sahaja untuk menghiburkan orang.”

Gabenor Washburn daripada Wisconsin dalam miliknya tahunan mesej, January 9, 1873, mengisytiharkan: “Sesetengah undang-undang nampaknya perlu dilanggar sekolah di mana penjudi dibuat. Ini ada di mana-mana. Malah yang gereja (tanpa sedar, tidak keraguan) ialah kadang-kadang dijumpai melakukan kerja syaitan.

Konsert hadiah, perusahaan hadiah dan cabutan bertuah, kadang-kadang dalam bantuan objek keagamaan atau amal, tetapi selalunya untuk kurang layak tujuan, loteri, hadiah pakej, dan lain-lain., adalah semua peranti untuk mendapatkan wang tanpa nilai yang diterima. Tiada apa-apa yang sangat tidak bermoral- memabukkan, terutamanya kepada golongan muda, sebagai pemerolehan daripada wang atau harta benda tanpa buruh.

Dihormati orang ramai menarik dalam perusahaan peluang ini, dan meredakan hati nurani mereka dengan refleksi itu yang wang ialah kepada pergi kepada a baik objek, ia ialah bukan pelik itu yang belia daripada yang negeri sepatutnya jadi selalunya

jatuh ke dalam yang tabiat yang yang
keterujaan daripada permainan
daripada bahaya ialah hampir pasti
kepada melahirkan.”

[388] Roh kesesuaian duniawi sedang
menyerang gereja-gereja seluruh
Kristian. Robert Atkins, dalam
khutbah yang disampaikan di London,
melukis gambaran gelap kemerosotan
rohani itu berlaku dalam England:
“The sungguh soleh adalah
berkurangan daripada yang

bumi, dan tidak ada seorang pun yang memikirkannya. Para profesor agama di hari ini, dalam setiap gereja, adalah pencinta dunia, yang mematuhi dunia, pencinta keselesaan makhluk, dan bercita-cita selepas penghormatan. ity. Mereka dipanggil untuk menderita bersama Kristus, tetapi mereka mengecil daripada genap celaan. *Murtad, murtad, murtad*, ialah terukir pada yang sangat hadapan setiap gereja; dan adakah mereka mengetahuinya, dan adakah mereka merasakannya, mungkin ada harapan; tetapi, malangnya! mereka berseru, 'Kami kaya dan bertambah dalam barang, dan tidak memerlukan apa-apa.'"—Second Advent Library,

saluran Tidak. 39.

Dosa besar yang dituduh terhadap Babilon ialah dia “menjadikan semua bangsa-bangsa minum dari anggur kemurkaan percabulannya.” ini cawan daripada mabuk yang dia hadiah kepada yang dunia mewakili yang doktrin palsu yang dia terima sebagai akibat dari perbuatannya yang menyalahi undang-undang hubungan dengan orang-orang besar di bumi. Persahabatan dengan dunia merosakkan imannya, dan sebaliknya dia melakukan kerosakan pengaruh atas yang dunia oleh mengajar doktrin yang adalah menentang kepada yang paling jelas kenyataan daripada suci Tulis.

Rom ditahan yang Bible daripada

yang orang ramai dan diperlukan semua lelaki kepada menerima ajarannya sebagai gantinya. Ia adalah kerja Reformasi untuk memulihkan kepada manusia firman Tuhan; tetapi tidakkah terlalu benar bahawa dalam gereja-gereja zaman kita diajar untuk meletakkan iman mereka pada mereka akidah dan yang ajaran daripada mereka gereja sebaliknya daripada pada yang kitab suci? Kata Charles Beecher, bercakap tentang gereja-gereja Protestan: “Mereka mengecut daripada mana-mana kurang ajar perkataan terhadap akidah dengan yang sama kepekaan yang mana bapa-bapa suci itu akan mengecilkan diri daripada perkataan kasar terhadap peningkatan penghormatan

orang-orang kudus dan syuhada yang mereka ada memupuk. The Protestan evangelis denominasi mempunyai jadi terikat

mengangkat tangan satu sama lain, dan mereka sendiri, bahawa, di antara mereka semua, a lelaki tidak boleh menjadi a pendakwah di semua, di mana-mana, tanpa menerima beberapa buku selain Alkitab.... Tiada apa-apa yang khayalan dalam [389] kenyataan itu yang akidah kuasa ialah sekarang permulaan kepada melarang yang Bible seperti yang dilakukan oleh Rom, walaupun dengan cara yang lebih halus.”—Khutbah tentang “The Bible a Memadai Akidah,” dihantar di Kubu Wayne, Indiana, Feb. 22, 1846.

Bila setia guru-guru terangkan yang perkataan daripada Tuhan, di sana timbul lelaki pembelajaran, pendeta yang mengaku memahami Kitab Suci, yang mencela doktrin yang benar sebagai bidaah, dan dengan itu menjauhkan orang yang bertanya selepas kebenaran. Adakah ia bukan itu yang dunia ialah tanpa harapan mabuk dengan

wain Babylon, ramai orang akan disabitkan dan ditukarkan oleh yang kosong, memotong kebenaran daripada yang perkataan daripada Tuhan. Tetapi keagamaan iman muncul jadi keliru dan sumbang itu yang orang ramai tahu bukan apa untuk percaya sebagai kebenaran. Dosa ketidakpedulian dunia terletak pada pintu daripada yang gereja.

Mesej malaikat kedua dalam Wahyu 14 mula-mula diberitakan pada musim panas 1844, dan ia kemudiannya mempunyai aplikasi yang lebih langsung kepada gereja-gereja Amerika Syarikat, di mana amaran daripada penghakiman telah diisytiharkan secara meluas dan paling

umum ditolak, dan di mana kemerosotan dalam gereja-gereja telah paling banyak pantas. Tetapi yang mesej daripada yang kedua malaikat lakukan bukan capai itu lengkap pemenuhan pada tahun 1844.

Gereja-gereja kemudian mengalami kejatuhan moral, dalam akibat daripada mereka penolakan daripada yang ringan daripada yang kedatangan mesej; tetapi itu jatuh adalah bukan lengkap. Sebagai mereka mempunyai diteruskan kepada menolak yang istimewa kebenaran untuk ini masa mereka mempunyai jatuh lebih rendah dan lebih rendah. tidak lagi, namun, bolehkah dikatakan bahawa “Babilon telah runtuh,... kerana dia telah membuat *semua bangsa* minum dari

anggur kemurkaan percabulannya.”
dia belum membuat semua bangsa
melakukan ini. Semangat menepati
dunia dan sikap acuh tak acuh
terhadap kebenaran ujian untuk zaman
kita wujud dan telah wujud mendapat
tempat dalam gereja-gereja
kepercayaan Protestan di semua
negara Kristian; dan gereja-gereja ini
termasuk dalam khidmat dan kecaman
yang mengerikan dari malaikat kedua.
Tetapi kerja murtad mempunyai bukan
belum lagi dicapai itu kemuncak.

The Bible mengisytiharkan itu sebelum
ini yang datang daripada yang Tuan,
Syaitan

akan bekerja “dengan *segala* kuasa
dan tanda-tanda dan keajaiban dusta,
dan dengan semua tipu daya

kejahatan;” dan mereka yang “tidak menerima cinta akan kebenaran, supaya mereka diselamatkan,” akan dibiarkan menerima “perdayaan yang kuat, supaya mereka percaya kepada dusta.” 2 Tesalonika 2:9-11. Tidak sehingga syarat ini akan dicapai, dan kesatuan gereja dengan dunia akan dilaksanakan sepenuhnya di seluruh dunia Kristian, adakah kejatuhan Babylon akan lengkap. Perubahannya ialah a yang progresif, dan penggenapan sempurna Wahyu 14:8 masih ada masa hadapan.

Walaupun kegelapan rohani dan pengasingan daripada Tuhan itu wujud dalam yang gereja-gereja yang membentuk Babylon, yang hebat badan daripada milik Kristus benar

pengikut adalah masih kepada jadilah
dijumpai dalam mereka perjamuan. di
sana adalah ramai daripada ini WHO
mempunyai tidak pernah dilihat yang
istimewa kebenaran untuk ini masa.
tidak a beberapa adalah tak puas hati
dengan mereka hadir syarat

dan mendambakan cahaya yang lebih jelas. Mereka mencari imej dengan sia-sia daripada Kristus dalam yang gereja-gereja dengan yang mereka adalah bersambung. Sebagai ini badan semakin jauh dari kebenaran, dan bersekutu dengan diri mereka sendiri lebih dekat dengan dunia, perbezaan antara dua kelas akan melebar, dan akhirnya akan mengakibatkan perpisahan. Masa akan datang apabila mereka yang amat mengasihi Tuhan tidak dapat tinggal di dalamnya lagi hubungan dengan seperti “mencintai kesenangan lebih daripada pencinta Tuhan; mempunyai a bentuk daripada ketuhanan, tetapi menafikan yang kuasa daripadanya.”

Wahyu 18 mata kepada yang masa bila, sebagai yang hasil daripada menolak yang tiga kali ganda amaran daripada Wahyu 14:6-12 , yang gereja kehendak mempunyai mencapai sepenuhnya keadaan yang diramalkan oleh malaikat kedua, dan orang ramai daripada Tuhan masih dalam Babylon kehendak jadilah dipanggil atas kepada berasingan daripada dia perjamuan. ini mesej ialah yang terakhir itu kehendak pernah jadilah diberi kepada yang dunia; dan ia kehendak capai itu kerja. Bila mereka itu “dipercayai bukan kebenaran, tetapi bergembira dengan kelaliman” (2 Tesalonika 2:12), akan dibiarkan menerima kesesatan yang kuat dan mempercayai dusta, kemudian yang

ringan daripada kebenaran kehendak bersinar atas semua yang hati adalah buka kepada menerimanya, dan semua anak Tuhan yang masih tinggal di Babel kehendak ambil iktibar yang hubungi: “Marilah keluar daripada dia, saya orang” (Wahyu 18:4).

Bab 22 — Nubuatan Dipenuhi

Bila yang masa lulus di yang yang milik Tuan datang adalah pertama bekas- dijangka,—dalam yang musim bunga daripada 1844,-mereka WHO telah memandang dalam iman untuk miliknya muncul adalah untuk a musim terbabit dalam keraguan dan ketidakpastian. Walaupun dunia menganggap mereka telah dikalahkan sama sekali dan terbukti telah menghargai khayalan, sumber penghiburan mereka lafaz itu masih firman Tuhan. Ramai yang terus

mencari kitab suci, meneliti baru yang bukti daripada mereka iman dan berhati-hati mempelajari nubuatan-nubuatan untuk mendapatkan cahaya selanjutnya. Kesaksian Alkitab dalam sokongan daripada mereka kedudukan nampaknya jelas dan muktamad. Tanda-tanda yang boleh bukan jadilah tersilap menunjuk kepada yang datang daripada Kristus sebagai dekat. The istimewa berkat daripada yang Tuan, kedua-duanya dalam yang penukaran daripada orang berdosa dan yang kebangkitan semula daripada rohaniah kehidupan antara orang Kristian, telah memberi keterangan itu yang mesej adalah dari Syurga. Dan walaupun orang-orang yang beriman tidak dapat

menjelaskannya mereka kekecewaan, mereka terasa terjamin itu Tuhan telah dipimpin mereka dalam mereka lalu pengalaman.

Jalinan dengan nubuatan yang mereka telah dipandang sebagai memohon kepada masa kedatangan kedua adalah arahan yang disesuaikan khas untuk mereka negeri daripada ketidakpastian dan ketegangan, dan menggalakkan mereka kepada tunggu sabar dalam iman bahawa apa yang kini gelap untuk pemahaman mereka akan dalam kerana masa jadilah dibuat kosong.

Di antara nubuatan ini ialah nubuat Habakuk 2:1-4 : “Aku akan berdiri di atas jaga saya, dan letakkan saya di atas menara, dan akan berjaga-jaga

lihat apa Dia kehendak katakan kepada saya, dan apa saya hendaklah jawab bila saya pagi ditegur. Dan Tuhan menjawab saya, dan berfirman, Tuliskan penglihatan itu, dan membuatnya jelas di atas meja, supaya orang yang membacanya boleh berlari. Untuk yang penglihatan ialah belum lagi untuk an dilantik masa, tetapi di yang tamat ia hendaklah bercakap, dan bukan berbohong: walaupun ia berlama-lama, tunggu untuk ia; kerana ia kehendak pasti datang, ia kehendak bukan berlama-lama. Lihatlah, miliknya jiwa yang ialah diangkat naik ialah bukan tegak dalam dia: tetapi yang cuma hendaklah hidup oleh miliknya iman.”

Sebagai awal sebagai 1842 yang

arah diberi dalam ini nubuatan kepada
“tulis yang penglihatan, dan buat ia
kosong atas meja, itu dia mungkin lari
itu membaca ia,” telah dicadangkan
kepada Charles Fitch yang persiapan
daripada a kenabian carta kepada

334

menggambarkan penglihatan Daniel dan Wahyu. Penerbitan carta ini dianggap sebagai memenuhi perintah yang diberikan oleh Habakuk. Walau bagaimanapun, tiada siapa yang menyedari bahawa kelewatan yang jelas berlaku pencapaian visi-masa yang tertunda-dibentangkan dalam yang sama nubuatan. Selepas yang kekecewaan, ini kitab suci muncul sangat penting: “Penglihatan itu masih untuk masa yang ditetapkan, tetapi pada akhirnya ia akan berkata-kata, dan tidak berdusta: walaupun ia berlengah, tunggulah; kerana ia kehendak pasti datang, ia kehendak bukan berlama-lama The cuma hendaklah hidup oleh miliknya *iman*.”

Sebahagian daripada nubuat Yehezkiel juga merupakan sumber kekuatan dan penghiburan kepada orang percaya: “Firman Tuhan datang kepadaku, berkata, Anak lelaki daripada lelaki, apa ialah itu peribahasa itu ye mempunyai dalam yang tanah daripada Israel, berkata: Hari-hari telah panjang, dan setiap penglihatan tidak dapat dielakkan? Beritahu oleh itu mereka, Beginilah firman Tuhan ALLAH... Hari-harinya sudah dekat, dan kesan dari setiap penglihatan... Aku akan berbicara, dan firman yang Aku hendaklah bercakap hendaklah datang kepada lulus; ia hendaklah jadilah tidak lebih berpanjangan.” “Mereka dari kaum Israel berkata, Penglihatan yang

dilihatnya adalah untuk beberapa hari lamanya kepada datang, dan dia bernubuat daripada yang kali itu adalah jauh dimatikan. Oleh itu katakan kepada mereka, Justeru berkata yang Tuan Tuhan; di sana hendaklah tiada daripada saya perkataan dipanjangkan lagi, tetapi perkataan yang telah Kukatakan [393] hendaklah jadilah selesai.” Yehezkiel 12:21-25, 27, 28.

Mereka yang menunggu bergembira, percaya bahawa Dia yang mengetahui kesudahannya dari awal telah melihat ke bawah sepanjang zaman dan, sebelum- melihat kekecewaan mereka, telah memberi mereka kata-kata keberanian dan harapan. Kalaulah tidak kerana bahagian Kitab yang

demikian itu, yang memberi peringatan mereka menunggu dengan sabar dan berpegang teguh pada keyakinan Tuhan perkataan, mereka iman akan mempunyai gagal dalam itu mencuba jam.

Perumpamaan sepuluh gadis dalam Matius 25 juga menggambarkan pengalaman orang Adventist. Dalam Matius 24 , sebagai jawapan kepada persoalan murid-muridNya mengenai tanda kedatanganNya dan tentang akhir dunia, Kristus telah menunjukkan beberapa yang paling banyak penting peristiwa dalam yang sejarah daripada yang dunia dan daripada yang gereja daripada Yang pertama hingga kedatangan-Nya yang kedua; iaitu, kemusnahan Yerusalem,

kesengsaraan besar gereja di bawah pagan dan paus per- sekusi, kegelapan matahari dan bulan, dan jatuhnya bintang. Selepas ini Dia bercakap tentang kedatangan-Nya dalam kerajaan-Nya, dan berkaitan yang perumpamaan menerangkan yang dua kelas daripada hamba WHO tengok untuk kemunculan-Nya. Bab 25 dibuka dengan perkataan: “*Maka hendaklah yang kerajaan daripada syurga jadilah diumpamakan kepada sepuluh anak dara.*” Di sini ialah dibawa

kepada pandangan yang gereja hidup dalam yang terakhir hari, yang sama itu ialah menunjuk keluar dalam penutup bab 24. Dalam perumpamaan ini pengalaman mereka adalah digambarkan oleh yang kejadian daripada an timur perkahwinan.

“Kemudian Kerajaan Sorga akan disamakan dengan sepuluh gadis, yang mengambil pelita mereka, dan pergi menemui pengantin lelaki. Dan lima daripada mereka adalah bijak, dan lima adalah bodoh. mereka itu adalah bodoh membawa pelita mereka dan tidak membawa minyak, tetapi orang bijak membawa minyak bejana mereka dengan pelita mereka. Sementara pengantin lelaki berlengah,

mereka semua mengantuk dan tidur. Dan pada tengah malam terdengar seruan, "Lihat, yang pengantin lelaki datang; pergi ye keluar kepada berjumpa dia."

The datang daripada Kristus, sebagai diumumkan oleh yang pertama kepunyaan malaikat mesej, [394] difahamkan diwakili oleh kedatangan pengantin lelaki. Reformasi yang meluas di bawah pengisytiharan-Nya tidak lama lagi datang, menjawab kepada yang pergi seterusnya daripada yang anak dara. Dalam ini perumpamaan, seperti dalam Matius 24 , dua kelas diwakili. Semua telah mengambil pelita mereka, Alkitab, dan dengan cahayanya telah keluar untuk menemui Pengantin

lelaki. Tetapi sementara “mereka yang bodoh mengambil pelita mereka, dan mengambil tidak minyak dengan mereka,” “yang bijak mengambil minyak dalam mereka kapal dengan pelita mereka.” Golongan yang terakhir telah menerima rahmat Tuhan, iaitu penjanaaan semula, kuasa pencerahan Roh Kudus, yang menjadikan Firman-Nya pelita bagi kaki dan terang bagi jalan. Dalam ketakutan kepada Allah mereka telah belajar yang kitab suci kepada belajar yang kebenaran, dan telah bersungguh-sungguh mencari kesucian hati dan kehidupan. Ini mempunyai pengalaman peribadi, iman kepada Tuhan dan firman-Nya, yang tidak dapat digulingkan dengan kekecewaan

dan kelewatan. Yang lain “mengambil pelita mereka, dan mengambil tidak minyak dengan mereka.” mereka telah tergerak daripada dorongan. mereka ketakutan telah telah teruja oleh yang sungguh-sungguh mesej, tetapi mereka telah bergantung atas iman saudara-saudara mereka, puas dengan cahaya yang berkelip-kelip kebaikan emosi, tanpa a teliti persefahaman daripada yang kebenaran atau a tulen kerja daripada rahmat dalam yang hati. Ini telah hilang seterusnya kepada berjumpa yang Tuan, penuh daripada harapan dalam yang prospek daripada serta merta ganjaran; tetapi mereka adalah bukan bersedia untuk kelewatan dan kekecewaan. Apabila ujian datang, iman mereka gagal, dan

mereka lampu dibakar malap.

“Sementara yang pengantin lelaki tertangguh, mereka semua tertidur dan tidur.” Oleh penangguhan pengantin lelaki diwakili oleh masa berlalu apabila Tuhan diharapkan, kekecewaan, dan kelihatan kelewatan. Dalam ini masa ketidakpastian, yang kepentingan dangkal dan separuh hati tidak lama lagi bermula kepada goyah, dan mereka usaha kepada berehat; tetapi

mereka yang iman adalah berasaskan pada a pribadi pengetahuan daripada yang Bible mempunyai batu di bawah kaki mereka, yang gelombang kekecewaan boleh bukan basuh jauh. “Mereka semua tertidur dan tidur;” satu kelas dalam tidak prihatin dan pengabaian daripada mereka iman, yang lain kelas dengan sabar menunggu sehingga lebih jelas ringan sepatutnya jadilah diberi. Namun dalam yang malam daripada perbincangan yang [395] yang terakhir nampaknya kehilangan, sedikit sebanyak, semangat dan pengabdian mereka. The separuh hati dan dangkal boleh tidak lebih lama kurus atas yang iman daripada mereka saudara. setiap satu mesti berdiri

atau jatuh untuk dirinya sendiri.

Pada masa ini, fanatik mula muncul. Beberapa yang telah mengaku kepada jadilah bersungguh-sungguh orang beriman dalam yang mesej ditolak yang perkataan daripada Tuhan sebagai satu-satunya pembimbing yang sempurna dan, mengaku dipimpin oleh Roh, menyerahkan diri mereka untuk mengawal perasaan, tanggapan mereka sendiri, dan imaginasi. Terdapat beberapa yang menampakkan diri buta dan semangat taksub, mengecam semua yang tidak akan membenarkan tindakan mereka. Idea dan latihan fanatik mereka tidak mendapat simpati daripada mereka badan besar Adventist; namun mereka berkhidmat untuk membawa kehinaan

kepada mereka sebab daripada kebenaran.

Syaitan adalah mencari dengan ini bermakna kepada menentang dan memusnahkan kerja Tuhan. Orang ramai telah sangat digerakkan oleh kedatangan itu pergerakan, beribu-ribu orang berdosa telah bertobat, dan setia orang-orang memberikan diri mereka kepada pekerjaan mewartakan kebenaran, walaupun dalam masa bertangguh. Putera kejahatan kehilangan rakyatnya; dan untuk menghina jalan Tuhan, dia berusaha memperdayakan beberapa orang yang mengaku beriman dan mendorong mereka secara melampau. Kemudian ejen-ejennya bersedia untuk merebut setiap kesilapan, setiap kegagalan,

setiap perbuatan yang tidak patut, dan teruskan di hadapan orang ramai cahaya yang dibesar-besarkan, untuk menjadikan Adventist dan iman mereka menjijikkan. Justeru yang lebih besar yang nombor siapa dia boleh orang ramai dalam kepada buat a profesion iman pada kedatangan kedua sementara kuasa-Nya menguasai hati mereka, kelebihan yang lebih besar akan dia perolehi dengan memanggil perhatian kepada mereka sebagai wakil rakyat daripada yang keseluruhan badan daripada orang beriman.

Syaitan adalah “penuduh saudara-saudara,” dan rohnyalah yang memberi inspirasi lelaki kepada menonton untuk yang kesilapan dan

kecacatan daripada yang milik Tuan orang, dan untuk menahan mereka untuk melihat, sedangkan perbuatan baik mereka berlalu dengan tanpa menyebut. Dia sentiasa aktif apabila Tuhan bekerja untuk yang keselamatan daripada jiwa-jiwa. Bila yang anak lelaki daripada Tuhan datang kepada hadir mereka sendiri di hadapan Tuhan, Syaitan juga datang di antara mereka. Dalam setiap [396] kebangkitan semula dia ialah sedia kepada bawak dalam mereka WHO adalah tidak disucikan dalam hati

dan tidak seimbang dalam fikiran. Apabila ini telah menerima beberapa perkara daripada kebenaran, dan diperolehi a tempat dengan orang beriman, dia berfungsi melalui mereka kepada memperkenalkan teori itu kehendak memperdaya yang tidak berhati-hati. Tidak lelaki ialah terbukti kepada jadilah a benar Kristian kerana dia ialah dijumpai dalam syarikat dengan yang kanak-kanak Tuhan, bahkan di rumah ibadat dan di sekeliling meja Tuan. Syaitan ialah kerap di sana atas yang paling sungguh-sungguh majlis dalam yang bentuk daripada mereka siapa dia boleh guna sebagai miliknya ejen.

Putera kejahatan bertanding setiap

inci tanah di atasnya milik Tuhan orang ramai terlebih dahulu dalam mereka perjalanan ke arah yang syurgawi bandar. Dalam semua sejarah gereja tiada reformasi telah dijalankan tanpa bertembung serius halangan. Justeru ia adalah dalam Paul hari. Di mana sahaja rasul itu mendirikan sebuah gereja, terdapat beberapa orang yang mengaku kepada menerima yang iman, tetapi WHO dibawa dalam ajaran sesat, itu, jika menerima, akan akhirnya orang ramai keluar yang cinta daripada yang kebenaran. Luther juga menderita hebat kebingungan dan kesusahan daripada yang kursus daripada fanatik orang WHO dituntut itu Tuhan telah dituturkan secara langsung melalui mereka, dan yang

oleh itu meletakkan idea dan pendapat mereka sendiri di atas kesaksian daripada yang kitab suci. banyak WHO adalah kurang dalam iman dan pengalaman, tetapi yang mempunyai cukup diri sendiri, dan yang suka mendengar dan beritahu beberapa baru perkara, adalah tertipu oleh yang pura-pura daripada yang baru guru-guru, dan mereka bergabung dengan agen-agen Syaitan dalam pekerjaan mereka mengoyak menurunkan apa yang Tuhan telah menggerakkan Luther untuk membina. Dan keluarga Wesley, dan yang lain WHO diberkati yang dunia oleh mereka pengaruh dan mereka iman, menghadapi setiap langkah tipu daya syaitan dalam mendorong terlalu

bersemangat, tidak seimbang, dan tidak disucikan satu ke dalam fanatik daripada setiap gred.

William Miller telah tidak simpati dengan mereka pengaruh itu dipimpin kepada fanatik. Dia menyatakan, bersama Luther, bahawa setiap roh harus ada diuji oleh yang perkataan daripada Tuhan. "The syaitan," berkata Miller, "mempunyai hebat kuasa

[397] di fikiran sesetengah orang pada hari ini. Dan bagaimana kita boleh tahu apakah jenis semangat mereka? Alkitab menjawab: 'Oleh mereka buah-buahan ye hendaklah tahu mereka.'... di sana adalah ramai semangat hilang keluar ke dalam yang dunia; dan kita diperintahkan untuk

mencuba roh. Semangat yang melakukannya jangan biarkan kami hidup dengan bijaksana, adil dan beribadah pada masa sekarang ini dunia, ialah bukan yang semangat daripada Kristus. saya pagi lebih dan lebih yakin itu Syaitan mempunyai banyak kepada buat dalam ini liar pergerakan. banyak antara kami yang berpura-pura dikuduskan sepenuhnya, mengikuti tradisi lelaki, dan nampaknya sama jahil tentang kebenaran seperti orang lain yang membuat tidak sebegitu berpura-pura.”—Bliss, muka surat 236, 237. “The semangat daripada ralat kehendak

memimpin kami daripada yang kebenaran; dan yang semangat daripada Tuhan kehendak memimpin kami ke dalam kebenaran. Tetapi, katakan awak, a lelaki mungkin jadilah dalam an kesilapan, dan fikirilah dia mempunyai yang kebenaran. Selepas itu, apa? Kami menjawab, Roh dan perkataan bersetuju. Jika seorang lelaki menilai sendiri melalui firman Tuhan, dan mendapati keharmonian yang sempurna melalui keseluruhan perkataan, maka dia mesti percaya dia mempunyai kebenaran; tapi kalau dia jumpa semangat yang dipimpinnnya tidak selaras dengan keseluruhannya tenor daripada milik Tuhan

undang-undang atau buku, kemudian biarkan dia Jalan berhati-hati, jangan-jangan dia jadilah terperangkap dalam perangkap syaitan.”— The Advent Herald and Signs of yang Masa Wartawan, Januari 15, 1845.

“Saya mempunyai selalunya diperolehi lebih bukti ketakwaan batin dari mata yang menyala, pipi yang basah, dan a tercekik luahan, daripada daripada semua yang bunyi bising daripada Kristian.”—Bliss, muka surat 282.

Dalam yang hari daripada yang Reformasi itu musuh dikenakan bayaran semua yang kejahatan fanatik terhadap mereka yang bekerja paling bersungguh-sungguh menentanginya. Kursus yang sama telah dijalankan

oleh penentang pergerakan kedatangan. Dan tidak berpuas hati dengan salah nyata dan bekas-memburukkan kesilapan pelampau dan fanatik, mereka beredar laporan yang tidak menguntungkan yang tidak mempunyai sedikit pun rupa kebenaran. Ini orang adalah digerakkan oleh prasangka dan kebencian. mereka kedamaian diganggu oleh pengisytiharan Kristus di pintu. Mereka takut ia mungkin benar, tetapi berharap ia tidak, dan ini adalah rahsia mereka peperangan terhadap Adventist dan mereka iman.

Hakikat bahawa segelintir fanatik bekerja keras ke dalam barisan [398] daripada Adventist ialah tidak lebih sebab kepada memutuskan itu yang pergerakan

adalah

bukan dari Tuhan daripada kehadiran fanatik dan penipu dalam gereja pada zaman Paulus atau Luther adalah alasan yang cukup untuk mengutuk kerja mereka. Biarkan umat Tuhan bangun dari tidur dan mula masuk bersungguh-sungguh dalam kerja pertaubatan dan pembaharuan; biarkan mereka mencari Kitab Suci untuk mempelajari kebenaran seperti yang ada dalam Yesus; biarkan mereka membuat keseluruhan penyerahan diri kepada Tuhan, dan bukti tidak akan diperlukan bahawa Syaitan itu ada masih aktif dan berwaspada. Dengan segala kemungkinan penipuan dia akan nyata miliknya kuasa, memanggil kepada miliknya bantuan

semua yang jatuh malaikat daripada miliknya alam.

Bukan pengisytiharan kedatangan kedua yang menyebabkan fanatik dan perpecahan. Ini muncul pada musim panas 1844, apabila Adventist berada dalam keadaan keraguan dan kebingungan tentang kedudukan sebenar mereka. Dakwah perutusan malaikat pertama dan daripada yang “tengah malam menangis” dijaga secara langsung kepada menindas fanatik dan dis- rasa. Itu WHO mengambil bahagian dalam ini sungguh-sungguh pergerakan adalah

dalam keharmonian; mereka hati adalah diisi dengan cinta untuk satu yang lain dan untuk Yesus, siapa mereka dijangka tidak lama lagi kepada lihat. The satu iman, yang satu harapan yang diberkati, mengangkat mereka di atas kawalan mana-mana pengaruh manusia, dan terbukti a perisai terhadap yang serangan daripada Syaitan.

“Sementara yang pengantin lelaki tertangguh, mereka semua tertidur dan tidur. Dan di tengah malam di sana adalah a menangis dibuat, Lihatlah, yang pengantin lelaki datang; pergi ye keluar kepada berjumpa dia. Kemudian semua mereka anak dara timbul, dan dipangkas mereka lampu.”

Matthew 25:5-7. Dalam yang musim panas daripada 1844, tengah jalan antara yang masa bila ia telah telah pertama terfikir itu yang 2300 hari akan berakhir, dan yang musim luruh daripada yang sama tahun, kepada yang ia adalah selepas itu dijumpai itu mereka dipanjangkan, yang mesej adalah diisytiharkan dalam yang sangat perkataan daripada Kitab Suci: “Lihatlah, yang Pengantin lelaki datang!” Itu yang membawa kepada ini pergerakan adalah yang penemuan bahawa dekri daripada Artaxerxes untuk yang pemulihan daripada Yerusalem, yang terbentuk yang bermula titik untuk yang tempoh daripada yang 2300 hari, pergi ke dalam kesan

[399] pada musim luruh tahun 457 SM, dan bukan pada permulaan tahun tahun, seperti yang dipercayai dahulu. Mengira dari musim luruh 457, 2300 tahun berakhir pada musim luruh 1844. (Lihat Lampiran Nota untuk muka surat 329.)

Hujah-hujah yang diambil dari jenis Perjanjian Lama juga menunjuk kepada musim luruh sebagai masa apabila peristiwa itu diwakili oleh “pembersihan tempat kudus” mesti berlaku. Ini telah dibuat dengan sangat jelas sebagai perhatian diberikan kepada cara jenis yang berkaitan dengan pertama kedatangan daripada Kristus telah telah dipenuhi.

Penyembelihan domba Paskah adalah bayangan kematian Kristus.

Paulus berkata, “Kristus Paskah kita telah dikorbankan untuk kita.” 1 Korintus 5:7. Berkas buah pertama, yang pada masa itu Paskah dikibarkan di hadapan Tuhan, adalah tipikal kebangkitan Kristus. Paulus berkata, dalam bercakap tentang kebangkitan Tuhan dan semua umat-Nya: “Kristus buah sulung; kemudian mereka yang milik Kristus di miliknya datang.” 1 Korintus 15:23. Suka yang gelombang berkas, yang adalah yang pertama matang bijirin berkumpul sebelum ini yang menuai, Kristus ialah buah pertama daripada tuaian abadi yang ditebus itu di masa hadapan kebangkitan hendaklah jadilah berkumpul ke dalam yang mengumpul daripada Tuhan.

Jenis-jenis ini telah dipenuhi, bukan sahaja mengenai peristiwa itu, tetapi mengenai masa. Pada hari keempat belas bulan Yahudi yang pertama, pada hari itu juga dan bulan seterusnya yang selama lima belas panjang berabad-abad yang kambing Paskah telah telah dibunuh, Kristus, mempunyai dimakan yang Paskah dengan miliknya murid,

dimulakan itu kenduri yang adalah kepada memperingati miliknya sendiri kematian sebagai “yang kambing daripada Tuhan, yang mengambil yang dosa daripada dunia.” Itu sama malam Dia adalah diambil oleh jahat tangan kepada jadilah disalibkan dan dibunuh. Dan sebagai yang antitaiip daripada yang gelombang berkas kami Tuan adalah dinaikkan daripada yang mati pada yang ketiga hari, “yang pertama buah-buahan daripada mereka itu tidur,” a sampel daripada semua yang dibangkitkan cuma, yang “keji badan” hendaklah jadilah berubah, dan “bergaya suka kepada miliknya mulia badan.” Ayat 20 ; Filipi 3:21. Dalam suka cara yang jenis yang

kaitkan kepada yang kedua kedatangan mesti

dipenuhi pada masa yang dinyatakan dalam perkhidmatan simbolik. Di bawah [400] yang Mozek sistem yang pembersihan daripada yang tempat perlindungan, atau yang hebat Hari tentang Pendamaian, berlaku pada yang hari kesepuluh Yahudi ketujuh bulan (Imamat 16:29-34), bila yang paderi tinggi, mempunyai dibuat pendamaian bagi seluruh Israel, dan dengan demikian menghapuskan dosa-dosa mereka daripada Tuhan tempat kudus, keluar dan memberkati orang ramai. Jadi ia dipercayai bahawa Kristus, Imam Besar kita yang agung, akan muncul untuk menyucikan bumi oleh pemusnahan dosa dan pendosa,

dan untuk memberkati umat-Nya yang menunggu dengan keabadian. Hari kesepuluh bulan ketujuh, Hari besar Pendamaian, masa pembersihan tempat kudus, yang dalam tahun 1844 jatuh pada dua puluh dua bulan Oktober, dianggap sebagai masa kedatangan Tuhan. Ini adalah selaras dengan bukti telah dikemukakan bahawa 2300 hari itu akan berakhir pada musim luruh, dan yang kesimpulan nampaknya sangat menarik.

Dalam perumpamaan Matius 25 masa menunggu dan mengantuk adalah diikuti dengan kedatangan pengantin lelaki. Ini adalah sesuai dengan hujah yang baru dikemukakan, baik dari nubuatan dan dari jenis.

Mereka mempunyai keyakinan yang kuat akan kebenaran mereka; dan juga “tengah malam menangis” adalah dihebahkan oleh beribu-ribu daripada orang beriman.

Bagai ombak besar pergerakan melanda daratan. Dari bandar ke bandar, dari kampung ke kampung, dan ke negara terpencil menempatkannya pergi, sehingga yang menunggu orang ramai daripada Tuhan adalah sepenuhnya terangsang. Fanatik hilang sebelum ini ini pengisytiharan suka awal fros sebelum ini yang meningkat matahari. Orang-orang percaya melihat keraguan dan kebingungan mereka dihapuskan, dan harapan dan keberanian menghidupkan hati

mereka. Kerja itu bebas daripada itu melampau yang adalah pernah terzahir bila di sana ialah manusia keterujaan tanpa yang mengawal pengaruh daripada yang perkataan dan semangat daripada Tuhan. Ia adalah serupa dalam watak kepada mereka musim daripada penghinaan dan kembali kepada Tuhan yang di antara Israel purba mengikuti pesan dari teguran daripada miliknya hamba. Ia membosankan yang ciri-ciri itu tanda yang

pekerjaan Tuhan pada setiap zaman. Terdapat sedikit kegembiraan gembira, tetapi sebaliknya dalam mencari daripada hati, pengakuan daripada dosa, dan meninggalkan daripada yang

[401] dunia. A persiapan kepada berjumpa yang Tuan adalah yang beban daripada menyeksakan semangat. di sana adalah tabah solat dan tidak terpelihara penyucian kepada Tuhan.

Berkata Miller dalam menerangkan itu kerja: “Di sana ialah tidak hebat ungkapan kegembiraan: iaitu, seolah-olah, ditindas untuk masa depan, apabila seluruh langit dan bumi akan bergembira bersama-sama dengan kegembiraan yang tidak

terkata dan penuh kemuliaan. Tidak ada jeritan: itu juga, dikhaskan untuk jerit daripada syurga. The penyanyi adalah senyap: mereka adalah menunggu kepada sertai yang malaikat tuan rumah, yang koir daripada syurga. di sana ialah tidak bertembung daripada sentimen: semua adalah daripada satu hati dan daripada satu fikiran.”—Bliss, muka surat 270, 271.

Seorang lagi yang mengambil bahagian dalam pergerakan itu memberi keterangan: “Ia pro-ditimbulkan di mana-mana pencarian hati dan kehinaan yang paling dalam jiwa di hadapan Tuhan langit yang tinggi. Ia menyebabkan penyapihan kesan- perkara-perkara dunia ini,

penyembuh kontroversi dan permusuhan, a pengakuan daripada kesalahan, a terbuka turun sebelum ini Tuhan, dan insaf, patah hati memohon ampun kepada-Nya dan penerimaan. Ia disebabkan merendah diri dan sujud daripada jiwa, sebegitu sebagai kita tidak pernah sebelum ini disaksikan. Sebagai Tuhan oleh Joel diperintahkan, bila hari Tuhan yang besar sudah dekat, ia menghasilkan koyak hati dan bukan pakaian, dan berbalik kepada Tuhan dengan berpuasa, dan menangis, dan berkabung. Seperti yang Tuhan katakan oleh Zakharia, roh rahmat dan permohonan telah dicurahkan ke atas anak-anak-Nya; mereka memandang kepada Dia yang telah mereka tikam,

ada perkabungan yang hebat di negeri itu,... dan orang-orang yang mencari Tuhan ditindas jiwa mereka di hadapan-Nya.”—Bliss, dalam *Advent Shield and Review*, vol. saya, hlm. 271 (Januari, 1845).

Dari semua gerakan keagamaan yang besar sejak zaman murtad Walau bagaimanapun, tidak ada yang lebih bebas daripada ketidaksempurnaan manusia dan tipu daya Syaitan berbanding musim luruh tahun 1844. Malah sekarang, selepas itu yang luput daripada ramai tahun, semua WHO dikongsi bersama dalam itu pergerakan dan WHO mempunyai berdiri tegas atas yang platform daripada kebenaran masih rasa yang suci pengaruh daripada itu diberkati

kerja dan beruang saksi itu ia adalah daripada Tuhan.

[402] Pada yang panggilan, “The Pengantin lelaki datang; pergi ye keluar kepada berjumpa Dia,” orang-orang yang menunggu “bangun dan merapikan pelita mereka;” mereka mempelajari perkataan daripada Tuhan dengan an keamatan daripada minat sebelum ini tidak diketahui. malaikat

telah dihantar dari syurga untuk membangkitkan mereka yang telah berputus asa dan sediakan mereka untuk menerima mesej itu. Kerja tidak berdiri di dalam kebijaksanaan dan pembelajaran manusia, tetapi dalam kuasa Tuhan. Ia bukan yang paling berbakat, tetapi yang paling rendah hati dan setia, yang pertama kepada dengar dan patuh yang panggilan. Petani dibiarkan mereka tanaman berdiri dalam yang padang, mekanik meletakkan peralatan mereka, dan dengan air mata dan kegembiraan keluar memberi amaran. Mereka yang pernah memimpin dalam sebab adalah antara yang terakhir menyertai gerakan ini. Gereja-gereja di umum

tertutup mereka pintu terhadap ini mesej, dan a besar syarikat daripada mereka yang menerimanya menarik diri daripada hubungan mereka. Di dalam ketentuan Tuhan pengisytiharan ini bersatu dengan malaikat kedua mesej dan memberi kuasa kepada itu kerja.

Mesej, “Lihatlah, Pengantin lelaki datang!” tidak begitu banyak masalah hujah, walaupun bukti Kitab Suci adalah jelas dan muktamad. di sana pergi dengan ia an mendorong kuasa itu tergerak jiwa. Tidak ada keraguan, tidak ada pertanyaan. Pada kesempatan itu tentang kemasukan kemenangan Kristus ke Yerusalem orang-orang yang berada berhimpun daripada semua bahagian daripada

yang tanah kepada simpan yang
kenduri berpusu-pusu kepada yang
Gunung daripada buah zaitun, dan
sebagai mereka menyertai yang
berduyun-duyun itu adalah mengiringi
Yesus mereka menangkap ilham masa
itu dan membantu membengkak jerit:
“Diberkati ialah Dia itu datang dalam
yang nama daripada yang Tuan!”

Matthew 21:9. Dalam suka cara
lakukan orang kafir WHO

berpusu-pusu kepada yang Adventist
mesyuarat-sesetengah daripada rasa
ingin tahu, beberapa hanya untuk
mengejek-merasakan kuasa yang
meyakinkan menghadiri mesej:

“Lihatlah, Pengantin Lelaki datang!”

Pada itu masa di sana adalah iman
itu dibawa jawapan kepada doa-iman

yang berkenaan dengan balasan pahala. Seperti hujan yang turun atas yang dahaga bumi, yang semangat daripada rahmat turun atas yang bersungguh-sungguh pencari. Itu WHO dijangka tidak lama lagi kepada berdiri muka kepada muka dengan mereka [403]

Penebus terasa a sungguh-sungguh kegembiraan itu adalah tak terkata. The melembutkan, menundukkan kuasa daripada yang suci semangat cair yang hati sebagai miliknya berkat adalah dikurniakan dalam kaya raya mengukur atas yang setia, beriman satu.

Berhati-hati dan dengan sungguh-sungguh mereka WHO menerima yang mesej datang naik kepada yang masa bila mereka diharap

kepada berjumpa mereka Tuan. Setiap pagi mereka merasakan bahawa ia adalah tugas pertama mereka untuk mendapatkan bukti mereka penerimaan dengan Tuhan. Hati mereka bersatu erat, dan mereka berdoa banyak dengan dan untuk satu yang lain. mereka selalunya bertemu bersama-sama dalam terpencil tempat untuk komune dengan Tuhan, dan suara daripada syafaat

naik ke syurga dari ladang dan hutan. Jaminan daripada persetujuan Juruselamat adalah lebih diperlukan bagi mereka daripada setiap hari mereka makanan; dan jika a awan digelapkan mereka fikiran, mereka lakukan bukan berehat sehingga ia adalah disapu jauh. Sebagai mereka terasa yang saksi daripada pengampunan rahmat, mereka rindu kepada lihatlah Dia siapa mereka jiwa-jiwa disayangi.

Tetapi sekali lagi mereka ditakdirkan untuk kecewa. Masa bekas- pektasi berlalu, dan Juruselamat mereka tidak muncul. Dengan tidak berbelah bahagi keyakinan diri mereka telah memandang ke hadapan kepada

miliknya datang, dan sekarang mereka merasakan seperti Maria ketika, datang ke kubur Jerusalem dan mendapati ia kosong, dia seru dengan menangis: “Mereka mempunyai diambil jauh saya Tuan, dan saya tahu bukan di mana mereka mempunyai diletakkan Dia.” John 20:13.

A perasaan daripada kagum, a rasa takut itu yang mesej mungkin jadilah benar, telah untuk masa yang berfungsi sebagai sekatan terhadap dunia yang tidak percaya. Selepas berlalunya masa ini tidak serta merta hilang; pada mulanya mereka berani bukan kemenangan habis yang kecewa satu; tetapi sebagai tidak token daripada milik Tuhan kemarahan dilihat, mereka pulih dari ketakutan

mereka dan menyambung semula ketakutan mereka celaan dan cemuhan. Kelas besar yang mengaku percaya kedatangan Tuhan tidak lama lagi, meninggalkan iman mereka. Beberapa yang telah sangat yakin adalah jadi secara mendalam terluka dalam mereka kebanggaan itu mereka terasa suka melarikan diri daripada yang dunia. Suka Yunus, mereka merungut daripada Tuhan,

[404] dan memilih kematian daripada hidup. Mereka yang telah mengasaskan iman mereka atas pendapat orang lain, dan bukan atas firman Tuhan, adalah kini bersedia lagi untuk mengubah pandangan mereka. Pencemuh memenangi lemah dan pengecut kepada mereka pangkat,

dan semua ini bersatu dalam mengisytiharkan bahawa tidak mungkin ada lagi ketakutan atau jangkitan sekarang. Masa telah berlalu, Tuhan belum datang, dan dunia mungkin kekal sama untuk beribu-ribu daripada tahun.

The bersungguh-sungguh, ikhlas orang beriman telah diberi naik semua untuk Kristus dan telah berkongsi kehadiran-Nya tidak pernah berlaku sebelum ini. Mereka telah, seperti yang mereka percaya, diberi amaran terakhir mereka kepada dunia; dan, menjangkakan tidak lama lagi diterima ke dalam masyarakat Guru ilahi mereka dan syurgawi malaikat, mereka telah, sebahagian besarnya, telah menarik diri daripada masyarakat

mereka yang tidak menerima mesej itu. Dengan keinginan yang kuat mereka telah berdoa: “Marilah, Tuhan Yesus, dan datanglah dengan segera.” Tetapi Dia tidak datang. Dan kini untuk memikul semula beban berat tentang kehidupan dan kebingungan, dan untuk menahan ejekan dan cemoohan dunia yang mencemuh, adalah a dahsyat perbicaraan daripada iman dan sabar.

Namun ini kekecewaan adalah bukan jadi hebat sebagai adalah itu berpengalaman oleh murid-murid pada masa kedatangan Kristus yang pertama. Apabila Yesus menunggang dengan penuh kemenangan ke Yerusalem, pengikut-pengikut-Nya percaya bahawa Dia hendak menaiki takhta Daud dan membebaskan Israel daripadanya penindas. Dengan harapan yang tinggi dan jangkaan yang menggembirakan mereka bersaing satu sama lain dalam menunjukkan penghormatan kepada Raja mereka. Ramai yang menyebarkan luaran mereka pakaian sebagai permaidani di jalan-Nya, atau terhampar di hadapan-Nya yang

berdaun dahan tapak tangan. Dalam kegembiraan mereka yang bersemangat mereka bersatu dalam pujian gembira: “Hosana kepada Anak Daud!” Apabila orang Farisi, terganggu dan marah dengan ledakan kegembiraan ini, berharap Yesus melakukannya menegur miliknya murid, Dia menjawab: “Jika ini sepatutnya tahan mereka keamanan, batu-batu itu akan segera berteriak.” Lukas 19:40. Nubuat mesti dipenuhi. Para murid sedang mencapai maksud Tuhan; namun mereka telah ditakdirkan untuk mengalami kekecewaan yang pahit. Tetapi beberapa hari telah lulus sebelum mereka disaksikan yang milik Yruselamat menyeksakan kematian,

dan

meletakkan Dia di dalam kubur. Jangkaan mereka tidak direalisasikan dalam a [405] bujang khususnya, dan mereka harapan meninggal dunia dengan Yesus. tidak sehingga mereka Tuan telah keluar dari kubur dengan penuh kemenangan, bolehkah mereka menyedarinya semua telah dinubuatkan melalui nubuat, dan “bahawa Kristus mesti mempunyai menderita, dan bangkit sekali lagi daripada yang mati.” Perbuatan 17:3.

Lima ratus tahun sebelumnya, Tuhan telah menyatakan melalui nabi Zakharia: “Bersukacitalah, hai puteri Sion; jeritlah wahai puteri Yerusalem: lihatlah, Rajamu datang kepadamu. Dia adil, dan mempunyai keselamatan;

rendah diri, dan menunggang keledai, dan keledai jantan anak keldai.”

Zakharia 9:9. Sekiranya murid-murid menyadari bahawa Kristus pergi ke penghakiman dan kematian, mereka tidak dapat menggenapinya ini nubuatan.

Dengan cara yang sama Miller dan sekutunya menggenapi nubuatan dan memberi a mesej yang Inspirasi telah diramalkan sepatutnya jadilah diberi kepada yang dunia, tetapi yang mereka boleh bukan mempunyai diberi telah mereka sepenuhnya faham yang nubuatan menunjuk-nunjuk keluar dari kekecewaan mereka, dan mempersembahkan yang lain mesej kepada jadilah berdakwah kepada semua bangsa-bangsa sebelum ini

yang Tuan sepatutnya datang.

Perutusan malaikat pertama dan kedua diberikan di sebelah kanan masa dan menyelesaikan pekerjaan yang dirancang Tuhan untuk diselesaikan oleh mereka.

The dunia telah telah melihat pada, mengharapkan itu jika yang masa lulus dan Kristus tidak muncul, seluruh sistem Adventisme akan menjadi diberi naik. Tetapi sementara banyak, bawah kuat godaan, membuahkan hasil mereka

iman, ada beberapa orang yang berdiri teguh. Buah-buahan kedatangan gerakan, semangat merendah diri dan mencari hati, meninggalkan daripada yang dunia dan reformasi daripada kehidupan, yang telah dihadiri yang kerja, memberi keterangan itu ia adalah daripada Tuhan. mereka berani bukan menafikan itu yang kuasa daripada Roh Kudus telah bersaksi tentang pemberitaan kedatangan kedua, dan mereka tidak dapat mengesan kesilapan dalam pengiraan kenabian mereka tempoh. Yang paling mampu dari lawan mereka tidak berjaya mengatasi- melontarkan sistem tafsiran kenabian mereka. Mereka tidak boleh persetujuan, tanpa

Bible bukti, kepada meninggalkan jawatan yang telah telah dicapai melalui bersungguh-sungguh, solat belajar daripada yang kitab suci, oleh [406] fikiran tercerahkan oleh yang semangat daripada Tuhan dan hati terbakar dengan itu kuasa hidup; jawatan yang telah menahan kritikan yang paling dicari isisme dan yang paling pahit pembangkang daripada popular keagamaan guru-guru dan bijak duniawi lelaki, dan yang telah berdiri tegas terhadap yang com-kekuatan pembelajaran dan kefasihan yang terikat, dan ejekan dan cacian serupa daripada yang terhormat dan yang asas.

benar, di sana telah telah a kegagalan sebagai kepada yang dijangka acara,

tetapi malah ini tidak dapat menggoyahkan iman mereka kepada firman Tuhan. Apabila Yunus diisytiharkan dalam yang jalan-jalan daripada Niniwe itu dalam empat puluh hari yang bandar akan digulingkan, Tuhan menerima penghinaan orang Ninevi dan dipanjangkan mereka tempoh daripada percubaan; belum lagi yang mesej Nabi Yunus diutus oleh Tuhan, dan Niniwe diuji menurut kehendak-Nya kehendak. Adventist percaya bahawa dengan cara yang sama Tuhan telah memimpin mereka memberi amaran tentang penghakiman. "Ia telah," mereka mengisytiharkan, "diuji hati semua orang yang mendengarnya, dan membangkitkan cinta kepada Tuhan

muncul; atau ia mempunyai dipanggil seterusnya a kebencian, lebih atau kurang boleh dilihat, tetapi diketahui Tuhan, tentang kedatangan-Nya. Ia telah membuat garisan,... supaya mereka WHO kehendak meneliti mereka sendiri hati, mungkin tahu pada yang sebelah daripadanya mereka akan ditemui, sekiranya Tuhan datang—sama ada tentulah mereka berseru, 'Sesungguhnya! ini Tuhan kami, kami telah menunggu untuk Dia, dan Dia akan menyelamatkan kita; atau sama ada mereka akan memanggil yang batu dan pergunungan kepada jatuh pada mereka kepada bersembunyi mereka daripada yang muka daripada Dia itu duduk pada yang takhta, dan daripada

yang kemarahan daripada yang kambing. Tuhan dengan itu, sebagai kita percaya, mempunyai diuji miliknya orang, mempunyai mencuba mereka iman, mempunyai terbukti mereka, dan dilihat sama ada mereka akan mengecut, dalam yang jam daripada percubaan, daripada yang kedudukan dalam yang Dia mungkin lihat sesuai kepada tempat mereka; dan sama ada mereka akan melepaskan ini dunia dan bergantung harap dengan tersirat

keyakinan dalam firman Tuhan.”—
*The Advent Herald and Signs of yang
Masa Wartawan*, jld. 8, Tidak. 14
(Nov 13, 1844).

Perasaan mereka yang masih
percaya bahawa Tuhan telah
memimpin mereka masuk mereka lalu
pengalaman adalah diluahkan dalam
yang perkataan daripada William
Miller:

“Adakah saya kepada hidup saya
kehidupan habis sekali lagi, dengan yang
sama bukti itu saya kemudian [407] telah,
menjadi jujur dengan Tuhan dan lelaki
saya patut mempunyai untuk dilakukan
seperti yang saya ada
selesai.” “Saya harapan itu saya
mempunyai dibersihkan saya pakaian

daripada yang darah daripada jiwa-jiwa. saya rasa itu, sebagai jauh sebagai ia adalah dalam saya kuasa, saya mempunyai dibebaskan diri sendiri daripada semua rasa bersalah dalam mereka kutukan.” “Walaupun saya mempunyai telah dua kali kecewa,” tulis hamba Tuhan ini, “saya masih belum kecewa atau berkecil hati. saya harapan dalam yang datang daripada Kristus ialah sebagai kuat sebagai pernah.

Saya hanya melakukan apa, selepas bertahun-tahun pertimbangan yang sungguh-sungguh, saya rasa ia adalah kewajipan serius saya untuk melakukannya. Jika saya telah tersilap, ia telah menyebelahi amal, cinta kepada saya sesama lelaki, dan sabitan

daripada kewajiban kepada Tuhan.”

“Satu benda saya buat tahu, saya mempunyai berdakwah tiada apa tetapi apa saya dipercayai; dan Tuhan telah bersama saya; Kuasa-Nya telah dinyatakan dalam pekerjaan, dan banyak kebaikan telah dilaksanakan.”

“Beribu-ribu, kepada semua manusia penampilan, mempunyai telah dibuat kepada belajar yang kitab suci oleh yang berdakwah daripada yang masa; dan oleh itu bermakna, melalui iman dan yang percikan daripada darah Kristus, telah didamaikan dengan Tuhan.”—Bliss, muka surat 256, 255, 277, 280, 281. “Saya tidak pernah menyantuni senyuman bangga, mahupun burung puyuh bila yang dunia berkerut dahi. saya hendaklah

bukan sekarang pembelian perkenan mereka, dan saya tidak akan melampaui kewajiban untuk menggoda kebencian mereka. saya perlu tidak pernah mencari saya kehidupan di mereka tangan, mahupun mengecut, saya berharap, daripada kalah ia, jika Tuhan dalam miliknya baik rezeki jadi perintah.”—J. putih, *kehidupan daripada Wm. Miller*, muka surat 315.

Tuhan tidak meninggalkan umat-Nya; Roh-Nya masih tinggal bersama mereka yang tidak terburu-buru menafikan cahaya yang telah mereka terima, dan mengecam yang kedatangan pergerakan. Dalam yang surat kepada yang Ibrani adalah perkataan daripada galakan dan

amaran untuk yang mencuba,
menunggu satu di krisis ini: “Oleh itu,
jangan buang keyakinanmu, yang telah
pahala yang besar. Kerana kamu
memerlukan kesabaran, sesudah itu
kamu telah melakukan kehendak
Tuhan, kamu boleh menerima janji itu.
Untuk belum a sedikit sementara, dan
Dia itu hendaklah datang kehendak
datang, dan kehendak bukan
berlama-lama.

Sekarang yang cuma hendaklah hidup oleh
iman: tetapi jika mana-mana lelaki
melukis belakang, saya jiwa
tidak akan berkenan kepadanya. Tetapi
kita bukan dari mereka yang melukis
[408] belakang kepada kebinasaan; tetapi
daripada mereka itu percaya kepada yang
penjimatan daripada yang

jiwa.” Ibrani 10:35-39.

Itu ini teguran ialah ditujukan kepada yang gereja dalam yang terakhir hari ialah jelas daripada yang perkataan menunjuk-nunjuk kepada yang kedekatan daripada yang milik Tuan datang: “Sebab tinggal sedikit waktu lagi, dan Dia yang akan datang akan datang dan tidak akan datang tunggu.” Dan jelas tersirat bahawa akan ada kelewatan yang kelihatan dan bahawa Tuhan akan kelihatan berlengah. Arahan yang diberikan di sini ialah terutamanya disesuaikan kepada yang pengalaman daripada Adventist di ini masa. Orang yang dialamatkan di sini berada dalam bahaya untuk membuat kapal karam iman. Mereka telah melakukan

kehendak Tuhan dalam mengikuti bimbingan Roh-Nya dan firman-Nya; namun mereka tidak dapat memahami maksud-Nya dalam pengalaman masa lalu mereka, dan mereka tidak dapat membezakan laluan sebelumnya mereka, dan mereka telah tergoda untuk meragui sama ada Tuhan memang ada mengetuai mereka. Pada ini masa yang perkataan adalah berkenaan: “Sekarang yang hanya akan hidup dengan iman.” Sebagai yang cahaya terang daripada “menangis tengah malam” telah bersinar di jalan mereka, dan mereka telah melihat nubuatan itu tidak termeterai dan tanda-tanda yang memenuhi dengan cepat memberitahu bahawa kedatangan Kristus sudah

dekat, mereka telah berjalan, seolah-olah, dengan penglihatan. Tetapi sekarang, tunduk turun oleh kecewa harapan, mereka boleh berdiri sahaja oleh iman dalam Tuhan dan dalam firman-Nya. Dunia yang mencemuh berkata: “Kamu ada telah tertipu. beri naik awak iman, dan katakan itu yang kedatangan pergerakan adalah daripada Syaitan.” Tetapi milik Tuhan perkataan mengisytiharkan: “Jika mana-mana lelaki melukis belakang, saya jiwa hendaklah mempunyai tidak kesenangan dalam dia.” Kepada meninggalkan mereka iman sekarang, dan menafikan kuasa Roh Kudus yang telah menyertai perkhabaran itu, akan menarik kembali ke arah kebinasaan.

Mereka digalakkan untuk keteguhan dengan kata-kata Paulus: “Oleh itu janganlah kamu membuang keyakinan;” “kamu memerlukan kesabaran,” “sebentar lagi, dan Dia yang akan datang akan datang dan tidak akan berlengah-lengah.”

Satu-satunya selamat mereka tentu saja adalah untuk menghargai cahaya yang telah mereka terima Tuhan, tahan cepat kepada miliknya janji, dan teruskan kepada cari yang kitab suci, dan dengan sabar tunggu dan menonton kepada menerima selanjutnya ringan.

Bab 23 — Apa ialah yang tempat perlindungan?

Kitab suci yang di atas semua yang lain telah menjadi asas- tion dan tiang utama iman kedatangan ialah perisytiharan: “Hingga dua ribu tiga ratus hari; maka hendaklah tempat kudus itu dibersihkan.” Daniel 8:14. Kata-kata ini sudah biasa bagi semua orang- orang percaya dalam kedatangan Tuhan tidak lama lagi. Dengan bibir beribu-ribu adalah ini nubuatan diulangi sebagai semboyan iman mereka. Semua merasakan itu

peristiwa-peristiwa yang diramalkan di dalamnya bergantung kepada jangkaan terang mereka dan harapan yang paling dihargai. Hari-hari kenabian ini telah ditunjukkan berakhir pada musim luruh 1844. Sama dengan yang lain Dunia Kristian, Adventist kemudian berpendapat bahawa bumi, atau sebahagian daripadanya, adalah tempat kudus. Mereka memahami bahawa pembersihan tempat kudus adalah penyucian bumi dengan api yang terakhir hari yang hebat, dan ini akan berlaku pada kedatangan kedua. Oleh itu yang kesimpulan itu Kristus akan kembali kepada yang bumi dalam 1844.

Tetapi masa yang ditetapkan telah berlalu, dan Tuhan tidak pir. Orang

percaya tahu bahawa firman Tuhan tidak boleh gagal; mereka tafsiran nubuatan mesti salah; tetapi di manakah kesilapan? Ramai yang terburu-buru memutuskan simpulan kesukaran dengan menafikan bahawa 2300 hari tamat dalam 1844. Tidak sebab boleh jadalah diberi untuk ini kecuali itu Kristus telah bukan datang di yang masa mereka dijangka Dia. mereka berhujah bahawa jika hari kenabian telah berakhir pada tahun 1844, Kristus akan melakukannya kembali untuk membersihkan tempat kudus dengan penyucian bumi oleh [410] api; dan itu sejak Dia telah bukan datang, yang hari boleh bukan mempunyai tamat.

Untuk menerima kesimpulan ini adalah untuk meninggalkan

perhitungan dahulu dalam tempoh kenabian. 2300 hari telah ditemui bermula apabila perintah Artahsasta untuk pemulihan dan pembinaan Jerusalem mula berkuat kuasa, pada musim luruh 457 SM Mengambil ini sebagai yang bermula titik, di sana adalah sempurna keharmonian dalam yang permohonan daripada semua yang peristiwa diramalkan dalam yang penerangan daripada itu pe-riod dalam Daniel 9:25-27. Enam puluh sembilan minggu, yang pertama 483 daripada yang 2300 tahun, akan sampai kepada Mesias, Yang Diurapi; dan Kristus pembaptisan dan pengurapan oleh yang suci semangat, AD 27, betul-betul dipenuhi

349

spesifikasi. Pada pertengahan minggu ketujuh puluh, Mesias telah untuk dipotong. Tiga setengah tahun selepas pembaptisan-Nya, Kristus adalah disalibkan, pada musim bunga AD 31. Tujuh puluh minggu, atau 490 tahun, adalah berkaitan khususnya kepada orang Yahudi. Pada tamat tempoh ini tempoh yang bangsa dimeteraikan itu penolakan daripada Kristus oleh yang menganiaya- tion daripada miliknya murid, dan yang rasul-rasul berpaling kepada yang orang bukan Yahudi, AD 34. The pertama 490 tahun daripada yang 2300 mempunyai kemudian berakhir, 1810 tahun akan kekal. daripada AD 34, 1810 tahun memanjangkan kepada 1844.

“Kemudian,” berkata yang malaikat, “hendaklah yang tempat perlindungan jadilah dibersihkan.” Semua yang sebelumnya spesifikasi nubuatan telah tidak diragukan lagi telah dipenuhi pada yang masa dilantik.

Dengan ini perhitungan, semua adalah jelas dan harmoni, kecuali itu ia tidak kelihatan bahawa apa-apa peristiwa menjawab kepada pembersihan tempat perlindungan telah berlaku pada tahun 1844. Untuk menafikan bahawa hari-hari itu telah berakhir pada masa itu adalah untuk melibatkan keseluruhan soalan dalam kekeliruan, dan kepada meninggalkan jawatan yang telah telah ditubuhkan oleh tidak dapat disangkal pemenuhan daripada nubuatan.

Tetapi Tuhan telah dipimpin
miliknya orang ramai dalam yang
hebat kedatangan pergerakan;
miliknya kuasa dan kemuliaan telah
menyertai pekerjaan itu, dan Dia tidak
mengizinkannya kepada tamat dalam
kegelapan dan kekecewaan, kepada
jadilah dicela sebagai a salah dan
fanatik keterujaan. Dia akan bukan
pergi miliknya perkataan terbabit
[411] dalam keraguan dan ketidakpastian.
Walaupun ramai yang meninggalkan
bekas mereka pengiraan masa
kenabian dan menafikan ketepatannya
pergerakan berdasarkannya, yang lain
tidak mahu melepaskan mata iman dan
pengalaman yang disokong oleh Kitab
Suci dan oleh yang saksi daripada
yang semangat daripada Tuhan.

mereka dipercayai itu mereka telah diterima pakai prinsip tafsiran yang baik dalam kajian mereka tentang nubuatan, dan itu ia adalah mereka kewajipan kepada tahan cepat yang kebenaran sudah diperolehi, dan kepada meneruskan kursus penyelidikan Alkitab yang sama. Dengan doa yang sungguh-sungguh mereka menyemak kedudukan mereka dan mempelajari Kitab Suci untuk menemuinya kesilapan mereka. Kerana mereka tidak dapat melihat kesilapan dalam pengiraan mereka tempoh kenabian, mereka telah dibimbing untuk mengkaji dengan lebih teliti subjek itu daripada yang tempat perlindungan.

Dalam mereka penyiasatan mereka

belajar itu di sana ialah tidak kitab suci evidence mengekalkan pandangan popular bahawa bumi adalah tempat perlindungan; tetapi mereka dijumpai dalam yang Bible a penuh penerangan daripada yang subjek daripada yang tempat perlindungan, sifat, lokasi, dan perkhidmatannya; kesaksian daripada suci penulis menjadi jadi jelas dan mencukupi sebagai kepada tempat yang perkara menjadi-

di sana semua soalan. The rasul Paul, dalam yang surat kepada yang Ibrani, berkata: “Kemudian sesungguhnya yang pertama perjanjian telah juga ordinan daripada ilahi perkhidmatan, dan a duniawi tempat perlindungan. Untuk di sana adalah a khemah suci dibuat; yang pertama, di mana adalah yang batang lilin, dan yang meja, dan yang tunjuk- roti; yang ialah dipanggil yang tempat perlindungan. Dan selepas yang kedua tudung, yang tabernakel yang dipanggil yang paling suci daripada semua; yang mempunyai emas pedupaan, dan yang bahtera daripada yang perjanjian bertindih bulat kira-kira dengan emas, di dalamnya terdapat periuk emas yang

mengandung manna, dan tongkat Harun itu bertunas, dan loji-loji perjanjian; dan di atasnya kerub-kerub kemuliaan membayangi yang belas kasihan tempat duduk.” Ibrani 9:1-5.

Tempat kudus yang Paulus maksudkan di sini ialah tabernakel yang dibina oleh Musa di yang perintah daripada Tuhan sebagai yang duniawi kediaman tempat daripada yang Paling tinggi. “Biarlah mereka buat saya a tempat perlindungan; itu saya mungkin tinggal antara mereka” (Keluaran 25:8), adalah yang arah diberi kepada Musa sementara dalam yang lekapkan dengan Tuhan. The orang Israel adalah mengembara melalui yang padang gurun, dan yang khemah suci

adalah jadi dibina itu ia boleh [412]
jadilah dikeluarkan daripada tempat
kepada tempat; namun ia adalah a struktur
hebat kehebatan. Ianya dinding terdiri
daripada tegak papan dengan berat
bersalut
dengan emas dan ditetapkan dalam
soket daripada perak, sementara yang
bumbung adalah terbentuk daripada a
siri daripada langsir, atau penutup,
yang luar daripada kulit, yang paling
dalam daripada lenan halus yang
dibuat dengan indah dengan
patung-patung kerub. Selain itu
pelataran luar, yang mengandungi
mezbah korban bakaran, yang
tabernakel itu sendiri terdiri daripada
dua apartmen yang dipanggil suci dan
tempat yang paling kudus, dipisahkan

oleh tirai yang kaya dan indah, atau tudung; a serupa tudung tertutup yang pintu masuk kepada yang pertama pangsapuri.

Dalam yang suci tempat adalah yang batang lilin, pada yang selatan, dengan itu tujuh pelita yang menerangi tempat kudus pada waktu siang dan malam; pada utara berdiri yang meja daripada roti persembahan; dan sebelum ini yang tudung berpisah yang suci daripada yang paling suci adalah yang keemasan mezbah daripada kemenyan, daripada yang yang awan daripada wangian, dengan yang solat daripada Israel, adalah setiap hari menaik sebelum ini Tuhan.

Di tempat maha kudus berdiri tabut, peti kayu berharga disalut dengan

emas, tempat penyimpanan kedua loh batu di atasnya yang Tuhan telah tertulis yang undang-undang daripada Sepuluh Perintah. Atas yang tabut, dan membentuk penutup kepada peti suci itu, ialah tutup rahmat, a hasil kerja yang megah, dikelilingi oleh dua kerub, satu di setiap satu berakhir, dan semua tempa daripada padu emas. Dalam ini pangsapuri yang

ilahi kehadiran adalah terzahir dalam yang awan daripada kemuliaan antara yang kerub.

Selepas penempatan orang Ibrani di Kanaan, khemah suci telah digantikan oleh kuil Salomo, yang, walaupun kekal struktur dan atas a lebih besar skala, diperhatikan yang sama perkadaran, dan telah dilengkapi dengan sama. Dalam bentuk ini tempat kudus itu wujud—kecuali semasa ia terletak dalam runtuhannya pada zaman Daniel—sehingga kemusnahannya oleh Rom, dalam AD 70.

ini ialah yang sahaja tempat perlindungan itu pernah wujud pada yang bumi, daripada yang

[413] Bible memberikan sebarang maklumat. Ini telah diisytiharkan oleh Paul tempat kudus perjanjian pertama. Tetapi mempunyai perjanjian baru no tempat perlindungan?

Berbalik lagi kepada kitab Ibrani, para pencari kebenaran dijumpai itu yang kewujudan daripada a kedua, atau perjanjian baru tempat perlindungan, adalah tersirat dalam kata-kata Paulus yang telah dipetik: “Maka sesungguhnya yang pertama perjanjian *juga mempunyai* tata cara pelayanan ilahi, dan pengudusan duniawi. tuary.” Dan penggunaan perkataan "juga" adalah intim yang Paul miliki sebelum ini menyebut tentang tempat suci ini. Berbalik kepada permulaan bab sebelumnya,

mereka membaca: “Sekarang dari apa yang kita ada ini adalah jumlahnya: Kami mempunyai seorang Imam Besar, yang dilantik yang betul tangan daripada yang takhta daripada yang Yang Mulia dalam yang syurga; a Menteri tempat kudus, dan kemah yang benar, yang didirikan Tuhan, dan bukan lelaki.” Ibrani 8:1, 2.

Di sini dinyatakan tempat kudus perjanjian baru. tempat suci- ary daripada yang pertama perjanjian adalah bernada oleh lelaki, dibina oleh Musa; ini dibina oleh Tuhan, bukan oleh manusia. Di tempat kudus itu duniawi imam melaksanakan perkhidmatan mereka; dalam hal ini, Kristus, Imam Besar kita yang agung, pelayan di sebelah kanan Tuhan. Satu

tempat kudus berada di bumi, satu lagi ialah dalam syurga.

Selanjutnya, khemah yang dibina oleh Musa dibuat mengikut corak. Tuhan mengarahkan dia: “Menurut semua yang Aku tunjukkan kepadamu, sesudah itu yang corak daripada yang khemah suci, dan yang corak daripada semua yang instrumen daripadanya, demikian juga hendaklah kamu membuatnya.” Dan sekali lagi tuduhan itu diberikan, “Lihatlah, supaya engkau membuat mereka menurut corak mereka, yang telah ditunjukkan engkau di atas gunung itu.” Keluaran 25:9, 40. Dan Paul mengatakan bahawa yang pertama tabernakel “adalah figura pada masa itu, di mana ada mempersembahkan persembahan

dan korban;” bahawa tempat-tempat
sucinya adalah “corak daripada benda
dalam yang syurga;” itu yang imam
WHO ditawarkan hadiah Menurut

kepada yang undang-undang dihidangkan “kepada yang contoh dan bayang daripada syurgawi perkara,” dan bahawa “Kristus tidak masuk ke dalam tempat kudus buatan tangan, yang adalah yang angka daripada yang benar; tetapi ke dalam syurga sendiri, sekarang kepada muncul dalam yang kehadiran daripada Tuhan untuk kami.” Ibrani 9:9, 23 ; 8:5 ; 9:24.

Tempat kudus di syurga, di mana Yesus melayani untuk kita, [414] ialah yang hebat asli, daripada yang yang tempat perlindungan dibina oleh Musa adalah salinan. Tuhan meletakkan Roh-Nya ke atas pembina duniawi tempat perlindungan. Kemahiran seni yang ditunjukkan dalam pembinaannya

ialah a manifestasi kebijaksanaan ilahi. Dinding mempunyai rupa emas besar-besaran, memantulkan cahaya ketujuh-tujuh ke setiap arah lampu kandil emas. Meja roti sajian dan mezbah daripada kemenyan bergemerlapan suka terbakar emas. The cantik tirai yang terbentuk yang siling, tercipta dengan angka daripada malaikat dalam biru dan ungu dan merah jambu, tambah kepada yang kecantikan daripada yang tempat kejadian. Dan di luar tudung kedua ialah Shekinah yang suci, manifestasi yang boleh dilihat milik Tuhan kemuliaan, sebelum ini yang tiada tetapi yang tinggi imam boleh masuk dan hidup.

Kemegahan tak tertandingi khemah

duniawi terpancar kepada penglihatan manusia akan kemuliaan bait suci syurga di mana Kristus kita pelayan pendahulu untuk kita di hadapan takhta Tuhan. Yang kekal tempat Raja segala raja, tempat beribu-ribu orang melayani Dia, dan sepuluh ribu kali sepuluh ribu berdiri di hadapan-Nya (Daniel 7:10); kuil itu, dipenuhi dengan kemuliaan takhta yang kekal, di mana serafim, penjaganya yang bersinar, menutup muka mereka dalam pemujaan, boleh ditemui, dalam struktur yang paling indah yang pernah dibesarkan oleh tangan manusia, tetapi bayangan samar keluasan dan kemuliaannya. Namun kebenaran yang penting mengenai tempat kudus syurgawi dan pekerjaan besar yang

dilakukan di sana ke hadapan untuk penebusan manusia telah diajar oleh tempat kudus duniawi dan itu perkhidmatan.

The suci tempat daripada yang tempat perlindungan dalam syurga adalah diwakili oleh yang dua pangsapuri di tempat kudus di bumi. Seperti dalam penglihatan rasul Yohanes telah diberikan pemandangan bait Allah di syurga, dia melihat di sana "tujuh pelita api menyala di hadapan takhta itu". Wahyu 4:5. Dia melihat seorang malaikat "mempunyai pedupaan emas; dan telah diberikan kepada dia banyak kemenyan, itu dia sepatutnya tawaran ia dengan yang solat daripada semua orang suci atas yang keemasan mezbah yang adalah

sebelum ini yang takhta.” Wahyu 8:3. Di sini nabi dibenarkan untuk melihat apartmen pertama [415] yang tempat perlindungan dalam syurga; dan dia melihat di sana yang “tujuh lampu daripada api”

dan “mezbah emas,” yang diwakili oleh kandil emas dan mezbah pembakaran kemenyan di tempat kudus di bumi. Sekali lagi, “kuil daripada Tuhan adalah dibuka” (Wahyu 11:19), dan dia memandang dalam yang dalaman tudung, atas yang suci daripada kesucian. Di sini dia melihat “yang bahtera daripada miliknya wasiat,” diwakili oleh peti suci yang dibina oleh Musa untuk mengandungi yang undang-undang daripada Tuhan.

Oleh itu, mereka yang mempelajari subjek itu tidak dapat dipertikaikan bukti kewujudan tempat suci di syurga. Musa membuat tempat kudus duniawi mengikut corak yang

ditunjukkan kepadanya. Paul mengajar itu itu corak adalah yang benar tempat perlindungan yang ialah dalam syurga. Dan John memberi keterangan itu dia melihat ia dalam syurga.

Di dalam bait suci di syurga, tempat kediaman Tuhan, takhta-Nya ditetapkan dalam kebenaran dan penghakiman. Di tempat yang paling suci ialah Hukum-Nya, peraturan besar tentang hak yang dengannya semua manusia diuji. The bahtera itu mengabadikan yang meja daripada yang undang-undang ialah bertudung dengan yang belas kasihan tempat duduk, sebelum ini yang Kristus merayu miliknya darah dalam yang orang berdosa bagi pihak. Justeru ialah diwakili yang kesatuan daripada

keadilan dan belas kasihan dalam yang rancangan daripada manusia penebusan. ini kesatuan tak terhingga kebijaksanaan bersendirian boleh merangka dan tak terhingga kuasa mencapai; ia ialah a kesatuan itu mengisi semua syurga dengan tertanya-tanya dan pemujaan. The kerub daripada yang duniawi tempat perlindungan, melihat dengan penuh hormat turun atas yang belas kasihan tempat duduk, mewakili yang minat dengan yang yang syurgawi tuan rumah renung-renungkan yang kerja daripada penebusan. ini ialah yang misteri daripada belas kasihan ke dalam yang malaikat keinginan kepada tengok itu Tuhan boleh jadilah cuma sementara Dia mewajarkan yang

bertaubat pendosa dan memperbaharui
miliknya persetubuhan dengan yang
jatuh bangsa; itu Kristus boleh
bongkok kepada menaikkan tidak
bernombor beramai-ramai daripada
yang jurang daripada kehancuran dan
pakaian mereka dengan yang tanpa
noda pakaian daripada miliknya
sendiri kebenaran kepada Bersatu
dengan malaikat WHO mempunyai
tidak pernah jatuh dan kepada tinggal
selamanya dalam yang kehadiran
daripada Tuhan. The pekerjaan Kristus
sebagai milik lelaki pemberi syafaat
ialah dibentangkan dalam itu cantik
nubuatan daripada Zakaria berkenaan
Dia “siapa nama ialah

[416] cawangan." Nabi berkata: “Dia akan
membina bait suci Tuan; dan Dia akan

menyandang kemuliaan, dan akan duduk dan memerintah di atas-Nya takhta [Bapa]; dan Dia akan menjadi imam di atas takhta-Nya: dan nasihat *damai* ada di antara mereka berdua.”
Zakharia 6:12, 13.

“Dia akan membina bait Tuhan.”
Dengan pengorbananNya dan pengantaraan Kristus ialah kedua-duanya yang asas dan yang pembina daripada yang gereja daripada Tuhan. The rasul Paul mata kepada Dia sebagai “yang ketua Batu penjuru;

di dalamnya seluruh bangunan yang tersusun rapi tumbuh menjadi tempat yang kudus bait suci dalam Tuhan: di dalam Dia kamu juga,” katanya, “dibangun bersama-sama untuk an tempat tinggal daripada Tuhan melalui yang Semangat.” Efesus 2:20-22.

“Dia hendaklah beruang yang kemuliaan.” Kepada Kristus kepunyaan yang kemuliaan daripada penebusan- tion untuk kaum yang telah jatuh. Sepanjang zaman yang kekal, lagu orang-orang yang ditebus adalah: “Kepada Dia yang telah mengasihi kita dan telah membasuh kita daripada dosa kita dengan darah-Nya sendiri,... bagi Dialah kemuliaan dan kuasa untuk pernah dan

pernah.” Wahyu 1:5, 6.

Dia "hendaklah duduk dan peraturan atas miliknya takhta; dan Dia hendaklah jadilah a imam di atas takhta-Nya.” Bukan sekarang “di atas takhta kemuliaan-Nya;” yang kerajaan kemuliaan belum lagi diantar masuk. Tidak sehingga pekerjaan-Nya sebagai pengantara akan berakhir akan Tuhan “memberikan takhta kepada-Nya daripada miliknya ayah Daud,” a kerajaan daripada yang “di sana hendaklah jadilah tidak berakhir.” Lukas 1:32, 33. Sebagai a imam, Kristus ialah sekarang ditetapkan turun dengan yang Bapa di takhta-Nya. Wahyu 3:21. Di atas takhta bersama yang kekal, wujud sendiri satu ialah Dia WHO “hath

ditanggung kami kesedihan, dan dibawa kami kesedihan," yang "dalam semua perkara dicobai seperti kita, tetapi tanpa dosa," agar Dia "dapat menolong mereka yang dicobai." "Jika setiap orang berdosa, kita mempunyai seorang Pengantara dengan Bapa."

Yesaya 53:4 ; Ibrani 4:15 ; 2:18 ; 1 Yohanes 2:1. Syafaatnya adalah syafaat orang yang tertindik dan tubuh yang rosak, kehidupan yang bersih. Tangan yang luka, yang tertusuk sebelah, yang rosak kaki, merayu untuk jatuh lelaki, yang penebusan adalah dibeli di sebegitu tak terhingga kos.

“Dan nasihat damai ada di antara keduanya.” The cinta daripada yang ayah, tidak kurang daripada daripada

yang Anak lelaki, ialah yang air pancut daripada keselamatan untuk yang hilang bangsa. Berkata Yesus kepada miliknya murid-murid sebelum ini Dia pergi jauh: [417] “Saya katakan bukan kepada awak, itu saya kehendak berdoa yang Bapa untuk anda: untuk yang Bapa sendiri mengasihi kamu.”

Yohanes 16:26, 27. Tuhan ada “di dalam Kristus, mendamaikan dunia dengan diri-Nya.” 2 Korintus 5:19.

Dan dalam pelayanan di tempat kudus di atas, “nasihat damai hendaklah berada di antara mereka berdua.”

“Allah *begitu mengasihi* dunia, sehingga Dia memberi Anak-Nya yang tunggal, supaya setiap orang yang percaya kepada-Nya tidak binasa, tetapi mempunyai kekal abadi

kehidupan.” John 3:16.

The soalan, Apa ialah yang tempat perlindungan? ialah dengan jelas menjawab dalam yang kitab suci. The istilah “tempat perlindungan,” sebagai digunakan dalam yang Bible, merujuk, pertama, kepada yang khemah suci dibina oleh Musa, sebagai a corak daripada syurgawi perkara; dan, kedua, kepada "khemah sejati" di syurga, di mana duniawi tempat perlindungan menunjuk. Pada yang kematian daripada Kristus yang tipikal perkhidmatan tamat.

The “benar khemah” dalam syurga ialah yang tempat perlindungan daripada yang baru perjanjian. Dan ketika nubuat Daniel 8:14 digenapi dalam dispensasi ini, tempat kudus yang dirujuknya mestilah tempat kudus yang baru perjanjian. Pada penamatan 2300 hari, pada tahun 1844, terdapat telah tidak tempat perlindungan pada bumi untuk ramai berabad-abad. Justeru yang nubuatan, “Hingga dua ribu tiga ratus hari; maka hendaklah tempat kudus itu jadilah dibersihkan,” tidak dinafikan mata kepada yang tempat perlindungan dalam syurga.

Tetapi soalan yang paling penting masih perlu dijawab: Apa ialah yang

pembersihan daripada yang tempat perlindungan? Itu di sana adalah sebegitu a perkhidmatan dalam hubungan dengan tempat kudus duniawi dinyatakan dalam Perjanjian Lama kitab suci. Tetapi adakah sesuatu di syurga untuk dibersihkan? Dalam Ibrani 9 pembersihan kedua-dua duniawi dan syurgawi tempat kudus diajar dengan jelas. “Hampir semua perkara dibersihkan mengikut undang-undang dengan darah; dan tanpa penumpahan daripada darah ialah tidak pengampunan. Ia adalah oleh itu perlu bahawa corak perkara-perkara di syurga harus jadilah disucikan dengan ini [yang darah daripada haiwan]; tetapi yang syurgawi benda dengan

korban yang lebih baik daripada ini” (Ibrani 9:22, 23). malah yang berharga darah daripada Kristus.

The pembersihan, kedua-duanya dalam yang tipikal dan dalam yang sebenar perkhidmatan, mesti jadilah

[418] dicapai dengan darah: dalam yang bekas, dengan yang darah daripada haiwan; dalam yang terakhir, dengan darah Kristus. Paul menyatakan, sebagai sebab mengapa pembersihan ini mesti dilakukan dengan darah, yang tanpa penumpahan daripada darah ialah tidak *pengampunan*.

Pengampunan, atau meletakkan jauh daripada dosa, ialah yang kerja yang hendak dicapai. Tetapi bagaimana mungkin ada hubungan dosa dengan tempat kudus, sama ada di syurga atau

di bumi? Ini mungkin dipelajari dengan merujuk kepada perkhidmatan simbolik; untuk para imam yang dirasmikan pada bumi, dihidangkan “kepada yang contoh dan bayang daripada syurgawi perkara.” Ibrani 8:5.

The kementerian daripada yang duniawi tempat perlindungan terdiri daripada dua membahagi- sions; para imam melayani setiap hari di tempat suci, sementara sekali a tahun imam besar melakukan kerja pendamaian khusus dalam maha kudus, untuk menyucikan tempat kudus. Hari demi hari taubat- orang berdosa membawa persembahannya ke pintu khemah dan, meletakkan tangannya di atas kepala mangsa, mengaku dosanya, dengan itu

dalam angka memindahkan mereka
daripada dirinya kepada pengorbanan
yang tidak bersalah. The haiwan
adalah kemudian dibunuh. “Tanpa
penumpahan daripada darah,” berkata
yang rasul, tiada pengampunan dosa.
“Kehidupan daging ada di dalamnya
yang darah.” Imamat 17:11. The rosak
undang-undang daripada Tuhan
dituntut yang

kehidupan daripada yang melanggar. The darah, mewakili yang dilucuthakkan kehidupan daripada yang pendosa, yang rasa bersalah yang mangsa membosankan, adalah dibawa oleh yang imam ke dalam yang suci tempat dan ditaburkan sebelum ini yang tudung, belakang yang adalah yang bahtera mengandungi yang undang-undang itu yang pendosa telah dilanggar. Oleh ini majlis yang dosa adalah, melalui yang darah, dipindahkan dalam angka kepada yang tempat perlindungan. Dalam beberapa kes yang darah adalah bukan diambil ke dalam yang suci tempat; tetapi daging itu kemudiannya harus dimakan oleh imam, seperti yang diarahkan oleh

Musa yang anak lelaki daripada Harun, berkata: “Tuhan hath diberi ia awak kepada beruang yang iniq- uiity daripada yang jemaah.” Imamat 10:17. Kedua-duanya upacara serupa dilambangkan yang pemindahan daripada yang dosa daripada yang bertaubat kepada yang tempat perlindungan. begitu adalah yang kerja itu pergi pada, hari oleh hari, melalui yang tahun.

The dosa daripada Israel adalah dengan demikian dipindahkan kepada yang tempat perlindungan, dan a istimewa kerja menjadi perlu untuk mereka penyingkiran. Tuhan diperintahkan itu an pendamaian dibuat untuk setiap pangsapuri suci. “Dia akan [419] buat an

penebusan dosa untuk yang suci tempat, kerana daripada yang kekotoran bani Israel, dan kerana pelanggaran mereka dalam semua mereka dosa: dan jadi hendaklah dia buat untuk yang khemah suci daripada yang jemaah, itu kekal antara mereka dalam yang tengah daripada mereka najis.”

An Pendamaian juga harus dibuat untuk mezbah, untuk

“menyucikannya, dan suci ia daripada yang kekotoran daripada yang kanak-kanak daripada Israel.” Imamat 16:16, 19.

sekali a tahun, pada yang hebat Hari daripada Pendamaian, yang imam masuk tempat yang paling suci untuk penyucian tempat kudus. Kerja ada melaksanakan selesai pusingan

tahunan kementerian. Pada Hari daripada Pendamaian dua kanak-kanak daripada yang kambing adalah dibawa kepada yang pintu dari khemah suci, dan undian dilemparkan ke atas mereka, “satu undian untuk Tuan, dan yang lain banyak untuk yang kambing hitam.” Ayat 8. The kambing atas yang jatuh undi bagi Tuhan akan disembelih sebagai korban penghapus dosa orang. Dan imam harus membawa darahnya ke dalam tabir dan taburkannya di atas tutup pendamaian dan di hadapan tutup pendamaian. Darah juga harus ditaburkan pada mezbah pembakaran kemenyan yang dahulu yang tudung.

“Dan Harun harus meletakkan kedua tangannya di atas kepala orang yang

hidup itu kambing jantan, dan mengaku atasnya segala kesalahan orang Israel, dan segala pelanggaran mereka dalam segala dosa mereka, meletakkannya di atas kepala kambing itu, dan akan menghantarnya pergi dengan tangan yang sakit lelaki ke dalam yang padang gurun: dan yang kambing hendaklah beruang atas dia semua mereka kemungkarannya kepada tanah bukan didiami.” ayat-ayat 21, 22. The kambing hitam

tidak masuk lagi ke perkemahan Israel, dan orang yang memimpin dia pergi diwajibkan untuk membasuh dirinya dan pakaiannya dengan air sebelum ini kembali kepada yang perkhemahan.

Keseluruhan upacara itu direka untuk menarik perhatian orang Israel kekudusan Tuhan dan kebencian-Nya terhadap dosa; dan, selanjutnya, untuk menunjukkan mereka bahawa mereka tidak boleh bersentuhan dengan dosa tanpa menjadi tercemar. Setiap lelaki dikehendaki menyeksa jiwanya semasa kerja ini daripada penebusan dosa adalah pergi ke hadapan. Semua perniagaan adalah kepada jadilah diletakkan diketepikan,

[420] dan yang keseluruhan jemaah daripada Israel adalah kepada berbelanja yang hari dalam sungguh-sungguh kehinaan di hadapan Tuhan, dengan doa, puasa, dan pencarian yang mendalam hati.

Kebenaran penting mengenai pendamaian diajarkan oleh perkhidmatan tipikal. Seorang pengganti telah diterima sebagai ganti orang berdosa; tetapi dosa itu tidak dibatalkan oleh darah mangsa. Satu cara adalah dengan demikian disediakan oleh yang ia adalah dipindahkan kepada yang tempat perlindungan. Oleh yang persembahkan daripada darah yang pendosa diakui yang pihak berkuasa daripada yang undang-undang, mengaku

kesalahannya dalam pelanggaran, dan menyatakan keinginannya pengampunan melalui iman kepada seorang Penebus yang akan datang; tetapi dia belum lagi dibebaskan sepenuhnya daripada kutukan undang-undang. Pada hari itu Pendamaian imam besar, setelah menerima persembahan daripada jemaah, pergi ke dalam yang paling suci tempat dengan yang darah daripada ini mempersembahkan, dan memercikkannya di atas tutup pendamaian, tepat di atas hukum, kepada buat kepuasan untuk itu tuntutan. Kemudian, dalam miliknya watak daripada pengantara, dia menanggung dosa-dosa itu ke atas dirinya dan menanggungnya dari

tempat kudus. Meletakkan tangannya di atas kepala kambing hitam, dia mengaku dia semua ini dosa, dengan demikian dalam angka memindahkan mereka daripada dirinya sendiri kepada kambing. Kambing itu kemudian membawa mereka pergi, dan mereka dianggap sebagai selamanya terpisah daripada yang orang ramai.

Begitulah perkhidmatan yang dilakukan “kepada teladan dan bayangan perkara-perkara syurgawi.” Dan apa yang dilakukan dalam jenis dalam kementerian daripada yang duniawi tempat perlindungan ialah selesai dalam realiti dalam yang kementerian daripada yang syurgawi tempat perlindungan. Selepas

miliknya kenaikan kami Penyelamat bermula miliknya kerja sebagai imam besar kita. Paulus berkata, “Kristus tidak masuk ke dalam tempat kudus tempat dibuat dengan tangan, yang adalah yang angka daripada yang benar; tetapi ke dalam syurga sendiri, sekarang kepada muncul dalam yang kehadiran daripada Tuhan untuk kami.” Ibrani 9:24.

Pelayanan imam sepanjang tahun pada yang pertama pangsapuri daripada yang tempat perlindungan, “dalam yang tudung” yang terbentuk yang pintu

dan terpisah yang suci tempat daripada yang luar mahkamah, mewakili yang kerja daripada kementerian atas yang Kristus masuk di miliknya kenaikan.

Ia

adalah yang kerja daripada yang imam dalam yang setiap hari kementerian kepada hadir sebelum [421]

Tuhan yang darah daripada yang dosa persembahan, juga yang kemenyan yang naik dengan yang solat daripada Israel. Jadi lakukan Kristus merayu miliknya darah sebelum ini yang Bapa bagi pihak orang berdosa, dan hadir di hadapan-Nya juga, dengan keharuman yang berharga dari kebenaran-Nya sendiri, doa-doa bertaubat orang beriman. begitu adalah yang kerja

daripada kementerian dalam yang pertama pangsapuri daripada yang tempat perlindungan dalam syurga.

Di sana iman murid-murid Kristus mengikut Dia sebagaimana Dia hilang dari pandangan mereka. Di sini tertumpu harapan mereka, “yang berharap kita mempunyai,” berkata Paul, “sebagai an sauh daripada yang jiwa, kedua-duanya pasti dan tabah, dan yang masuk ke dalam itu dalam yang tudung; kemana yang pendahulu adalah untuk kita telah masuk, yaitu Yesus, menjadi imam besar selama-lamanya.” “Tidak juga oleh yang darah daripada kambing dan anak lembu, tetapi oleh miliknya sendiri darah Dia masuk dalam sekali ke dalam yang suci tempat,

mempunyai diperolehi abadi penebusan untuk kami.” Ibrani 6:19, 20 ; 9:12.

Selama lapan belas abad kerja pelayanan ini diteruskan pangsapuri pertama tempat kudus. Darah Kristus, memohon bagi pihak orang beriman yang bertaubat, mendapat pengampunan dan penerimaan mereka dengan yang ayah, belum lagi mereka dosa masih kekal atas yang buku daripada rekod. Seperti dalam perkhidmatan biasa terdapat kerja pendamaian pada penutup tahun, jadi sebelum pekerjaan Kristus untuk penebusan manusia adalah selesai ada kerja pendamaian untuk penghapusan dosa daripada yang tempat perlindungan. ini ialah yang

perkhidmatan yang bermula bila yang 2300 hari tamat. Pada masa itu, seperti yang dinubuatkan oleh nabi Daniel, Yang Mulia kita Imam memasuki tempat yang maha kudus, untuk melaksanakan bahagian terakhir-Nya sungguh-sungguh kerja—kepada membersihkan yang tempat perlindungan.

Sebagaimana dahulu dosa-dosa orang-orang adalah melalui iman yang diletakkan di atas dosa persembahan dan melalui itu darah dipindahkan, dalam angka, kepada yang duniawi tempat perlindungan, jadi dalam yang baru perjanjian yang dosa daripada yang bertaubat adalah oleh iman ditempatkan atas Kristus dan dipindahkan, dalam fakta, kepada

yang syurgawi tempat perlindungan.
Dan sebagai yang pembersihan biasa
daripada duniawi adalah dicapai oleh
yang penyingkiran daripada yang dosa
oleh yang ia telah telah tercemar, jadi
yang sebenar

pembersihan daripada yang syurgawi ialah
kepada jadilah dicapai oleh yang
penyingkiran, atau [422]

blotting keluar, daripada yang dosa yang
adalah di sana direkodkan. Tetapi sebelum
ini ini

boleh jadilah dicapai, di sana mesti
jadilah an peperiksaan daripada yang
buku daripada rekod kepada tentukan
WHO, melalui keinsafan daripada
dosa dan iman dalam

Kristus, adalah berhak kepada yang faedah daripada miliknya penebusan dosa. The pembersihan daripada yang tempat perlindungan Oleh itu melibatkan a kerja daripada penyiasatan—a kerja daripada penghakiman. ini kerja mesti jadilah dilakukan sebelum kepada yang datang daripada Kristus untuk menebus umat-Nya; kerana apabila Dia datang, ganjaran-Nya bersama Dia kepada memberi kepada setiap lelaki Menurut kepada miliknya berfungsi. Wahyu 22:12. Justeru mereka WHO diikuti dalam yang ringan daripada yang kenabian perkataan melihat itu, sebaliknya daripada datang kepada yang bumi di yang penamatan

daripada yang 2300 hari dalam 1844, Kristus kemudian masuk yang paling suci tempat daripada yang syurgawi tempat perlindungan kepada melaksanakan yang penutup kerja daripada penebusan dosa persediaan kepada miliknya datang.

Ia juga dilihat bahawa sementara persembahan penghapus dosa menunjuk kepada Kristus sebagai a pengorbanan, dan yang tinggi imam diwakili Kristus sebagai a pengantara, yang kambing hitam ditaip syaitan, yang pengarang daripada dosa, atas siapa yang dosa orang yang benar-benar bertaubat akhirnya akan ditempatkan. Apabila imam besar, oleh sebab darah korban penghapus

dosa, menghapuskan dosa daripada tempat kudus, dia meletakkan mereka di atas kambing hitam. Apabila Kristus, dengan kuasa darah-Nya sendiri, menghapuskan dosa-dosa umat-Nya daripada tempat kudus syurgawi pada akhir pelayanan-Nya, Dia akan meletakkan mereka ke atas Syaitan, yang, dalam pelaksanaan penghakiman, mesti beruang yang muktamad penalti. The kambing hitam adalah dihantar jauh ke dalam a tanah bukan didiami, tidak akan masuk lagi ke dalam jemaah Israel. Jadi adakah Syaitan akan dibuang selama-lamanya dari hadirat Tuhan dan milik-Nya manusia, dan dia akan dilenyapkan dari kewujudan dalam kebinasaan yang terakhir daripada dosa dan orang

berdosa.

Bab 24 — Dalam yang suci daripada Maha Suci

Subjek tempat kudus adalah kunci yang membuka kunci misteri daripada yang kekecewaan daripada 1844. Ia dibuka kepada pandangan a lengkap sistem kebenaran, berhubung dan harmoni, menunjukkan bahawa Tuhan tangan telah mengarahkan pergerakan kedatangan besar dan mendedahkan hadir kewajipan sebagai ia dibawa kepada ringan yang kedudukan dan kerja daripada miliknya orang ramai. Sebagai murid-murid Yesus selepas

malam yang mengerikan penderitaan mereka dan kekecewaan “gembira apabila mereka melihat Tuhan,” begitu juga mereka sekarang bergembiralah WHO telah memandang dalam iman untuk miliknya kedua datang. Mereka telah menjangkakan Dia akan menampakkan diri dalam kemuliaan untuk memberikan upah kepada-Nya hamba. Oleh kerana harapan mereka kecewa, mereka telah hilang pandangan Yesus, dan bersama Maria di kubur mereka berseru: “Mereka telah mengambil jauhkanlah Tuhanku, dan aku tidak tahu di mana mereka meletakkan Dia.” Sekarang di tempat maha kudus mereka kembali melihat Dia, penyayang mereka tinggi imam, tidak lama lagi kepada muncul sebagai

mereka raja dan penghantar. Cahaya daripada tempat kudus menerangi masa lalu, masa kini, dan masa depan. mereka tahu itu Tuhan telah dipimpin mereka oleh miliknya tak silap rezeki. walaupun, seperti murid-murid pertama, mereka sendiri telah gagal memahami mesej yang mereka membosankan, belum lagi ia telah telah dalam setiap hormat betul. Dalam mengisytiharkannya mereka telah memenuhi maksud Tuhan, dan mereka usaha tidak sia-sia dalam Tuhan. Diperanakkan “semula menjadi lincah harapan,” mereka bergembira “dengan kegembiraan tak terkata dan penuh daripada kemuliaan.”

Kedua-dua nubuat Daniel 8:14 ,
“Kepada dua ribu tiga [424] ratus hari;

kemudian hendaklah yang tempat perlindungan jadilah dibersihkan,” dan yang pertama pesan malaikat, “Takutlah akan Allah dan muliakanlah Dia; untuk jam Penghakimannya sudah tiba,” paling banyak menunjuk kepada pelayanan Kristus suci tempat, kepada yang penyiasatan penghakiman, dan bukan kepada yang datang daripada Kristus untuk penebusan umat-Nya dan pemusnahan jahat. Kesilapan itu bukan dalam perhitungan kenabian tempoh, tetapi sekiranya *berlaku* pada penghujung 2300 hari. Melalui kesilapan ini orang percaya telah mengalami kekecewaan, namun semuanya itu adalah diramalkan oleh yang nubuatan, dan semua itu mereka

telah mana-mana kitab suci waran
kepada jangkakan, telah telah dicapai.
Pada yang sangat masa bila

361

mereka meratapi kegagalan harapan mereka, peristiwa itu telah berlaku tempat yang adalah diramalkan oleh yang mesej, dan yang mesti jadilah dipenuhi sebelum ini yang Tuan boleh muncul kepada memberi ganjaran kepada miliknya hamba.

Kristus telah datang, bukan ke bumi, seperti yang mereka harapkan, tetapi, seperti dibayangkan dalam jenis, ke tempat paling suci kuil Tuhan dalam syurga. Dia ialah diwakili oleh yang nabi Daniel sebagai datang pada masa ini kepada Yang Lanjut Usianya: “Aku melihat dalam penglihatan malam, dan, lihatlah, seorang seperti Anak Manusia datang dengan awan di langit, dan datang”—bukan ke bumi,

tetapi—“kepada Yang Lanjut Usianya, dan mereka dibawa Dia dekat sebelum ini Dia.” Daniel 7:13.

Kedatangan ini juga dinubuatkan oleh nabi Maleakhi: “Tuhan, yang kamu cari, akan tiba-tiba datang ke bait-Nya, yaitu Me- pengirim perjanjian, yang kamu sukai: lihatlah, Dia akan datang, firman Tuhan semesta alam.” Maleakhi 3:1.

Kedatangan Tuhan ke miliknya kuil adalah tiba-tiba, tidak dijangka, kepada miliknya orang ramai. mereka adalah bukan mencari Dia *di sana*.

Mereka mengharapkan Dia datang ke bumi, “dalam api yang menyala-nyala membalas dendam kepada mereka yang tidak mengenal Tuhan, dan itu patuh bukan yang Injil.” 2 Tesalonika

1:8.

Tetapi yang orang ramai adalah bukan belum lagi sedia kepada berjumpa mereka Tuan. di sana adalah

[425] masih a kerja daripada persiapan kepada jadilah dicapai untuk mereka. Cahaya adalah kepada diberikan, mengarahkan fikiran mereka ke bait Allah di syurga; dan sebagaimana mereka harus dengan iman mengikuti Imam Besar mereka dalam pelayanan-Nya di sana, tugas baru akan didedahkan. Satu lagi mesej amaran dan arahan adalah kepada jadilah diberi kepada yang gereja.

Berkata yang nabi: "WHO mungkin akur yang hari daripada miliknya datang? dan WHO hendaklah berdiri bila Dia muncul? untuk Dia ialah suka

a pemurni api, dan seperti sabun tukang sapu: dan Dia akan duduk sebagai pemurni dan pembersih perak: dan Ia akan menyucikan bani Lewi, dan menyucikan mereka seperti emas dan perak, supaya mereka mempersembahkan persembahan kepada Tuhan kebenaran.” Maleakhi 3:2, 3. Mereka yang hidup di muka bumi bila yang syafaat daripada Kristus hendaklah berhenti dalam yang tempat perlindungan atas harus berdiri di hadapan Tuhan yang kudus tanpa pengantara. mereka jubah mesti bersih, watak mereka mesti disucikan daripada dosa dengan percikan darah. Dengan rahmat Tuhan dan mereka sendiri usaha gigih mereka mesti menjadi penakluk dalam pertempuran

dengan kejahatan. manakala yang penyiasatan penghakiman ialah pergi ke hadapan dalam syurga, sementara yang dosa orang percaya yang bertaubat sedang dikeluarkan dari tempat kudus, ada kepada jadilah a istimewa kerja daripada penyucian, daripada meletakkan jauh daripada dosa, antara

Umat Tuhan di bumi. Karya ini lebih jelas dibentangkan dalam mesej daripada Wahyu 14.

Apabila kerja ini telah selesai, para pengikut Kristus kehendak jadilah sedia untuk miliknya muncul.

“Kemudian hendaklah yang persembahkan daripada Yehuda dan Yerusalem menyenangkan hati Tuhan, seperti pada zaman tua, dan seperti tahun-tahun sebelumnya.” Maleakhi 3:4. Kemudian gereja yang kami Tuan di miliknya datang ialah kepada menerima kepada dirinya sendiri kehendak jadilah a “gemilang gereja, bukan mempunyai tempat, atau kedutan, atau mana-mana sebegitu perkara.” Efesus 5:27. Kemudian dia

akan melihat “seperti pagi, indah seperti bulan, cerah seperti matahari, dan dahsyat seperti tentera dengan panji-panji.” Lagu daripada Sulaiman 6:10.

Selain itu yang datang daripada Tuhan kepada Kuilnya, Maleakhi juga meramalkan miliknya kedua kedatangan, miliknya datang untuk yang pelaksanaan daripada yang penghakiman, dalam ini perkataan: “Dan saya kehendak datang dekat kepada awak kepada penghakiman; [426]

dan Aku akan menjadi saksi yang cepat terhadap ahli-ahli sihir, dan terhadap penzina, dan terhadap salah orang bersumpah, dan terhadap mereka itu menindas orang upahan, janda, dan anak yatim,

dan itu tolak orang asing dari kanannya, dan jangan takut kepada-Ku, firman Tuhan Tuhan semesta alam.” Maleakhi 3:5. Jude merujuk kepada adegan yang sama ketika dia berkata, “Lihatlah, Tuhan datang dengan beribu-ribu orang kudus-Nya, kepada laksanakan penghakiman atas semua, dan kepada meyakinkan semua itu adalah fasik antara mereka daripada semua mereka fasik perbuatan.” Jude 14, 15. ini datang, dan yang datang daripada yang Tuan kepada miliknya kuil, adalah tersendiri dan berasingan peristiwa.

The datang daripada Kristus sebagai kami tinggi imam kepada yang paling suci tempat, untuk yang pembersihan daripada yang tempat perlindungan,

dibawa kepada pandangan dalam Daniel 8:14 ; yang datang daripada yang Anak lelaki daripada lelaki kepada yang kuno daripada hari, sebagai dibentangkan dalam Daniel 7:13 ; dan yang datang daripada yang Tuan kepada miliknya kuil, diramalkan oleh Maleakhi, adalah penerangan tentang peristiwa yang sama; dan ini juga rep- kesal dengan kedatangan pengantin lelaki ke perkahwinan, diterangkan oleh Kristus dalam yang perumpamaan daripada yang sepuluh anak dara, daripada Matthew 25.

Dalam yang musim panas dan musim luruh daripada 1844 yang pengisytiharan, “Lihatlah, Pengantin lelaki datang,” diberikan. Kedua-dua

kelas diwakili oleh gadis-gadis yang bijak dan bodoh telah dibangunkan-satu kelas yang memandang dengan sukacita kepada kedatangan Tuhan, dan yang telah dengan tekun menyediakan kepada berjumpa Dia; yang lain kelas itu, terpengaruh oleh ketakutan dan bertindak dari dorongan, telah berpuas hati dengan teori yang kebenaran, tetapi adalah melarat daripada yang rahmat daripada Tuhan. Dalam yang perumpamaan,

bila yang pengantin lelaki datang, “mereka itu siap masuk dengan dia kepada yang perkahwinan.” The datang daripada yang pengantin lelaki, di sini dibawa untuk melihat, berlaku sebelum perkahwinan. Perkahwinan mewakili penerimaan oleh Kristus kerajaan-Nya. Kota Suci, Baru Yerusalem, yang merupakan ibu kota dan wakil kerajaan, adalah dipanggil "pengantin perempuan, isteri Anak Domba." Malaikat itu berkata kepada Yohanes: “Marilah di sini, Aku akan menunjukkan kepadamu pengantin perempuan, isteri Anak Domba.” “Dia membawa saya jauh dalam yang semangat,” berkata yang nabi, “dan menunjukkan saya itu hebat bandar,

yang suci Yerusalem, menurun keluar daripada syurga daripada Tuhan.”

Wahyu

[427] 21:9, 10. Jelas sekali, pengantin perempuan mewakili Kota Suci, dan yang anak dara itu pergi keluar kepada berjumpa yang pengantin lelaki adalah a simbol daripada yang gereja. Dalam Wahyu umat Tuhan dikatakan sebagai tetamu di jamuan perkahwinan.

Wahyu 19:9. Jika *tetamu*, mereka tidak boleh diwakili juga sebagai *pengantin perempuan*. Kristus, seperti yang dinyatakan oleh nabi Daniel, akan menerima dari Yang Lanjut Usianya di syurga, “kekuasaan, dan kemuliaan, dan kerajaan;” Dia akan menerima yang Baru Yerusalem, ibu kota kerajaan-Nya, “bersiap seperti

pengantin perempuan yang berhias untuk suaminya.” Daniel 7:14 ; Wahyu 21:2. Setelah menerima kerajaan, Dia akan datang dalam kemuliaan-Nya, sebagai Raja segala raja dan Tuhan tuan, untuk penebusan umat-Nya, yang akan “duduk dengan Ibrahim, dan Ishak, dan Yakub,” di miliknya meja dalam miliknya kerajaan (Matius 8:11 ; Lukas 22:30), untuk mengambil bahagian dalam perjamuan perkahwinan yang kambing.

Pengisytiharan, “Lihatlah, Pengantin lelaki datang,” dalam musim panas daripada 1844, dipimpin beribu-ribu kepada jangkakan yang serta merta kedatangan daripada Tuhan. Pada masa yang ditetapkan Pengantin lelaki datang, bukan kepada bumi, seperti

yang diharapkan oleh manusia, tetapi kepada Yang Lanjut Usianya di langit, kepada perkahwinan, penerimaan kerajaan-Nya. “Mereka itu bersiap sedia masuk bersama-sama dengan Dia ke dalam pernikahan itu: dan pintu tertutup.” Mereka tidak boleh hadir sendiri pada majlis perkahwinan itu; kerana ia memerlukan tempat di syurga, semasa mereka berada di bumi. Para pengikut Kristus harus “menunggu Tuhan mereka, apabila Dia akan *kembali* dari perkahwinan.” Lukas 12:36. Tetapi mereka harus memahami pekerjaan-Nya, dan untuk ikut Dia dengan iman semasa Dia masuk ke hadapan Tuhan. Dalam pengertian inilah mereka adalah berkata kepada pergi dalam kepada

yang perkahwinan.

Dalam perumpamaan itu adalah mereka yang mempunyai minyak dalam bejana mereka dengan mereka lampu itu pergi dalam kepada yang perkahwinan. Itu WHO, dengan a pengetahuan daripada yang kebenaran daripada yang kitab suci, telah juga yang semangat dan rahmat daripada

Tuhan, dan yang, pada malam ujian getir mereka, telah menunggu dengan sabar, mencari Alkitab untuk cahaya yang lebih jelas—mereka ini melihat kebenaran berkenaan tempat kudus di syurga dan perubahan Juruselamat dalam pelayanan, dan oleh iman mereka diikuti Dia dalam miliknya kerja dalam yang tempat perlindungan atas.

Dan semua WHO melalui yang kesaksian daripada yang kitab suci terima yang sama kebenaran, mengikuti Kristus oleh iman sebagai Dia masuk dalam sebelum ini Tuhan kepada [428] melaksanakan kerja pengantaraan yang terakhir, dan pada penghujungnya untuk menerima-Nya kerajaan—semua ini

adalah diwakili sebagai pergi dalam kepada yang perkahwinan.

Dalam yang perumpamaan daripada Matthew 22 yang sama angka daripada yang perkahwinan ialah diperkenalkan, dan penghakiman penyiasatan diwakili dengan jelas sebagai mengambil tempat sebelum ini yang perkahwinan. Sebelumnya kepada yang perkahwinan yang raja datang untuk melihat tetamu, untuk melihat sama ada semua berpakaian dalam perkahwinan pakaian, yang tanpa noda jubah daripada watak dibasuh dan dibuat putih dalam darah Anak Domba. Matius 22:11 ; Wahyu 7:14. Dia yang didapati kekurangan dibuang, tetapi semua yang apabila diperiksa dilihat memakai pakaian

pengantin diterima Allah dan dihisab layak daripada a kongsi dalam miliknya kerajaan dan a tempat duduk atas miliknya takhta. ini kerja pemeriksaan watak, menentukan siapa yang bersedia kerana kerajaan Tuhan, ialah penghakiman penyiasatan, iaitu penutup kerja dalam yang tempat perlindungan atas.

Bila yang kerja daripada penyiasatan hendaklah jadilah berakhir, bila yang kes daripada mereka yang dalam segala zaman telah mengaku sebagai pengikut Kristus mempunyai telah diperiksa dan memutuskan, kemudian, dan bukan sehingga kemudian, percubaan akan tertutup, dan pintu rahmat akan tertutup. Oleh itu dalam satu ayat pendek, “Mereka yang telah

bersedia masuk bersama Dia ke perkahwinan: dan pintu ditutup,” kita dibawa turun melalui Pelayanan terakhir Juruselamat, kepada masa apabila pekerjaan besar untuk milik lelaki keselamatan hendaklah jadilah selesai.

Dalam yang perkhidmatan daripada yang duniawi tempat perlindungan, yang, sebagai kita mempunyai dilihat, adalah tokoh perkhidmatan di syurga, apabila imam besar pada Hari Pendamaian memasuki tempat yang paling suci, pelayanan di apartmen pertama terhenti. Allah memerintahkan: “Akan ada tiada seorang pun dalam khemah perhimpunan apabila dia masuk ke mengadakan pendamaian di tempat

kudus, sampai dia keluar.” Imamat 16:17. Jadi apabila Kristus memasuki tempat maha kudus untuk melaksanakan pekerjaan penutup pendamaian, Dia menghentikan pelayanan-Nya dalam pertama pangsapuri. Tetapi bila yang kementerian dalam yang pertama pangsapuri berakhir, yang kementerian dalam yang kedua pangsapuri bermula. Bila dalam yang [429]

tipikal perkhidmatan yang tinggi imam dibiarkan yang suci pada yang Hari daripada Pendamaian, dia pergi ke hadapan Tuhan untuk mempersembahkan darah korban penghapus dosa bagi pihak seluruh Israel yang benar-benar bertaubat dari dosa-dosa mereka. Jadi Kristus telah hanya menyelesaikan satu bahagian dari pekerjaan-Nya sebagai pemberi syafaat kita, untuk masuk pada bahagian lain dari pekerjaan itu, dan Dia masih memohon darah-Nya sebelum ini yang Bapa dalam bagi pihak daripada orang berdosa.

Subjek ini tidak difahami oleh Adventist pada tahun 1844. Selepas masa berlalu apabila Juruselamat

dijangka, mereka masih dipercayai
miliknya datang kepada jadilah dekat;
mereka diadakan itu mereka telah
dicapai an krisis penting dan bahawa
kerja Kristus sebagai pengantara
manusia sebelum Tuhan berhenti. Ia
kelihatan kepada mereka untuk diajar
dalam Bible itu milik lelaki percubaan
akan dekat a pendek masa sebelum ini
yang sebenar kedatangan Tuhan di
awan langit. Ini nampak jelas daripada
kitab-kitab suci yang menunjukkan
masa apabila manusia akan mencari,
ketuk, dan menangis di yang pintu
daripada belas kasihan, dan ia
kehendak bukan jadilah dibuka. Dan ia
adalah soalan dengan mereka sama
ada tarikh yang mereka telah melihat
kerana kedatangan Kristus mungkin

bukan menandakan permulaan ini tempoh yang segera sebelum kedatangan-Nya. Setelah memberi amaran penghakiman dekat, mereka merasakan bahawa kerja mereka untuk dunia adalah selesai, dan mereka hilang mereka beban daripada jiwa untuk yang keselamatan orang berdosa, sedangkan ejekan orang fasik yang berani dan menghujat bagi mereka nampaknya satu lagi bukti bahawa Roh Tuhan telah wujud dijauhkan dari orang-orang yang mendustakan rahmat-Nya. Semua ini mengesahkan mereka dalam yang kepercayaan itu percubaan telah berakhir, atau, sebagai mereka kemudian diluahkan ia, “yang pintu daripada belas kasihan adalah tutup.”

Tetapi cahaya yang lebih jelas datang dengan penyiasatan tempat perlindungan itu soalan. Mereka kini melihat bahawa mereka betul dalam mempercayainya berakhirnya 2300 hari pada tahun 1844 menandakan krisis penting. Tetapi sedangkan memang benar bahawa pintu pengharapan dan belas kasihan yang olehnya manusia telah untuk lapan belas ratus tahun dijumpai akses kepada Tuhan, adalah tertutup, [430] pintu lain dibuka, dan pengampunan dosa ditawarkan kepada manusia melalui perantaraan Kristus di tempat yang maha kudus. Satu bahagian pelayananNya telah ditutup, hanya untuk memberi tempat kepada yang lain. di sana adalah masih an "buka

pintu” kepada yang syurgawi tempat perlindungan, di mana Kristus adalah melayani dalam yang orang berdosa bagi pihak.

Sekarang telah dilihat penerapan kata-kata Kristus itu dalam Wahyu, ditujukan kepada gereja pada masa ini: “Perkara ini berkata Dia itu ialah suci, Dia itu ialah benar, Dia itu hath yang kunci daripada Daud,

Dia yang membuka, dan tidak ada yang menutup; dan menutup, dan tidak ada orang membuka; saya tahu awak berfungsi: lihatlah, saya mempunyai ditetapkan sebelum ini awak an buka pintu, dan tidak lelaki boleh tutup ia.” Wahyu 3:7, 8.

Ia adalah mereka yang dengan iman mengikuti Yesus dalam pekerjaan besar perdamaian yang menerima manfaat pengantaraan-Nya bagi pihak mereka, sementara mereka WHO menolak yang ringan yang membawa kepada pandangan ini kerja kementerian tidak mendapat manfaat daripadanya. Yahudi yang menolak terang yang diberikan pada kedatangan Kristus yang pertama, dan

menolak untuk mempercayainya Dia sebagai yang Penyelamat daripada yang dunia, boleh bukan menerima maafkan melalui Dia. Apabila Yesus pada kenaikan-Nya masuk melalui darah-Nya sendiri ke dalam tempat kudus syurga untuk mencurahkan berkat kepada murid-murid-Nya daripada pengantaraan-Nya, orang Yahudi dibiarkan dalam kegelapan total untuk meneruskan pengorbanan dan persembahan mereka yang tidak berguna. Kementريان jenis dan bayang-bayang telah terhenti. Itu pintu oleh yang lelaki telah yang sebelum ini dijumpai akses kepada Tuhan tidak lagi terbuka. Orang Yahudi telah enggan mencari Dia dalam yang sahaja cara dimana Dia boleh

kemudian jadilah dijumpai, melalui yang pelayanan di tempat kudus di syurga. Oleh itu mereka mendapati tidak persekutuan dengan Tuhan. Kepada mereka pintu itu ditutup. Mereka tidak mempunyai pengetahuan daripada Kristus sebagai yang benar pengorbanan dan yang sahaja pengantara sebelum ini Tuhan; oleh itu mereka boleh bukan menerima yang faedah daripada miliknya pengantaraan.

The syarat daripada yang tidak percaya Yahudi menggambarkan yang syarat daripada orang yang cuai dan tidak percaya di kalangan orang yang mengaku Kristian, yang rela jahil tentang kerja kami penyayang Paderi tinggi. Dalam

ibadat biasa, apabila imam besar memasuki tempat maha kudus, [431] semua Israel adalah diperlukan kepada berkumpul kira-kira yang tempat perlindungan dan dalam yang dengan cara yang paling khidmat merendahkan jiwa mereka di hadapan Tuhan, supaya mereka boleh menerima yang maafkan daripada mereka dosa dan bukan jadilah potong dimatikan daripada yang jemaah-tion. Betapa lebih penting dalam Hari Pendamaian yang antik ini itu kita faham yang kerja daripada kami tinggi imam dan tahu apa tugas adalah diperlukan daripada kami.

Lelaki tidak boleh dengan sewenang-wenangnya menolak amaran yang Tuhan masuk rahmat

menghantar mereka. Mesej dihantar dari syurga ke dunia di zaman Nuh, dan keselamatan mereka bergantung pada caranya mereka melayan mesej itu. Kerana mereka menolak amaran itu Roh Tuhan telah ditarik dari bangsa yang berdosa, dan mereka binasa dalam air Banjir. Pada zaman Abraham, belas kasihan terhenti memohon kepada penduduk Sodom yang bersalah, dan semua kecuali Lot dengan miliknya isteri dan dua anak perempuan adalah dimakan oleh yang kebakaran dihantar turun daripada

syurga. Jadi pada zaman Kristus. Anak Tuhan mengisytiharkan kepada orang Yahudi yang tidak percaya dari generasi itu: “Rumahmu diserahkan kepadamu sunyi.” Matius 23:38. Melihat ke bawah kepada hari-hari terakhir, sama tak terhingga Kuasa mengisytiharkan, berkenaan mereka WHO "menerima bukan yang cinta kebenaran, agar mereka diselamatkan“: “Oleh sebab itu Tuhan akan hantar mereka kuat khayalan, itu mereka sepatutnya percaya a berbohong: itu mereka semua orang mungkin terkutuk yang tidak percaya kebenaran, tetapi bergembira dalam kezaliman.” 2 Tesalonika 2:10-12. Ketika mereka menolak ajaran

firman-Nya, Tuhan menarik Roh-Nya dan membiarkan mereka yang penipuan yang mereka cinta.

Tetapi Kristus masih memberi syafaat dalam milik lelaki bagi pihak, dan ringan kehendak jadilah diberi kepada mereka yang mencarinya. Walaupun ini pada mulanya tidak difahami oleh Adventist, ia kemudiannya dibuat dengan jelas seperti Kitab Suci yang tentukan mereka benar kedudukan bermula kepada buka sebelum ini mereka.

Masa berlalu pada tahun 1844 diikuti dengan tempoh hebat perbincangan kepada mereka WHO masih diadakan yang kedatangan iman. mereka sahaja kelegaan,

[432] jadi jauh sebagai memastikan

mereka benar kedudukan adalah mengambil berat, adalah yang ringan yang mengarahkan fikiran mereka ke tempat kudus di atas. Ada yang berlepas diri iman mereka dalam pengiraan masa kenabian dahulu dan dikaitkan dengan agensi manusia atau syaitan pengaruh yang kuat daripada Roh Kudus yang telah menghadiri gerakan kedatangan. Kelas lain berpegang teguh bahawa Tuhan telah memimpin mereka dalam pengalaman masa lalu mereka; dan sebagai mereka menunggu dan ditonton dan berdoa kepada tahu yang kehendak daripada Tuhan mereka melihat bahawa Imam Besar mereka yang besar telah memasuki pekerjaan lain pelayanan, dan, mengikuti Dia dengan iman,

mereka dituntun untuk melihat juga kerja penutup gereja. Mereka mempunyai pemahaman yang lebih jelas mesej malaikat pertama dan kedua, dan bersedia untuk menerima dan berikan kepada dunia amaran serius dari malaikat ketiga Wahyu 14.

Bab 25 — Tuhan Undang-undang Tidak berubah

Bait Allah dibuka di syurga, dan di sana kelihatan di dalamnya miliknya kuil yang bahtera daripada miliknya wasiat.” Wahyu 11:19. The bahtera daripada Wasiat Tuhan berada di tempat maha kudus, apartmen kedua tempat perlindungan. Dalam pelayanan khemah duniawi, yang berkhidmat “kepada yang contoh dan bayang daripada syurgawi perkara,” ini pangsapuri dibuka hanya pada Hari Pendamaian yang besar untuk

penyucian daripada yang tempat perlindungan. Oleh itu yang pengumuman itu yang kuil daripada Tuhan adalah dibuka dalam syurga dan yang bahtera daripada miliknya wasiat adalah dilihat mata kepada yang pembukaan daripada yang paling suci tempat daripada yang syurgawi tempat perlindungan pada tahun 1844 semasa Kristus masuk ke sana untuk melaksanakan kerja penutupan penebusan dosa. Itu WHO oleh iman diikuti mereka hebat tinggi imam sebagai Dia memasuki pelayanan-Nya di tempat yang maha kudus, melihat tabut itu dari wasiat-Nya. Kerana mereka telah mempelajari subjek tempat kudus mereka telah datang kepada faham yang milik Juruselamat

ubah daripada kementerian, dan mereka melihat bahawa Dia sekarang sedang melayani di hadapan tabut Allah, merayu miliknya darah dalam bagi pihak daripada orang berdosa.

Tabut dalam khemah di bumi mengandungi dua meja batu, yang di atasnya tertulis perintah-perintah hukum Tuhan. Tabut itu hanyalah bekas untuk meja-meja hukum, dan kehadiran daripada ini ilahi ajaran memberi kepada ia itu nilai dan kesucian.

Bila yang kuil daripada Tuhan adalah dibuka masuk syurga, tabut milik-Nya wasiat adalah dilihat. dalam yang suci daripada suci, dalam yang tempat perlindungan [434] dalam syurga, yang ilahi undang-undang

ialah secara suci termaktub—the undang-undang itu adalah dituturkan oleh Tuhan dirinya sendiri tengah-tengah yang guruh daripada Sinai dan bertulis dengan miliknya sendiri jari pada yang meja daripada batu.

The undang-undang daripada Tuhan dalam yang tempat perlindungan dalam syurga ialah yang hebat asli, daripada yang yang ajaran tertulis atas yang meja daripada batu dan direkodkan oleh Musa dalam Pentateuch adalah transkrip yang tidak tersilap. Orang-orang yang tiba pada pemahaman tentang perkara penting ini telah diketuai untuk melihat sifat suci dan tidak berubah dari hukum ilahi. mereka melihat, seperti tidak

pernah sebelumnya, kekuatan
kata-kata Juruselamat: “Hingga syurga
dan bumi lulus, satu jot atau satu tittle
hendaklah dalam tidak bijak lulus
daripada yang

369

undang-undang.” Matius 5:18. Hukum Tuhan, menjadi wahyu-Nya kehendak, transkrip watak-Nya, mesti kekal selama-lamanya, “sebagai seorang yang setia saksi di syurga.” Tiada satu perintah telah dibatalkan; bukan setitik pun atau tajuk telah ditukar.

Pemazmur berkata, “Selama-lamanya, ya Tuhan, milik-Mu firman telah ditetapkan di syurga.” “Semua perintah-Nya adalah pasti. mereka berdiri cepat untuk pernah dan pernah.” Mazmur 119:89 ; 111:7, 8.

Di pangkuan Dekalog terdapat perintah keempat, sebagai ia adalah pertama diisytiharkan: “Ingat yang Sabat hari, kepada simpan ia suci. Enam hari lamanya engkau harus

bekerja dan melakukan semua pekerjaanmu, tetapi hari ketujuh hari ialah yang Sabat daripada yang Tuan awak Tuhan: dalam ia awak hendaklah bukan buat mana-mana kerja, awak, mahupun awak anak lelaki, mahupun awak anak perempuan, awak hamba lelaki, mahupun awak hamba perempuan, atau ternakmu, atau orang asing yang ada di dalam pintu gerbangmu. kerana dalam enam hari Tuhan menjadikan langit dan bumi, laut, dan segalanya dalam mereka ialah, dan berehat yang ketujuh hari: sebab itu yang Tuan diberkati yang Sabat hari, dan suci ia.” Keluaran 20:8-11.

Roh Tuhan mengesankan hati murid-muridNya perkataan.

Keyakinan telah didesak kepada mereka bahawa mereka telah jahil dilanggar ini ajaran oleh tidak menghiraukan yang milik Pencipta berehat hari. mereka mula meneliti sebab-sebab untuk memerhatikan hari pertama dalam seminggu sebaliknya daripada yang hari yang Tuhan telah disucikan. mereka boleh cari tidak [435] bukti dalam Kitab Suci bahawa perintah keempat telah dimansuhkan, atau bahawa Sabat telah diubah; keberkatan yang pertama suci yang ketujuh hari telah tidak pernah telah dikeluarkan. mereka telah telah secara jujur mencari kepada tahu dan kepada buat milik Tuhan kehendak; sekarang, sebagai mereka melihat diri mereka melanggar hukum-Nya, kesedihan

memenuhi hati mereka, dan mereka menyatakan kesetiaan mereka kepada Tuhan dengan memelihara Sabat-Nya suci.

Banyak dan sungguh-sungguh usaha yang dilakukan untuk menjatuhkan iman mereka. tiada boleh gagal kepada lihat itu jika yang duniawi tempat perlindungan adalah a angka atau corak syurgawi, hukum disimpan di dalam bahtera di bumi adalah an tepat transkrip daripada yang undang-undang dalam yang bahtera dalam syurga; dan itu an penerimaan kebenaran mengenai tempat kudus syurga yang terlibat pengakuan terhadap tuntutan hukum Tuhan dan kewajiban Sabat perintah keempat. Inilah rahsianya tentangan pahit dan

nekad terhadap eksposisi yang harmonis Kitab Suci yang mengungkapkan pelayanan Kristus di surga tempat perlindungan. Manusia berusaha untuk menutup pintu yang telah dibukakan Tuhan, dan kepada buka yang pintu yang Dia telah tertutup. Tetapi “Dia itu membuka, dan

tidak lelaki menutup; dan menutup, dan tidak lelaki terbuka,” telah mengisytiharkan: “Lihatlah, saya mempunyai ditetapkan sebelum ini awak an buka pintu, dan tidak lelaki boleh tutup ia.” Wahyu 3:7, 8. Kristus telah dibuka yang pintu, atau kementerian, dari tempat yang maha suci, cahaya bersinar dari pintu yang terbuka itu yang tempat perlindungan dalam syurga, dan yang keempat perintah adalah ditunjukkan untuk dimasukkan ke dalam undang-undang yang ada termaktub; apa yang Tuhan ada ditubuhkan, tidak lelaki boleh menggulingkan.

Itu WHO telah diterima yang ringan berkenaan yang pengantaraan Kristus

dan keabadian hukum Tuhan
mendapati bahawa ini adalah
kebenaran yang dibentangkan dalam
Wahyu 14. Mesej-mesej ini bab
membentuk amaran tiga kali ganda
(lihat Lampiran) iaitu untuk sediakan
yang penduduk daripada yang bumi
untuk yang milik Tuan kedua datang.
Pengumuman, "Saat
penghakiman-Nya telah tiba,"
menunjukkan kepada yang penutup
kerja daripada milik Kristus
kementerian untuk yang keselamatan
daripada
lelaki. Ia memberitakan kebenaran yang
mesti diisytiharkan sehingga kebenaran
Jerusalemat [436] syafaat hendaklah
berhenti dan Dia hendaklah kembali
kepada yang bumi kepada ambil miliknya

manusia kepada diri-Nya. Kerja penghakiman yang bermula pada tahun 1844 mesti berterusan sehingga kes semua diputuskan, baik yang masih hidup mahupun yang mati; maka ia akan berlanjutan hingga akhir percubaan manusia. lelaki itu mungkin bersedia untuk berdiri dalam penghakiman, perintah mesej mereka untuk “takut kepada Allah, dan memuliakan Dia,” “dan menyembah Dia itu menjadikan langit, dan bumi, dan laut, dan mata air.” Hasil daripada penerimaan mesej ini diberikan dalam perkataan: “Inilah mereka yang memelihara perintah-perintah Tuhan, dan iman kepada Yesus.” Untuk bersedia untuk penghakiman, adalah perlu itu manusia hendaklah

memelihara hukum Tuhan.

Undang-undang itu akan menjadi standard watak dalam penghakiman.

Rasul Paulus menyatakan, “Sebanyak telah berdosa dalam hukum Taurat akan dihakimi oleh hukum,... pada hari apabila Tuhan hendaklah Hakim yang rahsia daripada lelaki oleh Yesus Kristus.” Dan dia berkata bahawa “para pelaku hukum akan dibenarkan.”

Roma 2:12-16. Iman adalah penting untuk memelihara hukum Tuhan; untuk “tanpa iman tidak mungkin berkenan kepada-Nya.” Dan “apa yang bukan dari iman ialah dosa.” Ibrani 11:6 ; orang Rom 14:23.

Oleh malaikat pertama, manusia dipanggil untuk “takut kepada Allah dan memberi kemuliaan bagi-Nya”

dan menyembah-Nya sebagai Pencipta langit dan yang bumi. Dalam pesanan kepada buat ini, mereka mesti patuh miliknya undang-undang. Berkata yang bijak lelaki: “Takut Tuhan, dan simpan miliknya perintah: untuk ini ialah yang keseluruhan kewajipan daripada lelaki.” Pengkhotbah 12:13. Tanpa ketaatan kepada miliknya

perintah tidak ibadah boleh jadilah menggembirakan kepada Tuhan. “Ini ialah yang cinta daripada Tuhan, itu kita simpan miliknya perintah.” “Dia itu turneth jauh telinganya tidak mendengar hukum, bahkan doanya adalah kekejian.” 1 John 5:3 ; Peribahasa 28:9.

Kewajipan untuk menyembah Tuhan adalah berdasarkan fakta bahawa Dia adalah Pencipta dan kepada-Nya semua makhluk lain berhutang kewujudan mereka. Dan di mana sahaja, dalam yang Bible, miliknya tuntutan kepada penghormatan dan ibadah, atas

[437] yang tuhan daripada yang kafir, ialah dibentangkan, di sana ialah

dipetik yang bukti daripada Kuasa kreatifnya. “Semua tuhan bangsa-bangsa adalah berhala: tetapi Tuhan yang menjadikan langit.”

Mazmur 96:5. “Maka dengan siapa kamu hendak menyamakan Saya, atau adakah saya akan sama? firman Yang Maha Suci. Angkat mata anda tinggi, dan lihatlah siapa yang telah menciptakan hal-hal ini.”

“Demikianlah kata Tuhan yang menciptakan langit; Tuhan sendiri yang membentuk bumi dan menjadikannya:... Akulah Tuhan; dan tidak ada yang lain.” Yesaya 40:25, 26 ; 45:18. Pemazmur berkata:

“Ketahuilah, bahwa Tuhan, Dialah Allah. ia ialah Dia itu hath dibuat kami, dan bukan kita diri kita sendiri.”

“O datang, biarkan kami sujud menyembah dan sujud: marilah kita berlutut di hadapan Tuhan, Pencipta kita.” Mazmur 100:3 ; 95:6. Dan makhluk suci yang menyembah Tuhan di syurga nyatakan, sebagai sebab penghormatan mereka kepada-Nya: “Engkau layak, ya Tuhan, menerima kemuliaan dan hormat dan kuasa: kerana Engkau tergesa-gesa dicipta semua perkara.” Wahyu 4:11.

Dalam Wahyu 14 , lelaki adalah dipanggil atas kepada ibadah yang Pencipta; dan nubuatan membawa kepada pandangan kelas yang, sebagai hasil daripada mesej tiga kali ganda, adalah mematuhi perintah Tuhan. satu daripada ini perintah mata secara langsung kepada Tuhan sebagai yang

Pencipta. The ajaran keempat menyatakan: “Hari ketujuh ialah Sabat Tuhan Tuhanmu:... kerana dalam enam hari Tuhan menjadikan langit dan bumi, yang laut, dan segala yang ada di dalamnya, dan berehat pada hari ketujuh: oleh itu yang Tuan diberkati yang Sabat hari, dan suci ia.” Keluaran 20:10,

11. Berkenaan yang Sabat, yang Tuan berkata, selanjutnya, itu ia ialah “a tanda, ... supaya kamu tahu bahawa Akulah Tuhan, Allah kamu.” Yehezkiel 20:20.

Dan alasan yang diberikan ialah:

“Sebab dalam enam hari Tuhan menjadikan langit dan bumi, dan pada hari ketujuh Ia beristirahat dan menjadi segar.” Keluaran 31:17.

“The kepentingan daripada yang

Sabat sebagai yang peringatan
daripada ciptaan adalah bahawa ia
sentiasa hadir sebab sebenar mengapa
ibadat adalah disebabkan
Tuhan”—kerana Dia ialah yang
Pencipta, dan kita adalah miliknya
mahluk. “The Sabat Oleh itu
pembohongan di yang sangat asas
daripada ilahi ibadah, untuk

ia mengajar ini hebat kebenaran dalam yang paling mengagumkan cara, dan tidak lain institusi tidak ini. The benar tanah daripada ilahi ibadah, bukan daripada itu pada yang ketujuh hari semata-mata, tetapi daripada semua ibadah, ialah dijumpai dalam [438] yang perbezaan antara yang Pencipta dan miliknya makhluk. ini hebat fakta boleh tidak pernah menjadi usang, dan mesti tidak pernah jadilah dilupakan.”—J.

N. Andrews, *Sejarah Sabat*, bab 27. Ia adalah untuk memelihara kebenaran ini sentiasa ada dalam fikiran manusia, bahawa Tuhan telah menetapkan Sabat di Eden; dan selagi fakta bahawa Dia adalah Pencipta kita terus menjadi

sebab mengapa kita harus menyembah Dia, selama ini Sabat akan diteruskan sebagai tanda dan peringatannya.

Mempunyai hari Sabat telah disimpan secara universal, fikiran dan kasih sayang manusia akan ada telah dibawa kepada Pencipta sebagai objek penghormatan dan penyembahan, dan di sana akan tidak pernah mempunyai telah an penyembah berhala, an ateis, atau an kafir. The menyimpan daripada yang Sabat ialah a tanda daripada kesetiaan kepada yang benar Tuhan, “Dia itu menjadikan langit, dan bumi, dan laut, dan mata air.” Ia mengikuti bahawa mesej yang memerintahkan manusia untuk menyembah Tuhan dan mematuhi perintah-perintah-Nya khususnya akan

menyeru mereka untuk mematuhi keempat perintah.

Berbeza dengan mereka yang menjaga perintah Allah dan mempunyai yang iman daripada Yesus, yang ketiga malaikat mata kepada yang lain kelas, terhadap yang kesilapan a sungguh-sungguh dan takut amaran ialah diucapkan: “Jika mana-mana lelaki ibadah yang binatang dan miliknya gambar, dan menerima miliknya tanda dalam miliknya dahi, atau di tangannya, yang sama akan meminum anggur kemurkaan Tuhan.” Wahyu 14:9, 10. A betul tafsiran daripada yang simbol digunakan adalah perlu untuk memahami mesej ini. Apa itu diwakili oleh yang binatang, yang gambar,

yang tandakan?

The barisan daripada nubuatan dalam yang ini simbol adalah dijumpai bermula dengan Wahyu 12 , dengan naga yang berusaha untuk memusnahkan Kristus di kelahirannya. Naga itu dikatakan Syaitan (Wahyu 12:9); dia itu yang menggerakkan Herodes untuk membunuh Juruselamat. Tetapi ketua agen Syaitan dalam berperang melawan Kristus dan umat-Nya selama abad pertama Era Kristian ialah Empayar Rom, dalam paganisme yang manakah merupakan agama yang berlaku. Oleh itu sementara naga, terutamanya, mewakili syaitan, ia ialah, dalam a menengah rasa, a simbol daripada pagan Rom.

Dalam bab 13 (ayat 1-10) diterangkan binatang lain, “seperti [439] a harimau bintang,” kepada yang yang naga memberi “dia kuasa, dan miliknya tempat duduk, dan hebat pihak berkuasa.” ini simbol, sebagai paling Protestan mempunyai percaya,

mewakili yang kepausan, yang berjaya kepada yang kuasa dan tempat duduk dan pihak berkuasa sekali diadakan oleh yang kuno Rom empayar.

Daripada yang seperti harimau bintang binatang itu diisytiharkan: “Diberikan kepadanya mulut yang berbicara hebat benda dan hujatan. Dan dia dibuka miliknya mulut dalam blasphemy terhadap Tuhan, kepada menghujat miliknya nama, dan miliknya khemah suci, dan mereka itu tinggal dalam syurga. Dan ia adalah diberi kepada dia kepada buat peperangan dengan orang-orang kudus, dan untuk mengalahkan mereka: dan kuasa telah diberikan kepadanya habis semua saudara mara,

dan lidah, dan bangsa-bangsa.” ini nubuatan, yang hampir sama dengan perihalan tanduk kecil Daniel 7 , tidak dinafikan mata kepada yang kepausan.

“Kuasa adalah diberi kepada dia kepada teruskan empat puluh dan dua bulan.” Dan, berkata yang nabi, “Saya melihat satu daripada miliknya kepala sebagai ia adalah terluka sampai mati.” Dan lagi: “Dia yang memimpin ke dalam penawanan akan masuk ke dalam kurungan: dia yang membunuh dengan pedang mesti dibunuh dengan pedang.” Empat puluh dua bulan itu sama dengan “masa dan masa dan pembahagian masa,” tiga tahun setengah, atau 1260 hari, Daniel 7 - - masa di mana kuasa paus adalah untuk menindas umat Allah. Tempoh ini,

seperti yang dinyatakan dalam bab-bab sebelumnya, bermula dengan ketuanan kepausan, AD 538, dan ditamatkan dalam 1798. Pada itu masa yang paus adalah dibuat tawanan oleh yang Perancis tentera, yang paus kuasa menerima itu maut luka, dan yang ramalan adalah dipenuhi, “Dia itu leadeth ke dalam penawanan hendaklah pergi ke dalam kurungan.”

Pada ketika ini simbol lain diperkenalkan. Nabi bersabda: “Aku melihat seekor binatang lain keluar dari bumi; dan dia telah dua tanduk seperti anak domba.” Ayat 11. Kedua-dua rupa ini binatang dan cara timbulnya menunjukkan bahawa bangsa yang ia mewakili ialah tidak seperti mereka dibentangkan bawah

yang sebelumnya simbol.

The hebat kerajaan itu mempunyai memerintah yang dunia adalah dibentangkan kepada yang

[440] nabi Daniel sebagai binatang pemangsa, bangkit apabila “empat mata angin langit bergelut di atas laut yang besar.” Daniel 7:2. Dalam Wahyu 17 an malaikat dijelaskan itu perairan mewakili “orang ramai, dan orang ramai, dan bangsa, dan bahasa.”

Wahyu 17:15. Angin adalah simbol perselisihan. The empat angin daripada syurga berusaha atas yang hebat laut mewakili yang dahsyat adegan daripada penaklukan dan revolusi oleh yang kerajaan mempunyai dicapai kepada kuasa.

Tetapi yang binatang dengan seperti

kambing tanduk adalah dilihat “datang naik keluar bumi.” Daripada menumbangkan kuasa lain untuk menubuhkan sendiri, yang bangsa dengan demikian diwakili mesti timbul dalam wilayah sebelum ini

tidak berpenghuni dan membesar naik secara beransur-ansur dan dengan aman. Ia boleh tidak, kemudian, timbul di kalangan warganegara Lama yang penuh sesak dan bergelut Dunia—laut bergelora "orang-orang, dan kumpulan besar, dan negara, dan lidah." Ia mesti jadilah dicari dalam yang Barat benua.

Apa bangsa daripada yang Baru dunia adalah dalam 1798 meningkat ke dalam kuasa, memberikan janji kekuatan dan kehebatan, dan menarik perhatian daripada yang dunia? The permohonan daripada yang simbol mengaku daripada tidak soalan. Satu bangsa, dan hanya satu, memenuhi spesifikasi nubuatan ini; ia mata secara

tidak langsung kepada yang Bersatu negeri daripada Amerika. sekali lagi dan sekali lagi yang terfikir, hampir yang tepat perkataan, daripada yang suci penulis mempunyai telah digunakan secara tidak sedar oleh pemidato dan ahli sejarah dalam menggambarkan kebangkitan dan pertumbuhan negara ini. Binatang itu dilihat “datang naik keluar daripada yang bumi;” dan, Menurut kepada yang penterjemah, yang perkataan di sini diberikan “datang naik” secara literal menandakan “kepada membesar atau musim bunga naik sebagai a tumbuhan.” Dan, sebagai kita mempunyai dilihat, yang bangsa mesti timbul dalam wilayah sebelum ini tidak berpenghuni. Seorang penulis

terkemuka, menggambarkan kebangkitan yang Bersatu negeri, bercakap daripada “*yang misteri daripada dia datang seterusnya daripada kekosongan,*” dan berkata: “*Suka a senyap benih kita berkembang ke dalam empayar.*”—G.

A. Townsend, *The New World Compare With the Old*, halaman 462.

A Jurnal Eropah pada tahun 1850 bercakap tentang Amerika Syarikat sebagai yang indah empayar, yang “muncul,” dan “*di tengah-tengah kesunyian bumi* setiap hari menambah kepada itu kuasa dan kebanggaan.”—*The Dublin bangsa*.

Edward

Everett, dalam pidato mengenai pengasas Pilgrim negara ini, berkata: [441]

“Adakah mereka tengok untuk a bersara tempat, tidak menyakitkan hati untuk itu kekaburan, dan selamat di kawasan terpencil, di mana gereja kecil Leyden mungkin menikmati kebebasan hati nurani? Lihatlah *wilayah-wilayah yang besar* di mana, dalam *aman damai penaklukan*,... mereka mempunyai ditanggung yang sebanduk daripada yang menyeberang!”- Ucapan disampaikan di Plymouth, Massachusetts, 22 Dis 1824, halaman 11.

“Dan dia telah dua tanduk suka a kambing.” The seperti kambing tanduk menunjukkan muda, tidak bersalah, dan lemah lembut, sesuai mewakili watak daripada yang Bersatu negeri

bila dibentangkan kepada yang nabi sebagai “datang naik” dalam 1798. Antara yang Kristian orang buangan WHO pertama melarikan diri kepada Amerika dan mencari suaka daripada penindasan diraja dan sikap tidak bertoleransi imam ramai yang berazam untuk menubuhkan kerajaan atas asas kebebasan awam dan beragama yang luas. Pandangan mereka ditemui tempat dalam Pengisytiharan Kemerdekaan, yang menetapkan yang besar kebenaran itu "semua lelaki adalah dicipta sama" dan diwakafkan dengan yang asing-

berhak untuk "kehidupan, kebebasan, dan mengejar kebahagiaan." Dan juga Perlembagaan jaminan kepada yang orang ramai yang betul daripada pemerintahan sendiri, menyediakan itu wakil rakyat dipilih oleh yang popular mengundi hendaklah en- bertindak dan mentadbir undang-undang. Kebebasan beragama juga diberikan, setiap orang dibenarkan untuk menyembah Tuhan menurut menentukan hati nuraninya. Republikan dan Protestantisme menjadi prinsip asas negara. Prinsip-prinsip ini adalah rahsia kekuasaan dan kemakmurannya. Golongan yang tertindas dan tertindas melalui Kristian mempunyai berpaling kepada ini tanah dengan minat dan

harapan. Berjuta-juta telah mencari pantainya, dan Amerika Syarikat telah bangkit kepada a tempat antara yang paling berkuasa bangsa-bangsa daripada yang bumi.

Tetapi binatang dengan tanduk seperti anak domba “bercakap seperti seekor naga. Dan dia bersenam semua yang kuasa daripada yang pertama binatang sebelum ini dia, dan menyebabkan yang bumi dan mereka yang diam di dalamnya untuk menyembah binatang yang pertama, yang mempunyai maut luka adalah sembuh;... berkata kepada mereka itu tinggal pada yang bumi,

[442] itu mereka sepatutnya buat an gambar kepada yang binatang, yang telah yang luka oleh a pedang, dan

lakukan hidup.” Wahyu 13:11-14.

Tanduk seperti kambing dan suara naga bagi simbol menunjuk kepada a percanggahan yang ketara antara profesion dan amalan negara yang diwakili oleh itu. "Bercakap" bangsa adalah tindakan daripada itu perundangan dan kehakiman pihak berkuasa. Oleh sebegitu tindakan ia kehendak memberikan pembohongan kepada prinsip-prinsip liberal dan aman yang telah diletakkannya seterusnya sebagai asas dasarnya. Ramalan bahawa ia akan bercakap “sebagai a naga” dan senaman "semua yang kuasa daripada yang pertama binatang” secara terang-terangan meramalkan a pembangunan daripada yang semangat daripada sikap tidak

bertoleransi dan penganiayaan itu adalah terzahir oleh yang bangsa-bangsa diwakili oleh yang naga dan yang seperti harimau bintang binatang. Dan yang kenyataan itu yang binatang dengan dua tanduk “menyebabkan bumi dan penduduknya menyembah yang pertama binatang” menunjukkan bahawa kuasa negara ini harus dilaksanakan penguatkuasaan beberapa ketaatan yang hendaklah jadilah an bertindak daripada penghormatan kepada yang kepausan.

begitu tindakan akan jadilah secara langsung sebaliknya kepada yang prinsip daripada ini kerajaan, kepada genius institusi bebasnya, kepada langsung dan pengakuan khusyuk

Perisytiharan Kemerdekaan, dan kepada Perlembagaan. Pengasas negara dengan bijak berusaha untuk menjaga terhadap yang pekerjaan daripada sekular kuasa pada yang bahagian daripada yang gereja, dengan akibatnya yang tidak dapat dielakkan-intoleransi dan penganiayaan. Con- perlembagaan menyediakan itu “Kongres hendaklah buat tidak undang-undang menghormati an

penubuhan daripada agama, atau melarang yang percuma senaman daripadanya,” dan bahawa “tiada ujian agama sekali-kali diperlukan sebagai kelayakan untuk mana-mana pejabat atau amanah awam di bawah Amerika Syarikat.” Hanya secara terang-terangan pelanggaran daripada ini perlindungan kepada yang bangsa kebebasan, boleh mana-mana keagamaan pematuhan dikuatkuasakan oleh pihak berkuasa awam. Tetapi ketidakkonsistenan tindakan sedemikian tidak lebih besar daripada yang ditunjukkan dalam simbol. Ia adalah binatang dengan tanduk seperti anak domba—dalam profesionnya suci, lembut, dan tidak berbahaya—itu

bercakap sebagai a naga.

“Sambil berkata kepada mereka itu tinggal pada yang bumi, itu *mereka* sepatutnya buat an [443] gambar kepada yang binatang.” Di sini ialah dengan jelas dibentangkan a bentuk daripada kerajaan dalam yang yang perundangan kuasa berehat dengan yang orang, a paling menarik perhatian bukti itu yang Bersatu negeri ialah yang bangsa dilambangkan dalam yang nubuatan. Tetapi apa ialah yang "gambar kepada yang binatang"? dan bagaimana ialah ia kepada jadilah terbentuk?

Patung itu dibuat oleh binatang bertanduk dua, dan merupakan patung *kepada* binatang itu. Ia juga dipanggil imej *binatang*. Kemudian untuk belajar bagaimana imej itu dan

bagaimana ia dibentuk kita mesti mengkaji ciri-ciri daripada yang binatang sendiri—the kepausan.

Apabila gereja mula-mula menjadi rosak dengan meninggalkan kesederhanaan Injil dan menerima upacara dan adat kafir, dia kehilangan Roh dan kuasa Tuhan; dan untuk mengawal hati nurani rakyat, dia meminta sokongan sekular kuasa. The hasil adalah yang kepausan, a gereja itu terkawal yang kuasa daripada yang negeri dan bekerja ia kepada selanjutnya dia sendiri berakhir, terutamanya untuk yang hukuman daripada “bid’ah.” Dalam pesanan untuk yang Bersatu negeri kepada bentuk an gambar daripada yang binatang, yang keagamaan kuasa mesti

jadi kawalan yang awam kerajaan itu yang pihak berkuasa daripada yang negeri kehendak juga jadilah bekerja oleh yang gereja kepada capai dia sendiri berakhir.

bila-bila yang gereja mempunyai diperolehi sekular kuasa, dia mempunyai em- dipermainkan ia kepada menghukum perbezaan pendapat daripada dia doktrin.

Protestan gereja-gereja yang telah mengikuti langkah Rom dengan membentuk pakatan dengan duniawi kuasa mempunyai terzahir a serupa keinginan kepada menyekat kebebasan hati nurani. Contoh ini diberikan dalam jangka panjang penganiayaan terhadap penentang oleh Gereja England. Semasa abad keenam belas

dan ketujuh belas, beribu-ribu nonconformist pendeta terpaksa melarikan diri dari gereja mereka, dan ramai, kedua-duanya pendeta dan orang, adalah tertakluk kepada baiklah, penjara, penyeksaan, dan mati syahid.

Ia adalah kemurtadan yang menyebabkan gereja mula-mula mencari bantuan kerajaan awam, dan ini menyediakan jalan untuk pembangunan daripada yang kepausan—the binatang. Berkata Paul: “Sana” hendaklah “marilah a jatuh [444] jauh,... dan itu lelaki daripada dosa jadilah didedahkan.” 2 Tesalonika 2:3. Jadi murtad dalam gereja akan menyediakan jalan untuk imej kepada binatang.

Alkitab menyatakan bahawa sebelum kedatangan Tuhan di sana akan wujud keadaan kemerosotan agama yang serupa dengan yang pertama berabad-abad. “Pada hari-hari terakhir masa yang sukar akan datang.

Bagi lelaki hendaklah jadilah *kekasih daripada mereka sendiri diri sendiri*, tamak, orang yang sombong, bangga, penghujat, durhaka kepada ibu bapa, tidak berterima kasih, tidak suci, tanpa kasih sayang semula jadi, pemecah gencatan senjata, penuduh palsu, pamarah, garang, *penghina mereka itu adalah baik*, pengkhianat, pening kepala, berfikiran tinggi, *kekasih daripada kesenangan lebih daripada kasih Tuhan; mempunyai bentuk kesalehan*, tetapi menyangkal kuasa daripadanya.” 2 Timothy 3:1-5.

“Sekarang yang semangat bercakap secara nyata, bahawa pada zaman akhir beberapa orang akan murtad dari iman, dengan memperhatikan kepada menggoda semangat, dan doktrin

daripada syaitan.” 1 Timothy 4:1. Syaitan akan bekerja “dengan segala kuasa dan tanda-tanda dan keajaiban dusta, dan dengan semua tipu daya daripada kezaliman.” Dan semua itu "menerima bukan cinta akan kebenaran, supaya mereka diselamatkan," akan dibiarkan menerima "perdayaan yang kuat, supaya mereka percaya kepada dusta." 2 Tesalonika 2:9-11. Apabila keadaan kefasikan ini akan dicapai, sama keputusan kehendak ikut sebagai dalam yang pertama berabad-abad.

The lebar kepelbagaian daripada kepercayaan dalam yang Protestan gereja-gereja ialah dipandang oleh ramai sebagai penentu bukti itu tidak usaha kepada selamat a terpaksa

keseragaman pernah boleh dibuat. Tetapi terdapat selama bertahun-tahun, di gereja-gereja Iman Protestan, sentimen yang kuat dan berkembang yang memihak kepada kesatuan berdasarkan perkara biasa doktrin. Untuk menjamin kesatuan sebegini, pihak perbincangan tentang subjek yang kesemuanya tidak dipersetujui—walau bagaimanapun penting mereka mungkin dari sudut pandangan Bible—mesti semestinya jadilah diketepikan.

Charles Beecher, dalam khutbah pada tahun 1846, mengisytiharkan bahawa yang kementerian daripada “yang evangelis Protestan denominasi” ialah “bukan sahaja terbentuk semua yang cara naik bawah

a luar biasa tekanan daripada
semata-mata ketakutan manusia, tetapi
mereka hidup, dan bergerak, dan
bernafas dalam keadaan sesuatu secara
radikal rasuah, dan menarik setiap jam
kepada setiap baser unsur

[445] daripada mereka alam semula jadi
kepada diam naik yang kebenaran, dan
tunduk yang lutut kepada yang kuasa
daripada murtad. Adakah bukan ini
yang cara benda pergi dengan Rom?
Adakah kita

bukan hidup dia kehidupan habis sekali lagi? Dan apa buat kita lihat cuma di hadapan? An- majlis agung lain! Konvensyen dunia! Perikatan evangelis, dan pengakuan sejagat!”—Khotbah tentang “Alkitab Sebuah Pengakuan Yang Mencukupi,” dihantar di Fort Wayne, Indiana, 22 Feb. 1846. Bila ini berlaku diperolehi, kemudian, dalam yang usaha kepada selamat lengkap keseragaman, ia kehendak jadilah sahaja a langkah kepada yang tempat peranginan kepada memaksa.

Apabila gereja-gereja terkemuka Amerika Syarikat, bersatu atas sebegitu mata daripada doktrin sebagai adalah diadakan oleh mereka dalam

biasa, hendaklah selesama-ence yang negeri kepada menguatkuasakan mereka dekri dan kepada mengekalkan mereka institusi, kemudian Protestan Amerika kehendak mempunyai terbentuk an gambar daripada yang Rom hierarki, dan yang infliction daripada awam penalti atas penentang kehendak tidak dapat dielakkan hasil.

The binatang dengan dua tanduk “menyebabkan [perintah] semua, kedua-duanya kecil dan besar, kaya dan miskin, bebas dan hamba, untuk menerima tanda dalam mereka tangan kanan, atau di dahi mereka: dan supaya tiada seorangpun boleh membeli atau menjual, kecuali dia yang mempunyai tanda itu, atau nama binatang itu, atau bilangannya

miliknya nama.” Wahyu 13:16, 17.

The ketiga kepunyaan malaikat amaran ialah: “Jika mana-mana lelaki ibadah yang binatang dan miliknya gambar, dan menerima miliknya tanda dalam miliknya dahi, atau dalam miliknya tangan, yang sama hendaklah minum daripada yang wain daripada yang kemarahan daripada Tuhan.”

"Binatang itu" disebut dalam mesej ini, yang penyembahannya dikuatkuasakan oleh yang bertanduk dua binatang, ialah yang pertama, atau seperti harimau bintang binatang dari Wahyu 13 —kepausan. "Patung kepada binatang itu" mewakili itu bentuk daripada murtad

Protestantisme yang kehendak jadilah dibangunkan bila yang Protestan

gereja-gereja hendaklah mencari yang bantuan daripada yang awam kuasa untuk yang penguatkuasaan dogma mereka. "Tanda binatang" masih kekal kepada jadinya ditakrifkan.

Selepas amaran terhadap penyembahan binatang dan patungnya nubuatan menyatakan: "Inilah mereka yang menuruti perintah daripada Tuhan, dan yang iman daripada Yesus." Sejak mereka WHO simpan milik Tuhan com- amanat adalah dengan demikian ditempatkan dalam kontras dengan mereka itu ibadah yang binatang dan miliknya gambar dan menerima miliknya tanda, ia ikut itu yang simpan- ing milik Tuhan undang-undang, pada yang satu tangan, dan yang pelanggaran,

pada yang lain-lain, [446]
kehendak buat yang perbezaan antara
yang ahli ibadah daripada Tuhan dan yang
ahli ibadah daripada yang binatang.

The istimewa ciri daripada yang
binatang, dan Oleh itu daripada
miliknya gambar, adalah melanggar
perintah Allah. Kata Daniel, tentang si
kecil tanduk, kepausan: "Dia akan
berfikir untuk mengubah masa dan
undang-undang." Daniel 7:25 , RV
Dan Paul digayakan yang sama kuasa
yang "lelaki daripada dosa,"

WHO adalah kepada mengagungkan dirinya sendiri atas Tuhan. satu nubuatan ialah a pelengkap daripada yang lain. Hanya dengan mengubah hukum Tuhan dapat ditinggikan kepausan dirinya di atas Tuhan; sesiapa yang faham akan menjaga undang-undang sebagai dengan demikian berubah akan jadilah memberi tertinggi penghormatan kepada itu kuasa oleh yang perubahan itu dibuat. Tindakan ketaatan kepada undang-undang paus akan berlaku jadilah a tanda daripada kesetiaan kepada yang paus dalam yang tempat daripada Tuhan.

Kepausan telah cuba mengubah hukum Tuhan. Yang kedua perintah,

melarang gambar ibadah, mempunyai telah jatuh daripada hukum, dan perintah keempat telah diubah sedemikian rupa membenarkan pemeliharaan hari pertama dan bukannya hari ketujuh sebagai hari Sabat. Tetapi paus mendesak, sebagai alasan untuk meninggalkan yang kedua perintah, bahawa ia tidak perlu, termasuk dalam yang pertama, dan bahawa mereka memberikan undang-undang dengan tepat seperti yang dirancang oleh Tuhan faham. ini tidak boleh jadilah yang ubah diramalkan oleh yang nabi. An perubahan yang disengajakan dan disengajakan dibentangkan: “Dia akan *berfikir* untuk berubah zaman dan undang-undang.” Perubahan dalam

perintah keempat betul-betul memenuhi yang nubuatan. Untuk ini yang sahaja pihak berkuasa dituntut ialah iaitu gereja. Di sini kuasa paus secara terbuka meletakkan dirinya di atas Tuhan.

Sedangkan penyembah Tuhan akan dibezakan secara khusus oleh penghormatan mereka terhadap perintah keempat,—kerana ini adalah tanda Kuasa kreatif-Nya dan saksi tuntutan-Nya atas penghormatan manusia. ence dan penghormatan,-the ahli ibadah daripada yang binatang kehendak jadilah terbilang dengan usaha mereka untuk meruntuhkan peringatan Pencipta, untuk meninggikan institusi daripada Rom. Ia adalah dalam bagi pihak daripada

yang Ahad itu kepausan pertama [447] menegaskan dakwaan angkuhnya (lihat Lampiran); dan pilihan pertama untuk kuasa daripada yang negeri adalah kepada memaksa yang ketaatan daripada Ahad sebagai “yang milik Tuan hari.” Tetapi yang Bible mata kepada yang ketujuh hari, dan bukan kepada yang pertama, sebagai yang milik Tuan hari. Berkata Kristus: “The Anak lelaki daripada lelaki ialah Tuan juga daripada yang Sabat.” The keempat perintah mengisytiharkan: “The ketujuh hari adalah Sabat Tuhan.” Dan oleh nabi Yesaya Tuhan menunjuk ia: “Saya suci hari.” Tandakan 2:28 ; Yesaya 58:13.

Dakwaan itu sering dikemukakan bahawa Kristus mengubah Sabat

disangkal dengan firman-Nya sendiri.
Dalam Khutbahnya di Bukit Dida
berkata: “Fikirkan bukan itu saya pagi
datang kepada memusnahkan yang
undang-undang, atau yang para nabi:
Aku datang bukan untuk
membinasakan, tetapi untuk
menggenapinya. Kerana
sesungguhnya Aku berkata kepadamu,
Sehingga langit dan bumi berlalu, satu
iota atau satu titik tidak akan berlalu
daripada yang undang-undang,
sehingga semua jadilah dipenuhi.
sesiapa sahaja Oleh itu hendaklah
rehat

satu daripada ini paling kurang perintah, dan hendaklah mengajar lelaki jadi, dia hendaklah jadilah dipanggil yang paling kurang dalam yang kerajaan daripada syurga: tetapi sesiapa sahaja hendaklah lakukan dan ajar mereka, mereka akan disebut besar dalam kerajaan syurga,”
Matthew 5:17-19.

Ia ialah a fakta secara amnya mengaku oleh Protestan itu yang kitab suci tidak memberi kuasa untuk menukar Sabat. Ini adalah jelas dinyatakan dalam penerbitan yang dikeluarkan oleh American Tract Society dan Kesatuan Sekolah Ahad Amerika. Salah satu karya ini mengakui “yang lengkap senyap

daripada yang Baru Wasiat jadi jauh sebagai mana-mana eksplisit perintah untuk hari Sabat [Ahad, hari pertama dalam minggu] atau peraturan yang pasti untuk pematuhannya adalah berkenaan.”—George Elliott, *The Kekal Sabat*, muka surat 184.

Seorang lagi berkata: “Sehingga masa kematian Kristus, tiada perubahan telah dibuat pada hari itu;” dan, “setakat rekod menunjukkan, mereka [para rasul] tidak... memberikan apa-apa perintah yang jelas menyuruh meninggalkan Sabat hari ketujuh, dan pemeliharannya pada hari pertama dalam seminggu.”—AE Waffle, *The Lord's Day*, muka surat 186-188.

Rom Katolik mengakui itu yang ubah

daripada yang Sabat telah dibuat oleh gereja mereka, dan mengisytiharkan bahawa Protestan dengan memerhati [448] yang Ahad adalah mengenali dia kuasa. Dalam yang *Katolik Katekismus*

Agama Kristian, sebagai jawapan kepada soalan mengenai hari yang akan berlaku diperhatikan dalam ketaatan kepada yang keempat perintah, ini kenyataan ialah dibuat: “Semasa yang tua undang-undang, Sabtu adalah yang hari disucikan; tetapi *yang gereja*, disuruh oleh Yesus Kristus, dan diarahkan oleh yang semangat daripada Tuhan, mempunyai digantikan Ahad untuk Sabtu; jadi sekarang kita menyucikan yang pertama, bukan hari ketujuh. Ahad

bermakna, dan sekarang adalah, hari itu Tuan."

Sebagai yang tanda daripada yang pihak berkuasa daripada yang Katolik Gereja, papist penulis memetik "yang sangat bertindak daripada berubah yang Sabat ke dalam Ahad, yang Bantahan- seluar membenarkan;... kerana dengan menjaga hari Ahad, mereka mengakui gereja kuasa kepada ditahbiskan kenduri, dan kepada perintah mereka bawah dosa."— Henry Tuberville, *An ringkasan daripada yang Kristian Doktrin*, muka surat

58. Maka apakah perubahan Sabat, tetapi tanda, atau tanda, daripada yang pihak berkuasa daripada yang Rom Gereja—"the tanda daripada yang

binatang”?

The Rom Gereja mempunyai bukan dilepaskan dia tuntutan kepada ketuanan; dan apabila dunia dan gereja-gereja Protestan menerima sabat daripada dia mencipta, sementara mereka menolak yang Bible Sabat, mereka secara maya

akui andaian ini. Mereka mungkin menuntut kuasa tradisi dan Bapa untuk perubahan; tetapi dengan berbuat demikian mereka mengabaikan sangat prinsip yang memisahkan mereka daripada Rom—itu “yang Bible, dan Alkitab sahaja, adalah agama Protestan.” Papist boleh lihat itu mereka adalah menipu diri mereka sendiri, dengan rela hati penutup mereka mata kepada yang fakta dalam yang kes. Sebagai yang pergerakan untuk Ahad penguatkuasaan mendapat nikmat, dia bergembira, berasa yakin bahawa ia akhirnya akan membawa yang keseluruhan Protestan dunia bawah yang sependuk daripada Rom.

Romanis mengisytiharkan bahawa

"pemeliharaan hari Ahad oleh Protes-
seluar pendek ialah an penghormatan
mereka bayar, dalam dendam daripada
diri mereka sendiri, kepada yang pihak
berkuasa daripada Gereja
[Katolik]."—Mgr. Segur, *Cakap Biasa
Mengenai Protes-
tanisme hari ini*,
muka surat 213. The penguatkuasaan
menjaga hari Ahad di pihak gereja
Protestan adalah penguatkuasaan
ibadah daripada yang
kepausan—daripada yang binatang.
Itu WHO, persefahaman yang tuntutan
[449] daripada yang keempat perintah,
pilih kepada memerhati yang salah
sebaliknya daripada Sabat yang benar
dengan itu memberi penghormatan
kepada kuasa yang melaluinya
bersendirian ia ialah diperintahkan.

Tetapi dalam yang sangat bertindak daripada penguatkuasaan a keagamaan tugas oleh kuasa sekular, gereja-gereja sendiri akan membentuk umur kepada binatang; justeru penguatkuasaan Sundaykeeping di Bersatu negeri akan jadilah an penguatkuasaan daripada yang ibadah daripada yang binatang dan miliknya gambar.

Tetapi orang Kristian dari generasi yang lalu memerhatikan hari Ahad, andaikan- bahawa dengan berbuat demikian mereka memelihara Sabat Alkitab; dan di sana kini adalah orang Kristian sejati di setiap gereja, tidak terkecuali orang Rom Perjamuan Katolik, yang dengan jujur percaya bahawa Ahad adalah hari Sab- mandi perlantikan ilahi. Allah menerima

keikhlasan tujuan mereka dan ketulusan mereka di hadapan-Nya. Tetapi apabila pemeliharaan hari Ahad hendaklah dikuatkuasakan oleh undang-undang, dan dunia akan dicerahkan kewajiban Sabat yang benar, maka sesiapa yang melanggarnya perintah Tuhan, untuk mematuhi perintah yang tidak mempunyai kuasa yang lebih tinggi daripada Rom, dengan itu akan memuliakan kepausan melebihi Tuhan. Dia gaji- penghormatan kepada Rom dan kepada kuasa yang menguatkuasakan institusi itu ditahbiskan oleh Rom. Dia menyembah binatang dan patungnya. Sebagai manusia kemudiannya menolak institusi yang telah

dinyatakan oleh Tuhan sebagai tanda kekuasaan-Nya, dan sebagai gantinya menghormati apa yang telah dipilih oleh Roma sebagai tanda ketuanannya, mereka dengan itu akan menerima tanda kesetiaan kepada Rom—"tanda binatang itu." Dan ia tidak sehingga isu ialah dengan demikian secara terang-terangan ditetapkan sebelum ini yang orang, dan mereka adalah dibawa kepada

memilih antara perintah Allah dan perintah daripada lelaki, itu mereka WHO teruskan dalam pelanggaran kehendak menerima “yang tanda daripada yang binatang.”

The paling takut mengancam pernah ditunjukkan kepada manusia ialah con-tercemar dalam yang ketiga kepunyaan malaikat mesej. Itu mesti jadilah a dahsyat dosa yang menyeru kemurkaan Allah yang tidak bercampur dengan rahmat. Lelaki tidak ditinggalkan dalam kegelapan mengenai perkara penting ini; amaran itu terhadap dosa ini akan diberikan kepada dunia sebelum melawat milik Tuhan penghakiman, itu semua boleh tahu kenapa mereka adalah kepada

jadilah dikenakan,
dan mempunyai peluang kepada
melarikan diri mereka. Nubuatan
mengisytiharkan itu yang [450]
malaikat pertama akan buat
pengumumannya kepada “setiap bangsa,
dan saudara mara, dan lidah, dan orang.”
The amaran daripada yang malaikat
ketiga,
yang borong a bahagian daripada yang
sama tiga kali ganda mesej, ialah
kepada jadilah tidak kurang meluas. Ia
ialah diwakili dalam yang nubuatan
sebagai menjadi diisytiharkan dengan
a kuat suara, oleh an malaikat terbang
dalam yang tengah daripada syurga;
dan ia kehendak perintah yang
perhatian daripada yang dunia.

Dalam yang isu daripada yang

pertandingan semua Kristian kehendak
jadilah dibahagikan ke dalam dua
golongan besar—mereka yang
mematuhi perintah Tuhan dan iman
kepada Yesus, dan mereka yang
menyembah binatang dan patungnya
dan menerima tandanya. Walaupun
gereja dan negara akan menyatukan
mereka kuasa kepada memaksa
"semua, kedua-duanya kecil dan hebat,
kaya raya dan miskin, percuma dan
ikatan" (Wahyu 13:16), untuk
menerima "tanda binatang itu," namun
umat Tuhan tidak akan menerimanya.
Nabi Patmos melihat "mereka yang
telah mendapat kemenangan atas
binatang itu dan atas patungnya, dan
habis miliknya tanda, dan habis yang
nombor daripada miliknya nama,

berdiri pada yang laut kaca,
mempunyai kecapi Tuhan” dan
menyanyikan lagu Musa dan yang
kambing. Wahyu 15:2, 3.

Bab 26 — A Kerja daripada Pembaharuan

Kerja pembaharuan Sabat yang akan dicapai pada hari-hari terakhir dinubuatkan dalam nubuat Yesaya: “Beginilah firman Tuhan: Jagalah kamu menghakimi, dan melakukan keadilan: sebab keselamatanKu sudah dekat datang, dan Aku kebenaran untuk dizahirkan. Berbahagialah orang yang melakukan ini, dan anak manusia yang berpegang padanya; yang memelihara Sabat daripada mencemarkan ia, dan menjaga

miliknya tangan daripada melakukan mana-mana jahat.” “The anak lelaki daripada orang asing, yang bergabung dengan Tuhan, untuk melayani Dia, dan kepada mengasihi nama Tuhan, menjadi hamba-hamba-Nya, setiap orang yang memelihara hari Sabat daripada mencemarkannya, dan memegang perjanjian-Ku; malah mereka akan Kubawa ke gunung-Ku yang kudus, dan membuat mereka bersukacita di dalam-Ku rumah daripada solat.” Yesaya 56:1, 2, 6, 7.

Kata-kata ini berlaku dalam zaman Kristian, seperti yang ditunjukkan oleh konteks: “The Tuan Tuhan yang berkumpul yang orang buangan daripada Israel berkata, Namun kehendak Aku mengumpulkan orang

lain kepadanya, selain mereka yang dikumpulkan kepadanya." Ayat 8. Di sini dibayangkan perhimpunan orang bukan Yahudi oleh injil. Dan bagi mereka yang kemudian menghormati hari Sabat, suatu berkat dilafazkan.

Demikian kewajiban perintah keempat melewati penyaliban, kebangkitan, dan kenaikan Kristus, hingga masa apabila hamba-hamba-Nya harus memberitakan berita itu kepada semua bangsa daripada gembira perkhabaran.

[452] Tuhan memerintahkan melalui nabi yang sama: "Ikatlah kesaksian-mony, meteraikan hukum di antara murid-murid-Ku." Yesaya 8:16.

Meterai daripada Hukum Tuhan terdapat dalam perintah keempat. Ini sahaja, daripada semua yang sepuluh,

membawa kepada pandangan kedua-duanya yang nama dan yang tajuk daripada yang Pemberi undang-undang. Ia mengisytiharkan Dia kepada jadilah yang Pencipta daripada yang syurga dan yang bumi, dan dengan itu menunjukkan tuntutan-Nya untuk menghormati dan menyembah di atas semua yang lain. Ketepikan daripada ini ajaran, di sana ialah tiada apa dalam yang Dekalog kepada tunjuk dengan kuasanya undang-undang itu diberikan. Apabila hari Sabat ditukar oleh yang paus kuasa, yang meterai adalah diambil daripada yang undang-undang. The murid-murid Yesus dipanggil untuk memulihkannya dengan meninggikan Sabat perintah keempat kepada

kedudukan yang sah sebagai Pencipta
peringatan dan yang tanda daripada
miliknya pihak berkuasa.

384

“Kepada yang undang-undang dan kepada yang kesaksian.” manakala bercanggah doktrin dan teori-teori berlimpah, hukum Tuhan adalah satu-satunya peraturan yang tidak tersilap yang mana semua pendapat, doktrin, dan teori akan diuji. Berkata nabi: “Jika mereka tidak bercakap menurut perkataan ini, itu adalah kerana di sana ialah tidak ringan dalam mereka.” Ayat 20.

sekali lagi, yang perintah ialah diberikan: “Menangislah dengan kuat, ganti tidak, lif naik awak suara suka a sangkakala, dan tunjuk saya orang ramai mereka pelanggaran, dan yang rumah daripada Yakub mereka dosa.” Ia ialah bukan yang jahat dunia, tetapi

mereka siapa yang Tuan menunjuk sebagai “saya orang,” itu adalah kepada jadilah ditegur untuk mereka pelanggaran. Dia mengisytiharkan selanjutnya: “Namun mereka mencari saya setiap hari, dan suka mengetahui jalan-Ku, seperti bangsa yang melakukan kebenaran, dan tidak meninggalkan ketetapan Tuhan mereka.” Yesaya 58:1, 2. Di sini dibawa untuk melihat kelas yang menganggap diri mereka benar dan kelihatan untuk menunjukkan minat yang besar dalam perkhidmatan Tuhan; tetapi yang tegas dan teguran khusyuk Pencari hati membuktikan mereka sedang menginjak-injak atas yang ilahi ajaran.

The nabi dengan demikian mata

keluar yang ordinar yang mempunyai telah untuk- saken: "Engkau akan meninggikan asas-asas banyak generasi; dan awak hendaklah jadilah dipanggil, The pembaiki daripada yang pelanggaran, The pemulih daripada jalan untuk didiami. Jika engkau berpaling dari Sabat, dari [453] melakukan awak kesenangan pada saya suci hari; dan panggilan yang Sabat a menggembirakan, yang suci daripada yang Tuan, terhormat; dan hendaklah penghormatan dia, bukan melakukan awak sendiri cara, mahupun mencari awak sendiri keseronokan, mahupun bercakap awak sendiri kata-kata: maka engkau akan bergembira dalam Tuhan." Ayat 12-14. Nubuat ini juga

berlaku pada zaman kita. Pelanggaran itu dibuat dalam hukum Tuhan apabila hari Sabat diubah oleh kuasa Rom. Tetapi masanya telah tiba untuk institusi ilahi itu dipulihkan. The pelanggaran ialah kepada jadilah dibaiki dan yang asas daripada ramai generasi kepada jadilah dinaikkan naik.

Dikuduskan oleh rehat dan berkat Pencipta, hari Sabat itu disimpan oleh Adam dalam miliknya tidak bersalah dalam suci Eden; oleh Adam, jatuh belum lagi bertaubat, ketika dia diusir dari hartanya yang bahagia. Ia disimpan oleh semua yang patriark, daripada Abel kepada soleh Nuh, kepada Ibrahim, kepada Yakub. Apabila umat pilihan berada dalam

perhambaan di Mesir, ramai, di yang
tengah daripada berlaku penyembahan
berhala, hilang mereka pengetahuan
daripada milik Tuhan undang-undang;
tetapi apabila Tuhan membebaskan
Israel, Dia mengumumkan
hukum-Nya dengan dahsyat
keagungan kepada orang banyak yang
berhimpun, supaya mereka
mengetahui kehendak-Nya dan rasa
takut dan patuh Dia selamanya.

daripada itu hari kepada yang hadir yang pengetahuan daripada milik Tuhan undang-undang mempunyai telah terpelihara dalam yang bumi, dan yang Sabat daripada yang keempat perintah mempunyai telah disimpan. Walaupun “lelaki dosa” telah berjaya dalam memijak bawah kaki milik Tuhan suci hari, belum lagi malah dalam yang tempoh daripada miliknya ketuanan di sana adalah, tersembunyi dalam rahsia tempat, setia jiwa-jiwa WHO dibayar ia penghormatan. Sejak yang reformasi, di sana mempunyai telah beberapa dalam setiap generasi kepada mengekalkan itu ketaatan. Padahal selalunya dalam yang tengah daripada celaan dan penganiayaan, a

tetap kesaksian mempunyai telah ditanggung kepada yang keabadian daripada yang undang-undang daripada Tuhan dan yang suci kewajiban daripada yang ciptaan Sabat. Ini kebenaran, sebagai dibentangkan dalam Wahyu 14 dalam sambungan dengan “yang kekal abadi Injil,” kehendak membezakan yang gereja daripada Kristus di yang [454] masa daripada miliknya muncul. Untuk sebagai yang hasil daripada yang tiga kali ganda mesej ia diumumkan: “Inilah mereka yang memelihara perintah-perintah Tuhan, dan yang iman daripada Yesus.” Dan ini mesej ialah yang terakhir kepada jadilah diberi sebelum ini kedatangan Tuhan. Sejurus selepas

pengisytiharannya yang Anak lelaki daripada lelaki ialah dilihat oleh yang nabi, datang dalam kemuliaan kepada menuai yang menuai daripada yang bumi.

Itu WHO menerima yang ringan berkenaan yang tempat perlindungan dan yang tidak berubah daripada yang undang-undang daripada Tuhan adalah diisi dengan kegembiraan dan tertanya-tanya sebagai mereka melihat keindahan dan keharmonian sistem kebenaran yang dibuka kepada mereka persefahaman. mereka dikehendaki itu yang ringan yang muncul kepada mereka yang begitu berharga dapat diberikan kepada semua orang Kristian; dan mereka boleh bukan tetapi percaya itu ia akan jadilah

dengan gembira diterima. Tetapi kebenaran yang akan meletakkan mereka berbeza dengan dunia tidak dialu-alukan kepada ramai yang mengaku sebagai pengikut Kristus. Ketaatan kepada keempat perintah diperlukan a pengorbanan daripada yang yang majoriti melukis belakang.

Semasa tuntutan-tuntutan mengenai Sabat dikemukakan, ramai yang beralasan dari sudut pandangan duniawi. Mereka berkata: “Kami sentiasa menyimpan Ahad, nenek moyang kita memeliharanya, dan ramai orang yang baik dan soleh telah meninggal dunia gembira sambil menyimpannya. Jika mereka betul, begitu juga kita. Penyimpanan daripada ini baru Sabat akan melontar

kami keluar daripada keharmonian dengan yang dunia, dan kita tidak akan mempunyai pengaruh ke atas mereka. Apa yang boleh syarikat kecil memelihara harapan hari ketujuh untuk dicapai terhadap seluruh dunia WHO adalah menyimpan Ahad?" Ia adalah oleh serupa hujah itu yang Yahudi berusaha untuk membenarkan penolakan mereka terhadap Kristus. Bapa mereka telah telah diterima daripada Tuhan dalam mempersembahkan yang berkorban persembahan, dan kenapa boleh bukan yang kanak-kanak cari keselamatan dalam mengejar yang sama kursus?

Jadi, dalam yang masa daripada Luther, papists beralasan itu benar Kristian telah meninggal dunia dalam yang Katolik iman, dan Oleh itu itu agama adalah mencukupi untuk keselamatan. Penaakulan sedemikian akan membuktikan penghalang yang berkesan kepada semua kemajuan dalam keagamaan iman atau berlatih.

banyak didesak itu menjaga hari Ahad telah telah an ditubuhkan doktrin dan kebiasaan gereja yang meluas selama berabad-abad. Terhadap [455] ini hujah ia adalah ditunjukkan itu yang Sabat dan itu ketaatan

adalah lebih kuno dan meluas, malah sebagai tua sebagai yang dunia sendiri, dan menanggung izin malaikat dan

Tuhan. Apabila asas-asas bumi diletakkan, apabila bintang-bintang pagi bernyanyi bersama-sama, dan semua yang anak lelaki daripada Tuhan jerit untuk kegembiraan, kemudian adalah diletakkan yang asas Sabat. Ayub 38:6, 7 ; Kejadian 2:1-3. Bolehlah institusi ini menuntut penghormatan kami; ia tidak ditetapkan oleh manusia kuasa dan tidak bergantung pada tradisi manusia; ia ditubuhkan oleh yang kuno daripada hari-hari dan diperintahkan oleh miliknya abadi perkataan.

Sebagai yang perhatian daripada yang orang ramai adalah dipanggil kepada yang subjek daripada Sabat pembaharuan, popular menteri sesat yang perkataan daripada Tuhan,

meletakkan sebegitu tafsiran atas kesaksiannya seperti yang paling baik diam bertanya fikiran. Dan orang-orang yang tidak menyelidiki Kitab Suci untuk diri mereka sendiri berpuas hati untuk menerima kesimpulan yang sesuai dengan mereka keinginan. Oleh hujah, kepalsuan, yang tradisi daripada yang bapa-bapa, dan yang pihak berkuasa daripada yang gereja, ramai diusahakan kepada menggulingkan yang kebenaran. Para penyokongnya telah didorong ke Alkitab mereka untuk mempertahankan kesahihannya daripada perintah keempat. Lelaki yang rendah hati, berbekalkan perkataan daripada kebenaran bersendirian, bertahan yang serangan

daripada lelaki daripada pembelajaran, WHO, dengan terkejut dan marah, mendapati kepandaian mereka yang fasih tidak berdaya melawan penalaran yang mudah dan terus terang dari lelaki yang mahir yang kitab suci sebaliknya daripada dalam yang kehalusan daripada yang sekolah-sekolah.

Dengan ketiadaan kesaksian Alkitab yang memihak kepada mereka, ramai yang kegigihan yang tidak jemu didesak-melupakan bagaimana alasan yang sama telah digunakan untuk menentang Kristus dan para rasul-Nya: “Mengapa tidak orang besar kita faham soalan Sabat ini? Tetapi sedikit yang percaya seperti yang anda lakukan. Tidak mungkin

anda betul dan semua lelaki
pembelajaran dalam yang dunia
adalah salah.”

Kepada menyangkal sebegitu hujah
ia adalah perlu sahaja kepada memetik
yang ajaran daripada yang kitab suci
dan yang sejarah daripada yang milik
Tuan urusan jual beli dengan miliknya
orang dalam semua peringkat umur.
Tuhan bekerja melalui mereka yang
mendengar dan mentaati-Nya [456] suara,
mereka WHO kehendak, jika perlukan
menjadi, bercakap tak sedap kebenaran,
mereka

yang tidak takut untuk menegur dosa-dosa popular. Sebab mengapa Dia berbuat demikian bukan lebih kerap pilih lelaki daripada pembelajaran dan tinggi kedudukan kepada memimpin keluar dalam gerakan reformasi ialah mereka percaya kepada akidah, teori, dan sistem teologi, dan merasa tidak perlu diajar tentang Tuhan. Sahaja mereka WHO mempunyai a peribadi sambungan dengan yang Sumber daripada kebijaksanaan dapat memahami atau menerangkan Kitab Suci. Lelaki yang mempunyai sedikit pembelajaran sekolah kadangkala dipanggil untuk mengisytiharkan kebenaran, bukan kerana mereka

adalah tidak belajar, tetapi kerana mereka adalah bukan juga berdikari kepada jadinya diajar daripada Tuhan. mereka belajar dalam yang sekolah daripada Kristus, dan mereka merendahkan diri dan ketaatan buat mereka hebat. Dalam melakukan kepada mereka pengetahuan tentang kebenaran-Nya, Allah memuliakan mereka, dalam perbandingan dengan yang duniawi penghormatan dan manusia kehebatan tenggelam ke dalam tidak penting.

Majoriti Adventist menolak kebenaran mengenai tempat perlindungan dan yang undang-undang daripada Tuhan, dan ramai juga berlepas diri mereka iman dalam gerakan kedatangan dan menerima

pakai pandangan yang tidak kukuh dan bercanggah nubuatan yang digunakan untuk pekerjaan itu. Ada yang dibawa masuk kesilapan berulang kali menetapkan pada masa yang pasti untuk datang Kristus. Cahaya yang kini bersinar pada subjek tempat kudus sepatutnya menunjukkan kepada mereka bahawa tiada tempoh kenabian yang berlanjutan kepada yang kedua kedatangan; itu yang tepat masa daripada ini kedatangan ialah bukan diramalkan. Tetapi, berpaling dari cahaya, mereka terus menetapkan masa demi masa untuk yang Tuan kepada datang, dan sebagai selalunya mereka adalah kecewa.

Apabila gereja Tesalonika menerima pandangan yang salah, cening yang

datang daripada Kristus, yang rasul Paul dinasihatkan mereka kepada ujian harapan dan jangkauan mereka dengan teliti oleh firman Tuhan. Dia memetik mereka kepada nubuatan yang mendedahkan peristiwa yang akan berlaku sebelum Kristus akan datang, dan menunjukkan bahawa mereka tidak mempunyai alasan untuk mengharapkan Dia masuk hari mereka. “Jangan biarkan orang menipu kamu dengan cara apa pun” (2 Tesalonika 2:3), adalah miliknya perkataan daripada amaran.

Sepatutnya mereka memanjakan diri jangkauan

[457] yang tidak dibenarkan oleh Kitab Suci, mereka akan dibawa kepada a tindakan yang salah; kekecewaan akan

mendedahkan mereka kepada
cemuhan daripada orang kafir, dan
mereka akan jadinya dalam bahaya
daripada mengalah kepada
keputusasaan dan akan tergoda untuk
meragui kebenaran yang penting untuk
mereka keselamatan. The rasul teguran
kepada yang Tesalonika mengandungi
pelajaran penting bagi mereka yang
hidup pada zaman akhir. Ramai
Adventist telah merasakan bahawa
melainkan mereka dapat memperbaiki
iman mereka a pasti masa untuk yang
milik Tuan datang, mereka boleh
bukan jadinya bersungguh-sungguh
dan

rajin membuat kerja persiapan. Tetapi seperti harapan mereka lagi dan sekali lagi teruja, hanya untuk dihancurkan, iman mereka menerima kejutan itu ia menjadi hampir-hampir mustahil untuk mereka kepada jadilah kagum oleh yang hebat kebenaran daripada nubuatan.

Berkhotbah tentang masa yang pasti untuk penghakiman, dalam pemberian daripada mesej pertama, telah diperintahkan oleh Tuhan. Pengiraan bagi kenabian tempoh pada yang itu mesej adalah berasaskan, meletakkan yang dekat daripada yang 2300 hari dalam yang musim luruh daripada 1844, berdiri tanpa impeachment. The berulang usaha kepada cari baru tarikh

untuk yang permulaan dan dekat tempoh kenabian, dan alasan yang tidak munasabah yang diperlukan untuk mengekalkan kedudukan ini, bukan sahaja membawa minda jauh dari masa kini kebenaran, tetapi menghina segala usaha untuk menjelaskan nubuatan. Lebih kerap masa yang pasti ditetapkan untuk kedatangan kedua, dan lebih meluas ia diajar, lebih baik ia sesuai dengan tujuan Syaitan. Selepas masa berlalu, dia menimbulkan cemuhan dan penghinaan terhadapnya penyokong, dan dengan itu mencela gerakan kedatangan besar daripada 1843 dan 1844. Itu WHO berterusan dalam ini ralat kehendak di terakhir menetapkan atas tarikh yang terlalu jauh pada masa

hadapan untuk kedatangan Kristus. Dengan itu mereka akan dibawa untuk berehat dalam keamanan palsu, dan ramai yang tidak akan tertipu sehingga ia ialah juga lewat.

The sejarah daripada kuno Israel ialah a menarik perhatian ilustrasi daripada yang lalu pengalaman badan Adventist. Tuhan memimpin umat-Nya dalam kedatangan pergerakan, bahkan ketika Dia memimpin bani Israel dari Mesir. Dalam kekecewaan besar iman mereka diuji seperti yang dialami oleh mereka Ibrani di yang merah Laut. Telah mereka masih dipercayai kepada yang membimbing tangan yang telah bersama mereka dalam pengalaman masa lalu mereka, mereka

akan melakukannya [458] dilihat yang keselamatan daripada Tuhan. Jika semua WHO telah bekerja keras bersatu padu dalam yang kerja pada tahun 1844, telah menerima mesej malaikat ketiga dan mengisytiharkannya kuasa Roh Kudus, Tuhan akan bekerja dengan hebat dengan usaha mereka. Banjir cahaya akan dipancarkan yang dunia. tahun lalu yang penduduk daripada yang bumi akan mempunyai telah diberi amaran, yang penutup kerja selesai, dan Kristus akan mempunyai datang untuk yang penebusan daripada miliknya orang ramai.

Ia adalah bukan yang kehendak daripada Tuhan itu Israel sepatutnya merayau empat puluh tahun di padang

gurun; Dia berhasrat untuk memimpin mereka terus ke negeri Kanaan dan menubuhkan mereka di sana, a suci, gembira orang ramai. Tetapi “mereka boleh bukan masuk dalam kerana daripada ketidakpercayaan.” Ibrani 3:19. Kerana daripada mereka tergelincir ke belakang dan murtad mereka binasa dalam yang padang pasir, dan yang lain

adalah dinaikkan naik kepada masuk yang Dijanjikan Tanah. Dalam suka cara, ia adalah bukan kehendak Tuhan bahawa kedatangan Kristus harus ditangguhkan begitu lama dan miliknya orang ramai sepatutnya kekal jadi ramai tahun dalam ini dunia daripada dosa dan kesedihan. Tetapi ketidakpercayaan terpisah mereka daripada Tuhan. Sebagai mereka menolak kepada melakukan pekerjaan yang telah Dia tetapkan kepada mereka, yang lain telah dibangkitkan untuk mengisytiharkan mesej. Dalam belas kasihan kepada dunia, Yesus menunda-Nya datang, itu orang berdosa mungkin mempunyai an peluang kepada dengar yang amaran

dan cari dalam Dia a tempat perlindungan sebelum ini yang kemarahan daripada Tuhan hendaklah jadilah dituangkan keluar.

Sekarang sebagai dalam bekas umur, yang pembentangan daripada a kebenaran itu menegur dosa dan kesilapan zaman akan menimbulkan pertentangan. “Semua orang yang berbuat jahat membenci terang, tidak datang kepada terang, supaya hendaklah ditegur perbuatannya.” Yohanes 3:20. Sebagai lelaki melihat bahawa mereka tidak dapat mengekalkan kedudukan mereka berdasarkan Kitab Suci, ramai yang memutuskan untuk mengekalkannya pada semua bahaya, dan dengan semangat jahat mereka menyerang

watak dan motif daripada mereka WHO berdiri dalam pertahanan daripada tidak popular kebenaran. Ia adalah dasar yang sama yang telah dilaksanakan di semua peringkat umur. Elia adalah diisytiharkan kepada jadilah a pengacau dalam Israel, Yeremia a pengkhianat, Paul a pencemar daripada yang kuil. daripada itu hari kepada ini, mereka WHO [459] akan jadilah setia kepada kebenaran mempunyai telah dikecam sebagai menghasut, sesat, atau skismatik. beramai-ramai WHO adalah juga tidak percaya kepada terima yang pasti perkataan daripada nubuatan kehendak menerima dengan tidak dipersoalkan kepercayaan an tuduhan terhadap mereka WHO berani

kepada tegur bergaya dosa. ini semangat kehendak meningkat lebih dan lebih. Dan yang Bible secara terang-terangan mengajar itu a masa ialah menghampiri bila yang undang-undang daripada yang negeri kehendak jadi konflik dengan yang undang-undang daripada Tuhan itu sesiapa sahaja akan patuh semua yang ilahi ajaran mesti berani celaan dan hukuman sebagai an penjahat. Dalam pandangan daripada ini, apakah tugas utusan kebenaran? Hendaklah dia membuat kesimpulan itu yang kebenaran sepatutnya bukan kepada jadilah dibentangkan, sejak selalunya satu-satunya kesannya ialah membangkitkan lelaki untuk mengelak atau menentang tuntutanannya? Tidak;

dia mempunyai tidak lebih sebab untuk penahanan yang kesaksian daripada milik Tuhan perkataan, kerana ia mengujakan pembangkang, daripada telah lebih awal Pembaharu. The pengakuan daripada iman dibuat oleh orang suci dan syuhada adalah direkodkan untuk yang faedah daripada berjaya generasi. Itu hidup contoh daripada kesucian dan tabah integriti mempunyai datang turun kepada memberi inspirasi keberanian dalam mereka yang kini dipanggil untuk berdiri sebagai saksi bagi Tuhan. Mereka menerima rahmat dan kebenaran, bukan untuk diri mereka sendiri, tetapi melalui mereka, pengetahuan daripada Tuhan mungkin memberi pencerahan Bumi.

Mempunyai Tuhan diberi cahaya
kepada

miliknya hamba dalam ini generasi?
Kemudian mereka sepatutnya biarkan
ia bersinar seterusnya kepada yang
dunia.

Pada zaman dahulu yang Tuan
diisytiharkan kepada satu WHO
bercakap dalam namanya nama: "The
kaum Israel tidak akan mendengarkan
engkau; kerana mereka tidak akan
mendengar-ken kepada Saya." Namun
begitu Dia bersabda: "Engkau
hendaklah bercakap saya perkataan
kepada mereka, sama ada mereka
mendengar atau tidak." Yehezkiel 3:7 ;
2:7. Kepada hamba Allah ketika ini
adalah perintah ditunjukkan: "Lif naik
awak suara suka a sangkakala, dan
tunjuk saya orang ramai mereka

pelanggaran, dan yang rumah daripada Yakub mereka dosa.”

Setakat peluang dia, semua orang yang telah menerima cahaya kebenaran berada di bawah tanggungjawab yang sama yang serius dan menakutkan seperti nabi Israel, yang kepadanya firman Tuhan datang, berkata: "Anak lelaki daripada lelaki, saya mempunyai ditetapkan awak a penjaga kepada yang rumah daripada Israel; oleh itu engkau harus mendengar firman dari mulut-Ku, dan memberi amaran [460] mereka daripada saya. Bila saya katakan kepada yang jahat, O jahat lelaki, awak hendaklah pasti mati; jika awak dost bukan bercakap kepada memberi amaran yang jahat daripada miliknya

cara, itu jahat lelaki hendaklah mati dalam miliknya kemungkaran; tetapi miliknya darah kehendak saya memerlukan di awak tangan. Namun begitu, jika awak memberi amaran yang jahat daripada miliknya cara kepada pusing daripada ia; jika dia buat bukan pusing daripada cara dia, dia hendaklah mati dalam miliknya kemungkaran; tetapi awak tergesa-gesa dihantar awak jiwa.”

Yehezkiel 33:7-9.

The hebat halangan kedua-duanya kepada yang penerimaan dan kepada yang pengisytiharan kebenaran adalah hakikat bahawa ia melibatkan kesulitan dan celaan. ini adalah satu-satunya hujah menentang kebenaran yang dimiliki oleh

penyokongnya tidak pernah telah mampu kepada menyangkal. Tetapi ini tidak bukan menghalang yang benar pengikut Kristus. Mereka ini tidak menunggu kebenaran menjadi popular. Menjadi yakin akan tugas mereka, mereka dengan sengaja menerima salib, dengan rasul Paulus mengira bahawa “kesengsaraan ringan kita, yang hanya untuk a seketika, bekerja untuk kita berat yang jauh lebih besar dan kekal kemuliaan;” dengan satu daripada tua, “menghargai yang celaan daripada Kristus lebih besar kekayaan daripada harta di Mesir.” 2 Korintus 4:17 ; Ibrani 11:26.

Apa-apa sahajalah mungkin jadilah mereka profesion, ia ialah sahaja mereka WHO adalah dunia pelayan di

hati yang bertindak berdasarkan dasar dan bukannya prinsip dalam agama perkara. Kita harus memilih yang betul kerana ia betul, dan pergi akibatnya dengan Tuhan. Kepada lelaki yang berprinsip, beriman, dan berani, yang dunia terhutang budi atas pembaharuan besarnya. Oleh lelaki sebegitu karya pembaharuan untuk ini masa mesti jadilah dibawa ke hadapan.

Beginilah firman Tuhan:
“Dengarkanlah kepada-Ku, hai kamu yang mengetahui kebenaran—ness, orang yang di dalam hatinya terdapat hukum-Ku; janganlah kamu takut kepada celaan terhadap manusia, dan janganlah kamu takut akan cercaan mereka. Kerana rama-rama akan makan mereka seperti pakaian, dan ulat akan memakannya seperti bulu: tetapi saya kebenaran hendaklah jadilah selamanya, dan saya keselamatan daripada generasi kepada generasi.” Yesaya 51:7, 8.

Bab 27 — Moden Kebangkitan

Di mana sahaja firman Tuhan telah diberitakan dengan setia, hasilnya telah mengikuti yang membuktikan asal usul ilahinya. Roh Tuhan ditemani yang mesej daripada miliknya hamba, dan yang perkataan adalah dengan kuasa. pendosa terasa mereka hati nurani dipercepatkan. The “cahaya yang menerangi setiap orang yang datang ke dunia” menerangi rahsia itu bilik-bilik jiwa mereka, dan perkara-perkara gelap yang tersembunyi adalah dizahirkan.

Keyakinan yang mendalam menguasai pikiran mereka dan hati. Mereka yakin akan dosa dan kebenaran dan tentang penghakiman kepada datang. mereka telah a rasa daripada yang kebenaran daripada Yehuwa dan terasa yang terror daripada muncul, dalam mereka rasa bersalah dan najis, sebelum ini Pencari hati. Dalam kesedihan mereka berseru: "Siapakah yang akan menyelamatkan saya dari badan kematian ini?" Sebagai salib Kalvari, dengan pengorbanannya yang tidak terhingga untuk dosa manusia, telah dinyatakan, mereka melihat itu tiada apa tetapi yang merit daripada Kristus boleh memadai kepada menebus dosa untuk mereka pelanggaran; ini sahaja yang dapat mendamaikan manusia

dengan Tuhan. Dengan iman dan merendah diri mereka diterima yang kambing daripada Tuhan, itu mengambil jauh yang dosa dunia. Melalui darah Yesus mereka mendapat “pengampunan dosa itu adalah lalu.”

Jiwa-jiwa ini menghasilkan buah yang sesuai untuk pertobatan. Mereka menjadi- hidup dan dibaptiskan, dan bangkit untuk berjalan dalam kehidupan yang baru—baru makhluk dalam Kristus Yesus; bukan kepada fesyen diri mereka sendiri Menurut kepada yang bekas nafsu, tetapi oleh yang iman daripada yang Anak lelaki daripada Tuhan kepada ikut dalam miliknya [462] langkah-langkah, kepada merenung miliknya watak, dan kepada menyucikan

diri mereka sendiri malah sebagai Dia ialah tulen. The benda mereka sekali dibenci mereka sekarang disayangi, dan yang benda mereka pernah suka mereka benci. Bangga dan tegas diri menjadi lemah lembut dan rendah hati. Yang sia-sia dan bodoh menjadi serius dan tidak mengganggu. The tidak senonoh menjadi hormat, yang mabuk sedar, dan orang-orang yang menjijikkan yang suci. Fesyen sia-sia dunia telah diletakkan ketepikan. Orang Kristian tidak mencari “perhiasan luaran iaitu menganyam rambut, dan daripada memakai daripada emas, atau daripada meletakkan pada daripada pakaian; tetapi... yang tersembunyi lelaki daripada yang hati, dalam itu yang

ialah bukan rosak, malah yang

393

perhiasan roh yang lemah lembut dan tenang, yang ada di hadapan Allah hebat harga.” 1 Peter 3:3, 4.

Kebangkitan membawa pencarian hati yang mendalam dan kerendahan hati. Mereka adalah dicirikan oleh rayuan yang sungguh-sungguh dan bersungguh-sungguh kepada orang berdosa, dengan kerinduan belas kasihan untuk yang pembelian daripada yang darah daripada Kristus. Lelaki dan perempuan berdoa dan bergelut dengan Tuhan untuk yang keselamatan daripada jiwa-jiwa. The buah-buahan kebangunan rohani seperti itu dilihat dalam jiwa-jiwa yang tidak mengecut kerana tidak menyangkal diri dan pengorbanan,

tetapi bergembira itu mereka adalah dikira layak kepada menderita celaan dan perbicaraan untuk yang demi daripada Kristus. Lelaki melihat a transformasi dalam kehidupan mereka yang telah mengaku nama Yesus. The masyarakat mendapat manfaat daripada pengaruh mereka. Mereka berkumpul dengan Kristus, dan disemai kepada yang semangat, kepada menuai kehidupan kekal abadi.

Ia boleh jadilah berkata daripada mereka: “Ye bersedih kepada taubat.” “Untuk bertuhan kesedihan bekerja keinsafan kepada keselamatan bukan kepada jadilah bertaubat daripada: tetapi yang kesedihan daripada yang dunia bekerja kematian. Untuk lihatlah ini sama sendiri perkara, itu ye

bersedih selepas a bertuhan jenis, apa berhati-hati ia tempa dalam awak, ya, apa pembersihan daripada diri kamu, ya, apa kemarahan, ya, ketakutan apa, ya, keinginan yang kuat, ya, semangat apa, ya, apa membalas dendam!

Dalam segala hal kamu telah menyetujui dirimu untuk menjadi jelas ini perkara.” 2 Korintus 7:9-11.

ini ialah yang hasil daripada kerja daripada semangat daripada Tuhan. di sana ialah tidak

[463] bukti taubat yang hakiki melainkan ia menghasilkan reformasi. Kalau dia memulihkan yang ikrar, memberi sekali lagi itu dia telah dirompak, mengaku miliknya dosa, dan mengasihi Tuhan dan sesama manusia, orang berdosa boleh yakin bahawa dia

mempunyai mendapat kedamaian dengan Tuhan. Begitulah kesannya pada tahun-tahun sebelumnya diikuti musim daripada keagamaan kebangkitan. Dinilai oleh mereka buah-buahan, mereka diketahui diberkati Tuhan dalam keselamatan manusia dan menaikkan semangat daripada kemanusiaan.

Tetapi banyak kebangkitan zaman moden telah mengemukakan a ketara berbeza dengan manifestasi rahmat ilahi yang dalam lebih awal hari diikuti yang buruh daripada milik Tuhan hamba. Ia ialah benar itu a meluas minat ialah dinyalakan, ramai mengaku penukaran, dan di sana adalah akses besar kepada gereja-gereja; namun hasilnya tidak

seperti untuk menjamin kepercayaan bahwa telah ada yang sepadan meningkat daripada sebenar rohaniah kehidupan. The ringan yang nyala api naik untuk a masa tidak lama lagi mati keluar, pergi yang kegelapan lebih padat daripada sebelum ini.

Kebangkitan popular terlalu kerap dibawa oleh daya tarikan kepada khayalan- tion, oleh mengujakan yang emosi, oleh menggembirakan yang cinta untuk apa ialah baru

dan memmeranjatkan. mualaf dengan demikian diperolehi mempunyai sedikit keinginan kepada dengar kepada Bible kebenaran, sedikit minat pada kesaksian para nabi dan rasul. Melainkan a keagamaan perkhidmatan mempunyai sesuatu daripada a sensasi watak, ia mempunyai tiada tarikan untuk mereka. Mesej yang menarik minat yang tidak bersemangat sebab membangkitkan tiada tindak balas. Amaran yang jelas dari firman Tuhan, mengaitkan secara langsung kepada mereka abadi minat, adalah tidak diendahkan.

Dengan setiap sungguh ditukar jiwa yang perhubungan kepada Tuhan dan kepada abadi perkara-perkara akan

menjadi topik besar dalam kehidupan. Tetapi di mana, dalam popular gereja hari ini, adakah roh penyucian kepada Tuhan? Orang mualaf jangan tinggalkan kesombongan dan kecintaan mereka terhadap dunia. Mereka tiada lagi sanggup kepada menafikan diri sendiri, kepada ambil naik yang menyeberang, dan ikut yang lemah lembut dan Yesus yang hina, daripada sebelum pertobatan mereka. Agama telah menjadi sukan orang kafir dan skeptik kerana begitu ramai yang menyandang namanya tidak mengetahui prinsipnya. Kuasa kesalehan sudah hampir berlepas daripada ramai daripada yang gereja-gereja. berkelah, gereja teater, pameran gereja, rumah-rumah mewah,

pameran peribadi, telah membuang fikiran [464] daripada Tuhan. Tanah dan barang dan duniawi pekerjaan asyik yang fikiran, dan benda daripada abadi minat menerima hampir tidak a berlalu notis.

walaubagaimanapun yang meluas kemerosotan daripada iman dan takwa, terdapat pengikut Kristus yang sejati dalam gereja-gereja ini. Sebelum perlawanan akhir kunjungan penghakiman Tuhan ke atas bumi akan ada di antara yang orang ramai daripada yang Tuan sebegitu a kebangkitan semula daripada primitif bertuhan sebagai mempunyai bukan telah disaksikan sejak kerasulan kali. The semangat dan kuasa daripada Tuhan kehendak jadilah dituangkan keluar atas miliknya kanak-kanak.

Pada itu masa ramai kehendak berasingan diri mereka sendiri daripada mereka gereja-gereja dalam yang yang cinta daripada ini dunia telah menggantikan cinta kepada Tuhan dan firman-Nya. Ramai, kedua-duanya pendeta dan rakyat, dengan senang hati akan menerima kebenaran besar itu yang Tuhan telah menyebabkan untuk diisytiharkan pada masa ini untuk menyediakan umat untuk kedatangan Tuhan yang kedua kali. Musuh jiwa ingin menghalang ini kerja; dan sebelum ini yang masa untuk sebegitu a pergerakan hendaklah datang, dia akan berusaha untuk mencegahnya dengan memperkenalkan produk tiruan. Dalam itu gereja-gereja yang dia boleh

bawah miliknya menipu kuasa
dia kehendak buat nampaknya berkat
istimewa Tuhan dicurahkan; akan ada
nyatakan apa yang dianggap sebagai
kepentingan agama yang besar.

beramai-ramai akan bersukacita
bahawa Tuhan bekerja dengan ajaib
untuk mereka, apabila pekerjaan itu
ialah itu daripada yang lain semangat.

Di bawah a keagamaan menyamar,
Syaitan kehendak mencari kepada
memanjangkan miliknya pengaruh
habis yang Kristian dunia.

Dalam banyak kebangkitan yang telah berlaku pada separuh masa terakhir abad, pengaruh yang sama telah bekerja, kepada lebih besar atau kurang ijazah, itu kehendak jadilah nyata dalam yang lebih meluas pergerakan daripada yang masa hadapan. Terdapat keseronokan emosi, percampuran antara yang benar dengan yang salah, itu ialah baiklah disesuaikan kepada menyesatkan. Namun tiada perlukan jadilah tertipu. Dalam yang ringan daripada milik Tuhan perkataan ia ialah bukan sukar kepada tentukan yang alam semula jadi daripada pergerakan ini. Di mana sahaja orang mengabaikan kesaksian Alkitab, berpaling dari yang kosong,

kebenaran yang menguji jiwa yang memerlukan penafian diri dan penolakan daripada yang dunia, di sana kita mungkin jadilah pasti

[465] itu milik Tuhan berkat ialah bukan dikurniakan. Dan oleh yang peraturan yang Kristus dirinya sendiri mempunyai diberikan, “Ye hendaklah tahu mereka oleh mereka buah-buahan” (Matius 7:16), jelaslah bahawa gerakan-gerakan ini bukanlah kerja semangat daripada Tuhan.

Dalam yang kebenaran daripada miliknya perkataan, Tuhan mempunyai diberi kepada lelaki a wahyu daripada dirinya sendiri; dan bagi semua orang yang menerima mereka, mereka adalah perisai terhadap tipu daya syaitan. Ia adalah

pengabaian kebenaran ini yang telah terbuka yang pintu kepada yang kejahatan yang adalah sekarang menjadi jadi meluas dalam yang dunia agama. Sifat dan kepentingan hukum Allah telah, sebahagian besarnya, hilang pandangan. Satu konsep yang salah tentang watak, keabadian, dan kewajiban hukum ilahi telah membawa kepada kesilapan berhubung penukaran dan pengudusan, dan telah terhasil dalam menurunkan yang standard daripada takwa dalam yang gereja. Di sini ialah kepada ditemui rahsia kekurangan Roh dan kuasa Tuhan dalam kebangkitan semula daripada kami masa.

di sana adalah, dalam yang pelbagai

denominasi, lelaki terkemuka untuk mereka takwa, oleh siapa ini fakta ialah diakui dan kesal. Profesor Edwards A. taman, dalam tetapan seterusnya yang semasa keagamaan bahaya, dengan cekap berkata: “Satu sumber daripada bahaya ialah yang pengabaian daripada yang mimbar kepada menguatkuasakan yang ilahi undang-undang. Dalam bekas hari yang mimbar adalah an bergema daripada yang suara daripada hati nurani. kami paling tersohor pendakwah memberi a indah keagungan terhadap ceramah mereka dengan mengikuti teladan Guru, dan memberi keutamaan kepada undang-undang, peraturannya, dan ancamannya. mereka berulang yang

dua hebat maksim, itu yang undang-undang ialah a transkrip daripada yang ilahi kesempurnaan, dan itu a lelaki WHO tidak bukan cinta yang undang-undang tidak tidak mengasihi injil; kerana hukum, begitu juga Injil, adalah cermin mencerminkan sifat Tuhan yang sebenar. Bahaya ini membawa kepada yang lain, itu daripada meremehkan yang jahat daripada dosa, yang takat daripada ia, yang demerit daripada

ia. Selaras dengan kebenaran perintah itu adalah kemungkaran daripada menderhaka ia....

“Terkait dengan bahaya yang telah dinamakan adalah bahaya di bawah-menilai keadilan Tuhan.

Kecenderungan mimbar moden ialah kepada ketegangan keluar yang ilahi keadilan daripada yang ilahi kebajikan, kepada tenggelam kebajikan ke dalam a sentimen sebaliknya daripada mengagungkan ia ke dalam a prinsip. The [466] baru teologi prisma meletakkan terbelah apa Tuhan mempunyai menyertai bersama-sama.

Adakah

yang ilahi undang-undang a baik atau an jahat? Ia ialah a baik. Kemudian

keadilan ialah baik; kerana ia adalah satu kecenderungan untuk melaksanakan undang-undang.

Daripada tabiat kurang- penilaian yang ilahi undang-undang dan keadilan, yang takat dan demerit daripada manusia ketidakpatuhan, lelaki mudah terjerumus ke dalam tabiat meremehkan kasih karunia yang telah menyediakan penebusan dosa.”

Demikianlah Injil kalah itu nilai dan kepentingan dalam yang fikiran daripada lelaki, dan tidak lama lagi mereka adalah sedia secara praktikal kepada pelakon ketepikan yang Bible sendiri.

banyak keagamaan guru-guru tegaskan itu Kristus oleh miliknya kematian dimansuhkan yang

undang-undang, dan lelaki adalah seterusnya percuma daripada itu keperluan. di sana adalah beberapa WHO mewakili ia sebagai a pedih kuk, dan dalam kontras kepada yang perhambaan daripada yang undang-undang mereka hadir yang kebebasan kepada jadilah dinikmati bawah yang injil.

Tetapi tidak begitu juga para nabi dan rasul menganggap hukum suci Tuhan. Berkata David: “Saya kehendak Jalan di kebebasan: untuk saya mencari awak ajaran.” Mazmur 119:45. Rasul Yakobus, yang menulis selepas kematian Kristus, merujuk kepada yang Dekalog sebagai “yang diraja undang-undang” dan “yang sempurna undang-undang kebebasan.”

Yakobus 2:8 ; 1:25. Dan penyingkap, setengah abad selepas penyaliban, melafazkan berkat ke atas mereka “yang melakukan Dia perintah, supaya mereka mempunyai hak untuk pohon kehidupan, dan boleh masuk dalam melalui yang pintu pagar ke dalam yang bandar.” Wahyu 22:14.

Dakwaan bahawa Kristus dengan kematian-Nya menghapuskan hukum Bapa-Nya adalah tanpa asas. Telah ia telah mungkin untuk yang undang-undang kepada jadilah berubah atau diketepikan, maka Kristus tidak perlu mati untuk menyelamatkan manusia daripada penalti daripada dosa. The kematian daripada Kristus, jadi jauh daripada memansuhkan yang undang-undang,

membuktikan itu ia ialah tidak berubah. The Anak lelaki daripada Tuhan datang kepada “besarkan yang undang-undang, dan menjadikannya mulia.” Yesaya 42:21. Dia berkata: “Jangan fikir begitu saya pagi datang kepada memusnahkan yang undang-undang;” “sehingga syurga dan bumi lurus, satu jot atau satu tittle hendaklah dalam tidak bijak lurus daripada yang undang-undang.” Matthew 5:17, 18. Dan berkenaan dirinya sendiri Dia mengisytiharkan: “Saya menggembirakan kepada buat awak kehendak, O saya Tuhan: ya, awak undang-undang ialah dalam saya hati.” Mazmur 40:8.

The undang-undang daripada Tuhan, daripada itu sangat alam semula jadi,

ialah tidak boleh diubah. Ia ialah a [467]

penyingkapan kehendak dan watak Pengarangnya. Tuhan itu pengasih, dan hukum-Nya ialah kasih. Dua prinsip besarnya ialah cinta kepada Tuhan dan cinta kepada lelaki. “Kasih adalah penggenapan hukum.” Roma 13:10. The watak daripada Tuhan ialah kebenaran dan kebenaran; sebegitu ialah yang alam semula jadi hukum-Nya. Kata pemazmur: “Hukum-Mu adalah kebenaran:” “semua milik-Mu perintah adalah kebenaran.” Mazmur 119:142, 172. Dan juga rasul Paulus menyatakan, “Hukum itu kudus, dan perintah itu kudus, dan adil, dan baik.” Roma 7:12. Undang-undang sedemikian, menjadi ungkapan daripada yang fikiran dan

kehendak daripada Tuhan, mesti jadilah sebagai berkekalan sebagai itu Pengarang.

Ia ialah yang kerja daripada penukaran dan pengudusan kepada mendamaikan lelaki kepada Tuhan oleh membawa mereka ke dalam sepakat dengan yang prinsip daripada miliknya undang-undang. Dalam yang permulaan, lelaki adalah dicipta dalam yang gambar daripada Tuhan. Dia adalah dalam sempurna keharmonian dengan yang alam semula jadi dan yang undang-undang daripada Tuhan; yang prinsip tentang kebenaran telah tertulis di dalam hatinya. Tetapi dosa menjauhkan dia daripada Penciptanya. Dia tidak lagi mencerminkan imej ilahi. Hati dia berperang dengan

prinsip hukum Tuhan. “Fikiran duniawi adalah permusuhan terhadap Tuhan: untuk ia ialah bukan subjek kepada yang undang-undang daripada Tuhan, tidak juga memang boleh jadi.” Roma 8:7. Tetapi “Allah begitu mengasihi dunia ini, sehingga Dia memberikan Anak-Nya yang tunggal,” agar manusia dapat didamaikan dengan Tuhan. Melalui jasa Kristus dia boleh dipulihkan kepada harmoni dengan miliknya pembuat. miliknya hati mesti jadilah diperbaharui oleh ilahi rahmat; dia mesti mempunyai a baru kehidupan daripada atas. ini ubah ialah yang baru kelahiran, tanpa yang, berkata Yesus, “dia tidak boleh lihat yang kerajaan daripada Tuhan.”

Langkah pertama dalam pendamaian

dengan Tuhan ialah keyakinan akan dosa. “Dosa ialah yang pelanggaran daripada yang undang-undang.” “Oleh yang undang-undang ialah yang pengetahuan daripada dosa.” 1

Yohanes 3:4 ; Roma 3:20. Untuk melihat kesalahannya, orang yang berdosa mesti ujian miliknya watak oleh milik Tuhan hebat standard daripada kebenaran. Ia ialah a cermin yang menunjukkan yang kesempurnaan daripada a soleh watak dan membolehkan dia kepada membezakan yang kecacatan dalam miliknya sendiri.

[468] The undang-undang mendedahkan kepada lelaki miliknya dosa, tetapi ia menyediakan tidak remedi. manakala ia janji kehidupan kepada yang patuh,

ia mengisytiharkan itu kematian ialah yang bahagian daripada pelanggar. Injil Kristus sahaja boleh membebaskannya daripada kutukan atau kekotoran dosa. Dia mesti bertaubat ke arah Tuhan, yang undang-undang mempunyai telah dilanggar; dan iman dalam Kristus, pengorbanan penebusanNya. Oleh itu dia memperoleh “pengampunan dosa yang masa lalu” dan menjadi bagian dari sifat ilahi. Dia seorang kanak-kanak Tuhan, setelah menerima roh pengangkatan, yang dengannya dia berseru: “Abba, Bapa!”

Adakah dia kini bebas untuk melanggar hukum Tuhan? Paul berkata: “Maka adakah kita membatalkan hukum dengan iman? Allah melarang: ya, kami tetapkan undang-undang.” “Bagaimanakah kita, yang telah mati terhadap dosa, dapat hidup lagi di dalamnya?” Dan John menyatakan: “Inilah kasih Allah, supaya kita memelihara kasih-Nya perintah-perintah-Nya dan perintah-perintah-Nya tidaklah berat.” orang Rom 3:31 ; 6:2 ; 1 Yohanes 5:3. Dalam kelahiran baru hati dibawa masuk keharmonian dengan Tuhan, kerana ia sesuai dengan hukum-Nya. Bila perubahan besar ini telah berlaku pada orang berdosa, dia telah berlalu

daripada maut kepada hidup, daripada dosa kepada kekudusan, daripada pelanggaran dan pemberontakan kepada ketaatan dan kesetiaan. The tua kehidupan daripada pengasingan daripada Tuhan telah berakhir; kehidupan baru pendamaian, iman dan cinta, telah bermula. Kemudian “yang kebenaran daripada yang undang-undang” kehendak “jadilah dipenuhi dalam kami, yang tidak hidup menurut daging, tetapi menurut Roh.” Roma 8:4. Dan bahasa jiwa akan menjadi: “Oh, betapa aku mencintai hukum-Mu! ia adalah saya meditasi semua yang hari.” Mazmur 119:97.

“Hukum Tuhan itu sempurna, mengubah jiwa.” Mazmur 19:7. Tanpa

yang undang-undang, lelaki mempunyai tidak cuma konsep daripada yang kesucian dan kekudusan Tuhan atau kesalahan dan kekotoran mereka sendiri. Mereka mempunyai tiada keyakinan yang benar tentang dosa dan rasa tidak perlu bertaubat. Tak nampak keadaan mereka yang hilang sebagai pelanggar hukum Allah, mereka tidak sedar keperluan mereka akan darah pendamaian Kristus. Harapan keselamatan adalah diterima tanpa perubahan radikal hati atau reformasi kehidupan. Justeru dangkal penukaran banyak, dan beramai-ramai adalah menyertai kepada yang gereja WHO mempunyai tidak pernah telah bersatu kepada Kristus.

Silap teori daripada pengudusan, juga, melonjak daripada pengabaian [469] atau penolakan terhadap hukum ilahi, mempunyai tempat yang menonjol dalam agama pergerakan daripada yang hari. Ini teori adalah kedua-duanya salah dalam doktrin

dan berbahaya dalam keputusan praktikal; dan hakikat bahawa mereka begitu secara amnya mencari nikmat, menjadikannya dua kali ganda penting bahawa semua orang mempunyai a jelas persefahaman daripada apa yang kitab suci mengajar atas ini titik.

betul pengudusan ialah a Bible doktrin. The rasul Paul, dalam miliknya surat kepada jemaat Tesalonika, menyatakan: “Inilah kehendak Allah, bahkan

pengudusanmu.” Dan dia berdoa,
“Tuhan damai sejahtera menyucikan
awak sepenuhnya.” 1 Tesalonika 4:3 ;
5:23. The Bible dengan jelas mengajar
apa itu pengudusan dan bagaimana ia
hendak dicapai. The Juruselamat
berdoa untuk murid-murid-Nya:
“Kuduskanlah mereka melalui
kebenaran-Mu: Firman-Mu adalah
kebenaran.” Yohanes 17:17. Dan
Paulus mengajar bahawa orang
percaya adalah untuk jadilah
“dikuduskan oleh Roh Kudus.” Roma
15:16. Apa ialah

kerja Roh Kudus? Yesus memberitahu murid-murid-Nya: “Apabila Dia, Roh Kebenaran telah datang, Ia akan memimpin kamu ke dalam seluruh kebenaran.” John 16:13. Dan pemazmur berkata, “Taurat-Mu adalah kebenaran.” Dengan perkataan dan Roh Tuhan dibukakan kepada manusia asas-asas besar tentang kebenaran yang terkandung dalam hukum-Nya. Dan kerana hukum Tuhan adalah "kudus, dan adil, dan baik," transkrip kesempurnaan ilahi, itu ikut itu a watak terbentuk oleh ketaatan kepada itu undang-undang kehendak jadilah suci. Kristus adalah contoh yang sempurna bagi watak sedemikian. Dia berkata: “Saya telah menyimpan

perintah Bapa-Ku.” “Saya sentiasa melakukan perkara yang berkenan Dia.” Yohanes 15:10 ; 8:29. Pengikut Kristus hendaklah menjadi seperti Dia—oleh yang rahmat daripada Tuhan kepada bentuk watak dalam keharmonian dengan yang prinsip daripada miliknya suci undang-undang. ini ialah Bible pengudusan.

Kerja ini boleh dicapai hanya melalui iman kepada Kristus, oleh kuasa Roh Tuhan yang berdiam. Paulus menasihati kepercayaan-ers: “Kerjakanlah keselamatanmu sendiri dengan takut dan gentar. Kerana ia adalah Allah yang mengerjakan di dalam kamu baik kemauan maupun untuk melakukan kehendak-Nya yang

baik- pasti.” Filipi 2:12, 13. The Kristian kehendak rasa yang gesaan [470] dosa, tetapi dia akan terus berperang melawannya. Di sini di mana pertolongan Kristus diperlukan. Kelemahan manusia menjadi bersatu kepada kekuatan ilahi, dan iman berseru: “Syukur kepada Tuhan, yang memberi kita kemenangan melalui Tuhan kita Yesus Kristus.” 1 Korintus 15:57.

Kitab Suci dengan jelas menunjukkan bahawa kerja pengudusan adalah progresif. Apabila dalam pertobatan orang berdosa mendapat kedamaian dengan Tuhan melalui darah pendamaian, kehidupan Kristian hanya adil bermula. Sekarang dia ialah kepada “pergilah pada

kepada kesempurnaan;” kepada membesar naik “kepada yang ukuran perawakan kepenuhan Kristus.” Kata rasul Paulus: “Inilah yang kulakukan, melupakan perkara-perkara yang di belakang, dan mencapai seterusnya kepada mereka benda yang adalah sebelum ini, saya tekan ke arah tanda untuk hadiah, yaitu panggilan Allah yang tinggi dalam Kristus Yesus.” Filipi 3:13, 14. Dan Petrus menetapkan langkah-langkah di hadapan kita Bible pengudusan ialah kepada jadilah dicapai: “Memberi semua rajin, Tambah kepada awak iman kebajikan; dan kepada kebajikan pengetahuan; dan kepada pengetahuan tem- perance; dan kepada kesederhanaan kesabaran; dan kepada

kesabaran ketakwaan; dan kepada
bertuhan bersaudara kebaikan; dan
kepada bersaudara kebaikan
sedekah....

Jika ye buat ini perkara, ye hendaklah
tidak pernah jatuh.” 2 Peter 1:5-10.

Itu WHO pengalaman yang
pengudusan daripada yang Bible
kehendak lelaki-ifest a semangat
daripada merendah diri. Suka Musa,
mereka mempunyai telah a pandangan
daripada yang

dahsyat keagungan daripada kesucian, dan mereka lihat mereka sendiri ketidaklayakan dalam kontras dengan yang kesucian dan ditinggikan kesempurnaan daripada yang tak terhingga satu.

The nabi Daniel adalah an contoh daripada benar pengudusan. miliknya panjang umur dipenuhi dengan perkhidmatan yang mulia untuk Tuannya. Beliau a lelaki “hebat tercinta” (Daniel 10:11) daripada Syurga. Namun sebaliknya daripada menuntut kepada jadilah tulen dan suci, ini dihormati nabi dikenalpasti dirinya sendiri dengan orang Israel yang benar-benar berdosa semasa dia merayu di hadapan Tuhan bagi pihak

miliknya orang: “Kami buat bukan hadir kami doa-doa sebelum ini awak untuk kami kebenaran, tetapi untuk awak hebat belas kasihan.” “Kami mempunyai berdosa, kita mempunyai dilakukan secara fasik.” Dia menyatakan: “Saya sedang bercakap, dan berdoa, dan mengaku dosa saya dan dosa itu daripada orang saya.”

Dan apabila di a nanti

masa yang Anak lelaki daripada Tuhan muncul, kepada memberi dia arahan,

Daniel berkata: [471]

“Saya kecantikkan adalah berpaling dalam saya ke dalam rasuah, dan saya dikekalkan tidak kekuatan.” Daniel 9:18, 15, 20 ; 10:8.

Bila Kerja didengari yang suara daripada yang Tuan keluar daripada

yang angin puyuh, dia berseru: "Aku membenci diriku sendiri, dan bertaubat dalam debu dan abu." Ayub 42:6. Ia adalah bila Yesaya melihat yang kemuliaan daripada yang Tuan, dan didengari yang kerub berseru, "Kudus, kudus, kudus, Tuhan semesta alam," sehingga ia berseru, "Celakalah saya! kerana saya telah dibatalkan." Yesaya 6:3, 5. Paul, selepas dia terangkat ke langit yang ketiga dan mendengar apa yang bukan itu mungkin untuk a lelaki kepada mengucapkan, bercakap daripada dirinya sendiri sebagai "kurang daripada yang paling kurang semua orang kudus." 2 Korintus 12:2-4 , margin; Efesus 3:8. Ia adalah Yohanes yang dikasihi, yang bersandar pada

dada Yesus dan melihat kemuliaan-Nya, itu jatuh sebagai satu mati sebelum ini yang kaki daripada yang malaikat. Wahyu 1:17.

Tidak boleh ada peninggian diri, tidak ada tuntutan yang membanggakan untuk kebebasan daripada dosa, pada yang bahagian daripada mereka WHO Jalan dalam yang bayang daripada Calvary's menyeberang. Mereka merasakan bahawa dosa merekalah yang menyebabkan penderitaan itu menghancurkan hati Anak Tuhan, dan pemikiran ini akan membawa mereka kepada merendah diri. Itu WHO hidup terdekat kepada Yesus membezakan paling dengan jelas yang kelemahan dan berdosa daripada kemanusiaan,

dan mereka sahaja harapan ialah dalam yang merit daripada a disalibkan dan bangkit Penyelamat.

The pengudusan sekarang mendapat menonjol dalam yang keagamaan dunia membawa dengan ia a semangat daripada meninggikan diri dan a tidak mengendahkan untuk yang undang-undang daripada Tuhan yang menandakannya sebagai asing kepada agama Bible. Penyokongnya mengajar bahawa pengudusan adalah kerja serta-merta, yang melaluinya iman sahaja, mereka mencapai kesucian yang sempurna. "Percayalah sahaja," kata mereka, "dan keberkatan itu adalah milikmu." Tiada usaha lagi di pihak penerima ialah sepatutnya kepada jadilah diperlukan. Pada yang

sama masa mereka menafikan

yang pihak berkuasa daripada yang undang-undang daripada Tuhan, mendesak itu mereka adalah dilepaskan daripada kewajipan untuk mematuhi perintah. Tetapi adakah mungkin untuk lelaki menjadi kudus, sesuai dengan kehendak dan tabiat Tuhan, tanpa menjadi selaras dengan prinsip yang merupakan ungkapan miliknya alam semula jadi dan kehendak, dan yang tunjuk apa ialah baiklah menggembirakan kepada Dia?

[472] Keinginan untuk agama mudah yang tidak memerlukan usaha, tidak penafian diri, tidak penceraian daripada yang kebodohan daripada yang dunia, mempunyai dibuat yang doktrin daripada iman, dan iman

sahaja, a popular doktrin; tetapi apa berkata yang perkataan daripada Tuhan? Berkata yang rasul James: "Apa doth ia keuntungan, saya saudara, walaupun a lelaki katakan dia hath iman, dan mempunyai bukan berfungsi? boleh iman menyelamatkannya?... Adakah kamu tahu, wahai manusia yang sia-sia, bahawa iman tanpa berfungsi ialah mati? Adakah bukan Ibrahim kami ayah wajar oleh kerja, bila Dia telah mempersembahkan Ishak anaknya di atas mezbah? Lihatlah bagaimana iman bekerja dengan perbuatan-perbuatan-Nya, dan dengan perbuatan-perbuatan itu iman menjadi sempurna?... Ye lihat kemudian bagaimana itu oleh berfungsi a lelaki

ialah dibenarkan, dan bukan oleh iman sahaja.” James 2:14-24.

Kesaksian firman Tuhan bertentangan dengan ajaran yang menjerat ini tiga iman tanpa perbuatan. Bukan iman yang menuntut nikmat Syurga tanpa mematuhi syarat-syarat yang di atasnya rahmat untuk diberikan, ia adalah anggapan; kerana iman yang tulen ada asasnya dalam yang janji dan peruntukan daripada yang kitab suci.

Jangan biarkan sesiapa menipu diri mereka sendiri dengan kepercayaan bahawa mereka boleh menjadi- datang suci sambil sengaja melanggar salah satu kehendak Tuhan. The perbuatan dosa yang diketahui membungkam suara saksi Roh dan memisahkan jiwa

daripada Tuhan. “Dosa adalah pelanggaran undang-undang.” Dan “sesiapa yang berbuat dosa [melanggar hukum] telah tidak melihat Dia dan tidak mengenal Dia.” 1

Yohanes 3:6. Walaupun John masuk surat-suratnya berpusat pada cinta, namun dia tidak teragak-agak untuk melakukannya mendedahkan watak sebenar golongan itu yang mengaku dikuduskan semasa hidup dalam pelanggaran hukum Allah. “Dia yang berkata, Aku mengenal Dia, dan tidak memelihara perintah-Nya, adalah pendusta, dan kebenaran tidak ada padanya. Tetapi sesiapa yang memelihara firman-Nya, sesungguhnya ada di dalam dia yang cinta daripada Tuhan disempurnakan.”

1 John 2:4, 5. Di sini ialah yang ujian daripada setiap profesion lelaki. Kita tidak boleh memberikan kekudusan kepada mana-mana lelaki tanpanya membawanya kepada ukuran satu-satunya standard kekudusan Tuhan di langit dan di bumi. Jika lelaki merasakan tiada beratnya undang-undang moral, jika mereka memperkecilkan dan buat ringan daripada milik Tuhan ajaran, jika mereka rehat satu daripada

[473] yang paling kurang daripada ini perintah, dan mengajar lelaki jadi, mereka hendaklah jadilah

tidak terhormat di sisi Syurga, dan kita tahu bahawa mereka tuntutan adalah tanpa asas.

Dan dakwaan untuk tidak berdosa adalah, dengan sendirinya, bukti bahawa dia WHO membuat ini tuntutan ialah jauh daripada suci. Ia ialah kerana dia mempunyai tidak benar konsep tentang kesucian dan kekudusan Tuhan yang tidak terhingga atau tentang apa yang mereka mesti menjadi WHO hendaklah jadilah dalam keharmonian dengan miliknya watak; kerana dia tidak mempunyai konsep sebenar tentang kesucian dan keindahan yang dimuliakan Yesus, dan keburukan dan kejahatan dosa, manusia itu boleh menganggap dirinya

sendiri sebagai suci. Semakin jauh jarak antara dirinya dan Kristus, dan semakin tidak memadai konsepnya tentang sifat ketuhanan dan keperluan, yang lebih soleh dia muncul dalam miliknya sendiri mata.

Penyucian yang dinyatakan dalam Kitab Suci merangkumi keseluruhannya makhluk—roh, jiwa, dan jasad. Paulus berdoa untuk orang Tesalonika itu mereka “seluruh roh dan jiwa dan tubuh mereka dipelihara dengan tidak bercela kedatangan Tuhan kita Yesus Kristus.”¹ Tesalonika 5:23. sekali lagi dia menulis kepada orang yang beriman: “Oleh itu, aku menasihatkan kamu, saudara-saudara, demi kemurahan Allah, supaya kamu

memperssembahkan tubuhmu sebagai persembahan yang hidup, kudus, diterima Allah.” Roma 12:1. Pada zaman Israel kuno setiap persembahan yang dibawa sebagai korban kepada Tuhan diperiksa dengan teliti. Jika apa-apa kecacatan ditemui pada haiwan yang dibentangkan, ia ditolak; kerana Allah telah memerintahkan bahawa persembahan jadilah “tanpa cela.” Jadi orang Kristian diminta untuk memperssembahkan tubuh mereka, “sebuah korban yang hidup, suci, diterima Allah.” Untuk melakukan ini, segala kuasa mereka mesti dipelihara dalam keadaan sebaik mungkin. Setiap amalan itu melemahkan fizikal atau mental kekuatan tidak sesuai lelaki untuk

yang perkhidmatan daripada miliknya Pencipta. Dan adakah Allah akan meredhai sesuatu yang kurang daripada yang terbaik kami boleh tawarkan? Kata Kristus: “Engkau harus mengasihi Tuhan, Allahmu sepenuh hatimu.” Mereka yang mengasihi Tuhan dengan sepenuh hati akan berkeinginan untuk memberikan perkhidmatan terbaik kepada-Nya dalam hidup mereka, dan mereka akan sentiasa berusaha untuk membawa setiap kuasa makhluk mereka ke dalam harmoni dengan undang-undang itu kehendak mempromosikan mereka kebolehan kepada buat miliknya kehendak. mereka kehendak tidak, oleh pemanjaan selera atau keghairahan,

melemahkan atau mencemarkan persembahan [474] yang mereka hadir kepada mereka syurgawi Bapa.

Petrus berkata, “Jauhilah keinginan daging, yang berperang melawan jiwa.” 1 Peter 2:11. Setiap berdosa kepuasan cenderung kepada bengang yang fakulti dan mematikan persepsi mental dan rohani, dan perkataan atau yang semangat daripada Tuhan boleh buat tetapi a lemah kesan ke atas yang hati. Paul menulis kepada Korintus: “Mari kita bersihkan diri daripada

segala kekotoran daging dan roh, menyempurnakan kekudusan dalam ketakutan Tuhan.” 2 Korintus 7:1. Dan dengan yang buah-buahan daripada yang Roh—“cinta, kegembiraan, damai sejahtera, panjang sabar, kelemahlembutan, kebaikan, kesetiaan, kelemahlembutan”—ia kelas “berperasaan.” Galatia 5:22, 23.

Walaupun pengisytiharan yang diilhamkan ini, berapa ramai yang profess Kristian adalah melemahkan mereka kuasa dalam yang mengejar daripada keuntungan atau penyembahan fesyen; berapa ramai yang merendahkan tuhan mereka kelelakian dengan kerakusan, dengan minum arak, dengan keseronokan

yang dilarang. Dan gereja, bukannya menegur, terlalu kerap menggalakkan kejahatan oleh merayu kepada selera makan, keinginan untuk mendapatkan keuntungan atau cinta keseronokan, untuk kembali lengkapkan dia perbendaharaan, yang cinta untuk Kristus ialah juga lemah kepada bekalan. Adakah Yesus memasuki gereja-gereja hari ini dan melihat pesta itu dan tidak suci lalu lintas di sana dijalankan dalam yang nama daripada agama, akan Dia tidak mengusir orang-orang yang mencemarkan itu, sebagaimana Dia telah menghalau penukar-penukar wang daripada yang kuil?

Rasul Yakobus menyatakan bahawa hikmat dari atas adalah “yang pertama

suci.” Seandainya dia bertemu dengan mereka yang mengambil nama berharga Yesus atas bibir tercemar oleh tembakau, mereka yang nafas dan orang dicemari oleh baunya yang busuk, dan yang mencemarkan udara syurga dan memaksa semua orang di sekeliling mereka untuk menyedut racun itu—sekiranya rasul itu datang bersentuhan dengan amalan yang sangat bertentangan dengan kemurnian Injil, adakah dia tidak akan mengecamnya sebagai "duniawi, berahi, syaitan"? Hamba tembakau, menuntut berkat seluruh pengudusan, bercakap tentang harapan mereka untuk syurga; tetapi firman Tuhan dengan jelas menyatakan itu “di sana hendaklah dalam tidak bijak masuk ke

dalam ia apa sahaja itu menajiskan.”

Wahyu 21:27.

[475] “Tidakkah kamu tahu bahawa tubuhmu adalah bait Roh Kudus yang ialah dalam awak, yang ye mempunyai daripada Tuhan, dan ye adalah bukan awak milik? untuk ye adalah dibeli dengan a harga: Oleh itu bertasbih Tuhan dalam awak badan, dan dalam awak semangat, yang adalah milik Tuhan.” 1 Korintus 6:19, 20. Dia yang badan adalah bait Roh Kudus tidak akan diperhambakan oleh yang merosakkan kebiasaan. Kuasanya adalah milik Kristus, yang telah membelinya dengan harga darah. Miliknya adalah milik Tuhan. Mana mungkin dia tidak bersalah dalam membazirkan modal yang

diamanahkan ini? Mengaku Kristian setiap tahun membelanjakan sejumlah besar untuk indulgensi yang tidak berguna dan merosakkan, sedangkan jiwa binasa untuk firman kehidupan. Tuhan dirompak masuk persepuluhan dan persembahan, sementara mereka memakan atas yang mezbah daripada memusnahkan nafsu lebih daripada mereka memberi kepada melegakan yang miskin atau untuk yang sokongan daripada

injil. Jika semua orang yang mengaku pengikut Kristus adalah benar dikuduskan, harta mereka, bukannya dibelanjakan untuk sia-sia dan rata menyakitkan hati indulgensi, akan jadilah berpaling ke dalam yang milik Tuan perbendaharaan, dan Orang Kristian akan menunjukkan contoh kesederhanaan, penyangkalan diri, dan pengorbanan diri. Kemudian mereka akan jadilah yang ringan daripada yang dunia.

Dunia diserahkan kepada pemanjaan diri. “Keinginan daging, dan nafsu mata, dan kesombongan hidup” mengawal massa orang. Tetapi pengikut Kristus mempunyai panggilan yang lebih kudus. "Keluar

dari antara mereka, dan hendaklah kamu berpisah, firman Tuhan, dan jangan sentuh yang najis.” Dalam terang firman Tuhan kita dibenarkan untuk menyatakan pengudusan itu tidak boleh menjadi tulen yang tidak berfungsi dengan ucapan ini penolakan daripada yang berdosa pengejaran dan kepuasan daripada yang dunia.

Kepada yang mematuhi syarat, “Keluarlah dari di antara mereka, dan berpisahlah,... dan jangan sentuh yang najis,” Janji Tuhan adalah, “Aku akan menerima kamu, dan akan menjadi Bapa bagimu, dan ye hendaklah jadilah saya anak lelaki dan anak perempuan, berkata yang Tuan Maha Kuasa.” 2 Korintus 6:17, 18. Ia adalah

keistimewaan dan kewajiban setiap orang Kristian kepada mempunyai a kaya raya dan melimpah ruah pengalaman dalam yang benda daripada

Tuhan. “Saya pagi yang ringan daripada yang dunia,” berkata Yesus. “Dia itu mengikuti saya [476] hendaklah bukan Jalan dalam kegelapan, tetapi hendaklah mempunyai yang ringan daripada kehidupan.” John 8:12.

“Jalan orang benar adalah seperti cahaya yang bersinar, yang semakin bersinar dan lebih kepada yang sempurna hari.” Peribahasa 4:18.

Setiap langkah daripada iman dan ketaatan membawa yang jiwa ke dalam lebih dekat sambungan dengan yang Cahaya daripada yang dunia,

dalam siapa di sana “adalah tidak kegelapan di semua.” The terang rasuk daripada yang matahari daripada Kebenaran bersinar atas yang hamba daripada Tuhan, dan mereka adalah kepada merenung miliknya sinaran. Sebagai yang bintang beritahu kami itu di sana ialah a hebat ringan dalam syurga dengan yang kemuliaan mereka adalah dibuat terang, jadi Kristian adalah untuk menyatakan bahawa terdapat Tuhan di atas takhta alam semesta yang wataknya patut dipuji dan dicontohi. Rahmat-Nya semangat, yang kesucian dan kesucian daripada miliknya watak, kehendak jadilah nyata dalam miliknya saksi.

Paul dalam miliknya surat kepada yang Kolose set seterusnya yang kaya

raya berkat diberikan kepada yang kanak-kanak daripada Tuhan. Dia berkata: Kami “buat bukan berhenti kepada berdoa untuk awak, dan kepada keinginan itu ye mungkin jadilah diisi dengan yang pengetahuan daripada Kehendak-Nya dalam segala hikmat dan pemahaman rohani; supaya kamu boleh hiduplah layak di hadapan Tuhan supaya berkenan kepada segala sesuatu, dan berbuah dalam segala hal baik kerja, dan semakin meningkat dalam yang pengetahuan daripada Tuhan; diperkuatkan

dengan segala kekuatan, menurut kuasa kemuliaan-Nya, untuk segala kesabaran dan panjang sabar dengan kegembiraan.” Kolose 1:9-11.

Sekali lagi dia menulis tentang keinginannya agar saudara-saudara di Efesus dapat melakukannya memahami ketinggian keistimewaan Kristian. Dia membuka sebelum mereka, dalam bahasa yang paling komprehensif, yang mengagumkan kuasa dan pengetahuan yang mungkin mereka miliki sebagai anak lelaki dan perempuan daripada Yang Maha Tinggi. Ia adalah milik mereka “dikuatkan dengan kuat oleh miliknya semangat di dalam dalaman lelaki,” kepada jadilah “berakar umbi dan

dibumikan dalam cinta,” kepada “faham dengan semua orang suci apa ialah yang keluasan, dan panjang, dan kedalaman, dan ketinggian; dan untuk mengetahui kasih Kristus, yang berlalu pengetahuan.” Tetapi doa rasul mencapai kemuncak keistimewaan apabila dia berdoa agar “kamu boleh dipenuhi dengan segala kepenuhan daripada Tuhan.” Efesus 3:16-19.

[477] Di sini didedahkan ketinggian pencapaian yang mungkin kita capai melalui iman dalam yang janji daripada kami syurgawi ayah, bila kita memenuhi miliknya keperluan.

Melalui yang merit daripada Kristus kita mempunyai akses kepada yang takhta daripada tak terhingga Kuasa.

“Dia itu terhindar bukan miliknya

sendiri Anak lelaki, tetapi dihantar Dia naik untuk kami semua, bagaimana hendaklah Dia bukan dengan Dia juga secara bebas memberi kami semua benda?” orang Rom 8:32. The Bapa memberi miliknya semangat tanpa mengukur kepada miliknya Anak lelaki, dan kita juga mungkin mengambil bahagian daripada itu kenyang. Yesus berkata, “Jadi jika kamu, yang jahat, tahu memberi pemberian yang baik kepada kamu anak-anak: apalagi Bapamu yang di sorga akan memberikan Yang Kudus Roh kepada mereka yang meminta kepada-Nya?” Lukas 11:13. “Jika kamu bertanya apa-apa dalam saya nama, saya kehendak buat ia.” “Tanya, dan ye hendaklah menerima, itu awak

kegembiraan mungkin jadilah penuh.”
John 14:14 : 16:24.

Walaupun kehidupan orang Kristian akan dicirikan oleh kerendahan hati, ia tidak harus ditandai dengan kesedihan dan kehinaan diri. Ia adalah keistimewaan semua orang supaya dapat hidup yang akan diredhai dan diberkati Tuhan dia. Ia bukanlah kehendak Bapa syurgawi kita bahawa kita harus demikian di bawah kutukan dan kegelapan. Tiada bukti yang benar merendah diri dalam pergi dengan kepala tertunduk dan hati dipenuhi dengan fikiran daripada diri sendiri. Kami mungkin pergi kepada Yesus dan jadilah dibersihkan, dan berdiri di hadapan undang-undang tanpa rasa malu dan penyesalan. “Maka ada

sekarang tidak kutukan kepada mereka yang adalah dalam Kristus Yesus, WHO Jalan bukan selepas yang daging, tetapi selepas yang Semangat.” orang Rom 8:1.

Melalui Yesus yang jatuh anak lelaki daripada Adam menjadi "anak lelaki daripada Tuhan.” “Baik Dia yang menguduskan dan mereka yang dikuduskan, semuanya adalah dari satu: untuk yang sebab Dia ialah bukan malu kepada panggilan mereka saudara-saudara.” Ibrani

2:11. Kehidupan orang Kristian haruslah iman, kemenangan, dan kegembiraan dalam Tuhan. “Setiap yang dilahirkan dari Allah mengalahkan dunia: dan Inilah kemenangan yang mengalahkan dunia, yaitu iman kita.” 1 Yohanes 5:4. Benar-benar berkata hamba Tuhan Nehemia: “ *Kegembiraan Tuhan adalah kekuatanmu.*” Nehemia 8:10. Dan Paulus berkata, “Bersukacitalah dalam Tuan selalu: dan sekali lagi saya katakan, Bersukacitalah.” “Bersukacitalah selama-lamanya. Berdoalah tanpa berhenti. Dalam segala-galanya memberi terima kasih: untuk ini ialah yang kehendak daripada Tuhan [478]

dalam Kristus Yesus berkenaan awak.”
Filipi 4:4 ; 1 Tesalonika
5:16-18.

begitu adalah yang buah-buahan
daripada Bible penukaran dan
penyucian; dan ia adalah kerana
asas-asas besar kebenaran yang
dinyatakan dalam hukum Tuhan
dipandang acuh tak acuh oleh dunia
Kristian sehingga buah-buahan ini
sangat jarang disaksikan. Inilah
sebabnya ada yang nyata begitu
sedikit daripada itu dalam, berpegang
teguh kerja daripada yang semangat
daripada Tuhan yang bertanda
kebangkitan semula dalam bekas
tahun.

Ia adalah dengan melihat bahawa
kita menjadi berubah. Dan sebagai

mereka yang suci ajaran dalam yang Tuhan mempunyai dibuka kepada lelaki yang kesempurnaan dan kesucian sifat-Nya diabaikan, dan fikiran rakyat adalah tertarik kepada ajaran dan teori manusia, apa yang mengagumkan bahawa di sana telah mengikuti penurunan ketakwaan yang hidup dalam gereja. Firman Tuhan: “Mereka telah meninggalkan Aku, sumber air kehidupan, dan menebang mereka mengeluarkan perigi, perigi pecah, yang tidak dapat menampung air.” Yeremia 2:13.

“Berbahagialah orang yang tidak berjalan menurut nasihat orang jahat. saleh.... Tetapi kesukaannya ialah pada hukum Tuhan; dan dalam syariatNya doth dia bermeditasi hari dan malam.

Dan dia hendaklah jadilah suka a pokok ditanam oleh yang sungai-sungai daripada air, itu membawa seterusnya miliknya buah-buahan dalam miliknya musim; miliknya daun juga hendaklah bukan layu; dan apapun dia melakukan hendaklah makmur.” Mazmur 1:1-3. Ia hanya kerana undang-undang Tuhan dikembalikan kepada haknya kedudukan itu di sana boleh jadilah a kebangkitan semula daripada primitif iman dan bertuhan antara miliknya mengaku orang ramai. “Oleh itu berkata yang Tuan, Berdiri ye dalam yang jalan, dan lihat, dan tanyakan jalan lama, di manakah jalan yang baik, dan Jalan di dalamnya, dan ye hendaklah cari berehat untuk awak

jiwa-jiwa.” Yeremia 6:16.

Bab 28 — Menghadap kehidupan Rekod

“Aku melihat,” kata nabi Daniel,
“sehingga takhta diletakkan, dan Dia
yang lebih tua telah duduk:
pakaian-Nya putih seperti salji, dan
rambut kepalanya seperti bulu yang
murni; Takhtanya berapi-api api, dan
yang roda daripadanya terbakar
kebakaran. A berapi-api aliran
dikeluarkan dan keluar dari
hadapan-Nya: beribu-ribu melayani
kepada dia, dan sepuluh ribu kali
sepuluh ribu berdiri sebelum ini dia:

yang penghakiman adalah set, dan yang buku adalah dibuka.” Daniel 7:9, 10 , RV

Demikianlah disampaikan kepada penglihatan nabi yang agung dan khidmat itu hari apabila watak-watak dan kehidupan manusia harus berlalu dalam tinjauan sebelum ini yang Hakim daripada semua yang bumi, dan kepada setiap lelaki sepatutnya jadilah diberikan "menurut karyanya." Yang Lanjut Usianya ialah Tuhan Bapa. Berkata yang pemazmur: “Sebelum ini yang pergunungan adalah dibawa seterusnya, atau pernah Engkau telah membentuk bumi dan dunia, bahkan dari selama-lamanya hingga kekal, Engkaulah Tuhan.” Mazmur 90:2. Ia adalah Dia, sumber segalanya wujud,

dan mata air segala hukum, yaitu untuk mengetuai penghakiman. Dan suci malaikat sebagai menteri dan saksi, dalam nombor “sepuluh ribu kali sepuluh ribu, dan ribuan ribu,” hadir yang hebat ini tribunal.

“Dan, lihatlah, satu suka yang Anak lelaki daripada lelaki datang dengan yang awan daripada syurga, dan datang kepada yang kuno daripada hari, dan mereka dibawa Dia

[480] dekat di hadapan-Nya. Dan diberikan kepada-Nya kekuasaan dan kemuliaan, dan sebuah kerajaan, yang harus dilayani oleh semua orang, bangsa, dan bahasa Dia: Kerajaan-Nya adalah kerajaan yang kekal, yang tidak akan berlalu jauh.” Daniel 7:13, 14.

Kedatangan Kristus yang diterangkan

di sini adalah bukan kedatangan-Nya yang kedua ke bumi. Dia datang kepada Yang Purba hari-hari dalam syurga kepada menerima kekuasaan dan kemuliaan dan a kerajaan, yang kehendak jadilah diberi Dia di yang dekat daripada miliknya kerja sebagai a pengantara. Ia ialah ini datang, dan bukan kedatangan-Nya yang kedua ke bumi, yang telah dinubuatkan dalam nubuatan kepada ambil tempat di yang penamatan daripada yang 2300 hari dalam 1844. Dihadiri oleh syurgawi malaikat, kami hebat tinggi imam masuk yang suci daripada kesucian dan di sana muncul dalam yang kehadiran daripada Tuhan kepada terlibat dalam yang

408

tindakan terakhir pelayanan-Nya bagi pihak manusia—untuk melaksanakan pekerjaan itu penghakiman penyiasatan dan untuk membuat pendamaian bagi semua orang ditunjukkan kepada jadilah berhak kepada itu faedah.

Dalam perkhidmatan biasa hanya mereka yang telah datang ke hadapan Tuhan dengan pengakuan dan pertobatan, dan dosa-dosanya, melalui darah korban penghapus dosa, telah dipindahkan ke tempat kudus, mempunyai bahagian dalam pelayanan Hari Pendamaian. Jadi pada hari besar final penebusan dan penghakiman penyiasatan satu-satunya kes yang dipertimbangkan ialah mereka

daripada yang mengaku orang ramai daripada Tuhan. The penghakiman daripada yang jahat adalah kerja yang berbeza dan berasingan, dan berlaku pada masa kemudian. “Pengkakiman mesti bermula di rumah Tuhan: dan jika ia mula-mula bermula di kami, apa hendaklah yang tamat jadilah daripada mereka itu patuh bukan yang Injil?” 1 Peter 4:17.

Kitab-kitab catatan di syurga, di dalamnya nama-nama dan perbuatan lelaki didaftarkan, adalah untuk menentukan keputusan yang penghakiman. Nabi Daniel berkata, “Pengkakiman telah ditetapkan, dan buku dibuka.” Pewahyu, menggambarkan adegan yang sama, menambah: “Satu lagi buku adalah

dibuka, yang ialah yang buku daripada kehidupan: dan yang mati dihakimi berdasarkan perkara-perkara yang tertulis dalam kitab-kitab itu, Menurut kepada mereka berfungsi.” Wahyu 20:12.

The buku daripada kehidupan mengandungi yang nama daripada semua WHO mempunyai pernah masuk perkhidmatan kepada Tuhan. Yesus menyuruh murid-murid-Nya:

“Bersukacitalah, kerana kamu [481] nama adalah bertulis dalam syurga.” Lukas 10:20. Paul bercakap daripada miliknya setia

rekan sekerja, "yang namanya ada dalam kitab kehidupan." Filipi 4:3.

Daniel, memandang rendah kepada “masa kesusahan, yang tidak pernah

terjadi,” mengisytiharkan itu milik Tuhan orang ramai hendaklah jadilah dihantar, “semua orang itu hendaklah didapati tertulis dalam kitab itu.” Dan pewahyu mengatakan bahawa mereka sahaja akan memasuki kota Tuhan yang namanya “tertulis di dalam Anak Domba buku daripada kehidupan.” Daniel 12:1 ; Wahyu 21:27.

“A buku daripada zikir” ialah bertulis sebelum ini Tuhan, dalam yang adalah mencatat perbuatan baik “mereka yang takut akan Tuhan, dan itu terfikir atas miliknya nama.” Maleakhi 3:16. mereka perkataan daripada iman, mereka perbuatan cinta, didaftarkan di syurga. Nehemia merujuk kepada ini apabila dia berkata: “Ingat saya, O saya Tuhan,...

dan lap bukan keluar saya baik
perbuatan itu saya mempunyai selesai
untuk yang rumah daripada saya
Tuhan.” Nehemia 13:14. Dalam yang
buku daripada milik Tuhan zikir setiap
perbuatan daripada kebenaran ialah
diabadikan. Di sana setiap godaan
ditentang, setiap kejahatan diatasi,
setiap perkataan daripada tender
kesian dinyatakan, ialah dengan setia
tercatat. Dan

setiap bertindak daripada pengorbanan, setiap penderitaan dan kesedihan bertahan untuk milik Kristus sake, direkodkan. Pemazmur berkata: “Engkau memberitahu pengembaraanku: masukkanlah air mataku ke dalam botol-Mu: bukankah itu dalam kitab-Mu?” Mazmur 56:8.

di sana ialah a rekod juga daripada yang dosa daripada lelaki. “Untuk Tuhan hendaklah bawak setiap pekerjaan menjadi penghakiman, dengan setiap perkara yang rahsia, sama ada itu baik atau jahat.” “Setiap perkataan sia-sia yang diucapkan manusia, mereka akan mempertanggungjawabkannya pada hari penghakiman.” Berkata

Juruselamat: “Dengan perkataanmu engkau akan dibenarkan, dan dengan perkataanmu awak hendaklah jadilah dikutuk.” Pengkhotbah 12:14 ; Matthew 12:36, 37. Tujuan dan motif rahsia muncul dalam daftar yang tidak tersilap; untuk Tuhan “akan bawak kepada ringan yang tersembunyi benda daripada kegelapan, dan kehendak buat nyata yang nasihat daripada yang hati.” 1 Korintus 4:5. “Lihatlah, ia tertulis di hadapan-Ku,... kesalahanmu, dan kesalahanmu bapa-bapa bersama-sama, berkata yang Tuan.” Yesaya 65:6, 7.

[482] Setiap pekerjaan manusia lulus dalam semakan di hadapan Tuhan dan didaftarkan untuk kesetiaan atau ketidaksetiaan. Bertentangan dengan

setiap nama dalam buku daripada syurga ialah masuk dengan dahsyat ketepatan setiap salah perkataan, setiap mementingkan diri sendiri bertindak, setiap tidak dipenuhi kewajipan, dan setiap rahsia dosa, dengan setiap penyelewangan berseni. Amaran atau teguran yang dihantar oleh syurga diabaikan, membazir detik-detik, tidak bertambah baik peluang, yang pengaruh dilakukan untuk baik atau untuk jahat, dengan itu meluas keputusan, semua adalah tercatat oleh yang rakaman malaikat.

The undang-undang daripada Tuhan ialah yang standard oleh yang yang watak dan yang kehidupan manusia akan diuji dalam penghakiman. Kata orang bijak: “Takutlah akan Allah dan

berpeganglah pada perintah-perintah-Nya, karena itulah seluruh kewajiban daripada manusia. Sebab Allah akan membawa setiap perbuatan ke dalam penghakiman.” Pengkhotbah 12:13, 14. Rasul Yakobus menasihati saudara-saudaranya, “Katakanlah kamu, dan berbuat demikian, seperti mereka yang akan dihakimi oleh hukum kebebasan.” James 2:12.

Mereka yang dalam penghakiman "dianggap layak" akan mempunyai a bagian dalam yang kebangkitan daripada yang cuma. Yesus berkata: “Mereka yang hendaklah dianggap layak untuk memperoleh dunia itu, dan kebangkitan daripada yang mati,... adalah sama rata kepada yang

malaikat; dan adalah yang kanak-kanak daripada Tuhan, menjadi yang kanak-kanak daripada yang kebangkitan.” Lukas 20:35, 36. Dan sekali lagi Dia menyatakan bahawa “mereka yang telah berbuat baik” akan datang “kepada yang kebangkitan daripada kehidupan.” John 5:29. The soleh mati kehendak bukan jadilah dinaikkan sehingga selepas yang penghakiman di yang mereka adalah dikira layak daripada

“kebangkitan kehidupan.” Oleh itu mereka akan tidak hadir dalam orang di yang tribunal bila mereka rekod adalah diperiksa dan mereka kes memutuskan. Yesus akan muncul sebagai pembela mereka, untuk memohon bagi pihak mereka sebelum ini Tuhan. “Jika seseorang berbuat dosa, kita mempunyai seorang Pengantara pada Bapa, yaitu Yesus Kristus yang soleh.” 1 John 2:1.

“Untuk Kristus ialah bukan masuk ke dalam yang suci tempat dibuat dengan tangan, yang adalah yang angka daripada yang benar; tetapi ke dalam syurga sendiri, sekarang kepada muncul dalam yang kehadiran daripada Tuhan untuk kami.” “Sebab itu Dia

ialah mampu juga kepada jimat mereka kepada yang paling tinggi itu datang kepada Tuhan oleh dia, melihat Dia pernah hidup kepada buat syafaat untuk

mereka." Ibrani 9:24 ; 7:25.

Sebagai yang buku daripada rekod adalah dibuka dalam yang penghakiman, yang nyawa daripada semua [483] WHO mempunyai dipercayai pada Yesus datang dalam semakan sebelum ini Tuhan.

Permulaan

dengan mereka yang mula-mula hidup di bumi, Peguambela kita hadir yang kes daripada setiap satu berturut-turut generasi, dan menutup dengan yang hidup. Setiap nama ialah disebutkan, setiap kes rapat disiasat. Nama adalah diterima, nama ditolak. Bila

mana-mana mempunyai dosa yang tinggal atas buku-buku rekod, tidak bertaubat dan tidak diampuni, nama mereka kehendak jadilah dipadamkan keluar daripada yang buku daripada kehidupan, dan yang rekod daripada mereka baik amalan akan terhapus dari kitab zikir Allah. The Tuan diisytiharkan kepada Musa: “Siapa pun hath berdosa terhadap saya, dia akankah Aku hapuskan dari kitab-Ku.” Keluaran 32:33. Dan kata nabi Yehezkiel: “Apabila orang benar berbalik dari kebenarannya, dan komited kemungkaran,... semua miliknya kebenaran itu dia hath selesai hendaklah bukan jadilah disebutkan.” Yehezkiel 18:24.

Semua WHO mempunyai sungguh

bertaubat daripada dosa, dan oleh iman dituntut yang darah Kristus sebagai korban pendamaian mereka, telah diampuni mereka nama dalam yang buku daripada syurga; sebagai mereka mempunyai menjadi peserta daripada yang kebenaran daripada Kristus, dan mereka watak adalah dijumpai kepada jadilah dalam keharmonian dengan yang undang-undang daripada Tuhan, mereka dosa kehendak jadilah dipadamkan keluar, dan mereka sendiri akan diperhitungkan layak untuk hidup yang kekal. Tuhan mengisytiharkan, oleh yang nabi Yesaya: “Saya, malah saya, pagi Dia itu blotteth keluar awak pelanggaran demi Aku sendiri, dan tidak akan

mengingat dosamu.” Yesaya 43:25.
Yesus berkata: “Barangsiapa menang,
ia akan menjadi berpakaian dalam
putih pakaian; dan saya kehendak
bukan hapuskan keluar miliknya nama
keluar daripada yang buku daripada
kehidupan, tetapi saya kehendak
mengaku miliknya nama sebelum ini
saya ayah, dan sebelum ini
malaikat-malaikat-Nya.” “Sesiapa
yang mengaku Aku di hadapan
manusia, dia akan saya mengaku juga
sebelum ini Ayah saya yang ialah
dalam syurga. Tetapi

sesiapa sahaja hendaklah menafikan saya sebelum ini lelaki, dia kehendak saya juga menafikan sebelum ini saya Bapa yang ialah dalam syurga.”

Wahyu 3:5 ; Matthew 10:32, 33.

The paling dalam minat terzahir antara lelaki dalam yang keputusan daripada [484] duniawi tribunal tetapi pengsan mewakili yang minat dibuktikan dalam yang syurgawi mahkamah bila yang nama masuk dalam yang buku daripada kehidupan datang naik ditinjau di hadapan Hakim seluruh bumi. Pemberi Syafaat Ilahi mempersembahkan rayuan itu semua WHO mempunyai diatasi melalui iman dalam miliknya darah jadilah dimaafkan mereka pelanggaran, itu

mereka jadilah dipulihkan kepada mereka Eden rumah, dan dinobatkan sebagai sendi waris dengan dirinya sendiri kepada “yang pertama kekuasaan.” Mikha 4:8. Syaitan dalam miliknya usaha kepada memperdaya dan menggoda kami bangsa telah terfikir kepada mengecewakan yang ilahi rancangan dalam milik lelaki ciptaan; tetapi Kristus sekarang bertanya itu ini rancangan jadilah dibawa ke dalam kesan sebagai jika lelaki telah tidak pernah jatuh. Dia bertanya untuk miliknya orang ramai bukan sahaja maafkan dan justifikasi, penuh dan lengkap, tetapi a kongsi dalam miliknya kemuliaan dan a tempat duduk atas miliknya takhta. manakala Yesus ialah merayu untuk

mata pelajaran milikNya rahmat,
Syaitan menuduh mereka di hadapan
Allah sebagai penderhaka. Penipu
besar punya dicari kepada memimpin
mereka ke dalam keraguan, kepada
sebab mereka kepada kalah keyakinan
diri dalam Tuhan, kepada berasingan
diri mereka sendiri daripada miliknya
cinta, dan kepada rehat miliknya
undang-undang. Sekarang dia mata
kepada yang rekod daripada mereka
nyawa, kepada yang kecacatan
daripada watak, yang ketidaksamaan
kepada Kristus, yang mempunyai
dihina mereka Penebus, kepada semua
yang dosa itu dia mempunyai tergoda
mereka kepada komited, dan kerana
daripada ini
dia tuntutan mereka sebagai miliknya mata

pelajaran.

Yesus tidak memaafkan dosa mereka, tetapi menunjukkan penyesalan mereka dan iman, dan, memohon ampun bagi mereka, Dia mengangkat luka-Nya tangan di hadapan Bapa dan para malaikat kudus, berkata: Aku mengenal mereka dengan nama. Aku telah mengukirnya pada tapak tangan-Ku. “Pengorbanan dari Tuhan adalah roh yang hancur: hati yang remuk dan remuk, ya Tuhan, Engkau tidak akan menghina.”

Mazmur 51:17. Dan kepada penuduh-Nya orang Dia menyatakan: “Tuhan menegur engkau, hai Iblis; bahkan Tuhan yang telah memilih Yerusalem, tegurlah engkau: bukankah ini merek yang dicabut keluar dari

api?” Zakharia 3:2. Kristus akan memakaikan orang-orang setia-Nya dengan kebenaran-Nya sendiri, supaya Ia mempersembahkan mereka kepada Bapa-Nya "jemaat yang mulia, tidak mempunyai noda, atau kerut, atau apa-apa yang serupa itu." Efesus 5:27. Nama mereka tercatat dalam kitab kehidupan, dan tentang mereka ada tertulis: "Mereka akan berjalan dengan Aku dengan pakaian putih: untuk mereka adalah layak." Wahyu 3:4.

[485] Justeru kehendak jadilah disedari yang lengkap pemenuhan daripada yang baru- perjanjian janji: "Saya kehendak maafkan mereka kemungkaran, dan saya kehendak ingat

mereka dosa tidak lagi.” “Dalam mereka hari, dan dalam itu masa, berkata yang Tuan, kejahatan Israel akan dicari, tetapi tidak akan ada; dan dosa-dosa Yehuda, dan mereka tidak akan didapati.” Yeremia 31:34 ; 50:20. “Pada hari itu cabang Tuhan akan menjadi indah dan mulia, dan buah bumi akan menjadi sangat baik dan indah mereka itu adalah melarikan diri daripada Israel. Dan ia hendaklah datang kepada lulus, itu dia itu ditinggalkan di Sion, dan dia yang tinggal di Yerusalem, akan dipanggil suci, malah semua orang itu ialah bertulis antara yang hidup dalam Jerusalem.” Yesaya 4:2, 3.

Kerja penghakiman penyiasatan dan

pemadaman dosa harus diselesaikan sebelum kedatangan Tuhan yang kedua kali. Sejak yang mati adalah kepada jadilah dihakimi keluar daripada yang benda bertulis dalam yang buku, mustahil dosa-dosa manusia akan dihapuskan sehingga selepas itu penghakiman di mana kes mereka akan disiasat. Tetapi rasul Peter dengan jelas negeri itu yang dosa daripada orang beriman kehendak jadilah dipadamkan keluar “apabila masa-masa menyegarkan datang dari hadirat Tuhan; dan Dia akan mengutus Yesus Kristus.” Kisah 3:19, 20.

Apabila penghakiman penyiasatan ditutup, Kristus akan datang, dan ganjaran-Nya akan jadilah dengan Dia kepada memberi kepada setiap lelaki

sebagai miliknya kerja hendaklah jadilah.

Dalam pelayanan biasa imam besar, setelah membuat pendamaian untuk Israel, datang dan memberkati jemaah. Jadi Kristus, di penutupan pekerjaan-Nya sebagai pengantara, akan muncul, “tanpa dosa kepada keselamatan” (Ibrani 9:28), untuk memberkati umat-Nya yang menunggu dengan kekal kehidupan. Sebagai yang imam, dalam mengeluarkan yang dosa daripada yang tempat perlindungan, mengaku mereka di atas kepala kambing hitam, maka Kristus akan meletakkan semua ini dosa atas syaitan, pencetus dan penghasut dosa. kambing hitam, menanggung dosa Israel, dihantar

pergi "ke negeri yang tidak berpenghuni" (Imamat 16:22); jadi syaitan, menanggung kesalahan segala dosa yang dia telah menyebabkan umat Tuhan untuk berkomitmen, akan selama seribu tahun terkurung kepada yang bumi, yang kehendak kemudian jadilah sepi, tanpa penduduk, dan dia kehendak di terakhir menderita yang penuh penalti daripada dosa dalam yang kebakaran itu hendaklah [486] memusnahkan semua yang jahat. Justeru yang hebat rancangan daripada penebusan kehendak capai itu pencapaian dalam yang muktamad pembasmian daripada dosa dan yang pembebasan daripada semua WHO mempunyai telah sanggup kepada meninggalkan jahat.

Pada yang masa dilantik untuk yang penghakiman—the dekat daripada yang 2300 hari, dalam 1844-bermula yang kerja daripada penyiasatan dan blotting keluar daripada dosa. Semua WHO mempunyai pernah diambil atas diri mereka sendiri yang nama daripada Kristus mesti lulus itu mencari penelitian. Kedua-duanya yang hidup dan yang mati adalah

kepada jadinya dihakimi "keluar daripada mereka benda yang adalah bertulis dalam yang buku, Menurut kepada mereka berfungsi."

Dosa yang belum bertaubat dan ditinggalkan tidak akan diampuni dan dipadamkan daripada buku rekod, tetapi akan tetap berlaku saksi terhadap yang pendosa dalam yang hari daripada Tuhan. Dia mungkin mempunyai komited perbuatan jahatnya dalam terang siang atau dalam kegelapan malam; tetapi mereka terbuka dan nyata di hadapan-Nya dengan siapa kita harus berurusan. malaikat daripada Tuhan disaksikan setiap satu dosa dan berdaftar ia dalam yang tak silap

rekod. Dosa boleh disembunyikan, dinafikan, ditutup daripada bapa, ibu, isteri, kanak-kanak, dan sekutu; tidak satu tetapi yang bersalah pelakon mungkin harga yang paling kurang syak wasangka daripada yang salah; tetapi ia ialah diletakkan telanjang sebelum ini yang kecerdasan daripada syurga. The kegelapan daripada yang paling gelap malam, yang kerahsiaan semua seni menipu, tidak memadai untuk menutup satu pemikiran dari pengetahuan Yang Abadi. Tuhan mempunyai rekod yang tepat tentang setiap akaun yang tidak adil dan setiap urusan yang tidak adil. Dia tidak tertipu dengan penampilan takwa. Dia tidak membuat kesilapan dalam perkiraan-Nya watak. Lelaki mungkin

jadilah tertipu oleh mereka WHO
adalah rasuah dalam hati, tetapi Tuhan
menusuk semua menyamar dan
membaca yang dalaman kehidupan.

Betapa khusyuknya pemikiran itu!
Hari demi hari, melewati keabadian,
beruang itu beban daripada rekod
untuk yang buku daripada syurga.
Kata-kata sekali spo- ken, perbuatan
yang pernah dilakukan, tidak dapat
dikenang. Malaikat telah mendaftar
baik dan jahat. Penakluk terkuat di
bumi tidak boleh panggilan belakang
yang rekod daripada malah a bujang
hari. kami bertindak, kami perkataan,
malah kami paling rahsia motif, semua
mempunyai mereka berat badan dalam
membuat keputusan kami

[487] takdir untuk kaya atau celaka.

Padahal mereka mungkin jadilah terlupa oleh kami, mereka kehendak beruang mereka kesaksian kepada mewajarkan atau mengutuk.

Sebagai ciri-ciri wajah yang dihasilkan semula dengan tidak tersilap ketepatan pada plat artis yang digilap, jadi wataknya adalah iman-digariskan sepenuhnya dalam buku di atas. Namun betapa sedikit keprihatinan yang dirasai mengenai catatan itu yang akan bertemu dengan pandangan makhluk syurga.

Mungkinkah tabir yang memisahkan yang nampak dari dunia yang tidak kelihatan dihanyutkan kembali, dan anak-anak manusia melihat seorang malaikat mencatat setiap perkataan dan perbuatan, yang harus mereka

jumpai lagi dalam penghakiman, berapa banyak perkataan yang diucapkan setiap hari akan kekal tidak terucap, bagaimana ramai perbuatan akan kekal dibatalkan.

Dalam penghakiman penggunaan setiap bakat akan diteliti.

Bagaimanakah kita menggunakan modal yang dipinjamkan Syurga kepada kita? Adakah Tuhan di miliknya datang menerima miliknya sendiri dengan riba? mempunyai kita bertambah baik yang

kuasa yang diamanahkan kepada kita, dalam tangan dan hati dan otak, untuk kemuliaan Tuhan dan rahmat dunia? Bagaimana kita menggunakan masa kita, kami pen, kami suara, kami wang, kami pengaruh? Apa mempunyai kita selesai untuk Kristus, dalam diri orang miskin, orang yang menderita, anak yatim, atau orang janda? Tuhan mempunyai dibuat kami yang simpanan daripada miliknya suci perkataan; apa sudahkah kita melakukan dengan terang dan kebenaran yang diberikan kepada kita untuk menjadikan manusia bijak kepada keselamatan? Tiada nilai yang melekat pada pengakuan kepercayaan semata-mata Kristus; sahaja yang cinta

yang ialah ditunjukkan oleh berfungsi ialah dikira tulen. Namun ia ialah cinta bersendirian yang dalam yang penglihatan daripada Syurga membuat mana-mana bertindak daripada nilai. Apa sahaja yang dilakukan daripada cinta, walau sekecil mana pun ia mungkin kelihatan yang anggaran daripada lelaki, ialah diterima dan diberi pahala daripada Tuhan.

The tersembunyi mementingkan diri sendiri daripada lelaki berdiri didedahkan dalam yang buku daripada syurga. Terdapat rekod tugas yang tidak ditunaikan kepada sesama mereka lelaki, kerana kealpaan akan tuntutan Juruselamat. Di sana mereka akan melihat bagaimana selalunya adalah diberi kepada Syaitan yang

masa, terfikir, dan kekuatan itu
kepunyaan kepada Kristus. Sedih ialah
yang rekod yang malaikat beruang
kepada syurga. Makhluk pintar,
mengaku pengikut Kristus, diserap
perolehan harta dunia atau kenikmatan
duniawi kesenangan. wang, masa, dan
kekuatan adalah berkorban untuk
paparan dan
memanjakan diri; tetapi beberapa adalah
yang detik-detik Setia kepada doa, kepada
yang [488]
mencari daripada yang kitab suci, kepada
penghinaan daripada jiwa dan pengakuan
daripada
dosa.

Syaitan mencipta tidak bernombor
skim kepada menduduki kami fikiran,
itu mereka mungkin bukan tinggal atas

yang sangat kerja dengan yang kita sepatutnya kepada jadilah paling berkenalan. Penipu besar membenci kebenaran besar yang membawa kepada pandangan an penebusan dosa pengorbanan dan an maha kuasa pengantara. Dia tahu bahawa dengan dia segala-galanya bergantung pada fikirannya yang menyimpang daripada Yesus dan miliknya kebenaran.

Mereka yang akan berkongsi faedah pengantaraan Juruselamat tidak boleh mengizinkan apa-apa pun mengganggu tugas mereka untuk menyempurnakan kekudusan dalam ketakutan kepada Allah. Waktu yang berharga, bukannya diberikan kepada keseronokan, untuk dipamerkan, atau untuk mendapatkan pencarian, harus

ditumpukan kepada
bersungguh-sungguh, solat belajar
daripada yang perkataan daripada
kebenaran. The subjek daripada yang
suci- tuary dan yang penyiasatan
penghakiman sepatutnya jadilah
dengan jelas faham oleh yang orang
ramai daripada Tuhan. Semua
perlu a pengetahuan untuk diri
mereka sendiri daripada yang
kedudukan dan pekerjaan Imam Besar
mereka yang agung. Jika tidak ia akan
menjadi mustahil bagi mereka untuk
menjalankan iman yang penting dalam
hal ini masa atau kepada menduduki
yang kedudukan yang Tuhan reka
bentuk mereka kepada isi. Setiap

individu mempunyai a jiwa kepada jimat atau kepada kalah. setiap satu mempunyai a kes yang belum selesai di yang bar daripada Tuhan. setiap satu mesti berjumpa yang hebat Hakim muka kepada muka.

Bagaimana Oleh itu, penting bahawa setiap minda sering merenung adegan yang sungguh-sungguh bila yang penghakiman hendaklah duduk dan yang buku hendaklah jadilah dibuka, bila, dengan Daniel, setiap individu mesti berdiri di tempatnya, pada akhir hari.

Semua WHO mempunyai menerima yang ringan atas ini mata pelajaran adalah kepada beruang kesaksian tentang kebenaran besar yang telah

Tuhan berikan kepada mereka. The tempat kudus di syurga adalah pusat pekerjaan Kristus bagi pihak daripada lelaki. Ia melibatkan setiap jiwa yang hidup di bumi. Ia terbuka kepada lihat rancangan penebusan, membawa kita ke tahap yang paling dekat masa dan mendedahkan isu kemenangan pertandingan antara kebenaran dan dosa. Ia adalah yang paling penting yang perlu dilakukan oleh semua orang secara menyeluruh menyiasat ini mata pelajaran dan jadilah mampu kepada memberi an jawab

[489] kepada semua orang itu bertanya mereka a sebab daripada yang harapan itu ialah dalam mereka.

The syafaat daripada Kristus dalam milik lelaki bagi pihak dalam yang

tempat perlindungan atas adalah sama pentingnya dengan rancangan keselamatan seperti kematian-Nya ke atas menyeberang. Dengan kematian-Nya Dia memulakan pekerjaan yang selepas kebangkitan-Nya Dia naik untuk menyempurnakan di syurga. Kita mesti dengan iman masuk ke dalam yang tudung, “mana yang pendahulu ialah untuk kami masuk.” Ibrani 6:20. Di sana cahaya dari salib Kalvari dipantulkan. Di sana kita mungkin mendapat gambaran yang lebih jelas tentang misteri penebusan. The keselamatan daripada lelaki ialah dicapai di an tak terhingga perbelanjaan kepada syurga; pengorbanan yang dibuat adalah sama

dengan tuntutan yang paling luas daripada yang patah hukum Allah. Yesus telah membuka jalan ke takhta Bapa, dan melalui perantaraan-Nya keinginan yang tulus semua orang yang datang kepada-Nya iman mungkin jadilah dibentangkan sebelum ini Tuhan.

“Dia itu meliputi miliknya dosa hendaklah bukan makmur: tetapi siapa mengaku dan meninggalkan mereka akan mendapat belas kasihan.” Amsal 28:13. Jika mereka yang bersembunyi dan alasan mereka kesalahan boleh lihat bagaimana Syaitan bergembira habis mereka, bagaimana dia ejekan Kristus dan suci malaikat dengan mereka kursus, mereka akan bersegeralah untuk mengaku

dosa-dosa mereka dan membuangnya. Melalui kecacatan dalam watak, Syaitan bekerja untuk menguasai keseluruhannya pikiran, dan dia tahu bahawa jika kecacatan ini dihargai, dia akan melakukannya berjaya. Oleh itu dia sentiasa berusaha untuk menipu pengikut tentang Kristus dengan kefahamannya yang membawa maut yang mustahil bagi mereka diatasi. Tetapi Yesus memohon demi mereka tangan-Nya yang terluka, tangan-Nya lebam badan; dan Dia mengisytiharkan kepada semua WHO akan ikut dia: “Saya

cukuplah karunia bagimu.” 2 Korintus 12:9. “Ambillah kuk-Ku atas awak, dan belajar daripada saya; untuk saya pagi lemah lembut dan rendah diri dalam hati: dan ye akan mendapat ketenangan jiwamu. Sebab kuk yang Kupasang itu mudah, dan beban-Ku adalah ringan.” Matius 11:29, 30. Oleh itu, jangan ada yang menganggap kecacatan mereka sebagai tidak boleh diubah. Tuhan kehendak memberi iman dan rahmat kepada diatasi mereka.

Kita kini hidup dalam hari penebusan yang besar. Dalam tipikal perkhidmatan, sementara yang tinggi imam adalah membuat yang penebusan dosa untuk Israel,

[490]

semua adalah diperlukan kepada
menyusahkan mereka jiwa-jiwa oleh
keinsafan daripada dosa dan merendah-
pengairan sebelum ini yang Tuan,
jangan-jangan mereka jadilah potong
dimatikan daripada antara yang orang
ramai. Dalam dengan cara yang sama,
semua yang ingin nama mereka
disimpan dalam kitab kehidupan
sekarang harus, dalam beberapa hari
yang tinggal dalam percubaan mereka,
menderita jiwa mereka di hadapan
Tuhan dengan kesedihan kerana dosa
dan pertobatan yang benar. di sana
mesti mendalam, setia mencari hati.
Semangat yang ringan dan remeh
dimanjakan oleh begitu ramai
penganut Kristian mesti disingkirkan.
di sana ialah bersungguh-sungguh

peperangan sebelum ini semua WHO akan menundukkan yang jahat kecenderungan yang berusaha untuk penguasaan. Kerja penyediaan adalah individu kerja. Kami adalah bukan disimpan dalam kumpulan. The kesucian dan pengabdian daripada satu tidak akan mengimbangi keperluan kualiti ini pada yang lain. Padahal semua bangsa-bangsa akan menghakimi di hadapan Tuhan, tetapi Ia akan memeriksa yang kes daripada setiap satu individu dengan sebagai dekat dan mencari penelitian sebagai jika tidak ada makhluk lain di bumi. Semua orang mesti begitu diuji dan dijumpai tanpa tempat atau kedut atau mana-mana sebegitu benda.

Serius adalah adegan yang berkaitan

dengan kerja penutup penebusan dosa. Penting adalah kepentingan yang terlibat di dalamnya. The penghakiman kini berlaku di tempat kudus di atas. Selama bertahun-tahun kerja ini sedang dijalankan. Tidak lama lagi—tidak ada yang tahu berapa lama—ia akan berpindah kepada kes orang hidup. Di hadapan Tuhan yang mengerikan kami nyawa adalah kepada datang naik dalam semakan. Pada ini masa atas semua yang lain ia memerlukan setiap jiwa untuk mengindahkan nasihat Juruselamat: “Berjaga-jaga dan berdoalah: kerana kamu tidak tahu bilakah waktunya.” Markus 13:33. “Jika oleh itu awak hendaklah bukan menonton, saya kehendak datang pada awak sebagai a

pencuri, dan awak hendaklah bukan tahu apa jam saya kehendak datang atas awak.” Wahyu 3:3.

Apabila kerja penghakiman penyiasatan ditutup, takdir semua akan diputuskan untuk hidup atau mati. Percubaan tamat a waktu yang singkat sebelum penampakan Tuhan di awan langit. Kristus dalam Wahyu, menantikan masa itu, menyatakan: “Dia yang tidak adil itu, biarlah dia tetap berlaku tidak adil: dan siapa yang najis, biarlah dia jadilah kotor masih: dan dia itu ialah soleh biarkan dia jadilah soleh masih: dan

[491] dia yang kudus, biarlah dia tetap kudus. Dan, lihatlah, Aku datang dengan segera; dan upah-Ku ada pada-Ku, untuk membalas setiap orang menurut perbuatannya hendaklah jadilah.” Wahyu 22:11, 12.

The soleh dan yang jahat kehendak masih jadilah hidup atas yang bumi dalam keadaan fana mereka-manusia akan menanam dan membina, makan dan minum, semua tidak sedar bahawa keputusan muktamad, tidak boleh ditarik balik telah telah diucapkan di tempat kudus di atas. Sebelum Banjir, selepas Nuh masuk ke dalam bahtera, Tuhan menutupnya dan menutup orang jahat; tetapi selama tujuh hari orang itu, tidak mengetahui bahawa

ajalnya telah tiba tetap, meneruskan kehidupan mereka yang cuai, sukakan kesenangan dan mengejek amaran penghakiman yang akan datang.

“Jadi,” kata Juruselamat, “hendaklah demikian juga kedatangan Anak Manusia.” Matius 24:39. Secara senyap, tanpa disedari sebagai yang tengah malam pencuri, kehendak datang yang penentu jam yang menandakan penetapan nasib setiap lelaki, penarikan terakhir belas kasihan tawaran kepada bersalah lelaki.

“Karena itu berjaga-jagalah... supaya jangan tiba-tiba Ia datang dan mendapati kamu tidur- ing.” Tandakan 13:35, 36. bahaya ialah yang syarat daripada mereka WHO, berkembang

bosan menonton mereka, beralih kepada tarikan dunia. manakala orang perniagaan diserap dalam mengejar keuntungan, manakala kesenangan kekasih ialah mencari kesenangan, sementara yang anak perempuan daripada fesyen sedang menyusun perhiasannya—mungkin pada saat itu Hakim semua yang bumi kehendak melafazkan yang ayat: “Awak seni ditimbang dalam yang baki, dan seni dijumpai teringin.” Daniel 5:27.

Bab 29 — The asal usul daripada Jahat

Bagi kebanyakan orang, asal usul dosa dan sebab kewujudannya adalah sumber kebingungan yang besar. Mereka melihat kerja jahat, dengan akibatnya yang dahsyat iaitu celaka dan kebinasaan, dan mereka mempersoalkan bagaimana semua ini boleh wujud di bawah kedaulatan Dia yang tidak terhingga dalam kebijaksanaan, kuasa, dan cinta. Berikut adalah misteri yang mereka tidak mencari penjelasan. Dan dalam

ketidakpastian dan keraguan mereka dibutakan kepada kebenaran yang dinyatakan dengan jelas dalam firman Tuhan dan penting untuk keselamatan. Terdapat mereka yang, dalam pertanyaan mereka mengenai kewujudan daripada dosa, berusaha kepada cari ke dalam itu yang Tuhan mempunyai tidak pernah didedahkan; oleh itu mereka cari tidak penyelesaian daripada mereka kesukaran; dan sebegitu seperti yang digerakkan oleh kecenderungan untuk ragu-ragu dan cavil merebut ini sebagai alasan untuk menolak kata-kata Kitab Suci. Yang lain, bagaimanapun, gagal pemahaman yang memuaskan tentang masalah besar kejahatan, daripada fakta

bahawa tradisi dan salah tafsir telah mengaburkan pengajaran Alkitab mengenai watak Tuhan, sifat miliknya kerajaan, dan yang prinsip daripada miliknya berurusan dengan dosa.

Mustahil untuk menjelaskan asal usul dosa untuk memberi alasan untuk kewujudannya. Namun cukuplah yang boleh difahami mengenai kedua-duanya asal usul dan pembawaan terakhir dosa untuk dizahirkan sepenuhnya yang keadilan dan kebajikan daripada Tuhan dalam semua miliknya urusan jual beli dengan jahat.

tiada apa ialah lebih secara terang-terangan diajar dalam kitab suci daripada itu Tuhan adalah dalam tidak [493] bijak bertanggungjawab untuk yang

pintu masuk daripada dosa; itu di sana adalah tidak sewenang-wenangnya mengeluarkan daripada ilahi rahmat, tidak kekurangan dalam yang ilahi kerajaan, itu memberi majlis untuk yang pemberontakan daripada pemberontakan. Dosa ialah an penceroboh, untuk yang kehadiran tidak sebab boleh jadilah diberi. Ia ialah misteri, tidak dapat boleh dikira; kepada alasan ia ialah kepada mempertahankan ia. boleh alasan untuk ia jadilah dijumpai, atau sebab ditunjukkan untuk kewujudannya, ia akan berhenti menjadi dosa. kami satu-satunya takrif dosa ialah yang diberikan dalam firman Tuhan; ia adalah “the pelanggaran daripada yang undang-undang;” ia ialah yang bekerja

luar daripada a prinsip di peperangan
dengan hukum cinta yang agung yang
merupakan asas ketuhanan kerajaan.

419

Sebelum ini yang pintu masuk daripada jahat di sana adalah kedamaian dan kegembiraan melalui Alam semesta. Semuanya selaras dengan kehendak Pencipta. Cinta untuk Tuhan adalah tertinggi, cinta untuk satu yang lain tidak berat sebelah. Kristus yang Firman, Anak Tunggal Tuhan, adalah satu dengan Bapa yang kekal,— satu dalam sifat, dalam watak, dan dalam tujuan,—satu-satunya makhluk dalam semua alam semesta yang boleh masuk ke dalam semua nasihat dan tujuan Tuhan. Oleh Kristus Bapa bekerja dalam penciptaan semua syurgawi makhluk. “Oleh Dialah diciptakan segala sesuatu yang ada di

sorga,... sama ada takhta, atau kerajaan, atau kerajaan, atau kuasa” (Kolose 1:16); dan kepada Kristus, sama dengan Bapa, seluruh syurga memberi kesetiaan.

Hukum kasih menjadi asas pemerintahan Tuhan, kebahagiaan semua makhluk bergantung pada kesempurnaannya sepakat dengan itu hebat prinsip daripada kebenaran. Tuhan keinginan daripada semua miliknya makhluk yang perkhidmatan daripada cinta-penghormatan itu mata air daripada an penghayatan yang bijak terhadap akhlak-Nya. Dia tidak senang a terpaksa kesetiaan, dan kepada semua Dia geran kebebasan daripada kehendak, itu mereka mungkin render Dia secara sukarela

perkhidmatan.

Tetapi ada seorang yang memilih untuk memesongkan kebebasan ini. asal dosa- bersekutu dengan dia yang, di sebelah Kristus, telah paling dihormati oleh Tuhan dan WHO berdiri tertinggi dalam kuasa dan kemuliaan antara yang penduduk daripada

[494] syurga. Sebelum kejatuhannya, Lucifer adalah yang pertama dari kerub yang menutupi, suci dan tidak tercemar. “Oleh itu berkata yang Tuan Tuhan; awak paling kedap naik yang jumlah, penuh hikmah, dan sempurna keindahannya. Engkau telah berada di Eden yang taman daripada Tuhan; setiap berharga batu adalah awak penutup. awak

adalah kerub yang diurapi yang menutupi; dan Aku telah menetapkan engkau demikian: engkau berada di atas gunung suci Tuhan; kamu telah berjalan ke atas dan ke bawah di tengah-tengah batu api. Engkau sempurna dalam jalan-Mu dari hari engkau diciptakan, hingga ditemukan kezaliman padamu.” Yehezkiel 28:12-15.

Lucifer mungkin tetap disenangi Tuhan, kekasih dan dihormati oleh semua tentera malaikat, menggunakan kuasa mulianya untuk memberkati orang lain dan memuliakan Penciptanya. Tetapi, kata nabi, “Hatimu ditinggikan kerana kecantikanmu, engkau telah merosakkan kebijaksanaanmu oleh

sebab cahaya-Mu.” Ayat 17. Sedikit demi sedikit, Lucifer datang untuk memanjakan keinginan untuk meninggikan diri. “Engkau telah menetapkan hatimu sebagai yang hati daripada Tuhan.” “Awak tergesa-gesa berkata, saya kehendak mengagungkan saya takhta atas yang bintang daripada Tuhan: saya kehendak duduk juga atas yang lekapkan daripada yang jemaah. saya

kehendak naik atas yang ketinggian daripada yang awan; saya kehendak jadilah suka yang Paling Tinggi.” Ayat 6 ; Yesaya 14:13, 14. Sebaliknya daripada mencari kepada buat Tuhan tertinggi dalam kasih sayang dan kesetiaan makhluk-Nya, ia adalah Usaha Lucifer untuk memenangi perkhidmatan dan penghormatan mereka kepada dirinya sendiri. Dan mengingini kehormatan yang telah diberikan oleh Bapa yang tidak terbatas Anak-Nya, putera malaikat ini bercita-cita untuk berkuasa yang mana ia adalah prerogatif daripada Kristus bersendirian kepada menggenggam.

Seluruh syurga telah bersukacita untuk mencerminkan kemuliaan

Pencipta dan kepada
mempersembahkan pujian
kepada-Nya. Dan sementara Tuhan
dihormati demikian, semua orang
telah menjadi kedamaian dan
kegembiraan. Tetapi nota perselisihan
kini merosakkannya samawi harmoni.
The perkhidmatan dan kemuliaan
daripada diri sendiri, sebaliknya
kepada rancangan Pencipta,
membangkitkan firasat jahat dalam
fikiran kepada siapa Kemuliaan Tuhan
adalah tertinggi. Majlis syurga merayu
Lucifer. Anak Tuhan
mempersembahkan di hadapan-Nya
kebesaran, iaitu kebaikan, dan
keadilan Pencipta, dan yang suci, tidak
berubah alam semula jadi daripada
miliknya undang-undang. Tuhan

dirinya sendiri telah ditubuhkan yang
pesanan daripada syurga;
dan dalam berlepas daripada ia, Lucifer
akan penghinaan miliknya pembuat, dan
[495]

bawak kehancuran atas dirinya sendiri.
Tetapi yang amaran, diberi dalam tak
terhingga cinta dan
belas kasihan, sahaja terangsang a
semangat daripada rintangan. Lucifer
dibenarkan cemburu daripada Kristus
kepada menang, dan dia menjadi yang
lebih ditentukan.

Kebanggaan dalam kemuliaan
dirinya menyuburkan keinginan untuk
ketuanan. The penghormatan tinggi
yang diberikan kepada Lucifer tidak
dihargai sebagai hadiah kepada Allah
dan tidak mengucapkan syukur kepada

Pencipta. Dia bermegah dengan miliknya kecemerlangan dan kemuliaan, dan bercita-cita untuk setara dengan Tuhan. Beliau dikasihi dan dihormati oleh tentera syurga. Malaikat gembira melaksanakan perintah-Nya, dan dia memakai hikmat dan kemuliaan atas mereka semua. Namun yang Anak lelaki daripada Tuhan adalah yang diakui Berdaulat syurga, satu dalam kuasa dan kuasa dengan Bapa. Dalam semua majlis Tuhan, Kristus adalah peserta, manakala Lucifer tidak diizinkan untuk masuk ke dalam tujuan ilahi. "Kenapa," soal malaikat yang perkasa ini, "adakah Kristus mempunyai ketuanan? Kenapa Dia dengan demikian dihormati atas Lucifer?"

Meninggalkan tempatnya di hadapan Tuhan, Lucifer pergi seterusnya kepada meresap yang semangat daripada rasa tidak puas hati antara yang malaikat. kerja- dengan kerahsiaan misteri, dan untuk sementara waktu menyembunyikan kesuciannya yang sebenar. bergambar bawah an penampilan daripada penghormatan untuk Tuhan, dia diusahakan kepada menimbulkan rasa tidak puas hati mengenai undang-undang yang memerintah syurgawi makhluk, intim itu mereka dikenakan an tidak perlu kekangan. Sejak

sifat mereka adalah suci, dia menggesa bahwa malaikat harus mematuhi menentukan kehendak mereka sendiri. Dia cuba mencipta simpati untuk dirinya sendiri oleh mewakili itu Tuhan telah diuruskan secara tidak adil dengan dia dalam mengurniakan tertinggi penghormatan atas Kristus. Dia dituntut itu dalam bercita-cita tinggi kepada lebih besar kuasa dan kehormatan dia tidak bertujuan untuk meninggikan diri, tetapi mencari-untuk mendapatkan kebebasan bagi semua penduduk syurga, bahawa dengan ini bermakna mereka mungkin mencapai kepada a lebih tinggi negeri daripada kewujudan.

Tuhan dalam kemurahan-Nya yang

besar telah menanggung lama dengan Lucifer. Dia tidak serta merta terhina daripada miliknya ditinggikan stesen bila dia pertama dimanjakan

[496] semangat ketidakpuasan hati, mahupun ketika dia mula mengemukakan kepalsuannya tuntutan di hadapan malaikat yang setia. Lama dia dikekalkan di syurga. sekali lagi dan sekali lagi dia adalah ditawarkan maafkan pada syarat daripada keinsafan dan penyerahan. Usaha seperti hanya cinta dan kebijaksanaan yang tidak terhingga boleh merangka adalah dibuat kepada meyakinkan dia daripada miliknya ralat. The semangat daripada rasa tidak puas hati tidak pernah diketahui sebelum ini di syurga. Lucifer sendiri pada mulanya

tidak melihat ke mana dia hanyut; dia tidak faham sebenar alam semula jadi daripada miliknya perasaan. Tetapi sebagai miliknya rasa tidak puas hati adalah terbukti kepada jadilah tanpa sebab, Lucifer yakin bahawa dia salah, itu tuntutan ilahi adalah adil, dan dia harus mengakuinya demikian di hadapan seluruh syurga. Sekiranya dia melakukan ini, dia mungkin telah menyelamatkan dirinya sendiri dan ramai malaikat. Dia telah bukan di ini masa sepenuhnya pelakon dimatikan miliknya taat setia kepada Allah. Walaupun dia telah meninggalkan kedudukannya sebagai penutup kerub, belum lagi jika dia telah telah sanggup kepada kembali kepada Tuhan, mengakui yang milik Pencipta

kebijaksanaan, dan berpuas hati kepada isi yang tempat dilantik dia dalam rancangan Tuhan yang hebat, dia akan dikembalikan ke pejabatnya. Tetapi kebanggaan melarang dia kepada serahkan. Dia secara berterusan dipertahankan miliknya sendiri sudah tentu, menegaskan bahawa dia tidak perlu bertaubat, dan sepenuhnya komited dirinya, dalam yang hebat kontroversi, terhadap miliknya pembuat.

Semua kuasa minda induknya kini tertumpu kepada kerjanya penipuan, untuk mendapatkan simpati para malaikat yang telah berada di bawahnya miliknya perintah. Malah yang fakta itu Kristus telah diberi amaran dan dinasihatkan dia adalah

sesat kepada hidang miliknya
pengkhianat reka bentuk. Kepada
mereka yang kepercayaan yang penuh
kasih mengikat mereka paling rapat
dengannya, yang diwakili oleh Syaitan
bahawa dia telah salah dinilai, bahawa
kedudukannya tidak dihormati, dan itu
miliknya kebebasan adalah kepada
jadilah dipendekkan. daripada salah
nyata daripada perkataan Kristus yang
dia sampaikan kepada kepalsuan dan
kepalsuan langsung, menuduh Anak
Tuhan merancang untuk
mengaibkannya di hadapan penduduk
daripada syurga. Dia dicari juga
kepada buat a salah isu antara

dirinya dan para malaikat yang setia. Semua yang dia tidak dapat menumbangkan dan membawa sepenuhnya kepada pihaknya dia menuduh tidak peduli kepada kepentingan daripada syurgawi makhluk. The sangat kerja yang dia dirinya sendiri adalah melakukan dia dikenakan ke atas orang-orang yang tetap setia kepada Tuhan. Dan kepada bertahan [497] tuduhannya tentang ketidakadilan Tuhan terhadapnya, dia menggunakan salah sangka penyampaian perkataan dan perbuatan Pencipta. Ia adalah dasar beliau untuk membingungkan yang malaikat dengan halus hujah berkenaan yang tujuan daripada Tuhan. Segala sesuatu yang

mudah dia diselubungi misteri, dan oleh penyelewengan yang cerdik menimbulkan keraguan pada pernyataan Yehuwa yang paling jelas. Kedudukannya yang tinggi, dalam hubungan yang rapat dengan pentadbir ilahi-istrasi, memberikan kekuatan yang lebih besar kepada representasinya, dan banyak yang melakukannya teraruh kepada Bersatu dengan dia dalam pemberontakan terhadap Syurga pihak berkuasa.

Tuhan dalam miliknya kebijaksanaan dibenarkan Syaitan kepada membawa ke hadapan miliknya kerja, sehingga semangat ketidakpuasan itu matang menjadi pemberontakan aktif. Ia adalah perlu untuk miliknya rancangan kepada

jadilah sepenuhnya dibangunkan, itu mereka benar alam semula jadi dan kecenderungan mungkin jadilah dilihat oleh semua. Lucifer, sebagai yang diurapi kerub, telah telah sangat ditinggikan; dia adalah sangat disayangi oleh yang syurgawi makhluk, dan pengaruhnya terhadap mereka sangat kuat. Kerajaan Tuhan termasuk bukan sahaja penduduk syurga, tetapi semua alam yang Dia miliki dicipta; dan Syaitan terfikir itu jika dia boleh membawa yang malaikat daripada syurga dengan dia dalam pemberontakan, dia boleh membawa juga yang lain dunia. Dia telah berseni menyampaikan sisi beliau soalan, menggunakan sophistry dan penipuan untuk mengamankan

objeknya. Kuasanya untuk menipu sangat hebat, dan dengan menyamar dalam jubah kebatilan yang dia perolehi satu kelebihan. Malah malaikat-malaikat yang setia tidak dapat membezakannya sepenuhnya watak atau lihat kepada apa miliknya kerja adalah mengetuai.

Syaitan telah sangat dihormati, dan semua perbuatannya begitu berpakaian dengan misteri, itu ia adalah sukar kepada dedahkan kepada yang malaikat sifat sebenar kerjanya. Sehingga berkembang sepenuhnya, dosa tidak akan berlaku nampak perkara jahat itu. Sebelum ini ia tidak mempunyai tempat di alam semesta Tuhan, dan makhluk suci tidak mempunyai konsep tentang sifatnya

dan keganasan. Mereka tidak dapat melihat akibat yang mengerikan yang akan terhasil daripada mengenyepikan hukum ilahi. Syaitan telah, pada pertama, disembunyikan miliknya kerja bawah a pelik profesion daripada kesetiaan kepada Tuhan. Dia mendakwa berusaha untuk mempromosikan kehormatan Tuhan, the kestabilan daripada miliknya kerajaan, dan yang baik daripada semua yang penduduk daripada syurga. Sambil menanam rasa tidak puas hati ke dalam fikiran para malaikat [498] bawah dia, dia telah secara berseni dibuat ia muncul itu dia adalah mencari kepada

menghilangkan rasa tidak puas hati. Apabila beliau menggesa agar perubahan dilakukan dalam perintah dan undang-undang kerajaan Tuhan, ia adalah di bawah dakwaan bahawa ini adalah perlu dalam pesanan kepada memelihara keharmonian dalam syurga.

Dalam miliknya berurusan dengan dosa, Tuhan boleh menggaji sahaja kebenaran dan kebenaran. Syaitan boleh menggunakan apa yang Tuhan tidak boleh—puji dan tipu daya. Dia telah berusaha untuk memalsukan firman Tuhan dan telah salah nyata Rancangan pemerintahan-Nya di hadapan para malaikat, dengan mendakwa bahawa Tuhan ada bukan

hanya dalam meletakkan undang-undang dan peraturan ke atas penduduk syurga; itu dalam memerlukan penyerahan dan ketaatan daripada miliknya makhluk, Dia hanya mencari kemuliaan diri-Nya. Oleh itu ia mestilah ditunjukkan sebelum ini yang penduduk daripada syurga, sebagai baiklah sebagai daripada semua yang dunia, bahawa kerajaan Tuhan itu adil, hukum-Nya sempurna. Syaitan telah dibuat ia muncul itu dia dirinya sendiri adalah mencari kepada mempromosikan yang baik daripada yang Alam semesta. The benar watak daripada yang perampas kuasa, dan miliknya sebenar objek, mesti jadilah faham oleh semua. Dia mesti mempunyai masa kepada nyata dirinya

sendiri oleh miliknya jahat berfungsi.

The perselisihan yang miliknya sendiri kursus telah disebabkan dalam syurga, Syaitan dikenakan bayaran atas yang undang-undang dan kerajaan daripada Tuhan. Semua jahat dia diisytiharkan kepada jadilah yang hasil daripada yang ilahi pentadbiran. Dia dituntut itu ia adalah tujuannya sendiri untuk memperbaiki ketetapan-ketetapan Yehuwa. Oleh itu ia adalah perlu itu dia sepatutnya berdemonstrasi yang alam semula jadi daripada miliknya tuntutan, dan menunjukkan kerja daripada perubahan yang dicadangkannya dalam ilahi undang-undang. Kerjanya sendiri mesti mengutuknya. Syaitan telah mendakwa daripada pertama itu

dia adalah bukan dalam pemberontakan. The keseluruhan Alam semesta mesti lihat yang penipu membuka topeng.

Walaupun telah diputuskan bahawa dia tidak lagi boleh tinggal syurga, Kebijaksanaan Infinite tidak memusnahkan Syaitan. Sejak perkhidmatan daripada cinta sahaja boleh diterima Allah, kesetiaan makhluk-Nya mesti bersandarkan pada keyakinan akan keadilan dan kebajikan-Nya. The penduduk syurga dan dunia lain, tidak bersedia untuk memahami yang alam semula jadi atau akibat daripada dosa, boleh bukan kemudian mempunyai

[499] melihat keadilan dan belas kasihan Tuhan dalam pemusnahan Syaitan.

Telah dia telah serta merta dipadamkan daripada kewujudan, mereka akan mempunyai dihidangkan Tuhan dari ketakutan bukan dari cinta. Pengaruh penipu akan bukan mempunyai telah sepenuhnya musnah, mahupun akan yang semangat daripada pemberontakan telah dihapuskan sama sekali. Kejahatan mesti dibenarkan untuk datang kematangan. Untuk kebaikan seluruh alam semesta sepanjang zaman tanpa henti Syaitan mesti lebih sepenuhnya membangun miliknya prinsip, itu miliknya caj terhadap

yang ilahi kerajaan mungkin jadilah dilihat dalam mereka benar ringan oleh semua dicipta makhluk, bahawa keadilan dan belas kasihan Tuhan dan kekekalan miliknya undang-undang mungkin selamanya jadilah ditempatkan di luar semua soalan.

kepunyaan syaitan pemberontakan adalah kepada jadilah a pelajaran kepada yang Alam semesta melalui semua zaman akan datang, kesaksian yang kekal kepada alam semula jadi dan dahsyat akibat dosa. Bekerja di luar pemerintahan Syaitan, kesannya terhadap baik manusia mahupun malaikat, akan menunjukkan apa yang mesti menjadi buah penetapan mengenenepikan kuasa ilahi. Ia akan

memberi keterangan bahawa dengan kewujudan Kerajaan Tuhan dan hukum-Nya mengikat kesejahteraan semua makhluk yang dijadikanNya. Demikianlah sejarah eksperimen yang dahsyat ini pemberontakan harus menjadi perlindungan kekal bagi semua kecerdasan suci, kepada mencegah mereka daripada menjadi tertipu sebagai kepada yang alam semula jadi daripada pelanggaran, kepada jimat mereka daripada melakukan dosa dan penderitaan itu hukuman.

Mengakhiri kontroversi di syurga perampas kuasa besar terus membenarkan dirinya. Apabila diumumkan bahawa dengan semua orang-orang yang bersimpati

kepadanya, dia mesti diusir dari rumah kebahagiaan, maka yang memberontak Ketua dengan berani mengaku miliknya penghinaan untuk yang milik Pencipta undang-undang. Dia mengulangi dakwaannya bahawa malaikat tidak memerlukan kawalan, tetapi harus dibiarkan mengikut kehendak mereka sendiri, yang akan membimbing mereka ke kanan. Dia mengecam ketetapan ilahi sebagai sekatan terhadap kebebasan mereka dan diisytiharkan itu ia adalah miliknya tujuan kepada selamat yang pemansuhan daripada undang-undang; itu, dibebaskan daripada sekatan ini, bala tentera syurga boleh memasuki a lebih ditinggikan, lebih mulia negeri daripada kewujudan.

Dengan satu persetujuan, Syaitan dan miliknya tuan rumah melemparkan yang salahkan daripada mereka pemberontakan sepenuhnya atas Kristus, mengisytiharkan itu jika mereka telah bukan telah [500] ditegur, mereka akan tidak pernah mempunyai pemberontak. Justeru degil dan membangkang dalam mereka ketidaksetiaan, mencari dengan sia-sia kepada menggulingkan yang kerajaan daripada Tuhan, namun dengan menghujat mendakwa diri mereka sendiri yang tidak bersalah mangsa kuasa yang menindas, pemberontak dan semua yang bersimpati adalah di terakhir dibuang negeri daripada syurga.

The sama semangat itu digesa pemberontakan dalam syurga masih

memberi inspirasi pemberontakan di bumi. Syaitan telah meneruskan perbuatan yang sama dengan manusia. berais yang dia dikejar dengan yang malaikat. miliknya semangat sekarang memerintah dalam yang anak-anak durhaka. Seperti dia mereka berusaha untuk memecahkan sekatan hukum Tuhan dan menjanjikan manusia kebebasan melalui trans- pelanggaran ajarannya. Teguran terhadap dosa tetap membangkitkan semangat kebencian dan penentangan. Apabila mesej amaran Tuhan dibawa rumah kepada yang hati nurani, Syaitan memimpin lelaki kepada mewajarkan diri mereka sendiri dan

untuk mencari simpati orang lain dalam perjalanan dosa mereka. Sebaliknya membetulkan kesalahan mereka, mereka menimbulkan kemarahan terhadap penegur, seolah-olah dia satu-satunya punca kesukaran. Dari zaman orang soleh Habel pada zaman kita ini adalah roh yang telah ditunjukkan ke arah mereka WHO berani kepada mengutuk dosa.

Dengan salah nyata yang sama tentang watak Tuhan seperti dia telah diamalkan dalam syurga, menyebabkan Dia kepada jadilah dipandang sebagai teruk dan zalim, Syaitan mendorong manusia untuk berbuat dosa. Dan setelah berjaya demikian jauh, dia diisytiharkan itu

milik Tuhan tidak adil sekatan telah dipimpin kepada milik lelaki jatuh, sebagai mereka telah dipimpin kepada miliknya sendiri pemberontakan.

Tetapi Yang Kekal Dirinya mengisytiharkan miliknya watak: “The Tuhan Allah, pengasih dan penyayang, panjang sabar, dan berlimpah-limpah kebaikan dan kebenaran, menyimpan belas kasihan untuk beribu-ribu orang, mengampuni kesalahan dan pelanggaran dan dosa, dan itu kehendak oleh tidak bermakna jelas yang bersalah.” Keluaran 34:6, 7.

Dalam yang buang negeri daripada Syaitan daripada syurga, Tuhan diisytiharkan miliknya keadilan dan dikekalkan yang penghormatan daripada miliknya takhta. Tetapi bila

lelaki telah berdosa melalui mengalah kepada yang penipuan daripada ini murtad semangat, Tuhan memberi an bukti daripada miliknya cinta oleh mengalah naik miliknya anak tunggal Anak lelaki kepada

[501] mati untuk kaum yang telah jatuh. Dalam penebusan itu sifat Tuhan adalah didedahkan. Hujah kuat salib menunjukkan kepada seluruh alam semesta bahawa jalan dosa yang telah dipilih Lucifer adalah dalam tidak bijak boleh dikenakan bayaran atas yang kerajaan daripada Tuhan.

Dalam pertandingan antara Kristus dan Syaitan, semasa Juruselamat duniawi kementerian, yang watak daripada yang hebat penipu adalah membuka topeng. tiada apa boleh jadi

dengan berkesan mempunyai tercabut Syaitan daripada yang kasih sayang malaikat syurga dan seluruh alam semesta yang setia seperti yang dilakukan kejahnya berperang melawan Penebus dunia. Penghujatan berani terhadap miliknya permintaan itu Kristus sepatutnya bayar dia penghormatan, miliknya sombong keberanian dalam gelas Dia kepada yang gunung sidang kemuncak dan yang puncak dari bait suci, niat jahat dikhianati dalam mendesak Dia untuk membuang Dirinya turun dari ketinggian yang pening, niat jahat yang tidak dapat tidur itu diburu Dia daripada tempat kepada tempat, memberi inspirasi yang hati daripada imam dan orang untuk menolak

kasih-Nya, dan pada akhirnya berseru, “Salibkan Dia! salib Dia!”—semua ini teruja yang kehairanan dan kemarahan daripada yang Alam semesta.

Ia adalah Syaitan itu digesa yang dunia penolakan daripada Kristus. The putera raja daripada jahat dilakukan semua miliknya kuasa dan licik kepada memusnahkan Yesus;

untuk dia melihat itu yang milik
Jerusalem belas kasihan dan cinta,
miliknya belas kasihan dan kasihan
kelembutan, adalah mewakili kepada
yang dunia yang watak daripada
Tuhan. Syaitan dipertandingkan setiap
tuntutan letak seterusnya oleh yang
Anak lelaki daripada Tuhan dan
bekerja lelaki sebagai miliknya ejen
kepada isi yang milik Jerusalem
kehidupan dengan penderitaan dan
kesedihan. Kepalsuan dan kepalsuan
yang telah dicarinya menghalang
pekerjaan Yesus, kebencian yang
ditunjukkan melalui anak-anak
daripada kemaksiatan, miliknya kejam
tuduhan terhadap Dia yang kehidupan
adalah satu kebaikan yang tidak dapat

dicontohi, semuanya berpunca daripada dendam yang mendalam. The terpendam kebakaran daripada iri hati dan niat jahat, kebencian dan membalas dendam, pecah seterusnya di Kalvari melawan Anak Tuhan, sementara seluruh langit memandangi ke tempat kejadian dalam senyap seram.

Bila yang hebat pengorbanan telah telah disempurnakan, Kristus naik di atas, menolak pemujaan malaikat sehingga Dia telah mengemukakan permintaan: “Saya kehendak itu mereka juga, siapa awak tergesa-gesa diberi saya, jadilah dengan Saya di mana saya berada.” Yohanes 17:24. Kemudian dengan cinta yang tidak terungkap dan [502] kuasa datang

seterusnya yang jawab daripada yang milik ayah takhta: “Biarlah semua yang malaikat Allah menyembah-Nya.”

Ibrani 1:6. Tiada noda yang tertinggal Yesus. Kehinaan-Nya berakhir, pengorbanan-Nya selesai, ada diberi kepada Dia a nama itu ialah atas setiap nama.

Sekarang rasa bersalah Syaitan muncul tanpa alasan. Dia ada mendedahkan watak sebenar beliau sebagai pembohong dan pembunuh. Ia dilihat bahawa roh yang sama dengan mana Dia memerintah anak-anak manusia, WHO adalah bawah miliknya kuasa, dia akan mempunyai terzahir telah dia telah dibenarkan menguasai penghuni syurga. Dia telah mendakwa itu yang pelanggaran

daripada milik Tuhan undang-undang akan membawak kebebasan dan kemuliaan; tetapi ia adalah dilihat kepada hasil dalam perhambaan dan kemerosotan.

kepunyaan syaitan berbohong caj terhadap yang ilahi watak dan mentadbir- muncul dalam cahaya sebenar mereka. Dia telah menuduh Tuhan mencari semata-mata yang kemuliaan daripada dirinya sendiri dalam memerlukan penyerahan dan obedience daripada makhluk-Nya, dan telah mengisytiharkan bahawa, manakala Pencipta menuntut penyangkalan diri daripada semua orang lain, Dia sendiri tidak mengamalkan nial dan tidak berkorban. Sekarang telah dilihat bahawa untuk keselamatan daripada

kaum yang jatuh dan berdosa,
Penguasa alam semesta telah membuat
terhebat pengorbanan yang cinta boleh
membuat; untuk “Tuhan di dalam
Kristus, mendamaikan dunia dengan
diri-Nya.” 2 Korintus 5:19. Ia adalah
dilihat, juga, itu sementara Lucifer
telah dibuka yang pintu untuk yang
pintu masuk dosa oleh keinginan
untuk kehormatan dan ketuanan,
Kristus telah, untuk memusnahkan
dosa, merendah diri dirinya sendiri
dan menjadi patuh kepada kematian.

Tuhan telah terzahir miliknya kebencian daripada yang prinsip daripada pemberontakan. Seluruh syurga melihat keadilan-Nya dinyatakan, baik dalam kutukan Syaitan dan dalam penebusan manusia. Lucifer telah mengisytiharkan bahawa jika hukum Tuhan tidak berubah, dan hukumannya tidak dapat diampuni, setiap pelanggar mesti jadilah selamanya dihalang daripada yang milik Pencipta nikmat. Dia telah mendakwa bahawa bangsa yang berdosa diletakkan di luar penebusan dan adalah Oleh itu miliknya sah mangsa. Tetapi yang kematian daripada Kristus adalah an [503] hujah bagi pihak manusia yang

tidak dapat ditumbangkan. Penalti undang-undang yang dijatuhkan Dia yang sama dengan Tuhan, dan lelaki adalah bebas untuk menerima kebenaran Kristus dan dengan hidup bertobat dan penghinaan kepada kemenangan, sebagaimana yang telah dimenangi oleh Anak Tuhan kuasa syaitan. Oleh itu, Tuhan adalah adil namun membenarkan semua yang percaya dalam Yesus.

Tetapi ia bukan semata-mata untuk mencapai penebusan manusia itu Kristus datang ke bumi untuk menderita dan mati. Dia datang untuk “memperbesar undang-undang” dan “menjadikannya terhormat”. Bukan sahaja penduduknya dunia ini mungkin menganggap undang-undang

sebagaimana yang sepatutnya dianggap; tetapi ia adalah kepada berdemonstrasi kepada semua yang dunia daripada yang Alam semesta itu milik Tuhan undang-undang ialah tidak boleh diubah. Mungkinkah tuntutanannya telah diketepikan, maka Anak kepada Tuhan tidak perlu menyerahkan nyawa-Nya untuk menebus pelanggarannya. Kematian Kristus membuktikan ia tidak berubah. Dan pengorbanan yang kasih yang tidak terhingga mendorong Bapa dan Anak, supaya orang berdosa boleh ditebus, menunjukkan kepada semua alam semesta-apa yang tidak kurang daripada rancangan penebusan dosa ini sudah memadai untuk dilakukan—keadilan dan belas kasihan

adalah yang asas daripada yang undang-undang dan kerajaan daripada Tuhan.

Dalam pelaksanaan akhir penghakiman akan dilihat bahawa tidak sebab untuk dosa wujud. Bila yang Hakim daripada semua yang bumi hendaklah permintaan Iblis, “Mengapa engkau memberontak terhadap Aku, dan merampok Aku yang mata pelajaran daripada saya kerajaan?” yang pemula daripada jahat boleh render tidak alasan. Setiap mulut kehendak jadilah berhenti, dan semua yang tuan rumah daripada pemberontakan kehendak jadilah membisu.

Salib Kalvari, sementara ia menyatakan hukum itu tidak berubah,

pro- mendakwa kepada alam semesta bahawa upah dosa ialah maut. Dalam Jerusalamat teriakan tamat, "Sudah selesai," lonceng kematian Syaitan dibunyikan. The kontroversi besar yang telah sekian lama berlaku kemudiannya dibatalkan cided, dan pembasmian terakhir kejahatan telah dipastikan. Anak lelaki Tuhan melalui pintu kubur, bahawa "melalui kematian Dia mungkin memusnahkan dia itu telah kuasa daripada kematian, itu ialah, yang syaitan."

Ibrani 2:14. milik Lucifer keinginan untuk meninggikan diri telah dipimpin dia kepada katakan: “Saya kehendak mengagungkan saya takhta atas yang bintang daripada Tuhan:... saya kehendak jadilah suka yang Paling Tinggi.” Tuhan mengisytiharkan: “Saya kehendak bawak awak kepada abu atas yang [504] bumi,... dan tidak pernah hendaklah awak jadilah mana-mana lagi.” Yesaya 14:13, 14 ; Yehezkiel 28:18, 19. Bila “yang hari datang, itu hendaklah terbakar sebagai an ketuhar;. semua orang yang sombong, ya, dan semua orang yang berbuat jahat, akan menjadi tunggul: dan hari itu datang

hendaklah terbakar mereka naik, berkata yang Tuan daripada tuan rumah, itu ia hendaklah pergi mereka tidak juga akar mahupun cawangan.” Maleakhi 4:1.

The keseluruhan Alam semesta kehendak mempunyai menjadi saksi kepada yang alam semula jadi dan akibat dosa. Dan pemusnahan sepenuhnya, yang pada mulanya akan membawa ketakutan kepada malaikat dan menghina Tuhan, akan sekarang membuktikan cinta-Nya dan menegakkan kehormatan-Nya di hadapan alam semesta makhluk-makhluk yang suka melakukan kehendak-Nya, dan di dalam hatinya terdapat hukum-Nya. Kejahatan tidak akan nyata lagi.

Firman Tuhan: “Kesusahan tidak akan bangkit untuk kedua kalinya.” Nahum 1:9. hukum Allah, yang telah dicela oleh Syaitan sebagai kuk perhambaan, akan dihormati sebagai yang undang-undang daripada kebebasan. A diuji dan terbukti ciptaan kehendak tidak pernah sekali lagi berpaling dari ketaatan kepada-Nya yang telah sempurna akhlaknya terzahir sebelum ini mereka sebagai tak terkira cinta dan tak terhingga kebijaksanaan.

Bab 30 — Permusuhan antara Lelaki dan Syaitan

“Saya kehendak letak permusuhan antara awak dan yang wanita, dan antara awak benih dan benihnya; ia akan meremukkan kepalamu, dan engkau akan meremukkan dia tumit.” Kejadian 3:15. Hukuman ilahi diucapkan terhadap Syaitan selepas kejatuhan manusia juga merupakan nubuatan, merangkumi semua zaman ke penutupan masa dan meramalkan konflik besar untuk melibatkan semua yang perlumbaan daripada lelaki

WHO sepatutnya hidup atas yang bumi.

Tuhan mengisytiharkan: “Saya kehendak letak permusuhan.” ini permusuhan ialah bukan secara semula jadi terhibur. Apabila manusia melanggar hukum ilahi, sifatnya menjadi jahat, dan dia berada dalam harmoni, dan tidak bertentangan, dengan Syaitan. Secara semula jadi tidak wujud permusuhan antara manusia yang berdosa dan pencetus dosa. Kedua-duanya menjadi jahat melalui kemurtadan. The murtad tidak pernah tenang, kecuali apabila dia mendapat simpati dan sokongan dengan mendorong orang lain untuk mengikuti teladannya. Atas sebab ini jatuh malaikat dan orang jahat bersatu

dalam persahabatan yang terdesak. Telah bukan Tuhan yang dicelah khas, Syaitan dan manusia akan masuk menjadi pakatan menentang Syurga; dan bukannya menghargai permusuhan terhadap syaitan, yang keseluruhan manusia keluarga akan mempunyai telah bersatu dalam pembangkang kepada Tuhan.

Syaitan tergoda lelaki kepada dosa, sebagai dia telah disebabkan malaikat kepada memberontak, itu dia mungkin dengan demikian selamat kerjasama dalam miliknya peperangan terhadap Syurga.

di sana adalah tidak perselisihan faham antara dirinya sendiri dan yang jatuh malaikat sebagai

[506] menganggap kebencian mereka

terhadap Kristus; manakala pada semua perkara lain ada perselisihan, mereka bersatu teguh dalam menentang pihak berkuasa Penguasa alam semesta. Tetapi apabila Syaitan mendengar pengisytiharan bahawa permusuhan sepatutnya wujud antara dirinya sendiri dan yang wanita, dan antara benihnya dan benihnya, dia tahu bahawa usahanya untuk merosakkan manusia alam semula jadi akan terganggu; bahawa dengan beberapa cara manusia adalah untuk menjadi didayakan kepada melawan miliknya kuasa.

Permusuhan syaitan terhadap umat manusia berkobar kerana, melalui Kristus, mereka adalah objek kasih dan belas kasihan Tuhan. Dia

keinginan kepada menggagalkan yang ilahi rancangan untuk milik lelaki penebusan, kepada pelakon dis-penghormatan atas Tuhan, oleh mengotorkan dan mencemarkan miliknya kerja tangan; dia akan

430

sebab kesedihan dalam syurga dan isi yang bumi dengan celaka dan ketandusan. Dan dia mata kepada semua ini jahat sebagai yang hasil daripada milik Tuhan kerja dalam mencipta lelaki.

Kasih karunia yang Kristus tanamkan dalam jiwa yang mencipta dalam permusuhan manusia terhadap Syaitan. Tanpa rahmat yang mengubah dan memperbaharui kuasa, manusia akan meneruskan tawanan Syaitan, seorang hamba pernah sedia kepada buat miliknya bidaan. Tetapi yang baru prinsip dalam yang jiwa mencipta konflik yang selama ini damai. Kuasa yang Kristus memberi membolehkan manusia menentang zalim dan

perampas kuasa. Siapa pun dilihat membenci dosa dan bukannya mencintainya, sesiapa yang menentang dan menang nafsu yang telah menguasai dalam diri, memaparkan operasi a prinsip sepenuhnya daripada atas.

The antagonisme itu wujud antara yang semangat daripada Kristus dan yang semangat daripada Syaitan adalah paling secara mencolok dipaparkan dalam yang dunia sambutan daripada Yesus. Ia adalah bukan jadi banyak kerana Dia muncul tanpa duniawi kekayaan, kemegahan, atau kemegahan itu yang Yahudi adalah dipimpin kepada menolak Dia. mereka melihat itu Dia dirasuk kuasa yang akan lebih daripada memberi

pampasan kerana kekurangan
kelebihan luaran ini. Tetapi kesucian
dan kesucian Kristus menyerukan
kebencian terhadap orang yang tidak
bertuhan. miliknya kehidupan
penyangkalan diri dan pengabdian
tanpa dosa adalah teguran yang
berterusan kepada a bangga, berahi
orang ramai. Ia adalah ini itu
membangkitkan permusuhan terhadap
yang Anak Tuhan. Syaitan dan
malaikat jahat bergabung dengan
orang jahat. Semua tenaga daripada
murtad berpakat terhadap yang juara
daripada kebenaran.

The sama permusuhan ialah terzahir ke
arah milik Kristus pengikut sebagai
[507] adalah terzahir ke arah mereka
Cikgu. Siapa pun nampak yang

menjijikkan sifat dosa, dan dalam kekuatan dari atas melawan godaan, kehendak pastinya membangkitkan yang kemarahan daripada Syaitan dan miliknya mata pelajaran. Kebencian daripada prinsip-prinsip murni kebenaran, dan celaan dan penganiayaan terhadapnya penyokong, kehendak wujud sebagai panjang sebagai dosa dan orang berdosa kekal. The pengikut daripada Kristus dan yang hamba daripada Syaitan tidak boleh mengharmonikan. The kesalahan salib tidak berhenti. “Semua itu akan hidup beribadah dalam Kristus Yesus hendaklah menderita penganiayaan.” 2 Timothy 3:12.

Ejen syaitan sentiasa bekerja di bawah arahannya untuk menegakkan

kekuasaannya dan membina kerajaannya menentang kerajaan Allah. Untuk tujuan ini mereka berusaha untuk menipu Kristus pengikut dan memikat mereka daripada mereka kesetiaan. Suka mereka Ketua, mereka menyelewengkan dan menyelewengkan Kitab Suci untuk melaksanakannya objek. Sebagai Syaitan diusahakan kepada pelakon celaan atas Tuhan, jadi buat miliknya ejen mencari kepada jahat milik Tuhan orang ramai. The semangat yang letak Kristus

sampai mati menggerakkan orang jahat untuk membinasakan pengikut-pengikut-Nya. Semua ini adalah dibayangkan dalam nubuat pertama itu: “Aku akan mengadakan permusuhan di antara kamu dan perempuan itu, dan antara keturunanmu dan keturunannya.” Dan ini akan teruskan kepada yang dekat daripada masa.

Syaitan saman semua miliknya angkatan dan membaling miliknya keseluruhan kuasa ke dalam yang pertempuran. Mengapa dia bertemu tanpa rintangan yang lebih besar? Mengapa yang askar daripada Kristus jadi mengantuk dan acuh tak acuh? Kerana mereka mempunyai begitu

sedikit hubungan sebenar dengan Kristus; kerana mereka sangat melarat RohNya. Bagi mereka, dosa bukanlah sesuatu yang menjijikkan dan menjijikkan, seperti yang berlaku mereka Cikgu. mereka buat bukan berjumpa ia, sebagai lakukan Kristus, dengan penentu dan ditentukan rintangan. mereka buat bukan sedar yang melebihi jahat dan keganasan daripada dosa, dan mereka adalah buta mata kedua-duanya kepada yang watak dan yang kuasa putera kegelapan. Terdapat sedikit permusuhan terhadap Syaitan dan kerja-kerjanya, kerana terdapat begitu besar kejahilan mengenainya kuasa dan niat jahat, dan yang luas takat daripada miliknya peperangan

terhadap Kristus dan gereja-Nya.
Ramai yang tertipu di sini. Mereka
tidak tahu itu mereka musuh ialah a
besar umum WHO kawalan yang
fikiran daripada jahat

[508] malaikat, dan dengan rancangan
yang matang dan pergerakan yang
mahir dia sedang berperang melawan
Kristus untuk menghalang
keselamatan jiwa. Antara yang
mengaku Kristian, dan bahkan di
kalangan pendeta Injil, di sana
kedengaran hampir tidak merujuk
kepada Syaitan, kecuali mungkin
perkara sampingan sebut di mimbar.
Mereka terlepas pandang bukti-bukti
berterusannya aktiviti dan kejayaan;
mereka mengabaikan banyak amaran
tentang kehalusannya; mereka nampak

kepada abai miliknya sangat kewujudan.

manakala lelaki adalah jahil daripada miliknya peranti, ini berjaga-jaga musuh ialah atas jejak mereka setiap saat. Dia mengganggu kehadirannya di setiap jabatan isi rumah, di setiap jalan di bandar kami, di gereja, dalam yang Nasional majlis, dalam yang mahkamah daripada keadilan, membingungkan, menipu, menggoda, merata-rata merosakkan jiwa dan raga lelaki, wanita dan kanak-kanak, memecah belah keluarga, menyemai kebencian, emulasi, perselisihan, hasutan, pembunuhan. Dan dunia Kristian nampaknya kepada hormat ini benda sebagai walaupun Tuhan telah dilantik mereka dan mereka mesti

wujud.

Syaitan terus menerus berusaha untuk mengalahkan umat Tuhan dengan berbuka turun yang halangan yang berasingan mereka daripada yang dunia. An- Israel purba telah tergoda ke dalam dosa apabila mereka menceburkan diri ke dalam larangan pergaulan dengan orang kafir. Dalam cara yang sama adalah Israel moden dipimpin sesat. “The tuhan daripada ini dunia hath buta mata yang fikiran daripada mereka

yang tidak percaya, supaya jangan terang Injil kemuliaan Kristus, yang adalah gambaran Tuhan, harus bersinar kepada mereka.” 2 Korintus 4:4. Semua WHO adalah bukan memutuskan pengikut daripada Kristus adalah hamba kepada Syaitan. Di dalam hati yang tidak dilahirkan semula terdapat cinta kepada dosa dan kecenderungan untuk hargai dan maafkan. Di dalam hati yang diperbaharui terdapat kebencian terhadap dosa dan menentukan tentangan terhadapnya. Apabila orang Kristian memilih masyarakat daripada yang fasik dan tidak percaya, mereka dedahkan diri mereka sendiri kepada godaan. Syaitan menyembunyikan

dirinya dari pandangan dan diam-diam menarik penutup mata mereka yang menipu. Mereka tidak dapat melihat perkara itu syarikat ialah dikira kepada buat mereka bahaya; dan sementara semua yang masa sebagai- menyerupai dunia dalam watak, perkataan, dan tindakan, mereka adalah menjadi lebih dan lebih buta mata.

Kesesuaian kepada duniawi Kastam mualaf yang gereja kepada yang dunia; [509] ia tidak pernah mualaf yang dunia kepada Kristus. Keakraban dengan dosa kehendak dalam- tidak dapat dielakkan sebab ia kepada muncul kurang menjijikkan. Dia WHO memilih kepada bersekutu cite dengan hamba-hamba syaitan akan segera berhenti takut kepada tuan

mereka. Apabila dalam jalan tugas kita dibawa ke dalam ujian, seperti Daniel istana raja, kita boleh yakin bahawa Tuhan akan melindungi kita; tetapi jika kita tempat diri kita sendiri bawah godaan kita hendaklah jatuh lebih awal atau nanti.

The penggoda selalunya berfungsi paling dengan jayanya melalui mereka WHO paling kurang disyaki berada di bawah kawalannya. Pemilik bakat dan pendidikan adalah dikagumi dan dihormati, sebagai jika ini kualiti boleh menebus ketiadaan rasa takut kepada Tuhan atau memberi hak kepada manusia nikmatNya. Bakat dan budaya, dianggap dalam diri mereka sendiri, adalah anugerah Tuhan; tetapi apabila ini dibuat untuk menyediakan

tempat takwa, apabila, sebaliknya daripada membawa yang jiwa lebih dekat kepada Tuhan, mereka memimpin jauh daripada dia, maka mereka menjadi kutukan dan jerat. Pendapat diutamakan dengan banyak yang semua yang kelihatan seperti ihsan atau penghalusan mesti, dalam beberapa pengertian, berkaitan dengan Kristus. Tidak pernah ada kesilapan yang lebih besar. Sifat-sifat ini harus menghiasi watak setiap orang Kristian, kerana mereka akan berusaha a berkuasa pengaruh dalam nikmat daripada benar agama; tetapi mereka mesti jadilah disucikan kepada Tuhan, atau mereka juga adalah a kuasa untuk jahat. Ramai lelaki yang berbudaya intelek dan berbudi bahasa yang

menyenangkan, siapa yang akan bukan bongkok kepada apa ialah lazimnya dipandang sebagai an tidak bermoral bertindak, ialah tetapi a alat yang digilap di tangan Syaitan. Yang licik, menipu watak daripada miliknya pengaruh dan contoh memaparkan dia a lebih bahaya musuh kepada jalan Kristus daripada mereka yang jahil dan tidak berbudaya.

Dengan doa yang sungguh-sungguh dan bergantung kepada Tuhan, Salomo memperoleh kebijaksanaan yang menggembirakan keajaiban dan kekaguman dunia. Tetapi bila dia berpaling daripada yang Sumber daripada miliknya kekuatan, dan pergi untuk- wad bergantung pada dirinya sendiri, dia menjadi mangsa godaan. Kemudian luar biasa kuasa dikurniakan pada ini paling bijak daripada raja-raja sahaja diberikan dia a lebih berkesan ejen daripada yang musuh daripada jiwa-jiwa.

[510] manakala Syaitan ialah secara berterusan mencari kepada buta mereka fikiran kepada yang fakta, biarlah orang Kristian tidak pernah

lupa bahawa mereka “tidak bergelut melawan daging dan darah, tetapi terhadap kerajaan, terhadap kuasa, terhadap yang penguasa dari kegelapan dunia ini, melawan roh-roh jahat di tempat yang tinggi.” Efesus 6:12 , margin. Amaran yang diilhamkan sedang berbunyi berabad-abad ke zaman kita:

“Berjaga-jagalah, berjaga-jaga; kerana musuh anda syaitan, seperti singa yang mengaum-aum, berjalan-jalan mencari siapa yang dia dapat makan.” 1 Petrus 5:8. “Kenakanlah seluruh perlengkapan senjata Allah, supaya kamu boleh jadilah mampu kepada berdiri terhadap yang tipu muslihat daripada yang syaitan.” Efesus 6:11.

Dari zaman Adam hingga zaman kita

sendiri, musuh besar kita telah telah menggunakan kuasanya untuk menindas dan memusnahkan. Dia kini bersiap- dalam kempen terakhirnya menentang gereja. Semua yang ingin mengikuti Yesus akan dibawa berkonflik dengan musuh yang tidak henti-henti ini. Lebih banyak hampir orang Kristian meniru Corak ilahi, lebih pasti akan dia buat dirinya sendiri a tanda untuk yang serangan daripada Syaitan. Semua WHO adalah secara aktif bertunang dalam yang sebab daripada Tuhan, mencari kepada dedahkan yang penipuan daripada yang jahat dan untuk membentangkan Kristus di hadapan orang ramai, akan dapat ikut serta dalam kesaksian Paulus, di mana dia berbicara tentang

melayani Tuhan dengan semua merendah diri daripada fikiran, dengan ramai air mata dan godaan.

Syaitan diserang Kristus dengan miliknya paling garang dan paling halus godaan-tions, tetapi dia ditolak dalam setiap konflik. Pertempuran itu adalah bergaduh dalam kami bagi pihak; mereka kemenangan buat ia mungkin untuk kami kepada con-tanya. Kristus akan memberikan kekuatan kepada semua orang yang mencarinya. Tiada lelaki tanpa persetujuannya sendiri dapat diatasi oleh Syaitan. Penggoda tidak mempunyai kuasa untuk mengawal kehendak atau memaksa jiwa untuk berdosa. Dia mungkin kesusahan, tetapi dia tidak boleh mencemarkan.

Dia boleh menyebabkan penderitaan, tetapi bukan kekotoran. Hakikat bahwa Kristus telah menakluki seharusnya memberi inspirasi kepada para pengikut-Nya keberanian kepada bergaduh secara jantan yang pertempuran terhadap dosa dan Syaitan.

Bab 31 — Agensi daripada jahat Semangat

Hubungan yang kelihatan dengan dunia yang tidak kelihatan, kementerian tradisi daripada malaikat daripada Tuhan, dan yang agensi daripada jahat semangat, adalah secara terang-terangan dinyatakan dalam Kitab Suci, dan tidak dapat dipisahkan dengan manusia sejarah. Terdapat kecenderungan yang semakin meningkat untuk tidak mempercayai kewujudan roh jahat, sedangkan malaikat suci yang “melayani mereka

yang akan menjadi ahli waris keselamatan” (Ibrani 1:14) dianggap oleh banyak orang sebagai semangat daripada yang mati. Tetapi yang kitab suci bukan sahaja mengajar yang kewujudan malaikat, baik dan jahat, tetapi menunjukkan bukti yang tidak dapat dipertikaikan itu ini adalah bukan tanpa badan semangat daripada mati lelaki.

Sebelum ini yang ciptaan daripada lelaki, malaikat adalah dalam kewujudan; untuk bila asas-asas bumi diletakkan, “bintang-bintang pagi bernyanyi bersama-sama, dan semua yang anak lelaki daripada Tuhan jerit untuk kegembiraan.” Kerja 38:7. Selepas kejatuhan manusia, malaikat dihantar untuk menjaga pohon

kehidupan, dan ini sebelum seorang manusia mati. Malaikat bersifat lebih unggul daripada lelaki, kerana pemazmur mengatakan bahawa manusia dijadikan “sedikit lebih rendah daripada yang malaikat.” Mazmur 8:5.

Kita dimaklumkan dalam Kitab Suci tentang bilangan, dan kuasanya dan kemuliaan, makhluk syurgawi, hubungan mereka dengan pemerintah anugerah Tuhan, dan juga hubungan mereka dengan pekerjaan penebusan. “The Tuan hath disediakan miliknya takhta dalam yang syurga; dan miliknya kerajaan berkuasa atas segala-galanya.” Dan, kata nabi, “Aku mendengar suara banyak orang malaikat mengelilingi takhta.” Dalam

ruang kehadiran daripada Raja raja-raja yang mereka tunggu—"malaikat-malaikat, yang hebat dalam kekuatannya," "menteri-menteri [512] miliknya, itu buat miliknya kesenangan," "mendengar kepada yang suara daripada miliknya perkataan." Mazmur 103:19-21 ; Wahyu 5:11. Sepuluh ribu kali sepuluh ribu dan beribu-ribu, adalah utusan syurga dilihat oleh nabi Daniel. Rasul Paulus mengisytiharkan mereka "sebilangan syarikat yang mampu." Daniel 7:10 ; Ibrani 12:22. Sebagai utusan Allah mereka keluar, seperti "kelihatan kilat", (Yehezkiel 1:14), begitu mempesonakan kemuliaan mereka, dan begitu cepat lari mereka. Malaikat yang muncul di kubur Juruselamat,

wajah-Nya “seperti kilat, dan miliknya
pakaian putih sebagai salji,”
disebabkan yang penjaga untuk rasa
takut daripada dia

435

kepada gempa bumi, dan mereka
“menjadi sebagai mati lelaki.”

Matthew 28:3, 4. Bila Sanherib, orang
Asiria yang angkuh, mencela dan
menghujat Tuhan, dan mengancam
Israel dengan kemusnahan, “terjadilah
bahawa malam, bahawa Malaikat
Tuhan keluar dan memukul di
perkemahan orang Asyur seratus
delapan puluh lima ribu.” ada “potong
dimatikan semua yang besar lelaki
daripada keberanian, dan yang
pemimpin dan kapten,” daripada yang
tentera daripada Sanherib. “Jadi dia
dikembalikan dengan rasa malu
daripada muka kepada miliknya
sendiri tanah.” 2 Raja-raja 19:35 ; 2
Tawarikh 32:21.

Malaikat diutus untuk misi belas kasihan kepada anak-anak Tuhan. Kepada Ibrahim, dengan janji daripada berkat; kepada yang pintu pagar daripada Sodom, kepada selamatkan Lut yang benar daripada azab yang menyala-nyala; kepada Elia, seperti yang dia kira-kira untuk binasa dari keletihan dan kelaparan di padang pasir; kepada Elisa, dengan kereta dan kuda api mengelilingi kota kecil tempat dia berada ditutup oleh musuhnya; kepada Daniel, sambil mencari kebijaksanaan ilahi dalam istana raja kafir, atau ditinggalkan untuk menjadi mangsa singa; kepada Petrus, ditakdirkan mati dalam penjara Herodes; kepada banduan di Filipi; kepada Paul dan miliknya sahabat

dalam yang malam daripada ribut pada yang laut; untuk membuka minda Kornelius untuk menerima injil; untuk menghantar Petrus dengan mesej keselamatan kepada orang asing bukan Yahudi—demikian suci malaikat mempunyai, dalam semua umur, dilayan kepada milik Tuhan orang ramai.

Seorang penjaga malaikat ialah dilantik kepada setiap pengikut Kristus. Ini [513] syurgawi pemerhati perisai yang soleh daripada yang kuasa daripada yang jahat satu. Syaitan ini sendiri mengenali apabila dia berkata: “Adakah Ayub takut Tuhan untuk tiada? Hast bukan awak dibuat an lindung nilai kira-kira dia, dan kira-kira miliknya rumah, dan

kira-kira semua itu dia hath pada setiap sebelah?” Kerja 1:9, 10. The agensi yang dengannya Tuhan melindungi umat-Nya ditunjukkan dalam kata-kata dari pemazmur: “Malaikat Tuhan berkemah di sekeliling mereka yang takut akan Dia dan melepaskan mereka.” Mazmur 34:7. Kata Juruselamat, bercakap tentang mereka yang percaya kepada-Nya: “Berhati-hatilah supaya kamu menghina bukan seorang pun daripada anak-anak kecil ini; kerana Aku berkata kepadamu, Bahawa di syurga mereka malaikat sentiasa memandang wajah Bapa-Ku.” Matius 18:10. Malaikat-malaikat yang dilantik untuk melayani anak-anak Tuhan mempunyai sama sekali kali akses

kepada miliknya kehadiran.

Justeru milik Tuhan orang, terdedah kepada yang menipu kuasa dan tidak tidur- dalam niat jahat putera kegelapan, dan bertentangan dengan semua kuasa-kuasa jahat, diyakinkan dengan penjagaan yang tidak henti-hentinya enly malaikat. Nor ialah sebegitu jaminan diberi tanpa perlukan. Jika Tuhan mempunyai diberikan kepada miliknya kanak-kanak janji daripada rahmat dan perlindungan, ia ialah kerana

terdapat agensi-agensi kejahatan yang besar yang harus dihadapi— agensi yang banyak, ditentukan, dan tidak jemu, daripada yang keganasan dan kuasa tiada boleh dengan selamat jadilah jahil atau tidak menghiraukan.

jahat semangat, dalam yang permulaan dicipta tidak berdosa, adalah sama rata dalam na- kuasa, dan kemuliaan bersama makhluk-makhluk suci yang kini menjadi milik Tuhan utusan. Tetapi jatuh kerana dosa, mereka bersatu untuk penghinaan daripada Tuhan dan yang kemusnahan daripada lelaki. Bersatu dengan Syaitan dalam pemberontakannya, dan dengan dia diusir dari syurga, mereka telah, melalui semua peringkat umur,

bekerjasama dengan beliau dalam peperangan menentang ilahi pihak berkuasa. Kami adalah memberitahu dalam kitab suci daripada mereka konfederasi dan kerajaan, daripada mereka pelbagai pesanan, daripada mereka kecerdasan dan kehalusan, dan rancangan jahat mereka terhadap keamanan dan kebahagiaan lelaki.

Sejarah Perjanjian Lama membentangkan sesekali menyebut tentang kewujudan mereka. tence dan agensi; tetapi ia adalah semasa semasa Kristus berada di atas yang bumi itu jahat semangat terzahir mereka kuasa dalam yang paling menarik perhatian cara. Kristus telah datang kepada masuk atas yang rancangan direka untuk milik lelaki [514] penebusan, dan Syaitan

ditentukan kepada tegaskan miliknya betul kepada kawalan yang dunia. Dia telah berjaya mewujudkan penyembahan berhala di setiap bahagian bumi kecuali bumi Palestin. Ke satu-satunya tanah yang belum sepenuhnya menyerah kepada godaan penggoda, Kristus datang untuk mencurahkan ke atas manusia yang ringan daripada syurga. Di sini dua saingan kuasa dituntut ketuanan. Yesus sedang menghulurkan tangan kasih-Nya, menjemput semua yang ingin mencari keampunan dan keselamatan di dalam Dia. Pasukan kegelapan melihat bahawa mereka melakukannya tidak mempunyai kawalan yang tidak terhad, dan mereka memahami bahawa jika

Kristus misi sepatutnya jadilah berjaya, mereka peraturan adalah tidak lama lagi kepada tamat. Syaitan mengamuk seperti singa yang dirantai dan menantang mempamerkan kuasanya ke atas mayat sebagai baiklah sebagai yang jiwa-jiwa daripada lelaki.

Hakikat bahawa manusia telah dirasuk syaitan, adalah jelas dinyatakan dalam Perjanjian Baru. Orang yang ditimpa sedemikian tidak semata-mata penderitaan dengan penyakit daripada semula jadi punca. Kristus telah sempurna persefahaman daripada itu dengan yang Dia adalah berurusan, dan Dia dikenali yang langsung kehadiran dan agensi daripada jahat semangat.

A menarik perhatian contoh daripada mereka nombor, kuasa, dan keganasan, dan juga kuasa dan belas kasihan Kristus, diberikan dalam Kitab Suci kisah penyembuhan orang-orang jahat di Gadara. Mereka yang celaka gila, menolak semua kekangan, menggeliat, berbuih, mengamuk, adalah pengisian yang udara dengan mereka menangis, melakukan keganasan kepada diri mereka sendiri, dan

membahayakan semua orang yang harus mendekati mereka. Pendarahan mereka dan badan yang cacat dan pikiran yang terganggu mempersembahkan tontonan dengan baik menggembirakan kepada yang putera raja daripada kegelapan. satu daripada yang syaitan mengawal yang penghidap mengisytiharkan: “Saya nama ialah Legion: untuk kita adalah banyak.” Tandakan 5:9. Dalam tentera Rom satu legiun terdiri daripada tiga hingga lima ribu lelaki. kepunyaan syaitan tuan rumah juga adalah bermarshaled dalam syarikat, dan yang bujang syarikat kepada yang ini syaitan kepunyaan bernombor tidak kurang daripada a legion.

Pada yang perintah daripada Yesus yang jahat semangat berlepas daripada mereka mangsa, pergi mereka dengan tenang duduk di yang milik
Jerusalem kaki, tunduk,

[515] bijak, dan lemah lembut.

Tetapi yang syaitan adalah dibenarkan kepada menyapu a kumpulan daripada babi ke dalam yang laut; dan kepada yang penghuni daripada Gadara yang kerugian daripada ini melebihi berat yang berkat yang Kristus telah dikurniakan, dan yang ilahi

Penyembuh adalah dirayu kepada berlepas. ini adalah yang hasil yang Syaitan direka kepada selamat. Oleh pemutus yang salahkan daripada mereka kerugian atas Yesus, dia terangsang yang mementingkan diri

sendiri ketakutan daripada yang orang ramai dan dihalang mereka daripada mendengar kepada miliknya perkataan. Syaitan ialah secara berterusan menuduh Kristian sebagai yang sebab daripada kerugian, kemalangan, dan penderitaan, sebaliknya daripada membenarkan yang celaan kepada jatuh di mana ia kepunyaan-kepunyaan dirinya sendiri dan miliknya ejen. Tetapi yang tujuan daripada Kristus adalah bukan digagalkan. Dia dibenarkan yang jahat semangat kepada memusnahkan yang kumpulan daripada babi sebagai a menegur kepada mereka Yahudi WHO adalah menaikkan ini najis binatang untuk yang demi daripada keuntungan. Telah bukan Kristus dihalang yang

syaitan, mereka akan mempunyai menjunam ke dalam yang laut, bukan sahaja yang babi, tetapi juga mereka penjaga dan pemilik. The pemeliharaan daripada kedua-duanya yang penjaga dan yang pemilik adalah kerana bersendirian kepada miliknya kuasa, dengan penuh belas kasihan bersenam untuk mereka pembebasan. Tambahan pula, ini peristiwa dibenarkan berlaku supaya murid-murid dapat menyaksikan kezaliman itu kuasa daripada Syaitan atas kedua-duanya lelaki dan binatang. The Penyelamat dikehendaki miliknya pengikut kepada mempunyai a pengetahuan daripada yang musuh siapa mereka adalah kepada bertemu, bahawa mereka mungkin tidak kena

tipu dan diatasi oleh perantinya. Ia adalah juga miliknya kehendak itu yang orang ramai daripada itu wilayah sepatutnya lihatlah miliknya kuasa kepada rehat yang perhambaan daripada Syaitan dan lepaskan miliknya tawanan. Dan walaupun Yesus dirinya sendiri berlepas, yang lelaki jadi luar biasa dihantar, kekal kepada mengisytiharkan yang belas kasihan daripada mereka Dermawan.

Lain-lain contoh daripada a serupa alam semula jadi adalah direkodkan dalam yang kitab suci. The anak perempuan daripada yang Syrophoenician perempuan adalah dengan pedih geram dengan setan, yang diusir Yesus dengan firman-Nya. (Markus 7:26-30). “Satu dirasuk

dengan a syaitan, buta, dan bodoh” (Matius 12:22); a

belia WHO telah a bodoh semangat, itu selalunya “pelakon dia ke dalam yang api, dan ke dalam air untuk membinasakan dia” (Markus 9:17-27); si gila yang, disiksa oleh “roh syaitan yang najis” (Lukas 4:33-36), terganggu yang Sabat senyap daripada yang rumah ibadat di Kapernaum—semuanya adalah sembuh oleh yang penyayang Penyelamat. Dalam hampir setiap contoh, [516] Kristus memanggil syaitan sebagai entiti yang bijak, memerintah dia keluar dari mangsanya dan tidak lagi menyeksanya. The ahli ibadah di Kapernaum, memandang miliknya besar kuasa, “adalah semua takjub,

lalu berkata-kata di antara mereka sendiri, kata-kata apa ini! kerana dengan kuasa dan kuasa Dia memerintahkan roh-roh jahat, dan mereka datang keluar." Lukas 4:36.

Itu dirasuk dengan syaitan adalah selalunya diwakili sebagai menjadi dalam keadaan penderitaan yang besar; namun terdapat pengecualian kepada peraturan ini. Untuk yang demi daripada memperoleh ghaib kuasa, beberapa dialu-alukan yang pengaruh syaitan. Ini sudah tentu tidak mempunyai konflik dengan syaitan. Daripada golongan ini adalah mereka yang mempunyai roh peramal,— Simon Magus, Elymas yang ahli sihir, dan yang anak perempuan WHO diikuti Paul dan Silas di Filipi.

Tidak ada yang berada dalam bahaya yang lebih besar daripada pengaruh roh jahat daripada mereka yang, walaupun dengan kesaksian langsung dan mencukupi Kitab Suci, menafikan kewujudan dan agensi syaitan dan dia malaikat. Jadi panjang sebagai kita adalah jahil daripada mereka tipu daya, mereka mempunyai hampir kelebihan yang tidak dapat dibayangkan; ramai yang mempedulikan cadangan mereka sedangkan mereka andaikan diri mereka sendiri kepada jadilah mengikuti yang menentukan daripada mereka sendiri kebijaksanaan. Inilah sebabnya, semasa kita menghampiri penghujung masa, apabila Syaitan adalah untuk bekerja dengan kuasa

terbesar untuk menipu dan memusnahkan, dia menyebarkan dimana - mana yang kepercayaan itu dia tidak bukan wujud. Ia ialah miliknya dasar kepada menyembunyikan dirinya sendiri dan miliknya cara daripada bekerja.

Tiada apa yang ditakuti oleh si penipu yang hebat seperti kita hendaklah berkenalan dengan alatnya. Lebih baik menyamar dia watak dan tujuan sebenar, dia telah menyebabkan dirinya menjadi sangat mewakili dihantar untuk membangkitkan tidak ada emosi yang lebih kuat daripada cemuhan atau penghinaan. Dia ialah baiklah senang hati kepada jadilah dilukis sebagai a menggelikan hati atau menjijikkan objek, cacat, separuh

haiwan dan separuh manusia. Dia gembira mendengarnya nama yang digunakan dalam sukan dan ejekan oleh mereka yang menganggap diri mereka sendiri bijak pandai dan baiklah dimaklumkan.

Ia ialah kerana dia mempunyai bertopeng dirinya sendiri dengan sempurna kemahiran itu [517] yang soalan ialah jadi secara meluas bertanya: “Adakah sebegitu a menjadi sungguh wujud?”

Ia adalah bukti kejayaannya bahawa teori yang memberi pembohongan kepada kesaksian paling jelas tentang Kitab Suci diterima secara umum dalam dunia agama. Dan ia adalah kerana Syaitan boleh mengawal dengan mudah fikiran mereka yang tidak sedar pengaruhnya, bahawa perkataan Tuhan memberikan kita begitu banyak contoh kerja jahatnya, mendedahkan di hadapan kami pasukan rahsianya, dan dengan itu meletakkan kami berjaga-jaga terhadap miliknya serangan.

The kuasa dan niat jahat daripada Syaitan dan miliknya tuan rumah mungkin secara adil penggera kami seandainya kita tidak mendapat

perlindungan dan pembebasan dari pihak atasan kuasa Penebus kita. Kami selamatkan rumah kami dengan bolt dan kunci kepada melindungi kami harta benda dan kami nyawa daripada jahat lelaki; tetapi kita jarang fikirilah daripada yang jahat malaikat WHO adalah secara berterusan mencari akses kepada kita, dan terhadap serangan siapa kita ada, dengan kekuatan kita sendiri, tidak kaedah daripada pertahanan. Jika dibenarkan, mereka boleh mengalih perhatian kami fikiran, gangguan dan menyeksa tubuh kami, membinasakan harta benda dan nyawa kami. mereka hanya kesenangan dalam kesengsaraan dan kebinasaan. Takut adalah keadaan mereka yang menentang tuntutan ilahi

dan menyerah kepada godaan Syaitan, sehingga Allah menyerahkan mereka kepada kuasa roh jahat. Tetapi mereka yang mengikut Kristus sentiasa selamat di bawah jagaan-Nya.

Malaikat yang cemerlang dalam kekuatan dihantar dari syurga untuk melindungi mereka. Yang jahat tidak dapat menembusi pengawal yang telah ditetapkan Allah di sekeliling-Nya orang ramai.

Bab 32 — Jerat daripada Syaitan

Kontroversi besar antara Kristus dan Syaitan, yang telah berlaku dibawa ke hadapan selama hampir enam ribu tahun, tidak lama lagi akan ditutup; dan yang jahat menggandakan usahanya untuk mengalahkan pekerjaan Kristus dalam bagi pihak manusia dan untuk mengikat jiwa dalam perangkapnya. Untuk menahan orang ramai kegelapan dan ketidakpedulian sehingga pengantaraan Juruselamat berakhir, dan tidak ada lagi korban untuk dosa,

adalah objek yang dia cari capai.

Bila di sana ialah tidak istimewa usaha dibuat kepada melawan miliknya kuasa, bila sikap acuh tak acuh berlaku dalam yang gereja dan yang dunia, Syaitan ialah bukan con-prihatin; kerana dia tidak terancam kehilangan orang yang dipimpinnya tawanan atas kehendaknya. Tetapi apabila perhatian dipanggil kepada perkara-perkara yang kekal, dan jiwa-jiwa adalah bertanya, "Apa mesti saya buat kepada jadilah diselamatkan?" dia ialah pada yang tanah, berusaha untuk menandingi kuasanya dengan kuasa Kristus dan kepada mengatasi yang pengaruh daripada yang suci semangat.

Kitab Suci menyatakan bahawa pada

suatu ketika, ketika para malaikat daripada Tuhan datang kepada hadir diri mereka sendiri sebelum ini yang Tuan, Syaitan datang juga di antara mereka (Ayub 1:6), bukan untuk sujud di hadapan Raja Kekal, tetapi kepada melanjutkan rancangan jahatnya sendiri terhadap orang benar. Dengan objek yang sama dia hadir ketika lelaki berkumpul untuk ibadat daripada Tuhan. Walaupun tersembunyi dari pandangan, dia bekerja dengan penuh tekun kepada kawalan yang fikiran daripada yang ahli ibadah. Suka a mahir umum dia meletakkan miliknya rancangan terlebih dahulu. Sebagai dia nampak yang utusan daripada Tuhan mencari Kitab Suci, dia mengambil perhatian

tentang subjek yang akan dikemukakan kepada [519] orang ramai. Kemudian dia menggaji semua miliknya licik dan kepintaran jadi kepada mengawal keadaan yang mesej mungkin tidak sampai kepada mereka yang dia menipu pada perkara itu. Orang yang paling memerlukan amaran akan didesak ke dalam beberapa transaksi perniagaan yang memerlukan miliknya kehadiran, atau kehendak oleh beberapa lain bermakna jadilah dihalang daripada pendengaran yang perkataan itu mungkin buktikan kepada dia a rasa daripada kehidupan kepada kehidupan.

Sekali lagi, Syaitan melihat hamba-hamba Tuhan terbebani kerana

kegelapan rohani yang menyelubungi manusia. Dia mendengar kesungguhan mereka solat untuk rahmat ilahi dan kuasa kepada rehat yang mengeja daripada sikap acuh tak acuh,

441

kecuaian, dan kemalasan. Kemudian dengan diperbaharui semangat dia lapis miliknya seni. Dia menggoda lelaki kepada yang kemanjaan daripada selera makan atau kepada beberapa lain bentuk daripada kepuasan diri, dan dengan demikian bengang mereka kepekaan jadi itu mereka gagal kepada dengar yang sangat benda yang mereka paling perlukan kepada belajar. Syaitan baiklah tahu itu semua siapa dia boleh memimpin kepada pengabaian solat dan yang mencari daripada yang kitab suci, kehendak jadilah diatasi oleh miliknya serangan. Oleh itu dia mencipta setiap mungkin peranti kepada asyik yang fikiran. di sana

mempunyai pernah a kelas mengaku ketuhanan, WHO, sebaliknya daripada mengikuti pada kepada tahu yang kebenaran, buat ia mereka agama kepada mencari beberapa kesalahan tabiat atau kesesatan iman pada mereka yang tidak setuju. begitu adalah kepunyaan syaitan tangan kanan pembantu. Penuduh daripada yang saudara tidak sedikit, dan mereka sentiasa aktif apabila Tuhan bekerja dan Dia hamba adalah rendering Dia benar penghormatan. mereka kehendak letak a salah col-oring atas yang perkataan dan bertindak daripada mereka WHO cinta dan patuh yang kebenaran. mereka kehendak mewakili yang paling bersungguh-sungguh, bersemangat, menafikan diri sendiri

hamba daripada Kristus sebagai tertipu atau penipu. Ia ialah mereka kerja kepada salah nyata yang motif daripada setiap benar dan mulia perbuatan, kepada beredar sindiran, dan membangkitkan syak wasangka dalam yang fikiran daripada yang tidak berpengalaman. Dalam setiap boleh difikirkan cara mereka kehendak mencari kepada sebab itu yang ialah tulen dan soleh kepada jadilah dipandang sebagai busuk dan menipu.

Tetapi tidak ada yang perlu ditipu mengenai mereka. Ia mungkin mudah dilihat yang kanak-kanak mereka adalah, yang contoh mereka ikuti, dan yang

[520] kerja yang mereka lakukan. “Kamu

akan mengenal mereka dari buahnya.”
Matius 7:16. Haluan mereka serupa
dengan Syaitan, si pemfitnah yang
tergila-gila, “the penuduh daripada
kami saudara-saudara.” Wahyu 12:10.

Penipu yang hebat mempunyai ramai
ejen yang bersedia untuk
membentangkan sebarang dan setiap
baik hati daripada ralat kepada
menjerat jiwa-bidah disediakan
kepada sesuai yang pelbagai citarasa
dan kapasiti daripada mereka siapa dia
akan kehancuran. Ia ialah miliknya
rancangan kepada bawak ke dalam
yang gereja tidak ikhlas, tidak
menjana semula elemen itu akan
mendorong keraguan dan
ketidakpercayaan, dan menghalang
semua orang yang ingin melihat

pekerjaan Tuhan maju dan maju bersamanya. Ramai yang tiada sebenar iman dalam Tuhan atau dalam miliknya perkataan persetujuan kepada beberapa prinsip daripada kebenaran dan lulus sebagai orang Kristian, dan dengan demikian mereka adalah didayakan kepada memperkenalkan mereka kesilapan sebagai Kitab Suci doktrin.

Pendirian bahawa ia tidak ada akibat apa yang dipercayai oleh lelaki salah satu tipu daya syaitan yang paling berjaya. Dia tahu bahawa kebenaran, menerima dalam yang cinta daripada ia, menyucikan yang jiwa daripada yang penerima; Oleh itu dia ialah secara berterusan mencari kepada pengganti salah teori, dongeng, yang

lain

injil. daripada yang permulaan yang hamba daripada Tuhan mempunyai bertengkar terhadap salah guru, bukan semata-mata sebagai ganas lelaki, tetapi sebagai inculcators daripada kepalsuan itu adalah maut kepada yang jiwa. Elia, Yeremia, Paul, dengan tegas dan tanpa rasa takut menentang mereka WHO adalah berpusing lelaki daripada yang perkataan daripada Tuhan. Itu kebebasan yang salam a betul keagamaan iman sebagai tak penting dijumpai tidak nikmat dengan ini suci pembela daripada yang kebenaran. Tafsiran Kitab Suci yang kabur dan khayalan, dan banyak lagi bercanggah teori berkenaan keagamaan iman, itu adalah dijumpai

dalam yang Kristian dunia adalah yang kerja daripada kami hebat musuh kepada mengelirukan fikiran jadi itu mereka hendaklah bukan membezakan yang kebenaran. Dan yang perselisihan dan pembahagian yang wujud antara yang gereja-gereja daripada Kristian adalah dalam a hebat mengukur kerana kepada yang berlaku adat daripada bergelut yang kitab suci kepada sokongan a kegemaran teori. Sebaliknya daripada berhati-hati belajar milik Tuhan perkataan dengan merendah diri daripada hati kepada memperolehi a pengetahuan daripada miliknya kehendak, ramai mencari sahaja kepada menemui sesuatu ganjil atau asal.

Dalam pesanan kepada mengekalkan

tersilap doktrin atau tidak beragama Kristian amalan, [521] beberapa kehendak rampas atas laluan daripada kitab suci terpisah daripada yang konteks, mungkin memetik separuh daripada satu ayat sebagai membuktikan maksud mereka, apabila bahagian yang tinggal akan menunjukkan makna yang agak bertentangan. Dengan kelicikan ular itu mereka berakar di sebalik ucapan terputus yang ditafsirkan sesuai dengan keinginan duniawi mereka. Demikianlah banyak orang dengan sengaja menyelewengkan firman Tuhan. Lain-lain, yang telah imaginasi yang aktif, merebut angka dan simbol Suci Tulis, tafsirkannya mengikut kemahuan mereka, tanpa mengambil

kira keterangan kebanyakan Kitab Suci sebagai penafsirnya sendiri, dan kemudian mereka mengemukakannya gelojoh sebagai yang ajaran daripada yang Bible.

Bila-bila masa kajian Kitab Suci dilakukan tanpa semangat yang berdoa, rendah hati, boleh diajar, paling jelas dan paling mudah baiklah sebagai yang paling sukar laluan kehendak jadilah dirampas daripada mereka benar maksudnya. Para pemimpin paus memilih bahagian Kitab Suci dengan sebaik-baiknya memenuhi tujuan mereka, mentafsir untuk menyesuaikan diri mereka, dan kemudian hadir ini kepada yang orang, sementara mereka menafikan mereka yang keistimewaan daripada

belajar Alkitab dan memahami kebenaran sucinya untuk diri mereka sendiri. The keseluruhan Bible sepatutnya jadilah diberi kepada yang orang ramai cuma sebagai ia membaca. Ia akan jadilah lebih baik untuk mereka bukan kepada mempunyai Bible arahan di semua daripada kepada mempunyai yang mengajar daripada yang kitab suci dengan demikian secara kasar disalahtafsirkan.

Alkitab telah direka untuk menjadi panduan kepada semua yang ingin menjadi berkenalan dengan yang kehendak daripada mereka pembuat. Tuhan memberi kepada lelaki yang pasti

perkataan nubuatan; malaikat dan bahkan Kristus sendiri datang untuk membuat diketahui oleh Daniel dan Yohanes perkara-perkara yang mesti segera terjadi. Perkara-perkara penting yang berkaitan dengan keselamatan kita tidak ditinggalkan terlibat dalam misteri. Mereka tidak didedahkan sedemikian rupa membingungkan dan menyesatkan yang jujur pencari selepas kebenaran. Berkata yang Tuan oleh nabi Habakuk: “Tuliskanlah penglihatan itu, dan nyatakanlah,... bahawa dia mungkin lari itu membaca ia.” Habakuk 2:2. The perkataan daripada Tuhan ialah kosong

[522] kepada semua WHO belajar ia dengan a solat hati. Setiap sungguh

jujur jiwa kehendak datang kepada cahaya kebenaran. “Terang ditaburkan untuk orang benar.” Mazmur 97:11. Dan tidak ada gereja yang boleh maju dalam kekudusan melainkan anggotanya adalah bersungguh-sungguh mencari untuk kebenaran sebagai untuk bersembunyi harta karun.

Dengan laungan, Liberality, lelaki dibutakan oleh alat mereka musuh, sementara dia ialah semua yang masa bekerja secara berterusan untuk yang menerima-merapikan objeknya. Semasa dia berjaya menggantikan Bible dengan manusia spekulasi, yang undang-undang daripada Tuhan ialah ditetapkan diketepikan, dan yang gereja-gereja adalah bawah yang

perhambaan daripada dosa sementara mereka tuntutan kepada jadilah percuma.

Kepada banyak, saintifik penyelidikan mempunyai menjadi a kutuk. Tuhan mempunyai per-mengeluarkan banjir cahaya untuk dicurahkan ke atas dunia dalam penemuan dalam sains dan seni; tetapi malah yang terhebat fikiran, jika bukan dibimbing oleh yang firman Tuhan dalam penyelidikan mereka, menjadi bingung dalam percubaan mereka kepada menyiasat yang perhubungan daripada sains dan wahyu.

Pengetahuan manusia tentang perkara material dan rohani adalah separa dan tidak sempurna; oleh itu

ramai yang tidak dapat menyelaraskan pandangan mereka sains dengan pernyataan Kitab Suci. Ramai yang menerima teori semata-mata dan spekulasi sebagai fakta saintifik, dan mereka berfikir bahawa firman Tuhan adalah untuk diuji dengan ajaran "sains yang disebut palsu." 1 Timotius 6:20. Pencipta dan karya-Nya berada di luar pemahaman mereka; dan kerana mereka tidak dapat menjelaskannya dengan undang-undang semula jadi, sejarah Bible dianggap sebagai tidak boleh dipercayai. Mereka yang meragui kebolehpercayaan rekod Perjanjian Lama dan Baru terlalu kerap melangkah lebih jauh dan keraguan yang kewujudan daripada Tuhan dan

atribut tak terhingga kuasa kepada alam semula jadi. Setelah melepaskan sauh mereka, mereka dibiarkan berpusing-pusing di atas batu kekafiran.

Oleh itu ramai yang tersasar daripada iman dan terpedaya oleh syaitan. Lelaki telah berusaha untuk menjadi lebih bijak daripada Pencipta mereka; falsafah manusia telah cuba mencari dan menjelaskan misteri yang tidak akan pernah berlaku didedahkan melalui zaman yang kekal. Jika lelaki akan tetapi mencari dan faham apa Tuhan telah dibuat diketahui daripada dirinya sendiri dan miliknya tujuan,

mereka akan memperoleh pandangan seperti itu tentang kemuliaan, keagungan, dan kuasa Yehuwa itu mereka akan sedar mereka sendiri kecikkan dan akan jadi [523] berpuas hati dengan apa yang telah diturunkan untuk diri mereka dan mereka kanak-kanak.

Ia ialah a karya agung daripada kepunyaan syaitan penipuan kepada simpan yang fikiran daripada lelaki mencari dan menduga dalam hormat kepada itu yang Tuhan mempunyai bukan dibuat diketahui dan yang Dia tidak berkehendak untuk kita fahami. Ia adalah dengan demikian itu Lucifer hilang miliknya tempat dalam syurga. Dia menjadi tak puas hati kerana semua rahsia tujuan Tuhan tidak

diceritakan kepadanya, dan dia sama sekali tidak menghiraukan apa yang didedahkan mengenainya kerja sendiri dalam kedudukan tinggi yang diberikan kepadanya. Dengan membangkitkan sama ketidakpuasan hati pada malaikat di bawah perintahnya, dia menyebabkan kejatuhan mereka. Sekarang dia berusaha untuk menyemai minda manusia dengan semangat yang sama dan untuk memimpin mereka juga kepada tidak mengendahkan yang langsung arahan daripada Tuhan.

Mereka yang tidak mahu menerima kebenaran yang jelas dan memotong yang Bible adalah secara berterusan mencari untuk menggembirakan cerita dongeng itu kehendak senyap hati

nurani. Yang kurang rohani, menafikan diri, dan memalukan doktrin yang dikemukakan, semakin besar nikmat yang diberikan kepadanya menerima. Ini orang merendahkan yang intelektual kuasa kepada hidang mereka duniawi keinginan. Juga bijak dalam mereka sendiri bongkak kepada cari yang kitab suci dengan penyesalan jiwa dan doa yang sungguh-sungguh memohon petunjuk ilahi, mereka tidak mempunyai perisai daripada khayalan. Syaitan sedia membekalkan hati keinginan, dan dia meninggalkan tipu dayanya di tempat kebenaran. Ia demikianlah kepausan memperoleh kuasanya atas fikiran manusia; dan dengan penolakan kebenaran kerana ia

melibatkan salib, Protestan adalah mengikuti yang sama laluan. Semua WHO pengabaian yang perkataan daripada Tuhan untuk mengkaji kemudahan dan dasar, supaya mereka tidak boleh berselisih dengan dunia, akan dibiarkan menerima bidaah yang terkutuk untuk agama kebenaran. Setiap bentuk kesilapan yang boleh difikirkan akan diterima oleh mereka WHO dengan sengaja menolak yang kebenaran. Dia WHO kelihatan dengan seram atas satu penipuan kehendak dengan mudah menerima yang lain. The rasul Paul, bercakap daripada kelas yang “tidak menerima kasih akan kebenaran, supaya mereka boleh jadilah disimpan,” mengisytiharkan: “Untuk ini sebab

Tuhan hendaklah hantar mereka kuat khayalan, itu mereka sepatutnya percaya a berbohong: itu mereka semua mungkin jadilah terkutuk [524]

WHO dipercayai bukan yang kebenaran, tetapi telah kesenangan dalam kezaliman.”
2 Tesalonika 2:10-12. Dengan sebegitu a amaran sebelum ini kami ia sepatutnya kami kepada jadilah pada kami pengawal sebagai kepada apa doktrin kita menerima.

Antara yang paling berjaya agensi daripada yang hebat penipu adalah yang ajaran yang menyesatkan dan keajaiban kerohanian yang berbohong. Menyamar sebagai malaikat cahaya, dia menebarkan jalanya di tempat yang paling tidak disangka-sangka. Kalau lelaki akan tetapi belajar yang Buku daripada Tuhan dengan bersungguh-sungguh solat itu mereka mungkin memahaminya, mereka tidak akan dibiarkan dalam kegelapan untuk menerima yang palsu doktrin. Tetapi sebagai mereka menolak yang kebenaran mereka jatuh a mangsa kepada penipuan.

Satu lagi kesilapan berbahaya ialah doktrin yang menafikan dewa daripada

Kristus, menuntut itu Dia telah tidak kewujudan sebelum ini miliknya kedatangan kepada dunia ini. Teori ini diterima dengan baik oleh kelas yang besar yang mengaku mempercayai Alkitab; namun ia secara langsung bercanggah dengan pernyataan paling jelas dari Juruselamat kita mengenai hubungan-Nya dengan Bapa, watak ilahi-Nya, dan pra-kewujudan-Nya. Tak mungkin dilayan tanpa penggulingan Kitab Suci yang paling tidak wajar. Ia bukan sahaja merendahkan konsepsi manusia tentang pekerjaan penebusan, tetapi melemahkan iman dalam yang Bible sebagai a wahyu daripada Tuhan. manakala ini memaparkan ia yang lebih berbahaya, ia membuat ia juga

lebih keras kepada berjumpa. Jika manusia menolak kesaksian Kitab Suci yang diilhamkan mengenai yang dewa daripada Kristus, ia ialah dalam sia-sia kepada berhujah yang titik dengan mereka; untuk tidak hujah, walau bagaimanapun muktamad, boleh meyakinkan mereka. “The semula jadi manusia tidak menerima perkara-perkara Roh Tuhan: kerana mereka adalah kebodohan kepada dia: tidak juga boleh dia tahu mereka, kerana mereka adalah dilihat secara rohani.” 1 Korintus 2:14. Tiada siapa yang memegang kesilapan ini boleh mempunyai konsep sebenar tentang watak atau misi Kristus, atau daripada yang hebat rancangan daripada Tuhan untuk milik lelaki penebusan.

Masih yang lain halus dan nakal ralat ialah yang cepat merebak kepercayaan bahawa Syaitan tidak mempunyai kewujudan sebagai makhluk peribadi; bahawa nama digunakan dalam Kitab Suci semata-mata untuk mewakili fikiran jahat manusia dan keinginan.

[525] Ajaran itu bergema secara meluas dari mimbar-mimbar yang popular, sehinggakan kedatangan kedua Kristus ialah kedatangan-Nya kepada setiap individu semasa kematian, adalah alat untuk mengalihkan fikiran manusia daripada kedatangan-Nya secara peribadi dalam awan syurga. Selama bertahun-tahun Iblis telah berkata demikian, “Lihatlah, Dia berada di dalam bilik rahsia” (Matius 24:23-26

); dan banyak jiwa mempunyai telah hilang oleh menerima ini penipuan.

Sekali lagi, kebijaksanaan duniawi mengajar bahawa doa tidak penting. Lelaki dakwaan sains bahawa tidak ada jawapan sebenar kepada doa; itu ini akan jadinya pelanggaran daripada undang-undang, a keajaiban, dan itu keajaiban mempunyai tidak kewujudan. The Alam semesta, katakan mereka, ialah ditadbir oleh tetap undang-undang,

dan Tuhan dirinya sendiri tidak tiada apa sebaliknya kepada ini undang-undang. Justeru mereka mewakili Tuhan sebagai terikat oleh miliknya sendiri undang-undang—sebagai jika yang operasi daripada undang-undang ilahi boleh mengecualikan kebebasan ilahi. Ajaran seperti itu ditentang kepada yang keterangan daripada yang kitab suci. Adakah bukan keajaiban tempa oleh Kristus dan miliknya rasul? The sama penyayang Penyelamat nyawa hari ini, dan Dia bersedia untuk mendengar doa iman seperti ketika Dia berjalan kaki nampak antara lelaki. The semula jadi bekerjasama dengan yang ghaib. Ia ialah a bahagian daripada

milik Tuhan rancangan kepada pemberian kami, dalam jawab kepada yang doa iman, itu yang Dia akan lakukan tidak dikurniakan kita tidak demikian bertanya.

Tidak terkira banyaknya doktrin yang salah dan idea-idea khayalan itu sedang mendapat di kalangan gereja-gereja Kristian. Ianya mustahil kepada anggaran yang jahat keputusan daripada mengeluarkan satu daripada yang mercu tanda tetap oleh firman Allah. Beberapa orang yang berani melakukan ini berhenti dengan penolakan daripada satu kebenaran. Majoriti terus mengenenepikan satu demi satu daripada yang prinsip daripada kebenaran, sehingga mereka menjadi sebenar orang kafir.

Kesilapan teologi popular telah mendorong banyak jiwa untuk meragui- ticism WHO mungkin sebaliknya mempunyai telah a mukmin dalam yang kitab suci. Adalah mustahil baginya untuk menerima doktrin-doktrin yang memalukan akal nya keadilan, belas kasihan, dan kebajikan; dan kerana ini diwakili sebagai yang mengajar daripada yang Bible, dia menolak kepada menerima ia sebagai yang perkataan daripada Tuhan.

Dan inilah tujuan yang Syaitan cuba capai. di sana [526] ialah tiada apa itu dia keinginan lebih daripada kepada memusnahkan keyakinan diri dalam Tuhan dan dalam firman-Nya. Syaitan berdiri

di kepala tentera besar orang yang ragu-ragu, dan dia berfungsi kepada yang sepenuhnya daripada miliknya kuasa kepada memperdayakan jiwa-jiwa ke dalam miliknya pangkat. Ia ialah menjadi bergaya kepada keraguan. di sana ialah a besar kelas yang olehnya firman Tuhan dipandang dengan ketidakpercayaan untuk sebab yang sama seperti Pengarangnya—kerana ia menegur dan mengutuk dosa. Itu WHO adalah enggan kepada patuh itu keperluan berusaha kepada menggulingkan itu pihak berkuasa. mereka membaca yang Bible, atau dengar kepada itu ajaran seperti yang dibentangkan dari meja keramat, semata-mata untuk mencari kesalahan kitab suci atau

dengan yang khutbah. tidak a beberapa menjadi orang kafir dalam pesanan untuk mewajarkan atau memberi alasan kepada diri mereka sendiri kerana mengabaikan kewajipan. Yang lain pakai prinsip skeptikal dari kesombongan dan kemalasan. Terlalu suka mudah membezakan diri mereka dengan mencapai apa-apa yang patut dihormati, yang memerlukan usaha dan penafian diri, mereka bertujuan untuk mendapatkan reputasi untuk atasan kebijaksanaan oleh mengkritik yang Bible. di sana ialah banyak yang yang terhingga fikiran, tidak tercerahkan oleh ilahi kebijaksanaan, ialah tidak berdaya kepada

memahami; dan dengan demikian mereka cari majlis kepada mengkritik. di sana adalah ramai yang seolah-olah merasakan bahawa adalah satu kebajikan untuk berdiri di sisi ketidakpercayaan, keraguan, dan kafir. Tetapi di bawah an penampilan daripada berterus terang ia akan didapati bahawa orang tersebut digerakkan oleh keyakinan diri dan kebanggaan. Ramai yang senang mencari sesuatu dalam Kitab Suci untuk diteka-teki fikiran orang lain. Ada yang pada mulanya mengkritik dan membuat alasan atas kesilapan sampingan, dari cinta kontroversi semata-mata. Mereka tidak menyedari bahawa mereka dengan itu menjerat

diri mereka dalam perangkap pemburu. Tetapi mempunyai secara terbuka menyatakan ketidakpercayaan, mereka merasakan bahawa mereka mesti mengekalkan mereka kedudukan. Oleh itu mereka bersatu dengan orang-orang fasik dan dekat dengan diri mereka sendiri yang pintu pagar daripada Syurga.

Tuhan telah memberikan dalam firman-Nya bukti yang cukup tentang sifat ilahinya. pelakon. Kebenaran besar yang menyangkut penebusan kita adalah jelas dibentangkan. Oleh yang bantuan daripada yang suci semangat, yang ialah dijanjikan kepada semua

[527] yang mencarinya dengan ikhlas, setiap orang boleh memahami

kebenaran ini dirinya sendiri. Tuhan telah memberikan kepada manusia asas yang kukuh untuk berehat mereka iman.

Namun fikiran manusia yang terbatas tidak mencukupi sepenuhnya untuk difahami rancangan dan tujuan Yang Tidak Terhingga. Kita tidak boleh dengan mencari- dalam mencari Tuhan. Kita tidak boleh cuba mengangkat dengan sombong menyerahkan tirai yang menutupi keagungan-Nya. rasul berseru:

“Betapa tak terduga penghakiman-Nya, dan jalan-jalan-Nya lepas dapat tahu!”

Roma 11:33. Setakat ini kita boleh memahamiNya urusan jual beli dengan kami, dan yang motif oleh

yang Dia ialah digerakkan, itu kita dapat melihat kasih dan belas kasihan yang tidak terhingga bersatu dengan kuasa yang tidak terhingga. kami Bapa dalam syurga pesanan segala-galanya dalam kebijaksanaan dan kebenaran, dan kita adalah bukan kepada jadilah tak puas hati dan tidak percaya, tetapi kepada tunduk dalam bertaqwa penyerahan. Dia akan mendedahkan kepada kita seberapa banyak tujuan-Nya kebaikan kita untuk diketahui, dan lebih daripada itu kita mesti mempercayai Tangan itu maha kuasa, yang Hati itu ialah penuh daripada cinta.

manakala Tuhan mempunyai diberi mencukupi bukti untuk iman, Dia kehendak tidak pernah mengeluarkan

semua alasan untuk tidak percaya. Semua yang mencari mata kail untuk menggantung mereka keraguan atas kehendak cari mereka. Dan mereka WHO menolak kepada terima dan patuh milik Tuhan perkataan sehingga setiap bantahan mempunyai telah dikeluarkan, dan di sana ialah tidak lebih lama an peluang untuk keraguan, kehendak tidak pernah datang kepada yang ringan. Ketidakpercayaan daripada Tuhan ialah yang semula jadi hasil daripada yang tidak diperbaharui hati, yang ialah di permusuhan dengan Dia. Tetapi iman ialah diilhamkan oleh yang suci semangat, dan ia kehendak berkembang sahaja sebagai ia ialah dihargai. Tidak lelaki boleh menjadi

kuat iman tanpa usaha yang nekad. Kekufuran menguatkan sebagai ia digalakkan; dan jika manusia, bukannya berpegang pada keterangan yang Tuhan telah berikan untuk mengekalkan iman mereka, membenarkan diri mereka untuk soalan dan cavil, mereka akan mendapati keraguan mereka sentiasa menjadi lebih disahkan.

Tetapi mereka yang meragui janji Tuhan dan tidak mempercayai jaminan itu daripada miliknya rahmat adalah menghina Dia; dan mereka pengaruh, sebaliknya daripada melukis yang lain kepada Kristus, cenderung kepada tolak mereka daripada Dia. mereka ialah [528]

tidak produktif pokok, itu sebar mereka gelap cawangan jauh dan lebar, menutup jauh yang cahaya matahari daripada lain tumbuhan, dan menyebabkan mereka kepada

terkulai dan mati di bawah

bayang-bayang yang menyejukkan.

Kerja hidup ini orang kehendak

muncul sebagai a tak henti-henti saksi

terhadap mereka. mereka adalah

menyemai biji benih daripada

keraguan dan kesangsian itu kehendak

hasil an tidak gagal menuai.

Hanya ada satu kursus untuk mereka

yang ingin mengejanya agar terbebas

dari keraguan. Daripada

mempersoalkan dan memaki hamun

tentang apa yang tidak mereka fahami,

hendaklah mereka memperhatikan

cahaya yang telah menyinari mereka, dan mereka akan menerima yang lebih besar ringan. Biarlah mereka melakukan setiap kewajiban yang telah diterangkan kepada mereka pemahaman, dan mereka akan dibolehkan untuk memahami dan melaksanakan mereka daripada yang mereka adalah sekarang dalam keraguan.

Syaitan boleh hadir a tiruan jadi rapat menyerupai yang kebenaran itu ia menipu mereka WHO adalah sanggup kepada jadilah tertipu, WHO keinginan kepada menjauhi penyangkalan diri dan pengorbanan yang dituntut oleh kebenaran; tetapi ia adalah mustahil untuk dia kepada tahan bawah miliknya kuasa satu jiwa

WHO secara jujur keinginan, di apa-apa sahalalah kos, kepada tahu yang kebenaran. Kristus ialah yang kebenaran dan yang “Cahaya, yang meringankan setiap lelaki itu datang ke dalam yang dunia.” John 1:9. The semangat daripada kebenaran mempunyai telah dihantar kepada panduan lelaki ke dalam semua kebenaran. Dan atas wewenang Anak Tuhan dinyatakan: “Carilah, dan kamu akan dapati.” “Sesiapa yang mahu melakukan kehendak-Nya, dia akan tahu tentang doktrin.” Matthew 7:7 ; John 7:17.

Para pengikut Kristus mengetahui sedikit tentang tipu daya yang dilakukan oleh Syaitan dan bala tentaranya membentuk melawan

mereka. Tetapi Dia yang duduk di dalam syurga kehendak tolak semua ini peranti untuk yang pencapaian daripada Reka bentuknya yang mendalam. Tuhan mengizinkan umat-Nya untuk tunduk kepada cobaan yang berapi-api godaan, bukan kerana Dia berkenan kepada mereka kesusahan dan penderitaan, tetapi kerana ini proses ialah penting kepada mereka muktamad kemenangan. Dia boleh tidak, secara konsisten dengan miliknya sendiri kemuliaan, perisai

mereka daripada godaan; untuk yang sangat objek daripada yang perbicaraan ialah kepada sediakan mereka kepada melawan semua yang daya tarikan daripada jahat.

[529] tidak juga jahat lelaki mahupun syaitan boleh menghalang yang kerja daripada Tuhan, atau tutup keluar miliknya kehadiran daripada miliknya orang, jika mereka kehendak, dengan tunduk, menyesal hati, mengaku dan letak jauh mereka dosa, dan dalam iman tuntutan janji-janjiNya. Setiap godaan, setiap pengaruh yang bertentangan, sama ada buka atau rahsia, mungkin jadilah dengan jayanya menentang, “bukan oleh mungkin, mahupun oleh kuasa, tetapi

oleh saya semangat, berkata yang Tuan daripada tuan rumah.” Zakaria 4:6.

“Mata Tuhan tertuju kepada orang benar, dan telinga-Nya tertuju buka kepada mereka solat. Dan WHO ialah dia itu kehendak kemudaratannya awak, jika ye jadilah pengikut daripada itu yang ialah baik?” 1 Peter 3:12, 13. Bila Bileam, al- terpikat dengan janji ganjaran yang kaya, mengamalkan sihir melawan Israel, dan oleh pengorbanan kepada yang Tuan dicari kepada menyeru a kutuk atas Umat-Nya, Roh Tuhan melarang kejahatan yang dia rindukan diucapkan, dan Bileam terpaksa berseru: “Bagaimanakah aku akan mengutuk, siapa Tuhan hath bukan

sumpah? atau bagaimana hendaklah saya menentang, siapa yang Tuan hath bukan ditentang?” “Biarlah saya mati yang kematian daripada yang yang soleh, dan biarkan saya terakhir jadilah seperti dia!” Apabila korban dipersembahkan lagi, orang fasik nabi menyatakan: “Lihatlah, aku telah menerima perintah untuk memberkati: dan Dia telah memberkati; dan saya tidak boleh membalikkannya. Dia tidak melihat kesalahan pada Yakub, dan Dia tidak melihat kecurangan di Israel: Tuan miliknya Tuhan ialah dengan dia, dan yang jerit daripada a Raja ialah antara mereka.” “Mestilah di sana ialah tidak pesona terhadap Yakub, tidak juga ialah di sana mana-mana ramalan terhadap Israel:

menurut masa ini akan dikatakan Yakub dan Israel, Apa yang telah dilakukan Allah!” Namun mezbah kali ketiga telah didirikan, dan sekali lagi Bileam berusaha untuk mendapatkan kutukan. Tetapi daripada bibir nabi yang tidak mahu, Roh Tuhan mengisytiharkan kemakmuran daripada miliknya dipilih, dan ditegur yang kebodohan dan niat jahat daripada mereka musuh: “Diberkati ialah dia itu memberkati awak, dan sumpah ialah dia itu mengutuk awak.” Nombor 23:8, 10, 20, 21, 23 ; 24:9.

The orang ramai daripada Israel adalah di ini masa setia kepada Tuhan; dan jadi panjang semasa mereka meneruskan ketaatan kepada hukum-Nya, tiada kuasa di bumi atau

neraka boleh menang terhadap mereka. Tetapi yang kutuk yang Bileam telah bukan

[530] diizinkan untuk menyatakan menentang umat Tuhan, akhirnya dia berjaya berserah diri untuk mendatangkan kepada mereka dengan menggoda mereka ke dalam dosa. Apabila mereka melanggar perintah Allah, kemudian mereka bercerai-berai daripada dia, dan mereka adalah dibiarkan kepada rasa yang kuasa daripada yang pemusnah.

Syaitan ialah baiklah menyadari itu yang paling lemah jiwa WHO kekal dalam Kristus adalah lebih daripada perlawanan untuk tuan rumah kegelapan, dan itu, sepatutnya dia mendedahkan dirinya sendiri secara terbuka, dia akan jadilah bertemu dan melawan. Oleh itu dia berusaha untuk menarik tentera salib daripada kuat mereka kubu pertahanan, sementara dia pembohongan dalam serang hendap dengan miliknya pasukan, sedia kepada memusnahkan semua yang meneroka tanahnya. Hanya dalam pergantungan yang rendah hati Tuhan, dan ketaatan kepada semua miliknya perintah, boleh kita jadilah selamat.

Tidak lelaki ialah selamat untuk a hari atau an jam tanpa solat. terutamanya sepatutnya kita merayu yang Tuan untuk kebijaksanaan kepada faham miliknya perkataan. Di sini diungkapkan tipu daya penggoda dan cara yang dia gunakan mungkin berjaya ditentang. Syaitan adalah pakar dalam memetik Kitab Suci, meletakkan tafsirannya sendiri pada petikan, yang dia harapkan menyebabkan kita tersandung. Kita harus mempelajari Alkitab dengan rendah hati hati, tidak pernah melupakan pergantungan kita kepada Tuhan. Sedangkan kita hendaklah sentiasa berwaspada terhadap tipu daya syaitan, kita hendaklah berdoa dalam iman secara berterusan:

“Pimpin kami bukan ke dalam
godaan.”

Bab 33 — The Pertama Hebat Penipuan

Dengan yang paling awal sejarah daripada lelaki, Syaitan bermula miliknya usaha kepada de- ceive bangsa kita. Dia yang telah menghasut pemberontakan di syurga ingin membawa penduduk bumi bersatu dengannya dalam peperangannya terhadap yang kerajaan daripada Tuhan. Adam dan Hawa telah telah dengan sempurna gembira dalam ketaatan kepada yang undang-undang daripada Tuhan, dan ini fakta adalah a

tetap kesaksian terhadap yang tuntutan yang Syaitan telah didesak dalam syurga, itu Hukum Allah menindas dan menentang kebaikan makhluk-Nya. Dan tambahan pula, kepunyaan syaitan iri hati adalah teruja sebagai dia memandang atas yang rumah yang indah disediakan untuk pasangan yang tidak berdosa. Dia bertekad untuk menyebabkan mereka jatuh, itu, mempunyai terpisah mereka daripada Tuhan dan dibawa mereka di bawah kuasanya sendiri, dia mungkin mendapat pemilikan bumi dan di sini menubuhkan miliknya kerajaan dalam pembangkang kepada yang Paling tinggi.

Seandainya Syaitan menampakkan dirinya dalam wataknya yang sebenar,

dia akan melakukannya telah ditolak di sekali, untuk Adam dan Hawa telah telah diberi amaran terhadap ini bahaya musuh; tetapi dia bekerja dalam yang gelap, menyembunyikan miliknya pur- berpose, supaya dia dapat mencapai objektifnya dengan lebih berkesan. em- memperdayakan ular sebagai mediumnya, kemudian makhluk yang menarik penampilannya, dia berkata kepada Hawa: “Adakah Tuhan berfirman, Kamu harus tidak makan dari setiap pokok dalam taman?” Kejadian 3:1. Sekiranya Hawa menahan diri daripada bertengkar dengan penggoda, dia akan menjadi selamat; tetapi dia teroka kepada parley dengan dia dan jatuh a mangsa kepada miliknya

[532] tipu muslihat. Oleh itu, ramai yang masih diatasi. Mereka ragu-ragu dan berhujah mengenai kehendak Tuhan; dan bukannya mematuhi ilahi perintah, mereka terima manusia teori, yang tetapi menyamar yang peranti daripada Syaitan.

“The perempuan berkata kepada yang ular, Kami mungkin makan daripada yang buah-buahan daripada yang pokok daripada yang taman: tetapi daripada yang buah-buahan daripada yang pokok yang ialah dalam yang tengah tentang taman itu, Tuhan telah berfirman, Kamu tidak boleh makan daripadanya, begitu juga kamu sentuhlah, supaya kamu tidak mati. Dan ular itu berkata kepada perempuan itu, "Baiklah." tidak pasti

mati, kerana Allah mengetahui bahawa pada hari kamu memakannya, maka matamu akan terbuka, dan kamu akan menjadi seperti dewa, mengetahui baik dan jahat.” ayat-ayat 2-5. Dia diisytiharkan itu mereka akan menjadi suka

452

Tuhan, memiliki kebijaksanaan yang lebih besar daripada sebelumnya dan mampu a keadaan kewujudan yang lebih tinggi. Hawa menyerah kepada godaan; dan melalui dia pengaruh, Adam adalah dipimpin ke dalam dosa. mereka diterima yang perkataan daripada yang ular, itu Tuhan lakukan bukan bermakna apa Dia berkata; mereka tidak percaya mereka Pencipta dan terbayang itu Dia adalah menyekat mereka kebebasan dan itu mereka mungkin memperoleh kebijaksanaan dan kemuliaan yang besar dengan melanggar-Nya undang-undang.

Tetapi apa lakukan Adam, selepas miliknya dosa, cari kepada jadilah

yang maksudnya daripada yang
perkataan, “Pada hari kamu
memakannya, kamu pasti mati”?
Adakah dia mendapati mereka
bermaksud, sebagai Syaitan telah
menyebabkan dia percaya, bahawa dia
akan dibawa ke dalam keadaan
kewujudan yang lebih mulia?
Kemudian sesungguhnya di sana
adalah hebat baik kepada jadilah
diperolehi oleh pelanggaran, dan
Syaitan telah terbukti menjadi
dermawan kepada kaum. Tetapi Adam
tidak menemuinya ini kepada jadilah
yang maksudnya daripada yang ilahi
ayat. Tuhan diisytiharkan itu sebagai
sebagai hukuman atas dosanya,
manusia harus kembali ke tanah dari
mana dia adalah diambil: “Habuk

awak seni, dan kepada habuk hendaklah awak kembali.” Ayat 19. Kata-kata Syaitan, “Matamu akan terbuka,” terbukti benar dalam pengertian ini sahaja: Selepas Adam dan Hawa menderhaka kepada Tuhan, mereka mata dibuka untuk melihat kebodohan mereka; mereka tahu kejahatan, dan mereka dirasai yang pahit buah-buahan daripada pelanggaran.

Dalam yang tengah daripada Eden berkembang yang pokok daripada kehidupan, yang buah-buahan telah yang kuasa mengekalkan kehidupan. Sekiranya Adam tetap taat kepada Tuhan, dia [533] akan mempunyai diteruskan kepada nikmatilah percuma akses kepada ini pokok dan akan mempunyai

hidup selamanya. Tetapi bila dia berdosa dia adalah potong dimatikan daripada mengambil bahagian daripada pohon kehidupan, dan dia menjadi tunduk kepada maut. kalimat ilahi, “Habuk awak seni, dan kepada habuk hendaklah awak kembali,” mata kepada yang melafazkan kepupusan daripada kehidupan.

Keabadian, yang dijanjikan kepada manusia dengan syarat ketaatan, telah telah dirampas oleh pelanggaran. Adam tidak dapat menyampaikan kepadanya keturunan itu yang dia lakukan bukan memiliki; dan di sana boleh mempunyai telah tiada harapan bagi bangsa yang telah jatuh itu tanpa Tuhan, melalui pengorbanan-Nya Anak lelaki, dibawa keabadian dalam

mereka capai. manakala “kematian
lulus atas semua orang, kerana semua
orang telah berbuat dosa,” Kristus
“telah membawa hidup dan keabadian
kepada ringan melalui yang Injil.”

orang Rom 5:12 ; 2 Timothy 1:10.

Dan hanya melalui Kristus keabadian
boleh diperolehi. Berkata Yesus:

“Barangsiapa percaya kepada Anak
beroleh hidup yang kekal, dan dia itu
percaya bukan yang Anak lelaki
hendaklah bukan lihat kehidupan.”

John 3:36. Setiap lelaki mungkin
datang ke dalam milikan daripada ini
tak ternilai berkat jika dia kehendak
mematuhi

dengan syarat. Semua “yang dengan kesabaran berterusan dalam berbuat baik mencari untuk kemuliaan dan penghormatan dan keabadian,” kehendak menerima “kekal kehidupan.” orang Rom 2:7.

Satu-satunya yang menjanjikan Adam hidup dalam ketidaktaatan ialah penipu hebat. Dan pengisytiharan ular kepada Hawa di Eden— “Kamu pasti tidak akan mati”—adalah khutbah pertama yang pernah diberitakan keabadian jiwa. Namun pengisytiharan ini, bergantung semata-mata yang pihak berkuasa daripada syaitan, ialah bergema daripada yang mimbar daripada Kristian dan diterima oleh majoriti manusia semudah yang

diterima oleh ibu bapa pertama kita. Kalimat ilahi, “Jiwa yang berdosa, ia akan mati” (Yehezkiel 18:20), dibuat bermaksud: Jiwa yang berdosa, ia tidak akan mati, tetapi hidup selama-lamanya. Kita tidak boleh tidak hairan dengan pelik keberahian yang memaparkan lelaki jadi percaya berkenaan yang perkataan daripada Syaitan dan jadi tidak percaya dalam hormat kepada yang perkataan daripada Tuhan.

[534] Adakah manusia selepas kejatuhannya dibenarkan akses percuma ke pokok itu hidup, dia akan hidup selama-lamanya, dan dengan demikian dosa akan terjadi diabadikan. Tetapi kerub dan a menyala pedang disimpan “yang cara

daripada yang pokok daripada kehidupan” (Kejadian 3:24), dan bukan satu daripada yang keluarga daripada Adam telah diizinkan untuk melepasi halangan itu dan mengambil bahagian dalam pemberi kehidupan buah-buahan. Oleh itu di sana ialah bukan an abadi pendosa.

Tetapi selepas Kejatuhan, Syaitan menyuruh para malaikatnya membuat usaha khusus untuk menyemai kepercayaan dalam keabadian semula jadi manusia; dan mempunyai teraruh yang orang ramai kepada menerima ini kesilapan, mereka adalah kepada memimpin mereka pada untuk membuat kesimpulan bahawa orang berdosa akan hidup dalam kesengsaraan yang kekal. Sekarang

putera raja daripada kegelapan,
bekerja melalui miliknya ejen,
mewakili Tuhan sebagai seorang zalim
yang pendendam, mengisytiharkan
bahawa Dia menjerumuskan semua
orang itu ke dalam neraka yang tidak
berkenan kepada-Nya, dan
menyebabkan mereka merasakan
kemurkaan-Nya selama-lamanya; dan
itu sementara mereka menderita tak
terkata keperitan dan menggeliat
dalam yang abadi api, mereka
Pencipta kelihatan turun atas mereka
dengan kepuasan.

Justeru yang arwah arwah pakaian
dengan miliknya sendiri sifat-sifat
yang Pencipta dan dermawan kepada
manusia. Kezaliman adalah syaitan.
Tuhan itu pengasih; dan semua yang

Dia diciptakan adalah murni, kudus, dan indah, sehingga dosa dibawa oleh pemberontak besar pertama. Syaitan sendiri adalah musuh yang menggoda lelaki kepada dosa, dan kemudian memusnahkan dia jika dia boleh; dan bila dia mempunyai dibuat yakin akan mangsanya, maka ia bergembira atas kehancuran yang telah dikerjakannya. Jika dibenarkan, dia akan menyapu yang keseluruhan bangsa ke dalam miliknya jaring. Adakah ia bukan untuk perantaraan kuasa ilahi, bukan seorang anak lelaki atau perempuan Adam akan melarikan diri.

Syaitan sedang berusaha untuk mengalahkan manusia hari ini, sebagaimana dia mengalahkan kita pertama ibu bapa, oleh bergegar mereka keyakinan diri dalam mereka Pencipta dan mengetuai mereka meragui hikmat pemerintahan-Nya dan keadilan-Nya undang-undang. Syaitan dan utusannya mewakili Tuhan sebagai lebih buruk daripada sendiri, untuk membenarkan keganasan dan pemberontakan mereka sendiri. Penipu besar berusaha untuk mengalihkan kekejaman dahsyatnya sendiri budi pekerti kepada Bapa kita yang di sorga, supaya Ia sendiri melakukannya muncul sebagai satu sangat dizalimi oleh miliknya

pengusiran daripada syurga kerana dia akan bukan serahkan kepada jadi tidak adil a gabenor. Dia hadiah sebelum ini dunia kebebasan yang boleh mereka nikmati di bawah pengaruhnya yang lembut, dalam [535] kontras dengan yang perhambaan dikenakan oleh yang tegas dekri daripada Yehuwa.

Justeru dia berjaya dalam memikat jiwa-jiwa jauh daripada mereka kesetiaan kepada Tuhan.

Bagaimana menjijikkan kepada setiap emosi daripada cinta dan belas kasihan, dan malah untuk rasa keadilan kita, adalah doktrin bahawa orang jahat mati diseksa dengan api dan belerang di dalam neraka yang menyala-nyala selama-lamanya; itu kerana dosa-dosa kehidupan dunia

yang singkat mereka akan menderita penyiksaan selama lamanya kerana Tuhan akan hidup. Namun doktrin ini telah diajar secara meluas dan masih terkandung dalam banyak kepercayaan Kristian. Berkata a doktor ketuhanan yang dipelajari: “Melihat siksaan neraka akan meninggikan kebahagiaan para wali selamanya. Apabila mereka melihat orang lain yang daripada sifat yang sama dan dilahirkan dalam keadaan yang sama, terjun ke dalam sebegitu kesengsaraan, dan mereka jadi terbilang, ia kehendak buat mereka masuk akal daripada betapa gembiranya mereka.” Seorang lagi menggunakan perkataan ini: “Sedangkan dekri penolakan adalah selama-lamanya dilaksanakan pada

bejana kemurkaan, yang asap azab mereka akan naik selama-lamanya memandangkan wadah belas kasihan, yang, bukannya mengambil bahagian yang sengsara ini objek, kehendak katakan, Amin, Alleluia! pujian ye yang Tuan!"

di mana, dalam yang muka surat daripada milik Tuhan perkataan, ialah sebegitu mengajar kepada jadilah dijumpai? Adakah yang ditebus di syurga akan hilang kepada semua emosi kasihan dan belas kasihan, dan juga perasaan manusia biasa? Adakah ini untuk ditukar dengan sikap acuh tak acuh orang tabah atau kekejaman buas? Tidak tidak; itu bukanlah ajaran Kitab Allah. Itu WHO hadir yang pandangan diluahkan dalam yang

petikan diberi atas mungkin terpelajar dan juga orang yang jujur, tetapi mereka tertipu oleh tipu daya syaitan. Dia membawa mereka untuk salah tafsir ungkapan yang kuat Kitab Suci, memberikan kepada bahasa pewarnaan kepahitan dan keganasan yang berkaitan kepada dirinya, tetapi bukan kepada kami Pencipta. “Sebagaimana saya hidup, berkata yang Tuan Tuhan, saya mempunyai tidak kesenangan dalam yang kematian daripada yang

jahat; tetapi supaya orang fasik
berbalik dari jalannya dan hidup:
berbaliklah, berbaliklah ye daripada
awak jahat cara; untuk kenapa
kehendak ye mati?” Yehezkiel 33:11.

[536] Apa yang akan diperolehi oleh
Tuhan sekiranya kita mengakui
bahawa Dia berkenan dalam
menyaksikan penyeksaan yang tiada
henti; bahawa Dia gembira dengan
rintihan dan jeritan dan impretations
daripada makhluk yang menderita
yang Dia memegang dalam yang nyala
api daripada neraka? boleh ini ngeri
bunyi jadilah muzik dalam telinga
Cinta Tak Terhingga? Ia adalah digesa
bahawa infliction tidak berkesudahan
kesengsaraan ke atas orang jahat akan

menunjukkan kebencian Tuhan terhadap dosa sebagai kejahatan yang merosakkan keamanan dan ketenteraman alam semesta. Oh, mengerikan menghujat! Seolah-olah kebencian Allah terhadap dosa adalah sebab mengapa ia berterusan-dimakan. Kerana, menurut ajaran ahli teologi ini, diteruskan penyeksaan tanpa harapan belas kasihan menggilakan mangsa yang celaka, dan sebagai mereka mencurahkan kemarahan mereka dengan kutukan dan hujat, mereka kekal selama-lamanya menambah beban rasa bersalah mereka. Kemuliaan Tuhan tidak dipertingkatkan dengan demikian berkekalan secara berterusan semakin meningkat dosa melalui tanpa

henti umur.

Ia adalah di luar kuasa minda manusia untuk menganggarkan kejahatan yang telah dilakukan oleh bidaah azab yang kekal. semula kumpulan Alkitab, penuh dengan kasih dan kebaikan, dan berlimpah-limpah belas kasihan, digelapkan oleh khurafat dan berpakaian ketakutan. Bila kita pertimbangkan dalam apa salah warna Syaitan mempunyai dilukis yang char-pelakon Tuhan, bolehkah kita tertanya-tanya bahawa Pencipta kita yang penuh belas kasihan ditakuti, ditakuti, dan malah dibenci? The menggerunkan pandangan daripada Tuhan yang mempunyai tersebar ke seluruh dunia dari ajaran mimbar yang

telah dibuat beribu-ribu, ya, berjuta-juta, daripada skeptik dan orang kafir.

The teori daripada abadi azab ialah satu daripada yang salah doktrin itu merupakan anggur kejijikan Babel, yang dia membuat semua bangsa minum. Wahyu 14:8 ; 17:2.

Menteri-menteri itu Kristus sepatutnya menerima bidaah ini dan mengisytiharkannya daripada meja keramat memang misteri. Mereka menerimanya dari Rom, sebagai mereka menerima sabat palsu. Benar, ia telah diajar oleh hebat dan lelaki yang baik; tetapi cahaya mengenai perkara ini tidak datang kepada mereka sebagai ia telah datang kepada kita. Mereka bertanggungjawab hanya

untuk cahaya yang bersinar pada zaman mereka; kita bertanggungjawab untuk apa yang bersinar kami hari.

Jika kita pusing daripada yang kesaksian daripada milik Tuhan perkataan, dan terima

[537] doktrin palsu kerana nenek moyang kita mengajar mereka, kita jatuh di bawah kutukan diucapkan ke atas Babilon; kami sedang minum daripada wain daripada dia kekejian.

A besar kelas kepada siapa yang doktrin daripada abadi azab ialah memberontak adalah dipandu kepada yang bertentangan ralat. mereka lihat itu yang kitab suci mewakili Tuhan sebagai makhluk yang penuh kasih dan belas kasihan, dan mereka tidak boleh mempercayainya Dia kehendak konsain miliknya makhluk kepada yang kebakaran daripada an selama-lamanya terbakar neraka. Tetapi memegang itu yang jiwa ialah secara semula jadi abadi, mereka lihat tidak alternatif tetapi kepada membuat kesimpulan itu semua manusia kehendak akhirnya jadilah disimpan. banyak hormat yang ugutan daripada yang Bible sebagai direka

semata-mata kepada menakutkan lelaki ke dalam ketaatan, dan bukan kepada jadilah secara literal dipenuhi. Justeru yang pendosa boleh hidup dalam mementingkan diri sendiri keseronokan, tidak menghiraukan yang keperluan Tuhan, namun mengharapkan akhirnya diterima dalam perkenan-Nya. begitu a doktrin, menganggap atas milik Tuhan belas kasihan, tetapi mengabaikan miliknya keadilan, berkenan yang duniawi hati dan memberanikan diri yang jahat dalam mereka kemungkaran.

Kepada tunjuk bagaimana orang beriman dalam universal keselamatan merampas yang kitab suci untuk mengekalkan dogma yang memusnahkan jiwa mereka, ia hanya

perlu dipetik luahan mereka sendiri. Pada pengebumian seorang pemuda yang tidak beragama, yang telah terbunuh serta-merta akibat kemalangan, seorang menteri Universalis dipilih sebagai miliknya teks yang kitab suci kenyataan berkenaan David: “Dia terhibur tentang Amnon, kerana dia telah mati.” 2 Samuel 13:39.

“Saya sering ditanya,” kata penceramah, “apa yang akan menjadi nasib mereka yang meninggalkan dunia dalam dosa, mati, mungkin, dalam keadaan daripada mabuk, mati dengan noda merah jenayah yang tidak dicuci jubah mereka, atau mati seperti lelaki muda ini meninggal dunia, tidak pernah membuat a

profesion atau menikmati pengalaman agama. Kami berpuas hati dengan yang Kitab Suci; mereka jawab hendaklah selesaikan yang dahsyat masalah. Amnon adalah sangat berdosa; dia tidak bertaubat, dia dibuat mabuk, dan sementara mabuk adalah dibunuh. David adalah a nabi daripada Tuhan; dia mesti mempunyai diketahui sama ada ia akan jadilah sakit atau baiklah untuk Amnon dalam yang dunia kepada datang. Apa adalah yang ungkapan daripada miliknya hati? 'The jiwa daripada [538] Raja Daud sangat ingin pergi menemui Absalom, kerana dia telah terhibur berkenaan Amnon, melihat dia adalah mati.' Ayat 39.

“Dan apakah kesimpulan yang boleh disimpulkan daripada bahasa ini? Adakah ia bukan itu tidak berkesudahan penderitaan terbentuk tidak bahagian daripada miliknya keagamaan kepercayaan? Jadi kita mengandung; dan di sini kita menemui a menang hujah dalam sokongan daripada hipotesis yang lebih menggembirakan, lebih tercerahkan, lebih baik daripada muktamad universal kesucian dan kedamaian. Dia adalah terhibur, melihat miliknya anak lelaki adalah mati. Dan kenapa jadi? Kerana oleh yang mata daripada nubuatan dia boleh tengok ke hadapan ke dalam yang mulia masa hadapan dan lihat itu anak lelaki jauh dikeluarkan

dari segala godaan, dilepaskan dari belenggu dan disucikan dari kerosakan dosa, dan setelah dijadikan cukup suci dan tercerahkan, dimasukkan ke perhimpunan naik dan bergembira semangat. miliknya sahaja penyelesaian adalah itu, dalam menjadi dikeluarkan daripada yang hadir negeri daripada dosa dan penderitaan, miliknya tercinta anak lelaki telah hilang di mana yang paling tinggi hembusan Roh Kudus akan dicurahkan ke atas jiwanya yang gelap, di mana fikirannya akan didedahkan kepada kebijaksanaan syurga dan keghairahan manis cinta abadi, dan dengan itu disediakan dengan dikuduskan alam semula jadi kepada nikmatilah yang

berehat dan masyarakat daripada yang syurgawi harta pusaka.

“Dalam pemikiran ini kita akan difahamkan untuk mempercayai bahawa keselamatan daripada syurga bergantung atas tiada apa yang kita boleh buat dalam ini kehidupan; bukan atas perubahan hati sekarang, mahupun atas kepercayaan sekarang, atau a hadir profesion daripada agama.”

Justeru tidak yang mengaku Menteri daripada Kristus mengulangi yang kepalsuan diucapkan oleh ular di Eden: “Kamu pasti tidak akan mati.” “Di dalam hari ye makan daripadanya, kemudian awak mata hendaklah jadilah dibuka, dan ye hendaklah jadilah sebagai tuhan-tuhan.” Dia

mengisytiharkan itu yang paling keji daripada orang berdosa—yang pembunuh, yang pencuri, dan yang penzina—kehendak selepas kematian jadilah disediakan kepada masuk ke dalam abadi kebahagiaan.

Dan dari apakah penyimpang dari Kitab Suci ini menariknya kesimpulan? daripada a bujang ayat meluahkan milik Daud penyerahan [539] kepada dispensasi Providence.

Jiwanya “rindu untuk pergi kepada Absalom; kerana dia terhibur kerana Amnon, melihat dia sudah mati.”

Pedihnya kesedihannya telah dilembutkan lama kelamaan, fikirannya bertukar dari kematian kepada anak yang hidup, dibuang kerana takut akan hukuman yang

setimpal atas kejahatannya. Dan ini adalah bukti bahawa Amnon yang sumbang, mabuk kematian segera diangkut ke tempat tinggal kebahagiaan, yang akan ada disucikan dan disediakan untuk menemani malaikat yang tidak berdosa! A dongeng yang menggembirakan memang, sangat sesuai untuk memuaskan hati duniawi! Ini adalah kepunyaan syaitan sendiri doktrin, dan ia tidak miliknya kerja dengan berkesan. Sepatutnya kita jadilah terkejut itu, dengan sebegitu arahan, kemungkaran melimpah ruah?

The kursus dikejar oleh ini satu salah cikgu menggambarkan itu daripada ramai lagi. Beberapa perkataan Kitab Suci dipisahkan daripada konteks,

yang akan dalam ramai kes tunjuk mereka maksudnya kepada jadilah betul-betul bertentangan dengan tafsiran yang dikenakan kepada mereka; dan seperti terputus-putus laluan adalah sesat dan digunakan dalam bukti daripada doktrin itu mempunyai tidak asas dalam yang perkataan daripada Tuhan. The kesaksian dipetik sebagai bukti

bahawa Amnon yang mabuk berada di syurga adalah kesimpulan semata-mata secara langsung bercanggah dengan pernyataan yang jelas dan positif dari Kitab Suci supaya tidak ada seorang pemabuk pun akan mewarisi kerajaan Allah. 1 Korintus 6:10. Demikianlah orang-orang yang ragu-ragu, orang-orang kafir, dan orang-orang yang ragu-ragu mengubah kebenaran ke dalam pembohongan. Dan banyak orang telah tertipu oleh kelicikan mereka dan bergoyang kepada tidur dalam yang buaian daripada duniawi keselamatan.

Jika benar bahawa roh semua manusia terus ke syurga di yang jam

daripada pembubaran, kemudian kita mungkin baiklah mengingini kematian sebaliknya daripada kehidupan.

banyak mempunyai telah dipimpin oleh ini kepercayaan kepada letak an tamat kepada mereka kewujudan.

Apabila ditimpa masalah, kebingungan, dan kekecewaan, ia nampaknya satu perkara yang mudah untuk memutuskan benang kehidupan yang rapuh dan melambung jauh ke dalam yang kebahagiaan daripada yang abadi dunia.

Tuhan mempunyai diberi dalam miliknya perkataan penentu bukti itu Dia kehendak menghukum yang penderhaka daripada miliknya undang-undang. Itu WHO lebih menyanjung diri mereka sendiri itu [540]

Dia ialah juga penyayang kepada laksanakan keadilan atas yang pendosa, mempunyai sahaja kepada tengok kepada yang menyeberang daripada Kalvari. The kematian daripada yang tanpa noda Anak lelaki daripada Tuhan memberi keterangan itu “yang upah daripada dosa ialah kematian,” itu setiap pelanggaran daripada milik Tuhan undang-undang mesti menerima balasan yang setimpal. Kristus yang tidak berdosa menjadi dosa untuk lelaki. Dia menanggung kesalahan pelanggaran, dan persembunyian milik-Nya milik ayah muka, sehingga miliknya hati adalah rosak dan miliknya kehidupan hancur keluar. Semua pengorbanan ini dibuat supaya orang berdosa dapat

ditebus. Dalam no dengan cara lain manusia dapat dibebaskan daripada hukuman dosa. Dan setiap jiwa yang enggan mengambil bahagian dalam pendamaian yang disediakan di kos sedemikian mesti menanggung sendiri kesalahan dan hukuman pelanggaran.

Mari kita pertimbangkan apa yang Alkitab ajarkan lebih lanjut mengenai fasik dan tidak bertaubat, siapa yang Universalis tempat dalam syurga sebagai suci, gembira malaikat.

“Saya kehendak memberi kepada dia itu ialah dahaga daripada yang air pancut daripada yang air daripada kehidupan secara bebas.” Wahyu 21:6. ini janji ialah sahaja kepada mereka itu dahaga. tiada tetapi mereka WHO rasa mereka perlukan daripada yang air

daripada kehidupan, dan mencari ia apabila kehilangan semua perkara lain, akan dibekalkan. “Dia yang menang akan mewarisi segala sesuatu; dan Aku akan menjadi Tuhannya, dan dia akan menjadi milik-Ku anak lelaki.” Ayat 7. di sini, juga, syarat adalah ditentukan. Dalam pesanan kepada mewarisi semua perkara, kita mesti melawan dan diatasi dosa.

The Tuan mengisytiharkan oleh yang nabi Yesaya: “Katakanlah ye kepada yang yang soleh, itu ia hendaklah jadilah baiklah dengan dia.” “Celaka kepada yang jahat! ia hendaklah jadilah sakit dengan dia: untuk yang ganjaran daripada miliknya tangan hendaklah jadilah diberi dia.” Yesaya

3:10, 11. "Walaupun orang berdosa melakukan kejahatan seratus kali," kata The orang yang bijak, "dan umurnya dipanjangkan, tetapi sesungguhnya Aku tahu bahawa itu akan baik bagi mereka yang takut akan Tuhan, yang takut kepada-Nya: tetapi itu tidak akan baik dengan orang jahat." Pengkhotbah 8:12, 13. Dan Paul memberi kesaksian bahawa orang berdosa itu menyimpan untuk dirinya sendiri "kemurkaan terhadap yang hari daripada kemarahan dan wahyu daripada yang soleh penghakiman daripada Tuhan; WHO kehendak render kepada setiap lelaki Menurut kepada miliknya perbuatan;" "tribulasi dan kesusahan atas setiap jiwa

manusia yang melakukan kejahatan.”

Roma 2:5, 6, 9.

[541] “Tidak ada orang yang berzina, atau orang yang najis, atau orang yang tamak penyembah berhala, mendapat bagian dalam Kerajaan Kristus dan Allah.” Efesus 5:5 , ARV “Ikutlah damai dengan semua orang, dan kekudusan, yang tanpanya tidak seorangpun akan melihat Tuhan.”

Ibrani 12:14. “Diberkati adalah mereka yang melakukan perintah-perintah-Nya, supaya mereka berhak atas pohon kehidupan, dan boleh masuk melalui pintu-pintu gerbang ke dalam kota. Untuk di luar ada anjing, dan tukang sihir, dan pelacur, dan pembunuh, dan penyembah berhala, dan sesiapa sahaja

sayang dan maketh a berbohong.”

Wahyu 22:14, 15.

Tuhan mempunyai diberi kepada lelaki a pengisytiharan daripada miliknya watak dan daripada miliknya kaedah menangani dosa. “Tuhan Allah, pengasih dan penyayang, panjang sabar dan melimpah ruah dalam kebaikan dan kebenaran, menyimpan belas kasihan untuk beribu-ribu, mengampuni kesalahan dan pelanggaran dan dosa, dan itu sama sekali tidak akan membebaskan orang yang bersalah.” Keluaran 34:6, 7. “Semua orang jahat akankah Dia membinasakan.” “Orang-orang durhaka akan dibinasakan bersama-sama: kesudahan orang jahat akan dilenyapkan.” Mazmur 145:20 ;

37:38. The kuasa dan pihak berkuasa daripada yang ilahi kerajaan kehendak jadilah bekerja kepada letak turun pemberontakan; belum lagi semua yang manifestasi daripada pembalasan keadilan akan selaras dengan sifat Tuhan sebagai penyayang, panjang sabar, pemurah menjadi.

Tuhan tidak memaksa kehendak atau penghakiman mana-mana. Dia mengambil no keseronokan dalam ketaatan hamba. Dia berkehendak bahawa makhluk dari miliknya tangan hendaklah cinta Dia kerana Dia ialah layak daripada cinta. Dia akan mempunyai mereka patuh Dia kerana mereka mempunyai an bijak pandai penghargaan daripada miliknya kebijaksanaan, keadilan, dan

kebajikan. Dan semua WHO mempunyai a cuma konsep sifat-sifat ini akan mengasihi Dia kerana ia ditarik ke arah Dia dalam kekaguman daripada miliknya sifat-sifat.

The prinsip daripada kebaikan, belas kasihan, dan cinta, diajar dan contoh-diperkaya oleh kami Penyelamat, adalah a transkrip daripada yang kehendak dan watak daripada

Tuhan. Kristus diisytiharkan itu Dia diajar tiada apa kecuali itu yang Dia telah menerima daripada miliknya Bapa. The prinsip daripada yang ilahi mentadbir-ment adalah dalam sempurna keharmonian dengan yang milik Juruselamat ajaran, “Cinta awak musuh.” Tuhan melaksanakan keadilan ke atas orang jahat, untuk kebaikan [542] yang Alam semesta, dan malah untuk yang baik daripada mereka atas siapa miliknya hakim-ment dilawati. Dia akan menggembirakan mereka jika Dia boleh melakukannya sesuai dengan undang-undang pemerintahannya dan keadilanNya watak. Dia mengelilingi mereka dengan tanda-tanda kasih-Nya,

Dia memberi pengetahuan tentang hukum-Nya, dan mengikuti mereka dengan tawaran rahmatNya; tetapi mereka menghina kasih-Nya, membatalkan hukum-Nya, dan menolak rahmatNya. Walaupun sentiasa menerima pemberian-Nya, mereka tidak menghormati Pemberi; mereka membenci Tuhan kerana mereka tahu bahawa Dia membenci dosa mereka. Tuhan bersabar dengan kesesatan mereka; tetapi masa yang menentukan akan berlaku datang akhirnya, apabila nasib mereka akan ditentukan. Adakah Dia kemudiannya merantai ini pemberontak kepada miliknya sebelah? akan Dia memaksa mereka kepada buat miliknya akan?

Mereka yang telah memilih Syaitan

sebagai pemimpin mereka dan telah dikawal oleh kuasanya tidak bersedia untuk memasuki kehadiran Tuhan. kebanggaan, penipuan, sifat maksiat, kekejaman, mempunyai menjadi tetap dalam watak mereka. Bolehkah mereka masuk syurga untuk tinggal bersama selama-lamanya mereka siapa mereka dihina dan dibenci pada bumi? Kebenaran kehendak tidak pernah jadilah bersetuju dengan pembohong; kelemahlembutan tidak akan memuaskan harga diri dan kebanggaan; kesucian tidak boleh diterima oleh korup; cinta tidak berminat tidak kelihatan menarik kepada yang mementingkan diri sendiri. Apakah sumber keseronokan yang boleh tawaran syurga kepada

mereka yang sepenuhnya sibuk dengan duniawi dan mementingkan diri sendiri minat?

Mungkinkah mereka yang hidupnya telah dibelanjakan untuk memberontak terhadap Tuhan tiba-tiba dipindahkan ke syurga dan menyaksikan yang tinggi, yang suci negeri daripada kesempurnaan itu pernah wujud di sana,—setiap jiwa diisi dengan cinta, setiap raut wajah berseri-seri kegembiraan, muzik yang memikat merdu ketegangan meningkat dalam penghormatan daripada Tuhan dan yang kambing, dan tanpa henti aliran cahaya yang mengalir ke atas orang-orang yang telah ditebus dari wajah-Nya yang bersemayam di atas takhta,—bolehkah mereka yang

hatinya dipenuhi dengan kebencian kepada Tuhan, kebenaran dan kekudusan, bercampur dengan syurgawi berduyun-duyun dan sertai mereka lagu daripada pujian? boleh mereka bertahan yang kemuliaan daripada Tuhan dan yang kambing? tidak, tidak; tahun daripada percubaan adalah diberikan [543]

mereka, itu mereka mungkin bentuk watak untuk syurga; tetapi mereka mempunyai tidak pernah terlatih yang fikiran kepada cinta kesucian; mereka mempunyai tidak pernah belajar yang bahasa daripada syurga, dan sekarang ia ialah juga lewat. A kehidupan daripada pemberontakan terhadap

Allah tidak layak untuk mereka masuk surga. Kesucian, kesucian, dan kedamaiannya akan jadilah penyiksaan kepada mereka; yang kemuliaan daripada Tuhan akan jadilah a memakan kebakaran. Mereka ingin lari dari tempat suci itu. Mereka akan mengalu-alukan kebinasaan, supaya mereka tersembunyi dari muka Dia WHO meninggal dunia kepada tebus mereka. The takdir daripada yang jahat ialah tetap dengan pilihan mereka sendiri. Pengecualian mereka dari surga adalah secara sukarela diri mereka sendiri, dan cuma dan penyayang pada yang bahagian daripada Tuhan.

Seperti air Air Bah, api pada hari

besar menyatakan milik Tuhan keputusan itu yang jahat adalah tidak boleh diubah. mereka mempunyai tidak perwatakan kepada serahkan kepada ilahi pihak berkuasa. mereka kehendak mempunyai telah bersenam dalam pemberontakan; dan apabila kehidupan berakhir, sudah terlambat untuk memutar arus mereka fikiran dalam yang bertentangan arah, juga lewat kepada pusing daripada pelanggaran kepada ketaatan, daripada kebencian kepada cinta.

Dalam berjimat cermat yang kehidupan daripada Kain yang pembunuh, Tuhan memberi yang dunia an contoh apa yang akan menjadi akibat membenarkan orang berdosa untuk hidup untuk

meneruskan perjalanan kedurhakaan yang tidak terkawal. Melalui pengaruh Ajaran dan teladan Kain, banyak keturunannya membawa kepada dosa, sehingga “kejahatan manusia besar di bumi” dan “setiap khayalan fikiran hatinya hanyalah jahat secara berterusan.” “Bumi juga telah rosak di hadapan Tuhan, dan bumi adalah diisi dengan keganasan.” Kejadian 6:5, 11.

Dalam belas kasihan kepada dunia, Tuhan menghapuskan penduduknya yang jahat zaman Nuh. Dengan belas kasihan Dia membinasakan penduduk yang rosak di Sodom. Melalui kuasa tipu daya Syaitan, para pekerja kejahatan memperoleh simpati dan kekaguman, dan dengan itu sentiasa membawa orang lain ke

pemberontakan. Begitu juga pada zaman Kain dan pada zaman Nuh, dan pada zaman Abraham dan Lot; begitulah pada zaman kita. Ia adalah rahmat kepada alam semesta itu Tuhan kehendak akhirnya memusnahkan yang penolakan daripada miliknya rahmat.

[544] “Upah dosa ialah maut; tetapi karunia Tuhan ialah hidup yang kekal melalui Yesus Kristus Tuhan kita.” Roma 6:23. Sedangkan hidup adalah pusaka orang benar, kematian adalah bahagian orang fasik. Musa menyatakan kepada Israel: “Aku telah memberikan kepadamu kehidupan pada hari ini dan kebaikan, dan kematian dan kejahatan.” Ulangan 30:15. Kematian merujuk kepada

dalam kitab suci ini tidaklah yang diucapkan kepada Adam, untuk semua manusia menderita akibat pelanggaranannya. Ia adalah "yang kedua kematian" itu ialah ditempatkan dalam kontras dengan kekal abadi kehidupan.

Akibat dosa Adam, kematian menimpa seluruhnya manusia bangsa. Semua serupa pergi turun ke dalam yang kubur. Dan melalui yang

peruntukan daripada yang rancangan daripada keselamatan, semua adalah kepada jadilah dibawa seterusnya daripada mereka kubur. “Di sana hendaklah jadilah a kebangkitan daripada yang mati, kedua-duanya daripada yang cuma dan zalim;” “untuk sebagai dalam Adam semua mati, malah jadi dalam Kristus hendaklah semua jadilah dibuat hidup.” Perbuatan 24:15 ; 1 Korintus 15:22. Tetapi a perbezaan dibuat di antara dua kelas yang dibawa keluar. "Semua itu berada di dalam kubur akan mendengar suara-Nya, dan akan keluar; mereka yang telah berbuat baik, kepada kebangkitan hidup; dan mereka itu mempunyai selesai jahat,

kepada yang kebangkitan daripada laknat.” John 5:28, 29. Mereka yang telah "dikira layak" untuk kebangkitan hidup adalah “diberkati dan suci.”

“Pada sebegitu yang kedua kematian hath tidak kuasa.” Wahyu 20:6. Tetapi mereka yang tidak, melalui taubat dan iman, terjamin maaf, mesti menerima yang penalti daripada pelanggaran—

"upah dosa." Mereka mengalami hukuman yang berbeza-beza dalam tempoh dan keamatan, "Menurut kepada mereka berfungsi," tetapi akhirnya berakhir dalam yang kedua kematian. Sejak ia ialah mustahil untuk Tuhan, secara konsisten dengan miliknya keadilan dan belas kasihan, untuk menyelamatkan orang berdosa dalam dosa-dosanya, Dia

menghalangnya daripada kewujudan yang pelanggarannya telah dilucutkan dan yang mana dia telah membuktikan dirinya tidak layak. Kata seorang penulis yang diilhamkan: “Sedikit lagi sementara, dan yang jahat hendaklah bukan jadilah: ya, awak hendaklah dengan tekun pertimbangkan miliknya tempat, dan ia hendaklah bukan jadilah.” Dan yang lain mengisytiharkan: “Mereka hendaklah jadilah seolah-olah mereka tidak pernah berlaku.” Mazmur 37:10 ; Obaja 16. bertudung [545] dengan keburukan, mereka tenggelam ke dalam tiada harapan, abadi kelupaan.

Dengan demikian akan berakhir dosa, dengan segala celaka dan

kebinasaan yang telah terhasil daripadanya. Pemazmur berkata: “Engkau telah membinasakan yang jahat, awak tergesa-gesa letak keluar mereka nama selamanya dan pernah. O awak musuh, kemusnahan telah berakhir untuk selama-lamanya.”

Mazmur 9:5, 6. John, dalam yang Wahyu, melihat ke hadapan kepada yang abadi negeri, mendengar lagu pujian universal yang tidak terganggu oleh satu nada perselisihan. Setiap makhluk dalam syurga dan bumi adalah didengari menyifatkan kemuliaan kepada Tuhan. Wahyu 5:13. Maka tidak akan ada jiwa yang hilang untuk menghujat Tuhan sebagai mereka menggeliat dalam tidak akan berakhir azab; tidak celaka makhluk

dalam neraka kehendak bergaul mereka jerit dengan yang lagu daripada yang disimpan.

Atas kesilapan asas keabadian semula jadi terletak pada doktrin kesedaran dalam kematian - doktrin, seperti siksaan yang kekal, bertentangan dengan ajaran Kitab Suci, dengan perintah akal, dan perasaan kemanusiaan kita. Mengikuti kepercayaan popular, the ditebus dalam syurga adalah berkenalan dengan semua itu mengambil tempat pada yang bumi dan terutamanya dengan yang nyawa daripada kawan-kawan siapa mereka mempunyai

tertinggal. Tetapi bagaimana ia boleh menjadi sumber kebahagiaan kepada si mati untuk mengetahui kesusahan orang yang hidup, untuk menyaksikan dosa yang dilakukan oleh mereka sendiri disayangi satu, dan kepada lihat mereka berkekalan semua yang kesedihan, kekecewaan, dan keperitan daripada kehidupan? Bagaimana banyak daripada kepunyaan syurga kebahagiaan akan dinikmati oleh mereka yang melayang di atas rakan-rakan mereka bumi? Dan betapa sangat memberontak adalah kepercayaan bahawa sebaik sahaja nafas meninggalkan badan jiwa yang tidak bertaubat diserahkan kepada api neraka! Sejauh mana penderitaan yang

harus mereka lakukan yang melihat kawan-kawan mereka pergi ke kubur dalam keadaan tidak bersedia, untuk memasukinya celaka dan dosa yang kekal! Ramai yang telah didorong ke gila oleh ini menyayat hati terfikir.

Apakah yang dikatakan Kitab Suci mengenai perkara-perkara ini? Daud mengisytiharkan itu lelaki ialah bukan sedar dalam kematian. “Nya nafas pergi seterusnya, dia

[546] kembali ke buminya; pada hari itu juga pikirannya lenyap.” Mazmur 146:4. Salomo memberikan kesaksian yang sama: “Orang yang hidup tahu itu mereka akan mati, tetapi orang mati tidak tahu apa-apa.” “Cinta mereka, dan mereka kebencian, dan mereka iri hati, ialah sekarang binasa;

tidak juga mempunyai mereka
mana-mana lebih a bahagian
selamanya dalam apa sahaja itu ialah
selesai bawah yang matahari." "Di
sana tidak ada pekerjaan, atau tipu
daya, atau pengetahuan, atau
kebijaksanaan, di dalam kubur,
kemana awak pergi." Pengkhotbah
9:5, 6, 10.

Apabila, sebagai jawapan kepada
doanya, umur Hizkia dipanjangkan
lima belas tahun, raja yang bersyukur
memberikan penghormatan pujian
kepada Tuhan miliknya hebat belas
kasihan. Dalam ini lagu dia
memberitahu yang sebab kenapa dia
dengan demikian bergembira: "Kubur
tidak dapat memuji Engkau, kematian
tidak dapat merayakan Engkau:

mereka yang pergi turun ke dalam yang pit tidak boleh berharap untuk kebenaran-Mu. The hidup, orang yang hidup, ia akan memuji Engkau, seperti yang kulakukan pada hari ini.” Yesaya 38:18, 19. Teologi populer mewakili orang benar yang mati seperti di syurga, dimasukkan ke dalam kebahagiaan dan memuji Tuhan dengan lidah yang kekal; tetapi Hizkia tidak dapat melihat prospek yang begitu mulia dalam kematian. Dengan kata-katanya bersetuju kesaksian pemazmur: “Dalam kematian tidak ada ingatan Engkau: di dalam kubur siapakah yang akan bersyukur kepada-Mu?” “Orang mati memuji bukan Tuhan, atau siapa pun yang turun ke dalam diam.” Mazmur 6:5 ;

115:17.

Peter pada yang Hari daripada Pentakosta diisytiharkan itu yang patriark David "Telah mati dan dikuburkan, dan kuburnya ada bersama kita sampai hari ini." "Sebab Daud tidak naik ke surga." Kisah 2:29, 34. The fakta bahawa Daud kekal di dalam kubur sehingga kebangkitan membuktikan bahawa soleh buat tidak pergi kepada syurga di kematian. Ia ialah sahaja melalui

yang kebangkitan, dan oleh kebajikan daripada yang fakta itu Kristus mempunyai bangkit, itu David boleh di terakhir duduk di yang betul tangan daripada Tuhan.

Dan Paulus berkata: “Jika orang mati tidak dibangkitkan, maka Kristus juga tidak dibangkitkan: dan jika Kristus tidak dibangkitkan, maka sia-sialah imanmu; kamu masih dalam dosa kamu. Maka binasa juga mereka yang telah tertidur dalam Kristus.” 1

Korintus 15:16-18. Jika untuk empat ribu tahun yang soleh telah pergi terus ke syurga di kematian, bagaimana boleh Paul telah berkata bahawa jika tidak ada kebangkitan, “mereka juga yang telah tertidur dalam Kristus [547] adalah

binasa”? Tidak kebangkitan akan jadilah perlu.

Syahid Tyndale, merujuk kepada keadaan orang mati, mengisytiharkan: “Saya mengaku secara terbuka, bahawa saya tidak yakin bahawa mereka sudah masuk kemuliaan penuh di dalam Kristus, atau di dalamnya malaikat-malaikat pilihan Tuhan. Ia juga bukan perkara kepercayaan saya; kerana jika demikian, saya tidak melihat tetapi maka pemberitaan tentang kebangkitan daging adalah satu perkara sia-sia.”—William Tyndale, Preface to New Testament (ed. 1534). Dicitak semula dalam *Inggeris Pembaharu—Tindal, Frith, Barnes*, muka surat 349.

Ia adalah fakta yang tidak dapat

dinafikan bahawa harapan keberkatan abadi di kematian telah membawa kepada pengabaian yang meluas terhadap doktrin Bible tentang kebangkitan. Kecenderungan ini dinyatakan oleh Dr. Adam Clarke, yang berkata: “Ajaran tentang kebangkitan nampaknya telah memikirkan lebih banyak akibat di kalangan orang Kristian primitif daripada sekarang ! Bagaimana ini? Para rasul terus menerus mendesak di atasnya, dan menggembirakan para pengikut Tuhan untuk ketekunan, ketaatan, dan keceriaan melaluinya. Dan pengganti mereka pada hari ini jarang menyebut ia! Jadi rasul-rasul berdakwah, dan jadi primitif Kristian dipercayai; demikianlah kami

berdakwah, dan demikian juga orang-orang yang mendengar kami percaya. Tidak ada satu doktrin dalam injil di mana lebih banyak tekanan diletakkan; dan ada bukan doktrin dalam sistem dakwah sekarang yang diperlakukan dengan lebih pengabaian!”— *Ulasan*, kenyataan pada 1 Korintus 15 , perenggan 3.

Ini berterusan sehingga kebenaran kebangkitan yang mulia mempunyai telah hampir sepenuhnya dikaburkan dan hilang penglihatan daripada oleh yang Kristian dunia. Justeru seorang penulis agama terkemuka, mengulas kata-kata Paul dalam 1 Tesalonika 4:13-18 , berkata: “Untuk semua praktikal tujuan daripada penyelesaian yang doktrin daripada yang diberkati

keabadian daripada yang soleh
mengambil tempat bagi kita daripada
sebarang doktrin yang meragukan
tentang ajaran kedua Tuhan datang.
Pada kami kematian yang Tuan datang
untuk kami. Itu ialah apa kita adalah
kepada

tunggu dan nantikan. Orang mati sudah pun berlalu ke dalam kemuliaan. Mereka buat bukan tunggu untuk yang trump untuk mereka penghakiman dan keberkatan.”

[548] Tetapi bila kira-kira kepada pergi miliknya murid, Yesus lakukan bukan beritahu mereka itu mereka akan segera datang kepada-Nya. “Aku pergi untuk menyediakan tempat untuk kamu,” Dia berkata. “Dan jika Aku pergi dan menyediakan tempat bagimu, Aku akan datang kembali, dan menerima awak kepada Saya sendiri.” John 14:2, 3. Dan Paul memberitahu kami, selanjutnya, bahawa “Tuhan sendiri akan turun dari syurga dengan teriakan, dengan suara

Malaikat Agung, dan dengan sangkakala Tuhan: dan orang mati di dalam Kristus akan bangkit dahulu: kemudian kita yang hidup dan yang tinggal akan bangkit diangkat bersama-sama dengan mereka dalam awan, untuk bertemu dengan Tuhan di udara: dan demikianlah kita akan selama-lamanya bersama Tuhan.” Dan dia menambah: “Hiburkanlah satu sama lain dengan kata-kata ini.” 1 Tesalonika 4:16-18. Betapa luasnya perbezaan antara kata-kata penghiburan ini dan kata-kata dari menteri Universalis sebelum ini memetik! Yang terakhir menghiburkan berduka kawan dengan jaminan bahawa, walaupun berdosa orang mati mungkin, apabila dia menghembuskan

nafasnya di sini dia akan berada diterima di antara para malaikat. Paul menunjukkan saudara-saudaranya kepada masa depan kedatangan Tuhan, apabila belenggu kubur dipatahkan, dan yang “mati dalam Kristus” hendaklah jadilah dinaikkan kepada abadi kehidupan.

Sebelum ini mana-mana boleh masuk yang rumah agam daripada yang diberkati, mereka kes mesti jadilah disiasat, dan mereka watak dan mereka perbuatan mesti lulus dalam semakan sebelum ini Tuhan. Semua adalah kepada jadilah dihakimi Menurut kepada yang benda ditulis dalam kitab-kitab dan diberi ganjaran sebagaimana yang telah dilakukan oleh mereka. ini penghakiman tidak

bukan ambil tempat di kematian.

Tandakan yang perkataan daripada Paul: “Dia hath dilantik a hari, dalam yang yang Dia kehendak Hakim yang dunia dalam kebenaran oleh itu Lelaki siapa Dia hath ditahbiskan; yang mana Dia hath diberi jaminan kepada semua lelaki, dalam itu Dia hath dinaikkan Dia daripada yang mati.” Perbuatan 17:31. Di sini yang rasul secara terang-terangan dinyatakan itu a ditentukan masa, kemudian masa depan, telah telah tetap atas untuk yang penghakiman daripada yang dunia. Jude merujuk kepada yang tempoh yang sama:

“Malaikat-malaikat yang tidak memelihara harta pusaka mereka yang pertama, tetapi meninggalkan

kediaman mereka sendiri, Dia telah menyimpannya kekal abadi rantai bawah kegelapan kepada yang penghakiman daripada yang hebat hari.” Dan, sekali lagi, dia petikan yang perkataan daripada Henokh: “Lihatlah, yang Tuan

[549] datang dengan sepuluh beribu-ribu daripada miliknya orang kudus, kepada laksanakan penghakiman atas semua.” Jude 6, 14, 15. John mengisytiharkan itu dia “melihat yang mati, kecil dan hebat, berdiri di hadapan Tuhan; dan kitab-kitab dibuka:... dan orang mati adalah dihakimi keluar daripada mereka benda yang adalah bertulis dalam yang buku.” Wahyu 20:12.

Tetapi jika yang mati adalah sudah menikmati yang kebahagiaan daripada syurga atau menggeliat dalam yang nyala api daripada neraka, apa perlukan daripada a masa hadapan penghakiman? The ajaran daripada milik Tuhan perkataan pada ini penting mata adalah tidak juga kabur mahupun bercanggah; mereka mungkin difahami oleh umum fikiran. Tetapi minda yang jujur boleh melihat sama ada kebijaksanaan atau keadilan yang semasa teori? akan yang yang soleh, selepas yang penyiasatan daripada mereka kes di yang penghakiman, menerima yang pujian, “Nah selesai, awak baik dan setia hamba:... *masuk awak* ke dalam yang

kegembiraan daripada awak Tuan,"
bila mereka mempunyai telah
kediaman dalam miliknya kehadiran,
mungkin untuk panjang umur?

Adakah yang jahat dipanggil daripada
yang tempat daripada azab kepada
menerima ayat daripada yang Hakim
daripada semua yang bumi: "Bertolak
daripada saya, ye sumpah, ke dalam
kekal abadi api"? Matthew 25:21, 41.

Oh, sungguh-sungguh ejekan!
memalukan pendakwaan terhadap
yang kebijaksanaan dan keadilan
daripada Tuhan! Teori keabadian jiwa
adalah salah satu yang palsu doktrin
itu Rom, meminjam daripada
paganisme, diperbadankan ke dalam
agama Kristian. Martin Luther
mengklasifikasikannya dengan "mon-

cerita dongeng yang menjadi sebahagian daripada kumbahan najis Rom.”—E. Petavel, *The Masalah daripada Keabadian*, muka surat 255.

Mengulas pada yang perkataan daripada Sulaiman dalam Pengkhotbah, itu yang mati tahu bukan apa-apa, yang Pembaharu berkata: “Satu lagi tempat membuktikan itu yang mati mempunyai tidak

... perasaan. Tidak ada, katanya, tiada tugas, tiada ilmu, tiada hikmah di situ. Salomo memutuskan bahawa orang mati sedang tidur, dan tidak berasa apa-apa. Kerana orang mati berbaring di sana, tidak mengira hari mahupun tahun, tetapi bila mereka adalah terjaga, mereka

hendaklah nampak kepada mempunyai tidur terhad satu minit.”—Martin Luther, *Eksposisi daripada milik Solomon Booke Dipanggil Pengkhotbah*, muka surat 152.

Tiada mana-mana dalam Kitab Suci terdapat pernyataan bahawa [550] yang soleh pergi kepada mereka ganjaran atau yang jahat kepada mereka hukuman di kematian. The patriark dan nabi-nabi mempunyai dibiarkan tidak sebegitu jaminan. Kristus dan miliknya rasul-rasul mempunyai diberi tidak petunjuk daripada ia. The Bible dengan jelas mengajar bahawa orang mati tidak masuk syurga dengan segera. Mereka adalah digambarkan sebagai tidur sehingga kebangkitan. 1 Tesalonika 4:14 ; Ayub 14:10-12. Pada

hari apabila tali perak itu terlepas dan mangkuk emas pecah (Pengkhotbah 12:6), fikiran manusia binasa. mereka itu pergi turun kepada yang kubur adalah dalam senyap. mereka tahu tidak lebih daripada apa sahaja itu ialah selesai bawah yang matahari. Kerja 14:21. diberkati berehat untuk orang benar yang letih! Masa, sama ada panjang atau pendek, hanyalah sekejap kepada mereka. mereka tidur; mereka adalah terjaga oleh terompet daripada Tuhan kepada a

keabadian yang mulia. “Sebab sangkakala akan berbunyi, dan orang mati hendaklah jadinya dinaikkan tidak boleh rusak. Jadi bila ini rusak hendaklah mempunyai letak pada tidak rasuah, dan ini fana hendaklah mempunyai letak pada keabadian, maka akan terjadilah firman yang tersurat: Kematian adalah tertelan naik dalam kemenangan.” 1 Korintus 15:52-54. Sebagai mereka adalah dipanggil keluar dari lena mereka yang mendalam mereka mula berfikir di mana mereka terhenti. The terakhir sensasi adalah yang pang daripada kematian; yang terakhir terfikir, bahawa mereka telah jatuh di bawah kuasa kubur. Apabila mereka

bangkit dari kubur, fikiran gembira pertama mereka akan bergema dalam teriak kemenangan: “Wahai maut, di manakah sengatmu? Wahai kubur, dimanakah engkau kemenangan?”

Ayat 55.

Bab 34 — Boleh kami Mati Cakap kepada Kami?

The kementerian daripada suci malaikat, sebagai dibentangkan dalam yang kitab suci, adalah kebenaran yang paling menghiburkan dan berharga bagi setiap pengikut Kristus. Tetapi ajaran Alkitab mengenai perkara ini telah dikaburkan dan diperdihalang oleh kesilapan teologi popular. Doktrin alam semula jadi keabadian, pertama kali dipinjam daripada falsafah pagan, dan dalam kegelapan kemurtadan besar yang

dimasukkan ke dalam iman Kristian, mempunyai diganti yang kebenaran, jadi secara terang-terangan diajar dalam kitab suci, itu “yang mati tahu bukan apa-apa sahaja.” beramai-ramai mempunyai datang kepada percaya itu ia ialah semangat daripada yang mati WHO adalah yang “menteri semangat, dihantar seterusnya kepada Menteri untuk mereka yang akan menjadi ahli waris keselamatan.” Dan ini walaupun kesaksian Kitab Suci tentang kewujudan malaikat syurga, dan mereka hubungan dengan sejarah manusia, sebelum kematian manusia menjadi.

Doktrin kesedaran manusia dalam kematian, terutamanya kepercayaan bahawa roh orang mati kembali

berkhidmat kepada yang hidup, telah disediakan yang cara untuk moden kerohanian. Jika yang mati adalah mengaku menghadap hadirat Tuhan dan malaikat kudus, dan diberi keistimewaan dengan pengetahuan kelebihan yang jauh melebihi apa yang mereka miliki dahulu, mengapa mereka tidak kembali kepada yang bumi kepada memberi pencerahan dan mengarahkan yang hidup? jika, sebagai diajar oleh popular ahli teologi, semangat daripada yang mati adalah melayang kira-kira mereka kawan-kawan pada bumi, kenapa sepatutnya mereka bukan jadilah dibenarkan kepada berkomunikasi dengan mereka, untuk memperingatkan mereka terhadap kejahatan, atau untuk

menghibur mereka dalam [552] barisan?
Bagaimana boleh mereka WHO percaya
dalam milik lelaki kesedaran dalam
kematian

menolak apa yang datang kepada
mereka sebagai cahaya ilahi yang
disampaikan oleh yang dimuliakan
arwah? Di sini ialah a saluran
dipandang sebagai suci, melalui yang
Syaitan bekerja untuk mencapai
tujuannya. Malaikat yang jatuh yang
melakukan perintahnya muncul
sebagai utusan dari dunia roh.

Walaupun mengaku untuk membawa
hidup ke dalam komunikasi dengan
mati, putera kejahatan menggunakan
pengaruhnya yang menyihir ke atas
mereka fikiran.

Dia mempunyai kuasa untuk

membawa kepada manusia rupa
keburukan mereka. berpisah
kawan-kawan. The tiruan ialah
sempurna; yang biasa lihat, yang

469

kata-kata, nada, dihasilkan semula dengan perbezaan yang mengagumkan. banyak terhibur dengan jaminan bahawa orang yang mereka sayangi menikmatinya yang kebahagiaan daripada syurga, dan tanpa syak wasangka daripada bahaya, mereka memberi telinga “kepada menggoda semangat, dan doktrin daripada syaitan.”

Apabila mereka telah dibimbing untuk mempercayai bahawa orang mati sebenarnya kembali untuk berkomunikasi dengan mereka, Syaitan menyebabkan muncul orang-orang yang pergi ke dalam kubur tidak bersedia. Mereka mengaku bahagia di syurga dan malah kepada

menduduki ditinggikan jawatan di sana, dan dengan demikian yang ralat ialah secara meluas mengajar bahawa tidak ada perbezaan yang dibuat antara yang soleh dan yang jahat. Pelawat yang berpura-pura dari dunia roh kadang-kadang mengeluarkan amaran dan amaran yang terbukti betul. Kemudian, sebagai keyakinan diperoleh, mereka mengemukakan doktrin yang secara langsung melemahkan iman kepada Kitab Suci. Dengan penampilan minat yang mendalam dalam kesejahteraan kawan-kawan mereka di bumi, mereka menyindir paling bahaya- kesilapan kita. Hakikat bahawa mereka menyatakan beberapa kebenaran, dan kadang-kadang mampu kepada

meramalkan masa hadapan peristiwa,
memberi kepada mereka kenyataan an
penampilan daripada
kebolehpercayaan; dan mereka salah
ajaran adalah diterima oleh yang
beramai-ramai dengan mudah, dan
dipercayai secara tersirat, seolah-olah
mereka adalah yang paling suci
kebenaran daripada yang Bible. The
undang-undang daripada Tuhan ialah
ditetapkan diketepikan, yang semangat
daripada rahmat dihina, darah
perjanjian dikira sebagai perkara yang
tidak suci. The semangat menafikan
yang dewa daripada Kristus dan
tempat malah yang Pencipta pada a
tahap

[553] dengan diri mereka sendiri. Oleh itu
di bawah penyamaran baru

pemberontak besar masih membawa pada miliknya peperangan terhadap Tuhan, bermula dalam syurga dan untuk hampir enam ribu tahun diteruskan atas yang bumi.

Ramai berusaha untuk mengambil kira manifestasi rohani dengan at-
memberi mereka sepenuhnya kepada penipuan dan tipu daya di pihak sederhana. Tetapi walaupun ia adalah benar bahawa hasil tipu daya telah sering telah telapak tangan dimatikan sebagai tulen manifestasi, di sana mempunyai telah, juga, menunjukkan pameran kuasa ghaib. Rapping misteri yang mana kerohanian moden bermula bukanlah hasil manusia tipu daya atau licik, tetapi adalah kerja langsung malaikat jahat, yang demikian

memperkenalkan salah satu khayalan yang paling berjaya memusnahkan jiwa. banyak kehendak jadilah terperangkap melalui yang kepercayaan itu kerohanian ialah a semata-mata tipu daya manusia; apabila berhadapan dengan manifestasi yang mereka tidak boleh tidak menganggapnya sebagai ghaib, mereka akan tertipu, dan kehendak jadilah dipimpin kepada terima mereka sebagai yang hebat kuasa daripada Tuhan.

Orang-orang ini mengabaikan kesaksian Kitab Suci berkenaan- ing yang keajaiban tempa oleh Syaitan dan miliknya ejen. Ia adalah oleh syaitan

bantuan itu kepunyaan Firaun ahli silap mata adalah didayakan kepada tiruan yang kerja daripada Tuhan. Paulus memberi kesaksian bahawa sebelum kedatangan kedua Kristus akan ada menjadi manifestasi kuasa syaitan yang serupa. Kedatangan Tuhan akan didahului oleh “pekerjaan Syaitan dengan segala kuasa dan tanda dan keajaiban-keajaiban dusta, dan dengan segala tipu daya yang tidak adil.” 2 Tesalonika 2:9, 10. Dan rasul Yohanes, menggambarkan mukjizat kuasa kerja kecil yang akan dinyatakan pada zaman akhir, menyatakan: “Ia melakukan mujizat-mujizat yang besar, sehingga Ia menurunkan api darinya syurga di

bumi di hadapan manusia, dan memperdayakan mereka itu diam di bumi melalui mukjizat yang dia miliki kuasa untuk melakukan.” Wahyu 13:13, 14. Tiada penipuan semata-mata di sini diramalkan.

Manusia tertipu oleh mukjizat yang dilakukan oleh agen Syaitan mempunyai kuasa kepada buat, bukan yang mereka berpura-pura kepada buat.

The putera raja daripada kegelapan, WHO mempunyai jadi panjang bengkok yang kuasa daripada miliknya dalang kepada yang kerja daripada penipuan, dengan mahir menyesuaikan diri miliknya godaan-tions kepada lelaki dari semua kelas dan keadaan. Kepada orang yang berbudaya

dan [554] penghalusan dia hadiah kerohanian dalam itu lebih diperhalusi dan intelek-

aspek tual, dan dengan itu berjaya menarik ramai ke dalam perangkapnya. The kebijaksanaan yang kerohanian menyampaikan ialah itu diterangkan oleh yang rasul James, yang “turun bukan daripada atas, tetapi ialah duniawi, berahi, syaitan.”

Yakobus 3:15. Ini, bagaimanapun, yang disembunyikan oleh penipu besar bila penyembunyian kehendak terbaik sesuai miliknya tujuan. Dia WHO boleh muncul berpakaian dengan kecerahan serafim syurgawi sebelum Kristus masuk padang belantara godaan, datang kepada lelaki dalam yang paling menarik cara sebagai

malaikat cahaya. Dia merayu sebab itu dengan peringkat mengangkat tema; dia menggembirakan yang mewah dengan memikat adegan; dan dia mendapat kasih sayang dengan penggambarannya yang fasih kasih sayang dan sedekah. Dia merangsang imajinasi untuk penerbangan yang tinggi, memimpin lelaki kepada ambil jadi hebat kebanggaan dalam mereka sendiri kebijaksanaan itu dalam mereka hati mereka menghina Yang Kekal. Makhluk perkasa yang boleh mengambil yang dunia Penebus kepada an terlampau tinggi gunung dan bawak di hadapan-Nya segala kerajaan di bumi dan kemuliaan mereka, akan hadir miliknya godaan kepada lelaki dalam a cara kepada

sesat yang deria daripada semua WHO adalah bukan terlindung oleh ilahi kuasa.

Syaitan memperdaya manusia sekarang sebagaimana dia menipu Hawa di Eden dengan sanjungan, dengan membangkitkan keinginan untuk mendapatkan ilmu yang terlarang, dengan mengujakan cita-cita untuk meninggikan diri. Ia adalah menghargai kejahatan ini yang menyebabkan miliknya jatuh, dan melalui mereka dia bertujuan kepada kompas yang kehancuran daripada lelaki. “Ye

akan menjadi seperti tuhan,” dia menyatakan, “mengetahui yang baik dan yang jahat.” Kejadian 3:5.

Spiritualisme mengajar “bahawa manusia adalah makhluk kemajuan; bahawa itu adalah takdirnya dari kelahirannya hingga kemajuan, bahkan hingga keabadian, ke arah yang Ketuhanan.” Dan sekali lagi: “Masing-masing fikiran kehendak Hakim sendiri dan bukan yang lain.”

“The penghakiman kehendak jadalah betul, kerana ia ialah yang penghakiman daripada diri sendiri.

The takhta ialah dalam awak.” Berkata a kerohanian cikgu, sebagai yang “rohani kesedaran” terjaga dalam dia: “Saya sesama lelaki, semua

adalah belum jatuh setengah dewa.”

Dan yang lain mengisytiharkan:

“Mana-mana cuma dan sempurna menjadi ialah Kristus.”

[555] Oleh itu, dalam tempat daripada yang kebenaran dan kesempurnaan daripada yang tak terhingga Tuhan, yang benar objek daripada pemujaan; dalam tempat daripada yang sempurna soleh- hukum-Nya, piawaian sebenar pencapaian manusia, Syaitan miliki digantikan yang berdosa, tersilap alam semula jadi daripada lelaki dirinya sendiri sebagai yang sahaja objek pemujaan, satu-satunya peraturan penghakiman, atau standard watak. ini ialah kemajuan, bukan ke atas, tetapi ke bawah.

Ia adalah undang-undang kedua-dua

sifat intelek dan rohani yang dengan melihat kita menjadi berubah. Fikiran secara beransur-ansur menyesuaikan diri sendiri kepada yang mata pelajaran atas yang ia ialah dibenarkan kepada tinggal. Ia menjadi diasimilasikan dengan apa yang biasa dicintai dan dihormati. Manusia tidak akan pernah naik lebih tinggi daripada standard kesucian atau kebajikannya atau kebenaran. Jika diri sendiri ialah miliknya paling tinggi ideal, dia kehendak tidak pernah mencapai kepada apa sahaja lebih ditinggikan. Sebaliknya, dia akan sentiasa tenggelam lebih rendah dan lebih rendah. rahmat daripada Tuhan sahaja yang berkuasa untuk meninggikan manusia. Tertinggal pada dirinya

sendiri, haluannya mesti tidak dapat dielakkan jadilah ke bawah.

Kepada yang memanjakan diri, yang suka keseronokan, yang berahi, semangat- alisme menampilkan dirinya di bawah penyamaran yang kurang halus daripada yang lebih diperhalusi dan intelek; dalam itu lebih kasar borang mereka cari itu yang ialah selaras dengan kecenderungan mereka. Syaitan mengkaji setiap petunjuk tentang kelemahan sifat manusia, dia menandakan dosa yang dilakukan oleh setiap individu cenderung untuk komited, dan kemudian dia mengambil berat bahawa peluang akan tidak mahu memuaskan kecenderungan kepada kejahatan. Dia menggoda lelaki untuk

berlebihan dalam perkara yang halal itu sendiri, menyebabkan mereka, melalui kesederhanaan, kepada melemahkan fizikal, mental, dan akhlak kuasa. Dia mempunyai dimusnahkan dan memusnahkan beribu-ribu melalui kelonggaran nafsu, dengan itu memusnahkan seluruh sifat manusia. Dan untuk melengkapkan miliknya kerja, dia mengisytiharkan, melalui yang semangat itu “benar pengetahuan tempat lelaki atas semua undang-undang;” itu "apa-apa sahajalah ialah, ialah betul;” itu “Tuhan doth bukan mengutuk;” dan itu " *semua* dosa yang adalah komited adalah tidak bersalah.”

Bila yang orang ramai adalah dengan demikian dipimpin kepada percaya itu keinginan ialah yang tertinggi undang-undang, itu kebebasan ialah lesen, dan itu lelaki ialah bertanggungjawab sahaja kepada dirinya,

WHO boleh tertanya-tanya itu rasuah dan kebejatan teem pada setiap tangan?

[556]

Orang ramai dengan penuh semangat menerima ajaran yang memberi mereka kebebasan untuk melakukannya patuh yang gesaan daripada yang duniawi hati. The tampuk daripada kawalan diri diletakkan di atas leher nafsu, kuasa minda dan jiwa dibuat tunduk kepada

kecenderungan haiwan, dan syaitan dengan gembira menyapu masuk miliknya jaring beribu-ribu WHO mengaku kepada jadilah pengikut daripada Kristus.

Tetapi tiada perlukan jadilah tertipu oleh yang berbohong tuntutan daripada kerohanian. Tuhan mempunyai diberi yang dunia mencukupi ringan kepada membolehkan mereka kepada menemui jerat itu. Seperti yang telah ditunjukkan, teori yang membentuk sangat asas daripada kerohanian ialah di peperangan dengan yang paling jelas kenyataan daripada kitab suci. Alkitab menyatakan bahawa orang mati tidak tahu apa-apa, itu mereka fikiran mempunyai binasa; mereka

mempunyai tidak bahagian dalam apa sahaja itu ialah dilakukan di bawah matahari; mereka tidak tahu apa-apa tentang kegembiraan atau kesedihan mereka WHO adalah tersayang kepada mereka pada bumi.

Tambahan pula, Allah telah melarang dengan jelas semua perbuatan yang berpura-pura. komunikasi dengan berlepas semangat. Dalam yang hari daripada yang Ibrani di sana adalah a kelas daripada orang ramai WHO dituntut, sebagai buat yang ahli kerohanian daripada hari ini, untuk mengadakan komunikasi dengan orang mati. Tetapi "roh yang akrab," sebagai pelawat dari dunia lain ini dipanggil, diisytiharkan oleh Alkitab menjadi "roh syaitan". (Bandingkan

Bilangan 25:1-3 ; Mazmur 106:28 ; 1 Korintus 10:20 ; Wahyu 16:14.)

Pekerjaan berurusan dengan roh biasa telah dinyatakan sebagai kekejian kepada Tuhan, dan sungguh-sungguh dilarang di bawah hukuman mati.

Imamat 19:31 ; 20:27. Nama sihir kini dipandang hina. Dakwaan bahawa lelaki boleh mengadakan persetubuhan dengan roh jahat dianggap sebagai dongeng Zaman Gelap. Tetapi spiritualisme, yang jumlahnya mualaf dengan ratusan ribu, ya, berjuta-juta, yang telah memasuki lingkungan saintifik, yang telah menyerang gereja, dan mempunyai dijumpai nikmat dalam perundangan badan, dan malah dalam yang mahkamah daripada raja-raja—penipuan besar ini hanyalah

kebangkitan, dalam penyamaran baru, daripada yang ilmu sihir dikutuk dan dilarang daripada tua.

Jika di sana adalah tidak lain bukti daripada yang sebenar watak daripada rohani-

isme, ia sepatutnya jadilah cukup untuk yang Kristian itu yang semangat buat tidak [557]

beza antara kebenaran dan dosa, antara yang paling mulia dan paling tulen daripada yang rasul-rasul daripada Kristus dan yang paling rasuah daripada yang hamba daripada Syaitan. Oleh mewakili paling asas daripada lelaki sebagai di syurga, dan sangat

ditinggikan di sana, Syaitan berkata kepada dunia, “Tidak kira betapa jahatnya kamu ialah; tidak kira sama ada anda percaya atau tidak percaya Tuhan dan Bible. Hidup sesuka hati; syurga adalah rumahmu.” Guru-guru spiritualis secara maya mengisytiharkan: “Semua orang itu melakukan jahat ialah baik dalam yang penglihatan daripada yang Tuan, dan Dia menggembirakan dalam mereka; atau, di mana ialah yang Tuhan daripada penghakiman?” Maleakhi 2:17. Firman Allah berfirman: “Celakalah mereka yang berseru jahat baik, dan baik jahat; yang menjadikan kegelapan sebagai terang, dan terang untuk kegelapan.” Yesaya 5:20.

Para rasul, seperti yang disifatkan oleh roh-roh pendusta ini, dibuat untuk bercanggah apa mereka menulis di yang imlak daripada yang suci semangat bila di bumi. Mereka menafikan asal usul ilahi Alkitab, dan dengan itu merobek jauh yang asas daripada yang milik Kristian harapan dan letak keluar yang ringan itu mendedahkan jalan ke syurga. Syaitan sedang membuat dunia mempercayainya Bible adalah fiksyen semata-mata, atau sekurang-kurangnya buku yang sesuai untuk kanak-kanak perlumbaan, tetapi kini dipandang ringan, atau diketepikan sebagai usang. Dan untuk menggantikan firman Tuhan, dia mengutamakan rohani manifestasi. Di sini ialah a

saluran sepenuhnya bawah miliknya kawalan; oleh ini bermakna dia boleh buat yang dunia percaya apa dia kehendak. The Buku itu adalah untuk menilai dia dan pengikutnya dia meletakkan di bawah naungan, hanya di mana dia mahu ia; yang Penyelamat daripada yang dunia dia membuat kepada jadilah tidak lebih daripada seorang lelaki biasa. Dan sebagai pengawal Rom yang mengawasi makam tentang Yesus menyebarkan berita bohong yang dikemukakan oleh para imam dan tua-tua ke dalam mulut mereka untuk mendustakan kebangkitan-Nya, demikian pula orang-orang yang beriman manifestasi rohani cuba menampakkan bahawa tiada apa-apa ajaib dalam keadaan

hidup Jerusalem kita. Selepas itu mencari kepada letak Yesus dalam yang latar belakang, mereka panggilan perhatian kepada mereka sendiri keajaiban, mengisytiharkan itu ini jauh melebihi yang berfungsi daripada Kristus.

Ia ialah benar itu kerohanian ialah sekarang berubah itu bentuk dan, bertudung

[558] beberapa ciri yang lebih tidak menyenangkan, adalah mengandaikan seorang Kristian bertopeng. Tetapi ucapannya dari platform dan akhbar telah di hadapan orang ramai selama bertahun-tahun, dan dalam ini watak sebenar berdiri didedahkan. Ini ajaran tidak boleh jadilah dinafikan atau tersembunyi.

Walaupun dalam bentuknya
sekarang, jauh sekali daripada menjadi
lebih layak bertolak ansur daripada
sebelumnya, ia adalah benar-benar
lebih berbahaya, kerana ia lebih halus,
penipuan. Walaupun ia dahulunya
mengecam Kristus dan Bible, ia kini
mengaku menerima kedua-duanya.
Tetapi Alkitab ditafsirkan dalam a cara
itu ialah menggembirakan kepada
yang tidak diperbaharui hati,
sementara itu sungguh-sungguh dan
penting kebenaran adalah dibuat
daripada tidak kesan. Cinta ialah
berdiam atas sebagai yang

sifat utama Tuhan, tetapi ia direndahkan kepada sentimentalisme yang lemah, membuat sedikit perbezaan antara yang baik dan yang jahat. Keadilan Tuhan, Nya pengecaman dosa, tuntutan hukum-Nya yang kudus, semuanya dipelihara keluar daripada penglihatan. The orang ramai adalah diajar kepada hormat yang Dekalog sebagai a mati surat. Fabel yang menggembirakan dan menyihir memikat hati dan memimpin lelaki menolak Bible sebagai asas iman mereka. Kristus adalah seperti yang sebenarnya dinafikan seperti dahulu; tetapi Syaitan telah membutakan mata manusia itu yang penipuan ialah

bukan dilihat.

Terdapat beberapa orang yang mempunyai apa-apa konsep yang adil tentang penipu kuasa spiritualisme dan bahaya berada di bawah pengaruhnya. Ramai yang mengusiknya semata-mata untuk memuaskan rasa ingin tahu mereka. Mereka mempunyai tidak sebenar iman dalam ia dan akan jadinya diisi dengan seram di yang terfikir daripada menyerahkan diri kepada kawalan roh. Tetapi mereka menerokai dilarang tanah, dan yang besar pemusnah latihan miliknya kuasa atas mereka bertentangan dengan kehendak mereka. Biarkan mereka sekali terdorong untuk menyerahkan mereka fikiran kepada miliknya arah, dan dia memegang

mereka tawanan. Ia ialah mustahil, dalam mereka sendiri kekuatan, kepada rehat jauh daripada yang menyihir, memikat mengeja. tiada apa tetapi yang kuasa daripada Tuhan, diberikan dalam jawab kepada yang bersungguh-sungguh solat daripada iman, boleh menyampaikan ini terperangkap jiwa-jiwa.

Semua WHO memanjakan diri berdosa sifat daripada watak, atau dengan sengaja hargai dosa yang diketahui, mengundang godaan syaitan. Mereka berpisah [559] diri mereka sendiri daripada Tuhan dan daripada yang jagaan jaga daripada miliknya malaikat; sebagai yang jahat satu hadiah miliknya penipuan, mereka adalah tanpa pertahanan dan

jatuh mangsa yang mudah. Mereka yang dengan demikian meletakkan diri mereka dalam kekuasaannya sedikit sedar di mana mereka kursus kehendak tamat. mempunyai dicapai mereka menggulingkan, yang penggoda kehendak menggaji mereka sebagai miliknya ejen kepada memikat yang lain kepada kehancuran.

Kata nabi Yesaya: “Apabila mereka berkata kepadamu, Carilah kepada mereka yang mempunyai arwah, dan kepada ahli sihir yang mengintip, dan itu merungut: sepatutnya bukan a orang ramai mencari kepada mereka Tuhan? untuk yang hidup kepada orang mati? Kepada hukum dan kesaksian: jika mereka tidak berkata-kata Menurut kepada ini

perkataan, ia ialah kerana di sana ialah tidak ringan dalam mereka." Yesaya 8:19, 20. Jika lelaki telah telah sanggup kepada menerima yang kebenaran jadi secara terang-terangan dinyatakan dalam yang kitab suci berkenaan yang alam semula jadi daripada lelaki dan yang negeri daripada yang mati, mereka akan lihat dalam yang tuntutan dan manifestasi daripada kerohanian yang bekerja daripada Syaitan dengan kuasa dan tanda-tanda dan berbohong keajaiban. Tetapi daripada memberikan kebebasan yang begitu menyenangkan hati duniawi, dan meninggalkan dosa yang mereka cintai, banyak orang menutup mata mereka yang ringan dan Jalan lurus pada, tanpa mengira

daripada amaran, sementara Syaitan

menganyam jeratnya terhadap mereka, dan mereka menjadi mangsanya.

“Sebab mereka tidak menerima kasih akan kebenaran, supaya mereka diselamatkan,” oleh itu “Tuhan akan mengirimkan kepada mereka kesesatan yang kuat, supaya mereka melakukannya percaya a berbohong.”
2 Tesalonika 2:10, 11.

Itu WHO menentang yang ajaran daripada kerohanian adalah menyerang, bukan manusia sahaja, tetapi syaitan dan malaikatnya.

Mereka telah memasuki a bertanding melawan kerajaan dan kuasa dan roh jahat di tempat yang tinggi tempat.

Syaitan tidak akan menghasilkan satu inci tanah melainkan apabila dia

dihalau kembali dengan kuasa utusan syurga. Umat Allah seharusnya dapat bertemu dengannya, seperti yang dilakukan oleh Juruselamat kita, dengan kata-kata: "Ia ditulis." Syaitan boleh memetik Kitab Suci sekarang seperti pada zaman Kristus, dan dia akan menyelewengkan ajarannya untuk mengekalkan khayalannya. Orang-orang yang akan berdiri dalam masa bahaya ini mesti memahami sendiri kesaksian daripada yang kitab suci.

[560] Ramai yang akan berhadapan dengan roh syaitan yang menyamar saudara-mara atau kawan-kawan tercinta dan mengisytiharkan yang paling berbahaya di sini- sies. Pelawat ini akan merayu simpati dan kehendak

kami yang paling lembut melakukan keajaiban untuk mengekalkan kepura-puraan mereka. Kita mesti bersedia untuk menentang mereka dengan kebenaran Bible bahawa orang mati tidak tahu apa-apa dan itu mereka WHO dengan demikian muncul adalah yang semangat daripada syaitan.

Tepat di hadapan kita adalah “jam pencobaan, yang akan datang semua yang dunia, kepada cubalah mereka itu tinggal atas yang bumi.” Wahyu 3:10. Semua orang yang imannya tidak teguh di atas firman Tuhan akan melakukannya jadilah tertipu dan diatasi. Syaitan “berfungsi dengan semua tipu daya ketidakbenaran” untuk menguasai anak-anak manusia, dan miliknya penipuan akan terus

meningkat. Tetapi dia boleh mendapatkan objeknya sahaja kerana manusia secara sukarela menyerah kepada godaannya. Mereka yang bersungguh-sungguh mencari a pengetahuan daripada kebenaran dan adalah berusaha kepada menyucikan mereka jiwa melalui ketaatan, dengan itu melakukan apa yang mereka mampu untuk bersedia untuk konflik, akan mendapati, dalam Tuhan kebenaran, pertahanan yang pasti.

“Sebab awak engkau telah memelihara firman tentang kesabaran-Ku, Aku pun akan memelihara engkau” (ayat 10), adalah janji Juruselamat. Dia akan menghantar setiap malaikat keluar dari situ syurga kepada melindungi miliknya orang ramai daripada pergi

satu jiwa itu amanah dalam Dia
kepada jadinya diatasi oleh Syaitan.

Nabi Yesaya melihat penipuan yang menakutkan yang kehendak datang atas yang jahat, menyebabkan mereka kepada kira diri mereka sendiri selamat daripada penghakiman Tuhan: “Kami telah membuat perjanjian dengan kematian, dan dengan neraka adalah kita di perjanjian; bila yang melimpah bencana

akan berlalu, ia tidak akan datang kepada kami: kerana kami telah membuat dusta kami perlindungan, dan bawah kepalsuan mempunyai kita bersembunyi diri kita sendiri.” Yesaya 28:15. Di dalam kelas yang diterangkan di sini termasuk mereka yang degil ketidakpedulian menghiburkan diri mereka dengan jaminan bahawa ada untuk tidak menjadi hukuman bagi orang yang berdosa; bahawa semua manusia, tidak penting bagaimana rasuah, adalah kepada jadilah ditinggikan kepada syurga, kepada menjadi sebagai yang malaikat daripada Tuhan.

Tetapi yang lebih tegas ialah mereka yang membuat perjanjian dengan kematian

[561] dan an perjanjian dengan neraka,
WHO meninggalkan yang kebenaran yang
Syurga

telah menyediakan pertahanan bagi
orang yang benar pada hari kesesakan,
dan terimalah perlindungan dusta yang
ditawarkan oleh Syaitan sebagai
gantinya—yang menipu pura-pura
daripada kerohanian.

Hebat di luar ungkapan ialah yang
buta daripada yang orang ramai
daripada ini generasi. beribu-ribu
menolak yang perkataan daripada
Tuhan sebagai tidak layak daripada
kepercayaan dan dengan penuh
keyakinan menerima tipu daya syaitan.
Skeptis dan pencemuh mengancam
ketaksuban mereka yang bertengkar
kerana iman para nabi dan rasul, dan

mereka memesongkan diri mereka sendiri oleh memegang naik kepada ejekan yang sungguh-sungguh pengisytiharan daripada yang kitab suci mengenai Kristus dan rancangan keselamatan, dan pembalasan kepada jadilah dilawati atas yang penolakan daripada yang kebenaran. mereka mempengaruhi hebat kesian untuk fikiran yang begitu sempit, lemah, dan khurafat untuk mengakui tuntutan Tuhan dan mematuhi kehendak hukum-Nya. Mereka nyata sebagai banyak jaminan sebagai jika, sesungguhnya, mereka telah dibuat a perjanjian dengan kematian dan an perjanjian dengan neraka-sebagai jika mereka telah didirikan an tidak dapat dilalui, penghalang yang tidak dapat

ditembusi antara mereka dan pembalasan Tuhan. Tiada apa yang boleh membangkitkan ketakutan mereka. Oleh itu, mereka telah menyerah sepenuhnya kepada penggoda, begitu erat mereka bersatu dengan dia, dan begitu teliti disemai dengan rohnya, bahawa mereka tidak mempunyai kuasa dan tiada kecenderungan untuk rehat jauh daripada miliknya jerat.

Syaitan mempunyai panjang telah menyediakan untuk miliknya muktamad usaha kepada memperdaya yang dunia. The asas daripada miliknya kerja adalah diletakkan oleh yang jaminan diberi kepada Hawa di Eden: “Kamu pasti tidak akan mati.” “Pada hari kamu memakannya, maka

matamu akan terbuka, dan kamu akan menjadi seperti dewa, mengetahui baik dan jahat.” Kejadian 3:4, 5. sedikit oleh sedikit dia mempunyai disediakan yang cara untuk karya agung penipuannya dalam perkembangan spiritualisme. Dia mempunyai bukan belum lagi dicapai yang penuh pencapaian daripada miliknya reka bentuk; tetapi ia akan dicapai dalam sisa masa yang terakhir. Nabi bersabda: “Aku melihat tiga najis semangat suka katak;... mereka adalah yang semangat daripada syaitan, bekerja keajaiban, yang pergi seterusnya kepada yang raja-raja daripada yang bumi dan [562]

daripada yang keseluruhan dunia, kepada berkumpul mereka kepada yang pertempuran daripada itu hebat hari daripada Tuhan Yang Maha Esa.” Wahyu 16:13, 14. Kecuali mereka yang dipelihara oleh yang kuasa daripada Tuhan, melalui iman dalam miliknya perkataan, yang keseluruhan dunia kehendak jadilah disapu ke dalam yang pangkat daripada ini khayalan. The orang ramai adalah cepat menjadi terbuai kepada a maut keselamatan, kepada jadilah terjaga sahaja oleh yang mencurah-curah daripada yang kemarahan daripada Tuhan.

Firman Tuhan Tuhan: “Penghakiman juga akan Kutetapkan, dan kebenaran

sampai ke bawah: dan hujan es akan menyapu bersih tempat perlindungan daripada pembohongan, dan yang perairan hendaklah melimpah yang bersembunyi tempat. Dan perjanjian kamu dengan kematian akan dibatalkan, dan perjanjian kamu dengan neraka hendaklah bukan berdiri; bila yang melimpah bencana hendaklah lulus melalui, kemudian ye hendaklah jadilah dipijak turun oleh ia.” Yesaya 28:17, 18.

Bab 35 — Kebebasan daripada hati nurani Terancam

Romanisme kini dianggap oleh Protestan dengan lebih disenangi berbanding tahun-tahun sebelumnya. Di negara-negara di mana Katolik tidak ada kenaikan pangkat, dan golongan paus sedang mengambil kursus pendamaian pesanan kepada keuntungan pengaruh, di sana ialah an semakin meningkat sikap acuh tak acuh berkenaan doktrin yang memisahkan gereja-gereja yang direformasi daripada paus hierarki;

pendapat semakin mendapat tempat bahwa, selepas semua, kita tidak berbeza secara meluas mengenai perkara penting seperti yang telah disangkakan, dan bahawa a sedikit konsesi di pihak kami akan membawa kami ke dalam pemahaman yang lebih baik dengan Rom. The masa adalah bila Protestan ditempatkan a tinggi nilai atas kebebasan hati nurani yang telah dibeli dengan sangat mahal. mereka mengajar anak-anak mereka untuk membenci kepausan dan berpendapat bahawa untuk mencari keharmonian dengan Rom akan menjadi tidak setia kepada Tuhan. Tetapi betapa berbezanya adalah yang sentimen sekarang dinyatakan!

Para pembela kepausan

mengisytiharkan bahawa gereja telah difitnah, dan yang Protestan dunia adalah cenderung kepada terima yang negeri-ment. Ramai yang mendesak bahawa adalah tidak adil untuk menghakimi gereja hari ini dengan yang kekejian dan kemustahilan itu bertanda dia memerintah semasa yang berabad-abad daripada kejahilan dan kegelapan. mereka alasan dia ngeri cru-elty sebagai akibat daripada kebiadaban zaman dan merayu bahawa pengaruh daripada moden tamadun mempunyai berubah dia sentimen.

mempunyai ini orang terlupa yang tuntutan daripada maksum letak seterusnya [564] selama lapan ratus tahun dengan kuasa

yang angkuh ini? Setakat ini dilepaskan, ini tuntutan adalah diperakui dalam yang kesembilan belas abad dengan lebih besar kepositifan daripada pernah sebelum ini. Sebagai Rom menegaskan itu yang “*gereja tidak pernah tersilap*; mahupun kehendak ia, Menurut kepada yang kitab suci, *pernah silap*” (John L. von Mosheim, *Institut daripada Eklesiastik sejarah*, buku 3, abad II, bahagian 2, bab 2, bahagian 9, Nota 17), bagaimana boleh dia meninggalkan yang prinsip yang ditadbir dia kursus dalam lalu umur? The paus gereja kehendak tidak pernah melepaskan dia tuntutan kepada maksum.

Semua yang dia lakukan dalam penganiayaannya terhadap mereka

yang menolaknya dogma yang dia pegang betul; dan adakah dia tidak akan mengulangi perkara yang sama bertindak, sepatutnya yang peluang jadilah dibentangkan? biarlah yang sekatan sekarang

479

dikenakan oleh sekular kerajaan
jadilah dikeluarkan dan Rom jadilah
dikembalikan semula dalam kuasanya
dahulu, dan akan segera ada
kebangkitannya kezaliman dan
penganiayaan.

A terkenal penulis bercakap dengan
demikian daripada yang sikap
daripada yang paus hierarki sebagai
salam kebebasan daripada hati nurani,
dan daripada yang bahaya yang
terutamanya mengancam yang Bersatu
negeri daripada yang kejayaan
daripada dia dasar: “Terdapat ramai
yang cenderung untuk mengaitkan
sebarang ketakutan terhadap Rom
Katolik dalam yang Bersatu negeri
kepada ketaksuban atau

kebudak-budakan. begitu lihat tiada apa dalam yang watak dan sikap daripada Romanisme itu ialah bermusuhan kepada kami percuma institusi, atau cari tiada apa luar biasa dalam itu pertumbuhan. biarlah kami, kemudian, pertama bandingkan beberapa daripada yang asas prinsip daripada kami kerajaan dengan mereka daripada yang Katolik Gereja.

“Perlembagaan Amerika Syarikat menjamin *kebebasan hati nurani*. tiada apa ialah lebih sayang atau lebih asas. Pope Pius IX, dalam miliknya Ensiklik surat daripada Ogos 15, 1854, berkata: 'The tak masuk akal dan doktrin atau ocehan yang salah dalam mempertahankan kebebasan hati

nurani adalah a paling penyakit wabak kesilapan—a perosak, daripada semua yang lain, paling kepada jadilah digeruni dalam a negeri.' The sama paus, dalam miliknya Ensiklik surat daripada Disember 8, 1864, dikutuk 'mereka WHO tegaskan yang kebebasan daripada hati nurani dan [565] ibadat agama,' juga 'semua orang yang mempertahankan bahawa gereja boleh bukan menggaji paksa.'

“Nada pasifik Rom di Amerika Syarikat tidak membayangkan a ubah daripada hati. dia ialah bertolak ansur di mana dia ialah tidak berdaya. Berkata Bishop O'Connor: 'Agama kebebasan ialah semata-mata bertahan sehingga yang bertentangan boleh dilaksanakan tanpa bahaya kepada

dunia Katolik.'... Uskup agung St. Louis pernah berkata: 'Sesat dan tidak percaya adalah jenayah; dan dalam Kristian negara, sebagai dalam Itali dan Sepanyol, untuk contoh, di mana semua yang orang ramai adalah Katolik, dan di mana yang Katolik agama adalah bahagian penting undang-undang negara, mereka dihukum seperti yang lain jenayah.'...

“Setiap kardinal, uskup agung, dan uskup dalam Gereja Katolik mengambil an sumpah daripada kesetiaan kepada yang paus, dalam yang berlaku yang ikut- dalam kata-kata: 'Sesat, skismatik, dan pemberontak kepada tuan kami tersebut (the paus), atau penggantinya yang disebutkan di atas, saya akan

menganiaya sehabis-habisnya dan lawanlah.”—Yosia kuat, *kami negara*, ch. 5, par. 2-4. [Lihat Lampiran untuk Dibetulkan Rujukan.]

Memang benar bahawa terdapat orang Kristian yang sebenar dalam Roman Katolik perjamuan. beribu-ribu dalam itu gereja adalah menghidangkan Tuhan Menurut kepada

yang terbaik ringan mereka mempunyai. mereka adalah bukan dibenarkan akses kepada miliknya perkataan, dan Oleh itu mereka buat bukan membezakan yang kebenaran. [Diterbitkan dalam 1888 dan 1911. Lihat Lampiran.] Mereka tidak pernah melihat perbezaan antara a perkhidmatan hati yang hidup dan satu pusingan bentuk dan upacara semata-mata. Tuhan memandang dengan penuh kasih sayang kepada jiwa-jiwa ini, terdidik sebagaimana mereka dalam kepercayaan yang menipu dan tidak memuaskan. Dia akan menyebabkan sinar cahaya untuk menembusi kegelapan pekat yang mengelilingi mereka. Dia akan

mendedahkan kepada mereka kebenaran seperti yang ada dalam Yesus, dan ramai lagi akan mengambil mereka kedudukan dengan miliknya orang ramai.

Tetapi Romanisme sebagai satu sistem tidak lagi selaras dengan injil daripada Kristus sekarang daripada di mana-mana bekas tempoh dalam dia sejarah. The Gereja-gereja Protestan berada dalam kegelapan yang besar, atau mereka akan melihatnya tanda-tanda daripada yang kali. The Rom Gereja ialah meluas dalam dia rancangan dan mod daripada operasi. dia ialah menggaji setiap peranti kepada memanjangkan dia pengaruh dan meningkat dia kuasa dalam persiapan untuk a garang dan

konflik yang ditentukan untuk mendapatkan semula kawalan dunia, untuk mewujudkan semula [566] penganiayaan, dan kepada buat asal semua itu Protestantisme mempunyai selesai. Katolik semakin mendapat tempat di setiap sisi. Lihat bilangannya yang semakin meningkat gereja dan gereja di negara-negara Protestan. Tengok populariti daripada kolej-kolejanya dan seminari dalam Amerika, jadi secara meluas dinaungi oleh Protestan. Cuba lihat pada pertumbuhan ritualisme dalam England dan pembelotan yang kerap kepada barisan umat Katolik. Perkara-perkara ini sepatutnya menyedarkan yang kebimbangan daripada semua WHO hadiah yang

tulen prinsip daripada yang injil.

Protestan mempunyai diusik dengan dan dinaungi kepausan; mereka mempunyai membuat kompromi dan konsesi yang mana golongan papis itu sendiri terkejut melihat dan gagal untuk memahami. Lelaki sedang menutup mata mereka watak sebenar Romanisme dan bahaya yang perlu ditangkap daripada ketuanannya. Rakyat perlu dibangkitkan untuk menentang pendahuluan daripada ini paling bahaya musuh kepada awam dan keagamaan kebebasan.

Ramai orang Protestan menganggap bahawa agama Katolik tidak menarik-tive dan itu itu ibadah ialah a kusam, tak bermakna bulat daripada majlis. Di sini mereka kesilapan. manakala

Romanisme ialah berasaskan atas penipuan, ia ialah bukan tipu daya yang kasar dan kekok. Perkhidmatan keagamaan Ro- lelaki Gereja ialah a paling mengagumkan istiadat. Ianya cantik paparan dan sungguh-sungguh upacara mempesona yang deria daripada yang orang ramai dan senyap yang suara akal dan hati nurani. Mata terpesona. Magnifi- sen gereja, mengagumkan perarakan, keemasan mezbah, berhias kuil,

pilihan lukisan, dan indah arca rayuan kepada yang cinta daripada kecantikan. The telinga juga ialah terpikat. The muzik ialah tiada tandingannya. The kaya raya nota daripada yang nada dalam organ, pengadunan dengan yang melodi daripada ramai suara sebagai ia membengkak melalui yang megah kubah dan bertiang lorong daripada dia hebat katedral, tidak boleh gagal kepada menarik perhatian yang fikiran dengan kagum dan penghormatan.

ini luaran kemegahan, kemegahan, dan majlis, itu sahaja mengejek yang rindu daripada yang berdosa jiwa, ialah an bukti daripada ke dalam rasuah. The agama daripada Kristus

keperluan bukan sebegitu tarikan kepada mengesyorkan ia.

Dalam yang ringan bersinar daripada yang menyeberang, benar agama Kristian muncul jadi tulen

[567] dan indah kerana tiada hiasan luaran dapat meningkatkan nilai sebenar. Ia adalah keindahan kekudusan, semangat yang lemah lembut dan tenang, yang bernilai dengan Tuhan.

Kecemerlangan daripada gaya ialah bukan semestinya an indeks daripada tulen, ditinggikan terfikir. Konsep seni yang tinggi, penghalusan halus rasa, selalunya wujud dalam fikiran yang bersifat duniawi dan berahi. Mereka sering bekerja oleh Syaitan untuk memimpin manusia melupakan keperluan jiwa, kehilangan melihat

masa depan, kehidupan abadi, untuk berpaling dari mereka yang tidak terhingga Pembantu, dan kepada hidup untuk ini dunia bersendirian.

Agama luar menarik hati yang tidak diperbaharui. The kemegahan dan upacara ibadat Katolik mempunyai daya tarikan, menjadi- sihir kuasa, oleh yang ramai adalah tertipu; dan mereka datang kepada tengok atas Gereja Rom sebagai pintu syurga. Tiada kecuali mereka yang telah memijakkan kaki mereka dengan kukuh di atas dasar kebenaran, dan yang hatinya diperbaharui oleh Roh Allah, adalah bukti terhadapnya pengaruh. Beribu-ribu yang tidak mempunyai pengetahuan eksperimen tentang Kristus kehendak jadilah

dipimpin kepada terima yang borang daripada bertuhan tanpa yang kuasa. begitu a agama ialah cuma apa yang beramai-ramai keinginan.

Tuntutan gereja terhadap hak untuk mengampuni mengetuai Romanis berasa bebas untuk berbuat dosa; dan ordinan pengakuan, tanpa yang dia maafkan ialah bukan diberikan, cenderung juga kepada memberi lesen kepada jahat. Dia yang berlutut di hadapan manusia yang telah jatuh, dan membuka pengakuan rahsia fikiran dan khayalan hatinya, merendahkan kejantanannya dan merendahkan setiap naluri mulia jiwanya. Dalam membentangkan dosa hidupnya kepada seorang imam,—seorang manusia yang sesat, berdosa, dan

terlalu kerap rosak dengan wain dan kebencian,-nya standard daripada watak ialah diturunkan, dan dia ialah tercemar dalam akibat. miliknya terfikir daripada Tuhan ialah terhina kepada yang keserupaan daripada jatuh kemanusiaan, untuk yang imam berdiri sebagai a wakil daripada Tuhan. ini merendahkan martabat pengakuan daripada lelaki kepada lelaki

ialah yang rahsia musim bunga
daripada yang mempunyai mengalir
banyak daripada yang jahat itu ialah
mencemarkan yang dunia dan sesuai
ia untuk yang muktamad kemusnahan.

Namun kepada dia

WHO suka pemanjaan diri, ia ialah lebih
menggembirakan kepada mengaku kepada
a rakan [568]

fana daripada kepada buka yang jiwa
kepada Tuhan. Ia ialah lebih sedap kepada
manusia

sifat melakukan taubat daripada
meninggalkan dosa; ia lebih mudah
untuk dimalukan daging dengan kain
kabung dan jelatang dan rantai yang
menyakitkan daripada disalib
berdaging nafsu. berat ialah yang kuk

yang yang duniawi hati ialah sanggup kepada beruang sebaliknya daripada tunduk kepada yang kuk daripada Kristus.

di sana ialah a menarik perhatian persamaan antara yang Gereja daripada Rom dan Gereja Yahudi pada masa kedatangan pertama Kristus. Sementara Orang Yahudi diam-diam menginjak-injak setiap prinsip hukum Tuhan, mereka adalah secara zahir ketat dalam yang ketaatan daripada itu ajaran, memuatkan ia turun dengan ketepatan dan tradisi itu dibuat ketaatan pedih dan membebankan. Sebagaimana orang Yahudi mengaku menghormati hukum, begitulah juga Romanisme mendakwa menghormati salib. Mereka meninggikan simbol itu

daripada milik Kristus penderitaan, sementara dalam mereka nyawa mereka menafikan Dia siapa ia mewakili.

Umat paus meletakkan salib di atas gereja mereka, di atas mezbah mereka, dan atas mereka pakaian. Dimana - mana ialah dilihat yang lencana daripada yang menyeberang. Dimana - mana ia ialah secara zahir dihormati dan ditinggikan. Tetapi yang ajaran daripada Kristus adalah dikebumikan di bawah a jisim daripada tak masuk akal tradisi, salah antara pretasi, dan ketepatan yang ketat. Kata-kata Juruselamat mengenai yang taksu Yahudi, memohon dengan masih lebih besar memaksa kepada yang pemimpin daripada yang Rom Katolik

Gereja: “Mereka mengikat berat bebanan dan pedih kepada jadinya ditanggung, dan berbaring mereka pada lelaki bahu; tetapi mereka diri mereka sendiri kehendak bukan bergerak mereka dengan satu daripada mereka jari.” Matthew 23:4. con-jiwa-jiwa saintifik disimpan dalam ketakutan yang berterusan takut akan kemurkaan seorang menyinggung perasaan Tuhan, sementara ramai pembesar gereja masih hidup dalam kemewahan dan berahi kesenangan.

The ibadah daripada imej dan peninggalan, yang seruan daripada orang kudus, dan yang kemuliaan daripada yang paus adalah peranti daripada Syaitan kepada tertarik yang fikiran orang-orang dari Tuhan dan

dari Anak-Nya. Untuk mencapai kehancuran mereka, dia usaha kepada pusing mereka perhatian daripada Dia melalui siapa bersendirian mereka dapat mencari keselamatan. Dia akan mengarahkan mereka ke mana-mana objek yang boleh digantikan dengan yang satu WHO mempunyai berkata: “Marilah kepada saya, semua ye itu bersusah payah dan berbeban berat, dan Aku akan memberi kelegaan kepadamu.” Matius 11:28. [569] Ia ialah kepunyaan syaitan tetap usaha kepada salah nyata yang watak daripada Tuhan, yang alam semula jadi daripada dosa, dan yang sebenar isu di pancang dalam yang hebat kontroversi.

Kecerdikannya mengurangkan kewajiban hukum ilahi dan memberi lelaki lesen untuk berbuat dosa. Pada masa yang sama dia menyebabkan mereka menghargai konsep palsu tentang Tuhan sehingga mereka memandang Dia dengan rasa takut dan benci sebaliknya daripada dengan cinta. The kekejaman wujud dalam miliknya sendiri watak dinisbahkan kepada Pencipta; ia terkandung dalam sistem agama dan dinyatakan dalam cara ibadah. Demikianlah fikiran manusia buta, dan Syaitan mengamankan mereka sebagai miliknya ejen kepada peperangan terhadap Tuhan. Oleh sesat konsepsi daripada yang ilahi sifat-sifat, kafir

bangsa-bangsa telah dibimbing untuk mempercayai pengorbanan manusia yang diperlukan untuk mendapatkan nikmat Dewa; dan kekejaman yang mengerikan telah dilakukan di bawah pelbagai borang daripada penyembahan berhala.

Gereja Roman Katolik, menyatukan bentuk paganisme dan Kristian, dan, seperti paganisme, menyalahgambarkan watak Tuhan, mempunyai terpaksa kepada amalan tidak kurang kejam dan memberontak. Dalam yang hari daripada milik Rom ketuanan di sana adalah instrumen daripada penyeksaan kepada memaksa bersetuju dengan doktrinnya. Terdapat kepentingan bagi mereka yang tidak mahu akur dengan tuntutanannya.

Terdapat pembunuhan beramai-ramai pada skala yang akan tidak pernah jadilah diketahui sehingga didedahkan dalam yang penghakiman. Orang kenamaan daripada yang gereja belajar, bawah Syaitan mereka tuan, kepada mencipta bermakna kepada sebab penyeksaan yang paling mungkin dan tidak menamatkan nyawa mangsa. Dalam banyak kes proses infernal telah diulang sehingga had maksimum ketahanan manusia, sehingga alam menyerah perjuangan, dan penderitaan dipuji kematian sebagai a manis lepaskan.

begitu adalah yang nasib daripada milik Rom pihak lawan. Untuk dia penganut dia mempunyai disiplin dari malapetaka, kelaparan yang kelaparan,

dari segi jasmani penjimatan dalam setiap bentuk yang boleh difikirkan, menyayat hati. Untuk mengamankan nikmat Syurga, orang yang bertaubat melanggar hukum Tuhan dengan melanggar undang-undang alam. Mereka diajar untuk memutuskan ikatan yang Dia ada terbentuk kepada memberkati dan menggembirakan milik lelaki duniawi menumpang. The halaman gereja

[570] mengandungi berjuta-juta mangsa yang menghabiskan hidup mereka dengan sia-sia untuk menundukkan kasih sayang semula jadi mereka, untuk menindas, sebagai menyinggung Tuhan, setiap terfikir dan perasaan daripada simpati dengan mereka sesama makhluk.

Jika kita ingin memahami kekejaman Syaitan yang ditentukan, manusia- didedahkan selama beratus-ratus tahun, bukan antara mereka yang tidak pernah mendengarnya Tuhan, tetapi dalam yang sangat hati dan melalui yang takat daripada Kristian, kita mempunyai sahaja kepada tengok di yang sejarah daripada Romanisme. Melalui ini mak- sistem pelanduk penipuan putera kejahatan mencapai tujuannya membawa penghinaan kepada Tuhan dan kemelaratan kepada lelaki. Dan sebagai kita lihat

bagaimana dia berjaya menyamar dan menyelesaikan kerjanya melalui para pemimpin gereja, kita mungkin lebih memahami mengapa dia mempunyai jadi hebat antipati kepada yang Bible. Jika itu Buku ialah baca, yang belas kasihan dan cinta daripada Tuhan kehendak jadilah didedahkan; ia kehendak jadilah dilihat itu Dia meletakkan atas lelaki tiada daripada ini berat bebanan. Semua itu Dia bertanya ialah a rosak dan menyesal hati, a merendah diri, patuh semangat.

Kristus memberi tidak contoh dalam miliknya kehidupan untuk lelaki dan perempuan kepada tutup diri mereka di biara-biara untuk menjadi layak ke syurga. Dia tidak pernah mengajar

bahawa cinta dan simpati mesti ditindas. The Hati Juruselamat dilimpahi dengan cinta. Lelaki yang lebih dekat menghampiri akhlak kesempurnaan, yang lebih tajam adalah miliknya kepekaan, yang lebih akut ialah miliknya persepsi daripada dosa, dan yang lebih dalam miliknya simpati untuk yang ditimpa musibah. The paus tuntutan kepada jadilah yang pendeta daripada Kristus; tetapi bagaimana tidak miliknya watak beruang perbandingan dengan itu daripada kami Penyelamat? Adakah Kristus pernah diketahui kepada menghantar lelaki ke penjara atau rak kerana mereka tidak membayar kepada-Nya penghormatan sebagai yang Raja daripada syurga? Adakah

miliknya suara didengari mengutuk kepada kematian mereka WHO lakukan bukan terima Dia? Bila Dia adalah diperlekehkan oleh yang orang ramai daripada a orang Samaria kampung, yang rasul John adalah diisi dengan kemarahan, dan bertanya: "Tuan, layu awak itu kita perintah kebakaran untuk turun dari syurga dan membinasakan mereka, sama seperti Elia?" Yesus memandang dengan belas kasihan kepada murid-Nya, dan menegur kerasnya semangat, berkata: "The Anak lelaki daripada lelaki ialah bukan datang kepada memusnahkan lelaki nyawa, tetapi untuk menyelamatkan mereka." Lukas 9:54, 56. Betapa berbeza dengan roh [571] terzahir oleh Kristus ialah itu

daripada miliknya mengaku pendeta.

The Rom Gereja sekarang hadiah a adil depan kepada yang dunia, penutup- ing dengan minta maaf dia rekod daripada ngeri kekejaman. dia mempunyai berpakaian dirinya dalam pakaian seperti Kristus; tetapi dia tidak berubah. Setiap prinsip kepausan yang wujud pada zaman lampau wujud pada hari ini. Doktrin yang direka dalam zaman paling gelap masih dipegang. Jangan ada yang menipu mereka- diri sendiri. Kepausan yang kini sedia dihormati oleh Protestan ialah sama yang memerintah dunia pada zaman Reformasi, ketika manusia Tuhan bangkit, dengan bahaya nyawa mereka, untuk mendedahkan kejahatannya. Dia mempunyai

kebanggaan yang sama dan andaian sombong yang menguasainya atas raja dan pembesar, dan menuntut hak prerogatif Tuhan. dia semangat ialah tidak kurang kejam dan zalim sekarang daripada bila dia hancur keluar manusia kebebasan dan membunuh yang orang suci daripada yang Paling tinggi.

Kepausan adalah apa yang diisytiharkan oleh nubuatan bahawa dia akan menjadi, yang murtad daripada yang yang terakhir kali. 2 Tesalonika 2:3, 4. Ia ialah a bahagian

dasar beliau untuk menyandang watak yang terbaik yang akan dicapai tujuan dia; tetapi di bawah rupa bunglon yang berubah-ubah dia menyembunyikan yang tidak berubah-ubah racun daripada yang ular. “Iman sepatutnya bukan untuk dipelihara dengan ahli bidaah, atau orang yang dicurigai sebagai bidaah” (Lenfant, kelantangan 1, muka surat 516), dia mengisytiharkan. Hendaklah ini kuasa, yang rekod kerana seribu tahun telah tertulis dalam darah orang-orang kudus, jadilah sekarang diakui sebagai a bahagian daripada yang gereja daripada Kristus?

Ia bukan tanpa sebab bahawa tuntutan itu telah dikemukakan

Protestan negara itu Katolik berbeza kurang secara meluas daripada Bantahan- tanisme berbanding zaman dahulu. Terdapat perubahan; tetapi perubahan bukan dalam kepausan. Katolik memang sangat mirip daripada yang Protestantisme itu sekarang wujud, kerana Protestantisme mempunyai jadi sangat merosot sejak yang hari daripada yang Pembaharu.

Oleh kerana gereja-gereja Protestan telah mencari perkenan daripada dunia, sedekah palsu telah membutakan mata mereka. Mereka tidak nampak tetapi itu ia ialah betul kepada percaya baik daripada semua jahat, dan sebagai yang tidak dapat dielakkan hasil mereka

[572] kehendak akhirnya percaya jahat

daripada semua baik. Sebaliknya daripada berdiri dalam pertahanan iman yang dahulunya diserahkan kepada orang-orang kudus, mereka sekarang, seolah-olah, meminta maaf kepada Rom kerana pendapat mereka yang tidak amal tentangnya, mengemis maafkan untuk mereka ketaksuban.

Satu kelas yang besar, walaupun mereka yang melihat Romanisme dengan tidak memihak, menangkap sedikit bahaya dari kuasa dan pengaruhnya. Ramai yang menggesa agar kegelapan intelektual dan moral berleluasa semasa Zaman Pertengahan memihak kepada penyebaran dogma, tahyul, dan penindasan, dan bahawa kecerdasan yang lebih besar pada

zaman moden, yang umum
penyebaran daripada pengetahuan, dan
yang semakin meningkat kebebasan
dalam perkara daripada agama
melarang a kebangkitan semula
daripada sikap tidak bertoleransi dan
kezaliman. The sangat berfikir bahawa
keadaan seperti itu akan wujud dalam
makrifat ini umur diejek. Memang
benar bahawa cahaya yang hebat,
intelek, moral, dan agama, ialah
bersinar atas ini generasi. Dalam yang
buka muka surat daripada milik Tuhan
Firman Kudus, terang dari syurga
telah dipancarkan ke atas dunia. Tetapi
harus diingat bahawa semakin besar
cahaya yang dianugerahkan, semakin
besar lebih besar yang kegelapan
daripada mereka WHO sesat dan

menolak ia.

A solat belajar daripada yang Bible akan tunjuk Protestan yang sebenar watak kepausan dan akan menyebabkan mereka membenci dan menjauhi ia; tetapi ramai adalah jadi bijak dalam mereka sendiri bongkak itu mereka rasa tidak perlukan daripada dengan rendah hati mencari Tuhan itu mereka mungkin jadilah dipimpin ke dalam yang kebenaran. Walaupun berbangga diri mereka sendiri pada mereka pencerahan, mereka adalah jahil kedua-duanya

Kitab Suci dan kuasa Tuhan. Mereka mesti ada bermakna daripada senyap mereka hati nurani, dan mereka mencari itu yang ialah paling kurang rohani dan memalukan. Apa yang mereka inginkan adalah kaedah melupakan Tuhan yang akan berlalu sebagai kaedah mengingatiNya. Kepausan disesuaikan dengan baik untuk memenuhi kehendak semua ini. Ia disediakan untuk dua orang kelas manusia, merangkumi hampir seluruh dunia—mereka yang akan diselamatkan oleh jasa mereka, dan mereka yang akan diselamatkan mereka dosa. Di sini ialah yang rahsia daripada itu kuasa.

A hari daripada hebat intelektual

kegelapan mempunyai telah ditunjukkan kepada jadilah nikmat-mampu untuk kejayaan kepausan. Ia masih akan ditunjukkan bahawa [573] a hari daripada hebat intelektual ringan ialah sama-sama menguntungkan untuk itu kejayaan.

Dalam lalu umur, bila lelaki adalah tanpa milik Tuhan perkataan dan tanpa yang pengetahuan tentang kebenaran, mata mereka ditutup, dan beribu-ribu adalah terperangkap, bukan melihat yang jaring sebar untuk mereka kaki. Dalam ini gen- generasi di sana adalah ramai yang mata menjadi terpesona oleh yang silau daripada spekulasi manusia, "sains palsu dipanggil;" mereka tidak memahami jaring, dan Jalan ke dalam ia sebagai dengan

mudah sebagai jika ditutup mata.
Tuhan direka itu milik lelaki intelektual kuasa sepatutnya jadilah diadakan sebagai a hadiah daripada miliknya pembuat dan sepatutnya jadilah bekerja dalam yang perkhidmatan daripada kebenaran dan kebenaran; tetapi apabila kesombongan dan cita-cita dihargai, dan manusia meninggikan diri mereka sendiri teori atas yang perkataan daripada Tuhan, kemudian kecerdasan boleh capai lebih besar kemudaran daripada kejahilan. Justeru yang salah sains daripada yang hadir hari, yang melemahkan iman kepada Bible, akan terbukti berjaya dalam menyediakan jalan untuk penerimaan kepausan, dengan keredhaannya borang, sebagai

lakukan yang penahanan daripada pengetahuan dalam pembukaan yang cara untuk itu pembesaran dalam yang Gelap umur.

Dalam gerakan yang sedang berjalan di Amerika Syarikat untuk menye-
penawar untuk yang institusi dan
kegunaan daripada yang gereja yang
sokongan daripada yang menyatakan,
Protestan mengikuti langkah-langkah
papists. Tidak, lebih, mereka
membuka pintu untuk kepausan untuk
mendapatkan semula dalam Protestan
Amerika yang ketuanan yang dia
mempunyai hilang dalam yang Tua
dunia. Dan yang memberi makna yang
lebih besar kepada gerakan ini adalah
hakikatnya bahawa objek utama yang
difikirkan ialah penguatkuasaan hari

Ahad ketaatan-suatu adat yang berasal dari Rom, dan yang dia tuntutan sebagai tanda kekuasaannya. Ia adalah semangat kepausan—the semangat daripada kesesuaian kepada duniawi Kastam, yang pemujaan untuk manusia tradisi atas yang perintah daripada Tuhan—itu ialah meresap yang

gereja-gereja Protestan dan memimpin mereka untuk melakukan kerja yang sama Ahad kemuliaan yang yang kepausan mempunyai selesai sebelum ini mereka.

Sekiranya pembaca memahami agensi yang akan diambil bekerja yang akan datang pertandingan, dia mempunyai tetapi kepada jejak yang rekod daripada yang bermakna [574] yang digunakan oleh Rom untuk objek yang sama pada zaman dahulu. Jika dia mahu tahu bagaimana papists dan Protestan bersatu kehendak perjanjian dengan mereka WHO menolak mereka dogma, biarlah dia lihat yang semangat yang Rom terzhahir ke arah yang Sabat dan itu

pembela.

Titah diraja, majlis umum, dan ordinan gereja dikekalkan oleh kuasa sekular adalah langkah-langkah yang mana perayaan pagan itu dicapai kedudukannya yang terhormat dalam dunia Kristian. Langkah awam pertama menguatkuasakan pemeliharaan hari Ahad adalah undang-undang yang digubal oleh Constantine. (AD 321; lihat nota Lampiran untuk halaman 53.) Perintah ini diperlukan penduduk bandar untuk berehat pada "hari yang dihormati matahari," tetapi dibenarkan warga negara untuk meneruskan usaha pertanian mereka. Walaupun secara maya undang-undang kafir, ia telah dikuatkuasakan oleh maharaja selepas

nominalnya penerimaan daripada agama Kristian.

Mandat diraja tidak membuktikan pengganti yang mencukupi untuk ketuhanan pihak berkuasa, Eusebius, a uskup WHO dicari yang nikmat daripada putera raja, dan yang merupakan kawan istimewa dan penyanjung Constantine, maju dakwaan bahawa Kristus telah memindahkan Sabat kepada Ahad. tidak satu kesaksian Kitab Suci telah dihasilkan sebagai bukti doktrin baru. Eusebius sendiri tanpa disedari mengakui kepalsuannya dan mata kepada yang sebenar pengarang daripada yang ubah. "Semua perkara," dia berkata, "Apa sahaja yang menjadi kewajipan untuk dilakukan pada hari

Sabat, ini ada pada kita dipindahkan ke Hari Tuhan.”—Robert Cox, *Sabbath Laws and Tugas Sabat*, halaman 538. Tetapi hujah Ahad, tidak berasas seperti ia adalah, berkhidmat untuk menggalakkan orang ramai dalam menginjak-injak pada Sabat yang Tuan. Semua WHO dikehendaki kepada jadilah dihormati oleh yang dunia diterima yang popular perayaan.

Sebagai yang kepausan menjadi dengan tegas ditubuhkan, yang kerja daripada Ahad kemuliaan diteruskan. Untuk sementara waktu orang ramai terlibat dalam pertanian budaya buruh bila bukan menghadiri gereja, dan yang ketujuh hari adalah masih dianggap sebagai hari Sabat. Tetapi secara berterusan perubahan telah

dilaksanakan. Mereka yang memegang jawatan suci dilarang membuat penghakiman dalam mana-mana sivil kontroversi pada yang Ahad. Tidak lama lagi selepas, semua orang, daripada apa-apa sahajalah pangkat, adalah diperintahkan kepada menahan diri daripada biasa buruh pada sakit daripada a baiklah untuk

[575] orang bebas dan belang dalam yang kes daripada hamba. Nanti ia adalah diputuskan itu

orang kaya hendaklah dihukum dengan kehilangan separuh daripada harta pusaka mereka; dan akhirnya, jika masih berdegil mereka harus dijadikan hamba. The lebih rendah kelas adalah kepada menderit berkekalan buang negeri.

Keajaiban juga adalah dipanggil ke dalam permintaan. Antara lain keajaiban khabarnya sebagai seorang petani yang hendak membajaknya padang pada hari Ahad membersihkan bajaknya dengan seterika, besi itu melekat dengan cepat dalam miliknya tangan, dan untuk dua tahun dia dibawa ia kira-kira dengan dia, “kepada miliknya kesakitan dan rasa malu yang melampau.”—Francis

*West, Historical and Praktikal
Wacana pada yang milik Tuan hari,
muka surat 174.*

Nanti yang paus memberi arah itu yang kariah imam sepatutnya iklan-monish yang pelanggar daripada Ahad dan keinginan mereka kepada pergi kepada gereja dan laksanakanlah sembahyang, supaya mereka tidak ditimpa musibah yang besar ke atas diri mereka sendiri dan jiran tetangga. Majlis gerejawi mengemukakan hujah-ment, sejak jadi secara meluas bekerja, malah oleh Protestan, itu kerana orang telah telah melanda oleh kilat sementara bersusah payah pada Ahad, ia mesti jadilah yang Sabat. “Ia ialah jelas,” berkata yang prelat, “bagaimana tinggi yang rasa tidak

puas hati daripada Tuhan adalah atas mereka pengabaian daripada ini hari.” An ap- kemudian dibuat bahawa imam dan menteri, raja dan putera raja, dan semua orang yang setia “menggunakan usaha yang terbaik dan mengambil berat itu yang hari jadinya dipulihkan kepada itu penghormatan, dan, untuk yang kredit daripada agama Kristian, lebih khusyuk diperhatikan untuk masa yang akan datang.”—Thomas Morer, *Wacana dalam Enam Dialog pada yang nama, Tanggapan, dan Pemerhatian daripada yang milik Tuan hari*, muka surat 271.

Dekri majlis terbukti tidak mencukupi, pihak berkuasa sekular hubungan telah diminta untuk

mengeluarkan edik yang akan menimbulkan keganasan kepada hati orang ramai dan memaksa mereka untuk menahan diri daripada bekerja di Matahari- hari. Pada a sinod diadakan dalam Rom, semua sebelumnya keputusan adalah ditegaskan semula dengan kekuatan dan kesungguhan yang lebih besar. Mereka juga telah dimasukkan ke dalam undang-undang gerejawi dan dikuatkuasakan oleh pihak berkuasa awam melalui- daripada hampir semua Kristian. (Lihat Heylyn, *History of the Sabbath*, pt. 2, ch. 5, sec. 7.)

Masih ketiadaan kuasa Kitab Suci untuk perayaan Ahad- [576] tersentuh tidak sedikit rasa malu. The orang ramai dipersoalkan yang betul daripada

guru mereka untuk mengetepikan pernyataan positif Yehuwa, “The hari ketujuh adalah Sabat Tuhan, Allahmu,” untuk menghormati hari matahari. Untuk membekalkan kekurangan kesaksian Alkitab, bekas lain pedients adalah perlu. Seorang penyokong Ahad yang bersemangat, yang kira-kira yang dekat daripada yang kedua belas abad dilawati yang gereja-gereja daripada England, adalah

ditentang oleh saksi yang setia untuk kebenaran; dan begitu sia-sia adalah miliknya usaha yang dia bertolak dari negara untuk semusim dan dilemparkan dia untuk beberapa cara untuk menegakkan ajarannya. Apabila dia kembali, yang kekurangan telah dibekalkan, dan dalam kerja sesudahnya dia mendapat kejayaan yang lebih besar. ses. Dia membawa bersamanya sebuah gulungan yang kononnya dari Tuhan Sendiri, yang mengandung perintah yang diperlukan untuk pemeliharaan hari Ahad, dengan ancaman yang dahsyat untuk menakutkan orang yang tidak taat. Dokumen berharga ini—sebagai mengasaskan tiruan sebagai institusi

yang disokongnya—yang dikatakan ada jatuh dari syurga dan telah dijumpai di Yerusalem, pada mezbah St. Simeon, di Golgota. Tetapi, sebenarnya, istana kepausan di Rom adalah sumber dari mana ia diteruskan. Penipuan dan pemalsuan untuk memajukan kuasa dan kemakmuran gereja yang ada pada semua zaman telah dihormati halal oleh yang paus hierarki.

Gulungan itu melarang buruh dari jam kesembilan, pukul tiga, seterusnya Sabtu petang, sehingga matahari terbit pada hari Isnin; dan kuasanya adalah diisytiharkan disahkan oleh banyak mukjizat. Dilaporkan bahawa orang yang bekerja melebihi waktu yang ditetapkan telah diserang lumpuh.

Seorang Miller yang cuba mengisar jagungnya, melihat, bukannya tepung, a torrent daripada darah datang seterusnya, dan yang kilang roda berdiri masih, walaupun deras air yang kuat. Seorang wanita yang meletakkan doh dalam ketuhar mendapati ia mentah apabila dikeluarkan, walaupun ketuhar adalah sangat panas. Satu lagi WHO telah doh disediakan untuk membakar di yang kesembilan jam, tetapi bertekad untuk mengenenepikannya sehingga Isnin, mendapati, keesokan harinya, itu ia telah telah dibuat ke dalam roti dan dibakar oleh ilahi kuasa. A lelaki [577] yang membakar roti selepas jam kesembilan pada hari Sabtu mendapati, apabila dia

memecahkannya pada keesokan harinya, darah itu bermula daripadanya. Oleh yang demikian rekaan yang tidak masuk akal dan khurafat dilakukan oleh penyokong Ahad berusaha kepada menubuhkan itu kesucian. (Lihat roger de Hoveden, *Sejarah*, jld. 2, hlm. 526-530.)

Di Scotland, seperti di England, Ahad lebih dihormati dijamin dengan menyatukan sebahagian daripada Sabat purba dengannya. Tetapi masa yang diperlukan untuk disimpan suci berbeza-beza. Titah daripada raja Scotland mengisytiharkan bahawa “Sabtu dari dua belas tengah hari sepatutnya dikira suci,” dan bahawa tiada seorang pun, dari masa itu hingga hari Isnin pagi, sepatutnya

terlibat dalam duniawi
perniagaan.—Lebih-lebih lagi, muka
surat 290, 291.

Tetapi walau apa pun semua yang
usaha kepada menubuhkan Ahad suci-
ness, papists diri mereka sendiri secara
terbuka mengaku yang ilahi pihak
berkuasa daripada

yang Sabat dan yang manusia asal usul daripada yang institusi oleh yang ia telah telah diganti. Pada abad keenam belas sebuah dewan paus dengan jelas mengisytiharkan: “Hendaklah semua orang Kristian ingat bahawa hari ketujuh adalah disucikan oleh Tuhan, dan telah diterima dan diperhatikan, bukan sahaja oleh yang Yahudi, tetapi oleh semua yang lain WHO berpura-pura kepada ibadah Tuhan; walaupun kita Kristian mempunyai berubah mereka Sabat ke dalam yang milik Tuan Hari.”— *Ibid.*, halaman 281, 282. Mereka yang mengganggu ketuhanan undang-undang tidak jahil tentang watak kerja mereka. Mereka adalah dengan sengaja tetapan diri

mereka sendiri atas Tuhan.

Satu ilustrasi yang menarik tentang dasar Rom terhadap mereka yang tidak bersetuju dengannya telah diberikan dalam penganiayaan yang panjang dan berdarah Waldenses, sebahagian daripada mereka adalah pemerhati Sabat. Lain-lain menderita dalam a serupa cara untuk mereka kesetiaan kepada yang keempat perintah-ment. Sejarah gereja Ethiopia dan Abyssinia adalah amat ketara. Di tengah kesuraman Zaman Kegelapan, Kriswarga Afrika Tengah hilang pandangan dan dilupakan oleh dunia, dan selama berabad-abad mereka menikmati kebebasan dalam melaksanakan tugas mereka iman. Tetapi akhirnya Rom mengetahui

kewujudan mereka, dan maharaja Abyssinia adalah tidak lama lagi tertipu ke dalam an pengakuan daripada yang paus sebagai yang pendeta daripada Kristus. Lain-lain konsesi diikuti. An perintah ialah [578] dikeluarkan yang melarang pemeliharaan Sabat di bawah yang paling berat penalti. (Lihat Michael Geddes, *Gereja Sejarah daripada Ethiopia*, muka surat 311, 312.) Tetapi kezaliman kepausan tidak lama kemudian menjadi kuk yang sangat menyakitkan sehinggakan Orang Habsyah bertekad untuk mematahkannya dari leher mereka. Selepas yang dahsyat perjuangan Romanis telah diusir dari kekuasaan mereka, dan iman kuno telah

dipulihkan. Gereja-gereja bergembira dengan kebebasan mereka, dan mereka tidak pernah melupakan pelajaran yang telah mereka pelajari mengenai penipuan, fanatik, dan kuasa despotik Rom. dalam alam keseorangan mereka mereka berpuas hati untuk kekal, tidak diketahui oleh yang lain daripada Kristian.

Jemaat-jemaat di Afrika mengadakan Sabat seperti yang dipegang oleh gereja paus sebelum kemurtadannya sepenuhnya. Semasa mereka menyimpan hari ketujuh dalam ketaatan kepada perintah Tuhan, mereka ab- bernoda daripada buruh pada hari Ahad mengikut adat resam gereja. selepas memperoleh tertinggi kuasa, Rom telah dipijak atas

hari Sabat Tuhan untuk meninggikan miliknya; tetapi gereja-gereja Afrika, tersembunyi selama hampir seribu tahun, tidak mengambil bahagian dalam kemurtadan ini. Bila dibawa bawah yang bergoyang daripada Rom, mereka adalah terpaksa kepada ditetapkan ketepikan

yang benar dan meninggikan sabat palsu; tetapi tidak lama kemudian mereka kembali kemerdekaan mereka daripada mereka kembali kepada ketaatan kepada yang keempat perintah. (Lihat Lampiran.)

Rekod-rekod masa lalu ini jelas mendedahkan permusuhan Rom terhadap Sabat yang benar dan para pembelanya, dan cara yang dia menggaji kepada penghormatan yang institusi daripada dia mencipta. The perkataan daripada Tuhan mengajar bahawa adegan ini akan diulangi sebagai Roman Katolik dan Protestan hendaklah Bersatu untuk yang kemuliaan daripada yang Ahad.

Nubuatan Wahyu 13 menyatakan

bahawa kuasa mewakili dihantar oleh binatang dengan tanduk seperti anak domba akan menyebabkan “bumi dan mereka yang tinggal di dalamnya” kepada ibadah yang kepausan—ada dilambangkan oleh yang binatang “macam kepada a harimau bintang.”

The binatang dengan dua tanduk ialah juga kepada katakan “kepada mereka itu tinggal pada yang bumi, itu mereka sepatutnya buat an gambar

[579] kepada binatang itu;” dan, tambahan pula, ia adalah untuk memerintahkan semua, “baik yang kecil mahupun hebat, kaya raya dan miskin, percuma dan ikatan,” kepada menerima yang tanda daripada yang binatang. Wahyu 13:11-16. Telah ditunjukkan bahawa Amerika Syarikat adalah kuasa yang

diwakili oleh binatang dengan tanduk seperti anak domba, dan bahawa ini nubuatan akan digenapi apabila Amerika Syarikat akan menguatkuasakan Sun- pemeliharaan hari, yang didakwa Rom sebagai pengakuan istimewa daripada dia ketuanan. Tetapi dalam ini penghormatan kepada yang kepausan yang Bersatu negeri tidak akan bersendirian. Pengaruh Rom di negara-negara yang pernah mengakui kekuasaannya masih jauh dari musnah. Dan nubuatan meramalkan a pemulihan daripada dia kuasa. “Saya melihat satu daripada miliknya kepala sebagai itu adalah cedera ke kematian; dan dia luka maut adalah sembuh: dan seluruh dunia tercengang melihat

binatang itu.” Ayat 3. Infliction daripada luka maut itu menunjukkan kejatuhan kepausan pada tahun 1798. Selepas ini, berkata yang nabi, “dia maut luka adalah sembuh: dan seluruh dunia tertanya-tanya kepada binatang itu.” Paul menyatakan dengan jelas bahawa "manusia berdosa" akan berterusan sehingga kedatangan kedua. 2 Tesalonika 2:3-8. Hingga akhir masa dia akan meneruskan kerja penipuan. Dan pewahyu menyatakan, juga merujuk kepada kepausan: “Semua orang yang diam di bumi akan menyembah Dia, yang namanya ada tidak tertulis dalam kitab kehidupan.” Wahyu 13:8. Dalam kedua-dua Old dan yang Baru dunia, yang kepausan kehendak menerima penghormatan

dalam yang penghormatan dibayar kepada institusi Ahad, yang terletak semata-mata atas kuasa Rom Gereja.

Sejak pertengahan abad kesembilan belas, pelajar nubuatan dalam yang Bersatu negeri mempunyai dibentangkan ini kesaksian kepada yang dunia.

Dalam yang peristiwa sekarang mengambil tempat ialah dilihat a pantas terlebih dahulu ke arah yang pemenuhan ramalan. Dengan guru Protestan ada tuntutan yang sama tentang kuasa ilahi untuk pemeliharaan hari Minggu, dan sama kekurangan bukti Alkitab, seperti halnya pemimpin kepausan yang mengada-adakan mukjizat untuk membekalkan tempat perintah daripada Tuhan. Penegasan itu itu milik Tuhan penghakiman adalah dilawati atas lelaki untuk mereka pelanggaran daripada yang Ahad-sabat, kehendak jadilah berulang; sudah ia ialah permulaan kepada

[580]

jadilah didesak. Dan a pergerakan kepada menguatkuasakan Ahad ketaatan ialah cepat mendapat tanah.

Luar biasa dalam kecerdikan dan kelicikannya adalah Gereja Rom. Dia boleh membaca apa yang akan berlaku. Dia menunggu masanya, melihat bahawa Gereja-gereja Protestan memberi penghormatan kepadanya dalam penerimaan mereka sabat palsu dan bahawa mereka sedang bersedia untuk melaksanakannya oleh sangat bermakna yang dia sendiri bekerja pada zaman dahulu. Itu WHO menolak yang ringan daripada kebenaran kehendak belum lagi mencari yang bantuan daripada ini bergaya sendiri kuasa maksum untuk menyinggikan institusi yang berasal

dari dirinya. Bagaimana dengan mudah dia akan datang untuk membantu Protestan dalam kerja ini tidak sukar untuk diduga. Siapa yang lebih faham daripada paus pemimpin bagaimana kepada perjanjian dengan mereka WHO adalah ingkar kepada yang gereja?

Gereja Roman Katolik, dengan segala akibatnya melalui- keluar dari dunia, membentuk satu organisasi yang luas di bawah kawalan, dan direka untuk melayani kepentingan, takhta paus. Berjuta-jutanya komunikan, di setiap negara di dunia, diarahkan untuk mengadakan diri mereka sendiri sebagai terikat dalam kesetiaan kepada yang paus. Apa-apa sahajalah mereka na-

kewarganegaraan atau kerajaan mereka, mereka hendaklah mengambil kira kewibawaan gereja sebagai atas semua lain. Padahal mereka mungkin ambil yang sumpah berikrar mereka kesetiaan kepada yang negeri, belum lagi belakang daripada ini pembohongan yang bersumpah daripada ketaatan kepada Rom, membebaskan mereka daripada setiap berikrar bermusuhan kepada dia kepentingan.

Sejarah memberi keterangan daripada dia berseni dan berterusan usaha kepada menyindir dirinya ke dalam urusan negara; dan setelah bertapak, untuk meneruskan matlamatnya sendiri, walaupun pada kehancuran putera dan rakyat. Pada

tahun 1204, Pope Innocent III diekstrak daripada Peter II, raja dari Arragon, sumpah luar biasa berikut: “Saya, Petrus, raja Arragonians, mengaku dan berjanji untuk sentiasa setia dan taat kepada tuanku, Pope Innocent, kepada pengganti Katoliknya, dan Rom Gereja, dan setia untuk memelihara kerajaanku dalam ketaatannya, mempertahankan yang Katolik iman, dan menganiaya ajaran sesat pravity.”—

John Dowling, *The Sejarah daripada Romanisme*, b. 5, ch. 6, sec. 55. ini [581]

adalah selaras dengan dakwaan mengenai kuasa Rom paus “bahawa sah baginya untuk menurunkan maharaja” dan “bahawa dia dapat membebaskan rakyat daripada kesetiaan mereka kepada penguasa yang tidak adil.”— Mosheim, b. 3, sen. 11, pt. 2, ch. 2, sec. 9, nota 17. (Lihat juga Lampiran Nota untuk muka surat 447.)

Dan hendaklah diingat, ia adalah kebanggaan Rom bahawa dia tidak pernah perubahan. Prinsip Gregory VII dan Innocent III masih prinsip Gereja Roman Katolik. Dan telah dia tetapi yang kuasa, dia akan letak mereka dalam berlatih dengan sebagai banyak semangat sekarang seperti

pada abad-abad yang lalu. Protestan tidak tahu apa yang mereka lakukan apabila mereka bercadang untuk menerima bantuan Rom dalam kerja hari Ahad kemuliaan. Walaupun mereka bertekad untuk mencapai kejayaan mereka tujuan, Rom ialah menyasarkan kepada menubuhkan semula dia kuasa, kepada pulih dia hilang ketuanan. biarlah yang prinsip sekali jadilah ditubuhkan dalam yang Bersatu Menyatakan bahawa gereja boleh menggunakan atau mengawal kuasa negara; itu keagamaan perayaan mungkin jadilah dikuatkuasakan oleh sekular undang-undang; dalam pendek, bahawa kuasa gereja dan negara adalah untuk menguasai hati nurani, dan yang kemenangan

daripada Rom dalam ini negara ialah terjamin.

Firman Tuhan telah memberi amaran tentang bahaya yang akan datang; biarkan ini jangan diendahkan, dan dunia Protestan akan belajar apa tujuannya Rom benar-benar, hanya apabila sudah terlambat untuk melarikan diri dari jerat. dia ialah secara senyap berkembang ke dalam kuasa. dia doktrin adalah mengerah tenaga mereka pengaruh di dewan perundangan, di gereja, dan di hati lelaki. dia ialah cerucuk naik dia megah dan besar-besaran struktur dalam yang rahsia ceruk daripada yang dia bekas penganiayaan kehendak jadilah berulang. Senyap-senyap dan tanpa disangka-sangka dia sedang

menguatkan pasukannya untuk memajukan kuasanya berakhir bila yang masa hendaklah datang untuk dia kepada mogok. Semua itu dia keinginan adalah tempat yang tinggi, dan ini sudah diberikan kepadanya. Kami akan tidak lama lagi lihat dan hendaklah rasa apa yang tujuan daripada yang Rom unsur ialah. Sesiapa yang beriman dan mentaati firman Allah dengan itu akan ditimpa celaan dan penganiayaan.

Bab 36 — The Akan datang Konflik

Sejak awal pertikaian besar di syurga adalah tujuan Setan untuk menggulingkan hukum Tuhan. Ia adalah untuk mencapai ini bahawa dia memasuki pemberontakannya terhadap Pencipta, dan walaupun dia dibuang dari syurga dia telah meneruskan peperangan yang sama di atas bumi. Untuk menipu manusia, dan dengan demikian membawa mereka melanggar hukum Tuhan, adalah tujuan yang telah dikejar-Nya dengan

teguh. Sama ada ini dapat dicapai dengan mengenyahkan hukum sama sekali, atau dengan menolak salah satu daripada peraturannya, hasilnya akan sama. Dia yang melanggar "dalam satu perkara," menunjukkan penghinaan terhadap seluruh hukum; pengaruh dan teladannya adalah di pihak pelanggaran; dia menjadi "bersalah kepada semua." Yakobus 2:10.

Dalam mencari kepada pelaku penghinaan atas yang ilahi undang-undang, Syaitan mempunyai menyelewengkan doktrin-doktrin Alkitab, dan dengan demikian telah menjadi kesalahan diperbadankan ke dalam yang iman daripada beribu-ribu WHO mengaku kepada percaya yang kitab suci. Konflik besar terakhir

antara kebenaran dan kesilapan ialah muktamad perjuangan daripada yang sudah lama kontroversi berkenaan yang undang-undang daripada Tuhan. Dalam pertempuran ini kita kini memasuki—pertempuran antara hukum manusia dan perintah Yehuwa, antara agama yang Bible dan yang agama daripada cerita dongeng dan tradisi.

Agensi yang akan bersatu menentang kebenaran dan kebenaran dalam ini pertandingan ialah kini aktif di kerja. milik Tuhan firman suci, yang mempunyai telah dihulurkan turun kepada kami di sebegitu a kos daripada penderitaan dan darah, [583] ialah tetapi sedikit bernilai. The Bible ialah dalam

yang capai daripada semua, tetapi di sana adalah beberapa WHO sungguh terimanya sebagai yang panduan daripada kehidupan. Kafir berlaku pada tahap yang membimbangkan, bukan di dunia semata-mata, tetapi di dalam gereja. Ramai telah datang untuk menafikan doktrin yang menjadi tiangnya kepercayaan Kristian. Fakta hebat penciptaan seperti yang dikemukakan oleh diilhamkan penulis, yang jatuh daripada lelaki, yang pendamaian, dan yang keabadian daripada yang undang-undang daripada Tuhan, adalah secara praktikal ditolak, sama ada sepenuhnya atau dalam bahagian, oleh sebahagian besar dunia yang mengaku Kristian. beribu-ribu WHO kebanggaan diri mereka sendiri atas

mereka kebijaksanaan dan
kemerdekaan hormat ia sebagai an
bukti daripada kelemahan kepada
tempat tersirat keyakinan diri dalam
yang

495

Bible; mereka fikirlah ia a bukti daripada atasan bakat dan pembelajaran kepada cavil pada Kitab Suci dan untuk merohani dan menjelaskan mereka yang paling banyak kebenaran penting. Ramai menteri sedang mengajar rakyat mereka, dan ramai profesor dan guru mengarahkan pelajar mereka, bahawa hukum Tuhan telah diubah atau dimansuhkan; dan mereka yang menganggapnya keperluan sebagai masih sah, kepada jadilah secara literal dipatuhi, adalah terfikir kepada jadilah layak sahaja daripada ejekan atau penghinaan.

Dalam menolak yang kebenaran, lelaki menolak itu Pengarang. Dalam

memijak atas hukum Tuhan, mereka menafikan kuasa Pemberi Hukum. Ia adalah sebagai mudah untuk membuat idola doktrin dan teori palsu tentang fesyen berhala daripada kayu atau batu. Dengan menyelewengkan sifat-sifat Tuhan, Syaitan memimpin manusia untuk menganggap Dia dalam watak palsu. Dengan ramai, a berfalsafah idola ialah bertakhta dalam yang tempat daripada Yehuwa; sementara yang hidup Tuhan, sebagai Dia ialah didedahkan dalam miliknya perkataan, dalam Kristus, dan dalam yang berfungsi penciptaan, disembah oleh tetapi sedikit sahaja. Beribu-ribu mendewakan alam manakala mereka menafikan Tuhan alam. Walaupun dalam bentuk yang berbeza,

penyembahan berhala wujud dalam dunia Kristian hari ini sebagaimana yang wujud di kalangan Israel kuno pada zaman Elia. Tuhan banyak orang mengaku orang bijak, ahli falsafah, penyair, ahli politik, wartawan-Tuhan daripada digilap bergaya bulatan, daripada ramai kolej dan universiti, malah beberapa institusi teologi—adalah sedikit lebih baik daripada Baal, the Tuhan Matahari daripada Phoenicia.

[584] Tiada kesilapan yang diterima oleh dunia Kristian menyerang dengan lebih berani menentang kuasa Syurga, tiada yang lebih menentang secara langsung perintah akal, tiada yang lebih merosakkan hasilnya, daripada doktrin moden, begitu cepat mendapat

tempat, bahawa hukum Tuhan tidak lebih lama mengikat atas lelaki. Setiap bangsa mempunyai itu undang-undang, yang perintah hormat dan ketaatan; tidak kerajaan boleh wujud tanpa mereka; dan bolehkah difikirkan bahawa Pencipta langit dan bumi mempunyai tiada undang-undang untuk mentadbir makhluk yang Dia ciptakan? Kira menonjol itu menteri secara terbuka untuk mengajar bahawa undang-undang yang mengawal mereka tanah dan melindungi hak warganegaranya tidak diwajibkan—itu mereka menyekat kebebasan orang ramai, dan oleh itu tidak sepatutnya dipatuhi; berapa lama lelaki sebegitu akan bertolak ansur di atas mimbar?

Tetapi adakah satu kesalahan yang lebih berat untuk mengabaikan undang-undang negeri dan negara daripada kepada memijak atas mereka ilahi ajaran yang adalah yang asas daripada semua kerajaan?

Ia akan menjadi jauh lebih konsisten bagi negara untuk menghapuskan mereka undang-undang, dan membenarkan orang ramai melakukan sesuka hati, daripada untuk pembaris daripada yang Alam semesta kepada membatalkan miliknya undang-undang, dan pergi yang dunia tanpa standard untuk mengutuk yang bersalah atau membenarkan yang taat. Adakah kita tahu akibat membatalkan hukum Allah? Percubaan telah dicuba. Mengerikan adegan yang dilakonkan di Perancis apabila ateisme menjadi kuasa mengawal. Ia kemudian ditunjukkan kepada yang dunia itu kepada melontar dimatikan yang sekatan yang Tuhan mempunyai

dikenakan ialah untuk menerima pemerintahan zalim yang paling kejam. Apabila piawaian kebenaran ialah ditetapkan diketepikan, yang cara ialah buka untuk yang putera raja daripada jahat kepada menubuhkan miliknya kuasa dalam yang bumi.

di mana sahaja yang ilahi ajaran adalah ditolak, dosa terhenti kepada muncul berdosa atau kebenaran yang diingini. Mereka yang enggan tunduk kepada kerajaan Tuhan sama sekali tidak layak untuk memerintah diri mereka sendiri. Melalui mereka merosakkan ajaran yang semangat daripada pembangkangan ialah tertanam dalam hati kanak-kanak dan remaja, yang secara semula jadi tidak sabar daripada kawalan; dan a tanpa

undang-undang, kurang ajar negeri daripada masyarakat keputusan. manakala mengejek di yang kepercayaan daripada mereka WHO patuh yang keperluan daripada Tuhan, yang beramai-ramai dengan penuh semangat terima yang khayalan daripada Syaitan. Mereka [585] memberi yang mengekang kepada nafsu dan berlatih yang dosa yang mempunyai dipanggil turun penghakiman atas yang kafir.

Mereka yang mengajar orang untuk memandang ringan perintah Allah menabur kemaksiatan untuk menuai kemaksiatan. Biarkan sekatan yang dikenakan oleh hukum ilahi diketepikan sepenuhnya, dan undang-undang manusia akan tidak

lama lagi jadilah tidak diendahkan. Kerana Tuhan melarang tidak jujur amalan, mengingini, berdusta, dan menipu, manusia bersedia untuk menginjak-injak-Nya undang-undang sebagai penghalang kepada kemakmuran duniawi mereka; tetapi hasil daripada penghapusan ajaran ini akan menjadi seperti yang mereka tidak jangkakan. Jika undang-undang tidak mengikat, mengapa perlu takut untuk melanggar? Harta benda akan tidak lebih lama jadilah selamat. Lelaki akan memperolehi mereka jiran harta benda dengan kekerasan, dan yang terkuat akan menjadi paling kaya. Kehidupan itu sendiri tidak akan dihormati. Ikrar perkahwinan itu tidak lebih lama berdiri sebagai a suci

benteng pertahanan kepada melindungi yang keluarga. Dia WHO telah yang kuasa, akan, jika dia dikehendaki, ambil miliknya jiran isteri oleh keganasan. The kelima perintah akan jadilah ditetapkan ketepikan dengan yang keempat. Kanak-kanak akan bukan mengecut daripada mengambil yang kehidupan daripada mereka ibu bapa jika oleh jadi melakukan mereka boleh memperolehi yang keinginan daripada mereka rasuah hati. The beradab

dunia akan menjadi a gerombolan daripada perompak dan pembunuh upahan; dan keamanan, berehat, dan kebahagiaan akan jadilah dibuang negeri daripada yang bumi.

Sudah doktrin bahawa lelaki dibebaskan dari ketaatan kepada Kehendak Tuhan telah melemahkan kekuatan kewajipan moral dan membuka pintu air kejahatan ke atas dunia. Kemaksiatan, pelesapan, dan rasuah melanda kami seperti keterlaluan. pasang surut. Dalam keluarga, Syaitan sedang bekerja. Sepanduknya berkibar, malah dalam mengaku Kristian isi rumah. di sana ialah iri hati, jahat surmis- ing, kemunafikan, pengasingan, emulasi,

perselisihan, pengkhianatan daripada suci amanah, memuaskan nafsu.

Keseluruhan sistem prinsip agama dan doktrin, yang sepatutnya membentuk asas dan kerangka kehidupan sosial, seolah-olah menjadi massa goyah, bersedia untuk jatuh ke kehancuran.

The paling keji daripada penjenayah, bila dilemparkan ke dalam penjara untuk mereka kesalahan,

[586] ialah selalunya dibuat yang penerima daripada hadiah dan perhatian sebagai jika mereka telah mencapai satu boleh dicemburui perbezaan. Publisiti hebat ialah diberi kepada mereka watak dan jenayah. The tekan menerbitkan yang memberontak butiran daripada maksiat, dengan demikian memulakan

yang lain ke dalam yang berlatih
daripada penipuan, rompakan, dan
pembunuhan; dan Syaitan bergembira
dalam yang kejayaan daripada
miliknya jahat skim. The keberahian
daripada maksiat, yang kurang ajar
mengambil daripada kehidupan, yang
dahsyat meningkat daripada tidak
sabar dan kemungkaran daripada
setiap pesanan dan ijazah, sepatutnya
membangkitkan semua WHO rasa
takut Tuhan, kepada bertanya apa
boleh jadi selesai tinggal air pasang
daripada jahat. Mahkamah daripada
keadilan adalah rasuah. Raja-raja
adalah digerakkan oleh keinginan
untuk keuntungan dan cinta daripada
berahi kesenangan. tidak sabar
mempunyai kabur yang fakulti

daripada ramai jadi itu Syaitan mempunyai hampir lengkap kawalan daripada mereka. Ahli fiqh adalah sesat, disogok, ditipu. mabuk dan bersuka ria, keghairahan, iri hati, segala jenis ketidakjujuran, diwakili di kalangan mereka WHO mentadbir yang undang-undang. “Keadilan berdiri jauh dimatikan: untuk kebenaran ialah jatuh dalam yang jalan, dan ekuiti tidak boleh masuk.” Yesaya 59:14.

Kejahatan dan kegelapan rohani yang berlaku di bawah ketuanan Rom adalah hasil yang tidak dapat dielakkan daripada penindasan beliau Kitab Suci; tetapi di mana boleh didapati punca berleluasa kafir, yang penolakan daripada yang

undang-undang daripada Tuhan, dan yang akibat cor- pecah, di bawah api penuh cahaya injil dalam zaman keagamaan kebebasan? Sekarang Syaitan tidak dapat lagi mengekalkan dunia di bawahnya kawalan oleh penahanan yang kitab suci, dia tempat peranginan kepada lain bermakna kepada mencapai objek yang sama. Untuk memusnahkan iman dalam Alkitab adalah miliknya tujuan serta untuk memusnahkan Bible itu sendiri. Dengan memperkenalkan kepercayaan itu milik Tuhan undang-undang ialah bukan mengikat, dia sebagai dengan berkesan memimpin lelaki kepada

melampaui batas seakan-akan mereka tidak mengetahui hukum-hukumnya. Dan sekarang, seperti pada zaman dahulu, dia telah bekerja melalui gereja untuk memajukannya reka bentuk. Pertubuhan agama pada masa itu enggan mendengar kepada kebenaran-kebenaran yang tidak popular dengan jelas dibawa ke pandangan dalam Kitab Suci, dan dalam memerangi mereka mereka telah menerima pakai tafsiran dan mengambil sikap tions yang mempunyai disemai siaran yang biji benih daripada kesangsian. Berpaut kepada kesilapan paus tentang keabadian semula jadi dan kesedaran manusia [587] dalam kematian, mereka mempunyai

ditolak yang sahaja pertahanan terhadap yang khayalan daripada spiritualisme. Doktrin seksaan yang kekal telah membawa banyak orang kepada tidak percaya Alkitab. Dan sebagai tuntutan perintah keempat digesa kepada orang ramai, didapati bahawa pematuhan terhadap tujuh hari ke-ent Sabat ialah diperintahkan; dan sebagai yang sahaja cara kepada percuma diri mereka sendiri daripada tugas yang mereka tidak mahu laksanakan, ramai yang popular guru mengisytiharkan bahawa hukum Tuhan tidak lagi mengikat. Justeru mereka membuang hukum dan hari Sabat bersama-sama. Sebagai kerja hari Sabat pembaharuan memanjang, ini penolakan daripada

yang ilahi undang-undang kepada elakkan yang tuntutan daripada perintah keempat akan menjadi hampir universal. The ajaran pemimpin agama telah membuka pintu kepada kekafiran, kepada spiritualisme, dan menghina hukum suci Tuhan; dan atas ini pemimpin meletakkan tanggungjawab yang menakutkan untuk kezaliman yang wujud dalam Kristian dunia.

Namun golongan ini mengemukakan dakwaan bahawa penyebarannya pantas rasuah ialah sebahagian besarnya boleh dikaitkan kepada yang penodaan daripada yang kononnya "Sabat Kristian," dan bahawa penguatkuasaan pemeliharaan hari Ahad akan dapat meningkatkan akhlak

masyarakat. Tuntutan ini adalah espedidesak secara khusus di Amerika, di mana doktrin Sabat yang benar ada telah paling secara meluas berdakwah. Di sini yang kesederhanaan kerja, satu daripada yang yang paling menonjol dan penting dalam pembaharuan moral, sering digabungkan dengan gerakan Ahad, dan penyokong yang kedua mewakili diri mereka bekerja untuk mempromosikan kepentingan tertinggi masyarakat; dan mereka yang enggan bersatu dengan mereka dicela sebagai en- musuh kesederhanaan dan pembaharuan. Tetapi hakikat bahawa pergerakan untuk mewujudkan kesilapan berkaitan dengan kerja yang dengan sendirinya baik, adalah bukan hujah yang memihak kepada

kesilapan. Kita mungkin menyamar racun dengan bergaul ia dengan sihat makanan, tetapi kita buat bukan ubah itu alam semula jadi. hidup yang bertentangan, ia ialah diberikan lebih berbahaya, sebagai ia ialah lebih berkemungkinan kepada jadilah diambil tak sedar. Ia ialah satu daripada kepunyaan syaitan peranti kepada Gabung dengan kepalsuan cuma cukup kebenaran kepada memberi ia kebolehpercayaan. The pemimpin daripada yang

[588] Pergerakan Ahad boleh menganjurkan pembaharuan yang diperlukan oleh rakyat, prinsip yang adalah dalam keharmonian dengan yang Bible; belum lagi sementara di sana ialah dengan ini a keperluan yang ialah sebaliknya kepada milik Tuhan undang-undang, miliknya hamba tidak boleh bersatu dengan mereka. Tiada apa yang boleh membenarkan mereka mengenenepikan yang perintah daripada Tuhan untuk yang ajaran daripada lelaki.

Melalui dua kesalahan besar, keabadian jiwa dan Ahad kesucian, Syaitan akan bawak yang orang ramai bawah miliknya penipuan. manakala yang bekas meletakkan yang asas

daripada kerohanian, yang yang terakhir krea- makan a ikatan daripada simpati dengan Rom. The Protestan daripada yang Bersatu Negara akan menjadi yang paling utama dalam menghulurkan tangan mereka merentasi teluk untuk genggam tangan spiritualisme; mereka akan sampai ke jurang ke genggam tangan dengan yang Rom kuasa; dan bawah yang pengaruh daripada ini kesatuan tiga kali ganda, negara ini akan mengikut langkah Rom masuk memijak pada yang hak daripada hati nurani.

Oleh kerana spiritualisme lebih dekat meniru agama Kristian nominal hari, ia mempunyai kuasa yang lebih besar untuk menipu dan menjerat. Syaitan sendiri ditukar, mengikut

susunan perkara moden. Dia akan muncul dalam watak malaikat cahaya. Melalui agensi spiritualisme, mukjizat akan dilakukan, yang sakit akan disembuhkan, dan banyak yang tidak dapat dinafikan. keajaiban yang mampu akan dilakukan. Dan kerana roh akan mengaku beriman dalam Alkitab, dan menghormati institusi gereja, mereka kerja kehendak jadilah diterima sebagai a manifestasi daripada ilahi kuasa.

Garis perbezaan antara yang mengaku Kristian dan fasik kini hampir tidak dapat dibezakan. Ahli gereja suka apa yang dunia suka dan adalah sedia kepada sertai dengan mereka, dan Syaitan menentukan untuk menyatukan mereka dalam satu

badan dan dengan itu menguatkan perjuangannya dengan menyapu semua ke dalam yang pangkat daripada kerohanian. Papists, WHO bermegah daripada keajaiban sebagai tanda tertentu gereja yang benar, akan mudah tertipu oleh ini kerja ajaib kuasa; dan Protestan, mempunyai pelakon jauh yang perisai daripada kebenaran, kehendak juga jadilah tertipu. Papists, Protestan, dan orang duniawi kehendak serupa terima yang bentuk daripada bertuhan tanpa yang kuasa, dan mereka

[589] akan melihat dalam kesatuan ini satu gerakan besar untuk penukaran agama dunia dan yang mengantar dalam daripada yang sudah lama dijangka alaf.

Melalui spiritualisme, Syaitan muncul sebagai dermawan kepada kaum, penyembuhan yang penyakit daripada yang orang, dan mengaku kepada hadir a baru dan sistem kepercayaan agama yang lebih tinggi; tetapi pada masa yang sama dia bekerja sebagai pemusnah.

Godaan-Nya memimpin banyak orang kepada kehancuran. tidak sabar menurunkan takhta sebab; berahi kesenangan, perselisihan,

dan pertumpahan darah menyusul. Syaitan suka berperang, kerana perang itu menimbulkan keburukan keghairahan jiwa dan kemudian menyapu ke dalam keabadian mangsanya tenggelam dalam maksiat dan darah. Ia adalah tujuannya untuk menghasut negara-negara untuk berperang melawan satu sama lain, kerana dia boleh mengalihkan fikiran orang ramai daripada kerja daripada persiapan kepada berdiri dalam yang hari daripada Tuhan.

Syaitan berfungsi melalui yang elemen juga kepada mengumpul miliknya menuai daripada jiwa yang tidak bersedia. Dia telah mengkaji rahsia makmal alam semula jadi, dan

dia menggunakan semua kuasanya untuk mengawal unsur-unsur sejauh ini sebagaimana yang Allah izinkan. Apabila dia menderita untuk menindas Ayub, betapa cepatnya kawanan domba dan lembu, hamba, rumah, anak-anak, telah hanyut, satu masalah berjaya yang lain sebagai dalam a seketika. Ia ialah Tuhan itu perisai miliknya makhluk dan lindung nilai mereka dalam daripada yang kuasa daripada yang pemusnah. Tetapi yang Kristian dunia mempunyai ditunjukkan penghinaan untuk yang undang-undang daripada Yehuwa; dan Tuhan akan melakukan apa yang telah Dia nyatakan bahawa Dia akan—Dia akan melakukannya mencabut rahmat-Nya dari bumi dan

menghilangkan perlindungan-Nya kepedulian daripada mereka yang memberontak terhadap hukum dan ajaran-Nya dan memaksa orang lain melakukan perkara yang sama. Syaitan mempunyai kawalan ke atas semua yang Tuhan tidak bukan terutamanya pengawal. Dia kehendak nikmat dan makmur beberapa dalam pesanan untuk meneruskan rancangannya sendiri, dan dia akan mendatangkan masalah kepada orang lain dan memimpin lelaki kepada percaya itu ia ialah Tuhan WHO ialah menyusahkan mereka.

Sambil menampakkan diri kepada anak-anak manusia sebagai seorang doktor yang hebat yang dapat menyembuhkan segala penyakit

mereka, dia akan mendatangkan penyakit dan malapetaka, sehingga bandar-bandar yang ramai penduduknya menjadi musnah dan sunyi sepi. Malah sekarang dia berada di kerja. Dalam kemalangan dan musibah oleh laut dan oleh tanah, dalam hebat con-bendera, dalam puting beliung yang dahsyat dan hujan batu yang hebat, dalam ribut, [590] banjir, taufan, pasang surut ombak, dan gempa bumi, dalam setiap tempat dan dalam a ribu borang, Syaitan ialah bersenam miliknya kuasa. Dia menyapu jauh yang masak menuai, dan kebuluran dan kesusahan ikut. Dia menyampaikan kepada udara adalah noda yang memamatkan, dan beribu-ribu

binasa oleh wabak itu. Ini lawatan akan menjadi lebih dan lebih kerap dan bencana. Kebinasaan akan menimpa manusia dan binatang.

“Bumi berduka- neth dan semakin pudar,” “orang yang angkuh... merana. The bumi juga menjadi najis di bawah penduduknya; kerana mereka ada melanggar hukum, mengubah peraturan, melanggar yang kekal perjanjian.” Yesaya 24:4, 5.

Dan kemudian yang hebat penipu kehendak memujuk lelaki itu mereka WHO beribadah kepada Tuhan yang menyebabkan kejahatan ini. Kelas yang telah menimbulkan provokasi yang rasa tidak puas hati daripada Syurga kehendak caj semua mereka kesusahan atas mereka

yang ketaatannya kepada perintah Tuhan adalah teguran yang berterusan kepada penderhaka. Ia akan diisytiharkan bahawa manusia menyinggung Tuhan dengan melanggar sabat Ahad; bahawa dosa ini telah membawa malapetaka yang tidak akan berhenti sehingga pemeliharaan hari Ahad adalah dikuatkuasakan dengan ketat; dan bahawa mereka yang mengemukakan tuntutan keempat perintah, dengan demikian memusnahkan rasa hormat pada hari Minggu, adalah pengganggu rakyat, menghalang pemulihan mereka kepada nikmat ilahi dan tempo-ral kemakmuran. Justeru yang tuduhan didesak daripada tua terhadap yang

hamba Tuhan akan diulangi dan atas alasan yang sama kukuh: “Apabila Ahab melihat Elia, Ahab berkata kepada dia, Adakah engkau yang menyusahkan Israel? Dan dia menjawab, Saya ada tidak menyusahkan Israel; tetapi kamu dan seisi rumah bapamu, yang kamu miliki meninggalkan perintah Tuhan, dan kamu telah mengikut Baalim.” 1

Raja-raja 18:17, 18. Sebagaimana kemarahan rakyat akan berlaku teruja oleh salah caj, mereka kehendak kejar a kursus ke arah milik Tuhan ambassadors sangat serupa dengan apa yang dikejar oleh Israel murtad Elia.

[591] The melakukan keajaiban kuasa terzahir melalui kerohanian kehendak menggunakan pengaruhnya terhadap

mereka yang memilih untuk mentaati Tuhan daripada lelaki. Komunikasi daripada yang semangat kehendak mengisytiharkan itu Tuhan mempunyai dihantar mereka kepada meyakinkan yang penolakan daripada Ahad daripada mereka kesilapan, mengiyakan itu undang-undang negara harus dipatuhi sebagai undang-undang Tuhan. Mereka akan meratapi kejahatan yang besar di dunia dan kesaksian guru agama bahawa kemerosotan akhlak disebabkan oleh penodaan hari Ahad. Hebat akan kemarahan yang teruja terhadap semua WHO menolak kepada terima mereka kesaksian.

kepunyaan syaitan dasar dalam ini muktamad konflik dengan milik Tuhan

orang ramai ialah yang sama yang dia gunakan dalam pembukaan kontroversi besar di syurga. Dia mengaku kepada jadilah mencari kepada mempromosikan yang kestabilan daripada yang ilahi kerajaan- ernment, sambil diam-diam membengkokkan setiap usaha untuk memastikan penggulingannya. Dan yang sangat kerja yang dia adalah dengan demikian berusaha kepada capai dia menuduh malaikat yang setia. Dasar penipuan yang sama ada menandakan sejarah Gereja Rom. Ia telah mengaku bertindak sebagai khalifah Syurga, sambil berusaha untuk meninggikan dirinya di atas Tuhan dan mengubah hukum-Nya. Di bawah pemerintahan Rom, mereka

yang menderita kematian kerana kesetiaan mereka kepada injil telah dikecam sebagai penjahat; mereka diisytiharkan bersekutu dengan Syaitan; dan setiap yang mungkin bermakna adalah bekerja kepada penutup mereka dengan celaan, kepada sebab mereka kepada

kelihatan di mata orang ramai malah kepada diri mereka sendiri sebagai yang paling keji daripada penjenayah. Jadi ia akan menjadi sekarang.

Sedangkan Syaitan berusaha untuk membinasakan mereka WHO penghormatan milik Tuhan undang-undang, dia kehendak sebab mereka kepada jadilah tertuduh sebagai melanggar undang-undang—sebagai orang yang menghina Tuhan dan menjatuhkan hukuman yang dunia.

Tuhan tidak pernah memaksa kehendak atau hati nurani; tetapi tetap syaitan resort—kepada keuntungan kawalan daripada mereka siapa dia tidak boleh sebaliknya memikat—

ialah paksaan dengan kezaliman. Melalui ketakutan atau kekerasan dia usaha kepada memerintah hati nurani dan untuk mendapatkan penghormatan kepada dirinya sendiri. Untuk mencapai ini, dia berfungsi melalui kedua-duanya keagamaan dan sekular pihak berkuasa, bergerak mereka kepada penguatkuasaan undang-undang manusia yang bertentangan dengan undang-undang Tuhan.

Itu WHO penghormatan yang Bible Sabat kehendak jadilah dikecam sebagai en- [592] emies daripada undang-undang dan pesanan, sebagai berbuka turun yang akhlak sekatan daripada masyarakat, menyebabkan anarki dan rasuah, dan

memanggil turun yang hakim-perintah Tuhan di muka bumi. Keragu-raguan teliti mereka akan dilafazkan kedegilan, kedegilan, dan penghinaan terhadap kuasa. mereka kehendak jadilah tertuduh daripada rasa tidak puas hati ke arah yang kerajaan. Min- ister yang menafikan kewajipan hukum ilahi akan hadir dari yang mimbar yang kewajipan daripada mengalah ketaatan kepada yang awam pihak berkuasa sebagai ditetapkan Allah. Di dewan perundangan dan mahkamah keadilan, com- penjaga mandat akan disalah nyatakan dan dikutuk. A palsu pewarna akan diberikan kepada kata-kata mereka; pembinaan yang paling teruk ialah letak atas mereka motif.

Sebagaimana gereja-gereja Protestan menolak hujah-hujah Kitab Suci yang jelas dalam mempertahankan hukum Tuhan, mereka akan membisu untuk membungkam mereka yang beriman mereka tidak boleh digulingkan oleh Bible. Walaupun mereka membutakan mata mereka sendiri mata kepada yang fakta, mereka adalah sekarang mengadopsi a kursus yang kehendak memimpin kepada yang penganiayaan daripada mereka WHO dengan bersungguh-sungguh menolak kepada buat apa yang berehat daripada yang Kristian dunia adalah melakukan, dan mengakui yang tuntutan daripada yang paus hari sabat.

Para pembesar gereja dan negara akan bersatu untuk merasuah,

memujuk, atau memaksa semua kelas kepada penghormatan yang Ahad. The kekurangan daripada ilahi pengarang-ity kehendak jadilah dibekalkan oleh menindas enakmen. berpolitik rasuah adalah memusnahkan cinta keadilan dan mengambil kira kebenaran; dan juga secara percuma Amerika, pemerintah dan penggubal undang-undang, untuk mendapatkan sokongan orang ramai, akan mengalah kepada permintaan ramai untuk undang-undang yang menguatkuasakan pemeliharaan hari Ahad. Kebebasan daripada hati nurani, yang mempunyai kos jadi hebat a pengorbanan, kehendak tidak

lebih lama dihormati. Dalam konflik yang akan datang kita akan melihat contoh- diperkaya yang nabi perkataan: “The naga adalah geram dengan yang wanita, dan pergi berperang dengan saki-baki keturunannya, yang mengekalkan perintah Allah, dan memiliki kesaksian tentang Yesus Kristus.” Wahyu 12:17.

Bab 37 — The kitab suci a Perlindungan

“Kepada hukum dan kesaksian: jika mereka tidak berkata-kata menurut kepada firman ini, itu adalah kerana tidak ada cahaya pada mereka.”

Yesaya 8:20. The orang ramai daripada Tuhan adalah diarahkan kepada yang kitab suci sebagai mereka perlindungan terhadap pengaruh guru palsu dan kuasa khayal roh kegelapan. Syaitan menggunakan setiap alat yang mungkin untuk menghalang lelaki daripada memperoleh a pengetahuan

daripada yang Bible; untuk itu kosong ujaran mendedahkan miliknya penipuan. Pada setiap kebangkitan semula daripada milik Tuhan kerja yang putera raja daripada jahat ialah terangsang kepada lebih tegang aktiviti; dia ialah sekarang meletakkan seterusnya miliknya sepenuhnya usaha untuk a muktamad perjuangan terhadap Kristus dan miliknya pengikut. The terakhir hebat khayalan ialah tidak lama lagi kepada buka sebelum ini kami. Dajjal ialah untuk melakukan perbuatan-perbuatan-Nya yang ajaib di mata kita. Begitu rapat akan palsu menyerupai yang benar bahawa ia akan menjadi mustahil untuk membezakan antara mereka kecuali dengan Kitab Suci. Dengan

keterangan mereka setiap kenyataan dan setiap keajaiban mesti jadalah diuji.

Mereka yang berusaha untuk mematuhi semua perintah Tuhan akan ditentang dan dicemuh. Mereka hanya boleh berdiri di dalam Tuhan. Untuk bertahan yang perbicaraan sebelum ini mereka, mereka mesti faham yang kehendak daripada Tuhan sebagai dinyatakan dalam firman-Nya; mereka boleh menghormati Dia hanya kerana mereka mempunyai hak konsep watak, pemerintahan, dan tujuan-Nya, dan bertindak dalam sesuai dengan mereka. tiada tetapi mereka WHO mempunyai diperkukuhkan yang fikiran dengan yang kebenaran daripada yang

Bible kehendak berdiri melalui yang terakhir hebat konflik. [594]

Kepada setiap jiwa akan datang ujian yang menyelidik: Adakah saya lebih taat kepada Tuhan daripada lelaki?

Masa yang menentukan kini sudah tiba. Adakah kaki kita ditanam di atas batu firman Tuhan yang kekal?

Adakah kita bersedia untuk berdiri teguh dalam mempertahankan perintah Allah dan iman kepada Yesus?

Sebelum penyaliban-Nya, Juruselamat menjelaskan kepada murid-murid-Nya itu Dia adalah kepada jadilah letak kepada kematian dan kepada bangkit sekali lagi daripada yang kubur, dan para malaikat hadir untuk mengesankan firman-Nya dalam fikiran dan hati.

Tetapi para murid sedang mencari pembebasan sementara daripada orang Rom kuk, dan mereka tidak dapat bertolak ansur dengan pemikiran bahawa Dia yang mempunyai semua mereka harapan berpusat sepatutnya menderita an memalukan kematian.
The perkataan

505

yang mereka diperlukan kepada ingat adalah dibuang negeri daripada mereka fikiran; dan bila yang masa daripada perbicaraan datang, ia dijumpai mereka tidak bersedia. The kematian Yesus telah menghancurkan sepenuhnya harapan mereka seolah-olah Dia tidak memberi amaran sebelumnya mereka. Jadi dalam nubuatan masa depan dibuka di hadapan kita dengan jelas kerana ia dibuka kepada murid-murid oleh firman Kristus. Peristiwa berkaitan dengan penutupan percubaan dan kerja penyediaan untuk masa kesusahan, dibentangkan dengan jelas. Tetapi ramai yang tidak mempunyai lebih memahami kebenaran penting

ini daripada jika mereka tidak pernah telah didedahkan. Syaitan memerhati untuk menangkap setiap kesan itu akan membuat mereka bijak untuk keselamatan, dan masa kesusahan akan cari mereka tidak bersedia.

Apabila Tuhan menghantar kepada manusia amaran yang begitu penting bahawa mereka adalah diwakili seperti yang diisytiharkan oleh malaikat suci yang terbang di tengah-tengah syurga, Dia memerlukan setiap orang diwakafkan dengan penaakulan kuasa kepada ambil iktibar yang mesej. The takut penghakiman dikecam terhadap yang ibadah daripada yang binatang dan miliknya gambar (Wahyu 14:9-11), sepatutnya memimpin semua untuk mengkaji dengan tekun tentang

nubuatan untuk mengetahui apa tandanya yang binatang ialah, dan bagaimana mereka adalah kepada elakkan menerima ia. Tetapi yang jisim daripada manusia memalingkan telinga mereka daripada mendengar kebenaran dan mereka berpaling kepada cerita dongeng. The rasul Paul diisytiharkan, melihat turun kepada yang

[595] hari-hari terakhir: “Akan tiba masanya apabila mereka tidak dapat bertahan dengan bunyi doktrin.” 2 Timotius 4:3. Masa itu telah tiba sepenuhnya. Orang ramai tidak mahu kebenaran Bible, kerana ia mengganggu keinginan hati yang berdosa, cintakan dunia; dan syaitan membekalkan tipu daya yang mereka

cinta.

Tetapi Tuhan akan mempunyai umat di bumi untuk mengekalkan Alkitab, dan Bible sahaja, sebagai standard semua doktrin dan asas semua pembaharuan. Pendapat orang yang berilmu, potongan sains, pengakuan atau keputusan majlis gerejawi, seberapa banyak dan sumbang seperti gereja yang mereka wakili, suara majoriti—tidak satu mahupun semua daripada ini sepatutnya jadilah dipandang sebagai bukti untuk atau bertentangan dengan mana-mana sudut kepercayaan agama. Sebelum menerima sebarang doktrin atau ajaran, kita harus menuntut yang jelas “Demikianlah firman Tuhan” di dalamnya sokongan.

Syaitan sentiasa berusaha untuk menarik perhatian manusia dalam tempat Tuhan. Dia memimpin orang untuk melihat kepada uskup, kepada pastor, kepada profesor daripada teologi, sebagai mereka panduan, sebaliknya daripada mencari yang kitab suci kepada belajar mereka kewajipan untuk diri mereka sendiri. Kemudian, oleh mengawal

yang fikiran daripada ini pemimpin, dia boleh pengaruh yang beramai-ramai Menurut kepada miliknya kehendak.

Bila Kristus datang kepada bercakap yang perkataan daripada kehidupan, yang biasa orang ramai mendengar Dia dengan senang hati; dan ramai, bahkan imam dan pemerintah, percaya pada Dia. Tetapi yang ketua daripada yang keimamatan dan yang mengetuai lelaki daripada yang bangsa bertekad untuk mengutuk dan menolak ajaran-Nya. Walaupun mereka bingung dalam segala usaha mereka untuk mencari tuduhan terhadap Dia, walaupun mereka tidak dapat tetapi merasakan pengaruh daripada kuasa

dan kebijaksanaan ilahi yang menyertai firman-Nya, namun mereka terbungkus diri mereka sendiri dalam prasangka; mereka ditolak yang paling jelas bukti daripada miliknya Menjadi Mesias, supaya mereka tidak dipaksa untuk menjadi murid-Nya. Para penentang Yesus ini adalah orang-orang yang pernah menjadi orang ramai diajar dari bayi kepada penghormatan, kepada kuasa siapa mereka telah terbiasa secara tersirat untuk tunduk. “Bagaimanakah,” mereka bertanya, “itu kami penguasa dan belajar jurutulis buat bukan percaya pada Yesus? akan bukan ini orang saleh menerima Dia jika Dia adalah Kristus?” Ia adalah pengaruh [596] daripada sebegitu guru-guru itu dipimpin

yang Yahudi bangsa kepada menolak mereka Penebus.

The semangat yang digerakkan mereka imam dan penguasa ialah masih mani- berpesta oleh ramai WHO buat a tinggi profesion daripada takwa. mereka menolak untuk memeriksa kesaksian Kitab Suci mengenai yang istimewa kebenaran untuk kali ini. Mereka menunjukkan nombor mereka sendiri, kekayaan, dan populariti, dan tengok dengan penghinaan atas yang peguambela daripada kebenaran sebagai beberapa, miskin, dan tidak popular, mempunyai a iman itu memisahkan mereka daripada yang dunia.

Kristus telah meramalkan bahawa anggapan yang tidak wajar terhadap

pihak berkuasa telah dilakukan oleh ahli Taurat dan orang Farisi tidak akan berhenti dengan penyebaran orang Yahudi. Dia mempunyai pandangan kenabian tentang pekerjaan menyinggikan manusia pihak berkuasa kepada peraturan yang hati nurani, yang mempunyai telah jadi dahsyat a kutuk kepada yang gereja dalam semua umur. Dan miliknya takut kecaman daripada yang jurutulis dan Farisi, dan miliknya amaran kepada yang orang ramai bukan kepada ikut ini pemimpin buta, diletakkan dalam rekod sebagai peringatan untuk masa depan generasi.

The Rom Gereja rizab kepada yang pendeta yang betul kepada mentafsir Kitab Suci. Atas alasan bahawa

eklesiastik sahaja yang kompeten untuk menerangkan firman Tuhan, ia dihalang daripada orang biasa. [Lihat Nota lampiran untuk muka surat 340.] Walaupun Reformasi memberikan kitab suci kepada semua, belum lagi yang sama sendiri prinsip yang adalah dikekalkan oleh Rom menghalang beramai-ramai dalam Protestan gereja-gereja daripada mencari

Alkitab untuk diri mereka sendiri. Mereka diajar untuk menerima ajarannya *sebagai ditafsirkan oleh gereja*; dan ada beribu yang berani menerima tiada apa, bagaimanapun secara terang-terangan didedahkan dalam Kitab Suci, itu ialah sebaliknya kepada mereka akidah atau yang ditubuhkan mengajar daripada mereka gereja.

walaubagaimanapun yang Bible ialah penuh daripada amaran terhadap salah mengajar- Oleh itu, ramai yang bersedia untuk menyerahkan pemeliharaan jiwa mereka kepada pendeta. Hari ini terdapat beribu-ribu profesor agama yang boleh tidak memberikan alasan lain untuk

perkara-perkara iman yang mereka pegang selain itu mereka adalah jadi disuruh oleh mereka keagamaan pemimpin. mereka lulus oleh yang [597] Ajaran Juruselamat hampir tidak disedari, dan meletakkan keyakinan yang tersirat dalam kata-kata menteri. Tetapi adakah menteri maksum? Bagaimana bolehkah kita percayakan jiwa kita kepada bimbingan mereka melainkan kita tahu dari Tuhan perkataan bahawa mereka adalah pembawa cahaya? Kurang keberanian moral untuk melangkah selain daripada jejak dunia yang membawa ramai untuk mengikutinya yang langkah-langkah daripada belajar lelaki; dan oleh mereka keengganan kepada menyiasat untuk mereka

sendiri, mereka menjadi terbelenggu tanpa harapan dalam rantai ralat. Mereka melihat bahawa kebenaran untuk kali ini jelas dilihat dalam Alkitab; dan mereka merasakan kuasa Roh Kudus hadir pengisytiharannya; namun mereka membenarkan penentangan paderi berpaling mereka daripada yang ringan. Padahal sebab dan hati nurani adalah yakin, jiwa-jiwa yang tertipu ini tidak berani berfikir secara berbeza daripada menteri; dan penghakiman individu mereka, kepentingan abadi mereka, dikorbankan kepada ketidakpercayaan, yang kebanggaan dan prasangka, daripada yang lain.

Banyak cara yang digunakan oleh Syaitan melalui in- kelancaran untuk

mengikat tawanannya. Dia mengamankan orang ramai untuk dirinya sendiri mengikat mereka dengan tali sutera kasih sayang kepada mereka yang berada musuh salib Kristus. Walau apa pun lampiran ini, ibu bapa, anak, suami isteri, atau sosial, kesannya adalah sama; opposer daripada kebenaran berusaha mereka kuasa kepada kawalan yang hati nurani, dan yang jiwa yang dipegang di bawah kekuasaan mereka tidak mempunyai keberanian yang mencukupi atau dence kepada patuh mereka sendiri sabitan daripada kewajipan.

Kebenaran dan kemuliaan Tuhan tidak dapat dipisahkan; ianya mustahil bagi kita, dengan Alkitab dalam

jangkauan kita, untuk menghormati Tuhan dengan cara yang salah pendapat. banyak tuntutan itu ia perkara bukan apa satu percaya, jika miliknya kehidupan adalah betul. Tetapi kehidupan itu dibentuk oleh iman. Jika cahaya dan kebenaran itu dalam jangkauan kami, dan kami mengabaikan untuk meningkatkan keistimewaan pendengaran dan melihatnya, kami hampir menolaknya; kita lebih memilih kegelapan daripada ringan.

“Di sana ialah a cara itu nampaknya betul kepada a lelaki, tetapi yang tamat daripadanya adalah yang cara daripada kematian.” Peribahasa 16:25. Kejahilan ialah tidak alasan untuk ralat atau dosa, bila di sana ialah setiap peluang kepada tahu yang kehendak daripada Tuhan. [598]

A lelaki ialah melancong dan datang kepada a tempat di mana di sana adalah beberapa jalan raya dan papan panduan yang menunjukkan ke mana masing-masing menuju. Jika dia tidak mengendahkan papan panduan, dan mengambil mana-mana jalan yang dia rasa betul, dia mungkin begitu ikhlas, tetapi dalam semua kemungkinan akan mendapati dirinya di atas yang salah

jalan raya.

Tuhan telah memberikan firman-Nya kepada kita agar kita dapat mengetahuinya ajarannya dan mengetahui sendiri apa yang Dia kehendaki daripada kita. Bila pengacara itu datang kepada Yesus dengan pertanyaan, “Apakah yang harus saya lakukan untuk mewarisi hidup abadi?” Juruselamat merujuknya kepada Kitab Suci, berkata: “Apa yang tertulis dalam undang-undang? bagaimana kamu membaca?” Kejahilan tidak akan maafkan orang muda atau orang tua, dan janganlah kamu melepaskan mereka dari azab yang sepatutnya pelanggaran hukum Tuhan; kerana ada di tangan mereka a setia pembentangan daripada itu

undang-undang dan daripada itu prinsip dan tuntutan. Ia tidak cukup untuk mempunyai niat yang baik; ia tidak mencukupi untuk melakukan apa a manusia fikir betul atau apa yang menteri beritahu dia betul. Jiwanya keselamatan sedang dipertaruhkan, dan dia harus menyelidiki Kitab Suci untuk dirinya sendiri. Sekuat mana pun keyakinannya, walau bagaimana pun keyakinannya jadilah itu yang Menteri tahu apa ialah kebenaran, ini ialah bukan miliknya asas. Dia mempunyai carta yang menunjukkan setiap tanda jalan dalam perjalanan ke syurga, dan dia sepatutnya bukan kepada meneka di apa sahaja.

Ia adalah tugas pertama dan tertinggi setiap makhluk rasional untuk belajar

daripada yang kitab suci apa ialah kebenaran, dan kemudian kepada Jalan dalam yang ringan dan menggalakkan yang lain kepada ikut miliknya contoh. Kami sepatutnya hari oleh hari belajar yang Bible dengan tekun, menimbang setiap terfikir dan membandingkan kitab suci dengan kitab suci. Dengan pertolongan ilahi kita harus membentuk pendapat kita untuk diri kita sendiri sebagai kita adalah kepada jawab untuk diri kita sendiri sebelum ini Tuhan.

Kebenaran yang paling jelas dinyatakan dalam Alkitab telah terlibat dalam keraguan dan kegelapan oleh orang-orang terpelajar, yang, dengan berpura-pura besar kebijaksanaan, mengajar bahawa

Kitab Suci mempunyai mistik, rahsia, rohani maksudnya bukan ketara dalam yang bahasa bekerja. Ini lelaki adalah salah guru-guru. Ia adalah kepada sebegitu a kelas itu Yesus mengisytiharkan: “Ye tahu [599] bukan yang kitab suci, tidak juga yang kuasa daripada Tuhan.” Tandakan 12:24. The bahasa Bible harus dijelaskan mengikut jelasnya maksudnya, melainkan a simbol atau angka ialah bekerja. Kristus mempunyai diberi yang janji: “Jika mana-mana lelaki kehendak buat miliknya kehendak, dia hendaklah tahu daripada yang

doktrin.” John 7:17. Jika lelaki akan tetapi ambil yang Bible sebagai ia membaca, jika di sana adalah tidak salah guru-guru kepada menyesatkan dan mengelirukan mereka fikiran, a kerja akan dicapai yang akan menggembirakan malaikat dan itu akan bawak ke dalam yang lipat daripada Kristus beribu-ribu atas beribu-ribu WHO adalah sekarang merayau dalam ralat.

Kita harus menggunakan semua kuasa minda dalam kajian Kitab Suci dan harus menugaskan pemahaman untuk memahami, sejauh ini sebagai manusia boleh, yang dalam benda daripada Tuhan; belum lagi kita mesti bukan lupa itu kepatuhan dan

ketundukan seorang kanak-kanak adalah semangat sebenar pelajar. Kitab Suci kesukaran boleh tidak pernah jadilah menguasai oleh yang sama kaedah yang digunakan dalam bergelut dengan masalah falsafah. Kami tidak seharusnya melibatkan diri dalam pembelajaran Alkitab dengan sikap berdikari itu yang dengannya begitu ramai memasuki bidang sains, tetapi dengan doa- pergantungan penuh kepada Tuhan dan keinginan yang tulus untuk mempelajari kehendak-Nya. Kami mesti datang dengan semangat rendah diri dan boleh diajar untuk mendapatkan ilmu daripada AKU yang hebat. Jika tidak, malaikat jahat akan membutakan fikiran kita dan mengeras kami hati itu

kita hendaklah bukan jadilah kagum oleh yang kebenaran.

Banyak bahagian Kitab Suci yang diucapkan oleh orang terpelajar a misteri, atau dianggap tidak penting, penuh dengan keselesaan dan pengajaran- kepada dia yang telah diajar di sekolah Kristus. Satu sebab mengapa ramai ahli teologi tidak mempunyai pemahaman yang lebih jelas tentang firman Tuhan ialah, mereka menutup mata mereka kepada kebenaran yang mereka tidak mahu amalkan. Pemahaman tentang kebenaran Bible tidak bergantung pada kuasanya intelek dibawa ke pencarian sebagai pada ketunggalan tujuan, yang bersungguh-sungguh rindu selepas kebenaran.

The Bible sepatutnya tidak pernah
jadilah belajar tanpa solat. The suci [600]

Semangat bersendirian boleh sebab
kami kepada rasa yang kepentingan
daripada mereka benda mudah kepada
jadilah faham, atau menghalang kita
daripada bergelut kebenaran sukar
daripada kefahaman. Ia ialah yang pejabat
daripada syurgawi malaikat kepada
sediakan yang

hati jadi kepada memahami milik
Tuhan perkataan itu kita hendaklah
jadilah terpesona dengan itu
keindahan, ditegur dengan amarannya,
atau digerakkan dan diperkuatkan
dengan janji-janjinya. Kita harus
menjadikan petisyen pemazmur
sebagai milik kita sendiri: “Bukalah
matak, supaya aku dapat melihat

perkara-perkara yang menakjubkan hukum-Mu.” Mazmur 119:18. Godaan sering kelihatan tidak dapat dilawan kerana, melalui pengabaian doa dan kajian Bible, yang tergoda seseorang tidak dapat mengingati janji-janji Tuhan dan bertemu Syaitan dengan senjata Kitab Suci. Tetapi malaikat mengelilingi mereka WHO adalah sanggup kepada jadilah diajar dalam ilahi perkara; dan dalam yang masa daripada hebat

keperluan mereka kehendak bawak kepada mereka zikir yang sangat kebenaran yang diperlukan. Oleh itu “apabila musuh akan masuk seperti banjir, yang semangat daripada yang Tuan hendaklah lif naik a standard terhadap dia.” Yesaya 59:19. Yesus berjanji kepada murid-murid-Nya: “Penghibur, yaitu Yang Kudus hantu, siapa yang Bapa kehendak hantar dalam saya nama, Dia hendaklah mengajar awak semua perkara, dan bawak semua benda kepada awak zikir, apapun saya mempunyai berkata kepada awak.” John 14:26. Tetapi yang ajaran daripada Kristus mesti sebelum ini mempunyai telah disimpan dalam yang fikiran dalam

pesanan untuk yang semangat daripada Tuhan untuk mengingatkan mereka pada masa bahaya. “Awak perkataan mempunyai saya bersembunyi dalam saya hati,” berkata Daud, “itu saya mungkin bukan dosa terhadap Engkau.” Mazmur 119:11.

Semua yang menghargai kepentingan abadi mereka harus berjaga-jaga melawan arus keraguan. Tiang-tiang kebenaran akan menjadi diserang. Ia ialah mustahil kepada simpan di luar yang capai daripada yang sindiran dan sophisms, yang licik dan wabak ajaran, daripada moden dalam- kesetiaan. Syaitan menyesuaikan godaannya kepada semua golongan. Dia menyerang buta huruf dengan a gurauan atau

mencemuh, sementara dia berjumpa yang berpendidikan dengan sains-bantahan entif dan penaakulan falsafah, sama-sama dikira kepada menimbulkan ketidakpercayaan atau penghinaan terhadap Kitab Suci.

Walaupun muda kecil pengalaman menganggap kepada menyindir keraguan berkenaan yang asas prinsip agama Kristian. Dan ini kafir muda, dangkal sebagai [601] ia ialah, mempunyai itu pengaruh. banyak adalah dengan demikian dipimpin kepada gurauan di yang iman daripada mereka bapa dan berbuat sewenang-wenang kepada Roh kasih karunia. Ibrani 10:29. banyak a kehidupan itu dijanjikan kepada jadilah an penghormatan kepada Tuhan dan a

berkat kepada dunia telah dicemari oleh nafas busuk kekafiran. Semua yang percaya kepada keputusan yang membanggakan akal manusia dan bayangkan itu mereka boleh menjelaskan misteri ketuhanan dan sampai kepada kebenaran tanpa bantuan kebijaksanaan daripada Tuhan adalah terjerat dalam yang jerat daripada Syaitan.

Kita hidup dalam tempoh yang paling serius dalam sejarah dunia ini. The takdir daripada milik bumi penuh sesak beramai-ramai ialah kira-kira kepada jadilah memutuskan. kami kesejahteraan masa depan sendiri dan juga keselamatan jiwa-jiwa lain bergantung atas yang kursus yang kita sekarang kejar. Kami perlukan kepada

jadilah dibimbing oleh Roh kebenaran. Setiap pengikut Kristus hendaklah dengan sungguh-sungguh bertanya: "Tuan, apa layu awak mempunyai saya kepada buat?" Kami perlukan kepada merendah diri diri kita sendiri di hadapan Tuhan, dengan puasa dan doa, dan banyak merenungkan Firman-Nya, terutama pada adegan penghakiman. Kita perlu sekarang mencari a dalam dan hidup pengalaman dalam yang benda daripada Tuhan. Kami mempunyai bukan a seketika kepada kalah. Peristiwa daripada penting kepentingan adalah mengambil tempat

sekeliling kita; kita berada di atas tanah syaitan. Jangan tidur, penjaga daripada Tuhan; yang musuh ialah mengintai dekat, sedia di mana-mana seketika, sepatutnya awak menjadi longgar dan mengantuk, kepada musim bunga atas awak dan buat awak miliknya mangsa. Ramai yang tertipu tentang keadaan sebenar mereka di hadapan Tuhan. mereka mengucapkan tahniah diri mereka sendiri atas yang salah bertindak yang mereka buat bukan komited, dan lupa kepada menghitung yang baik dan mulia perbuatan yang Tuhan memerlukan daripada mereka, tetapi yang mereka mempunyai diabaikan kepada melaksanakan. Ia ialah bukan cukup itu mereka adalah

pokok dalam yang taman daripada Tuhan. mereka adalah kepada menjawab harapanNya dengan membuahkan hasil. Dia mempertanggungjawabkan mereka untuk mereka kegagalan kepada capai semua yang baik yang mereka boleh mempunyai dilakukan, melalui rahmat-Nya menguatkan mereka. Dalam kitab-kitab syurga mereka didaftarkan sebagai pengganggu tanah. Namun kes genap ini kelas ialah bukan sama sekali putus asa. Dengan mereka WHO mempunyai diperlekehkan milik Tuhan

[602] belas kasihan dan menyalahgunakan rahmat-Nya, hati cinta yang berpanjangan lagi merayu. “Sebab itu Dia berkata, Bangunlah hai yang tidur,

dan bangunlah dari antara orang mati, dan Kristus akan memberikan terang kepadamu. Maka lihatlah kamu berjalan berhati-hati,... tebus masa, kerana hari-hari adalah jahat.” Efesus 5:14-16.

Bila yang ujian masa hendaklah datang, mereka WHO mempunyai dibuat milik Tuhan perkataan peraturan hidup mereka akan didedahkan. Pada musim panas tidak ada perbezaan ketara antara malar hijau dan pokok lain; tetapi apabila letupan musim sejuk datang, malar hijau kekal tidak berubah, manakala pokok-pokok lain dilucutkan dedaunannya. Jadi profesor yang berhati palsu mungkin bukan sekarang jadilah terbilang daripada yang

sebenarnya Kristian, tetapi yang masa hanya pada kita apabila perbedaannya akan ketara. Biar pembangkang bangkit, biarlah ketaksuban dan sikap tidak bertolak ansur kembali merajalela, biarlah penganiayaan dinyalakan, dan yang separuh hati dan munafik kehendak goyah dan hasil Kepercayaan; tetapi orang Kristian yang benar akan berdiri teguh seperti batu, imannya lebih kuat, miliknya harapan lebih terang, daripada dalam hari daripada kemakmuran.

Berkata yang pemazmur: “Awak testimoni adalah saya meditasi.”
“Dengan titah-titah-Mu aku mendapat pengertian, sebab itu aku benci akan eryl salah cara.” Mazmur 119:99, 104.

“Senang ialah yang lelaki itu

mendapati kebijaksanaan.” “Dia hendaklah jadilah sebagai pokok ditanam oleh yang perairan, dan itu merebak keluar dia akar oleh yang sungai, dan tidak akan melihat apabila panas datang, tetapi daunnya akan menjadi hijau; dan hendaklah bukan jadilah berhati-hati dalam yang tahun daripada kemarau, tidak juga hendaklah berhenti daripada mengalah buah-buahan.” Peribahasa 3:13 ; Yeremia 17:8.

Bab 38 — The Akhir Amaran

“Aku melihat seorang malaikat lain turun dari syurga, mempunyai yang besar kuasa; dan bumi diterangi dengan kemuliaan-Nya. Dan dia menangis dengan kuat dengan suara yang nyaring, berkata: Telah rubuh Babel yang besar, telah jatuh, dan telah menjadi kediaman syaitan, dan kurungan setiap busuk semangat, dan a sangkar daripada setiap najis dan penuh kebencian burung.” “Dan Aku mendengar suara lain dari syurga berkata, Keluarlah dari padanya,

wahai Tuhan orang, itu ye jadilah bukan peserta daripada dia dosa, dan itu ye menerima bukan daripada dia tulah.” Wahyu 18:1, 2, 4.

Ayat ini menunjukkan ke hadapan kepada masa apabila pengumuman itu tentang kejatuhan Babel, seperti yang dibuat oleh malaikat kedua Wahyu 14 (ayat 8), akan diulang, dengan sebutan tambahan tentang rasuah yang telah memasuki pelbagai organisasi yang membentuk Babylon, sejak mesej itu mula-mula diberikan, dalam musim panas daripada 1844. A dahsyat syarat daripada yang keagamaan dunia ialah di sini diterangkan. Dengan setiap penolakan kebenaran fikiran orang ramai akan menjadi semakin gelap, hati mereka

semakin keras kepala, sehingga mereka berakar umbi dalam ketabahan yang kafir. Bertentangan dengan peringatan yang Allah berikan diberikan, mereka akan terus menginjak-injak salah satu daripada ajaran Dekalog, sehingga mereka adalah dipimpin kepada menganiaya mereka WHO tahan ia suci. Kristus dipandang kosong dalam penghinaan yang diletakkan pada firman-Nya dan miliknya orang ramai. Sebagai yang ajaran daripada kerohanian adalah diterima oleh yang gereja-gereja, sekatan yang dikenakan ke atas hati duniawi disingkirkan, [604] dan yang profesion daripada agama kehendak menjadi a jubah kepada menyembunyikan yang

paling asas kemungkaran. A kepercayaan dalam rohaniah manifestasi dibuka yang pintu untuk menggoda roh dan doktrin syaitan, dan dengan itu pengaruh jahat malaikat kehendak jadilah terasa dalam yang gereja-gereja.

Mengenai Babilon, pada masa yang ditunjukkan dalam nubuatan ini, ia diisytiharkan: “Dosa-dosanya telah sampai ke syurga, dan Allah telah melakukannya teringat dia kemungkaran.” Wahyu 18:5. dia mempunyai diisi naik yang mengukur daripada dia rasa bersalah, dan kemusnahan ialah kira-kira kepada jatuh atas dia. Tetapi Tuhan masih mempunyai a orang ramai dalam Babylon; dan sebelum ini yang

lawatan daripada miliknya
penghakiman ini setia satu mesti
jadilah dipanggil keluar, itu mereka
mengambil bahagian

513

bukan daripada dia dosa dan
“menerima bukan daripada dia tulah.”
Oleh itu yang pergerakan
dilambangkan oleh yang malaikat
datang turun daripada syurga,
pencerahan bumi dengan
kemuliaan-Nya dan berseru dengan
suara yang kuat, mengumumkan
dosa-dosa Babel. Sehubungan dengan
mesej beliau terdengar seruan:
“Keluarlah dari padanya, hai
umat-Ku.” Pengumuman ini, bersatu
dengan mesej malaikat ketiga,
merupakan amaran terakhir kepada
jadilah diberi kepada yang penduduk
daripada yang bumi.

Takut adalah isu yang dunia akan
dibawa. The kuasa daripada bumi,

menyatukan kepada peperangan terhadap yang perintah daripada Tuhan, akan menetapkan bahawa “semua, baik kecil mahupun besar, kaya mahupun miskin, bebas dan ikatan” (Wahyu 13:16), hendaklah akur kepada yang Kastam daripada yang gereja oleh yang ketaatan daripada yang salah hari sabat. Semua WHO menolak pematuhan akan dilawati dengan hukuman sivil, dan ia akhirnya akan diisytiharkan itu mereka adalah layak daripada kematian. hidup yang lain tangan, yang undang-undang daripada Tuhan menyuruh yang milik Pencipta berehat hari tuntutan ketaatan dan mengancam kemarahan terhadap semua WHO melanggar itu ajaran.

Dengan isu itu dengan jelas dibawa

ke hadapannya, sesiapa yang akan menginjak-injak hukum Tuhan untuk mematuhi enakmen manusia menerima tanda binatang itu; dia menerima tanda taat setia kepada kuasa yang dia memilih kepada patuh sebaliknya daripada Tuhan. The amaran daripada syurga

[605] ialah: “Jika sesiapa menyembah binatang dan patungnya, dan menerimanya tanda dalam miliknya dahi, atau dalam miliknya tangan, yang sama hendaklah minum daripada yang wain daripada yang kemarahan daripada Tuhan, yang ialah dituangkan keluar tanpa campuran ke dalam yang cawan daripada miliknya kemarahan.” Wahyu 14:9, 10.

Tetapi bukan satu ialah dibuat

kepada menderitanya yang kemarahan
daripada Tuhan sehingga yang
kebenaran telah dibawa pulang kepada
miliknya fikiran dan hati nurani, dan
ada telah ditolak. di sana adalah ramai
WHO mempunyai tidak pernah telah
an peluang kepada mendengar yang
istimewa kebenaran untuk ini masa.
The kewajiban daripada yang keempat
perintah mempunyai tidak pernah
telah ditetapkan sebelum ini mereka
dalam itu benar ringan. Dia WHO
membaca setiap hati dan mencuba
setiap motif kehendak pergi tiada
WHO menginginkan pengetahuan
tentang kebenaran, untuk tertipu
tentang isu-isu kontroversi. The dekri
ialah bukan kepada jadilah didesak
atas yang orang ramai secara membuta

tuli. Semua orang ialah kepada mempunyai mencukupi ringan kepada buat miliknya keputusan secara bijak. The Sabat kehendak jadilah yang hebat ujian daripada kesetiaan, untuk ia ialah yang titik daripada kebenaran terutamanya dipertikaikan. Bila yang muktamad ujian hendaklah jadilah dibawa kepada beruang atas lelaki, kemudian yang barisan daripada perbezaan kehendak jadilah dilukis antara mereka WHO hidang Tuhan dan mereka WHO hidang Dia bukan. manakala yang ketaatan daripada yang salah hari sabat dalam pematuhan dengan yang undang-undang daripada yang

negeri, bertentangan dengan perintah keempat, akan menjadi pengakuan kesetiaan kepada kuasa yang bertentangan dengan Tuhan, memelihara Sabat yang benar, dalam ketaatan kepada hukum Tuhan, adalah bukti kesetiaan kepada Pencipta. Manakala satu kelas, dengan menerima tanda penyerahan kepada kuasa duniawi, menerima tanda binatang itu, yang lain memilih token daripada kesetiaan kepada ilahi pihak berkuasa, menerima yang meterai daripada Tuhan.

Sebelum ini mereka yang mengemukakan kebenaran malaikat ketiga mesej sering dianggap sebagai penggera semata-mata. pra- diksi itu

keagamaan sikap tidak bertoleransi akan keuntungan kawalan dalam yang Bersatu Negara, gereja dan negara akan bersatu untuk menganiaya mereka yang mematuhi perintah Tuhan, telah dinyatakan tidak berasas dan tidak masuk akal. Ia telah diisytiharkan dengan yakin bahawa tanah ini boleh tidak pernah menjadi selain apa ia telah—yang pertahanan agama kebebasan. Tetapi sebagai yang soalan daripada penguatkuasaan Ahad ketaatan ialah [606] secara meluas gelisah, peristiwa itu begitu lama diragui dan kufur dilihat jadilah menghampiri, dan yang ketiga mesej kehendak menghasilkan an kesan yang ia boleh bukan mempunyai

telah sebelum ini.

Dalam setiap generasi Tuhan mempunyai dihantar miliknya hamba kepada menegur dosa, kedua-duanya di dunia dan di gereja. Tetapi rakyat menginginkan perkara yang lancar dituturkan kepada mereka, dan yang tulen, tidak bervarnis kebenaran ialah bukan boleh diterima. Banyak pembaharu, dalam memasuki pekerjaan mereka, bertekad untuk berlatih berhemat besar dalam menyerang dosa gereja dan negara. Mereka berharap, melalui teladan kehidupan Kristian yang murni, untuk memimpin orang kembali kepada doktrin Alkitab. Tetapi Roh Tuhan datang atas mereka sebagai ia datang atas Elia, bergerak dia kepada

menegur yang dosa raja yang jahat dan rakyat yang murtad; mereka tidak dapat menahan diri daripada berdakwah yang kosong ujaran daripada yang Bible—doktrin yang mereka telah keberatan untuk hadir. Mereka terdorong untuk bersungguh-sungguh mengisytiharkan kebenaran dan bahaya yang mengancam jiwa. Kata-kata yang diberikan Tuhan kepada mereka diucapkan mereka, tanpa rasa takut akan akibatnya, dan yang orang ramai adalah terpaksa kepada dengar yang amaran.

Demikianlah perkhabaran malaikat ketiga akan diumumkan. Sebagai tiba masanya untuk diberikan dengan kuasa yang paling besar, Tuhan

kehendak kerja melalui merendah diri instrumen, mengetuai yang fikiran daripada mereka yang mengabdikan diri mereka untuk melayani-Nya.

Buruh akan berkeleyakan sebaliknya oleh yang unction daripada miliknya semangat daripada oleh yang latihan daripada institusi sastera. Orang yang beriman dan berdoa akan dikekang kepada pergi seterusnya dengan suci semangat, mengisytiharkan yang perkataan yang Tuhan memberi

mereka. Dosa-dosa Babel akan dibuka. Hasil yang menakutkan menguatkuasakan pemeliharaan gereja oleh pihak berkuasa sivil, the masuk daripada kerohanian, yang senyap-senyap tetapi pantas kemajuan daripada yang paus kuasa—semuanya akan dibuka. Dengan amaran yang sungguh-sungguh ini kepada rakyat kehendak jadilah dikacau. beribu-ribu atas beribu-ribu kehendak dengar WHO mempunyai tidak pernah [607] mendengar perkataan seperti ini. Dalam kehairanan mereka mendengar kesaksian itu Babel adalah gereja, jatuh kerana kesilapan dan dosanya, kerana daripada dia penolakan daripada yang kebenaran dihantar

kepada dia daripada syurga. Sebagai yang orang ramai pergi kepada bekas guru-guru mereka dengan pertanyaan yang bersemangat, Adakah perkara-perkara ini benar? para menteri mempersembahkan dongeng, menubuatkan perkara yang licin, untuk menenangkan mereka ketakutan dan senyap yang terjaga hati nurani. Tetapi sejak ramai menolak untuk berpuas hati dengan kuasa manusia semata-mata dan menuntut yang jelas "Oleh itu berkata yang Tuan," yang popular kementerian, suka yang Farisi daripada tua, dipenuhi dengan kemarahan kerana kuasa mereka dipersoalkan, akan mengecam mesej seperti Syaitan dan menghasut orang ramai yang mencintai dosa untuk

mencerca dan menganiaya mereka
WHO mengisytiharkan ia.

Apabila kontroversi itu berlanjutan ke bidang baru dan minda para orang dipanggil kepada undang-undang Tuhan yang ditindas, Syaitan bergelora. The kuasa menghadiri mesej hanya akan membuat orang yang menentangnya menjadi gila. The pendeta kehendak letak seterusnya hampir manusia luar biasa usaha kepada tutup jauh yang ringan jangan-jangan ia sepatutnya bersinar atas mereka kawanan. Oleh setiap bermakna di mereka perintah mereka kehendak berusaha kepada menindas yang perbincangan daripada ini penting soalan. Gereja merayu kepada lengan kuat kuasa awam, dan, dalam

kerja ini, paus dan Protestan bersatu. Sebagai gerakan untuk Ahad penguatkuasaan menjadi lebih berani dan memutuskan, yang undang-undang kehendak diseru terhadap pemelihara perintah. Mereka akan diancam dengan denda dan penjara, dan ada yang akan ditawarkan jawatan daripada pengaruh, dan lain ganjaran dan kelebihan, sebagai dorongan kepada meninggalkan iman mereka. Tetapi jawapan teguh mereka ialah: “Tunjukkan kepada kami dari firman Allah kesalahan kita”—permohonan yang sama yang dibuat oleh Luther dalam keadaan yang sama. Mereka yang dihadapkan ke hadapan mahkamah membuat pembenaran yang kukuh tentang

kebenaran, dan beberapa yang mendengar mereka dipimpin untuk mengambil pendirian mereka untuk mematuhi semua perintah Tuhan.

Demikianlah cahaya akan dibawa ke hadapan beribu-ribu yang sebaliknya akan tahu tiada apa daripada ini kebenaran.

[608] Berhati-hati ketaatan kepada yang perkataan daripada Tuhan kehendak jadilah dirawat sebagai pemberontakan. Dibutakan oleh syaitan, ibu bapa akan melakukan kekerasan dan keterukan ke arah yang beriman kanak-kanak; yang tuan atau perempuan simpanan kehendak

menindas hamba yang memelihara perintah. Kasih sayang akan menjadi asing- dimakan; kanak-kanak akan hilang harta pusaka dan dihalau dari rumah. Kata-kata daripada Paul kehendak jadilah secara literal dipenuhi: "Semua itu kehendak hidup bertuhan dalam Kristus Yesus akan menderita penganiayaan." 2 Timotius 3:12. Sebagai pembela daripada kebenaran menolak kepada penghormatan yang Ahad-sabat, beberapa daripada mereka kehendak jadilah tujahan ke dalam penjara, beberapa kehendak jadilah dibuang negeri, beberapa kehendak jadilah dirawat sebagai hamba. Kepada manusia kebijaksanaan semua ini

sekarang nampaknya mustahil; tetapi sebagai yang menahan- Roh Tuhan akan ditarik dari manusia, dan mereka akan menjadi di bawah kawalan Syaitan, yang membenci perintah ilahi, akan ada jadilah pelik perkembangan. The hati boleh jadilah sangat kejam bila milik Tuhan rasa takut dan cinta adalah dikeluarkan.

Ketika badai menghampiri, segolongan besar yang telah mengaku beriman dalam perkhabaran malaikat ketiga, tetapi belum dikuduskan melalui ketaatan kepada kebenaran, meninggalkan kedudukan mereka dan menyertai barisan pihak pembangkang. Dengan bersatu dengan dunia dan mengambil bahagian dalam rohnya, mereka telah datang untuk

melihat perkara dalam pandangan yang hampir sama; dan bila yang ujian ialah dibawa, mereka adalah disediakan kepada pilih yang mudah, popular sebelah. Orang-orang yang berbakat dan bertutur kata yang menyenangkan, yang dahulunya bergembira dalam kebenaran, menggunakan kuasa mereka untuk menipu dan menyesatkan jiwa. Mereka menjadi musuh yang paling sengit dari bekas saudara mereka. Apabila pemelihara Sabat adalah dibawa sebelum ini yang mahkamah kepada jawab untuk mereka iman, ini orang murtad adalah agen Syaitan yang paling cekap untuk memberi gambaran yang salah dan menuduh mereka, dan dengan laporan palsu dan

sindiran untuk menghasut para penguasa terhadap mereka.

Dalam ini masa daripada penganiayaan yang iman daripada yang milik Tuan hamba kehendak dicuba. Mereka dengan setia memberi amaran, memandang kepada Tuhan dan kepada miliknya perkataan bersendirian. milik Tuhan semangat, bergerak atas mereka hati, mempunyai menghalang mereka untuk bercakap. Dirangsang dengan semangat suci, dan dengan [609] ilahi dorongan kuat atas mereka, mereka masuk atas yang prestasi tugas mereka tanpa mengira secara dingin akibat daripada bercakap-kepada bangsa itu firman yang diberikan Tuhan kepada mereka. mereka tidak berunding dengan

kepentingan duniawi mereka, atau berusaha untuk memelihara reputasi atau kehidupan mereka. Namun apabila ribut pembangkang dan celaan meletus ke atas mereka, sesetengahnya, ditimpa kegusaran, kehendak jadilah sedia kepada menyeru: "Telah kita diramalkan yang akibat daripada perkataan kami, kami akan diam." Mereka dilindung nilai dengan kesukaran. Syaitan menyerang mereka dengan godaan yang dahsyat. Kerja yang mereka mempunyai dijalankan nampaknya jauh di luar mereka kebolehan kepada menerima-

plish. Mereka diancam dengan kemusnahan. Semangat yang animasi mereka hilang; tetapi mereka tidak boleh berpatah balik. Kemudian, perasaan ketidakberdayaan mereka, mereka lari kepada Yang Maha Kuasa untuk mendapatkan kekuatan. Mereka ingat bahawa kata-kata yang telah mereka ucapkan itu bukan mereka, tetapi miliknya WHO bade mereka memberi yang amaran. Tuhan letak yang kebenaran ke dalam mereka hati, dan mereka boleh bukan sabar kepada mengisytiharkan ia.

The sama percubaan mempunyai telah berpengalaman oleh lelaki daripada Tuhan dalam umur lalu. Wycliffe, Huss, Luther, Tyndale,

Baxter, Wesley, didesak itu semua doktrin jadilah dibawa kepada yang ujian daripada yang Bible dan diisytiharkan itu mereka akan meninggalkan segala yang dikutuknya. Terhadap lelaki ini penganiayaan berkecamuk dengan kemarahan yang tidak henti-henti; namun mereka tidak berhenti mengisytiharkan kebenaran. Tempoh yang berbeza dalam sejarah gereja masing-masing telah bertanda oleh yang pembangunan daripada beberapa istimewa kebenaran, disesuaikan kepada keperluan umat Allah ketika itu. Setiap kebenaran baru ada membuat jalan menentang kebencian dan penentangan; mereka yang diberkati dengan cahayanya digoda dan dicobai. Tuhan

memberikan kebenaran yang istimewa untuk yang orang ramai dalam an kecemasan. WHO berani menolak kepada menerbitkan ia? Dia memerintahkan hambaNya untuk menyampaikan jemputan rahmat terakhir kepada dunia. mereka tidak boleh kekal senyap, kecuali di yang bahaya daripada mereka jiwa-jiwa.

[610] milik Kristus duta mempunyai tiada apa kepada buat dengan akibat.

mereka mesti melaksanakan mereka kewajipan dan pergi keputusan dengan Tuhan.

Sebagai yang pembangkang naik kepada a lebih garang ketinggian, yang hamba daripada Tuhan adalah sekali lagi bingung; untuk ia nampaknya kepada mereka itu mereka

mempunyai dibawa yang krisis. Tetapi hati nurani dan yang perkataan daripada Tuhan beri jaminan mereka itu mereka kursus adalah benar; dan walaupun ujian berterusan, mereka dikuatkan untuk menanggung mereka. Peraduan semakin dekat dan lebih tajam, tetapi iman mereka dan keberanian bangkit dengan kecemasan. Kesaksian mereka ialah: “Kami berani tidak mengganggu firman Tuhan, membahagikan hukum-Nya yang kudus; memanggil satu bahagian penting dan yang lain tidak penting, kepada keuntungan yang nikmat daripada yang dunia. Tuhan yang kami layani mampu menyelamatkan kami. Kristus telah menakluki kuasa bumi; dan adakah

kita akan takut kepada dunia sudah ditakluki?”

Penganiayaan dalam bentuk yang berbeza-beza adalah pembangunan prinsip yang akan wujud selagi Syaitan wujud dan agama Kristian mempunyai vital kuasa. Tiada seorang pun yang boleh mengabdikan kepada Tuhan tanpa melibatkan diri terhadap dirinya sendiri yang pembangkang daripada yang tuan rumah daripada kegelapan. jahat malaikat kehendak menyerang dia, cemas itu miliknya pengaruh ialah mengambil yang mangsa daripada mereka tangan. jahat lelaki, ditegur oleh miliknya contoh, kehendak Bersatu dengan mereka dalam mencari kepada

memisahkan dia daripada Tuhan dengan godaan yang memikat. Apabila ini berlaku tidak berjaya, maka kuasa memaksa digunakan untuk memaksa hati nurani.

Tetapi selagi Yesus tetap menjadi pengantara manusia di tempat kudus di atas, pengaruh Roh Kudus yang menyekat dirasakan oleh para penguasa dan orang ramai. Ia masih mengawal sedikit sebanyak undang-undang negara. Adakah ia bukan untuk ini undang-undang, yang syarat daripada yang dunia akan jadilah banyak lebih teruk daripada sekarang. Sedangkan banyak penguasa kita adalah agen aktif daripada Syaitan, Tuhan juga mempunyai

agen-agen-Nya di antara orang-orang terkemuka di bangsa. Musuh bergerak ke atas hambanya untuk

mencadangkan langkah-langkah yang akan sangat menghalang kerja Tuhan;

tetapi negarawan yang takut yang

Tuan adalah terpengaruh oleh suci malaikat kepada menentang sebegitu dalil

dengan hujah yang tidak boleh dijawab.

Oleh itu beberapa orang lelaki akan menahan cek a [611] berkuasa semasa

daripada jahat. The pembangkang daripada yang musuh daripada kebenaran kehendak

ditahan supaya mesej malaikat ketiga boleh melakukan kerjanya. Bila yang

muktamad amaran hendaklah jadilah diberikan, ia kehendak penangkapan

yang perhatian daripada ini mengetuai lelaki melalui siapa yang Tuan ialah sekarang bekerja, dan beberapa daripada mereka kehendak terima ia, dan kehendak berdiri dengan yang orang ramai daripada Tuhan melalui yang masa daripada masalah.

The malaikat WHO bersatu dalam yang pengisytiharan daripada yang ketiga kepunyaan malaikat mesej ialah kepada meringankan yang keseluruhan bumi dengan miliknya kemuliaan. A kerja daripada kuasa di seluruh dunia dan kuasa yang tidak pernah diramalkan di sini diramalkan.

kedatangan pergerakan daripada 1840-44 adalah a mulia manifestasi daripada yang kuasa daripada Tuhan; perkhabaran malaikat pertama

disampaikan kepada setiap mubaligh stesen dalam yang dunia, dan dalam beberapa negara di sana adalah yang terhebat keagamaan minat yang mempunyai telah disaksikan dalam mana-mana tanah sejak yang Reformasi daripada yang keenam belas abad; tetapi ini adalah kepada jadilah melebihi oleh yang besar pergerakan bawah yang terakhir amaran daripada yang ketiga malaikat. Pekerjaan itu akan serupa dengan hari Pentakosta. Sebagaimana yang “bekas hujan” adalah diberikan, dalam yang mencurah-curah daripada yang suci semangat di yang pembukaan daripada yang injil, kepada sebab yang zuriat daripada yang berharga benih, jadi yang “terakhir hujan” kehendak

jadilah diberi di itu dekat untuk yang masak daripada yang menuai.

“Kemudian adakah kita tahu, jika kita Ikuti di kepada mengetahui Tuan: miliknya pergi seterusnya ialah disediakan sebagai yang pagi; dan Dia hendaklah datang kepada kami sebagai yang hujan, sebagai yang yang terakhir dan bekas hujan kepada yang bumi.” Hosea 6:3. “Maka bergembiralah, hai anak-anak Sion, dan bersukacitalah dalam Tuhanmu Tuhan: untuk Dia hath diberi awak yang bekas hujan sederhana, dan Dia kehendak sebab kepada datang turun untuk awak yang hujan, yang bekas hujan, dan yang yang terakhir

hujan." Joel 2:23. "Dalam yang terakhir hari, berkata Tuhan, saya kehendak tuangkan keluar daripada saya Roh ke atas semua manusia."

"Dan akan terjadi, bahawa sesiapa hendaklah panggilan pada yang nama daripada yang Tuan hendaklah jadilah diselamatkan." Perbuatan 2:17, 21.

Pekerjaan besar Injil bukanlah untuk menutup dengan manifestasi yang kurang. tion daripada yang kuasa daripada Tuhan daripada bertanda itu pembukaan. The nubuatan

[612] yang dipenuhi dalam curahan hujan yang dahulu di tempat terbuka ing daripada yang injil adalah sekali lagi kepada jadilah dipenuhi dalam yang yang terakhir hujan di itu dekat. Inilah

”masa menyegarkan” yang dilihat oleh rasul Petrus ke hadapan apabila dia berkata: “Oleh itu bertaubatlah kamu, dan bertobatlah, supaya dosa-dosamu boleh dihapuskan, apabila masa-masa menyegarkan akan datang datang dari hadirat Tuhan; dan Dia akan mengutus Yesus.” Perbuatan 3:19, 20.

Hamba Allah, dengan wajah mereka bersinar dan bersinar dengan suci penyucian, kehendak cepatkan daripada tempat kepada tempat kepada mengisytiharkan yang mesej dari syurga. Dengan beribu-ribu suara, di seluruh bumi, amaran akan diberikan. Keajaiban akan dilakukan, yang sakit akan berlaku disembuhkan, dan tanda-tanda dan mujizat akan mengikuti orang percaya. Syaitan juga

bekerja, dengan keajaiban dusta, bahkan menurunkan api dari langit ke dalamnya pandangan lelaki. Wahyu 13:13. Demikianlah penduduk bumi kehendak jadilah dibawa kepada ambil mereka berdiri.

Mesej itu tidak akan dibawa oleh hujah tetapi oleh yang dalam sabitan daripada yang semangat daripada Tuhan. The hujah mempunyai telah dibentangkan. The benih mempunyai telah disemai, dan sekarang ia kehendak musim bunga naik dan berbuah. Penerbitan yang diedarkan oleh pekerja mubaligh telah menggunakan pengaruh mereka, namun ramai yang fikirannya kagum telah melakukannya telah dihalang daripada memahami sepenuhnya

kebenaran atau daripada mengalah ketaatan. Sekarang yang sinaran daripada ringan menembusi dimana - mana, yang kebenaran ialah dilihat dalam kejelasannya, dan anak-anak Tuhan yang jujur memutuskan ikatan yang telah menahan mereka.

Hubungan keluarga, hubungan gereja, adalah tidak berdaya untuk menahan mereka sekarang. Kebenaran lebih berharga daripada segala-galanya.

Walaupun agensi digabungkan menentang kebenaran, yang besar nombor ambil mereka berdiri atas yang milik Tuan sebelah.

Bab 39 — The Masa daripada Masalah

“Pada masa itu Michael akan bangkit, Putera agung yang berdiri untuk yang kanak-kanak daripada awak orang: dan di sana hendaklah jadilah a masa daripada masalah, sebegitu sebagai tidak pernah adalah sejak di sana adalah a bangsa malah kepada itu sama masa: dan di itu masa awak orang ramai hendaklah jadilah dihantar, semua orang itu hendaklah jadilah dijumpai bertulis dalam yang buku.” Daniel 12:1.

Apabila mesej malaikat ketiga ditutup, belas kasihan tidak lagi memohon untuk penduduk bumi yang bersalah. Umat Tuhan ada menyelesaikan kerja mereka. Mereka telah menerima “hujan terakhir,” “hujan menyegarkan dari hadirat Tuhan,” dan mereka bersedia untuk yang mencuba jam sebelum ini mereka. malaikat adalah menyegerakan kepada dan ke sana ke mari dalam syurga. An malaikat kembali daripada yang bumi mengumumkan itu miliknya kerja ialah selesai; yang muktamad ujian mempunyai telah dibawa atas yang dunia, dan semua WHO mempunyai terbukti diri mereka sendiri setia kepada yang ilahi ajaran mempunyai

menerima “yang meterai daripada yang hidup Tuhan.” Kemudian Yesus terhenti miliknya syafaat dalam yang tempat perlindungan atas. Dia lif miliknya tangan dan dengan a kuat suara berkata, “Ia ialah selesai;” dan semua yang malaikat tuan rumah berbaring dimatikan mereka mahkota sebagai Dia membuat pengumuman yang sungguh-sungguh: “Sesiapa yang zalim, biarlah ia berlaku zalim diam: dan barangsiapa najis, biarlah dia tetap najis: dan barangsiapa najis yang soleh, biarlah dia jadilah soleh masih: dan dia itu ialah suci, biarlah dia jadilah suci masih lagi.” Wahyu 22:11. Setiap kes mempunyai telah memutuskan untuk hidup atau kematian. Kristus telah membuat

pendamaian bagi umat-Nya dan dihapuskan [614] mereka dosa. The nombor daripada miliknya mata pelajaran ialah dibuat atas; “yang kerajaan dan kekuasaan, dan kebesaran kerajaan di bawah seluruhnya syurga,” ialah kira-kira kepada jadilah diberi kepada yang waris daripada keselamatan, dan Yesus ialah kepada memerintah sebagai Raja daripada raja-raja dan Tuan daripada tuan-tuan.

Bila Dia daun yang tempat perlindungan, kegelapan meliputi yang penduduk daripada yang bumi. Dalam itu takut masa yang soleh mesti hidup dalam yang penglihatan daripada a suci Tuhan tanpa an pemberi syafaat. The kekangan yang mempunyai telah ke atas orang jahat disingkirkan, dan

Syaitan mempunyai kawalan sepenuhnya ke atas akhirnya tidak bertaubat. milik Tuhan panjang sabar mempunyai tamat. The dunia mempunyai ditolak miliknya belas kasihan, dihina miliknya cinta, dan dipijak atas miliknya undang-undang. The jahat mempunyai lulus yang sempadan daripada mereka percubaan; yang semangat daripada

521

Tuhan, secara berterusan menentang, mempunyai telah di terakhir ditarik balik. Tidak terlindung dengan rahmat ilahi, mereka tidak mendapat perlindungan daripada si jahat. Syaitan kemudian akan menjerumuskan penduduk bumi ke dalam satu yang besar, terakhir masalah. Sebagai yang malaikat daripada Tuhan berhenti kepada tahan dalam semak yang garang angin nafsu manusia, segala unsur perselisihan akan dilepaskan. The keseluruhan dunia kehendak jadilah terbabit dalam kehancuran lebih dahsyat daripada itu yang datang atas Baitulmaqdis daripada tua.

Satu malaikat membinasakan semua anak sulung orang Mesir dan

memenuhi bumi dengan perkabungan. Apabila Daud menyinggung perasaan Tuhan dengan bilangan orang, satu malaikat menyebabkan kemusnahan yang dahsyat itu oleh yang dosanya dihukum. Kuasa pemusnah yang sama digunakan oleh suci malaikat bila Tuhan perintah, kehendak jadilah bersenam oleh jahat malaikat apabila Dia mengizinkan. Terdapat kuasa kini bersedia, dan hanya menunggu ilahi izin, kepada sebar ketandusan dimana - mana.

Mereka yang menghormati hukum Tuhan telah dituduh membawa penghakiman ke atas dunia, dan mereka akan dianggap sebagai punca yang takut sawan daripada alam semula jadi dan yang perselisihan dan

pertumpahan darah antara lelaki yang memenuhi bumi dengan celaka. Kuasa menghadiri yang terakhir amaran mempunyai marah-marah yang jahat; mereka kemarahan ialah dinyalakan terhadap semua

[615] yang telah menerima perkhabaran itu, dan Syaitan akan membangkitkan semangat yang lebih besar lagi keamatan yang semangat daripada kebencian dan penganiayaan.

Apabila kehadiran Tuhan akhirnya ditarik balik daripada orang Yahudi bangsa, imam dan orang ramai tidak mengetahuinya. Walaupun di bawah kawalan syaitan, dan bergoyang oleh yang paling ngeri dan malignan nafsu, mereka masih menganggap diri mereka sebagai orang pilihan Tuhan.

Kementريان dalam yang kuil diteruskan; pengorbanan adalah ditawarkan atas itu tercemar mezbah, dan setiap hari yang ilahi berkat adalah diseru atas a orang ramai bersalah daripada darah Putera yang dikasihi Tuhan dan berusaha untuk membunuh hamba-hambaNya dan rasul-rasul. Jadi apabila keputusan yang tidak boleh ditarik balik tempat kudus telah diucapkan dan takdir dunia telah ditetapkan selama-lamanya, yang penduduk bumi tidak mengetahuinya. Bentuk agama akan diteruskan oleh orang-orang yang darinya Roh Tuhan telah akhirnya ditarik balik; dan semangat syaitan yang dengannya putera kejahatan akan memberi inspirasi kepada mereka

untuk mencapai rancangan jahatnya, kehendak beruang yang kemiripan daripada semangat untuk Tuhan.

Kerana Sabat telah menjadi titik kontroversi yang istimewa di seluruh Kristian, dan pihak berkuasa agama dan sekular telah digabungkan kepada menguatkuasakan yang ketaatan daripada Ahad, yang berterusan

keengganan minoriti kecil untuk mengalah kepada permintaan ramai akan dibuat mereka objek pemusnahan sejagat. Ia akan digesa bahawa beberapa WHO berdiri dalam pembangkang kepada an institusi daripada yang gereja dan a undang-undang daripada yang negeri sepatutnya bukan kepada jadilah bertolak ansur; itu ia ialah lebih baik untuk mereka kepada menderita daripada seluruh bangsa dilemparkan ke dalam kekeliruan dan kedurhakaan. Hujah yang sama beberapa abad yang lalu telah dibawa menentang Kristus oleh yang “pemerintah daripada yang orang.” “Ia ialah suai manfaat untuk kami,” berkata yang cerdik Kayafas,

“seseorang harus mati untuk rakyat,
dan bahawa seluruh bangsa tidak
binasa.” Yohanes 11:50. Hujah ini
akan muncul muktamad; dan satu
dekri akhirnya akan dikeluarkan
terhadap mereka yang suci yang Sabat
daripada yang keempat perintah,
mengecam mereka sebagai
layak daripada yang paling teruk hukuman
dan memberi yang orang ramai
kebebasan, [616]
selepas a pasti masa, kepada letak mereka
kepada kematian. Romanisme dalam yang
Tua
dunia dan murtad Protestantisme
dalam yang Baru kehendak kejar a
serupa kursus ke arah mereka WHO
penghormatan semua yang ilahi
ajaran.

Umat Tuhan kemudian akan terjerumus ke dalam adegan tersebut penderitaan dan kesusahan diterangkan oleh yang nabi sebagai yang masa daripada Yakub masalah. “Beginilah firman Tuhan: Kami telah mendengar suara gementar, ketakutan, dan bukan kedamaian.... Semua muka berubah menjadi pucat. Malangnya! kerana hari itu adalah besar, sehingga tidak ada yang seperti itu: bahkan masanya Yakub masalah; tetapi dia hendaklah jadilah disimpan keluar daripada ia.” Yeremia 30:5-7.

Yakub malam daripada kesedihan, bila dia bergelut dalam solat untuk menghantar- era dari tangan Esau (Kejadian 32:24-30), mewakili pengalaman umat Tuhan pada masa

kesusahan. Kerana penipuan diamalkan kepada selamat miliknya milik ayah berkat, dimaksudkan untuk Esau, Yakub telah melarikan diri untuk miliknya kehidupan, cemas oleh miliknya adik maut ancaman. Selepas tinggal selama bertahun-tahun dalam buangan, dia telah berangkat, di hadapan Tuhan perintah, kepada kembali dengan miliknya isteri-isteri dan kanak-kanak, miliknya kawanan dan kawanan, ke negara asalnya. Apabila sampai ke sempadan tanah, dia diisi dengan terror oleh yang perkhabaran daripada milik Esau pendekatan di yang kepala daripada a kumpulan pejuang, pasti bertekad untuk membalas dendam. syarikat Yakub, tidak bersenjata dan tidak

berdaya, nampaknya kira-kira kepada jatuh tidak berdaya mangsa daripada keganasan dan penyembelihan. Dan kepada yang beban daripada kebimbangan dan rasa takut adalah tambah yang menghancurkan berat badan daripada mencela diri sendiri, untuk ia adalah miliknya sendiri dosa yang telah membawa bahaya ini. Satu-satunya harapannya adalah pada belas kasihan Tuhan; satu-satunya pembelaannya mestilah doa. Namun dia tidak meninggalkan apa-apa yang dibatalkan di pihaknya sendiri untuk menebus kesalahan kepada saudaranya dan untuk mengelakkan yang terancam bahaya. Jadi sepatutnya yang pengikut daripada Kristus, sebagai mereka ap-

proach masa kesusahan, membuat setiap usaha untuk meletakkan diri mereka sendiri di hadapan orang ramai, untuk melucutkan prasangka, dan untuk mengelakkan yang bahaya yang mengancam kebebasan daripada hati nurani.

mempunyai dihantar miliknya keluarga jauh, itu mereka mungkin bukan saksi miliknya [617] kesusahan, Yakub tinggal bersendirian kepada memberi syafaat dengan Tuhan. Dia mengaku miliknya dosa dan dengan penuh rasa syukur mengakui yang belas kasihan daripada Tuhan ke arah dia

sementara dengan dalam penghinaan dia merayu yang perjanjian dibuat dengan miliknya bapa dan janji

kepada dirinya sendiri dalam penglihatan malam di Betel dan di negeri pengasingannya. Krisis dalam hidupnya telah datang; segala-galanya dipertaruhkan. Dalam kegelapan dan kesunyian dia terus berdoa dan merendahkan diri di hadapan Tuhan. Tiba-tiba sebuah tangan diletakkan di atasnya bahu. Dia berfikir itu an musuh ialah mencari miliknya kehidupan, dan dengan semua yang tenaga daripada putus asa dia bergusti dengan miliknya penyerang. Sebagai yang hari bermula untuk memecahkan, orang asing mengeluarkan kuasa luar biasanya; pada sentuhannya yang kuat lelaki nampaknya lumpuh, dan dia jatuh, a tidak berdaya, menangis memohon, pada leher antagonis

misterinya. Jacob tahu sekarang itu ia ialah yang malaikat daripada yang perjanjian dengan siapa dia mempunyai telah dalam konflik. Walaupun cacat dan mengalami kesakitan yang paling teruk, dia melakukannya bukan melepaskan miliknya tujuan. Panjang mempunyai dia bertahan kebingungan, penyesalan, dan kesusahan kerana dosanya; kini dia mesti mempunyai jaminan bahawa ia adalah diampunkan. Pengunjung ilahi nampaknya akan pergi; tetapi Yakub berpaut kepada-Nya, memohon berkat. Malaikat mendesak, “Biarkanlah Aku pergi, untuk yang hari pecah;” tetapi yang patriark berseru, “Saya kehendak bukan biarkan awak pergi, kecuali awak

memberkati saya.” Apa keyakinan, apa ketegasan dan ketabahan, di sini dipaparkan! Seandainya ini suatu kebanggaan, dakwaan yang lancang, Yakub akan dimusnahkan serta-merta; tetapi dia adalah jaminan seseorang yang mengaku kelemahannya dan ketidaklayakan, belum lagi amanah yang belas kasihan daripada a pemeliharaan perjanjian Tuhan.

“Dia berkuasa atas Malaikat, dan menang.” Hosea 12:4. Melalui penghinaan, pertobatan, dan penyerahan diri, pendosa ini, manusia yang sesat menang dengan keagungan syurga. Dia telah mengikat genggamannya gemetarnya pada janji-janji Tuhan, dan hati Cinta Yang Tidak Terhingga tidak dapat menolak rayuan si

pendosa. Sebagai bukti daripada
miliknya kemenangan dan an galakan
kepada yang lain kepada meniru
miliknya contoh, namanya nama
adalah berubah daripada satu yang
adalah a peringatan daripada namanya
dosa,

[618] kepada seseorang yang
memperingati kemenangannya. Dan
hakikat yang dimiliki oleh Yakub
berjaya dengan Tuhan adalah an
jaminan itu dia akan menang dengan
lelaki.

Dia tidak lebih lama ditakuti kepada perjumpaan miliknya adik kemarahan, untuk yang Tuan adalah miliknya pertahanan.

Syaitan telah menuduh Yakub di hadapan malaikat Tuhan, mendakwa hak untuk membinasakannya kerana dosanya; dia telah berpindah Esau untuk berbaris melawan dia; dan semasa malam patriark yang panjang gusti, Syaitan diusahakan kepada memaksa atas dia a rasa daripada miliknya rasa bersalah untuk mematahkan semangatnya dan memutuskan pegangannya kepada Tuhan. Yakub adalah didorong hampir putus asa; tetapi dia tahu itu tanpa bantuan dari syurga dia mesti binasa.

Dia telah bertaubat dengan ikhlas dari dosa besarnya, dan dia memohon rahmat Allah. Dia tidak akan berpaling darinya maksudnya, tetapi memegang teguh Malaikat itu dan mendesak permohonannya dengan sungguh-sungguh, menyeksakan menangis sehingga dia berjaya.

Sebagaimana Syaitan mempengaruhi Esau untuk bergerak melawan Yakub, demikian juga dia akan bergerak membangkitkan orang jahat untuk membinasakan umat Tuhan pada masa kesusahan. Dan sebagai dia menuduh Yakub, dia akan mendesak tuduhannya terhadap rakyat Tuhan. Dia menganggap dunia sebagai rakyatnya; tetapi syarikat kecil yang memelihara perintah-perintah Tuhan sedang

menentang keagungan-Nya. Jika Dia dapat menghapuskan mereka dari bumi, kemenangannya akan lengkap. Dia melihat bahawa malaikat suci menjaga mereka, dan dia menyimpulkan bahawa mereka dosa telah diampuni; tetapi dia tidak tahu bahawa kes mereka ada telah diputuskan di tempat kudus di atas. Dia mempunyai pengetahuan yang tepat dosa-dosa yang telah dicobai-Nya untuk mereka lakukan, dan Dia hadirkan ini di hadapan Tuhan dalam cahaya yang paling dibesar-besarkan, mewakili ini orang untuk menjadi sama layak seperti dirinya dikecualikan daripada nikmat daripada Tuhan. Dia menyatakan bahawa Tuhan tidak dapat

mengampuni dosa mereka dalam keadilan tetapi membinasakan dia dan malaikat-malaikatnya. Dia mendakwa mereka sebagai mangsanya dan tuntutan itu mereka jadilah diberi ke dalam miliknya tangan kepada memusnahkan.

Sebagaimana Syaitan menuduh umat Tuhan kerana dosa mereka, Tuhan mengizinkan dia untuk menguji mereka dengan sebaik-baiknya.

Keyakinan mereka terhadap Tuhan, mereka iman dan ketegasan, kehendak jadilah teruk diuji. Sebagai mereka semakan

masa lalu, harapan mereka tenggelam; kerana sepanjang hidup mereka, mereka hanya dapat melihat sedikit [619] baik. mereka adalah sepenuhnya sedar daripada

mereka kelemahan dan ketidaklayakan. Syaitan berusaha untuk menakutkan mereka dengan pemikiran bahawa perkara mereka tiada harapan, bahawa noda kekotoran mereka tidak akan pernah dicuci jauh. Dia harapan jadi kepada memusnahkan mereka iman itu mereka kehendak hasil kepada miliknya godaan dan pusing daripada mereka kesetiaan kepada Tuhan.

Padahal milik Tuhan orang ramai kehendak jadilah dikelilingi oleh musuh WHO adalah bengkok atas mereka kemusnahan, belum lagi yang keperitan yang mereka menderita ialah bukan

ketakutan terhadap penganiayaan demi kebenaran; mereka takut bahawa setiap dosa tidak bertaubat, dan itu disebabkan oleh beberapa kesalahan dalam diri mereka sendiri mereka akan gagal untuk merealisasikan penggenapan janji Juruselamat: I “akan melindungi kamu daripada saat pencobaan, yang akan datang seluruh dunia.” Wahyu 3:10. Jika mereka boleh mendapat jaminan maaf mereka tidak akan mengecil daripada penyeksaan atau kematian; tetapi sepatutnya mereka terbukti tidak layak, dan kehilangan nyawa mereka kerana kecacatan mereka sendiri watak, kemudian milik Tuhan suci nama akan jadilah dicela.

Di setiap pihak mereka mendengar rancangan pengkhianatan dan melihat kerja aktif pemberontakan; dan ada terangsang dalam diri mereka tegang keinginan, an bersungguh-sungguh kerinduan daripada jiwa, itu ini hebat murtad mungkin jadilah ditamatkan dan yang kemungkaran daripada yang jahat mungkin datang kepada satu penghujung. Tetapi sementara mereka memohon kepada Tuhan untuk menghentikan kerja pemberontakan, ia adalah dengan rasa yang mendalam mencela diri bahawa mereka sendiri tidak mempunyai lebih kuasa untuk menentang dan mendesak kembali gelombang kejahatan yang besar. mereka merasakan bahawa mereka sentiasa menggunakan semua

kemampuan mereka dalam perkhidmatan Kristus, maju dari kekuatan ke kekuatan, kuasa Syaitan akan mempunyai kurang kuasa kepada menang terhadap mereka.

Mereka menyedihkan jiwa mereka di hadapan Tuhan, menunjuk kepada pertobatan mereka yang lalu- tance daripada mereka ramai dosa, dan merayu yang milik Juruselamat janji: “Biarlah dia memegang kekuatan-Ku, supaya dia boleh berdamai dengan-Ku; dan dia hendaklah buat kedamaian dengan Saya.” Yesaya 27:5. mereka iman tidak bukan

[620] gagal kerana doa mereka tidak segera dimakbulkan. Padahal mengalami kebimbangan, ketakutan, dan kesusahan yang paling teruk,

mereka tidak berhenti syafaat mereka. Mereka berpegang pada kekuatan Tuhan seperti Yakub memegang Malaikat; dan bahasa jiwa mereka ialah: “Saya tidak akan biarkan awak pergi, kecuali awak memberkati saya.”

Bukankah sebelumnya Yakub bertaubat dari dosanya dalam memperoleh hak kesulungan melalui penipuan, Tuhan tidak akan mendengar doa dan rahmat-Nya dipelihara sepenuhnya nyawanya. Jadi, dalam masa kesusahan, jika rakyat Tuhan mempunyai dosa yang tidak diakui untuk muncul di hadapan mereka semasa disiksa ketakutan dan kesedihan, mereka akan terharu; putus asa akan terputus kehilangan iman mereka, dan mereka tidak dapat

mempunyai keyakinan untuk merayu kepada Tuhan untuk pembebasan.

Tetapi sementara mereka mempunyai perasaan yang mendalam tentang tidak layak mereka-ness, mereka tidak mempunyai kesalahan yang tersembunyi untuk didedahkan. Dosa mereka telah hilang terlebih dahulu kepada penghakiman dan telah dihapuskan, dan mereka tidak dapat bawak mereka kepada zikir.

Syaitan menyebabkan ramai orang percaya bahawa Tuhan akan mengabaikan ketidak-kesetiaan dalam urusan kecil kehidupan; tetapi Tuhan menunjukkan dalam-Nya berurusan dengan Yakub bahawa Dia sama sekali tidak akan membenarkan atau bertolak ansur dengan kejahatan. Semua WHO berusaha kepada alasan atau menyembunyikan mereka dosa, dan izin mereka kepada kekal atas yang buku daripada syurga, tidak mengaku dan tidak dimaafkan, kehendak jadilah diatasi oleh Syaitan. The lebih ditinggikan mereka profesion dan semakin mulia kedudukan yang mereka pegang, semakin pedih ialah mereka kursus dalam yang penglihatan

daripada Tuhan dan yang lebih pasti yang kemenangan daripada mereka hebat musuh. Itu WHO kelewatan a persiapan untuk yang hari daripada Tuhan tidak boleh memperolehi ia dalam yang masa daripada masalah atau di mana-mana seterusnya masa. The kes daripada semua sebegitu ialah putus asa.

Itu mengaku Kristian WHO datang sehingga ketakutan terakhir itu konflik yang tidak bersedia, dalam keputusan mereka, mengaku dosa mereka dengan kata-kata penderitaan yang membara, sedangkan orang fasik bergembira atas kesusahan mereka. Ini pengakuan adalah daripada yang sama watak sebagai adalah itu daripada Esau atau daripada Yudas.

Itu WHO buat mereka, Ratapan yang *keputusan* pelanggaran, tetapi bukan itu rasa bersalah. mereka rasa tidak benar penyesalan, tidak kebencian daripada jahat. Mereka [621] mengakui mereka dosa, melalui rasa takut daripada hukuman; tetapi, suka Firaun daripada tua, mereka akan kembali kepada mereka penentangan daripada Syurga sepatutnya yang penghakiman jadilah dikeluarkan.

Sejarah Yakub juga merupakan jaminan bahawa Tuhan tidak akan menolak mereka WHO mempunyai telah tertipu dan tergoda dan dikhianati ke dalam dosa, tetapi mereka telah kembali kepada-Nya dengan taubat yang sebenar-benarnya. Manakala Syaitan berusaha untuk

memusnahkan golongan ini, Tuhan akan menghantar malaikat-malaikat-Nya untuk menghiburkan dan melindungi mereka pada masa bahaya. Serangan syaitan adalah sengit dan ditentukan, khayalannya amat dahsyat; tetapi mata Tuhan tertuju kepada-Nya manusia, dan telinga-Nya mendengar seruan mereka. Sungguh besar penderitaan mereka, nyalaan relau nampaknya akan memakannya; tetapi Pemurni akan mengeluarkan mereka seperti emas yang diuji dalam api. Cinta Allah kepadaNya kanak-kanak semasa tempoh percubaan paling teruk mereka adalah sekuat dan tender sebagai dalam yang hari daripada mereka paling cerah kemakmuran; tetapi ia

ialah perlu supaya mereka diletakkan di dalam relau api; keduniawian mereka mestilah dimakan, itu yang gambar daripada Kristus mungkin jadilah dengan sempurna tercermin.

Musim kesusahan dan penderitaan di hadapan kita akan memerlukan iman itu boleh bertahan keletihan, kelewatan, dan kelaparan—a iman itu kehendak bukan pengsan walaupun teruk dicuba. Tempoh percubaan diberikan kepada semua kepada sediakan untuk itu masa. Yakub berjaya kerana dia adalah persevering dan ditentukan. miliknya kemenangan ialah an bukti daripada yang kuasa daripada

doa yang mendesak. Semua orang yang akan memegang janji-janji Tuhan, sebagai dia melakukannya, dan bersungguh-sungguh dan tabah seperti dia, akan berjaya sebagai dia berjaya. Itu WHO adalah enggan kepada menafikan diri sendiri, kepada merana di hadapan Tuhan, untuk berdoa panjang dan bersungguh-sungguh untuk berkat-Nya, tidak akan mendapatkannya. Bergelut dengan Tuhan—sedikit yang tahu apa itu! Betapa sedikit mempunyai pernah telah mereka jiwa-jiwa dilukis keluar selepas Tuhan dengan keamatan daripada keinginan sehingga setiap kuasa ialah pada yang regangan. Bila ombak daripada putus asa yang tiada

bahasa yang dapat menyatakan sapuan terhadap pemohon, betapa sedikit yang berpaut dengan tidak mengalah iman kepada yang janji daripada Tuhan.

[622] Itu WHO senaman tetapi sedikit iman sekarang, adalah dalam yang terhebat bahaya jatuh di bawah kuasa khayalan syaitan dan perintah untuk memaksa yang hati nurani. Dan malah jika mereka bertahan yang ujian mereka kehendak terjerumus ke dalam kesusahan dan kesedihan yang lebih dalam pada masa kesusahan, kerana mereka tidak pernah membiasakan diri untuk bertawakal kepada Tuhan. Pelajaran iman yang telah mereka abaikan mereka akan dipaksa untuk belajar di bawahnya a dahsyat tekanan

daripada keputusan.

Sekarang kita harus mengenali Tuhan dengan membuktikan Dia janji. Malaikat mencatat setiap doa yang khusyuk dan khusyuk. Lebih baik kita mengetepikan kepuasan diri sendiri daripada mengabaikan persekutuan dengan Tuhan. Kemiskinan yang paling dalam, penafian diri yang paling besar, dengan keredhaan-Nya, lebih baik daripada kekayaan, kehormatan, kemudahan, dan persahabatan tanpanya. Kita mesti mengambil masa untuk berdoa. Jika kita membenarkan fikiran kita diserap oleh kepentingan duniawi, Tuhan boleh memberi kita masa dengan mengeluarkan daripada kami kami berhala daripada emas, daripada

rumah, atau daripada subur tanah.

Orang muda tidak akan tergoda ke dalam dosa jika mereka menolak masuk mana-mana laluan jimat itu atas yang mereka boleh bertanya milik Tuhan berkat. Jika yang utusan WHO beruang yang terakhir sungguh-sungguh amaran kepada yang dunia akan berdoalah agar diberkati Allah, bukan dalam keadaan dingin, lesu, malas, tetapi dengan bersungguh-sungguh dan dalam iman, seperti yang dilakukan Yakub, mereka akan menemui banyak tempat di mana mereka boleh berkata: “Saya telah melihat Tuhan muka dengan muka, dan hidup saya dipelihara.” Kejadian 32:30. Mereka akan dikira sebagai syurga putera raja, mempunyai kuasa

kepada menang dengan Tuhan dan dengan lelaki.

The "masa daripada masalah, sebegitu sebagai tidak pernah adalah," ialah tidak lama lagi kepada buka atas kami; dan kita hendaklah perlukan an pengalaman yang kita buat bukan sekarang memiliki dan yang ramai adalah juga lembam kepada memperolehi. Ia ialah selalunya yang kes itu masalah ialah lebih besar dalam jangkaan daripada dalam realiti; tetapi ini ialah bukan benar daripada krisis di hadapan kita. Persembahan yang paling jelas tidak dapat mencapai magnitud daripada yang pahit getir. Dalam itu masa daripada percubaan, setiap jiwa mesti berdiri

untuk dirinya di hadapan Tuhan.

“Walaupun Nuh, Daniel, dan Ayub”
ada yang tanah, “sebagai saya hidup,
berkata yang Tuan Tuhan, mereka
hendaklah menyampaikan tidak juga
anak lelaki mahupun anak perempuan;
mereka hendaklah tetapi menyampaikan
mereka sendiri jiwa-jiwa oleh mereka
[623] kebenaran.” Yehezkiel 14:20.

sekarang, sementara kami hebat
tinggi imam ialah membuat yang
penebusan dosa untuk kami, kita
sepatutnya mencari kepada menjadi
sempurna dalam Kristus. tidak malah
oleh a terfikir bolehkah Juruselamat
kita dibawa untuk menyerah kepada
kuasa godaan. Syaitan jumpa dalam
manusia hati beberapa titik di mana

dia boleh keuntungan a pijakan; beberapa berdosa keinginan ialah dihargai, oleh bermakna daripada yang miliknya godaan tegaskan mereka kuasa. Tetapi Kristus diisytiharkan daripada dirinya sendiri: “The putera raja daripada ini dunia datang, dan hath tiada apa dalam Saya.” John 14:30. Syaitan boleh tidak menemukan apa-apa pun dalam Anak Tuhan yang membolehkannya memperoleh kemenangan. Dia telah mematuhi perintah Bapa-Nya, dan ada tiada dosa dalam Dia yang boleh digunakan oleh Syaitan untuk keuntungannya. Ini adalah keadaan di mana mereka mesti ditemui yang akan berdiri pada masa itu daripada masalah.

Ia ialah dalam ini kehidupan itu kita

adalah kepada berasingan dosa daripada kami, melalui iman dalam darah pendamaian Kristus.

Juruselamat kita yang berharga menjemput kita gabungkan diri kita kepada-Nya, untuk menyatukan kelemahan kita dengan kekuatan-Nya, kita kejahilan terhadap kebijaksanaan-Nya, ketidaklayakan kita terhadap jasa-Nya. milik Tuhan rezeki adalah sekolah di mana kita harus belajar lemah lembut dan merendah diri daripada Yesus. The Tuan ialah pernah tetapan sebelum ini kami, bukan yang cara kita akan pilih, yang nampaknya lebih mudah dan lebih menyenangkan kepada kami, tetapi yang matlamat hidup yang sebenar. Ia terletak pada kita untuk

bekerjasama dengan agensi yang Syurga gunakan dalam kerja menyelaraskan watak kita kepada yang ilahi model. tiada boleh pengabaian atau menanggungkan ini kerja tetapi di yang paling takut bahaya kepada mereka jiwa-jiwa.

Rasul Yohanes dalam penglihatan mendengar suara nyaring di syurga berseru- berkata: "Celakalah penduduk bumi dan laut! untuk syaitan telah turun kepada kamu, dengan kemurkaan yang besar, kerana Dia tahu bahawa dia hanya mempunyai masa yang singkat." Wahyu 12:12. Takut adalah adegan yang panggilan seterusnya ini seruan daripada yang syurgawi suara. The kemarahan daripada Syaitan bertambah sebagai

miliknya masa tumbuh pendek, dan
miliknya kerja penipuan dan
kemusnahan akan mencapai
kemuncaknya pada masa masalah.

Takut pemandangan daripada a ghaib
watak kehendak tidak lama lagi jadilah
didedahkan [624] dalam yang syurga,
dalam token daripada yang kuasa daripada
melakukan keajaiban syaitan.

The semangat daripada syaitan kehendak
pergi seterusnya kepada yang raja-raja
daripada yang bumi dan kepada yang

seluruh dunia, untuk mengikat mereka dalam penipuan, dan mendesak mereka untuk bersatu dengan Syaitan dalam perjuangan terakhirnya menentang kerajaan syurga. Oleh agensi, penguasa dan rakyat ini akan sama-sama ditipu. orang akan timbul berpura-pura menjadi Kristus sendiri, dan menuntut gelaran dan ibadah yang menjadi milik Penebus dunia. Mereka akan membuat persembahan mukjizat penyembuhan yang menakjubkan dan akan mengaku mempunyai wahyu daripada syurga bercanggah yang kesaksian daripada yang kitab suci.

Sebagai tindakan puncak dalam drama penipuan besar, Syaitan sendiri akan menyamar sebagai Kristus.

Gereja telah lama mengaku melihat kedatangan Juruselamat sebagai penyempurnaan harapannya. Sekarang penipu yang hebat akan menampakkan bahawa Kristus telah datang. Dalam berbeza-ent bahagian daripada yang bumi, Syaitan kehendak nyata dirinya sendiri antara lelaki sebagai a makhluk agung dengan kecerahan yang mempesonakan, menyerupai perihalan yang Anak lelaki daripada Tuhan diberi oleh John dalam yang Wahyu.

Wahyu 1:13-

15. Kemuliaan yang mengelilinginya tidak tertandingi oleh apa-apa yang mata fana masih belum melihat.

Laungan kemenangan bergema yang udara: “Kristus mempunyai datang! Kristus mempunyai datang!” The

orang ramai sujud diri mereka sendiri dalam pemujaan sebelum ini dia, sementara dia lif naik miliknya tangan dan mengucapkan berkat kepada mereka, sebagaimana Kristus memberkati murid-murid-Nya ketika Dia berada di bumi. Suaranya lembut dan lemah, namun penuh daripada melodi. Dalam lembut, penyayang nada dia hadiah beberapa daripada yang sama pemurah, syurgawi kebenaran yang yang Penyelamat diucapkan; dia menyembuhkan penyakit rakyat, dan kemudian, dalam watak yang diandaikan beliau Kristus, dia mendakwa telah menukar Sabat kepada Ahad, dan mandis semua kepada suci yang hari yang dia mempunyai diberkati. Dia

mengisytiharkan itu mereka WHO berterusan dalam menyimpan suci yang ketujuh hari adalah menghujat miliknya nama oleh menolak kepada dengar kepada miliknya malaikat dihantar kepada mereka dengan ringan dan kebenaran. ini ialah yang kuat, hampir terlalu menguasai khayalan. Suka

[625] orang Samaria yang ditipu oleh Simon Magus, orang ramai, daripada yang paling kurang kepada yang terhebat, memberi ambil iktibar kepada ini sihir, berkata: ini ialah “yang hebat kuasa daripada Tuhan.” Perbuatan 8:10.

Tetapi umat Tuhan tidak akan disesatkan. Ajaran ini salah Kristus adalah bukan dalam sesuai dengan

yang kitab suci. miliknya berkat ialah dilafazkan atas yang ahli ibadah daripada yang binatang dan miliknya gambar, yang sangat golongan yang mana Alkitab menyatakan bahawa kemurkaan Tuhan yang tidak bercampur hendaklah jadilah dituangkan keluar.

Dan, tambahan pula, Syaitan tidak dibenarkan untuk memalsukan manusia- ner daripada milik Kristus kedatangan. The Penyelamat mempunyai diberi amaran miliknya orang ramai terhadap

penipuan atas ini titik, dan mempunyai dengan jelas diramalkan yang cara daripada miliknya kedatangan kedua. “Akan muncul Kristus palsu, dan nabi-nabi palsu, dan akan menunjukkan tanda-tanda dan keajaiban yang besar; sehinggakan, jika ia mungkin, mereka hendaklah memperdaya yang sangat memilih. Oleh sebab itu jika mereka hendaklah katakanlah kepadamu, Lihatlah, Dia ada di padang gurun; jangan keluar; lihatlah, Dia dalam yang rahsia bilik; percaya ia bukan. Untuk sebagai yang kilat datang keluar dari timur, dan bersinar hingga ke barat; begitu juga yang akan datang menjadi Anak Manusia.” Matius 24:24-27, 31 ; 25:31

; Wahyu 1:7 ; 1 Tesalonika 4:16, 17.
ini datang di sana ialah tidak
kemungkinan daripada pemalsuan. Ia
akan diketahui secara
umum—disaksikan oleh keseluruhan
dunia.

Hanya mereka yang rajin belajar
Kitab Suci dan yang telah menerima
cinta kebenaran akan terlindung
daripada khayalan kuat yang menawan
dunia. Oleh Alkitab kesaksian ini akan
mengesan penipu dalam
penyamarannya. Kepada semua masa
ujian akan tiba. Dengan menapis
godaan yang tulen Kristian akan
didedahkan. Adakah umat Tuhan
sekarang begitu tegas ditetapkan atas
firman-Nya bahawa mereka tidak akan
tunduk kepada bukti daripada mereka

deria? akan mereka, dalam sebegitu a krisis, berpaut kepada yang Bible dan Alkitab sahaja? Syaitan akan, jika boleh, menghalang mereka daripada memperoleh persediaan untuk berdiri pada hari itu. Dia akan mengatur urusan seperti kepada lindung nilai naik mereka cara, menjerat mereka dengan duniawi harta karun, sebab mereka untuk memikul beban yang berat dan meletihkan, supaya hati mereka tenang [626] dikenakan bayaran berlebihan dengan yang mengambil berat ini kehidupan dan hari itu perbincaraan mungkin datang atas mereka sebagai a pencuri.

Sebagai yang dekri dikeluarkan oleh yang pelbagai penguasa daripada Kristian terhadap pemelihara perintah

hendaklah menarik balik perlindungan kerajaan dan serahkanlah mereka kepada orang yang menghendaki kebinasaan mereka, iaitu manusia daripada Tuhan kehendak melarikan diri daripada yang bandar-bandar dan kampung-kampung dan bersekutu bersama-sama dalam syarikat, tinggal di tempat yang paling sunyi dan terpencil. Ramai yang akan mendapat perlindungan di kubu-kubu pergunungan. Seperti yang Kristian daripada yang Piedmont lembah, mereka kehendak buat yang tinggi tempat daripada bumi tempat kudus mereka dan akan berterima kasih kepada Tuhan untuk “amunisi dari batu.” Yesaya 33:16. Tetapi banyak dari semua negara dan semua kelas,

tinggi dan rendah, kaya dan miskin, hitam dan putih, akan dilemparkan ke dalam yang paling banyak perhambaan yang tidak adil dan kejam. Kekasih Tuhan melewati hari-hari yang melelahkan, diikat dengan rantai, dikurung oleh jeruji penjara, dihukum bunuh, beberapa nampaknya dibiarkan kepada mati daripada kelaparan dalam gelap dan menjijikkan penjara bawah tanah.

Tiada telinga manusia yang terbuka untuk mendengar rintihan mereka; tiada tangan manusia yang bersedia kepada meminjamkan mereka membantu.

akan yang Tuan lupa miliknya orang ramai dalam ini mencuba jam?

Adakah Dia lupa setia Nuh bila penghakiman adalah dilawati atas yang antediluvian dunia? Adakah Dia melupakan Luth ketika api turun dari langit ke memakan yang bandar-bandar daripada yang kosong? Adakah Dia lupa Yusuf dikelilingi oleh penyembah berhala di Mesir? Adakah Dia melupakan Elia ketika sumpah Izebel mengancamnya dengan nasib nabi-nabi Baal? Adakah Dia

lupa Yeremia di dalam lubang yang gelap dan suram di rumah penjaranya? Adakah dia lupa yang tiga layak dalam yang berapi-api relau? atau Daniel dalam yang den daripada singa?

“Sion berkata, Tuhan telah meninggalkan aku, dan Tuhanku telah... mendapat saya. Bolehkah seorang wanita melupakan anaknya yang menyusu, yang sepatutnya tidak menyayangi anak kandungannya? ya, mereka mungkin lupa, namun saya tidak akan melupakan awak. Lihatlah, Aku telah mengukir engkau di atas tapak tangan tangan-Ku.” Yesaya 49:14-16. Tuhan semesta alam telah berfirman: “Dia yang menyentuh awak menyentuh yang epal daripada

miliknya mata.” Zakaria 2:8.

[627] Walaupun musuh boleh memasukkan mereka ke dalam penjara, namun dinding penjara tidak dapat memutuskan komunikasi antara jiwa mereka dan Kristus. Seseorang yang melihat setiap kelemahan mereka, yang mengetahui setiap kelemahan mereka percubaan, adalah di atas semua kuasa duniawi; dan malaikat akan datang kepada mereka sel-sel sunyi, membawa cahaya dan kedamaian dari syurga. Penjara akan menjadi seperti istana; kerana orang kaya dalam iman tinggal di sana, dan dinding yang suram akan diterangi dengan cahaya syurga seperti ketika Paulus dan Silas berdoa dan menyanyi pujian di tengah malam dalam yang

Filipi penjara bawah tanah.

Penghakiman Tuhan akan ditimpakan kepada mereka yang mencari menindas dan membinasakan umatNya. Kesabarannya yang panjang dengan orang jahat membuat orang berani melakukan pelanggaran, tetapi hukuman mereka adalah namun pasti dan dahsyat kerana ia tertanggung lama. “The Tuan hendaklah bangkit naik sebagai dalam Gunung Perazim, Dia hendaklah jadilah geram sebagai dalam yang lembah daripada Gibeon, itu Dia mungkin buat miliknya kerja, miliknya pelik kerja; dan melaksanakan perbuatan-Nya, perbuatan-Nya yang aneh.” Yesaya 28:21. Kepada pengasih kami Allah tindakan hukuman adalah perbuatan

yang aneh. “Demi Aku yang hidup,
firman Tuhan Tuhan, saya mempunyai
tidak kesenangan dalam yang
kematian daripada yang jahat.”

Yehezkiel 33:11. Tuhan adalah
“penyayang dan pengasih, panjang
sabar, dan berlimpah dalam kebaikan
dan kebenaran,... mengampuni
kesalahan dan pelanggaran dan dosa.”

Namun Dia “sama sekali tidak akan
membebaskan orang yang bersalah.”

“Tuhan lambat kepada kemarahan, dan
hebat dalam kuasa, dan kehendak
bukan di semua membebaskan diri
yang jahat.”

Keluaran 34:6, 7 ; Nahum 1:3. Dengan perkara-perkara yang dahsyat dalam kebenaran Dia kehendak membela kebenaran yang pihak berkuasa daripada miliknya tertindas undang-undang. The keterukan pembalasan yang menanti pelanggar boleh dinilai oleh milik Tuan keengganan kepada melaksanakan keadilan. The bangsa dengan yang Dia beruang panjang, dan yang Dia kehendak bukan pukul sehingga ia mempunyai diisi naik yang mengukur daripada itu kemungkaran dalam milik Tuhan akaun, kehendak akhirnya minum yang cawan daripada kemarahan tidak bercampur dengan belas kasihan.

Bila Kristus terhenti miliknya syafaat dalam yang tempat perlindungan, yang unmin- kemurkaan diancam terhadap mereka yang menyembah binatang itu dan binatang itu gambar dan menerima miliknya tanda (Wahyu 14:9, 10), kehendak jadilah dituangkan keluar.

The tulah atas Mesir bila Tuhan adalah kira-kira kepada menyampaikan Israel adalah

serupa dalam watak kepada mereka lebih dahsyat dan meluas penghakiman [628] yang adalah kepada jatuh atas yang dunia cuma sebelum ini yang muktamad pembebasan

daripada umat Tuhan. Kata pewahyu, dalam menggambarkan yang hebat itu cambuk: “Ada kudis yang busuk dan

menyakitkan menimpa orang-orang itu yang telah yang tanda daripada yang binatang, dan atas mereka yang disembah imejnya.” Laut “menjadi seperti darah orang mati: dan setiap hidup jiwa meninggal dunia dalam yang laut.” Dan “yang sungai-sungai dan air pancut daripada perairan... menjadi darah.” Betapa dahsyatnya siksaan ini, keadilan Tuhan tetap teguh dibenarkan sepenuhnya. Malaikat Tuhan menyatakan: “Engkau benar, O Tuan,... kerana awak tergesa-gesa dihakimi dengan demikian. Untuk mereka mempunyai bangsal yang darah orang-orang kudus dan para nabi, dan Engkau telah memberikan darah kepada mereka minum; kerana mereka layak.” Wahyu 16:2-6. Dengan

mengutuk umat Tuhan sampai mati, mereka telah benar-benar menanggung kesalahan mereka darah seolah-olah ditumpahkan oleh tangan mereka. Demikian juga Kristus menyatakan orang Yahudi pada zaman-Nya bersalah atas semua darah orang suci yang telah ditumpahkan sejak zaman Habil; kerana mereka memiliki semangat yang sama dan sedang berusaha untuk melakukan kerja yang sama dengan mereka pembunuh daripada yang nabi-nabi.

Dalam yang wabak itu ikut, kuasa ialah diberi kepada yang matahari “kepada terbakar lelaki dengan api. Dan manusia hangus dengan panas yang amat sangat.” Ayat 8, 9. The nabi-nabi dengan demikian huraikan

yang syarat daripada yang bumi di ini
takut masa: “Tanah berkabung;...
kerana tuaian ladang adalah binasa....
Semua pokok di padang menjadi layu:
kerana kegembiraan itu layu jauh
daripada yang anak lelaki daripada
lelaki.” “The benih ialah busuk bawah
mereka gumpalan-gumpalan,
lambung-lambung menjadi sunyi
sepi.... Bagaimana binatang
mengerang! yang ternakan daripada
lembu adalah bingung, kerana mereka
mempunyai tidak padang rumput. The
sungai-sungai daripada air adalah
dikeringkan naik, dan yang kebakaran hath
dibaham yang padang rumput

dari padang gurun.” “Nyanyian bait suci akan menjadi lolongan pada hari itu, firman Tuhan ALLAH: akan ada banyak mayat di dalamnya setiap tempat; mereka hendaklah pelakon mereka seterusnya dengan senyap.”
Joel 1:10-12, 17-20 ; Amos 8:3.

Ini adalah bukan universal, atau yang penduduk daripada yang bumi [629] akan jadilah sepenuhnya potong dimatikan. Namun mereka kehendak jadilah yang paling dahsyat sebatan itu mempunyai pernah telah diketahui kepada manusia. Semua yang penghakiman atas lelaki,

sebelum penutupan percubaan, telah bercampur dengan belas kasihan. The darah Kristus yang memohon telah

melindungi orang berdosa daripada menerima penuh mengukur daripada miliknya rasa bersalah; tetapi dalam yang muktamad penghakiman, kemarahan ialah dituangkan keluar tidak bercampur dengan belas kasihan.

Pada hari itu, banyak orang akan menginginkan perlindungan dari rahmat Allah yang selama ini mereka hina. “Lihat, hari-harinya akan datang, kata yang Tuan Tuhan, itu saya kehendak hantar a kebuluran dalam yang tanah, bukan a kebuluran daripada roti, mahupun a dahaga untuk air, tetapi daripada pendengaran yang perkataan daripada yang Tuan: dan mereka akan mengembara dari laut ke laut, dan dari utara hingga ke yang timur, mereka hendaklah lari kepada

dan ke sana ke mari kepada mencari yang perkataan daripada yang Tuan, dan hendaklah bukan cari ia.” Amos 8:11, 12.

Umat Tuhan tidak akan bebas daripada penderitaan; tetapi sementara dianiaya dan ditindas, sementara mereka menanggung kekurangan dan menderita kerana kekurangan makanan mereka tidak akan dibiarkan binasa. Tuhan itu yang menjaga Elia tidak akan melewati salah seorang anak-Nya yang rela berkorban. Dia WHO nombor yang rambut daripada mereka kepala kehendak jaga untuk mereka, dan pada masa kelaparan mereka akan kenyang. Sedangkan orang fasik adalah mati daripada kelaparan dan wabak, malaikat

kehendak perisai yang soleh dan membekalkan kehendak mereka. Bagi dia yang "berjalan dengan adil" adalah janji: "Roti hendaklah jadilah diberi dia; miliknya perairan hendaklah jadilah pasti." "Bila yang miskin dan memerlukan mencari air, dan di sana ialah tiada, dan mereka lidah gagal untuk dahaga, saya yang Tuan kehendak dengar mereka, saya yang Tuhan daripada Israel kehendak bukan tinggalkan mereka." Yesaya 33:15, 16 ; 41:17.

“Walaupun pohon ara tidak berbunga, tidak ada buahnya yang pokok anggur; yang buruh daripada yang buah zaitun hendaklah gagal, dan yang padang hendaklah hasil tidak daging; yang kawanannya hendaklah

jadilah potong dimatikan daripada yang lipat, dan di sana hendaklah jadilah tiada kawan di gerai;” namun mereka yang takut akan Dia akan “bersukacita dalam Tuan” dan kegembiraan dalam yang Tuhan daripada mereka keselamatan. Habakuk 3:17, 18.

“Tuhan adalah penjagamu: Tuhan adalah naunganmu di sebelah kananmu tangan. The matahari hendaklah bukan pukul awak oleh hari, mahupun yang bulan oleh malam.

[630] The Tuan hendaklah memelihara awak daripada semua jahat: Dia hendaklah memelihara awak

jiwa.” “Dia akan melepaskan engkau dari jerat penangkap burung, dan dari yang bising wabak. Dia hendaklah penutup awak dengan miliknya bulu, dan di bawah sayap-Nya engkau percaya: Kebenaran-Nya akan menjadi perisaimu dan buckler. Jangan takut akan kengerian pada waktu malam; mahupun untuk anak panah yang terbang pada siang hari; mahupun untuk wabak yang melanda kegelapan; mahupun untuk yang kemusnahan itu membazir di tengah hari. A ribu hendaklah jatuh di awak sebelah, dan sepuluh ribu di awak betul tangan; tetapi ia hendaklah tidak datang mendekatimu. Hanya dengan matamu engkau akan melihat dan melihat yang

ganjaran daripada yang jahat. Kerana awak tergesa-gesa dibuat yang Tuan, yang adalah tempat perlindunganku, Yang Mahatinggi, kediamanmu; tidak akan ada kejahatan akan menimpamu, dan itulah tidak akan mendekati tempat kediamanmu.” Mazmur 121:5-7 ; 91:3-10.

Namun pada pandangan manusia akan kelihatan bahawa umat Tuhan mesti segera meterai kesaksian mereka dengan darah mereka seperti yang dilakukan oleh para syuhada sebelum ini mereka. mereka diri mereka sendiri bermula kepada rasa takut itu yang Tuan mempunyai dibiarkan mereka kepada jatuh oleh yang tangan daripada mereka musuh. Ia ialah a masa daripada takut keperitan. Hari

dan malam mereka berseru kepada Tuhan untuk keselamatan. Orang jahat bersorak-sorak, dan terdengar jeritan cemuhan: “Di manakah imanmu sekarang? Mengapa tidak Tuhan melepaskan kamu dari tangan kami jika kamu benar-benar umat-Nya?” Tetapi mereka yang menunggu ingat Yesus mati di atas salib Kalvari dan ketua-ketua imam dan pembesar-pembesar berteriak mengejek: “Dia menyelamatkan lain-lain; Sendiri Dia tidak dapat menyelamatkan. Jika Dia Raja Israel, biarlah Dia sekarang turunlah dari salib itu, dan kami akan percaya kepada-Nya.” Matthew 27:42. Suka Yakub, semua adalah gusti dengan Tuhan. mereka muka menyatakan

perjuangan dalaman mereka. Pucat terletak pada setiap muka. Namun mereka berhenti bukan mereka bersungguh-sungguh syafaat.

Sekiranya manusia dapat melihat dengan penglihatan syurga, mereka akan melihat perbandingan nie malaikat yang unggul dalam kekuatan ditempatkan di sekitar mereka yang mempunyai disiplin yang perkataan daripada milik Kristus sabar. Dengan bersimpati kelembutan, malaikat telah menyaksikan kesusahan mereka dan telah mendengar doa mereka. Mereka sedang menunggu perkataan Komander mereka untuk merampas mereka mereka bahaya. Tetapi mereka mesti tunggu belum lagi a sedikit lebih lama. The orang ramai daripada

Tuhan mesti minum daripada cawan itu dan dibaptiskan dengan baptisan itu. The [631] sangat kelewatan, jadi pedih kepada mereka, ialah yang terbaik jawab kepada mereka petisyen.

Semasa mereka berusaha untuk menunggu dengan penuh kepercayaan untuk Tuhan bekerja, mereka adalah dipimpin kepada senaman iman, berharap, dan sabar, yang mempunyai telah juga sedikit dilaksanakan semasa pengalaman keagamaan mereka.

Namun demi umat pilihan yang masa daripada masalah kehendak jadilah dipendekkan. "Hendaklah bukan Tuhan membalas dendam miliknya

sendiri memilih, yang menangis hari dan malam kepada Dia?... saya beritahu awak itu Dia akan membalas dendam mereka dengan segera.”

Lukas 18:7, 8. Kiamat akan datang lebih banyak lagi cepat daripada lelaki jangkakan. The gandum kehendak jadilah berkumpul dan terikat dalam berkas untuk yang mengumpul daripada Tuhan; yang lalang kehendak jadilah terikat sebagai homo untuk yang kebakaran daripada kemusnahan.

The syurgawi pengawal, setia kepada kepercayaan mereka, teruskan mereka menonton. Walaupun dekri am telah menetapkan masa apabila perintah- penjaga boleh dihukum mati, musuh mereka akan dalam beberapa

kes menjangkakan dekri itu, dan sebelum masa yang ditentukan, akan berusaha untuk mengambil nyawa mereka. Tetapi tiada seorang pun boleh melepasi penjaga perkasa yang ditempatkan tentang setiap jiwa yang setia. Ada yang diserang dalam penerbangan mereka dari bandar dan kampung; tetapi pedang yang diangkat melawan mereka patah dan jatuh tidak berkuasa seperti jerami. Yang lain dibela oleh malaikat dalam bentuk lelaki daripada peperangan.

Dalam semua zaman, Tuhan telah bekerja melalui malaikat-malaikat suci untuk pertolongan dan pembebasan umat-Nya. Makhluk cakerawala telah mengambil aktif bahagian dalam yang hal ehwal daripada lelaki. mereka

mempunyai muncul berpakaian dalam pakaian yang bersinar seperti kilat; mereka telah datang sebagai lelaki dalam pakaian pengembara. Malaikat telah menampakkan diri dalam bentuk manusia kepada hamba Tuhan.

Mereka telah berehat, seolah-olah letih, di bawah pokok oak pada waktu tengah hari. Mereka mempunyai menerima hospitaliti rumah manusia. Mereka telah bertindak sebagai panduan kepada pengembara yang malang. Mereka mempunyai, dengan tangan mereka sendiri, menyalakan api di mezbah. Mereka telah membuka pintu penjara dan menetapkan percuma yang hamba daripada yang Tuan. Berpakaian dengan yang panoply daripada syurga, mereka

datang kepada gulung jauh yang batu daripada yang milik Juruselamat makam.

[632] Dalam bentuk manusia, malaikat sering berada di dalam perhimpunan soleh; dan mereka melawat perhimpunan orang jahat, semasa mereka pergi ke Sodom, untuk membuat catatan tentang perbuatan mereka, untuk menentukan sama ada mereka telah melepasi batas kesabaran Allah. Tuhan nikmat dalam belas kasihan; dan untuk yang demi daripada a beberapa WHO sungguh hidang dia, Dia mengekang musibah dan memanjangkan yang ketenangan daripada beramai-ramai. Sedikit sekali orang berdosa terhadap Tuhan menyedari bahawa mereka berhutang

untuk mereka kehidupan sendiri kepada segelintir orang yang beriman yang mereka suka mengejek dan menindas.

Walaupun penguasa dunia ini tidak mengetahuinya, tetapi sering kali dalam mereka majlis malaikat telah menjadi jurucakap. Mata manusia telah melihat atas mereka; manusia telinga mempunyai mendengar kepada mereka rayuan; manusia bibir mempunyai menentang mereka cadangan dan diejek mereka nasihat; manusia

tangan telah menemui mereka dengan penghinaan dan penderaan. Dalam dewan majlis dan yang mahkamah daripada keadilan ini syurgawi utusan mempunyai ditunjukkan kenalan rapat dengan sejarah manusia; mereka telah membuktikan diri mereka lebih mampu untuk membela orang yang tertindas daripada adalah pembela mereka yang paling cekap dan paling fasih. Mereka telah mengalahkan tujuan dan ditangkap kejahatan itu akan mempunyai sangat terencat yang kerja Tuhan dan akan menyebabkan penderitaan yang besar kepada umat-Nya. Di dalam jam daripada bahaya dan kesusahan “yang malaikat daripada yang Tuan berkhemah bulat

kira-kira mereka itu rasa takut dia, dan menyampaikan mereka." Mazmur 34:7.

Dengan kerinduan yang sungguh-sungguh, umat Tuhan menantikan tanda-tanda mereka datang Raja. Sebagai yang penjaga adalah diserang, "Apa daripada yang malam?" yang jawab ialah diberi tanpa goyah, "The pagi datang, dan juga yang malam.' Yesaya 21:11, 12.

Cahaya ialah berkilauan atas yang awan atas yang puncak gunung. Tidak lama lagi di sana kehendak jadilah a mendedahkan daripada miliknya kemuliaan. The matahari daripada Kebenaran ialah kira-kira kepada bersinar seterusnya. The pagi dan yang malam kedua-duanya sudah

dekat—pembukaan hari yang tidak berkesudahan kepada orang benar, yang menetap turun daripada abadi malam kepada yang jahat.”

Sebagai yang gusti satu mendesak mereka petisyen sebelum ini Tuhan, yang tudung memisahkan mereka dari yang ghaib nampaknya hampir ditarik balik. The syurga bersinar dengan yang subuh daripada abadi hari, dan suka yang melodi dari nyanyian malaikat kata-kata jatuh ke telinga: “Berdiri teguh kepada kamu [633] kesetiaan. Tolong ialah datang.” Kristus, yang maha kuasa Victor, memegang keluar kepada tentera-Nya yang letih mahkota kemuliaan abadi; dan suara-Nya datang daripada yang pintu

pagar ajar: “Lo, saya pagi dengan awak. Jadilah bukan takut. saya pagi mengenali semua kesedihan anda; Saya telah menanggung kesedihan anda. Awak tidak berperang melawan musuh yang belum dicuba. Saya telah berjuang dalam pertempuran anda bagi pihak, dan dalam saya nama awak adalah lebih daripada penakluk.”

The berharga Penyelamat kehendak hantar membantu cuma bila kita perlukan ia. The jalan ke syurga disucikan oleh tapak kaki-Nya. Setiap duri itu luka kaki kita telah melukaiNya. Setiap salib yang kita dipanggil menanggung beban yang telah ditanggungNya di hadapan kita. Tuhan mengizinkan konflik, untuk disediakan yang jiwa untuk

kedamaian. The masa daripada masalah ialah a takut pahit getir untuk milik Tuhan orang; tetapi ia ialah yang masa untuk setiap benar mukmin kepada tengok naik, dan oleh iman dia mungkin lihat yang tunduk daripada janji mengelilingi dia.

“Orang-orang tebusan Tuhan akan kembali, dan datang dengan nyanyian kepada Sion; dan kegembiraan yang kekal akan ada di atas kepala mereka: mereka akan memperolehi kegembiraan dan kegembiraan; dan kesedihan dan berkabung hendaklah melarikan diri jauh. saya, malah saya, pagi Dia itu menghiburkan anda: WHO seni awak, itu awak sepatutnya

jadilah takut daripada a lelaki itu
hendaklah mati, dan daripada yang
anak lelaki daripada lelaki yang
hendaklah dijadikan sebagai rumput;
dan melupakan Tuhan Penciptamu;...
dan telah ditakuti terus menerus setiap
hari kerana kemarahan orang yang
zalim, seperti jika dia bersedia untuk
memusnahkan? dan di manakah
kemarahan orang yang zalim itu? The
tawanan buangan tergesa-gesa itu dia
mungkin jadilah terlepas, dan itu dia
sepatutnya bukan mati dalam yang
lubang, mahupun itu miliknya roti
sepatutnya gagal. Tetapi saya pagi
yang Tuan Tuhanmu, yang membelah
lautan, yang ombaknya bergemuruh:
Tuhan tuan rumah adalah nama-Nya.

Dan Aku telah menaruh firman-Ku ke dalam mulutmu, dan Aku mempunyai bertudung awak dalam yang bayang daripada saya tangan.” Yesaya 51:11-16.

“Sekarang dengarlah ini, hai orang yang sengsara dan mabuk, tetapi tidak dengan anggur: Beginilah firman Tuhanmu Tuhan, dan Tuhanmu yang memohon yang sebab daripada miliknya orang, Lihatlah, saya mempunyai diambil keluar daripada awak tangan yang cawan daripada menggeletar, malah yang hampas daripada yang cawan daripada saya kemarahan; awak hendaklah tidak lebih minum lagi: tapi saya akan memasukkannya ke dalam yang tangan mereka itu

[634] menyiksa engkau; yang telah berkata kepada jiwamu, Tunduklah, supaya kami pergi atas: dan engkau telah meletakkan tubuhmu seperti tanah, dan seperti jalan, untuk mereka itu pergi habis.” ayat-ayat 21-23.

The mata daripada Tuhan, melihat turun yang umur, adalah tetap atas yang krisis yang akan ditemui umat-Nya, apabila kuasa duniawi akan dipasang terhadap mereka. Suka yang tawanan buangan, mereka kehendak jadilah dalam rasa takut daripada kematian oleh kelaparan atau oleh keganasan. Tetapi yang suci satu WHO dibahagikan yang Laut Merah di hadapan Israel, akan menyatakan kuasa-Nya yang besar dan membalikkan mereka penawanan.

“Mereka akan menjadi milik-Ku, firman Tuhan semesta alam, pada hari itu apabila Aku membentuk permata-Ku; dan Aku akan mengasihani mereka, seperti orang yang mengasihani anaknya sendiri yang melayani dia.” Maleakhi 3:17. Jika darah Kristus saksi yang setia telah ditumpahkan pada masa ini, ia tidak akan, seperti darah daripada orang-orang yang mati syahid, jadilah seperti benih yang ditaburkan untuk menghasilkan tuaian bagi Tuhan. mereka kesetiaan tidak akan menjadi kesaksian untuk meyakinkan orang lain tentang kebenaran; untuk hati yang keras kepala telah mengalahkan gelombang rahmat sehingga mereka tidak kembali lagi. Sekiranya

orang-orang yang benar sekarang dibiarkan menjadi mangsa mereka musuh, ia akan menjadi kemenangan bagi putera kegelapan. Berkata pemazmur: “Dalam yang masa daripada masalah Dia hendaklah bersembunyi saya dalam miliknya astaka: dalam rahasia kemah-Nya Ia akan menyembunyikan aku.” Mazmur 27:5. Kristus telah berfirman: “Marilah, hai umat-Ku, masuklah ke dalam kamarmu, dan tutuplah pintu-pintumu di sekelilingmu; bersembunyilah dirimu seolah-olah sebentar saja, sehingga kemarahan itu melampaui batas. Kerana, lihatlah, Tuhan keluar tempat-Nya untuk menghukum penduduk bumi karena kesalahan mereka.” Yesaya 26:20, 21.

mulia kehendak jadilah pembebasan
daripada mereka yang mempunyai

dengan sabar menunggu untuk
miliknya datang dan yang nama
adalah bertulis dalam yang buku
daripada kehidupan.

Bab 40 — Tuhan Orang ramai Dihantar

Apabila perlindungan undang-undang manusia akan ditarik balik daripada mereka WHO penghormatan yang undang-undang daripada Tuhan, di sana kehendak menjadi, dalam berbeza tanah, a pergerakan serentak untuk kemusnahan mereka. Seperti masa yang ditetapkan dalam dekri semakin hampir, rakyat akan berpakat untuk mencabut mazhab yang dibenci. Ia akan berazam untuk menyerang dalam

satu malam yang menentukan pukulan, yang hendaklah sama sekali senyap yang suara daripada perbezaan pendapat dan teguran.

The orang ramai daripada Tuhan—beberapa dalam penjara sel, beberapa tersembunyi dalam soliberundur di hutan dan gunung-masih memohon ilahi perlindungan, sementara dalam setiap suku syarikat daripada bersenjata lelaki, didesak oleh sekumpulan malaikat jahat, sedang bersiap untuk pekerjaan maut. Ia ialah sekarang, dalam yang jam daripada sepenuhnya keterlaluan, itu yang Tuhan daripada Israel kehendak perantara untuk pembebasan orang pilihan-Nya. Firman Tuhan; “Ye akan mempunyai nyanyian, seperti pada

malam ketika perayaan kudus diadakan; dan kegembiraan daripada hati, sebagai bila satu pergi... kepada datang ke dalam yang gunung daripada yang Tuan, kepada yang Besar satu daripada Israel. Dan yang Tuan hendaklah sebab Suara-Nya yang mulia untuk didengar, dan akan menunjukkan terangnya miliknya lengan, dengan yang kemarahan daripada miliknya kemarahan, dan dengan yang nyala api daripada a api yang menghanguskan, dengan hamburan, dan badai, dan hujan batu.”
Yesaya 30:29, 30.

Dengan teriakan kemenangan, ejekan, dan penindasan, kumpulan kejahatan [636] lelaki adalah kira-kira kepada tergesa-gesa atas mereka mangsa,

bila, lihat, a padat kehitaman, lebih dalam daripada kegelapan malam, jatuh ke atas bumi. Kemudian a pelangi, bersinar dengan kemuliaan dari takhta Tuhan, menjangkau syurga dan nampaknya kepada mengelilingi setiap satu berdoa syarikat. The marah beramai-ramai adalah tiba-tiba ditangkap. mereka mengejek menangis mati jauh.

Objek kemarahan membunuh mereka dilupakan. Dengan ketakutan firasat mereka memandang kepada simbol perjanjian Tuhan dan panjang kepada jadilah terlindung daripada itu terlalu berkuasa kecerahan.

Demi umat Tuhan, terdengar suara yang jelas dan merdu, sambil berkata, "Pandanglah ke atas," dan melayangkan mata mereka ke langit,

mereka melihat busur janji. Awan hitam dan marah yang menutupi cemara mamen adalah berpisah, dan suka Stephen mereka tengok naik dengan teguh ke dalam

540

syurga dan lihat yang kemuliaan daripada Tuhan dan yang Anak lelaki daripada lelaki duduk atas miliknya takhta. Dalam miliknya ilahi bentuk mereka membezakan yang markah daripada miliknya penghinaan; dan dari bibir-Nya mereka mendengar permintaan yang dikemukakan di hadapan Bapa-Nya dan malaikat-malaikat kudus: “Aku menghendaki supaya mereka juga, yang telah Engkau berikan Aku, bersama-Ku di mana Aku berada.” Yohanes 17:24. Sekali lagi suara, muzikal dan kemenangan, kedengaran, berkata: “Mereka datang! mereka datang! suci, tidak berbahaya, dan tidak tercemar. mereka mempunyai

disimpan yang perkataan daripada saya kesabaran; mereka hendaklah Jalan antara yang malaikat;” dan yang pucat, menggigil bibir daripada mereka WHO mempunyai diadakan cepat mereka iman melafazkan a jerit daripada kemenangan.

Ia ialah di tengah malam itu Tuhan menjelma miliknya kuasa untuk yang pembebasan umatNya. Matahari muncul, bersinar dalam kekuatannya. Tanda dan keajaiban mengikuti berturut-turut. Orang jahat memandang dengan ketakutan dan kekaguman pada pemandangan itu, sementara orang-orang soleh melihat dengan kegembiraan yang sungguh-sungguh tanda pembebasan mereka. Segala-galanya dalam alam

semula jadi nampaknya sudah tersasar. Aliran sungai berhenti mengalir. gelap, berat awan datang naik dan pertembungan terhadap setiap satu lain. Dalam yang tengah daripada langit yang marah adalah satu ruang yang jelas kemuliaan yang tidak dapat digambarkan, dari mana datang yang suara daripada Tuhan suka yang bunyi daripada ramai perairan, berkata: “Ia ialah selesai.” Wahyu 16:17.

Itu suara bergegar yang syurga dan yang bumi. di sana ialah a besar [637] gempa bumi, “sebegitu sebagai adalah bukan sejak lelaki adalah atas yang bumi, jadi gempa bumi yang kuat, dan begitu hebat.” Ayat 17, 18. cakrawala muncul kepada buka dan tutup. The kemuliaan daripada yang takhta daripada Tuhan

nampaknya berkelip-kelip melalui. The pergunungan goncang suka a buluh dalam yang angin, dan batuan compang-camping bertaburan di setiap sisi. Terdapat raungan seperti a badai yang datang. Laut dilanda amarah. Terdapat kedengaran jeritan taufan seperti suara syaitan atas misi kemusnahan. Seluruh bumi bergoyang dan mengembang seperti ombak laut. Ianya permukaan ialah berbuka naik. Ianya sangat asas nampak kepada jadilah memberi cara. Rantai gunung semakin tenggelam. Pulau berpenghuni hilang. The pelabuhan laut itu mempunyai menjadi suka Sodom untuk kemungkaran adalah tertelan naik oleh yang marah perairan. Babylon yang hebat

mempunyai datang dalam zikir sebelum ini Tuhan, “kepada memberi kepada dia yang cawan daripada yang wain daripada yang keganasan kemurkaan-Nya.” Hujan batu yang hebat, setiap satu “kira-kira berat a bakat,” sedang melakukan kerja pemusnahan mereka. Ayat 19, 21. The kota-kota yang paling membanggakan di bumi direndahkan. Istana bertuan, atas yang yang dunia hebat lelaki mempunyai bermewah-mewahan mereka kekayaan dalam pesanan kepada bertasbih diri mereka sendiri, adalah runtuh kepada kehancuran sebelum ini mereka mata. Penjara

tembok dipecahkan, dan umat Tuhan, yang telah ditahan perhambaan untuk mereka iman, adalah ditetapkan percuma.

kubur adalah dibuka, dan “banyak daripada mereka itu tidur dalam yang habuk daripada bumi... terjaga, beberapa untuk hidup yang kekal, dan beberapa untuk malu dan kekal abadi penghinaan.” Daniel 12:2. Semua WHO mempunyai meninggal dunia dalam yang iman daripada pekabaran malaikat ketiga keluar dari kubur yang dimuliakan, untuk mendengar perjanjian damai Tuhan dengan mereka yang telah memelihara hukum-Nya. “Mereka juga yang menikam Dia” (Wahyu 1:7), mereka

yang mengejek dan dicemuh milik Kristus mati penderitaan, dan yang paling ganas penentang daripada miliknya kebenaran dan miliknya orang, adalah dinaikkan kepada lihatlah Dia dalam miliknya kemuliaan dan kepada lihat yang penghormatan ditempatkan atas yang setia dan patuh.

Awan tebal masih menutupi langit; namun matahari sekarang dan kemudian pecah [638] melalui, muncul suka yang membalas dendam mata daripada Yehuwa. garang cahaya- nings lompat daripada yang syurga, menyelubungi yang bumi dalam a lembaran daripada nyala api.

Di atas gemuruh guruh yang hebat, suara-suara, misteri dan mengerikan, mengisyharkan azab orang jahat.

Kata-kata yang diucapkan tidak sesuai

didahului oleh semua; tetapi mereka difahami dengan jelas oleh yang palsu guru-guru. Mereka yang sedikit sebelum ini begitu melulu, begitu bongkak dan menentang, begitu gembira dalam kekejaman mereka terhadap pemeliharaan perintah Tuhan orang ramai, kini diliputi rasa cemas dan gementar rasa takut. Raungan mereka kedengaran di atas bunyi unsur-unsur. syaitan mengakui yang dewa daripada Kristus dan menggeletar sebelum ini miliknya kuasa, sementara lelaki adalah memohon untuk belas kasihan dan merajuk dalam hina terror.

Kata para nabi zaman dahulu, ketika mereka melihat dalam penglihatan kudus hari itu daripada Tuhan:

“Meraung kamu; untuk yang hari daripada yang Tuan ialah di tangan; ia hendaklah datang sebagai kebinasaan dari Yang Maha Kuasa.” Yesaya 13:6.

“Masuk ke dalam batu, dan bersembunyilah kamu dalam debu, kerana takut akan Tuhan, dan untuk kemuliaan keagungan Baginda. Pandangan tinggi manusia akan direndahkan, dan kesombongan daripada lelaki hendaklah jadilah tunduk turun, dan yang Tuan bersendirian hendaklah ditinggikan pada hari itu. Kerana hari Tuhan semesta alam akan tiba setiap orang yang sombong dan angkuh, dan atas setiap orang yang ditinggikan; dan dia akan direndahkan.” “Pada hari itu seseorang akan melemparkan berhala

dari peraknya, dan berhala-berhala emasnya, yang mereka buat masing-masing untuk dirinya sendiri kepada ibadah, kepada yang tahi lalat dan kepada yang kelawar; kepada pergi ke dalam yang celah-celah daripada yang batu, dan ke dalam yang gasing daripada yang lusuh batu, untuk rasa takut daripada Tuhan, dan untuk kemuliaan keagungan-Nya, apabila Ia bangkit untuk bergoncang teruk sekali yang bumi.” Yesaya 2:10-12, 20, 21 , margin.

Melalui a keretakan dalam yang awan di sana rasuk a bintang yang kecemerlangan ialah meningkat empat kali ganda dalam kontras dengan yang kegelapan. Ia bercakap harapan dan sukacita bagi orang yang setia, tetapi kekerasan dan murka bagi orang yang durhaka daripada hukum Allah.

Mereka yang telah mengorbankan semuanya untuk Kristus sekarang aman, tersembunyi seperti dalam rahsia khemah Tuhan. Mereka mempunyai telah diuji, dan sebelum ini yang dunia dan yang penghina daripada kebenaran mereka telah membuktikan kesetiaan mereka kepada Dia yang mati untuk mereka. Suatu yang mengagumkan [639] ubah

mempunyai datang habis mereka WHO mempunyai diadakan cepat mereka integriti dalam yang sangat muka daripada kematian. mereka mempunyai telah tiba-tiba dihantar daripada yang gelap dan kezaliman dahsyat manusia berubah menjadi syaitan. Muka mereka, jadi akhir-akhir ini pucat, cemas, dan lesu, kini bersinar dengan keajaiban, iman, dan cinta. Suara mereka bangkit dalam nyanyian kemenangan: “Tuhan adalah tempat perlindungan kita dan kekuatan, pertolongan yang sangat hadir dalam kesusahan. Oleh itu kita tidak akan ketakutan, walaupun bumi bergoyang, dan walaupun gunung-gunung dibawa ke tengah-tengah laut; walaupun airnya

menderu dan gelisahlah, walaupun gunung-gunung bergoncang dengan gemuruhnya.” Mazmur 46:1-3.

Sementara kata-kata amanah suci ini naik kepada Tuhan, awan menyapu ke belakang, dan langit berbintang kelihatan, sangat mulia dalam kontras dengan yang hitam dan marah cakrawala pada sama ada sebelah. The kemuliaan daripada yang samawi bandar aliran daripada yang pintu pagar terbuka. Kemudian di sana muncul terhadap yang langit a tangan memegang dua meja daripada batu dilipat bersama-sama. Kata nabi: “Langit akan menyatakan kebenaran-Nya: kerana Tuhan adalah hakim sendiri.” Mazmur 50:6. Undang-undang suci itu, kebenaran

Tuhan-ness, bahawa di tengah-tengah guruh dan nyala api telah diisytiharkan dari Sinai sebagai panduan hidup, kini didedahkan kepada manusia sebagai peraturan penghakiman. Tangan membuka meja-meja, dan di situ kelihatan titah-titah Tuhan Dekalog, dikesan sebagai dengan a pen daripada kebakaran. The perkataan adalah jadi kosong itu semua boleh membaca mereka. Ingatan ialah terangsang, yang kegelapan daripada khurafat dan ajaran sesat ialah disapu daripada setiap fikiran, dan milik Tuhan sepuluh perkataan, ringkas, komprehensif, dan berwibawa, dipersembahkan kepada pandangan semua yang penduduk daripada yang bumi.

Ia ialah mustahil kepada huraiakan yang seram dan putus asa daripada mereka WHO telah menginjak-injak tuntutan suci Tuhan. Tuhan memberi mereka hukumNya; mereka mungkin telah membandingkan watak mereka dengannya dan mengetahui kelemahan mereka sementara masih ada peluang untuk bertaubat dan pembaharuan; tetapi untuk mendapatkan nikmat dunia, mereka menetapkan ketepikan itu ajaran dan diajar yang lain kepada melanggar. mereka mempunyai en-

[640] bersungguh-sungguh untuk memaksa umat Tuhan untuk mencemarkan Sabat-Nya. Sekarang mereka dikutuk oleh undang-undang yang telah mereka hina. Dengan dahsyat perbezaan mereka lihat itu mereka adalah tanpa alasan. mereka memilih siapa mereka akan berkhidmat dan menyembah.

“Kemudian kamu akan kembali, dan melihat antara yang soleh dan yang jahat, antara dia itu berkhidmat Tuhan dan dia itu berkhidmat Dia bukan.”

Maleakhi 3:18.

Musuh-musuh hukum Tuhan, dari para menteri hingga yang paling kecil antaranya, mempunyai konsep baru tentang kebenaran dan kewajipan.

Sudah terlambat mereka lihat bahawa Sabat perintah keempat adalah meterai bagi hidup Tuhan. Juga lewat mereka lihat yang benar alam semula jadi daripada mereka palsu hari sabat dan asas berpasir di mana mereka telah membina. mereka mendapati bahawa mereka telah memerangi Tuhan. Guru agama telah membawa jiwa kepada kebinasaan sambil mengaku membimbing mereka kepada pintu pagar daripada Syurga. tidak sehingga yang hari daripada muktamad akaun kehendak ia jadilah diketahui bagaimana hebat ialah yang tanggungjawab daripada lelaki dalam suci pejabat dan bagaimana dahsyat adalah akibat dari ketidaksetiaan mereka. Hanya dalam kekekalan kita

boleh betul menganggarkan kehilangan satu jiwa. Takut akan azab dia siapa Tuhan hendaklah katakan: berlepas, awak jahat hamba.

The suara daripada Tuhan ialah didengari daripada syurga, mengisytiharkan yang hari dan jam kedatangan Yesus, dan menyampaikan perjanjian yang kekal kepada umatnya. Seperti bunyi guruh yang paling kuat, kata-kata-Nya menggelegar bumi. The Israel daripada Tuhan berdiri mendengar, dengan mereka mata tetap ke atas. mereka muka adalah berlampu naik dengan miliknya kemuliaan, dan bersinar sebagai lakukan wajah Musa ketika dia turun dari Sinai. Yang jahat tidak boleh memandang mereka. Dan apabila berkat diucapkan pada mereka

WHO mempunyai dihormati Tuhan oleh menyimpan miliknya Sabat suci, di sana ialah a besar jerit daripada kemenangan.

Tidak lama lagi di sana muncul dalam timur a kecil hitam awan, kira-kira separuh yang saiz daripada a milik lelaki tangan. Ia ialah yang awan yang mengelilingi yang Penyelamat dan yang kelihatan di kejauhan diselubungi kegelapan. Orang daripada Tuhan tahu ini kepada jadilah yang tanda daripada yang Anak lelaki daripada lelaki. Dalam sungguh-sungguh senyap

[641] mereka pandang atas ia sebagai ia cabutan lebih dekat yang bumi, menjadi lebih ringan dan lebih mulia, sehingga menjadi awan putih yang

besar, pangkalnya seperti kemuliaan membakar api, dan di atasnya pelangi perjanjian. Yesus tunggangan sebagai penakluk yang perkasa. Bukan sekarang "Man of Sorrows," kepada minum yang pahit cawan daripada rasa malu dan celaka, Dia datang, pemenang dalam syurga dan bumi, untuk menghakimi yang hidup dan yang mati. "Setia dan Benar," "dalam kebenaran Dia doth Hakim dan buat perang." Dan "yang tentera

yang ada di syurga” (Wahyu 19:11, 14) ikut Dia. Dengan lagu kebangsaan melodi syurga malaikat suci, yang luas, tidak terhitung beramai-ramai, hadirilah Dia di jalan-Nya. Cakrawala seolah-olah dipenuhi bentuk berseri-“sepuluh ribu kali sepuluh ribu, dan beribu-ribu beribu-ribu.” Tiada pena manusia boleh menggambarkan adegan itu; tiada akal yang fana mencukupi kepada mengandungkan itu kemegahan. “Nya kemuliaan bertudung yang syurga, dan bumi penuh dengan pujian-Nya. Dan kecerahan-Nya adalah seperti yang cahaya.” Habakuk 3:3, 4. Sebagai yang hidup awan datang masih lebih dekat, setiap mata melihat yang Putera

daripada kehidupan. Tidak mahkota
daripada duri sekarang mars itu suci
kepala; tetapi a diadem daripada
kemuliaan berehat pada miliknya suci
dahi. miliknya air muka lebih
cemerlang yang mempesonakan
kecerahan daripada yang tengah hari
matahari. “Dan pada jubah-Nya dan
pada paha-Nya tertulis nama, *Raja
daripada raja-raja, dan Tuan
daripada tuan-tuan.*” Wahyu 19:16.

Sebelum ini miliknya kehadiran
"semua muka adalah berpaling ke
dalam pucat;" atas orang yang
menolak belas kasihan Tuhan jatuh
dalam ketakutan keputusasaan yang
kekal. “The hati menjadi cair, dan
lutut bergelimpangan,... dan muka
mereka semua berkumpul dalam

kegelapan.” Yeremia 30:6 ; Nahum 2:10. Yang soleh menangis dengan gemetar: "Siapakah yang dapat bertahan?" Lagu malaikat ialah terdiam, dan di sana ialah a tempoh daripada dahsyat senyap. Kemudian yang suara daripada Yesus terdengar, berkata: "Cukuplah kasih karunia-Ku bagimu." Wajah-wajah daripada yang soleh adalah berlampu naik, dan kegembiraan mengisi setiap hati. Dan yang malaikat sambar nota yang lebih tinggi dan menyanyi lagi apabila mereka semakin dekat dengan bumi.

Raja segala raja turun ke atas awan, dibalut dengan nyala api kebakaran. The syurga adalah bergolek bersama-sama sebagai a tatal, yang bumi menggeletar

di hadapan-Nya, dan setiap gunung dan pulau dipindahkan dari tempatnya. [642] “Kami Tuhan hendaklah datang, dan hendaklah bukan simpan senyap: a kebakaran hendaklah melahap di hadapan-Nya, dan angin ribut di sekeliling-Nya. Dia hendaklah panggilan kepada yang syurga daripada atas, dan kepada yang bumi, itu Dia mungkin Hakim miliknya orang.” Mazmur 50:3, 4.

“Dan raja-raja di bumi, dan orang-orang besar, dan orang-orang kaya, dan ketua kapten, dan orang-orang yang gagah perkasa, dan setiap hamba, dan setiap orang bebas, bersembunyi diri mereka sendiri dalam yang sarang dan dalam yang batu daripada pergunungan; dan

berkata kepada gunung dan batu,
Runtuhlah menimpa kami, dan
sembunyikan kami daripada wajah Dia
yang duduk di atas takhta, dan
daripada murka Anak Domba: kerana
hari besar murka-Nya telah tiba; dan
siapa hendaklah jadilah mampu
kepada berdiri?” Wahyu 6:15-17.

The mengejek gurauan mempunyai terhenti. Berbohong bibir adalah terdiam ke dalam senyap.

Pertembungan senjata, huru-hara pertempuran, “dengan bunyi yang keliru, dan pakaian bergolek dalam darah” (Yesaya 9:5), ialah terdiam. Tiada sekarang ialah didengari tetapi yang suara daripada solat dan yang bunyi daripada menangis dan ratapan.

The menangis pecah seterusnya daripada bibir jadi kebelakangan ini mengejek: “The hebat hari daripada Kemurkaan-Nya datang; dan siapakah yang dapat bertahan?” Yang jahat berdoa untuk dikebumikan di bawah batu-batu gunung daripada berjumpa yang muka daripada Dia siapa mereka

mempunyai dihina dan ditolak.

Itu suara yang menembusi yang telinga daripada yang mati, mereka tahu. Bagaimana selalunya nadanya yang sayu dan lembut memanggil mereka untuk bertaubat. Bagaimana ia sering didengari dalam rayuan rakan yang menyentuh hati, a abang, seorang Penebus. Kepada penolak-Nya rahmat yang tidak dapat dilakukan oleh orang lain menjadi begitu penuh dengan kecaman, begitu dibebani dengan kecaman, seperti itu suara yang telah sekian lama merayu: “Berbaliklah kamu, berpalinglah kamu dari kejahatanmu cara; sebab mengapa kamu akan mati?” Yehezkiel 33:11. Oh, itu adalah kepada mereka suara orang asing! Yesus berkata: “Aku

telah memanggil, tetapi kamu menolak; saya mempunyai diregangkan keluar saya tangan, dan tidak lelaki dianggap; tetapi ye mempunyai ditetapkan dengan sia-sia segala nasihat-Ku, dan tidak menghendaki teguran-Ku.” Peribahasa 1:24, 25. Suara itu membangkitkan ingatan yang akan mereka hapuskan keluar—amaran dihina, jemputan menolak, keistimewaan diperlekehkan.

[643] Ada orang yang mengejek Kristus dalam penghinaan-Nya. Dengan kuasa mendebarkan datang ke fikiran mereka kata-kata Penderita, apabila, tersumpah oleh yang tinggi imam, Dia dengan sungguh-sungguh mengisytiharkan: “Selepas ini hendaklah ye lihat yang Anak lelaki

daripada lelaki duduk pada yang betul tangan daripada kuasa, dan datang dalam yang awan daripada syurga.” Matthew 26:64. Sekarang mereka lihatlah Dia dalam kemuliaan-Nya, dan mereka masih belum melihat Dia duduk di sebelah kanan kuasa.

Itu WHO dicemuh miliknya tuntutan kepada jadilah yang Anak lelaki daripada Tuhan adalah membisu sekarang. Terdapat Herodes yang angkuh yang mencemuh gelaran raja-Nya dan menyuruh para askar yang mengejek memahkotai Dia sebagai raja. Terdapat juga lelaki WHO dengan maksiat tangan ditempatkan atas miliknya bentuk yang ungu jubah, atas Dahi-Nya yang suci mahkota berduri, dan di

tangan-Nya yang tidak berdaya meniru tongkat, dan sujud di hadapan-Nya dalam ejekan yang menghujat.

Orang-orang yang memukul dan meludahi Putera kehidupan kini berpaling darinya Pandangannya yang tajam dan berusaha untuk melarikan diri dari kemuliaan yang menguasai Kehadirannya. Mereka yang menusukkan paku melalui tangan dan kaki-Nya, askar yang menikam lambung-Nya, lihatlah tanda-tanda ini dengan ketakutan dan penyesalan.

Dengan jelas sekali imam dan penguasa mengingatkan peristiwa itu daripada Kalvari. Dengan menggigil seram mereka ingat bagaimana, bergoyang-goyang kepala mereka dalam kegembiraan syaitan, mereka berseru: “Dia menyelamatkan orang lain; Sendiri Dia tidak dapat menyelamatkan. Jika Dia Raja Israel, biarkan Dia sekarang turun dari salib, dan kami akan percaya kepada-Nya. Dia percaya dalam Tuhan; biarkan Dia menyampaikan Dia sekarang, jika Dia kehendak mempunyai Dia.” Matthew 27:42, 43.

Secara terang-terangan mereka ingat balik yang milik Juruselamat perumpamaan daripada yang

penternak WHO menolak kepada render kepada mereka Tuan yang buah-buahan daripada yang ladang anggur, WHO didera hamba-hambanya dan membunuh anaknya. Mereka juga ingat ayat itu yang mereka diri mereka sendiri diucapkan: The Tuan daripada yang ladang anggur “akan memusnahkan orang-orang jahat itu dengan teruk.” Dalam dosa dan azab daripada mereka tidak setia lelaki yang imam dan orang tua lihat mereka sendiri kursus dan mereka sendiri hanya azab. Dan sekarang ada naik tangisan daripada fana keperitan.

Lebih kuat daripada yang jerit, “Salibkan dia, salib Dia,” yang berbunyi melalui yang jalan-jalan daripada Yerusalem,

membengkak yang mengerikan, putus asa
meraung, [644]

“Dia ialah yang Anak lelaki daripada Tuhan! Dia ialah yang benar Mesiah!” mereka mencari kepada melarikan diri daripada kehadiran Raja segala raja. Di dalam gua yang dalam yang bumi, sewa terbelah oleh yang berperang daripada yang elemen, mereka dengan sia-sia percubaan kepada bersembunyi.

Dalam kehidupan semua orang yang menolak kebenaran ada saat-saat apabila sains terjaga, bila ingatan hadiah yang menyeksa mengumpul semula kehidupan yang munafik dan jiwa diganggu dengan penyesalan yang sia-sia. Tetapi apakah ini jika dibandingkan dengan penyesalan pada

hari itu apabila “ketakutan datang sebagai kebinasaan,” apabila “kebinasaan datang seperti angin puyuh”! Amsal 1:27. Mereka yang akan memusnahkan Kristus dan milik-Nya orang yang setia kini menyaksikan kemuliaan yang ada pada mereka. Dalam yang tengah daripada mereka terror mereka dengar yang suara daripada yang orang suci dalam menggembirakan ketegangan berseru: “Lo, ini ialah kami Tuhan; kita mempunyai menunggu untuk dia, dan Dia kehendak jimat kami.” Yesaya 25:9.

Di tengah-tengah goncangan bumi, kilat kilat, dan bunyi gemuruh daripada guruh, yang suara daripada yang Anak lelaki daripada Tuhan

panggilan seterusnya yang sedang tidur orang suci. Dia melihat kepada kubur orang-orang soleh, kemudian, mengangkat tangan-Nya kepada syurga, Dia berseru: “Bangunlah, bangunlah, bangunlah, hai kamu yang tidur dalam debu, dan bangkitlah!” Di seluruh panjang dan luas bumi orang mati akan mendengar suara itu, dan mereka yang mendengar akan hidup. Dan keseluruhannya bumi akan bergetar dengan pijakan tentera yang sangat besar dari setiap bangsa, saudara mara, lidah, dan orang ramai. daripada yang penjara rumah daripada kematian

mereka datang, berpakaian dengan kemuliaan abadi, berseru: “Wahai kematian, di mana sengat awak? Wahai kubur, di manakah kemenanganmu?” 1 Korintus 15:55. Dan orang-orang benar yang hidup dan orang-orang kudus yang telah bangkit menyatukan suara mereka dalam masa yang lama, gembira jerit daripada kemenangan.

Semua keluar dari kubur mereka sama perawakan seperti ketika mereka masuk yang makam. Adam, WHO berdiri antara yang bangkit berduyun-duyun, mempunyai ketinggian yang tinggi dan bentuk yang megah, bertubuh tetapi sedikit di bawah Anak Tuhan. Dia menunjukkan

kontras yang ketara kepada orang-orang kemudian generasi; dalam satu aspek ini ditunjukkan kemerosotan besar bangsa. Tetapi semua timbul dengan yang kesegaran dan semangat daripada abadi belia.

Dalam

[645] yang permulaan, lelaki adalah dicipta dalam yang keserupaan daripada Tuhan, bukan sahaja dalam watak, tetapi dalam bentuk dan ciri. Dosa rosak muka dan hampir dilenyapkan imej ilahi; tetapi Kristus datang untuk memulihkan apa yang telah ada hilang. Dia kehendak ubah kami keji badan dan fesyen mereka suka kepada miliknya badan mulia. Bentuk fana, boleh rosak, tidak mempunyai kecantikan, sekali

tercemar dengan dosa, menjadi sempurna, cantik, dan abadi. Segala cela dan kecacatan ditinggalkan di dalam kubur. Dipulihkan kepada yang pokok daripada kehidupan dalam yang lama hilang Eden, yang ditebus kehendak “berkembang naik” (Maleakhi 4:2) kepada perawakan penuh bangsa dalam kemuliaan purbanya. The kesan terakhir kutukan dosa yang masih kekal akan dihapuskan, dan Kristus setia satu kehendak muncul dalam “yang kecantikan daripada yang Tuan kami Tuhan,” dalam fikiran dan jiwa dan tubuh yang mencerminkan imej Tuhan mereka yang sempurna. Oh, penebusan yang indah! lama diperkatakan, lama diharapkan,

direnung dengan bersemangat jangkauan, tetapi tidak pernah sepenuhnya faham.

Orang benar yang hidup diubah “sekelip mata dari mata.” Dengan suara Tuhan mereka dimuliakan; kini mereka dijadikan abadi dan dengan orang-orang kudus yang bangkit diangkat untuk bertemu dengan mereka Tuhan di udara.

Malaikat-malaikat “menghimpunkan umat pilihan-Nya dari empat orang angin, dari satu hujung langit ke hujung yang lain.” Kanak-kanak kecil adalah dipikul oleh malaikat suci ke pangkuan ibu mereka. Kawan lama terpisah oleh kematian adalah bersatu, tidak lagi kepada bahagian, dan dengan lagu daripada kegembiraan

naik bersama-sama kepada yang
Bandar daripada Tuhan.

Pada setiap sisi kereta yang
mendung itu ada sayap, dan di
bawahnya adalah roda hidup; dan
apabila kereta itu berguling ke atas,
roda-roda itu berteriak, “Suci,” dan
yang sayap, sebagai mereka bergerak,
menangis, “Suci,” dan yang
rombongan malaikat berseru, “Kudus,
kudus, kudus, Tuhan Allah Yang
Mahakuasa.” Dan juga berteriak,
“Aleluia!” semasa kereta itu bergerak
ke hadapan ke arah Baru
Baitulmaqdis.

Sebelum memasuki Kota Tuhan, Juruselamat menganugerahkan kepada-Nya mengikuti lambang kemenangan dan melaburkannya dengan lambang negeri diraja mereka. Barisan bergemerlapan disediakan dalam bentuk a hampa segi empat sama kira-kira mereka Raja, yang bentuk naik dalam keagungan tinggi di atas wali dan malaikat, yang wajahnya terpancar kepada mereka penuh dengan [646] jindak cinta. Melalui yang tidak bernombor tuan rumah daripada yang ditebus setiap pandangan tertuju kepada-Nya, setiap mata memandang kemuliaan-Nya yang “Vail lebih rosak daripada mana-mana manusia, dan

rupa-Nya lebih daripada anak-anak manusia.” Di atas kepala para pemenang, Yesus bersama-Nya tangan kanan sendiri meletakkan mahkota kemuliaan. Setiap ada mahkota, membawa “nama baru”nya sendiri (Wahyu 2:17), dan tulisan, “Kekudusan bagi Tuhan.” Di setiap tangan diletakkan tapak tangan pemenang dan kecapi yang bersinar. Kemudian, ketika malaikat yang memerintah menyerang Nota, setiap tangan menyapu yang kecapi rentetan dengan mahir sentuh, terjaga muzik manis dalam alunan yang merdu. Keghairahan yang tidak terkatakan setiap hati, dan setiap suara dibangkitkan dalam pujian syukur: “Kepada-Nya yang mengasihi kita,

dan telah menyucikan kita dari dosa kita dengan darah-Nya sendiri, dan telah menjadikan kita raja dan imam bagi Allah dan Bapa-Nya; kepada-Nya jua kemuliaan dan kekuasaan untuk pernah dan pernah.” Wahyu 1:5, 6.

Sebelum ini yang ditebus berduyun-duyun ialah yang suci Bandar. Yesus dibuka lebar pintu gerbang mutiara, dan bangsa-bangsa yang memelihara kebenaran masuk. Di sana mereka melihat Syurga Allah, rumah Adam di dalamnya tidak bersalah. Kemudian itu suara, lebih kaya daripada mana-mana muzik itu pernah jatuh pada telinga fana, kedengaran, berkata: "Konflik kamu telah berakhir." “Jom, ye yang diberkati oleh Bapa-Ku, terimalah

kerajaan yang disediakan bagimu dari
asas daripada yang dunia.”

Sekarang terpenuhilah doa
Juruselamat untuk murid-murid-Nya:
“Aku akan supaya mereka juga, yang
telah Engkau berikan kepada-Ku,
berada bersama-sama dengan Aku di
mana Aku pagi.” “Tak salah sebelum
ini yang kehadiran daripada miliknya
kemuliaan dengan melebihi
kegembiraan” (Jude 24), Kristus
hadiah kepada yang Bapa yang
pembelian daripada miliknya darah,
mengisytiharkan: “Inilah aku, dan
anak-anak yang telah Engkau berikan
Saya.” “Orang-orang yang Engkau
berikan kepada-Ku telah Kupelihara.”
Oh, keajaiban cinta yang menebus!
pengangkatan pada saat itu ketika

Bapa yang tidak terbatas, melihat kepada orang yang ditebus, akan melihat gambar-Nya, perselisihan dosa dibuang, penyakitnya dihilangkan, dan manusia sekali lagi dalam harmoni dengan yang ilahi!

Dengan tak terkata cinta, Yesus mengalu-alukan miliknya setia satu kepada yang [647] kegembiraan daripada mereka Tuan. The milik Juruselamat kegembiraan ialah dalam melihat, dalam yang kerajaan daripada

kemuliaan, jiwa-jiwa yang telah diselamatkan oleh penderitaan dan penghinaan-Nya. Dan orang-orang yang ditebus akan mengambil bahagian dalam kegembiraan-Nya, seperti yang mereka lihat, di antara yang diberkati, mereka WHO mempunyai telah menang kepada Kristus melalui mereka solat, mereka buruh, dan mereka penyayang pengorbanan. Sebagai mereka berkumpul kira-kira yang hebat takhta putih, kegembiraan yang tidak terkata akan memenuhi hati mereka, apabila mereka lihatlah mereka yang telah mereka menangkan untuk Kristus, dan lihatlah yang telah mereka miliki memperoleh yang lain, dan yang lain

ini, semuanya dibawa ke syurga berehat, di sana untuk meletakkan mahkota mereka di kaki Yesus dan memuji Dia melalui yang tidak berkesudahan kitaran daripada keabadian.

Ketika orang-orang yang ditebus dialu-alukan ke Kota Tuhan, di sana cincin keluar atas yang udara an bergembira menangis daripada pemujaan. The dua Adams akan bertemu. Anak Tuhan sedang berdiri dengan terbentang senjata untuk menerima bapa bangsa kita—makhluk yang Dia ciptakan, WHO berdosa terhadap miliknya pembuat, dan untuk yang dosa yang markah daripada yang penyaliban adalah ditanggung atas yang milik Juruselamat bentuk.

Sebagai Adam membezakan yang cetakan daripada yang kejam kuku, dia tidak bukan jatuh atas yang dada daripada miliknya Tuan, tetapi dalam penghinaan pelakon dirinya sendiri di miliknya kaki, menangis: “Layak, layak ialah yang kambing itu adalah dibunuh!” Dengan lembut yang Penyelamat lif dia naik dan tawaran dia tengok sekali lebih atas yang Eden rumah daripada yang dia mempunyai jadi panjang telah dibuang negeri.

Selepas miliknya pengusiran daripada Eden, milik Adam kehidupan pada bumi adalah diisi dengan kesedihan. Setiap mati daun, setiap mangsa daripada pengorbanan, setiap hawar pada wajah alam yang indah, setiap noda pada kesucian manusia,

adalah a segar peringatan daripada
miliknya dosa. Dahsyat adalah yang
keperitan daripada penyesalan ketika
dia melihat kedurhakaan berleluasa,
dan, sebagai jawapan kepada
amarannya, menghadapi celaan yang
dilemparkan ke atas dirinya sebagai
punca dosa. Dengan kerendahan hati
sabar dia menanggung, selama hampir
seribu tahun, hukuman daripada
pelanggaran. Dengan setia dia
bertaubat dari dosanya dan
mempercayainya jasa Juruselamat
yang dijanjikan, dan dia mati dengan
harapan a kebangkitan. The Anak
lelaki daripada Tuhan ditebus milik
lelaki kegagalan dan jatuh; dan
[648] sekarang, melalui yang kerja
daripada yang pendamaian, Adam

ialah dikembalikan semula dalam miliknya pertama kekuasaan.

Diangkut dengan kegembiraan, dia melihat pokok-pokok yang pernah menjadi miliknya kegembiraan—the sangat pokok yang buah-buahan dia dirinya sendiri telah berkumpul dalam yang hari-hari tidak bersalah dan kegembiraannya. Dia melihat pokok anggur yang tangannya sendiri mempunyai terlatih, yang sangat bunga itu dia sekali disayangi kepada jaga untuk. miliknya fikiran menggenggam yang realiti daripada yang tempat kejadian; dia memahami itu ini ialah sesungguhnya Eden dipulihkan, lebih indah sekarang daripada bila dia adalah dibuang negeri daripada

ia. The Penyelamat memimpin dia kepada yang pokok daripada kehidupan dan memetik yang mulia buah-buahan dan tawaran dia makan. Dia kelihatan kira-kira dia dan melihat a ramai daripada keluarganya yang ditebus, berdiri di dalam Syurga Allah. Kemudian dia pelakon miliknya berkilauan mahkota di yang kaki daripada Yesus dan, jatuh atas miliknya dada, memeluk Penebus. Dia menyentuh kecapi emas, dan bilik kebal daripada syurga bergema yang menang lagu: “Layak, layak, layak adalah Anak Domba yang telah disembelih, dan hidup kembali!” Keluarga Adam ambil naik yang ketegangan dan pelakon mereka

mahkota di yang milik Juruselamat kaki sebagai mereka tunduk sebelum ini Dia dalam pemujaan.

ini perjumpaan semula ialah disaksikan oleh yang malaikat WHO menangis di yang jatuh daripada Adam dan bergembira bila Yesus, selepas miliknya kebangkitan, naik kepada syurga, mempunyai dibuka yang kubur untuk semua WHO sepatutnya percaya pada miliknya nama. Sekarang mereka melihat pekerjaan penebusan telah selesai, dan mereka Bersatu mereka suara dalam yang lagu daripada pujian.

selepas yang kristal laut sebelum ini yang takhta, itu laut daripada kaca sebagai ia adalah bercampur dengan api,—begitu terangnya dengan

kemuliaan Tuhan,—adalah mengumpulkan syarikat yang telah "mendapat kemenangan ke atas binatang itu, dan atas miliknya gambar, dan atas miliknya tanda, dan ke atas sebilangan nama dia." Bersama Anak Domba di Gunung Sion, "memiliki kecapi Tuhan," mereka berdiri, seratus empat puluh empat ribu orang itu ditebus daripada antara lelaki; dan di sana ialah mendengar, sebagai yang bunyi daripada ramai perairan, dan sebagai yang bunyi daripada a hebat guruh, "yang suara daripada pemain kecapi kecapi dengan kecapi mereka." Dan mereka menyanyikan "lagu baru" sebelum [649] takhta, a lagu yang tidak lelaki boleh belajar jimat yang ratus dan empat

puluh

dan empat ribu. Ia adalah nyanyian Musa dan Anak Domba—lagu bagi pembebasan. tiada tetapi yang ratus dan empat puluh empat ribu boleh belajar lagu itu; kerana ia adalah lagu pengalaman mereka-pengalaman seperti itu kerana tidak pernah ada syarikat lain. “Mereka itulah yang mengikuti Anak Domba itu ke mana saja Dia pergi.” Ini, setelah diterjemahkan daripada yang bumi, daripada antara yang hidup, adalah dikira sebagai “yang pertama buah-buahan kepada Allah dan kepada Anak Domba.” Wahyu 15:2, 3 ; 14:1-5. “Ini adalah mereka yang keluar dari kesusahan yang besar;” mereka telah lalui masa kesusahan

yang tidak pernah berlaku sejak wujudnya suatu bangsa; mereka telah menanggung penderitaan masa kesusahan Yakub; mereka mempunyai berdiri tanpa pemberi syafaat melalui curahan terakhir dari Tuhan penghakiman. Tetapi mereka telah dihantar, kerana mereka telah “mencuci jubah mereka, dan menjadikannya putih dalam darah Anak Domba.” “Dalam mereka mulut adalah dijumpai tidak tipu daya: untuk mereka adalah tanpa kesalahan” sebelum ini

Tuhan. "Oleh itu adalah mereka sebelum ini yang takhta daripada Tuhan, dan hidang Dia hari dan malam dalam miliknya kuil: dan Dia itu duduk pada yang takhta hendaklah tinggal antara mereka." mereka mempunyai dilihat yang bumi membazir dengan kebuluran dan wabak, matahari mempunyai kuasa untuk menghanguskan manusia dengan panas yang hebat, dan mereka sendiri telah menanggung penderitaan, kelaparan, dan kehausan. Tetapi "mereka tidak akan lapar lagi dan tidak dahaga lagi; tidak akan matahari menyinari mereka, tidak pula sebarang panas. Untuk Anak Domba yang ada dalam tengah daripada yang takhta

hendaklah suapan mereka, dan hendaklah memimpin mereka kepada hidup mata air: dan Allah akan menghapuskan segala air mata dari mereka mata.” Wahyu 7:14-17.

Dalam semua umur yang milik Yeruselamat dipilih mempunyai telah berpendidikan dan disiplin berlapik dalam yang sekolah daripada perbicaraan. mereka berjalan kaki dalam sempit laluan pada bumi; mereka adalah disucikan dalam yang relau daripada penderitaan. Untuk Yesus demi mereka bertahan pembangkang, kebencian, fitnah. mereka diikuti Dia melalui konflik sakit; mereka bertahan penafian diri dan berpengalaman pahit hilang-[650] mata. Melalui pengalaman

menyakitkan mereka sendiri, mereka belajar kejahatan dosa, kuasanya, kesalahannya, celakanya; dan mereka melihatnya dengan ab- horrence. Rasa pengorbanan yang tidak terhingga yang dibuat untuk penawarnya merendah diri mereka dalam mereka sendiri penglihatan dan mengisi mereka hati dengan kesyukuran dan pujian yang tidak dapat dihargai oleh mereka yang tidak pernah jatuh. Mereka suka banyak kerana mereka telah banyak diampuni. Telah menjadi peserta penderitaan Kristus, mereka layak untuk mengambil bahagian dengan Dia dari penderitaan-Nya kemuliaan.

Pewaris Tuhan datang dari kubu, dari kubu, dari penjara bawah tanah,

daripada perancah, daripada gunung, daripada padang pasir, daripada yang gua daripada yang bumi, daripada yang gua-gua daripada yang laut. hidup bumi mereka adalah "melarat, menderita, terseksa." Berjuta-juta turun ke kubur dimuatkan dengan keburukan kerana mereka dengan teguh menolak kepada hasil kepada yang dakwaan syaitan yang menipu. Oleh tribunal manusia mereka dihakimi penjenayah yang paling keji. Tetapi sekarang "Tuhan adalah hakim sendiri." Mazmur 50:6. Kini keputusan bumi terbalik. "Teguran umatNya adakah Dia akan mengambil." Yesaya 25:8. "Mereka akan menyebut mereka, Yang Kudus manusia, orang-orang yang ditebus Tuhan." Dia telah

menetapkan “untuk memberi kepada mereka kecantikan untuk abu, yang minyak daripada kegembiraan untuk berkabung, yang pakaian daripada pujian untuk semangat berat.” Yesaya 62:12 ; 61:3. Mereka tidak lebih lama lemah, menderita, bertaburan, dan tertindas. Selepas ini mereka adalah kepada jadilah pernah dengan yang Tuan. mereka berdiri sebelum ini yang takhta berpakaian dalam lebih kaya jubah daripada yang paling dihormati daripada yang bumi mempunyai pernah dipakai.

mereka adalah dinobatkan dengan diadem lebih mulia daripada adalah pernah ditempatkan atas yang dahi daripada duniawi raja-raja. The hari daripada sakit dan menangis berakhir selama-lamanya. Raja kemuliaan telah menyeka air mata dari semua orang muka; setiap sebab daripada kesedihan mempunyai telah dikeluarkan. Di tengah yang melambai daripada cabang kurma mereka mencurahkan nyanyian pujian, jelas, manis, dan harmoni; setiap suara mengambil tekanan, sehingga lagu kebangsaan membengkak melalui yang bilik kebal daripada syurga: “Keselamatan kepada kami Tuhan yang duduk di atas takhta, dan kepada Anak Domba itu.” Dan

semua penduduk syurga membalas dalam yang askripsi: “Amin: berkat, dan kemuliaan, dan hikmat, dan ucapan syukur, dan kehormatan, dan kuasa, dan kekuatan, menjadi [651] kepada kami Tuhan untuk pernah dan pernah.” Wahyu 7:10, 12.

Dalam kehidupan ini kita hanya boleh mula memahami tema yang indah penebusan. Dengan pemahaman terhingga kami, kami boleh mempertimbangkan paling bersungguh-sungguh yang rasa malu dan yang kemuliaan, yang kehidupan dan yang kematian, yang keadilan dan belas kasihan, yang bertemu di kayu salib; namun dengan yang terbaik regangan daripada kami mental kuasa kita gagal kepada genggam itu penuh

kepentingan. The panjang dan yang keluasan, yang kedalaman dan yang ketinggian, daripada menebus cinta adalah tetapi samar-samar difahami. Rancangan penebusan tidak akan menjadi difahami sepenuhnya, walaupun orang yang ditebus melihat sebagaimana yang dilihat dan tahu sebagaimana mereka dikenali; tetapi melalui zaman yang kekal kebenaran baru akan terus terungkap kepada fikiran yang tertanya-tanya dan gembira. Padahal yang kesedihan dan sakit dan godaan daripada bumi adalah tamat dan yang sebab dihapuskan, umat Tuhan akan sentiasa mempunyai yang tersendiri, cerdas pengetahuan daripada apa mereka keselamatan mempunyai kos.

Salib Kristus akan menjadi sains dan nyanyian semula. dianggap selama-lamanya. Dalam Kristus yang dimuliakan mereka akan melihat Kristus disalibkan. Tidak akan pernah dilupakan bahawa Dia yang berkuasa mencipta dan menegakkan dunia yang tidak terhitung melalui alam yang luas ruang, Kekasih Tuhan, Keagungan syurga, Dia yang kerub dan seraf yang bersinar gembira untuk memuja-merendahkan diri-Nya kepada mengangkat manusia yang jatuh; bahawa Dia menanggung kesalahan dan keaiban dosa, dan bersembunyi daripada miliknya milik ayah muka, sehingga yang celaka daripada a hilang dunia pecah miliknya hati dan meremukkan

hidup-Nya di atas salib Kalvari.
Bahawa Pencipta semua dunia, yang
Arbiter daripada semua takdir,
sepatutnya berbaring ketepikan
miliknya kemuliaan dan menghinakan
DiriNya daripada cinta kepada
manusia akan pernah
menggembirakan keajaiban dan
pemujaan daripada yang Alam
semesta. Sebagai yang bangsa-bangsa
daripada yang disimpan tengok atas
mereka Penebus dan lihatlah yang
abadi kemuliaan daripada yang Bapa
bersinar dalam miliknya muka;
sebagai mereka lihatlah miliknya
takhta, yang ialah daripada kekal abadi

kepada abadi, dan tahu itu miliknya kerajaan ialah kepada mempunyai tidak berakhir, mereka [652] rehat seterusnya dalam menggembirakan lagu: “Layak, layak ialah yang kambing itu adalah dibunuh, dan hath ditebus kami kepada Tuhan oleh miliknya sendiri paling berharga

darah!”

The misteri daripada yang menyeberang menerangkan semua lain misteri. Dalam yang ringan yang mengalir dari Kalvari sifat-sifat Tuhan yang telah memenuhi kita dengan rasa takut dan kagum muncul cantik dan menarik. Belas kasihan, kelembutan, dan kasih sayang ibu bapa dilihat berpadu dengan kekudusan, keadilan,

dan kuasa. Sementara kami melihat keagungan takhta-Nya, tinggi dan tinggi, kami melihat watak-Nya dalam manifestasi yang baik, dan memahami, sebagai tidak pernah sebelum ini, yang kepentingan daripada itu menawan hati tajuk, “Kami Bapa.”

Ia akan dilihat bahawa Dia yang tidak terhingga dalam kebijaksanaan boleh merancang tidak rancangan untuk kami keselamatan kecuali yang pengorbanan daripada miliknya Anak lelaki. The pampasan- Untuk pengorbanan ini adalah sukacita untuk menghuni bumi dengan tebusan makhluk, suci, bahagia, dan abadi. Hasil daripada penyelamatan Juruselamat pertarungan dengan kuasa kegelapan adalah kegembiraan bagi

orang yang ditebus, melimpah kepada yang kemuliaan daripada Tuhan melalui keabadian. Dan sebegitu ialah yang nilai daripada jiwa bahawa Bapa berpuas hati dengan harga yang dibayar; dan Kristus dirinya sendiri, memandang yang buah-buahan daripada miliknya hebat pengorbanan, ialah berpuas hati.

Bab 41 — Kehancuran daripada yang Bumi

“Dosa-dosanya telah sampai ke syurga, dan Allah ingat dia kemunggaran. Dalam yang cawan yang dia hath diisi isi kepada dia berganda.

Betapa dia telah memuliakan dirinya sendiri, dan hidup dengan nikmat, begitu banyak berikan dia siksaan dan kesedihan: kerana dia berkata dalam hatinya, Aku duduk seorang ratu, dan saya bukan janda, dan tidak akan mengalami kesedihan. Oleh itu

hendaklah dia telah datang dalam satu hari, kematian, dan perkabungan, dan kelaparan; dan ia akan dibakar habis-habisan dengan api, sebab Tuhan Allah itu kuat WHO hakim dia. Dan yang raja-raja daripada yang bumi, WHO mempunyai komited perzinahan dan hidup bersenang-senang dengan dia, akan meratapinya, dan meratapi dia,... berkata, Aduhai, sayangnya kota besar Babel itu bandar perkasa! kerana dalam satu jam penghakimanmu datang.” Wahyu 18:5-10.

"Para pedagang di bumi," yang telah "menjadi kaya melalui kelimpahan kelezatannya," "akan berdiri jauh-jauh karena takut akan dia azab, menangis dan meratap, dan berkata, Aduhai,

aduhai kota besar itu! yang berpakaian lenan halus, dan ungu, dan merah, dan berhias dengan emas, dan batu permata, dan mutiara! Kerana dalam satu jam begitu hebat kekayaan ialah datang kepada tiada apa-apa.” Wahyu 18:11, 3, 15-17.

Demikianlah penghakiman yang jatuh ke atas Babel pada hari yang lawatan daripada milik Tuhan kemarahan. dia mempunyai diisi naik yang mengukur daripada dia kemungkaran; dia masa mempunyai datang; dia ialah matang untuk kemusnahan.

Apabila suara Tuhan mengubah tawanan umat-Nya, ada [654] a dahsyat kebangkitan daripada mereka WHO mempunyai hilang semua dalam yang

hebat konflik kehidupan. Semasa percubaan berterusan mereka telah dibutakan oleh Syaitan penipuan, dan mereka membenarkan perbuatan dosa mereka. Orang kaya bangga diri mereka sendiri atas mereka keunggulan kepada mereka WHO adalah kurang digemari; tetapi mereka telah memperoleh kekayaan mereka dengan melanggar hukum Tuhan. mereka telah diabaikan kepada suapan yang lapar, kepada pakaian yang telanjang, kepada perjanjian secara adil, dan kepada cinta belas kasihan. mereka telah dicari kepada mengagungkan diri mereka sendiri dan kepada memperoleh yang penghormatan daripada mereka sesama makhluk.

Sekarang mereka adalah dibogelkan
daripada semua yang menjadikan
mereka besar dan dibiarkan melarat
dan tidak berdaya. mereka tengok
dengan terror atas yang kemusnahan
daripada yang berhala yang mereka

555

diutamakan daripada Pencipta mereka. Mereka telah menjual jiwa mereka untuk duniawi kekayaan dan keseronokan, dan mempunyai bukan dicari kepada menjadi kaya raya ke arah Tuhan. The hasil ialah, mereka nyawa adalah a kegagalan; mereka kesenangan adalah sekarang bertukar menjadi hempedu, harta mereka kepada rasuah. Keuntungan seumur hidup hanyut dalam sekejap. Orang kaya meratapi kemusnahan mereka hebat rumah, yang berselerak daripada mereka emas dan perak. Tetapi mereka ratapan disenyapkan oleh ketakutan bahawa mereka sendiri adalah untuk binasa dengan mereka berhala.

Orang jahat dipenuhi dengan

penyesalan, bukan kerana dosa mereka pengabaian daripada Tuhan dan mereka sesama lelaki, tetapi kerana Tuhan mempunyai ditakluki. Mereka mengeluh bahawa hasilnya adalah apa itu; tetapi mereka tidak bertaubat kejahatan mereka. Mereka tidak akan meninggalkan cara untuk menakluki jika mereka boleh.

The dunia lihat yang sangat kelas siapa mereka mempunyai diejek dan de- ditunggangi, dan diingini untuk dimusnahkan, lulus tanpa cedera melalui wabak, ribut, dan gempa bumi. Dia WHO ialah kepada yang penderhaka daripada miliknya undang-undang a melahap api, ialah kepada miliknya orang ramai a selamat astaka.

The Menteri WHO mempunyai berkorban kebenaran kepada keuntungan yang nikmat daripada lelaki kini memahami watak dan pengaruh ajarannya. Ia adalah ketara itu yang Maha Mengetahui mata adalah mengikuti dia sebagai dia berdiri dalam yang meja, sebagai dia berjalan kaki yang jalan-jalan, sebagai dia bercampur baur dengan lelaki dalam yang

[655] pelbagai babak kehidupan. Setiap emosi jiwa, setiap baris yang ditulis, setiap perkataan yang diucapkan, setiap perbuatan yang membawa manusia berehat di tempat perlindungan kepalsuan, mempunyai telah berselerak benih; dan sekarang, dalam yang celaka, hilang jiwa-jiwa

sekeliling dia, dia melihat yang menuai.

Saith yang Tuan: “Mereka mempunyai sembuh yang sakit hati daripada yang anak perempuan daripada saya orang ramai sedikit, berkata, keamanan, keamanan; bila di sana ialah tidak keamanan.” “Dengan dusta kamu telah membuat hati orang benar sedih, yang tidak saya miliki membuat sedih; dan menguatkan tangan orang jahat, supaya dia melakukannya jangan kembali dari jalannya yang jahat, dengan menjanjikan hidup kepadanya.”

Yeremia 8:11 ; Yehezkiel 13:22.

“Celakalah para gembala yang membinasakan dan mencerai-beraikan domba saya padang rumput!...

Lihatlah, saya kehendak melawat atas awak yang jahat daripada awak perbuatan.” “Meraung, ye gembala, dan menangis; dan bergelumang anda sendiri dalam yang abu, hai ketua-ketua kambing domba: untuk hari-harimu untuk penyembelihan dan hari-harimu penyebaran telah dicapai;... dan gembala tidak akan mempunyai jalan untuk melarikan diri, atau ketua kawanan untuk melarikan diri." Yeremia 23:1, 2 ; 25:34, 35 , margin.

Menteri-menteri dan orang ramai lihat itu mereka mempunyai bukan berterusan yang betul hubungan dengan Tuhan. Mereka melihat bahawa mereka telah memberontak terhadap Pengarang semua undang-undang yang adil dan benar. Mengetepikan perintah ilahi memberi bangkit kepada beribu-ribu daripada mata air daripada jahat, perselisihan, kebencian, kemungkar, sehingga bumi menjadi satu medan perselisihan yang luas, satu tenggelam kerosakan. Inilah pandangan yang kini muncul kepada mereka yang menolak kebenaran dan memilih kepada harga ralat. Tidak bahasa boleh ekspres yang rindu yang yang ingkar dan tidak setia

rasa untuk itu yang mereka mempunyai hilang untuk-kekal-kehidupan yang kekal. Lelaki yang dunia telah sembah untuk mereka bakat dan kefasihan berbicara sekarang lihat ini benda dalam mereka benar ringan. mereka menyadari apa yang telah mereka hapuskan dengan kemaksiatan, lalu mereka jatuh kaki mereka yang kesetiaannya mereka hina dan cemuh, dan mengaku itu Tuhan mempunyai disayangi mereka.

Rakyat melihat bahawa mereka telah ditipu. Mereka menuduh satu yang lain daripada mempunyai dipimpin mereka kepada kemusnahan; tetapi semua Bersatu dalam menimbun kutukan mereka yang paling pedih terhadap menteri. Pendeta yang tidak

setia mempunyai bernubuat licin perkara; mereka mempunyai dipimpin mereka pendengar kepada buat batal yang undang-undang daripada Tuhan dan kepada menganiaya mereka WHO akan simpan ia suci. [656]

Sekarang, dalam keputusasaan mereka, guru-guru ini mengaku di hadapan dunia mereka kerja menipu. Orang ramai dipenuhi dengan kemarahan. "Kami adalah hilang!" mereka berseru, "dan kamulah punca kehancuran kami;" dan mereka berpaling atas gembala-gembala palsu. Mereka yang pernah mengagumi mereka kebanyakan akan melafazkan laknat yang paling dahsyat kepada mereka. Yang sangat tangan itu sekali dinobatkan mereka dengan laurel

kehendak jadilah dinaikkan untuk mereka kemusnahan. The pedang yang adalah kepada membunuh milik Tuhan orang ramai adalah sekarang bekerja kepada memusnahkan mereka musuh. Dimana - mana di sana ialah perselisihan dan pertumpahan darah.

“A bunyi bising hendaklah datang malah kepada yang berakhir daripada yang bumi; untuk yang Tuan mempunyai perselisihan dengan bangsa-bangsa, Dia akan berdebat dengan semua manusia; Dia kehendak memberi mereka itu adalah jahat kepada yang pedang.” Yeremia 25:31. Untuk enam ribu tahun yang hebat kontroversi mempunyai telah dalam kemajuan; yang Anak Tuhan dan para utusan syurgawi-Nya telah

bertentangan dengannya yang kuasa daripada yang jahat satu, kepada memberi amaran, memberi pencerahan, dan jimat yang kanak-kanak daripada lelaki. Sekarang semua mempunyai dibuat mereka keputusan; yang jahat mempunyai sepenuhnya bersatu dengan Syaitan dalam peperangannya melawan Tuhan. Masanya telah tiba agar Tuhan membenarkan kuasa hukum-Nya yang tertindas. Sekarang kontroversi ialah bukan bersendirian dengan syaitan, tetapi dengan lelaki. “The Tuan hath a

perselisihan dengan bangsa-bangsa;”
“Dia akan memberikan kepada mereka yang jahat yang pedang.”

The tanda daripada pembebasan mempunyai telah ditetapkan atas mereka “itu mengeluh dan yang menangis kerana segala kekejian yang dilakukan.” Sekarang malaikat kematian berlaku, diwakili dalam penglihatan Yehezkiel oleh orang-orang dengan senjata penyembelih, yang kepadanya perintah diberikan: “Bunuh sama sekali tua dan muda, kedua-duanya pembantu rumah, dan sedikit kanak-kanak, dan wanita: tetapi datang bukan dekat mana-mana lelaki atas siapa ialah yang tanda; dan

bermula di saya tempat perlindungan.”
Kata nabi: “Mereka bermula pada orang-orang dahulu yang berada di hadapan rumah.” Yehezkiel 9:1-6.
Kerja pemusnahan bermula di kalangan mereka yang mengaku sebagai penjaga rohani daripada rakyat. Pengawal palsu adalah yang pertama jatuh. Disana ada tiada kepada kesian atau kepada ganti. lelaki, wanita, anak dara, dan sedikit kanak-kanak binasa bersama-sama.

[657] “The Tuan datang keluar daripada miliknya tempat kepada menghukum yang penduduk daripada bumi kerana kesalahan mereka: bumi juga akan mendedahkan darahnya, dan tidak akan menutupi orang yang terbunuh lagi.” Yesaya 26:21. “Dan ini akan

menjadi tulaH yang akan ditimpakan Tuhan kepada semua orang yang mempunyai bergaduh terhadap Jerusalem; mereka daging hendaklah memakan jauh sementara mereka berdiri di atas kaki mereka, dan mata mereka akan lenyap di dalam mereka lubang, dan lidah mereka akan habis di dalam mulut mereka. Dan ia hendaklah datang kepada lulus dalam itu hari, itu a hebat kecoh daripada yang Tuan hendaklah jadilah antara mereka; dan mereka hendaklah berbaring tahan semua orang pada yang tangan jirannya, dan tangannya akan bangkit melawan tangannya jiran.” Zakharia 14:12, 13. Dalam persengketaan gila sengit mereka sendiri nafsu, dan oleh yang dahsyat

mencurah-curah daripada milik Tuhan tidak bercampur baur kemarahan, gugurlah penduduk bumi yang jahat—imam, penguasa, dan rakyat, kaya dan miskin, tinggi dan rendah. “Dan orang-orang yang terbunuh oleh Tuhan akan menjadi pada hari itu dari satu hujung bumi hingga ke hujung yang lain yang bumi: mereka hendaklah bukan jadilah meratap, tidak juga berkumpul, mahupun dikebumikan.” Yeremia 25:33.

Pada kedatangan Kristus orang jahat dihapuskan dari muka seluruh bumi—dimakan dengan roh mulut-Nya dan dihancurkan oleh cahaya kemuliaan-Nya. Kristus mengambil umat-Nya kepada yang Bandar daripada Tuhan, dan yang

bumi ialah dikosongkan daripada itu penduduk. “Jadi- tunggu, Tuhan membuat bumi kosong, dan menjadikannya sunyi, dan turneth ia terbalik turun, dan berselerak luar negara yang penduduk daripadanya.” “The tanah hendaklah jadilah sama sekali dikosongkan, dan sama sekali manja: untuk yang Tuan

hath dituturkan ini perkataan." "Sebab mereka mempunyai dilanggar yang undang-undang, mengubah peraturan, melanggar perjanjian yang kekal. Oleh itu kutuk telah memakan bumi, dan mereka yang diam di dalamnya sunyi sepi, sebab itu penduduk bumi dibakar." Yesaya 24:1, 3, 5, 6.

Seluruh bumi kelihatan seperti padang gurun yang sepi. Runtuhan daripada bandar-bandar dan kampung-kampung musnah oleh yang gempa bumi, tercabut pokok, batu-batu compang-camping yang dibuang oleh laut atau tercabut dari bumi sendiri, adalah bertaburan habis itu permukaan, sementara luas gua-gua tanda yang tempat di mana

yang pergunungan mempunyai telah
sewa daripada mereka asas.

Sekarang acara itu berlangsung seperti
yang dibayangkan dalam khutbah khidmat
terakhir [658] maksiat daripada yang Hari
daripada Pendamaian. Bila yang
kementerian dalam yang suci daripada
tempat kudus telah selesai, dan
dosa-dosa Israel telah dihapuskan dari
tempat kudus berdasarkan darah
korban penghapus dosa, kemudian
kambing hitam itu dipersembahkan
hidup-hidup di hadapan Tuhan; dan
dalam pra- ence dari jemaah imam
besar mengaku atas dia “semua
kejahatan bani Israel, dan segala
pelanggaran mereka dosa mereka,
meletakkannya di atas kepala kambing
itu.” Imamat 16:21. Dengan cara yang

sama, apabila pekerjaan pendamaian di tempat kudus surgawi-ary telah selesai, kemudian di hadapan Tuhan dan syurgawi malaikat dan yang tuan rumah daripada yang ditebus yang dosa daripada milik Tuhan orang ramai kehendak diletakkan ke atas Syaitan; dia akan diisytiharkan bersalah atas segala kejahatan yang dia telah menyebabkan mereka melakukan. Dan sebagai kambing hitam telah dihantar pergi ke negeri yang tidak berpenghuni, maka syaitan akan dibuang ke tempat yang tandus bumi, an tidak berpenghuni dan suram hutan belantara.

Pewahyu meramalkan pengusiran syaitan dan keadaan daripada huru-hara dan ketandusan kepada yang

yang bumi ialah kepada jadilah dikurangkan, dan dia mengisytiharkan bahawa keadaan ini akan wujud selama seribu tahun. Selepas pramenghantar pemandangan kedatangan Tuhan yang kedua dan kebinasaan tentang orang jahat, nubuat itu melanjutkan, “Aku melihat seorang malaikat turun dari syurga, mempunyai kunci jurang maut dan rantai yang besar di tangannya. Dan dia menangkap naga, ular tua itu, yang adalah syaitan, dan Syaitan, dan mengikat dia seribu tahun, dan dilemparkan dia ke dalam jurang maut, dan tutup dia, dan meterai di atasnya dia, supaya dia tidak menipu bangsa-bangsa lagi, sampai seribu orang tahun harus digenapi: dan

selepas itu ia mesti dilepaskan sedikit musim.” Wahyu 20:1-3.

Bahawa ungkapan "lubang tanpa dasar" mewakili bumi dalam keadaan kekeliruan dan kegelapan terserlah dari kitab suci yang lain. Mengenai keadaan bumi “pada mulanya”, Bible rekod berkata itu ia “adalah tanpa bentuk, dan kekosongan; dan kegelapan adalah atas yang muka daripada yang dalam.” [The bahasa Ibrani perkataan di sini diterjemahkan “dalam” diterjemahkan dalam terjemahan Septuagint (Greek) dari Hebrew Old Wasiat oleh yang sama perkataan diberikan “tanpa dasar lubang” Dalam Wahyu

[659] 20:1-3.] Kejadian 1:2. Nubuatan

mengajar bahawa ia akan dibawa kembali, sebahagiannya sekurang-kurangnya, untuk keadaan ini. Nantikan hari yang hebat daripada Tuhan, yang nabi Yeremia mengisytiharkan: “Saya melihat yang bumi, dan, lihat, ia tidak berbentuk, dan kosong; dan langit, dan mereka tidak mempunyai ringan. Aku melihat gunung-gunung, dan lihatlah, semuanya bergetar, dan segala bukit bergerak ringan. Aku melihat, dan sesungguhnya, tidak ada manusia dan semua burung daripada langit telah melarikan diri. Aku melihat, dan, lihatlah, tempat yang berbuah itu ialah a padang gurun, dan semua kotanya dirobuhkan.” Yeremia 4:23-26.

Di sini ialah kepada jadilah yang

rumah daripada Syaitan dengan miliknya jahat malaikat untuk a ribu tahun. Terhadap kepada yang bumi, dia kehendak bukan mempunyai akses kepada lain dunia kepada menggoda dan mengganggu mereka yang tidak pernah jatuh. Dalam pengertian inilah dia terikat: tidak ada yang tinggal, yang boleh dia gunakan kuasanya. Dia terputus sepenuhnya dari kerja penipuan dan kehancuran yang untuk jadi ramai berabad-abad mempunyai telah miliknya tunggal menggembirakan.

Nabi Yesaya, menantikan masa kekuasaan Syaitan- membuang, berseru: “Bagaimana seni awak jatuh daripada syurga, O Lucifer, anak lelaki daripada yang pagi! bagaimana seni

awak potong turun kepada yang tanah,
yang adakah melemahkan yang
bangsa-bangsa!... awak tergesa-gesa
berkata dalam awak hati, saya
kehendak naik ke dalam syurga, saya
kehendak mengagungkan saya takhta
atas yang bintang daripada Tuhan:...
saya kehendak menjadi seperti Yang
Maha Tinggi. Namun engkau akan
diturunkan ke neraka, ke sisi lubang.
Mereka yang melihat kamu akan
memandang sempit kepada kamu, dan
perhatikanlah engkau sambil berkata,
Inikah manusia yang menjadikan bumi
untuknya? menggeletar, itu lakukan
goncang kerajaan; itu dibuat yang
dunia sebagai a lebih liar- ness, dan
musnah yang bandar-bandar
daripadanya; itu *dibuka bukan yang*

rumah daripada miliknya banduan? ”
Yesaya 14:12-17.

